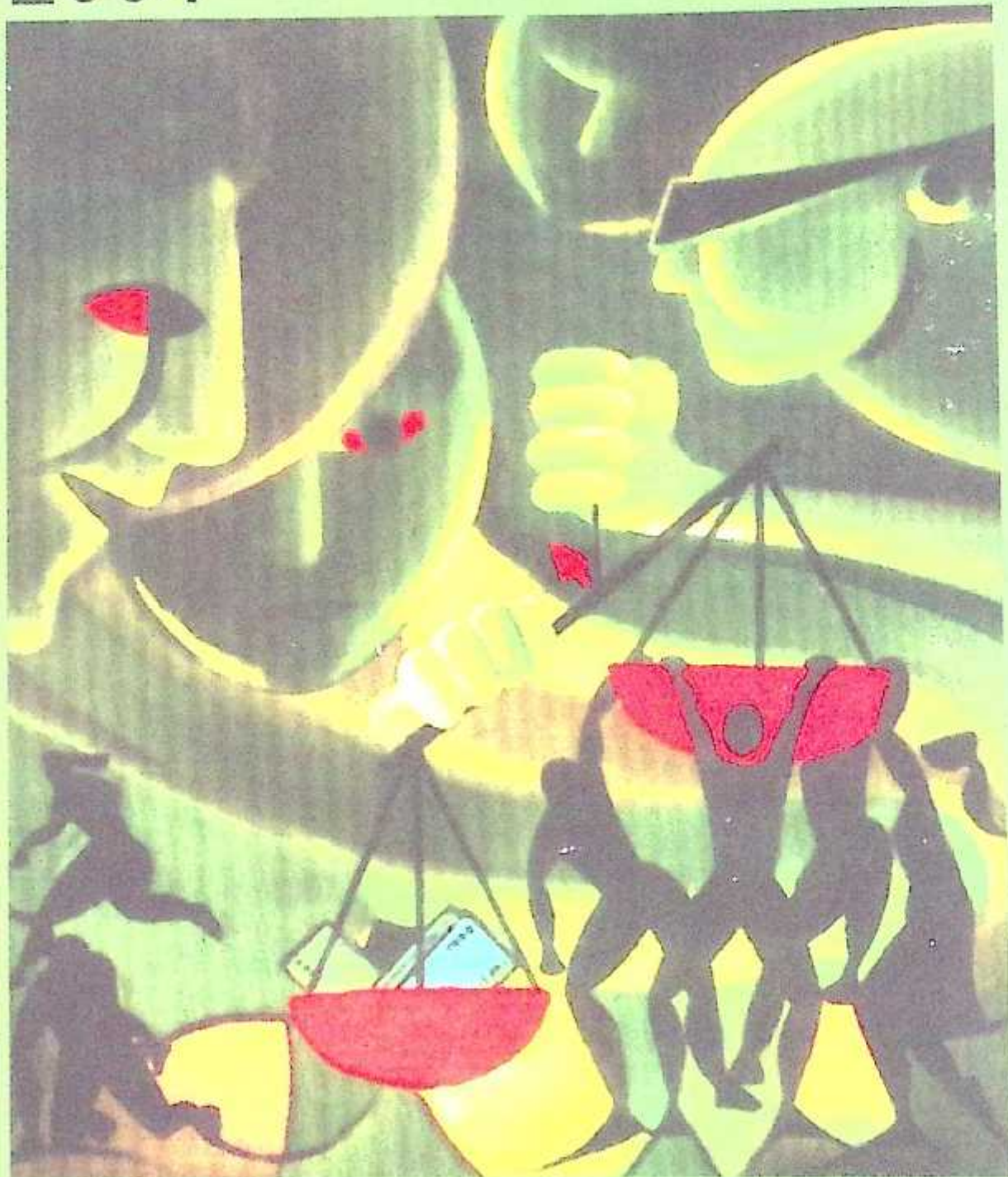
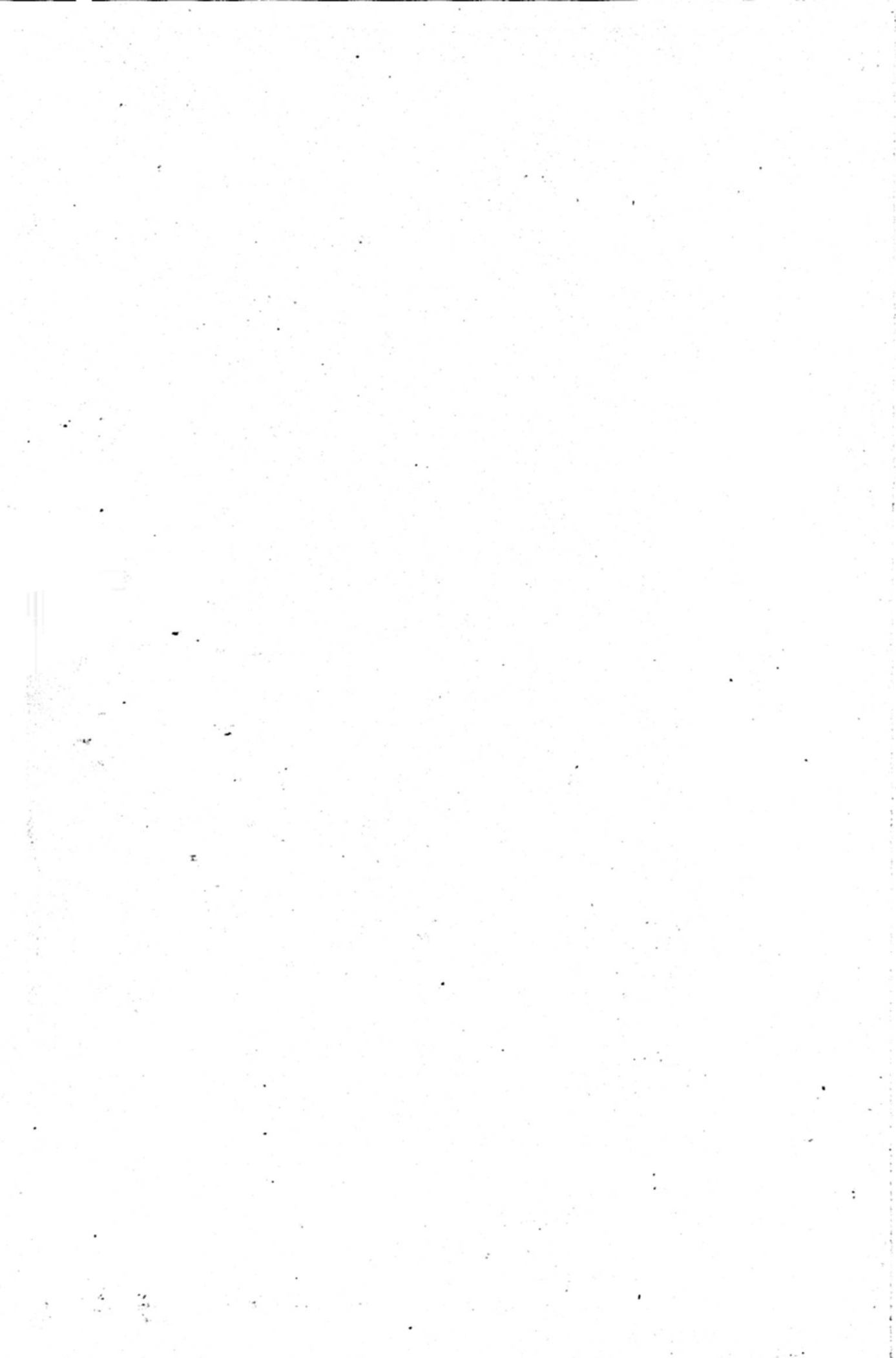

இலங்கை:

மனித உரிமைகளின் நிலை
2004

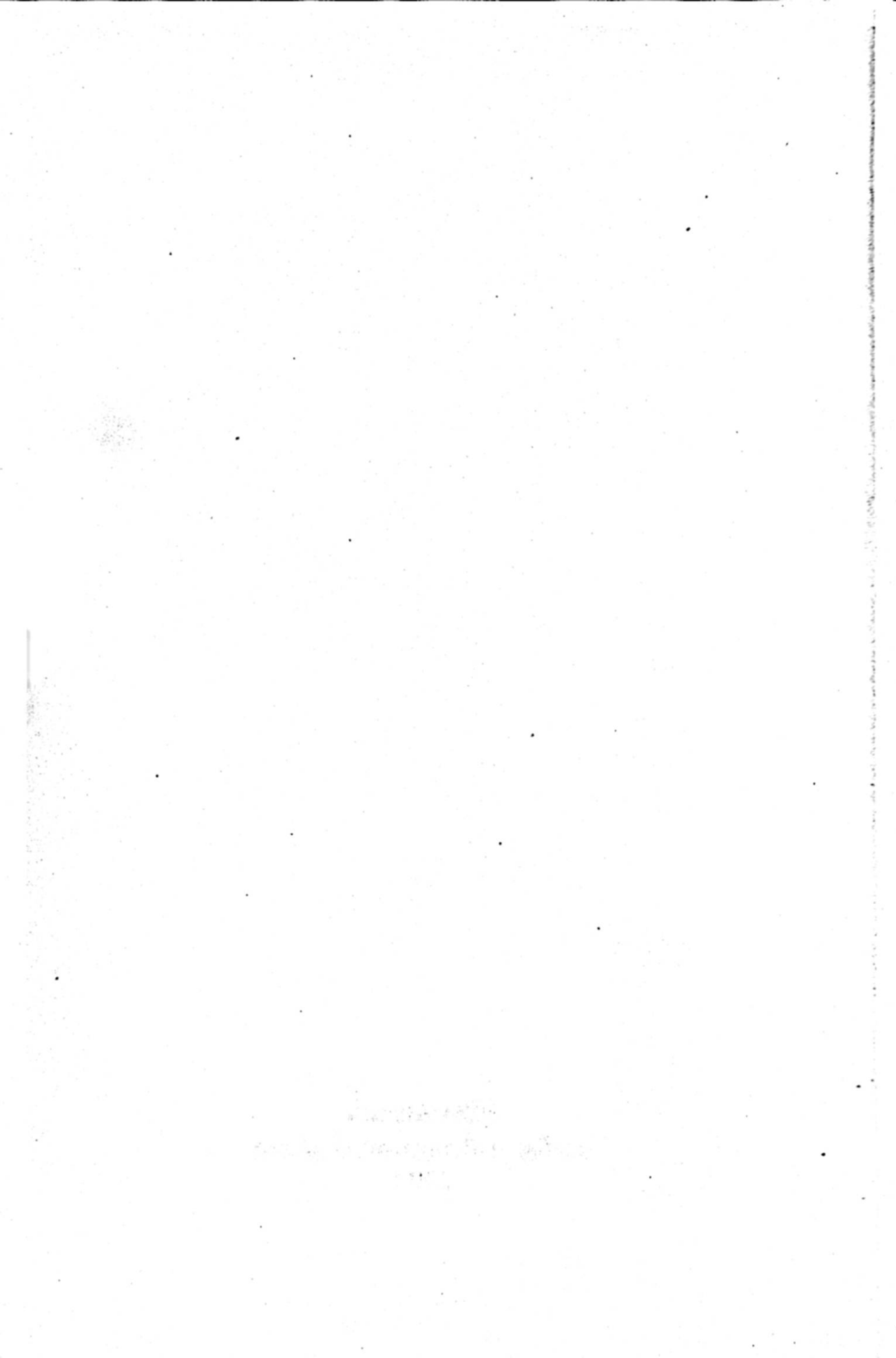

சட்டத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான ஒரு நிலையம்

இலங்கை
மனித உரிமைகளின் நிலை
2004

இலங்கை மனித உரிமைகளின் நிலை 2004

2003ஆம் ஆண்டு தை-மார்கழி வரையுள்ள
காலப்பகுதியின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை
இவ்வறிக்கை உள்ளடக்குகின்றது.

சட்டத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான அற நிலையம்
3, கின்சி ரெறஸ்
கொழும்பு 8
இலங்கை

சட்டத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான அற நிலையம்

ஐப்பசி 2004

உள்ளடக்கம்

விடயங்கள் சமர்ப்பித்தோர்	ix
முன்னுரை	xi

I மீளாய்வு 1

எலிசபெத் நிசான்

1. முகவுரை 1
2. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மனித உரிமைகள் 3
3. 2003 ஆம் ஆண்டிலான சமாதான
பேச்சுவார்த்தைகளும் சமாதான பேச்சு
வார்த்தைகளிலிருந்து எல்ரீரீஈ விலகுதலும் 7
- 4 சிறுவர்களின் உரிமைகள் தொடர்பான
அபிவிருத்திகள் 10
- 5 குற்றச்செயலும், மனித உரிமைகளும், ...
தண்டனையிலிருந்து விலக்கீட்டுரிமையும். 12
- 6 புதிய சட்டவாக்கமும் ஏனைய மனித உரிமைகள்
பற்றிய பிரச்சனைகளும்..... 16
- 7 சர்வதேச அபிவிருத்திகள் 17

II சிறுவரின் உரிமைகள் 27

ருவான ராஜபக்ஷ

1. அறிமுகம்: சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய ஐக்கிய
நாடுகள் குழுவின் அவதானிப்புரைகள் 27
2. சிறுவர் உரிமைகள் சாசனத் தேவைப்பாடுகளுடன்
சிவில் சட்டத்தின் முன் பின் முரண்பாடுகள் 29
- 3 நீதிமுறைக்குள் பிள்ளையை நடத்தும் முறை 32
4. மனித வளங்கள், பொருட்கள் வளங்களின்
போதாத ஒதுக்கீடு 33

5. குற்றவியல் நீதித்துறைக்குள் சட்டச்சீர்திருத்தங்கள் 35
- 6 கண்காணித்தல் செயற்பாடுகள் 38
7. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு சபையின் செயற்பாடுகள் 40
- 8 சிறுவர் தொழிலுக்கமர்த்தப்படுதல் 42
9. ஆயுதப்போராட்டத்திற்காக சிறுவர்களின்
ஆட்கடத்தல் / ஆட்சேர்ப்பு 46
10. முடிவுரை - சிறுவர்களின் கருத்துக்கள் 48

III சட்ட விரோதமான குடியகல்வு: மனிதரைச் சட்ட விரோதமாக கடத்தல் மற்றும் ஆட்களைச் சட்ட விரோதமாக வியாபாரம் செய்தல் 55

ரொமி கெல்ப்மன்

1. முன்னுரை 55
2. மனிதக்கடத்தல் 57
3. கடத்தல் வியாபாரம் (Trafficking) 76
4. முடிவுரை 94

IV தொழிலாளர் உரிமைகள் 96

மனோரி விதாரண

1. முன்னுரை 96
2. ஒன்றுக்கூடுதல் மற்றும் பேரம்பேசுதல் .....
என்பவற்றுக்கான சுதந்திரம் 97
3. ஊழியர்கள் சபைகளை உருவாக்கி
தொழிற்படுத்துவதற்கு முதலீட்டுச்சபையின்
(BOI) வழிகாட்டு நெறிகள் 101
- 4 2003 இன் போது முக்கிய சம்பவங்கள் 103
- 5 தொழிலாளர் சட்டத்திற்கான திருத்தங்கள் 110
6. முடிவுரை 112

V மனித உரிமைகளுக்கான நீதிமுறைப்பாதுகாப்பு¹⁴ டாக்டர். ஜே.டி அல்மெய்தா குணரத்ன

1. முன்னுரை 114
- 2 சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பில்
நீதிமுறைப்பதில்கள் 115

VI தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு 157

ஜே.சி வெலிஅமுன

1. முன்னுரை 157
2. சட்டவாக்க வரலாறு 157
3. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் விசேட அம்சங்கள் 163
4. 2003 ஆம் ஆண்டில் தற்போதைய தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட பிரதான விமர்சனங்கள் 169
5. பொலிஸ்மா அதிபரின் நியமனம். 173
6. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஆக்கபூர்வமான சாதனைகள் 175
7. தே.பொ.ஆணைக்குழுவின் கட்டமைப்பு மட்டுப் பாடுகள். 178
8. முடிவுரையும் பரிந்துரைகளும் 180

VII பிந்துனுவெவ - நிலைநிறுத்தப்படாத நீதி..... 183

அலன் கீனன்

1. முன்னுரை 183
2. தாக்குதல் 188
3. முகாமும் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களும் 192
4. ஆணைக்குழு கண்டுபிடிப்புகள் 203
5. வழக்கு விசாரணை: 25 மார்ச் மாதம் 2002-1 ஜூலை 2003..... 215
6. தீர்ப்பு 220
7. பதிலளிக்கப்படாத கேள்விகள் 226
8. அரசியல் விளைவுகளும் பாடங்களும் 236
9. அடுத்த நடவடிக்கை 238

VIII மனித உரிமைகளும் புலமைசொத்து உரிமைகளும் 242

அவந்தி குணதிலக

1. அறிமுகம் 242
2. மனித உரிமைகள் மீது புலமைச் சொத்து உரிமை 242

3. புலமைச்சொத்துரிமைக்கு எதிராக மனித உரிமைகள் இணைந்து செயல்படுவதற்கான தேவை ... 258
4. முடிவுரை 269

IX இலங்கையில் பணம் தூய்தாக்கலை எதிர்த்தல் 270 தப்புல டி லிவேரா

1. அறிமுகம் 270
2. பணம் தூய்தாக்கல் என்றால் என்ன? 270
3. இலங்கையிலுள்ள நிலைமை 273
4. குற்றவியற் செயற்பாடொன்றாகப் பணம் தூய்தாக்கலின் மனித உரிமைப் பரிமானங்கள் 275
5. வங்கிகளும் நிதிநிறுவனங்களும் 276
6. பணம் தூய்தாக்கல் முறைகள் 279
7. பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான உத்தி 282
8. இலங்கையின் தற்போதைய பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான வரைவுச்சட்டம் 286
9. தற்போதைய நிலைமை 287
10. சர்வதேச பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான உந்துதல்கள் 290
11. முடிவுரை 292

- அட்டவணை I 293
அட்டவணை II 299
அட்டவணை III 300
வழக்குகளின் பட்டியல் 306

விடயங்கள் சமர்ப்பித்தோர்

மீளாய்வு

எலிசபெத் நிசான்

சிறுவரின் உரிமைகள்

ருவான ராஜபக்ஷ

சட்ட விரோதமான குடியகல்வு

ரொமி கெல்ப்மன்

தொழிலாளர் உரிமைகள்

மனோரி விதாரண

மனித உரிமைகளுக்கான நீதிமுறைப்பாதுகாப்பு

டாக்டர். ஜே.டி அல்மெய்தா குணரத்ன

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு

ஜே.சி வெலிஅமுன

பிந்துனுவெவ - நிலைநிறுத்தப்படாத நீதி

அலன் கீனன்

மனித உரிமைகளும் புலமைசொத்து உரிமைகளும்

அவந்தி குணதிலக

இலங்கையில் பணம் தூய்தாக்கலை எதிர்த்தல்

தப்புல டி லிவேரா

ஒருங்கிணைப்பாளர்: தனுஜா விஜயசாந்தன், ஜொவிடா
அருளானந்தம்

நிர்வாகி: தமரிஸ் விக்ரமசேகர

ஒப்பு நோக்குனர்: சுதர்சன் மகாலிங்கம், தனுஜா விஜயசாந்தன்,
ஜொவிடா அருளானந்தம்

கட்டுரை மீளாய்வு (ஆங்கிலப் பதிப்பு): சூரியா விக்ரமசிங்க,
பேராசிரியர் ஷாரியா ஸகானிவல், டாக்டர் ரோஹாஸ் பெரேரா,
சியாமலா கோமஸ், கிஷாலி பின்றோ ஜயவர்த்தன, ஆர். கே.
டபிள்யூ. குணசேகர, மனோரி முத்தெட்டுவெகம, டாக்டர்
ஹர்ஷ கப்ரால் மற்றும் பாலித்த பர்ணாந்து

அட்டை: பிரியந்த பர்ணாந்து

அச்சுப்பதிவு: வரையறுக்கப்பட்ட குமரன் அச்சகம்
261-1/2, டாம் வீதி,
கொழும்பு
தொலைபேசி: 242 1388
மின்னஞ்சல்: kumbh@sltnet.lk

முன்னுரை

இவ்வறிக்கை இலங்கையில் மனித உரிமைகளின் நடைமுறை நிலைமையை விளக்குவதாக இருப்பதுடன் இலங்கை தனது பிரசைகளின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான கடமைகளை நிறைவு செய்வதில் சர்வதேசக் கடப்பாடுகளுடன் எந்தளவுக்கு இணங்கிச் சென்றுள்ளது என்பதையும் மதிப்பிடுகின்றது. எனவே இலங்கையில் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக சில முக்கிய அம்சங்களை இவ்வறிக்கை வெளிப்படுத்துகின்றது. அரசியலமைப்பு ரீதியான உத்தரவாதங்கள், சட்டவாக்கங்கள், அடிப்படை உரிமைகளின் செயற்பாடு, நடைமுறையில் அவற்றின் அமுலாக்கம் பற்றிய பரிசீலனை செய்யப்படுவதுடன் அவைகள் கொண்டுள்ள வரையறைகளின் தாக்கங்களும் ஆராயப்படுகின்றன. சிறுவரின் உரிமைகள், சட்டவிரோதமான குடியகல்வு, தொழிலாளர் உரிமைகள், மனித உரிமைகளுக்கான நீதிப்பாதுகாப்பு, தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு, பிந்துனுவெவ: நிலைநிறுத்தப்படாத நீதி?, மனித உரிமைகளும் புலமைச் சொத்து உரிமைகளும் மற்றும் இலங்கையில் பணம் தூய்தாக்கலை எதிர்த்தல்.

இவ்வறிக்கையின் உருவாக்கம் சட்டத்துக்கும், சமூகத்துக்குமான அறநிலையத்தினாலேயே ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. பொருத்தமான விடயங்களில் விசேட தகைமைகளைக் கொண்ட தனி நபர்களுக்குத் தனித்தனி அத்தியாயங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனைத் தொடர்ந்து அவற்றின் செம்மை, நோக்கு, விடயத் தெளிவு என்பவற்றைப் பரிசீலிப்பதற்காக மீள்பார்வை செய்யப்பட்டது. அதன் பின்னர் முடிந்தளவுக்கு அணுகுமுறையிலும், மொழி நடைமுறையிலும் ஒரே சீரான போக்கு அமைய வேண்டுமென்பதைக் கருத்திற் கொண்டு வரைவுகள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு விரிவாகத் திருத்தம் செய்யப்பட்டன. எனினும், அத்தியாயங்களுக்கிடையில் கூறியது கூறலும் சில தலைப்புக்கள் ஏனைய தலைப்புக்களை விட விரிவாக ஆராயப்பட்டிருப்பதும் தவிர்க்க முடியாதது. ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட இவ்வத்தியாயங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டவையே. மொழிபெயர்ப்பில் ஏற்படக்கூடிய பிழைகளுக்கு சட்டத்துக்கும், சமூகத்துக்குமான அறநிலையம் மன்னிப்பு கோருகின்றது. மேலும் இலங்கை ஒப்பந்தாரியாக விளங்கும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சமவாயங்களின்

பட்டியலொன்றும், இலங்கையினால் பின்னுறுதிப்படுத்தப்படவிருக்கின்ற சாதனங்களில் பட்டியலொன்றும் இவ்வறிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. 2003 இல் உயர் நீதிமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமை வழக்குகளின் பட்டியலொன்றும் இவ்வறிக்கையில் ஓர் அட்டவணையாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் மனித உரிமைகளைப் பயனுறுதி வாய்ந்த முறையில் பாதுகாப்பதையும், மேம்படுத்துவதையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கும் இவ்வறிக்கை குடியியல் சமூக நிறுவனங்களுக்கும் அரசாங்கத்துக்குமிடையில் தொடர்ச்சியானதொரு கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்கு வழவகுக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். "அரசாங்கத்தின் எல்லா அமைப்புக்களும், அரசியல் அமைப்பில் பிரகடனம் செய்யப்படும், அங்கீகரிக்கப்படும் உள்ள அடிப்படை உரிமைகளை மதித்தும், பாதுகாத்தும் முன்னெடுக்கும்" என இலங்கை அரசியலமைப்பு ஆணையிடுகின்றது. இலங்கை பல சர்வதேச மனிதவுரிமைச் சமவாயங்களின் ஒப்பந்ததாரியாக இருப்பதுடன் அதனது உள்நாட்டுச் சட்டங்களும், கொள்கைகளும், செயற்பாடுகளும் அதனது சர்வதேசக் கடப்பாடுகளை உறுதி செய்வதாகவும் இருக்க வேண்டும் இவ்வறிக்கை (இவ்வறிக்கையில் உண்மையான பரிசீலனைக்கு உட்பட்டுள்ள அரசு சார்பற்ற பங்களிகளும்) மனித உரிமைகளை மதித்தும் பாதுகாத்தும் நடப்பதற்கான தமது சர்வதேச மற்றும் அரசியலமைப்பின் கடப்பாடுகளை உயர்வாகப் பேணி நடப்பதை அரசு உறுதி செய்யும் தொடர்ச்சியான போராட்டத்தில் ஒரு பணிவுடைமையான நடவடிக்கையே.

சட்டத்துக்கும் சமூகத்துக்குமான அறநிலையம்
கொழும்பு
2005

மீளாய்வு

எலிசபெத் ரிசான்*

1. முகவுரை

இலங்கை: மனித உரிமைகளின் நிலைமை பற்றிய தொகுதியொன்றில் முன்னர் ஆராயப்படாத பிரச்சினைகள் மீதான பல்வேறு அத்தியாயங்களுட்பட இலங்கையில் பரந்த அளவிலான மனித உரிமைகளை இத்தொகுதி மேவுகின்றது. இப் புதிய விடயங்களில், சட்ட விரோதமான குடியகல்வு, புலமைச் சொத்து உரிமைகள், தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழு மற்றும் பணம் தூய்தாக்கல் என்பன உள்ளடங்குகின்றன. 2000 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தில் பிந்துனுவுவெவ என்னுமிடத்தில் ஏற்பட்ட படுகொலைகள் பற்றிய புலனாய்வுகளிலிருந்து எழுகின்ற பிரச்சனைகளைக் கண்டறிதல் மூலமும், மனித உரிமைகள், சிறுவர்களின் உரிமைகள், வேலையாட்களின் உரிமைகளும் தண்டணையிலிருந்து விலக்கீட்டு உரிமையும் என்பவற்றின் நீதி நிருவாகப் பாதுகாப்பிலிருந்து எழுகின்ற அபிவிருத்திகளின் மீதான அத்தியாயங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

கடந்த ஆண்டின் இலங்கை மனித உரிமை 2003 என்ற தொகுதியில், போர்நிறுத்தம் நிலைத்து நின்று, இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுக்கும் (எல். ரீ. ரீ. ஈ) இடையேயான சமாதான பேச்சு வார்த்தைகள், சில முக்கியமான துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்தமையினால், 2002 ஆம் ஆண்டின் போது எச்சரிப்பான நல்லார்வ உணர்வாற்றல் பற்றி அறிக்கைவிடுவதற்கு இயன்றதாயிருந்துள்ளது. அத்தகையவொரு சந்தர்ப்பத்தில் நாட்டிலிருந்த மனித உரிமைகள் நிலைமை, குறிப்பாக வடக்கிலும், கிழக்கிலும் படிப்படியாக சீராகிவருவதாக தோன்றிற்று. 2002 ஆம் ஆண்டில் அவதானிக்கப்பட்ட சீர்படுத்தல்களுட் சில, 2003 ஆம் ஆண்டில் தொடர்ந்திருந்தன. இருதரப்பிலும் மீறுதல்கள் இருந்த போதிலும், போர் நிறுத்தம் உடன்படிக்கை நிலவிற்று. போர் நிறுத்தம் செயற்படுத்தப்படுவதனைக் கண்காணிப்பதற்கு அதன் நியதிகளின் கீழ் தாபிக்கப்பட்டிருந்த - இலங்கை போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழு (இ. போ. க. கு) அதன் கண்காணிப்பு பணியைத் தொடர்ந்து புரிந்தது. வன்னியினுடாக வடக்கிற்கும் தெற்கிற்கும் இடையேயான தொடர்புகள் மேலும் சீராகின.

* மனித உரிமைகள் பற்றிய ஆலோசகர்

2001 ஆம் ஆண்டில் அவசரகால நிலைமை செயலிழந்து போதல் அனுமதிக்கப்பட்ட பின்னர்,¹ இராணுவத்தினரால் செய்யப்பட்ட கைதுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்ததுடன், இராணுவத்தினரால் கைது செய்யப்பட்ட ஆட்கள் இராணுவ முகாமில் வைத்திருக்கப்படுவதற்கு பதிலாக கூடிய விரைவாக பொலிசுக் கட்டுக்காப்பினுள் இடமாற்றப்பட்டனர்.² அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளின் கீழ் தடுத்துவைக்கப்பட்ட ஆட்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டு, 2003 ஆம் ஆண்டின் முடிவில், பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் (ப.த.ச) 65 பேர் மட்டுமே தடுப்புக்காவலில் இருந்தனர். ப.த.சட்டத்தின் கீழ் நீண்ட காலப்பகுதிகளுக்கு வைத்திருக்கப்பட்ட 1000 துக்கு மேற்பட்ட ஏனைய கைதிகள் 2002 பெப்ரவரி மாதத்தில் போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை கையொப்பமிடப்பட்டதிலிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தனர்.³ எவ்வாறாயினும், அரசியல் ரீதியாக தடுத்துவைக்கப்பட்டோரின் எண்ணிக்கையிலான பெருமளவுக் குறைப்பு வரவேற்கப்பட்ட போதிலும், ஆண்டின் முடிவிற்கு கூட, ப.த.சட்டத்தைச் சர்வதேச நியமங்களுக்கமைய கொண்டுவருவதற்கென அதனை நீக்குவதற்கான அல்லது திருத்துவதற்கான நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தவறியது. எவ்வாறாயினும் ப.த. சட்டத்தின் கீழ் ஆக்கப்பட்ட ஒழுங்கு விதிகள், அடிப்படை உரிமைகளின் மீது மட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முடியாதென 2003 மார்ச்சு மாதத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தீர்ப்பினை உயர் நீதிமன்றம் வழங்கியது.⁴ அரசியலமைப்பானது சட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே (நியதிச்சட்டம்) அத்துடன் விதிவிலக்கான வகையில் அவசரகால ஒழுங்குவிதிகள் மூலம், அடிப்படை உரிமைகளை மட்டுப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றதே தவிர ப.த.சட்டத்தின் கீழான ஒழுக்க விதிகளின் மூலம் செய்யப்பட முடியாது என்ற ஏதுவின் அடிப்படையிலேயே மேற்படி தீர்ப்பு அமைந்திருந்தது.

¹ அவசரகால தத்துவங்களை இனிமேலும் நாட இயலாமல், அரசாங்கம் அதற்கு பதிலாக, பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச்சட்டத்தின் கீழும் பயங்கரவாத தடுப்புச்சட்டத்தின் கீழும் மாற்றுத்தத்துவங்களை நாடிற்று. இதன் மூலம் "அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளுட் சிலவற்றின் சாராம்சத்தை வலுவில் வைத்திருப்பதற்கு" அது இயன்றதாகவிருந்தது. கொழும்பிலுள்ள நடேசன் நிலையத்தைச்சேர்ந்த சாலிய எதிரிசங்க என்பவரினால் எழுதப்பட்ட மீளாய்வுக்கான பின்னிணைப்பில் இது விபரமாகக் கீழே ஆராயப்படுகின்றது.

² "இலங்கை", மனித உரிமைகள் வழங்கள் மீதான நாட்டறிக்கைகள் - 2003, ஐ. அ. நா. அரச திணைக்களம். [http:// www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2003/27951.htm](http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2003/27951.htm)

³ "இலங்கை" சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை அறிக்கை 2004 (<http://www.amnesty.org/reprt 2004/lka.summary-eng> என்பதில் பார்வையிடலாம்.

⁴ உந் இல 20/2002 (அஉ)இ சோதிலிங்கள் தவனிதன் எதிர் தயானந்த திசாநாயக்க தேர்தல்கள் ஆணையாளரும் ஏனையோரும், உந். குறிப்புகள் 2003.03.25

2. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மனித உரிமைகள்

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மனித உரிமைகளின் நிலைமை 2003 ஆம் ஆண்டின் போது குறிப்பான அக்கறையை ஈர்த்தது. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நிகழ்ந்த மோதலின் தாக்கம் ஆச்சரியத்திற்கிடமின்றி மோதல் நடைபெற்ற பல்லாண்டுகளாக இலங்கையில் மனித உரிமைகள் பற்றிய அக்கறைகளின் மீது மேலாதிக்கங் கொண்டுள்ளது. சமாதான பேச்சுவார்த்தைகள் 2003 ஏப்பிரல் மாதத்தில் எல்ரீரீ யினால் இடைநிறுத்தப்படும் வரை அவற்றின் மீது மேலாதிக்கங் கொண்டுள்ள ஓர் பாரிய அக்கறை - பல்லெண்ணிக்கையினரான ஆட்கள் நீண்ட காலத்திற்கு தமது வீடுகளிலிருந்து புலம் பெயர்க்கப்பட்டமையின் தாக்கமேயாகும். அவர்களுக்கு உண்மையில், பாங்கான வீட்டு வசதி, சுகாதாரக் கவனிப்பு, கல்வி மற்றும் தொழில் என்பவற்றை பெறுவதற்கான தமது உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. புலம் பெயர்க்கப்பட்டோரை மீளக் குடியமர்த்தி அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வளிப்பதற்கான திட்டங்கள் ஆண்டின் தொடக்க மாதங்களில் சமாதான நடைமுறையினூடாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டன. அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் உயர் ஆணையாளரின் (அ.ஐ.நா.உ.ஆ) கணக்கின்படி, உள்ளூரில் புலம் பெயர்க்கப்பட்ட ஏறத்தாழ 311,202 பேர், 2002 சனவரி மாதத்திற்கும் 2003 யூன் மாதத்திற்கும் இடையே தமது சொந்த வீடுகளுக்குத் திரும்பியுள்ளனர். புலம் பெயர்க்கப்பட்டோருள் பெண்களும், சிறுவர்களும் இத்துன்புறுத்தலுக்கு பெருமளவில் ஆளாகின்றனர். 2002 ஆம் ஆண்டில் மகளிர் தொகுதிகளினால் தீவிரமான ஆதரவு கோரப்பட்டதின் விளைவாக, சமாதான நடைமுறையின் எல்லா அம்சங்களினுள்ளும் பால்நிலை பற்றிய அக்கறைகள் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டது. அத்துடன் 2002 ஆம் ஆண்டின் முடிவில், சமாதான நடைமுறைக்கு இயைபான பால்நிலை பற்றிய பிரச்சனைகள் மீதான கொள்கையை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பால்நிலை பற்றிய பிரச்சனைகள் மீதான உபகுழுவொன்று தயாரிக்கப்பட்டது. இவ்வுபகுழு, சமாதான பேச்சுவார்த்தைகள் இடைநிறுத்தப்படும் முன்னர் 2003 ஆம் ஆண்டில் இரு தடவை கூடிற்று.

அத்துடன் சேர்த்து, வெளிப்படையாக இராணுவத்தினரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழிருந்து பிரதேசங்களில் வசித்த ஆட்களின் மீது உட்பட, வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வாழ்ந்த சனத்தொகையின் மீது எல்ரீரீ அதன் கட்டுப்பாட்டை மேலும் நீடித்துப் பிரயோகிப்பதற்குப் போர்நிறுத்தத்தின் நியதிகளை அது தொடர்ந்து பயன்படுத்திய முறையையிட்டு 2003 ஆம் ஆண்டில் பாரிய அக்கறை அதிகரித்தது. உண்மையில், 2003 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்து மாதத்தில் வழங்கப்பட்டவொரு கூட்டுக்கூற்றில் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை மற்றும் மனித உரிமைகள் கண்காணிப்புக் குழு "இலங்கை அரசாங்கத்துடனான போர்நிறுத்தத்தைத் தமக்குச் சாதகமாக ஆக்கிக்கொண்டு அரசியல் ரீதியான எதிரிகளை கொலை செய்வதாக" எல்ரீரீ

யைக் குற்றஞ்சாட்டின.⁵ போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை நியதிகளின் கீழ் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் அரசாங்க கட்டுப்பாட்டினுள் உள்ள பிரதேசங்களினுள் எல்ரீரீச அணியினருக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட கூடுதலான நடமாடச் சுதந்திரம், இப்பிரதேசங்களில் வசிக்கின்ற சனத்தொகைகளுடன் நேரடியான தொடர்பை அவர்களுக்குக் கொடுத்தது. அத்துடன் எல்ரீரீச இன் நடமாட்டம் பரந்துள்ளதனால், கட்டுப்பாட்டையும் தணிக்கையையும் விதிப்பதற்கு அவர்கள் அச்சுறுத்தலையும், வலிந்து பறித்தலையும் கொலையையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களது இலக்கானது, கண்டனம் தெரிவிக்கக் கூடியோரையும் மற்றும் மாற்றுக் கருத்துக்களை எடுத்து கூறுவோரையும் மௌனமாக்குவதாக இருந்ததென தோன்றுகின்றது. உண்மையில் "அப்போதைக்கு" சமாதான பேச்சு வார்த்தைகளிலிருந்து விலகுவதற்கு எல்ரீரீச எடுத்த முடிவினை அடுத்து, 2003 ஏப்பிரல் மாதத்தின் பின்னர் நிலைமை வேகமாகச் சீர்கேடு அடைந்தது.⁶ வடக்கிலும் கிழக்கிலும் அரசியல் ரீதியான கொலைகளும் கடத்தல்களும் அதிகரித்தமை பற்றி உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் வட்டங்களில் அக்கறை வேகமாக அதிகரித்தது. இங்கு எல்ரீரீச யானது எல்ரீரீச இற்கு எதிரான தமிழ்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களையும் அவர்களின் இனத்தவர்களையும் இலக்குக்குட்படுத்திற்று. அத்தகைய கொலைகள், 2003 ஏப்பிரல் மாதத்திற்கும் ஓகஸ்து மாதத்திற்குமிடையே உச்ச அளவினதாக இருந்தன,⁷ இது தவிர மேற்படி கொலைகள் அவ்வருடத்தில் ஏனைய காலப்பகுதிகளில் இடம் பெற்ற கொலைகளையும் கொழும்பில் அவர்களிற்கு எதிரான மாற்று கருத்துக்களை உடையோர் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட கொலைகளையும் உள்ளடக்குகிறது. ஐ.அ.நா அரச திணைக்களத்தின்படி, எல்ரீரீச ஆனது இவ் ஆண்டின்போது 36க்கு மேற்பட்ட எல்ரீரீச இற்கு எதிரான தமிழ் அரசியல் தொகுதியுறுப்பினர்கள் மற்றும் சார்த்தப்பட்ட தகவல் கொடுப்போர் ஆகியோரைக் கொன்றது.⁸ இவ் ஆண்டின்போது கிழக்கிலுள்ள முஸ்லிம் சனத்தொகை எல்ரீரீச யின்

⁵ "இலங்கை எல்ரீரீச உடன் தொடர்புபட்ட கொலைகள். தண்டனையிலிருந்து விலக்கீட்டுரிமையுடன் தொடர்ந்து புரியப்படுகின்றன" என உரிமைகள் தொகுதியினர் கூறுகின்றனர், சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை பத்திரிகை வெளியீடு சமசு கட்டி ஏஎஸ்ஏ 37/0003/2003:37/20 [http://web.amnesty.org/library / Index ENGASA 370032003?Opens of = ENGLKA](http://web.amnesty.org/library/Index/ENGASA370032003?Opens of = ENGLKA) என்பதில் பார்வையிடலாம்.

⁶ 2003.04.21 ஆம் தேதியிடப்பட்டதான இலங்கையின் பிரதம அமைச்சருக்கு எல்ரீரீச தலையலுவலத்திலிருந்தன கடிதம். இதன் உரை எல்ரீரீச சமதானச் செயலக இணையத்தின் மீது பார்வையிடலாம். [http:// www.lttepeaceesecratarariat.com/ ymainpages/releases/pr210403.pdf](http://www.lttepeaceesecratarariat.com/ymainpages/releases/pr210403.pdf)

⁷ "இலங்கை" சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை அறிக்கை 2004. ([http://web.amnesty.org/ report2004/lka-summary-eng](http://web.amnesty.org/report2004/lka-summary-eng)) என்பதில் பார்வையிடலாம்.

⁸ "இலங்கை" மனித உரிமைகள் வழக்கங்கள் பற்றிய நாட்டு அறிக்கைகள்-2003. ஐஇநா அரச திணைக்களம் எச் ரீரீ பி://டபிள்யூ டபிள்யூ டபிள்யூ.ஸ்டேட்.கவ் /ஜி/உஆர்எல்/ ஆர்எல்எஸ்/எச்ஆர்ஆர்பி/ 2003/27951. எச்சீஎம். ([http:// www.state.gov/g/drl/rls/hrrp/ 2003/27951.htm](http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrp/2003/27951.htm))

பயங்கரவாதச் சூழ்ச்சிகளுக்கு இன்னுமோர் இலக்காக வந்தனர். மனித உரிமைகளுக்கான பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் (யாழ்ப்பாணம்), 2003 ஒக்டோபர் மாதத்திற்கும் திசெம்பர் மாதத்திற்குமிடையே தொடர்ச்சியான சம்பவங்கள் பற்றி அறிக்கையிட்டனர். உதாரணமாக எல்.ரீ.ஈ. முஸ்லிம் பொது மக்களை பலாத்காரமாக வெளியேற்றியதன் மூலம் கிழக்கில் அதன் ஆள்புல, அரசியல் பிடியை விஸ்தரிப்பதற்கு அது நாடிமையினால் முஸ்லிம், தமிழ் சமுதாயத்தினருக்கிடையே வன்செயலைத் தூண்டிவிடுவதற்காக அது காணிப்பிணக்குகளைச் சூழ்ச்சித்திட்டத்திறனுடன் கையாண்டது. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் அபிவிருத்தியடைந்தபோது முஸ்லிம் கட்சிகள், எல்.ரீ.ஈ. கட்டுப்பாட்டின் கீழிருந்த நாட்டின் குறித்த சில பிரதேசங்களினுள் முஸ்லிம்களுக்கு கூடுதலான தன்னாட்சிக்கான கோரிக்கையை அதிகரித்தன. அத்துடன் சேர்த்து ஐ.நா.ச.சி நிதியத்துடன் அல்லது சிறுவர்களின் வாழ்க்கைகளுக்கு இயல்பு நிலையை மீள ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைத் திட்டமொன்றுடன் சேர்த்து பணியாற்றுவதற்கு 2002 திசெம்பர் மாதத்தில் அது செய்துக்கொண்ட உடன்படிக்கையைப் பொருட்படுத்தாது எல்.ரீ.ஈ. சிறுவர்களைத் தொடர்ந்தும் ஆட்சேர்த்தது.

2003 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களின் அந்தஸ்தும், பொதுமக்கள் இப்பிரதேசங்களில் மீளக்குடியமர்வதை அனுமதிப்பதற்கு தரைப்படையினர் இவற்றை காலியாக்க வேண்டுமென்ற எல்.ரீ.ஈ. யின் விருப்பமும் தொடர்பில் எல்.ரீ.ஈ. இற்கும் அரசாங்க இணக்கப் பேச்சாளர்களுக்குமிடையே அதிகரித்துவரும் மனத்தாக்கல்கள் புலனாகிற்று. எல்.ரீ.ஈ. ஆயுதங்களைத் துறந்தால் மாத்திரமே இராணுவத்தினர் அத்தகைய பிரதேசங்களை காலியாக்குவரெனக் கூறி அவற்றைக் காலியாக்க இராணுவத்தினர் மறுத்தனர். இது எல்.ரீ.ஈ. யினால் மறுக்கப்பட்டு 2003 சனவரி மாதத்தில் தாய்லாந்தில் நடைபெற்ற சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளின் நான்காவது அமர்வில், தணிவடைதலும், வழமைக்குத் திரும்புதலும் பற்றிய உபகுழுவின் பணி, அதன் எதிர்காலம் பற்றி உடன்பாடுதலும் செய்யப்பட முடியாதிருந்தமையால் நிறுத்தப்பட்டது. இலங்கை கடற்படையினரையும் எல்.ரீ.ஈ. கலன்களையும் உட்படுத்திய, பெப்ரவரி, மார்ச்சு மாதங்களில் ஏற்பட்ட கடற்சம்பவங்கள் மனத்தாக்கங்களை மேலும் அதிகரித்தன.

2002 ஆம் ஆண்டின் போது சமாதான நடைமுறைக்கு ஏற்படக்கூடியவையுமான முட்டுக்கட்டையாக இன்னொரு பிரச்சினையையும் கணக்கில் எடுக்கலாம்; அது தெற்கிலுள்ள அரசாங்கத்திற்கும் எதிர்கட்சிகளுக்குமிடையே இணக்கப்பாடு இல்லாமையும் குறிப்பாக நிறைவேற்றுச் சனாதிபதியின் எதிர்ப்பும் காரணமாக இருந்தது. பிரதம அமைச்சரும் நிறைவேற்றுச் சனாதிபதியும் இருவேரு அரசியற் கட்சிகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியமையினால், அவர்களுக்கிடையிலான மனத்தாங்கல்களுக்கான சாத்தியம் அதிகமாகவிருந்தது. 2003 ஆம் ஆண்டின் போது அது பெருமளவு அதிகரித்தமையால் நிறைவேற்றுச் சனாதிபதியான சந்திரிக்கா குமாரதுங்க அவர்கள் நவம்பர் 4ஆம் திகதியன்று பராளுமன்ற

கூட்டங்களைக் கலைத்து மூன்று அமைச்சரவை அமைச்சர்களையும் பதவி நீக்கி, தாமே அவர்களின் பதவிகளைக் கையேற்றார். சனாதிபதியின் அந்த நடவடிக்கை, இடைக்கால சுய ஆட்சி அதிகாரசபையொன்றை (இ.சு.ஆ.சு) உருவாக்குவதற்கான அதன் சொந்த முன்மொழிவுகளை எல்லீரீசு முன்வைத்த சில நாட்களுக்குப் பின்னர் எடுக்கப்பட்டது. இது ஒரு தனியான தமிழ் அரசுக்கான முற்படியாகுமென எதிர்க்கட்சிகள் உறுதியாகக்கூறினர். மீளக்குடியமர்தல், புனர்வாழ்வளித்தல் மீள்நிர்மாணம், அபிவிருத்தி, அரசிறை திரட்டுதல், சட்டமும் ஒழுங்கும் என்பன தொடர்பாகவும் மற்றும் காணிமீதும் ஆன தத்துவங்களுட்பட இ.சு.ஆ.சு வடக்கையும் கிழக்கையும் ஆளுவதற்கான முழு நிறைவான தத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கும்.⁹ இப்பிரச்சினைக்கு இறுதியானவோர் இணக்கத் தீர்ப்பு செயற்படுத்தப்படும். அத்தகைய காலம் வரை அது நடைமுறையிலிருக்கும் பயனளவில், இ.சு.ஆ.சு, ஏதேனும் தேர்தலுக்குரிய செயன்முறையை நாடாது அதன் ஆட்சியை விதிமுறைப்பட்டதாகி வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஏற்றங்கிரிக்கப்பட்ட அதிபதியாக எல்லீரீசு யை தாபிக்கும்.

2003 ஆம் ஆண்டின் முடிவில் சமாதானபேச்சுவார்த்தைகளின் எதிர்காலம் மிகவும் திட்டவட்டமற்றதாகவிருந்தது 2004 ஆம் ஆண்டினுள் வரை தேர்தல்கள் நடைபெறமாட்டா அத்துடன் முன்னைய ஐக்கிய மக்கள் கூட்டணி (ஐ.ம.கூ) ஆட்சிக் காலப்பகுதியின் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு சனாதிபதி சந்திரிகா குமாரத்துங்க அவர்களுக்கும் எல்லீரீசு யினர்க்கும் ஆழ்ந்த பரஸ்பர நம்பிக்கையினம் நிலவியமை பற்றிய வரலாறு இருந்தது. தற்போது அமைக்கப்பட்டவாறான சமாதான நடைமுறை மூலம் எல்லோருக்கும் சனநாயகம், நீதி மற்றும் சமத்துவத்தை வழங்கக்கூடிய ஒரு தீர்வை எப்போதாவது காணமுடியுமாவென்பது பற்றிய வினாக்கள் எழுப்பப்பட்டு வந்தன. பேச்சுவார்த்தைகள் எல்லீரீசு யையும் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளையும் அத்துடன் சிலவேளைகளில் தமது சமுதாயத்தினரின் அக்கறைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு வரவழைக்கப்பட்ட முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளையும் மட்டுமே உட்படுத்தியமையினால் மாற்றுக்கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்வதற்கான அல்லது விவாதிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை. மேலும் பயமுறுத்தற் சூழ்ச்சிகளினூடாக எல்லீரீசு வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள சனத்தொகைமீது அதன் விருப்பத்தை தொடர்ந்து விவாதித்ததுடனும் அதன் ஆட்சிக்கெதிராக ஏதேனும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்படுவதனை அடக்குவதற்கு எத்தனித்ததுடனும், மனித உரிமைகள் தொடர்பாகப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான திறத்தவர்களின் விதிமுறைப்பட்ட கூற்றுக்கள் ஆண்டின்போது எவ்வாறிருந்திருப்பினும், வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மனித உரிமைகளுக்கான வாய்ப்புக்கள் வழக்கத்தில் குறைவாகவிருந்தன.

⁹ இ.சு.ஆ.சு விற்கான முன்மொழிவின் முழுமையான உரை <http://www.lttepeacesecerariat.com/mainpages/releases/proposal.pdf> என்பதில் பார்வையிடலாம்.

3. 2003 ஆம் ஆண்டிலான சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளும் சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளிலிருந்து எல்ரீரீச விலகதலும்

ஏப்பிரல் மாதத்திலான சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளில் "அதன் பங்குபற்றுகையை இடைநிறுத்துவதாக" எல்ரீரீச அறிவித்ததற்கு முன்னர் சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளின் முதலாவது கட்டத்தில் ஆறு அமர்வுகள் இருந்ததுடன் அவற்றுள் மூன்று 2003 ஆம் ஆண்டில் நடத்தப்பட்டன.¹⁰ இக்கலந்துரையாடல்களின் முக்கிய நோக்கு மோதலில் தமது வீடுகளிலிருந்து புலம் பெயர்க்கப்பட்ட நூற்றாயிரக்கணக்கான ஆட்களின் சார்பில் மீளக் குடியமர்தல், புனர்வாழ்வளித்தல் பற்றிய மனிதாபிமான நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை செயற்படுத்துவதற்கான அவசர தேவையாகவிருந்தது.

2004 சனவரி மாதத்தில் நான்காவது கட்டம் தாய்லாந்தில் நடத்தப்பட்டது. இக்கூட்டமானது அவசரமான மனிதாபிமான முன்னுரிமைகளையும், குறிப்பாக, உள்ளூரில் புலம்பெயர்க்கப்பட்ட ஆட்களை மீளக்குடியமர்த்துவதற்கும் அவர்களுக்குப் புனவாழ்வளிப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்வதற்கான தேவையையும் கவனத்திற்கொண்டது. இதற்காக, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கான துரிதப்படுத்தப்பட்ட மீளக் குடியமர்த்தல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றுக்கான நடவடிக்கைத் திட்டமொன்று பற்றி உடன்பட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. மேலே ஏலவே ஆராயப்பட்டவாறு தணிவடைதலும், வழமைக்குத் திரும்புதலும் பற்றிய உபகுழுவின் (த.வ.உ) எதிர்காலப் பணிமீது உடன்பாடுதலும் செய்துக்கொள்ள முடியவில்லையென்பதுடன் இவ்வுபகுழு மீண்டும் கூடவில்லை. புலம் பெயர்க்கப்பட்ட ஆட்களை மீளக்குடியமர்த்துவதனை வசதிப்படுத்துவதற்கென பொது மக்கள் செல்ல முடியாதிருந்த உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களும் ஏனைய பிரதேசங்களும் தொடர்பான கருமங்கள் மீது திறத்தவர்களிடையே உரையாடலை வசதிப்படுத்துவதற்கு அது தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. நான்காவது அமர்வில் துரிதப்படுத்தப்பட்ட மீளக் குடியமர்த்தல் நிகழ்ச்சித்திட்டம், உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களை உட்படுத்தாத பிரதேசங்களில் தொடங்குமென உடன்பட்டுக் கொள்ளப்பட்டதுடன் "புலம் பெயர்க்கப்பட்ட முஸ்லிம் சனத்தொகையின் குறிப்பிட்ட தேவைகள் மீளக் குடியமர்த்தல் நடைமுறையில் உரிய முறையில் இடம் பெறுமெனவும்" கூறப்பட்டது. வடக்கிலும், கிழக்கிலும் மீளக் குடியமர்த்து வதற்கும் புனர்வாழ்வளிப்பதற்குமான நன்கொடையாளர் நிதிகள் வடகிழக்கு மீள் நிர்மாண நிதியத்தினூடாக (வ.கி.மீ.பு.நி) நிருவகிக்கப்படுமென்றும் உடனடி மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வளித்தல் தேவைகளுக்கான உபகுழு (உ.ம.பு.தே.உ) அத்தகைய பணிக்காக முக்கிய முடிவு செய்கின்ற குழுவாகவிருக்குமென்றும்

¹⁰ 2002 ஆம் ஆண்டில் பேச்சு வார்த்தைகளின் முதல் மூன்று கட்டங்களில் ஆராயப்பட்ட முக்கியமான அக்கறைகள் "மீளாய்வு," இலங்கை : மனித உரிமைகளின் நிலை 2003 (சட்டத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான அறிநிலையம், கொழும்பு 2003) என்பதில் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன எல்லா அமர்வுகளும் பற்றியும் பல்வேறு உபகுழுக்களின் கூட்டங்களும் பற்றியும் கூடுதல் விபரமான ஆராய்வுகளுக்காக <http://peaceinsrilanka.com> என்பதை பார்க்கவும்.

மேலும் உடன்பட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. உலகவங்கி வடக்கு கிழக்கு புனரமைப்பு நிதியத்தின் கட்டுக்காப்பாளராகச் செயலாற்றும். எல்ரீரீ யினால் சிறுவர் ஆட்சேர்ப்பு மனித உரிமைகளும் தொடர்பாக இலங்கை போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக்குழுவின் (இ.போ.நி.க) அறிக்கையிலிருந்து எழுகின்ற பிரச்சனைகளும் நான்காவது அமர்வில் ஆராயப்பட்டதுடன் "மனித உரிமைகள் ஓர் இறுதி வெளிப்படுத்துகையின் முக்கியமான அம்சமாக அமையும்" என்பது பற்றி உடன்பாடும் இருந்தது.¹¹

பெப்ரவரி மாதத்தில் ஜேர்மனியில் நடாத்தப்பட்ட ஐந்தாவது அமர்வில் மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வளித்தல் தேவைகள் கலந்துரையாடலின் முன்னணியில் மீண்டும் நின்றன. யாழ்ப்பாணத்துக்கான துரிதப்படுத்தப்பட்ட மீள குடியமர்தல் நிகழ்ச்சித்திட்டம், இதன் திட்டமிடுதலில் காலப்பகுதிக்கு முன்னதாக இருப்பதாகவும், தமது பாதுகாப்பும் காணிகளும் தொடர்பாகக் கிழக்கிலுள்ள முஸ்லிம் சமுதாயத்தினரின் அச்சங்கள் தொடர்பில் அத்தகைய பிரச்சனைகளுக்கு முகங்கொடுப்பதற்கெனச் சம எண்ணிக்கையிலான முஸ்லிம் மற்றும் எல்ரீரீ பிரதிநிதிகளைக்கொண்டுள்ள குழுக்கள் தாபிக்கப்படுமென்றும் அறிக்கையிடப்பட்டது.

வெளிப்படையான மனித உரிமைகள் கட்டுக்கோப்பொன்று சமாதான நடைமுறையினுட் சேர்க்கப்படுவதன் மீது ஐந்தாவது அமர்வு மேலும் முன்னேற்ற அறிகுறிகளையும் கண்டது. சமாதான நடைமுறையில் இரு திறத்தவர்களுக்கும் மனித உரிமைகள் பற்றிய மதியுரைஞராகச் செயலாற்றிய இயன் மார்ட்டின் என்பவர், ஆறாவது அமர்வில் கலந்துரையாடப்படுவதற்கான மனித உரிமைகள் "வழிகாட்டியை"த் தயாரிப்பாரென இக்கூட்டத்தில் உடன்பட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. இது பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும். சமாதான நடைமுறையின் போது செயற்படுத்தப்படவேண்டிய மனித உரிமைகளை கண்காணிப்பதற்கான பயனுள்ள பொறிமுறைகள், மனித உரிமைகளும் மனிதாபிமான சட்டத்திலும் அரசாங்க எல்ரீரீ அலுவலர்களுக்கு பயிற்சியளித்தலும் அத்துடன் சேர்த்து மோதலின் தாக்கங்களினால் சிறுவர்களே அதிகமானளவு துன்புறுத்தப்பட்டிருந்தனரென இரு திறத்தவர்களும் ஏற்றங்கீகரித்தனரென்பதுடன், சிறுவர் ஆட்சேர்ப்பை நிறுத்துதற்கு எல்ரீரீ யினால் மேலும் பொறுப்பேற்கப்பட்டது. மேலும் 2002 திசெம்பர் மாதத்தில் எல்ரீரீ யினாலும் ஐக்கிய நாடுகள் சிறுவர் நிதியத்தினாலும் (ஐ.நா.ச.சி.நி) நெறியளவில் உடன்பட்டுக்கொள்ளப்பட்ட வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஆயுதந்தாங்கிய மோதலினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கான நடவடிக்கைத் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்தல் பற்றியும் குறிப்பீடு செய்யப்பட்டது.¹²

மார்ச்சு மாதத்தில் யப்பானில் பேச்சுவார்த்தைகளின் ஆறாவது அமர்வு

¹¹ வேத்தியல் நோர்வே அரசாங்கத்தின் கூற்று வேத்தியல் வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சு 2003, சனவரி 9.

¹² பார்க்கவும் "மீளாய்வு," இலங்கை மனித உரிமைகளின் நிலை 2003 சட்டத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான அறநிலையம்

நடாத்தப்பட்டபோது வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பாதுகாப்பு நிலைமை சீர்கேடு அடைந்திருந்ததுடன், கடற்படை கலனொன்று எல்ரீரீசு கப்பலொன்றை மூழ்கடித்த பின்னர் எல்ரீரீசு பேச்சுவார்த்தையிலிருந்த விலகுவதற்கு அச்சுறுத்தல் விடுத்திருந்தது. கலனானது மூழ்கடிக்கப்பட்டமை பற்றியும் பெருமளவினதாக பிரச்சனை இருந்தபோதிலும் அச்சம்பவம் ஏற்பட்டதனை பொருட்படுத்தாது பேச்சு வார்த்தைகள் நடாத்தப்பட்டு இ.போ.க குழுவின் பங்களிப்பைப் பலப்படுத்தலுட்பட அத்தகைய மேலதிகச்சம்பவங்களைத் தடுப்பதற்கான முறைகளும் ஆராயப்பட்டன. மோதலுக்கான ஏதேனும் எதிர்கால தீர்வின் கூட்டரசுகள், நெறிகள் பற்றி ஐக்கிய இலங்கையினுள் உள்ளகத் தனியாட்சியுரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலும் கலந்துரையாடல் நடாத்தப்பட்டு "ஐக்கிய கூட்டரசு இலங்கையினுள் உள்ளகத் தனியாட்சி பண்புரிமையைத் தாபிக்கும் செயன்முறைக்காக அத்திவாரத்தை தயாரிப்பதற்கு" ஒப்பீட்டு முறையில் கூட்டரசு முறைமைகளை ஆராய்ந்து பரந்தளவிலான கலந்தாலோசனைகளில் ஈடுபடுவதற்கு எல்ரீரீசு அரசியல் விவகாரங்கள் குழுவொன்றை அது உருவாக்கியமை பற்றி அறிக்கை செய்தது.¹³ கிழக்கில் எல்ரீரீசு மற்றும் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளிடையேயான கூட்டங்கள் பற்றி மீண்டும் கலந்தரையாடப்பட்டு மனித உரிமைகளுக்கான வழிகாட்டியின் மூன்று அம்சங்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்யுமாறு மனித உரிமைகள் மதியுரைஞர் இயன் மார்ட்டின் என்பவர் கோரப்பட்டார். இவையாவன மனித உரிமைகள் இறுதியான அரசியலமைப்புச்சார் ஒழுங்கேற்பாட்டில் போற்றிக் காக்கப்படும் வரை இரு திறத்தவர்களாலும் கடைபிடிக்க வேண்டிய மனித உரிமைகள், மனிதாபிமான நெறிகள் பற்றிய வெளிப்படுத்துகையை வரைதல்; மனித உரிமைகள் பயிற்சி பற்றிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைத் திட்டமிடுதல்; அத்துடன் தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் கண்காணிப்பு பணிகளின் பங்களிப்பைப் பலப்படுவதற்கான வழிகளை மும்மொழிதல் என்பனவாகும். இப்பேச்சுவார்த்தைகள் 2003 ஆம் ஆண்டில் நடாத்தப்பட்ட கடைசிப் பேச்சுவார்த்தைகளாகவிருந்தன. ஏனெனில் அடுத்த மாதத்தில் எல்ரீரீசு அதன் பங்கு பற்றுகையை இடைநிறுத்திற்று.

பேச்சு வார்த்தைகளிலிருந்து விலகுவதற்கான அதன் முடிவை அறிவிக்கையில் எல்ரீரீசு இனப்பிரச்சினைக்குப் பேச்சுவார்த்தை மூலமான அரசியல் தீர்வை நாடுவதற்கு அதன் தொடர்ச்சியான ஈடுபாட்டை அழுத்திக் கூறியதுடன் அநேகமாக மீதியாண்டுக்குப் போர் நிறுத்தம் நிலைத்து நின்றது. எல்ரீரீசு யின் முடிவு அதன் கூற்றின்படி இரண்டு முக்கியமான ஒன்றோடொன்று இணைந்துள்ள காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. அவையாவன, 2003 ஏப்பிரல் மாதத்தில் வோஷிங்டனில் நடைபெற்ற பூர்வாங்க நன்கொடையாளர் கூட்டத்திலிருந்து தவிர்க்கப்பட்டமையும், வடக்கிற்கும் கிழக்கிற்கும்

¹³ பத்திரிகை வெளியீடு வேத்தியல் நோர்வே வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சு 2003 மார்ச்சு21 கொழும்பு 2003)

இயல்புத்தன்மையை மீள ஏற்படுத்துவதனையும் குறிப்பாக புலம் பெயர்க்கப்பட்டோரின் விரைவான மீள்குடியமர்த்தலை வசதிப்படுத்துவதனையும் இலக்காகக் கொண்ட போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையின் அம்சங்களை செயல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தவறியமை என்பனவாகும். சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் இதுகாலவரை, மோதலுக்கெதிரான சாத்தியமான எவையேனும் அரசியல் தீர்வுகளை விபரமாக ஆராந்திருக்கவில்லை (ஓர் எதிர்கால உடன்படிக்கையின் அடிப்படையாகக் கூட்டரசு நெறிக்கு உடன்படுவதைத் தவிர), அதிகமானளவு சச்சரவுக்குட்பட்ட பிரச்சனைகள் பல எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தன. பதிலாக கவனமானது வடக்கிலும், கிழக்கிலும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட ஆட்களுக்கு "இயல்புத்தன்மையை மீள ஏற்படுத்துவதற்கான" முயற்சிகளின் மீது இருந்தது. ஆகவே எல்ரீஈ இன் நோக்கில், பேச்சு வார்த்தை மூலம் மறக்கமுடியாத முன்னேற்றம் காணப்பட்ட போதிலும் "போர்நிறுத்த உடன்படிக்கையின் வழமைக்குத்திரும்புதல் அம்சங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் மறுத்தமை" சமாதான நடைமுறை வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள தமிழ் மக்களின் துன்பத்தை குறிப்பாக புலம்பெயர்க்கப்பட்டோரின் துன்பத்தை ஒழிக்கவில்லையென்பதை காண்பித்ததுடன் அத்துடன் சேர்த்து அரசாங்கத்தின் வறுமை ஒழிப்புக்கொள்கைகள், எல்ரீஈ யின் நோக்கில் பல தசாப்தங்கள் நடைபெற்ற மோதலின் விளைவாக வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நிலவுகின்ற குறித்த நிலைமைகளைக் கணக்கிற்கெடுக்கத் தவறி அதற்கு பதிலாக ஒரு வித்தியாசமில்லாத கட்டுக்கோப்பினுள் முழு நாட்டையும் அடக்கின.

4. சிறுவர்களின் உரிமைகள் தொடர்பான அபிவிருத்திகள்

2002 ஆம் ஆண்டின் கடைசிப் பகுதியில் நெறியளவில் உடன்பட்டுக் கொண்டவாறு, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் தேவைகளுக்கு முகங்கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைத் திட்டமொன்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எல்ரீஈ, இலங்கை அரசாங்கம் மற்றும் உள்நாட்டு சர்வதேச ஒழுங்கமைப்புக்களின் பிரதிநிகள் என்போர் வருகைத்தந்து கிளிநொச்சியில் வேலைக்களமொன்றை 2003 ஏப்பிரல் மாதத்தில் ஐ.நா.ச.சி.நி வசதிப்படுத்திற்று. இந்நடவடிக்கைத் திட்டமானது எல்ரீஈ இற்கும் அரசாங்க படையினருக்கும் சமுதாய மட்டத்தில் சிறுவர் உரிமைகள் பயிற்சியையும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் உரிமைகளைக் கண்காணிப்பதற்காக ஐ.நா.ச.சி.நி யத்தினால் நிருவகிக்கப்பட்ட பொறிமுறையொன்றையும்; தமிழர் புனர்வாழ்வளித்தல் ஒழுங்கமைப்பினாலும் ஐ.நா.ச.சி.நி நிதியத்தினாலும் முகாமை செய்யப்பட்ட சிறுவராகவுள்ள போராளிகளை விடுதலைச் செய்து மீள ஒருங்கிணைப்பதற்காக இடைப்பெயர்வு நிலையங்களை ஏற்பாடு செய்தலையும்; பெரிய கடன் வசதிகளையும் வருமானம் தோற்றுவிக்கும் செயற்பாடுகளையும் அபிவிருத்தி செய்தலையும்; வாழ்க்கைத் தொழிற்சார் பயிற்சியையும்; விதிமுறைப்படாத கல்வியையும் கல்விக்கான ஏற்பாட்டையும் சுகாதாரக் கவனிப்பையும் போஷாக்கு சேவைகளையும் உளவியல் கவனிப்பை ஏற்பாடு செய்தலையும் மேலிற்று. நடவடிக்கைத் திட்டத்தின் செயற்பாட்டை வழிகாட்டுக்

குழுவொன்று கண்காணித்து உடனடி மனிதாபிமான, புனர்வாழ்வளித்தல் தேவைகள் பற்றிய உபகுழுவிற்கு அதன் முன்னேற்றம் பற்றி தகவலை வழங்குமென உடன்பட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.¹⁴

விடுதலை செய்யப்பட்ட சிறுவராகவுள்ள போராளிகளுக்கான முதலாவது இடைப்பெயர்வு நிலையம் கிளிநொச்சியில் ஒக்டோபர் மாதத்தின் தொடக்கத்தில் திறக்கப்பட்டது; மேலும் இரு நிலையங்கள் மட்டக்களப்பிற்கும் திருகோணமலைக்கும் திட்டமிடப்பட்டன. சிறுவராகவுள்ள நாற்பத்தொன்பது முன்னாள் நாட்போராளிகள், கிளிநொச்சி நிலையம் திறக்கப்பட்டபோது, அதனுள் எடுக்கப்பட்டனர்; இவற்றுள் 27 சிறுவர் பெண் பிள்ளைகள் ஆவார். மூன்று மாதங்கள் வரை சிறுவர் நிலையத்தில் தங்கியிருக்கலாம் என்பதுடன் அவர்களின் குடும்பத்தினரிடம் அவர்கள் கையளிக்கப்பட்ட பின்னர் அவர்களின் முன்னேற்றம் "சிறுவர்களை காப்பாற்றவும்" என்ற ஒழுங்கமைப்பின் சமூக வேலையாளர்களினால் கண்காணிக்கப்படும்.¹⁵

இவ் அபிவிருத்திகளை பொருட்படுத்தாது சிறுவர்களின் உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்டவாறு எல்ரீரீஈ க்குச் சிறுவர்களை ஆட்சேர்த்தலின் நிலை இவ் ஆண்டின் போது பாரிய அக்கறையை ஈர்த்தது. இந்நிலையங்களின் நிருவாகம் பற்றி அக்கறைகள் எழுதப்பட்டன. எல்ரீரீஈ மறுத்த போதிலும், அது தொடர்ந்தும் சிறுவர்களை ஆட்சேர்த்துக் கொண்டிருந்த அறிக்கையிடப்பட்ட நிகழ்வு பற்றியும் அக்கறைகள் எழுப்பப்பட்டன. உண்மையில் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையின் படி முதலாவது இடைப்பெயர்வு நிலையம் திறக்கப்பட்ட நாளுக்குப் பின்னர் "எல்ரீரீஈ ஏறத்தாழ 23 சிறுவர்களை பலாத்காரமாக ஆட்சேர்த்தனரென்ற அறிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டன".¹⁶ சிறுவர்களை ஆட்சேர்த்தல் பற்றிய அறிக்கைகள் ஒரு சிறிய அளவில், ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும் தொடர்ந்திருந்தன. எல்ரீரீயுடன் இருந்தனரென அறியப்பட்ட 1,155 சிறுவர்களுள் 385 சிறுவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தனரென ஐநாச்சிநி கூறியதாக அறிக்கைவிடப்பட்டது.¹⁷

இன்னமும் பொதுவாக சிறுவர்களின் உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயம்,

¹⁴ "அரசாங்கமும் எல்ரீரீஈ யும் சிறுவர்க்கான நடவடிக்கைத் திட்டம் பற்றி உடன்படுகின்றார்" ஐநாச்சிநி செய்திக் குறிப்பு, 2003 ஏப்பிரல் 11, <http://www.unicef.org/media/media-7159.html> என்பதில் பார்வையிடலாம்.

¹⁵ "இலங்கையில் விடுதலைச் செய்யப்பட்ட சிறுவராகவுள்ள போராளிகளுக்காக ஐநாச்சிநி இடம்பெயர்வு நிலையத்தைத் திறக்கின்றது" செய்திக்குறிப்பு, 2003 ஒக்டோபர் 6 http://www.unicef.org.uk/press/news_detail.asp?news_id=185 என்பதில் பார்வையிடலாம்.

¹⁶ "இலங்கை," சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை அறிக்கை 2004, எச்ரீரீபி://வெப்.அம்னெஸ்டி.ஓர்க்/ரீபோட்2004/எல்கேர-சமரி-ஈஎன்ஜீ (<http://amnesty.org/report2004/lka-summary-eng>) என்பதில் பார்வையிடலாம்.

¹⁷ இதுவும் அதுவே

சிறுவர்களின் உரிமைகள் தொடர்பாகப் பெருமளவிலான ஏனைய அக்கறைகளையும் அபிவிருத்திகளையும் ஆராய்கின்றது. சிறுவர்களின் உரிமைகள் பற்றிய ஐநா சமயவாயத்தின் கீழ் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட, அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது காலாகால அறிக்கையிலுள்ள சிறுவரின் உரிமைகள் பற்றிய ஐநா குழுவின்ரால் செய்யப்பட்ட மீளாய்வு, சிறுவர்கள் தொடர்பாக இலங்கைச் சட்டத்தின் மீளாய்வுக்கும் சர்வதேச நியமங்களுக்கு அது ஒத்ததாகவிருக்கின்றமை பற்றிய மீளாய்வுக்கும் வாய்ப்பொன்றை அளித்தது. குற்றவியல் மற்றும் குடியியற் சட்டம் அத்துடன் நீதி முறையினால் சிறுவர் நடத்தப்படுகின்றமை தொடர்பாக எழுகின்ற பிரச்சினைகளும், சிறுவரின் உரிமைகள் மீது ஐநா குழுவின்ரால் செய்யப்பட்ட இத்துறையிலான சீர்த்திருத்தத்திற்கான முக்கிய விழிப்புரைகளும் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயத்தில் சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன. அத்துடன் சேர்த்து, இலங்கையில் சிறுவர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்படுவது தொடர்ந்து நிலவுகின்றமை பற்றியும் சிறுவர்களை சட்டவிரோதமாகக் கடத்தலையும், இணையத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் சிறுவர்களை துஷ்பிரயோகம் செய்வோரினால் சிறுவர்கள் சுரண்டப்படுதலையும் தடுப்பதற்கு உட்கருதப்பட்ட அபிவிருத்திகள் பற்றியும் இவ்வத்தியாயம் அக்கறைகளை எழுப்புகின்றது.

5. குற்றச்செயலும், மனித உரிமைகளும், தண்டனையிலிருந்து விலக்கீட்டுரிமையும்

இத்தொகுதியில் குற்றவியற் செயற்பாட்டின் இரு துறைகள் ஆராயப்படுகின்றன அவை சட்டவிரோதமான குடியகல்வும் பணம் தூய்தாக்கலும் என்பனவாகும். பணம் தூய்தாக்கல் பற்றிய ஆராய்வு விடயத்தை எதிர்ப்பதற்கு வரைவுச் சட்டவாக்கம் தயாரிக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கும் போதான ஒரு நேரத்தில் இது உள்ளடக்கப்படுகின்றது. அத்தியாயமானது பணம் தூய்தாக்கலின் பல்வேறு முறைகளையும் அதன் தாக்கத்தையும், அது எவ்வழிவகைகள் மூலம் எதிர்க்கப்படலாமோ அவ்வழிவகைகளையும் ஆராய்கின்றது. பணம் தூய்தாக்கலானது நாட்டின் நிதிசார் நிலையுறுதியை அச்சுறுத்தவதாகவும், சட்டத்தின் முன்னர் எல்லோரும் சமமாகவுள்ளரென்ற நெறியை மறுப்பதாகவும் காணப்படுகின்றது. நிதிசார் முறைமையின் போது அதன் தாக்கம், அபிவிருத்திக்காக நாட்டுக்குள்ள ஆற்றலை அடியறுக்கும் சாத்தியங் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது.

இலங்கையிலிருந்து குடியகன்ற தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் இலங்கை: மனித உரிமைகளின் நிலைமை என்பதன் முன்னைய பல்வேறு தொகுதிகளில் ஆராயப்பட்டிருக்கையில் சட்ட விரோதமான குடியகல்வோரின் உரிமைகள் பற்றி, முன்னர் ஆராயப்பட்டிருக்கவில்லை. இத்தொகுதியில் சட்டவிரோதமான குடியகல்வு பற்றிய அத்தியாயம், மனிதர்களை திருட்டுத்தனமாகக் கடத்தலும் ஆட்களை சட்ட விரோதமாகக் கடத்தலும் என்ற பிரச்சனைகளை கையாளுகின்றது, இவை இரண்டும் இலங்கையிலிருந்தும், இலங்கையினுள்ளும்

மிகவும் நிலவுகின்ற சட்ட விரோதமான குடியகல்வு வகைகளாகவுள்ளன. இவ்விடயங்கள் வரைவிலக்கணங் கூறப்பட்டு, இலங்கை மற்றும் சர்வதேச சட்டம் தொடர்பாகப் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு. மனித உரிமைகள் கட்டுக்கோப்பொன்றினுள் இடப்படுகின்றன. மனிதரைக் திருட்டுத்தனமாகக் கடத்தலும், ஆட்களை சட்டவிரோதமாக கடத்தலும் ஓர் அரசு கையாளவேண்டிய, சர்வதேசப் பரிமாணங்களுடன் தெளிவான குற்றவியற் செயல்களாக இருக்கையில் இவ்வத்தியாயத்திலான அழுத்தம் இக்குற்றங்களின் மனிதாபிமான மற்றும் மனித உரிமைகள் பற்றிய அம்சங்களின் மீதும், அத்தகைய குடியகல்வோருக்கு மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு எவ்வாறு சீர்ப்படுத்தப்படலாம் என்பதன் மீதும் கண்டிப்பாகவுள்ளது. நூலாசிரியர் தமது முகவுரையில் சர்வதேச சட்ட வலிவுறுத்தற் சாதனங்களை - நாட்டுக்கப்பாலான ஒழுங்காக்கப்பட்ட குற்றத்திற்கெதிரான ஐநா சமவாயம் மற்றும் சட்டவிரோதமாக கடத்தல் அத்துடன் திருட்டுத்தனமாக கடத்தல் தாயோடுகள் என்பவற்றை -மனித உரிமைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குத் தத்துவமளிக்கும் ஆவணங்களாகப் பயன்படுத்துவது இயன்றதாகவுள்ளதென்று வாதாடுகின்றார்.

இவ்விரு அத்தியாயங்களில் ஆராயப்பட்ட குற்றச் செயல்கள் நிலவுகின்றமைக்கும், மனித உரிமைகளின் ஏனைய மீறுதல்களுக்கும் இணைந்துள்ள அம்சமொன்று பொலிசாரின் அரசியல்மயமாக்கலும் ஊழலும் உட்பட அலுவலக முறையான ஊழலாகும். தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு (தே.பொ.ஆ) உருவாக்கப்பட்ட போது, 2002 நவம்பர் மாதத்தில் பொலிஸ் நிருவாகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தம் செயற்படுத்தப்பட்டது. சுயேட்சையான பொலிஸ் ஆணைக்குழுவொன்றை உருவாக்குவதற்கு நீண்டகாலமாகக் கோரிக்கை செய்யப்பட்டுள்ளதுடன், தே.பொ.ஆ வின் மீதான அத்தியாயம் அதன் உருவாக்கத்தையும் அதன் தத்துவங்களையும், அதன் முதலாவது தொழிற்பாட்டின் போது அதன் செயல் நிறைவேற்றத்தையும் ஆராய்கின்றது. தே.பொ.ஆ வைக் கூட்டுவதற்கான தொடர்ச்சியான விதப்புரைகளுடன் அது முடிவுறுகின்றது.

தே.பொ.ஆவின் முதலாவது செயல்களுள் ஒன்று என்னவெனில் பொலிஸ் துறையிலிருந்த அரசியற்சார் இடமாற்றங்கள் பற்றிய நீண்டகால ஊழற்படுத்தும் பிரச்சனையைக் கையாள்வதற்கு ஆரம்பித்தலாகும். 2002 திசெம்பர் மாதத்தில் உள்துறை அமைச்சரின் பணிப்பின் கீழ் பொலிஸ் திணைக்களம் விதந்துரைத்த 60 உதவிப் பொலிஸ் கணிகாணிப்பாளரினதும் பொறுப்பாகவுள்ள அலுவலர்களினதும் இடமாற்றக் கட்டளைகளை அது நிராகரித்தது. பொலிசாரின் செயல் நிறைவேற்றத்தின் மீது தே.பொ.ஆ வின் தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்வதற்கு ஓராண்டுக்கு மேற்பட்ட காலம் செல்லும். கிரமமாக ஏற்படுவதாக வந்துள்ள பொலிஸ் சேவையின் அரசியல்சார் கலாச்சாரத்தை மாற்றியமைப்பதற்கும், பொலிஸ் சேவையிலுள்ள ஊழலை பொதுமக்கள் காண்பதனை மாற்றுவதற்கும் அது இயன்றதாகவிருப்பின், அப்போது இலங்கையில் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பை அதிகரிப்பதில் அது கட்டாயமாக பாரிய பங்கொன்றை அளிக்கும்.

ஒரு சில வழக்குகளில் குற்றவழக்குத் தொடுப்புகள் இருப்பினும், மனித உரிமைகளின் மீறுதல்களை புரிவதற்காகத் தண்டனையிலிருந்து விலக்கீட்டுரிமை அளிக்கப்படுதல் இலங்கையில் பாரதூரமானவொரு பிரச்சனையாகவுள்ளது. 2003 யூலை மாதத்தில், ஐந்து பேருக்கு, அவர்களுள் இருவர் பொலிஸ் அலுவலர்களாகவிருந்தனர் பிந்துனு வெவ என்னுமிடத்தில் "புனர்வாழ்வளித்தல் நிலையம்" ஒன்றில் தடுத்துவைக்கப்பட்டோராகவிருந்த 27 தமிழ் இளைஞர்களையும் 2000 ஒக்டோபர் மாதத்தில் கொன்றமைக்காக குற்றத்தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. பிந்துனு வெவ படுகொலை நடைபெற்ற பின்னரும், அதன் விளைவாகத் தேசிய, சர்வதேச வட்டாரங்களில் குரலெழுப்பப்பட்டமையாலும் அரசாங்கம் தொடர்ச்சியான புலனாய்வுகள் நடாத்தபடுமென அறிவித்து, விசாரணை ஆணைக்குழுவொன்று தாபிக்கப்பட்டு, புலனாய்வுத் திணைக்களமும் சட்டமா அதிபர் திணைக்களமும் தமது சொந்த புலனாய்வுகளை நடாத்தின. 2002 மார்ச்சு 25 ஆம் திகதியன்று 41 சந்தேக நபர்களுக்கு குற்றப்பகர்வு அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுள் பத்துபேர் பொலிஸ் அலுவலர்களாகவிருந்தனர். யூலை முதலாம் ஆம் திகதியன்று இரண்டு பொலிஸ் அலுவலர்கள் உட்பட குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுள் ஐந்து பேருக்கு குற்றத்தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு மரணத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஆண்டின் முடிவில் குற்றத்தீர்ப்புகளுக்கு எதிரான மேன்முறையீடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

குற்றத்தீர்ப்புகளுக்கு எதிர்த்தாக்கங்கள் வேறுபட்டன: சிலர் அவற்றை நீதியானவையென வரவேற்றனர்; ஏனையோர் அவற்றுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். மேல் நீதிமன்ற விளக்கத்தில் முடிவுற்ற பிந்துனு வெவ வழக்கு இலங்கையில் நீதியின் தன்மை, மற்றும் தண்டனையிலிருந்து விலக்கீட்டுரிமை பற்றிய ஆழ்ந்த யோசனைகளுக்கு முக்கிய வாய்ப்பொன்றை அளிக்கின்றது. இவை மனித உரிமைகளின் எதிர்காலத்திற்கு அதிமுக்கிய பிரச்சனைகளாகவுள்ளன. வெளியிடப்பட்ட, வெளியிடப்படாத விடயங்களிலிருந்தும் நேர்ச்சந்திப்புகளின் மூலமும் பெறப்பட்ட புலனாய்வு சார் நடவடிக்கை முறைகளினதும், சான்றினதும் அதன் தெளிவின்மைகளினதும் விரிவான பரிசோதனைகளினூடாக, நூலாசிரியர், நிகழ்வு பற்றித் தொடர்ச்சியான வினாக்களையும், சட்ட நடவடிக்கைமுறை மற்றும் நியாயம் பற்றிய வினாக்களையும் எழுப்புகின்றார். அவர் பின்வருமாறு முடிவுறுத்துகின்றார்:-

"தீர்ப்புரையின் அடிப்படைத் தெளிவின்மையும், மிதமிஞ்சிய தண்டனைத் தீர்ப்புகளும், அத்துடன் தீர்ப்புகளும் கூட, நியாயமற்றவையாகவிருந்தனவென்ற பரந்தளவிலான உணர்ச்சியும், கிடைக்கக்கூடியனவாகவுள்ள எல்லாச் சான்றுகளையும் முழுமையாகவும் செம்மையாகவும் வெளிக்கொணர்வதற்கு, உத்தரவாத மளிக்கும் வகையில், புலனாய்வுசார், நீதி நிருவாக அல்லது

குடியியற் சமூகப் பொறிமுறைகளை நடைமுறையில் வைத்திராமல், மனித உரிமைகள் பற்றிய குற்ற வழக்குத் தொடுப்புகளைக் கோருவதில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ள அரசியற்சார் ஆபத்துக்களைக் குறிப்பாகக் கூறுகின்றன."

மேலும் கூடுதலான கவலைக்கிடமானவகையில் அவர் பின்வருமாறு வாதாடுகின்றார்:-

"....அரசியற்சார் காரணங்களுக்காகச் சிலபேர் வகை சொல்ல வேண்டியவர்களாகக்கப்படுதல் வேண்டுமென, ஆனால் வித்தியாசமான வகையிலான அரசியற்சார் காரணங்களுக்காக அவ்வாட்கள் பெரும் புள்ளிகளாக இருக்கமாட்டார்களெனத் தண்டனையிலிருந்து விலக்கீட்டுரிமைபற்றி (வழக்கானது) அனுப்புகின்ற தெளிவற்ற செய்தி, இனரீதியிலான நீதிபற்றி அனுப்புவதற்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட எத்தகையதுமான ஆக்கபூர்வமான செய்தி உண்மையில் ஆடியறுக்கின்றது. பிந்துனுவெவ வழக்கு எதனையும் காண்பித்தால், அது என்ன வெனில் விளக்கமொன்றை நடாத்துவதற்காக மட்டுமே விளக்கமொன்றை நடாத்துவது போதியதற்றதாக இருப்பது மட்டுமேயன்றி, உண்மையில் அபாயகரமானதாகவும் இருக்கலாம் என்பதாகும்."

பாரதூரமான மனித உரிமைகளின் மீறுதல்கள் நடைபெறுகையில் வழக்கமான முறையில் சான்று அனுமதித்தால், விசாரணை ஆணைக்குழுக்களையும் குற்ற வழக்குத் தொடுப்புகளையும் கோருகின்ற மனித உரிமைகள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பலருக்கிடையே உள்நாட்டு ரீதியிலும் சர்வதேசரீதியிலும் அமைதியற்ற உணர்ச்சிகளை இவ்வத்தியாயம் எழுப்பும். அத்தகைய நடவடிக்கை நெறி பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமாயின் குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகளை ஈடுசெய்ய வேண்டுமென அது தேவைப்படுத்துகின்றதென நூலாசிரியர் வாதாடுகின்றார்.

"உண்மையில், பிந்துனுவெவ வழக்கானது இலங்கை மற்றும் சர்வதேசக் குடியியற் சமூகத்தின் தொடர்ச்சியான பலவீனத்தைக் குறிப்பிட்ட வகையிலான திடமான நிவாரணமாக வெளிக்காட்டியுள்ளது: பிந்துனுவெவ போன்ற வழக்குகளில் நிலைத்து நிற்கின்ற, பயனுள்ள பின்தொடர் நடவடிக்கை களுக்கான பொறிமுறைகள் இன்னமும் அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டியுள்ளன. தொடக்கத்திலுள்ள ஆத்திரம், சுயேட்சையான ஆணைக்குழுக்கள், முழுமையான புலனாய்வுகள் நியாயமாகவிருப்பின் கோரிக்கைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது. முழுமையான வெளிக்காட்டுகைக்கான கட்டாயப்படுத்தலைப் பேணுவதற்கும், வழக்கானது நன்றாகக்

கையாளப்படுவதனையும் சரியான இட்டுச் செய்தல்கள் புலனாய்வு செய்யப்படுவதனையும், தகுந்த ஆட்களுக்குக் குற்றப்பகர்வு அளிக்கப்படுவதனையும் முழுமையான சான்று முன்வைக்கப்படுவதனையும் பலியானோர் மரியாதையுடன் நடாத்தப்படுவதனையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கும் வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களினால் அரசியற் கட்சிகளினால், குடியியற் சங்க ஒழுங்கமைப்புகளினால் அல்லது "சர்வதேசச் சமுதாயத்தினால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முயற்சிகள் எவையும் எடுக்கப்படவில்லை."

ஐயத்துக்கிடமின்றி இதுபோன்ற விபரங்கள் அத்தகைய ஏனைய உயர் மட்ட வழக்குகளிலும் தரப்படலாம்.

6. புதிய சட்டவாக்கமும் ஏனைய மனித உரிமைகள்பற்றிய பிரச்சனைகளும்

புலமைச்சொத்து உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயம், புலமைச்சொத்து உரிமைகளின் அபிவிருத்தியிலிருந்து எழுகின்ற பரந்தளவிலான மனித உரிமைகள் பற்றிய பிரச்சனைகளின் சுருக்கமான ஆராய்வை வழங்கி, இப்பிரச்சனையை மனித உரிமைகள் கட்டுக்கோப்பொன்றினுள் திடமாக இருக்கின்றது. இவ்வத்தியாயம், அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளில் பல்வேறு சமூக பொருளாதார உரிமைகளின் மீது புலமைச்சொத்து உரிமைகளின் தாக்கம் பற்றி குறிப்பாகக் கவனஞ் செலுத்துகின்றது என்பதுடன், இலங்கையின் புலமைச்சொத்து அமைப்பையும் பரிசோதனை செய்கின்றது. பின்வருவன குறிப்பாகக் கவனத்திற் கொள்ளப்படும்:

சுகாதாரத்திற்கான உரிமை மீது ஒளடத ஆக்கவுரிமைகள் என்ற வடிவத்தில் புலமைச்சொத்து உரிமைகளுக்கு மருந்தாக்கற் கம்பனிக் கோரிக்கைகளின் தாக்கம் அச்ச மற்றும் இலத்திரனியல் நூல்களின் பதிப்புரிமைக்கான கோரிக்கைகளுக்கிடையேயான முரண்பாடும் கல்வி மற்றும் அபிவிருத்திக்கான உரிமைகளும்; அத்துடன் பசிப்பிணி அற்றவராக இருப்பதற்கான உரிமை மீது உயிர்த் தொழிநுட்பவியல் ஆக்கவுரிமைகளின் தாக்கம் என்பன உள்ளடங்கும். புலமைச்சொத்துச் சட்டம் எந்நாட்டிலும் அத்தியாவசியமான சட்டவாக்க மொன்றாக இருக்கையில் "இச்சட்டங்களினால் அபாயத்துக்குற்படுத்தப்படும் மனித உரிமைகளுடன் ஆகக்குறைந்தது அடிமட்டத்திலாவது ஒத்திசைவாக விருப்பதனை உறுதிப்படுத்துவதான சவால்விடுக்கும் பணியாகும்" என நூலாசிரியர் வாதாடுகின்றார். இப்பணியானது நிவாரணமளிக்கும் ஏற்பாடுகளின் மூலமும் பொருளாதார கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேச உடன்பாட்டை உறுதிப்படுத்தியுள்ள இலங்கை போன்ற அரசாங்கங்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட

அடிப்படை பொருத்தணை கடப்பாடுகளை நாடுவதன் மூலமும் எய்தப்பட முடியுமென அவர் வாதாடுகின்றார்.

இந்திய வம்சாவழியினரான மக்கள் 1964 ஒக்டோபர் 30 ஆம் திகதியிலிருந்து தீவில் நிரந்தரமாக வசித்திருப்பின் அல்லது அத்தகையோராயின் வதிவுள்ள வழித்தோன்றலாகவிருப்பின் இலங்கை பிரசாவுரிமைக்கு உரித்துடையோராக வந்தனரென்பது இத்தொகுதியில் வேறெங்கேனும் ஆராயப்படாத பிரசாவுரிமை தொடர்பான முக்கிய சட்டவாக்க அபிவிருத்தியாகும்.¹⁸ இச்சட்டவாக்கம் இந்திய வம்சாவழியினரான தமிழ் மக்களிடையே நீண்டகாலமாக நிலவிவந்த நாடற்றமை பற்றிய பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு உதவக் கூடியதாகவுள்ளது. இலங்கைப் பிரசைகளாகவுள்ள தாய்மார் தமது பிள்ளைகளுக்குப் பிரசாவுரிமை வந்தடையச் செய்வதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவர்களென்பதை ஏற்றங்கீகரிக்கின்ற 2003ஆம் ஆண்டின் 16 ஆம் இலக்க பிரசாவுரிமை (திருத்தச்) சட்டத்தின் கீழ் பிரசாவுரிமைச் சட்டத்திற்கு மேலதிக மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்தச் திருத்தச் சட்டம், இலங்கை பிரசாவுரிமை தகப்பனாடாக மட்டுமே வந்தடையலாம் என முன்னர் நிலவிய ஓரங்கட்டும் ஏற்பாட்டை அகற்றுகின்ற திருத்தச் சட்டம் கடந்த காலத்தையும் உள்ளடக்கும் பயனுடன் ஏற்புடையதாகும்.

மனித உரிமைகளின் நோக்கில் பிரசாவுரிமைச் சட்டத்திற்கான மாற்றங்கள் ஆக்கபூர்வமாகவிருக்கையில், தொழிலாளர் உரிமைகள் தொடர்பாக 2003 ஆம் ஆண்டின்போது நிறைவேற்றப்பட்ட புதிய சட்டவாக்கம் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் என்ற அத்தியாயத்தில் ஆராயப்பட்டவாறு தீங்கு விளைவிப்பதாகவிருந்து. 2003 ஆம் ஆண்டின் 11 ஆம் இலக்க கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (திருத்தச்) சட்டம், 2003 அம் ஆண்டின் 12 ஆம் இலக்க வேலையாட்களின் தொழிலை முடிவுறுத்தல் (சிறப்பேற்பாடுகள்) (திருத்தச்) சட்டம், 2003 ஆம் ஆண்டின் 13 ஆம் இலக்க கைத்தொழில் பிணக்குகள் வழக்கு நடவடிக்கைகளை விசாரித்தலும் தீர்மானித்தலும் (சிறப்பேற்பாடுகள்) சட்டம் என்பன சர்வதேச நிதிநிறுவனங்களின் விதப்புரைகளுக்கிணங்கவுள்ள மாற்றங்களை உட்புகுத்தி தொழிலாளர் உரிமைகளையும் தொழில் உறுதியையும் அளிக்கக்கூடிய மாற்றங்களைச் செயற்படுத்துவதற்குத் தெளிவாக நாடின. எவ்வாறாயினும், இப்பிண்ணணிக்கெதிராக சுதந்திர வியாபார வலயங்களினுள் ஒன்று சேர்வதற்கான சுதந்திரம் தொடர்பான சில ஆக்கபூர்வமான அபிவிருத்திகளும் இவ்வத்தியாயத்தில் ஆராயப்படுகின்றன.

¹⁸ 2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்க, இந்திய வம்சாவழியினரான மக்களுக்கு பிரசாவுரிமை வழங்கல் சட்டம்.

7. சர்வதேச அபிவிருத்திகள்

2003 மே மாதத்தில் இலங்கை அரசாங்கம் சிறுவர்களின் உரிமைகள் மீதான சமவாயத்தின் 44 ஆம் உறுப்புரையின் நியதிகளின் படி, சிறுவர்களின் உரிமைகள் மீதான ஐக்கிய நாடுகள் குழுவிற்கான அதன் இரண்டாவது கால அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. அறிக்கையானது காலங்கடந்து தாமதமாகி இருந்ததுடன் 1994-1998 என்ற காலப்பகுதியையும் மேலிற்று. ஆனால் இலங்கையின் பிரதிநிதிகள் குழு, கலந்துரையாடற் கட்டத்தின் போது தகவலை அளிப்பதாகத் தோன்றிற்று. குழுவின் முடிவெடுப்புகள் சிறுவர்களின் உரிமைகள் என்ற அத்தியாயத்தில் முழுமையாக ஆராயப்படுகின்றன.

குடியகலும் எல்லா தொழிலாளர்களினதும் அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களினதும் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் மீதான சர்வதேச சமவாயம் 2003 யூலை முதலாம் திகதியன்று வலுவுக்கு வந்தது. சமவாயமானது, குடியகல்வு நடைமுறையின் முழுமையின் போதும் குடியகல்வும் தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுதலையும் தடுப்பதற்கும் சட்ட விரோதமான ஆட்சேர்ப்பையும் குடியகலும் தொழிலாளர்களை திருட்டுத்தனமாக கடத்தலையும் முடிவுறுத்துவதற்கும் குடியகலும் தொழிலாளர்கள் ஒழுங்கீனமான முறையில் தொழிலுக்கமர்த்தப்படாதிருக்கும் வகையில் ஆர்வமிழக்க செய்வதற்கும் நாடுகின்றது. சமவாயத்திற்கான திறத்தவரொருவரான இலங்கையானது சமவாயம் வலுவிற்கு வந்ததிலிருந்து ஓராண்டினுள்ளும் அதன் பின்னர் ஒவ்வொரு ஐந்து ஆண்டுகளினுள்ளும் அதனைச் செயற்படுத்துவதற்கு அது கடப்பாடுடையது. சமவாயத்திற்கு அது இணங்கியொழுதல் சமவாயத்தின் நியதிகளின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட குழுவினால் கண்காணிக்கப்படும். அதன் முதலாவது கூட்டம் 2005 யூலை மாதத்திற்கு அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.¹⁹

2003 ஒக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழு (ம.உ.ஆ) குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசச் சமவாயத்தின் (கு.அ.உ.ச.ச) 40 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இணைந்த நான்காம், ஐந்தாம் கால அறிக்கைகளைப் பரிசோதனை செய்தது. ம.உ.ஆ அதன் முடிவுறுத்துகின்ற அவதானிப்புகளில், அதன் மீளாய்விலிருந்து எழுகின்ற ஆறு ஆக்கபூர்வமான அம்சங்களைக் கவனித்தது. ஆனால் அக்கறையும் விதப்புரைகளும் தேவையாகவிருந்த 14 பிரதான விடயங்களை கவனித்தது. ஆக்கபூர்வமான ரீதியில் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் எஸ்ரீஈஈ இற்குமிடையில் செய்துக்கொள்ளப்பட்ட 2002 பெப்ரவரி மாதத்தில் போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையையும், 1997 மார்ச்சு மாதத்தில் தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவைத் தாபித்தமையும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு

¹⁹ “குடியகலும் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் மீதான சமவாயம் அடுத்த யூலை மாதம் வலுவிற்கு வருதல்” ஐக்கிய நாடுகள் பத்திரிகை வெளியீடு, 2003. 03. 19, <http://www.unhchr.ch>

உருவாக்கப்பட்டதுடன் பகிரங்க அலுவலர்களுக்கும் ஆயுதந்தாங்கிய படையுறுப்பினர்களுக்குமிடையே மனித உரிமைகள் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை சீர்ப்படுத்துவதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும். 1997 ஒக்டோபர் மாதத்தில் கு.அ.உ.ச.சன் விருப்பஞ்சார் தாயேட்டை உறுதிப்படுத்தியமையையும் அது வரவேற்றது. அக்கறைக்குரிய பிரதான விடயங்கள் கீழே சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன:-

- ♦ அரசாங்கத்தின் சட்டவாக்கம், சமவாயத்தின் கீழே ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளுக்கு முழுப்பயன் கொடுக்கின்றமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு ம.உ.ஆ அரசாங்கத்தைக் கோரியது. தற்போது இலங்கையின் சட்டமுறைமை, கு.அ.உ.ச.ச இல் தரப்பட்டுள்ள நிலையான எல்லா உரிமைகளையும் மேவுகின்ற ஏற்பாடுகளையோ அல்லது சமவாயத்தில் தரப்பட்டுள்ள எல்லைகளுக்கப்பால் உரிமைகளை மட்டுப்படுத்துவதனைத் தடுப்பதற்கு தேவைப்பட்ட பாதுகாப்புகளையோ இன்னமும் கொண்டிருக்கவில்லை. குறிப்பாக உயிருக்கான உரிமை, அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமையொன்றாக வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை; சில சமவாய உரிமைகள் பிரசைகள் அல்லாதோருக்கு மறுக்கப்படுகின்றன; ஏற்கனவே உள்ள சட்டங்கள், அடிப்படை உரிமைகளுக்கான அரசியலமைப்புச்சார் ஏற்பாடுகளுடன் அவற்றின் ஒவ்வாமை எவ்வாறிருப்பினும், செல்லுபடியாகவிருக்கின்றன; சமவாயத்துடன் ஒவ்வாததாகவுள்ள சட்டவாக்கத்தை மறுத்துரைக்க முடியாது என்பதுடன் "நிருவாக அல்லது நிறைவேற்று நடவடிக்கையின்" செல்லுபடியாத தன்மைக்கான மறுத்துரைகள் மீது ஒரு மாத கால வரையான, மனித உரிமைகளின் வலுவுறுத்துகை இடர்ப்படுத்துகின்றது.
- ♦ அரசியலமைப்பானது சமவாயத்தின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட மட்டுப்பாடுகளுக்கப்பால் அடிப்படை உரிமைகளை பிரயோகித்தல் பற்றிய மட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. அத்தகைய ஏற்பாடுகள் சமவாயத்துடன் இசைந்தொழுகுமாறு கொண்டு வரப்படுதல் வேண்டும்.
- ♦ சித்திரவதை பற்றிய மீண்டும் மீண்டுமான அறிக்கைகள் தொடர்ந்திருப்பதனைக் கவனத்திற் கொண்டு ம.உ.ஆ, சட்ட வலுவுறுத்தல் அலுவலர்களினதும் ஆயுதந்தாங்கிய படையினர்களினதும் தடுத்து வைக்கப்படுவோருக்கெதிராகப் புரியப்படும் தொடர்ச்சியான சித்திரவதையும் வேறு கொடூரமான மனிதாபிமானமற்ற நடாத்துகை அல்லது தண்டனையையும் தடுப்பதற்குப் பரந்தளவிலான சட்டவாக்க மற்றும் ஏனைய வழிமுறைகளை விதந்துரைத்தது.

- ♦ ஆயுதந்தாங்கிய மோதலின் போது ஆட்கள்-காணமல் போனோர் பற்றிய பெரும் எண்ணிக்கையிலான விளக்கமற்ற சம்பவங்களையிட்டு ம.உ.ஆ தொடர்ந்தும் அக்கறை கொண்டிருந்தது; இச் சம்பவங்கள் தண்டனையிலிருந்து விலக்கீட்டுரிமைக் கலாச்சாரத்திற்கு வழிவகுத்தன. எல்லா ஆட்களுக்குமுள்ள உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமையையும் உடல் சார் நிலையுறுதிக்குமான உரிமைகளை முழுமையாகச் செயல்படுத்துவதனையும் வலுக்கட்டாயமாக அல்லது தானாக காணாமற் போனோர் பற்றிய ஐ.நா தொழிற்பாட்டுத் தொகுதியினாலும் வலுக்கட்டாயமாக அல்லது தானாக காணாமற் போனோர் பற்றிப் புலனாய்வு செய்வதற்கான சனாதிபதி ஆணைக் குழுக்களினாலும் முன்னர் செய்யப்பட்ட இயைபான விதப்புரைகளைச் செயற்படுத்துவதினையும் அது விதந்துரைத்தது.
- ♦ உடற் தண்டனை தொடர்பாக ம.உ.ஆ சட்டக்கருமமொன்றாக எல்லா வகையினவையுமான உடற் தண்டனைகளையும் ஒழிக்கும் படியும், எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் சிறைச்சலைகளிலும் இத்தடையை வலியுறுத்தும்படியும் அரசாங்கத்தை தூண்டியது.
- ♦ (தாயின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்கு புரியப்படும் போது தவிர) கருச்சிதைவு குற்றவியல் தவறொன்றாகவிருப்பதனால் பாதுகாப்பற்ற நிலைமைகளில் நடாத்தப்படும் பல்வெண்ணிக்கையினவான கருச்சிதைவுகள் பற்றிய அக்கறையை வெளிப்படுத்தி ம.உ.ஆ கருச்சிதைவைக் குற்றச் செயலாக்கும் சட்ட ஏற்பாடுகள் நீக்கப் படவேண்டுமெனத் தூண்டிற்று.
- ♦ ப.த. சட்டத்தின் சரத்துகள் சமலாபத்துடன் முரண்பட்டு நிற்பது சுட்டி காட்டப்பட்டதுடன் ம.உ.ஆ ஆணைகுழுவானது பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டம் தொடர்பான சகல சட்டங்களும் ஏனைய முறைகளும் சமவாயசரத்துகளுடன் ஒத்திசைவாக இருக்க வேண்டுமென தூண்டியது. விசேடமாக ப.த.சட்டத்தின் சரத்துகள் திட்டமிட்டு செய்யப்படும் குற்றங்களை தடுப்பதற்கான சட்ட மூலத்தில் சமவாயத்தின் சரத்துகளுடன் முரண்படும் வாசகங்கள் உள்ளடக்கப்படக்கூடாது என கூறியது.
- ♦ சுரண்டுதற்சார் தொழிலுக்கும் பால் ரீதியான சுரண்டுதலுக்கும் சிறுவர்கள் திருட்டுத்தனமாக கடத்தப்படுதல்களை எதிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் செய்யக் கூடிய எல்லாவற்றையும் செய்யும்படி அரசாங்கத்தை தூண்டிற்று.
- ♦ சிறைச்சலைகளில் காணப்படும் கடும் இட நெருக்கடி நிலையை குறைப்பதற்கு போதிய நடவடிக்கைகளை, மாற்று வகையினவான

தண்டனைகளை பயன்படுத்துதல் உட்பட, மேற்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் தன்னால் இயன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென ம.உ.ஆ தூண்டியது.

- ♦ சட்டத்துறையின் சுதந்திரம் தொடர்பாக தற்போது நிலவுகின்ற பாராளுமன்ற மேலாதிக்கத்திற்குப் பதிலாக, நீதி, நிருவாக நடத்தையின் ஒழுங்குகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் இது பலப்படுத்தப் படவேண்டுமென கருதிற்று.
- ♦ குற்றவியல் அவதூறு தொடர்பான நியதிச் சட்டமுறையான ஏற்பாடுகளின் நீக்குகையை வரவேற்று அரச வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனம் மேலாதிக்கம் கொண்டதாகவுள்ளதென்பது பற்றி ம.உ.ஆ தொடர்ந்தும் அக்கறை கொண்டு வெகுசனத் தொடர்பு பல்லினத்தன்மை பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் பத்திரிகை முறைப்பாடுகள் ஆணைக்குழுவின் பாராபட்சமின்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு வழிமுறைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் தூண்டிற்று.
- ♦ வெகுசனத் தொடர்புச் சாதன ஆளணியினரும் பத்திரிகை எழுத்தாளர்களும் தொந்தரவு செய்யப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டும். அச்சந்தர்ப்பங்களில் பொறுப்பாகவுள்ளோருக்கெதிராகக் குற்றவழக்குத் தொடுப்பதற்கு இட்டுச்செல்கின்ற அத்தகைய விடயங்களை உடனடியாகவும் நுணுக்கமாகவும் புலனாய்வு செய்ய வேண்டுமென்றும் ம.உ.ஆ விதந்துரைத்தது.
- ♦ குடும்ப வன்செயல் திருமணஞ்சார் கற்பழிப்பு உட்பட, பெண்களுக்கெதிரான பெருமளவினதான வன்செயல்களைக் கண்டித்து ம.உ.ஆ திருமணஞ்சார் பாலியல் பலாத்காரம் குற்றச்செயலாக உள்ளடக்குவதாய் சமவாயத்திற்கு இசைந்தொழுகின்ற பொருத்தமான சட்டவாக்கம் இயற்றப்பட வேண்டுமென விதந்துரைத்தது.

மேலும் அரச திறத்தவரின் அறிக்கைகள் இலங்கையின் முன்னையை அறிக்கை மீதான குழுவின் முடிவுறுத்தும் அவதானிப்புக்களுக்கான தொடர் நடவடிக்கைப்பற்றி முழுமையான தகவலை வழங்கவில்லையென ம.உ.ஆ அக்கறை தெரிவித்தது. 2007 நவம்பர் முதலாம் திகதியன்று சமர்ப்பிக்கப்படவுள்ள அடுத்த கால அறிக்கையில் இந்த முடிவுறுத்தும் அவதானிப்புக்களுக்கான தொடர் நடவடிக்கை பற்றித் தகவல் வழங்குவதற்குக் குறிப்பிட்ட கவனஞ் செலுத்தப்படவேண்டும் என அது கூறிற்று.

ஏனைய பல்வேறு பொருத்தணைகளின் கீழ் சமர்ப்பிப்பதில் இலங்கை தாமதமாகத் தொடர்ந்திருந்தது மனித உரிமைகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் உயர் ஆணையாளர் இணையத்தளத்தில் வைத்திருக்கப்பட்ட பொருத்தணைகள் தரவு

நிரற்படுத்தல் 2003 ஆம் ஆண்டின் முடிவில் காலங்கடந்து தாமதமாகியிருந்த இலங்கைக்கான ஐந்து கால அறிக்கைகளை நிரற்படுத்துகின்றது. பெண்களுக்கெதிரான எல்லா வகையினவையுமான ஓரங்கட்டுதலை நீக்குதல் பற்றிய சமவாயத்தின் கீழ் அதன் ஐந்தாவது அல்லது ஆறாவது காலஅறிக்கை கூட 2003 ஆம் ஆண்டின் முடிவில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆறாவது அறிக்கை 2002 நவம்பர் 4 ஆம் திகதியன்று வரவேண்டியதாயிருந்தது. இதே போன்று, பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேசச் சமவாயத்தின் கீழ் அதன் கால அறிக்கை 2000 யூன் 30 ஆம் திகதியன்று வரவேண்டியதாயிருந்தது, ஆனால் 2003 ஆம் ஆண்டின் முடிவிலுங்கூட அது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. 2003 மார்ச்சு மாதத்தில் வரவேண்டியதாயிருந்த எல்லா வகையின இன ரீதியிலான ஓரங்கட்டுதலை நீக்குதல் மீதான சர்வதேசச் சமவாயத்தின் கீழான மற்றும் 2003 பெப்ரவரி 1 ஆம் திகதிக்கு முன்னர் வரவேண்டியிருந்த சித்திரவதை மற்றும் ஏனைய கொடுமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகைக்கு அல்லது தண்டனைக்கு எதிரான சமவாயத்தின் கீழான இலங்கையின் அறிக்கைகளும் காலங்கடந்து தாமதமாயிருந்தன.

மீன்னிணைப்பு

அவசரகால ஆட்சி செயலிழந்து போதலும் ஏனைய வழிமுறைகளை நாடுதலும்

(சாலிய எதிரிசிங்க, சட்ட அலுவலர், சட்டத்தினூடாக மனித உரிமைகளுக்கான நடேசன் நிலையம், கொழும்பு)

ஒரு சில குறுகியகால இடைவெளிகளைத் தவிர, இலங்கையானது நூற்றாண்டு காலத்தின் கால்வாசிக்கும் மேற்பட்ட காலப்பகுதிக்கு (சனாதிபதி, பாராளுமன்றத்தைச் சட்டை செய்யாமல் சட்டமாக்ககற்றத்துவத்தைப் பிரயோகித்து) அவசரகால ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. எவ்வாறாயினும் அவசரகால நிலைமை செயலிழந்து போக அனுமதிக்கப்பட்டபோது, இந்நிலைமை 2001 யூலை மாத இறுதியில் முடிவுற்றதுடன், அவசரகால ஆட்சியை அங்கீகரிப்பதற்காகப் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் இயலாதிருந்தமையினால் இது விளைந்ததெனப் பரந்தளவில் ஊகிக்கப்பட்டது.²⁰

2001 ஆம் ஆண்டு யூலை மாத்தில் அவசரகால நிலைமை செயலிழந்து போனதுடன், அரசாங்கமானது (பொது மக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் II ஆம் பாகத்தின் கீழ்) அவசரகாலத் தத்துவங்களைப் பிரயோகிக்கையில் ஆக்கப்பட்டிருந்த அவசரகால ஒழுங்குவிதிகளுட் சிலவற்றின் சாராம்சத்தை வலுவில் வைத்திருப்பதற்கு 1947 ஆம் ஆண்டின் 25ஆம் இலக்க பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் (பொ.பா.க) III ஆம் பாகத்தில்²¹ ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தத்துவங்களையும் 1979 ஆம் ஆண்டின் 48

²⁰ 1947 ஆம் ஆண்டின் 25 ஆம் இலக்க பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் மூலம் (பொ.பா.க) சனாதிபதியினால் ஒழுங்கு விதியாக்கும் தத்துவத்தின் பிரயோகம். பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச்சட்டத்தின் II ஆம் பாகத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருகின்ற, சனாதிபதியினால் செய்யப்பட்ட ஏற்கனவேயுள்ள பிரகடனமொன்றுக்கு (இது ஒழுங்கு விதியாக்குவதனை இயலச் செய்கின்றது) அமைந்ததாக உள்ளது என்பதுடன், பிரகடனமானது ஒவ்வொரு மாதமும் செய்யப்பட்டு பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் மட்டுமே தொடர்ந்தும் வலுவிலிருக்கும்.

²¹ பொ.பா.கட்டளைச் சட்டத்தின் இப்பாகம் அவசரகால நிலைமையை வெளிப்படுத்துகின்ற வெளிப்படுத்துகையொன்று இருக்கின்றதாவென்பதன் மீது தங்கியிராத (பொது ஒழுங்கமைதியைப் பேணுவதற்காக ஆயுதத் தாங்கிய படையினரை அழைத்தல், ஊரடங்கு சட்டத்தை விதித்தல், குறித்த சில சேவைகள் அத்தியாவசியமான சேவைகளென வெளிப்படுத்தல் உள்ளடங்கலாக) குறித்த சில கட்டளைகளை ஆக்குவதற்குச் சனாதிபதிக்குத் தத்துவமளிக்கின்றது.

ஆம் இலக்க பயங்கரவாதத் தடுப்பு (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தின் (ப.த.ச) 27 ஆம் பிரிவில்²² உள்ள ஒழுங்கு விதியாக்கும் தத்துவத்தையும் நாடிற்று.

2001 யூலை 6 ஆம் திகதியன்று²³ ப.த. சட்டத்தின் கீழ் ஆக்கப்பட்ட ஒழுங்கு விதியொன்றினால் ஆட்களைத் தடுத்து வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்த அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளின் சாராம்சத்தை நிலைத்து நிற்கும் படி செய்வதற்கான முயற்சி ஆச்சரியமாகவுள்ளது. இவ்வொழுங்கு விதி தமது சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட இரு பகுதியைச் சேர்ந்தோர் தொடர்பானது. முதலாவது பத சட்டத்தின் கீழ் அல்லாத தவறொன்று சம்பந்தமாக ப.த. சட்டத்தில் "சட்ட விரோதமான செயற்பாடு"²⁴ என்பதன் வரைவிலக்கத்தினுள் அடங்குகின்ற குற்றமொன்று, நீதிபதியொருவரினால் விளக்கமறியலில் இடப்பட்டோர் பற்றியதாகவிருந்ததுடன் அத்தகையவர்கள் ப.த.சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின் கீழ் விளக்கமறியலில் இடப்பட்டுள்ளார்களெனக் கருதப்படுகின்றனர்²⁵ என்றும் கூறிற்று. இரண்டாவதாக செயலிழந்த அவசரகால ஒழுங்கு விதியொன்றின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்ட தடுப்புக் காவலில் இடப்பட்டவரொருவர் (நீதி நெறிக் கட்டுக்காப்பில் உள்ளோர் தவிர) அத்தகைய அவசரகால ஒழுங்கு விதி செயலிழந்து போனதிலிருந்து 15 நாட்கள் முடிவுறும் வரை விடுதலை செய்யப்படலாகாதென்றும், இக்கால பகுதியின் போது ப.த. சட்டத்தின் கீழான தடுத்து வைத்தற் கட்டளையொன்றுக்குத் தடுப்பு காவலில் இடப்பட்டவர் அழைத்து வரப்படலாமென்றும்²⁶ அல்லது ப.த சட்டத்தின் கீழ்²⁷ அல்லது

²² ப.த.சட்டத்தின் 27ஆம் பிரிவு பின்வருமாறு ஏற்பாடு செய்கின்றது " இச்சட்டத்தின் நெறிகளையும் ஏற்பாடுகளையும் நிறைவேற்றும் அல்லது அவற்றுக்குப் பயன்கொடுக்கும் நோக்கத்திற்காக இச்சட்டத்தின் கீழ் அமைச்சர் ஒழுங்கு விதிகள் ஆக்கலாம்."

²³ 2001 ஆம் ஆண்டின் 2ஆம் இலக்க பயங்கரவாதத் தடுப்பு ஒழுங்கு விதிகள்

²⁴ இத்தவறுகளின் சில உதாரணங்கள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன:- அரசாங்கம் பகிரங்க கூட்டுத்தாபனம், வங்கி கூட்டுறவுச்சங்கம் முதலியவற்றின் ஆதனத்தைக் திருடுதல், அரசாங்க அல்லது பொது ஆதனத்துக்கான தீங்கு, பொது இடங்களில் உள்ள பலகைகளில் தோன்றுகின்ற சொற்களை அழித்துவிடுதல், உருவழித்தல் முதலியன.

²⁵ ப.த. சட்டத்தின் கீழ் விளக்கமறியலில் இடப்பட்ட ஆட்களுக்கு (ப.த. சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு விளக்க மறியலில் இடப்பட்டோரில் இருந்து வேறுபிரித்துக் காட்டியவாறு) விளக்கம் முடியும் வரை பிணை மறுக்கப்படுகின்றது.

²⁶ ஏதேனும் சட்டவிரோதமான செயற்பாடுகளில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளோர் எனச் சந்தேகிக்கப்படும் ஆட்கள் தொடர்பில் ஒரு தடவையில் மூன்று மாதகாலப்பகுதிக்கான தடுத்து வைத்தற் கட்டளைகளை ஆக்குவதற்கு ப.த. சட்டத்தின் 9 ஆம் பிரிவு அமைச்சருக்குத் தத்துவமளிக்கின்றது அதன் கூட்டு மொத்தம் 18 மாதங்களைத் தாண்டமுடியாது.

²⁷ ப.த. சட்டத்தின் கீழான ஏதேனும் தவறை புரிவதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளவரெனச் சந்தேகிக்கப்படும் ஒருவர் நீதிமன்றத்தில் தோன்றுகின்ற அல்லது நீதிமன்றத்தில் முன்னிறுத்தப்படுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் (ஒருவர் ப.த. சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு நீதி மன்றத்தில் முன்னிறுத்தப்படும்போது தவிர) விளக்கம் முடிவுறும் வரை ஒருவரை விளக்கமறியலில் இடுவதற்காக II ஆம் பாகத்திலுள்ள பிரிவு(2) ஏற்பாடு செய்கின்றது.

வேறேதேனும் சட்டத்தின் கீழ் நீதிபதியொருவர் முன்னிலையில் நிறுத்தப்பட்டு விளக்கமறியலில் இடப்படலாமென்றும் அவ்வொழுங்கு விதி ஏற்பாடு செய்தது. மேலேயுள்ள ப.த. சட்டத்தின் ஒழுங்கு விதியிலிருந்து பல்வேறு சட்டப் பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. இவை பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்:-

பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்திலுள்ள பேணல் வாசகத்தின் செல்லுபடியாகாததன்மை அதாவது பிரிவு 4²⁸ ஏனைய சட்டங்களின் ஏற்பாடுகளினது நடைமுறையை மேலுதற்கு அல்லது மீள் எடுப்பதற்கு ப.த. சட்டத்தின் ஒழுங்குவிதிகளின் சட்ட ஆற்றல் (ஏனைய சட்டங்களுடன் முரண்பாடு அல்லது ஒவ்வாமை இருக்கும் பட்சத்தில் ப.த. சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் மேலோங்கி நிற்பதற்கு ப.த. சட்டத்தின் 28ஆம் பிரிவு ஏற்பாடு செய்கின்றதென கவனிக்கவும்), அத்துடன் அடிப்படை உரிமைகளின் மீது மட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதற்கு ப.த. சட்ட ஒழுங்கு விதிகளின் சட்ட அதிகாரம் கடைசிப் பிரச்சனை தொடர்பாக, உயர் நீதிமன்றம் 2003 மார்ச்சு மாதத்தில் முடிவு செய்யப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் விண்ணப்பமொன்றில் ²⁹ ப.த. சட்டத்தின் கீழ் மட்டுப்பாடுகளை விதிக்க முடியாதென்ற கருத்தைக் கூறியது. அரசியலமைப்பானது ப.த. சட்டத்தின் கீழான ஒழுங்கு விதிகளினால் அல்ல சட்டத்தினால் (நியதிச்சட்டம்) மட்டுமே, அத்துடன் விதிவிலக்கான ரீதியில் அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளினால் அடிப்படை உரிமைகளை மட்டுப்படுத்துவதற்காக ஏற்பாடு செய்கின்றது என்ற நியாயத்தின் மீது இது இருந்தது.

அடிப்படை உரிமைகளின் மீது மட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதாகக் கொள்ளப்பட்ட 2003 ஆம் ஆண்டில் வலுவிலிருந்த ப.த. சட்டத்தின் ஒழுங்கு விதிகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்: உயர் பாதுகாப்பு வலய ஒழுங்கு விதி³⁰

²⁸ பிரிவு 4 பின்வருமாறு ஏற்பாடு செய்கின்றது “ஏதேனும் பிரகடனம் முடிவுறுதல் அல்லது அதனை இல்லாதொழித்தல் (M) அப்பாகம் (பாகம் II) நடைமுறையிலிருந்தபோது புரியப்பட்ட ஏதேனும் தவறை அல்லது கொள்ளப்பட்ட அல்லது கூறப்பட்ட ஏதேனும் உரிமையை, சதந்திரத்தை அல்லது தண்டத்தை (E) அத்தகைய ஏதேனும் தவறு, உரிமை, சுதந்திரம் அல்லது தண்டம் தொடர்பில் அப்பாகத்தின் கீழ் (பாகம் II) ஏதேனும் வழக்கு நடவடிக்கையை அல்லது பரிகாரத்தை கொடுப்பதை பேணுவதை அல்லது வலிவுறுத்துவதை.....பாதித்தலோ அல்லது பாதிப்பதாகக் கருதப்படலோ ஆகாது.”

²⁹ உ.நீ. இல 20/2002 (அஉ) சோதிலிங்கம் தவந்தன் எதிர் தயானந்த திசாநாயக்க. தேர்தல்கள் ஆணையாளரும் ஏனையோரும். உநீ குறிப்புகள் 2003 மார்ச்சு 25.

³⁰ கொழும்பை உபவலயமாகக் வெளிப்படுத்தி அனுமதிப்பத்திரமின்றி உபவலயத்தினுள் பிரவேசிப்பதற்கும் அதில் நிறுத்திவைப்பதற்கும் லொறிகளையும் இழுவை வண்டிகளையும் தடைசெய்கின்ற 2001 ஆம் ஆண்டின் 3 ஆம் இலக்க ப.த.ச. ஒழுங்கு விதி

(நடமாட்டுச் சுதந்திரத்தையும்³¹) சட்டமுறையான சுயதொழில் அல்லது தொழில்³² ஒன்றில் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரத்தையும் (லொறிச் சாரதி தொழில்) பாதிக்கின்றது. 2003 மே 13 ஆம் திகதியன்று ஒழிக்கப்பட்ட வெளிப்புற மோட்டார்கள் ஒழுங்கு விதி³³ (சட்டமுறையான சுய தொழில் / தொழில் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கின்றது³⁴); மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வலயங்கள் ஒழுங்கு விதி³⁵ (ஒரு சட்டமுறையான தான் புரி தொழிலில், உதாரணமாக மீன் பிடித்தல் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கின்றது); தடை செய்யப்பட்ட வலயங்கள் ஒழுங்கு விதி³⁶ (ஒரு சட்டமுறையான தொழிலில் / தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கின்றது); மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொருட்கள் ஒழுங்கு விதி³⁷ சமத்துவத்தையும்³⁸ (ஒரு சட்டமுறையான சுய தொழிலில் / தொழில் முயற்சியில் ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கின்றது); தம்மை ஒப்படைப்புச் செய்பவர்களின் கட்டுக்காப்பு ஒழுங்கு விதி³⁹ (எதேச்சையான தடுப்புக் காவலில் இடப்படுவதற்கெதிரான சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கின்றது⁴⁰) அவ்வாறு செய்வதற்குச் சட்டத்துவம் கொண்டிராத ப.த. சட்டத்தின் ஒழுங்கு விதிகளினால் இடப்படுவதற்கு நாடப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் மீதான கொள்ளப்பட்ட மட்டுப்படுத்திகள் அரசியலமைப்பின் 12 (1) ஆம் உறுப்புகளினால் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட சமத்துவ வாசகத்தையும் மீறுகின்றதெனக் கவனிக்கப்படும்.

³¹ உறுப்புரை 14 (1) (V)

³² உறுப்புரை 14 (1) (V)

³³ குறிப்பிட்ட குதிரை வலுவைக்கொண்ட வெளிப்புற மோட்டார்களின் பயன்பாட்டை மற்றவற்றுக்கிடையில் தடைசெய்கின்றது. 2001 ஆம் ஆண்டின் 6ஆம் இலக்க, பத.ச ஒழுங்கு விதி.

³⁴ உறுப்புரை 14 (1) (V)

³⁵ 2001 ஆம் ஆண்டின் 7ஆம் இலக்க, ப.த ஒழுங்கு விதி (குறித்த சில பிரதேசங்களுக்கு ஏற்புடையது)

³⁶ 2001 ஆம் ஆண்டின் 8ஆம் இலக்க, ப.த ஒழுங்கு விதி (குறித்த சில பிரதேசங்களுக்கு ஏற்புடையது)

³⁷ 2001 ஆம் ஆண்டின் 9ஆம் இலக்க, ப.த ஒழுங்கு விதி (நாட்டின் சில பாகங்களினுள் டிசல், பெற்றோல், சீமெந்து போன்ற பொருட்கள் கொண்டுச் செல்லப்படுவதை மட்டுப்படுத்துகின்றது.)

³⁸ உறுப்புரை 12 (1), 12 (2)

³⁹ 2001 ஆம் ஆண்டின் 11ஆம் இலக்க, ப.த ஒழுங்கு விதி

⁴⁰ உறுப்புரை 13 (2)

II

சிறுவரின் உரிமைகள்

ருவான ராஜபக்சஷ*

1. அறிமுகம்: சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் குழுவின் அவதானிப்புகள்

இந்த அத்தியாயம் 2003 ஆம் ஆண்டில் சிறுவர் உரிமைகள் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் மீது கவனம் செலுத்துகின்றது. 2003 மே மாதத்தில் இலங்கை அரசாங்கம் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயத்தின் 44ஆம் உறுப்புரையின் நியதிகளின் பிரகாரம் ஐக்கிய நாடுகள் குழுவிற்கும் சிறுவர் உரிமைகள் மீதான தனது இரண்டாவது காலத்திற்கு முன்னர் வெளிவரவேண்டிய இந்த அறிக்கை 1994 இலிருந்து 1998 வரையுள்ள காலப்பகுதியை உள்ளடக்குகின்றது. ஆனால் கலந்துரையாடல் கட்டத்தில் இலங்கைப் பேராளர் குழுவினால் மிகப்பிந்திய தகவல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் குழுவானது பல சாதகமான கருத்துரைகளைத் தெரிவித்துள்ளது. ஆனால் இது இன்னும் பல துறைகள் தொடர்பில் கவலையையும் தெரிவித்துள்ளது.

இக்குழுவானது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சமாதான நடைமுறையையும் அதையடுத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட அவசர கால நிலைமை அகற்றலையும் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் (ப.த.ச) செயற்பாடு பின் போடப்பட்டமையும் வரவேற்றுள்ளது. அது சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளில் மனித உரிமை விடயங்கள் சேர்க்கப்பட்டமையையும் வரவேற்றுள்ளது.¹

இலங்கையானது ஆயுதப் போராட்டத்தில் (2000 ஆம் ஆண்டில் சிறுவர்களின் ஈடுபடுத்துகை மீது சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயத்திற்கான (சி.உ.ச) விருப்புத் தெரிவிற்குரிய உடன்படிக்கை மூலத் தாயேட்டையும் முறைமையாக உறுதிப்படுத்தியமைக்காகவும் கூட பாராட்டப்பட்டுள்ளது. எனினும் தொடர்ந்தும் கவலையைத் தந்துக்கொண்டிருக்கும் துறைகள் பின்வருமாறு:

* எல். எல் பி (இலண்டன்), பாரிஸ்டர் (இன்னர் டெம்பிள்), சட்டத்தரணி, மற்றும் சட்ட உசாத்துணைவர்.

¹ இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும்மிடையே கைச்சாத்திடப்பட்ட போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை அல்லது புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை திட்டவட்டமாக வயதடைந்தோர்களின் அல்லது சிறுவர்களின் மனித உரிமைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடாத போதிலும்.

- 1.1 சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்துடன் இணக்கப்பாட்டைக்கொண்டு வருவதன் பொருட்டு ஆட்கள் பற்றிய சட்டங்களையும் உள்ளடக்கி ஏற்கனவேயுள்ள சட்டங்கள் பற்றிய ஒரு விரிவானதும் முறையானதுமான மீள்நோக்கு இல்லாதமை.
- 1.2 உயிர்வாழும் உரிமை, பாராபட்சமின்மையின் பொதுக் கோட்பாடுகள், சிறுவரின் சிறந்த நலன்கள் மற்றும் சிறுவரின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்தல் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கி சிறுவர் உரிமைக்குழுவில் விதித்துரைக்கப்பட்டுள்ள சில முக்கியமான பொதுக்கோட்பாடுகளை பிரதிபலித்துக் காட்டுவதற்குச் சட்டம் தவறுகின்றமை.
- 1.3 சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் நியதிகளின் பிரகாரம் 18 வயதிற்கு குறைந்த எவரையும் உள்ளடக்க வேண்டிய வெவ்வேறு சட்டங்களின் நோக்கங்களுக்காக சிறுவரொருவரின் சட்டவிவரணத்திலுள்ள வித்தியாசங்களை இணக்குவதற்கு தவறுகின்றமை.
- 1.4 சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் நடைமுறைப்படுத்தலில் தேசிய கண்காணிப்புக் குழுவிற்கும் (தே.க.கு) தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைக்கும் (தே.சி.பா.அ) சிறுவர் நன்நடத்தைப் பாதுகாவல், கவனிப்புச் சேவைகள் திணைக்களத்திற்குமிடையே விளைபயனுள்ள கூட்டமைப்பு இல்லாமலிருத்தல்.
- 1.5 சர்வதேச நியமங்களின் மிகவும் குறைவானதென குழுவினால் கருதப்படும் குற்றவியல் பொறுப்பை 8 வயதிலானதாக விதித்திருக்கின்றமை.
- 1.6 போதியளவு சிறுவர் நீதி நியமங்கள் இல்லாமை
- 1.7 உடற் தண்டனையை ஒழிக்கத் தவறியமை.
- 1.8 இடம்பெயர்ந்த வேலையாளர்களின் சிறுவர்களின் கவனிப்பிற்கு போதியளவு வசதியளிக்கத் தவறியமை.
- 1.9 கல்வி சுகாதாரம், போசனை, பாதுகாப்பான குடிநீர், துப்பரவேற்பாடு ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கி சிறுவர்களின் சமூக பொருளாதார தேவைகளுக்கு போதாத வள ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படுதல். தற்போது நிலவுகின்ற அதிருப்திகரமான சிறுவர் உரிமைகள் நிலைமையை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அரசு ஐக்கிய நாடுகள் சிறுவர் நிதிய நிறுவகத்துடன் (UNICEF) சேர்ந்து சிறுவர்களுக்கான இரண்டாவது தேசிய செயற்பாட்டுத் திட்டமொன்றை வகுத்துள்ளது.²

² முதலாவது திட்டம் 1991 இலிருந்து 1995 வரையானதாகவிருந்தது.

இத்திட்டமானது 2004 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2008 வரையுள்ள காலப்பகுதிவரை தொழிற்படுமென்பதுடன் இத்திட்டத்திற்கான அடிப்படை வேலையானது 2003 ஆம் ஆண்டில் செயற்திட்டமொன்றையும் வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் வகுப்பதற்கு வேண்டப்படும் சிறுவர் உரிமைகள் மீது தொடர்புடைய துறை ஒவ்வொன்றுடனும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.³

2. சிறுவர் உரிமைகள் சாசனத் தேவைப்பாடுகளுடன் சீவில் சட்டத்தின் முன் பின் முரண்பாடுகள்

ஐக்கிய நாடுகள் குழுவானது "சமவாயத்திற்கு இணக்கமாக ஆட்கள் பற்றிய சட்டங்களின் வெவ்வேறு தொகுதிகளை உள்ளடக்கி ஏற்கனவேயுள்ள சட்டங்களைக் கொண்டுவரும் நோக்குடன் ஒரு விரிவானதும் முறைமையானதுமான மீளாய்வு இல்லாமலிருப்பது பற்றிக் கவலைத் தெரிவித்துள்ளது. இக்குழுவானது "அரசாங்க தரப்பு சமவாயத்திற்கு அமைவாக கொண்டுவருவதன் பொருட்டு ஏற்கனவேயுள்ள சகல சட்டங்களினதும் முறைமையான மீளாய்வை மேற்கொள்வதற்கும் வெவ்வேறு இனச் சமூகங்களின் ஆட்கள் பற்றிய சட்டங்களை இந்த சீர்திருத்த முறையில் உள்ளடக்குவது தொடர்பில் அச்சமூகங்களுடன் உசாவுதலை மேற்கொள்வதற்குமான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்" எனச் சிபாரிசுச் செய்துள்ளது.

இக்குழுவானது தனது அறிக்கையில் பிறிதோரிடத்தில் குற்றவியல் சட்டத்தின் சில துறைகள் பற்றி அக்கறை தெரிவித்துக்கொண்டிருந்த வேளையில் மேலே குறிப்பிட்ட அவதானிப்புரையின் பிரதான அழுத்தம் சிவில் மற்றும் அரசியலமைப்பு சட்டம் மீது செலுத்தப்படுவதாக தோன்றுகின்றது. வெவ்வேறு இனச்சமூகங்களை கட்டுப்படுத்தும் ஆட்கள் பற்றிய சட்டங்களுக்கு பிரத்தியேகமான குறிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இது தொடர்பில் அதிகூடிய அக்கறையை ஏற்படுத்திய சட்டத்துறை முஸ்லிம் சமூகத்தின் சட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டதாகும். இச்சட்டங்களின் கீழ் திருமணத்திற்கு விதித்துரைக்கப்பட்ட ஆகக்குறைந்த வயது எதுவுமில்லை. திருத்தப்பட்டவாறான 1951 ஆம் ஆண்டின் 13ஆம் இலக்க முஸ்லிம் திருமண, உறவு திறுத்தச்சட்டத்தின் 23 ஆம் பிரிவு பன்னிரெண்டு வயதை அடையாத ஓர் முஸ்லிம் பெண்ணினால் ஒப்பந்தஞ்செய்யப்பட்ட திருமணமொன்று அப்பெண் வசிக்கின்ற பிரதேசத்தின் காதியொருவரினால் அவர் தேவை எனக்கருதும் விசாரணையொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டு அத்திருமணத்தின் பதிவிற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டதாலன்றி இச்சட்டத்தின் கீழ் பதிவுச்செய்யப்படலாகாது"

³ இத்துறைகள் நீதி, பாதுகாப்பு (சமூக நலனோம்பல் அமைச்சின் வேலையை எடுத்துக்கொண்டு) கல்வி, சுகாதாரம், தொழில், நீர் வழங்கலும் துப்பரவேற்பாடும் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தன.

இதற்குமாறாக, 1995 ஆம் ஆண்டின் 18ஆம் இலக்க திருமண பதிவுச் (திருத்தச்) சட்டம் மற்றும் 1995 ஆம் ஆண்டின் 19 ஆம் இலக்க கண்டி திருமண, திருமண உறவு நீக்கச் (திருத்தச்) சட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் திருமணத்திற்கான ஆகக்குறைந்த வயது 18 வயதாகும். இத்துடன் கூடுதலாக முஸ்லிம் சட்டத்தின் கீழ் திருமணபந்த நிலையில் பிறக்கும் பிள்ளைகள் அவர்களுடைய தந்தையிடமிருந்து அல்லது தாயிடமிருந்து (தங்களுடைய தாயாரிடமிருந்து சட்டத்தின் கீழ் சட்ட வாரிசாக சொத்தை அப்பிள்ளைகள் பெறுவதற்குமாறாக) சட்டப்படி வாரிசாக சொத்தைப் பெறுவதில்லையென்பதுடன் சுவீகாரம் செய்யப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு சட்டபூர்வமான வாரிசு உரிமைகளும் இல்லை. மீண்டும் இது பொதுச்சட்டத்திற்கு மாறானதாகவுள்ளது.

இந்த நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்தின் அறிக்கைக்கு சமாந்தரமாக ஐக்கிய நாடுகள் குழுவிற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அரசாங்கம் சாராத அமைப்பு அறிக்கையில் பாதகமான விமர்சனம் செய்யப்படுவதற்கு உள்ளாகியுள்ளது.⁴ பெற்றோர்கள் பின்னர் திருமணம் முடிக்குமிடத்து, திருமணபந்தத்தின் மூலம் பிறக்கும் குழந்தை (பிள்ளை விபசாரத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி) அல்லது இல்லாமலிருந்தாலும் சரி) 1970 ஆம் ஆண்டின் 3ஆம் இலக்க பிள்ளையின் சட்டமுறை நிலை சட்டமானது முஸ்லிம் சட்டத்தினால் அல்லது கண்டிநாட்டு சட்டத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்புடையதாகமாட்டாது.⁵

எனினும் இது வெவ்வேறு இனச்சமூகங்களை கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்கள் தொடர்பிலானவைகளாகவிருப்பதன் காரணமாக இது அரசியல் ரீதியாக ஓர் உணர்ச்சிபூர்வமான விடயமாகவிருப்பதுடன் எந்த சீர்திருத்தமும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்பை எதிர்நோக்குவதாயின் அது பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்திற்குள்ளிருந்து சம்மதத்தை பெற வேண்டியதாகவிருக்கும். இது ஐக்கிய நாடுகள் குழுவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதுடன் இக்குழு "இந்த சீர்திருத்த முறையில் தங்களுடைய ஆட்கள் பற்றிய சட்டங்களை சேர்த்துக்கொள்வது தொடர்பில் வெவ்வேறு இனச் சமூகங்களுடன் உசாவுதல் செய்யுமாறு" அரசாங்கத்தை கோரியுள்ளது.⁶

சிறுவர்கள் தொடர்பில் அரசாங்கத்தின் கடமை 1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் VI ஆம் அத்தியாயத்தில் விதித்துரைக்கப்பட்டுள்ள அரசாங்க கொள்கையின் பணிப்புக்கோட்பாடுகளில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. "அரசாங்கம் பிள்ளைகளினதும் இளைஞர்களினதும் முழுமையான மன, ஒழுக்க,

⁴ சிறுவர் பாதுகாப்பு இயக்கத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட 2003.01.23 ஆந் திகதியிடப்பட்ட அரசாங்கம் சாராத அமைப்பு அறிக்கையின் 6ஆம் பக்கம்.

⁵ இந்த இரண்டு சமூகங்களும் இச்சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவினால் திட்டவட்டமாக விலக்கப்பட்டுள்ளன.

⁶ இந்த அறிக்கையின் 12 ஆம் பந்தி

சமய, சமூக அபிவிருத்தியை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் அவர்களை சுரண்டல், பாராபட்சம் ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பதற்குமாக அவர்களுடைய நலன்களை விசேட கவணிப்புடன் ஊக்குவித்தல் வேண்டும்" என 27 (13) ஆம் உறுப்புரை குறிப்பிடப்படுகின்றது. பணிப்புக்கோட்பாடுகள் நீதி ஆய்விற்குரிய தகாதவைகளாகவுள்ள வேளையில் இலங்கையின் சட்டங்களின் இயற்றுகையிலும் ஆட்சிபுரிதலிலும் பாராளுமன்றத்திற்கும் சனாதிபதிக்கும் அமைச்சரவை களுக்கும் வழிகாட்டுமென" உத்தேசிக்கப்பட்டுகின்றது.

1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் III ஆம் IV அத்தியாயங்களில் விதித்துரைக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளும் மொழி உரிமைகளும் சிறுவர்களுக்கும் வயதடைந்தவர்களுக்கும் ஏற்புடையதெனதாகும்.⁸

இத்துடன் கூடுதலாக 12(1) ஆம் உறுப்புரைக்கு முரண்படாத முறையில் "பெண்களின் அல்லது பிள்ளைகளின் அல்லது இயலாமையுற்றவர்களின்" முன்னேற்றத்திற்காக சட்டம் அல்லது கீழ்நிலை சட்டவாக்கம் நிறைவேற்றுச் செயற்பாடு மூலமாக விசேட நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு 12(4) ஆம் உறுப்புரை ஏற்பாடு வழங்குகின்றது. மேலே விதித்தரைக்கப்பட்டுள்ள 27 (13) ஆம் உறுப்புரையுடன் சேர்த்து வாசிக்கப்படும்போது இந்த ஏற்பாடு பிள்ளைகளின் சிறந்த பாதுகாப்பிற்கு உறுதிப்படுத்தும் நடவடிக்கையை அனுமதிக்கப்படத் தக்கதாக்குவது மட்டுமன்றி கட்டாயமானதாகவும் ஆக்குகின்றது.

எனினும் குற்றவியல் சட்டத்துறைக்கு வெளியே பெரிய அளவில் எதுவும் செய்யப்படவில்லையெனத் தோற்றுகின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் குழுவானது சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் 2 ஆம் 3 ஆம் 6 ஆம் 12ஆம் உறுப்புரைகள் சிறுவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சகல இயைபுள்ள சட்டங்களுக்குள் போதிய அளவில் ஒன்றிணைக்கப்படவில்லை என்பது பற்றி குறிப்பாகக் கவலை தெரிவித்துள்ளது. இந்த நான்கு உறுப்புரைகளும் முறையே அரசு பிள்ளைகள் எந்த வடிவத்திலுமான பாராபட்சத்திலிருந்தும் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்பதுடன் அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு தன்னுறுதி நடவடிக்கையை எடுத்தலும் வேண்டுமெனத் தேவைப்படுத்தகின்றனர் அத்துடன் அவை பிள்ளை சம்பந்தப்பட்ட சகல நடவடிக்கைகளும் பிள்ளையின் சிறந்த நலனை முழுமையாகக் கணக்கிற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதையும் பிள்ளையின் வழக்கமான கவனிப்பாளர்கள் அவ்வண்ணம் கவனிப்பை மேற்கொள்ள தவறியிருக்கும் பட்சத்தில் அரசு அப்பிள்ளைகளுக்கு போதிய பாதுகாப்பையும் சலுகைகளையும் வழங்க வேண்டுமென்பதையும் பிள்ளை உயிர் வாழ்வதற்கான உள்ளார்ந்த உரிமையைக்

⁷ உறுப்புரை 27 (1)

⁸ பிள்ளைகளின் சார்பில் அடிப்படை உரிமைகள் விண்ணப்பங்கள் அரசியலமைப்பின் 126 (2) ஆம் உறுப்புரையின்படி ஓர் பிள்ளையின் சார்பில் செயற்பாடும் சட்டத்தரணியொருவரினாலும் சிவில் சட்டத்தின் படி பிள்ளையின் "அடுத்த நண்பராக" வழக்குத் தொடுக்கும் பெற்றோர்களினாலும் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கொண்டுள்ளதென்பதையும் அப்பிள்ளையின் உயிர்வாழ்வையும் அபிவிருத்தியையும் உறுதிப்படுத்தும் கட்டுப்பாட்டை கடைபிடிக்க வேண்டுமென்பதையும் அப்பிள்ளையைப் பாதிக்கின்ற எந்த விடயத்திலும் அல்லது நடைமுறையிலும் அப்பிள்ளை தனது அபிப்பிராயம் கணக்கிற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்ற உரிமையைக் கொண்டுள்ளதென்பதையும் உறுதிப்படுத்துமாறு தேவைப்படுத்துகின்றன.

இத்தொடர்பில் 2003 ஆம் ஆண்டின் 16 ஆம் இலக்க பிரசாவுரிமைச் (திருத்தச்) சட்டத்தை நிறைவேற்றியதன் மூலம் மீளாய்வாண்டில் கணிசமான வெற்றி எய்தப்பட்டமையைக் குறிப்பிடவேண்டும். இச்சட்டமானது பிள்ளைகள் தங்களுடைய தாயிடமிருந்தும் தந்தையிடமிருந்தும் பிரசாவுரிமையை மரபுரிமையாகப் பெறுவதற்கு சமவுரிமை வழங்குகின்றது. முன்பு பரம்பரை வழியாக பிரசாவுரிமை தந்தை வழி மூலமாக மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. பெற்றோர்கள் வெவ்வேறு நாடுகளின் பிரசைகளாகவிருக்குமிடத்து பிள்ளை பராயமடைவதன் மீது எந்த பிரசாவுரிமையை வைத்திருப்பது என்பது பற்றி தெரிவுசெய்ய வேண்டும்.

இதற்கிடையில் 1996 ஆம் ஆண்டின் 21 ஆம் இலக்க இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுச் சட்டத்தின் மூலம் நிறுவப்பட்ட மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிற்கு "தேசிய சட்டங்களும் நிருவாகச்செயன்முறைகளும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் குறியிலக்குகளுக்கும் நியமங்களுக்கும் அமைவாகவிருப்பதற்கு எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் சிபாரிசுகளைச் செய்வதற்கும் கூட பொறுப்பாணையிடப்பட்டுள்ளது."⁹ மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு தற்போது இச்சிறப்புப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சிறப்புப்பணி பிள்ளைகள் குறித்ததாகவில்லாமலிருந்த போதிலும் இது பிள்ளைகளுக்கு நன்மையை ஏற்படுத்தலாம்.

3. நீதிமுறைக்குள் பிள்ளையை நடத்தும் முறை

1995 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நீதிமுறைமைக்குள்ளும் பிள்ளைக்கு கூடுதலான சிறந்த பாதுகாப்பளிப்பதற்கு கணிசமான எண்ணிக்கையில் சீர்த்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதிலும் பிள்ளையின் நிலைமை அதிகாரமானதாக விருப்பதாக ஓர் பொதுவான அபிப்பிராயம் நிலவுகின்றது. 1995 ஆம் ஆண்டில் குற்றங்களுக்கு எதிராக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கடுமையான தண்டனைகள் தடுக்கக்கூடிய தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்ததாத் தோற்றவில்லை. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் தலைவராகிய பேராசிரியர் ஹரேந்திரா த சில்வாவின் கூற்றுப்படி 2001 ஆம் ஆண்டில் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார

⁹ இச்சட்டத்தின் 10(ஈ) ஆம் பிரிவு

¹⁰ 2003 செப்டெம்பர் 28 ஆந் திகதியிடப்பட்ட சண்டே ஒப்சவர் பத்திரிகையுடன் நேர்முக உரையாடல்

சபைக்கு 276 சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. 2002 ஆம் ஆண்டில் இப்புள்ளி விவரம் 366 ஆக அதிகரித்துள்ளவேளையில் 2003 ஆம் ஆண்டின் முதல் ஆறு மாதங்களில் மட்டும் மேலும் 179 விடயங்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁰ எனினும் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபைக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இவ்விடயங்கள் சிறுவர்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட முழுமையான குற்ற வீதத்தின் ஓர் சிறிய பகுதியாகும். பொலிசாரினால் வெளியிடப்பட்ட புள்ளி விவரங்களின்படி 2003 சனவரியிலிருந்து யூன் வரை நாடு முழுவதிலும் சிறுவர்களுக்கு எதிராக மொத்தமாக 1579 தவறுகள் இழைக்கப்பட்டிருந்தன. பொலிசுப்பகுதி ஒவ்வொன்றிலும் அறிவிக்கப்பட்ட அதிகூடுதலான எண்ணிக்கை இரத்தினபுரியில் இடம் பெற்ற 120 சம்பவங்களாகவிருந்தது இதையடுத்து மாத்தறையில் 116 சம்பவங்களும் நுகேகொடையில் 94 சம்பவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆகக்குறைந்த சம்பவங்களின் எண்ணிக்கை கந்தளாயில் 9 ஆகவும், ஹட்டனில் 10 ஆகவும் இருந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தவறுகள் பகுதி வாரியான விவரங்களின் படி கொலைகளுக்கும் (7) பாலியல் தொந்தரவுகளுக்கும் (34) வன்புணர்ச்சி (49) ஆகியவற்றில் நிரலில் உச்ச இடங்களைப் பிடித்துள்ளன. நாடு முழுவதிலும் அறிவிக்கப்பட்ட முழுமையான குற்றச்சம்பவங்கள் வன்புணர்ச்சியையும் (458 சம்பவங்கள்) அதையடுத்து பாலியல் தொந்தரவையும் (308) பாரதூரமான பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தையும் (300) ஆட்கடத்தலையும் / கடத்தலையும் (253) சம்பந்தப்படுத்தியிருந்தன.

சிறுவரைத் தொழிலுக்கு அமர்த்தும் 80 அறிவிக்கப்பட்ட விடயங்கள் இருந்தன. சட்ட முறைமையே சிறுவர்களை நடத்தும் விதம் பற்றி தொடர்ந்தும் கவலை தெரிவிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. சிறுவர்களுக்கு கட்டுக்காப்பு நடவடிக்கைகள் விதித்தரைக்கப்படும் தகவுத்திறன்கள் மற்றும் அவர்கள் தடுத்து வைத்திருக்கப்படும் நிலமைகள், தடுத்து வைத்திருக்கப்படும் காலத்தில் எந்த கடுமையான கல்வி அல்லது வாழ்க்கைத் தொழிற்பயிற்சி இல்லாமலிருப்பது மற்றும் அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு வரப்படுதல் அங்கிருந்து திரும்பவும் கொண்டுபோகும் விதம் ஆகியவை தொடர்பில் குறித்த கவலைகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

4. மனித வளங்கள், பொருட்கள் வளங்களின் போதாத ஒதுக்கீடு

நீதிமுறையுடன் தொடர்புக்கொள்ளும் சிறுவர்கள் நடத்தப்படும் அதிருப்திகரமான விதத்திற்கு மனித வளங்களும் பொருட்கள் வளங்களும் இல்லாமலிருப்பது பெருமளவிற்கு காரணமாகவுள்ளது. அரசினால் நடாத்தப்படும் சிறுவர் கவனிப்புச்சேவை நிறுவனங்களில் சனநெருக்கடியானவைகளாக்கப்படுவதும் இந்நாட்டில் இத்தகைய நிறுவனங்கள் பல பாகங்களில் இல்லாதமையும் சிறுவர்களின் நீதிமன்றப் போக்குவரத்திற்கு புறம்பான வாகனங்கள்

இல்லாதமையும் இந்த அமிசங்களில் சிலவாகும். அரசாங்கம், சர்வதேச அமைப்புகள், அரசாங்கம் சாராத மூலங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து மேலதிக வளங்கள் நாடப்படுகின்றவேளையில் நடைமுறைச்சாத்தியமான அளவிற்கு சிறுவர்களை நீதிமன்ற முறைமையிலிருந்து திசைதிருப்பும் சட்டம் மற்றும் நடைமுறைச் சீர்த்திருத்தங்களை ஆரம்பித்து நீதி மன்றத்தில் சிறுவரொருவரின் தோற்றங்களின் எண்ணிக்கையையும் சட்ட நடவடிக்கைகள் தவிர்க்க முடியாதவைகளாகவிருக்கும் போது நீதிமன்றத்தில் செலவழிக்கப்படும் நேரத்தையும் ஆகக்குறைப்பதற்கும் கூட தீவிர கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. எனினும் சட்ட முறைமையிலிருந்து சட்டத்துடன் முரண்படுகின்ற சிறுவர்களை திசைத்திருப்புவது சமூக சேவை, சிறுவர் நன்னடத்தை போன்ற நீதிமன்றத்திற்கு வெளியேயுள்ள திருத்த அல்லது மேற்பார்வை திட்டங்களை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மனித வளங்கள், பொருட்கள் வளங்களின் பொறுப்பை வேண்டுகின்றது என்பது கவனிக்கப்படவேண்டும். நாடு முழுவதிலும் சிறுவர் நீதிமன்றங்களின் நிர்மானத்திற்கு ஓர் பெரிய தேவைப்பாடு நிதிவளமாகும்.¹¹ இந்த நீதிமன்றங்கள் சட்டத்துடன் முரண்பட்டிருக்கும் சிறுவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் எதிரான வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் நோக்கத்திற்கானவைகளாகும்.¹² இதற்குச் சமாந்தரமாக சிறுவர்கள் குற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் அநேகமாக பிரதான சாட்சிகளாகவும் இருக்கின்றவர்களுமான சிறுவர்களின் வழக்குகளை விசாரணை செய்யும் வளர்ந்தோர் நீதி மன்றங்களுக்குள் சிறுவர் நட்புறவு நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு வேண்டப்படும் வள ஒதுக்கீடொன்று உள்ளது. இவை சிறுவர்களின் சான்றை எடுப்பதற்கான மூடிய சுற்று தொலைக்காட்சி அல்லது பதிவு செய்யும் வசதிகளையும் நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டுவரப்படும் சிறுவர்களுக்கு பொருத்தமான வசதிகளுடன் புறம்பான தங்கியிருக்கும் அறைகளை நிர்மாணித்தலையும் அல்லது ஒதுக்கிவைத்தலையும் உள்ளடக்குகின்றன.

¹¹ 1. பத்து ஆண்டுகளுக்குக் குறைந்த வயதுடைய எந்தச் சிறவருக்கும் எதிராக குற்றவியல் நடவடிக்கை வழக்குத் தொடரப்படமாட்டாது.

2. நீதிமன்றமானது சிறுவர் அச்சந்தர்ப்பத்தில் தனது நடத்தையின் தன்மையையும் அதன் விளைவுகளையும் மதிப்பிடுவதற்கு போதியளவு முதிர்ச்சியடைந்துள்ளார் எனத் திருப்தியடைந்தாலன்றி எந்த நீதி மன்றமும் பத்திற்கும் பதினான்கு வயதிற்கும்மிடைப்பட்ட வயதுடைய சிறுவரைவருக்கு எதிராகக் குற்றவியல் நடவடிக்கை வழக்கைத் தொடராமல் இருத்தல் வேண்டும்.

¹² 18 வயதுக்குக் குறைந்த வயதுடைய ஆட்கள் யாவரும் சிறுவர்களாக கருதப்பட்டு சில மீச்செல்காப்பீடுகளுக்கு உரித்துடையவர்களாகவிருக்கின்றவேளையில் சட்டமானது 14 வயதுக்கு குறைந்த வயதுடையவர்களும் 14இற்கும் 18 இற்கும் இடைப்பட்ட (தொடக்கத்தில் 16) வயதுடையவர்களுமான இரண்டு வயதுத்தொகுதியினர்களின் தேவைகள் சில அமிசங்களில் வேறுபடுகின்றதன் நிமித்தம் சட்டமானது இந்த இரண்டு வயதுத்தொகுதியினர்களுக்குள் ஓர் உப இனவாரிப்பிரிப்பையும் கூட செய்கின்றது.

வேண்டப்படும் மற்றைய பெரிய வள ஒதுக்கீடு, இந்நாட்டின் சகல பாகங்களிலும் அரசினால் நடாத்தப்படும் சிறுவர் கவனிப்புச் சேவை நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்கானதாகும். தற்போது அநேகமாக இந்த நிறுவனங்கள் யாவும் மேல் மாகாணத்திலும் தென் மாகாணத்திலும் அமைந்துள்ளன. இதன் விளைவாக இவை அநேகமாக அளவிற்கு மேல் நெருக்கடியுள்ளவைகளாகவிருப்பதுடன் அந்த மாகாணங்களைச் சேர்ந்தவர்களல்லாதவர்களாகவுள்ள உள்ளூறைபவர்கள் நீதி மன்றத்தில் சமூகமளிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் மிக நீண்ட பிரயாணங்களைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. பிற மாகாணங்களைச் சேர்ந்த சிறுவர்களின் வீடமைப்புச் செலவை பொறுத்துக்கொள்வதற்கு அதிகரித்த அளவில் மாகாண சபை அதிகார பீடங்கள் விருப்பமில்லாத நிலையிலுள்ளனவென்பதுடன் இத்தொடர்பில் மாகாணங்களுக்கிடையே எந்தச் செலவும் பகிர்ந்துக் கொள்ளப்படுவதைத் தேவைப்படுத்துவதற்கு சட்டத்தில் ஏற்பாடு எதுவும் இல்லை.

5. குற்றவியல் நீதித்துறைக்குள் சட்டச்சீர்திருத்தங்கள்

2002 ஆம் ஆண்டில் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையானது நீதி அமைச்சு, சட்டமா அதிபர் திணைக்களம், சட்ட வரைஞர்கள் திணைக்களம் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளையும் நன்னடத்தை பாதுகாவல், சிறுவர் கவனிப்புச்சேவை ஆணையாளரையும் தனிப்பட்ட சட்ட உசாத்துணைவர் களையும் கொண்ட சட்ட உசாவுகைக்குழுவொன்றை சட்ட சீர்த்திருத்த முனைவுகளின் தொடரொன்றை பொறுப்பேற்பதன் பொருட்டு தாபித்துள்ளது. இக்குழு 2003 ஆம் ஆண்டு முழுவதிலும் பணியாற்றியுள்ளது. இது சான்றுக்கட்டளைச்சட்டம், சிறுவர் நீதி நடைமுறைச்சட்டம் (சி.நீ.ந.ச) ஆபாச வெளியீடுகள் மற்றும் திருத்தங்கள் மீது சட்டத்துடன் முரண்படுகின்றவர்களாக அல்லது கவனிப்பும் பாதுகாப்பும் தேவைப்படுகின்றவர்களாக நீதி முறைமையுடன் தொடர்புக்கொள்ளும் பாலியர்களைக் கையாளுகின்ற சிறுவர்கள், இளைஞர்கள் கட்டளைச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளைப் பதிலீடு செய்வதன் பொருட்டு சட்டத்தை வரைந்துள்ளது. இந்த வரைவு சிறுவர் நீதிநடைமுறைச்சட்டம் நீதி முறைமைக்குள் சிறுவர்களின் நடத்துகை தொடர்பில் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றி ஐக்கிய நாடுகள் குழுவினால் தெரிவிக்கப்பட்ட சில கவலைகளை எடுத்து நோக்குகின்றது.

சிறுவர் நீதி நடைமுறைச்சட்டவரையலை வரைந்தவர்கள் ஏற்கனவேயுள்ள சட்டங்களின் பிரதான குறைப்பாடுகளில் ஒன்று இந்த முறைமையிலுள்ள பங்கு பற்றுபவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதற்கு தெளிவான கோட்பாடுகள் தொகுதியொன்று இல்லாமலிருந்தமையாகுமென்ற அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருந்தனர். தனது நோக்கெல்லைக்குட்பட்ட சிறுவர்களைக் கையாளுவதில் சிறுவர்கள், இளைஞர்கள் கட்டளைச்சட்டத்தின் 21 ஆம் பிரிவு பின்பற்ற வேண்டிய மூன்று அடிப்படை வழிகாட்டல்களை விதித்துரைகின்றது. பெயரளவில் அவையாவன:

- 1 சிறுவர்களின் நலனோம்பலுக்கு நீதிமன்றம் மதிப்பளித்தல்;
- 2 எங்கேயாகிலும் பொருத்தமானவிடத்து நீதி மன்றமானது சிறுவர்களை விரும்பத்தகாத சூழல்களிலிருந்து அகற்றுதல் வேண்டும்.
- 3 சிறார் கல்விக்கும் பயிற்சிக்கும் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யப்படுவதை நீதிமன்றம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்

எனினும் இப்பிரிவை கட்டளைச்சட்டத்தின் தொடக்கத்தில் வைத்திருப்பதற்கு பதிலாக நடுவில் வைத்திருப்பது அதை கோட்பாடுகளின் ஒரு கூற்றாக அதன் வலிமையைக் குறைக்கும் சார்பைக் கொண்டுள்ளது. எப்படியிருந்தபோதிலும் இது சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் நோக்கில் போதாததாகக் கருதப்படும்.

எனவே சிறுவர் நீதி நடைமுறைச்சட்டத்தின் சட்ட உசாவுகைக்குமுவானது எந்த பெரிய சட்ட முனைவும், இச்சமவாயத்தின் கையொப்பகாரரொருவராக இலங்கையின் கட்டுப்பாடுகளைக் கணக்கிற்கெடுத்துக்கொண்டு கோட்பாடுகளின் தெளிவான கூற்றொன்றுடன் தொடங்கப்படல் வேண்டுமெனக்கருதியுள்ளது. எனவே உத்தேசிக்கப்பட்ட வரைவு சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்திடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கோட்பாடுகளின் ஓர் விரிவான கூற்றுடன் ஆரம்பிக்கின்றது:

"சமவாயத்துடன் முரண்படுகின்ற அல்லது கவனிப்பும் பாதுகாப்பும் தேவைப்படுகின்ற ஓர் சிறுவரைக் கையாளுகின்ற சகல நீதி மன்றங்களும் ஏனைய நிறுவனங்களும் அதிகார பீடங்களும் தங்களுடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்ட வரைக்கும் அச்சிறுவரின் நடத்துகை பின்வரும் கோட்பாடுகளுக்கு அமைவாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும்"

- அ அச்சிறுவரின் நலனோம்பல் அதி முக்கியமான அக்கறைக்குரிய விடயமாகவிருத்தல்
- ஆ நீதி முறை மீளாய்வுக்கு உட்பட்டு தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிகள் ஏற்புடைத்தான சட்டத்திற்கும் நடைமுறைகளுக்கும் அமைவாக பிரிவிடல் சிறுவரின் நலனுக்குத் தேவையானதெனத் தீர்மானிக்கும் போது தவிர சிறுவர் அவரது பெற்றோர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்படலாகாது.
- இ சிறுவரொருவரின் தொடர்பில் நீதிமுறை நடவடிக்கைகளும் நிறுவன ரீதியான அமர்த்துகைகளும் எங்காகிலும் சாத்தியமானவரைக்கும் தவிர்க்கப்படல்வேண்டும்.
- ஈ கவனிப்பு, பாதுகாப்பு அல்லது நடத்துகை காரணங்களுக்காக நிறுவனமொன்றில் அரசினால் சிறுவரொருவர் வைத்திருக்கப்படுமிடத்து அவர் வைத்திருந்தலை கிரமமாக மதிப்பீடு செய்விப்பதற்கு உரித்துடையவராவார்.

- உ சட்டத்துடன் முரண்படும் சிறுவரொருவரின் விடயத்தில் அச்சிறுவருக்கு அளிக்கப்படும் நடத்துகை அவருடைய கௌரவம் பற்றிய உணர்வை மேம்படுத்துவதற்கும் சமூகத்திற்குள் அவர் மீள ஒன்றினைக்கப்படுவதற்கு வசதியளிப்பதற்குமாக கனிக்கப்படல் வேண்டும்.
- ஊ சகல விடயங்களிலும் சிறுவர்களின் கல்விக்கு அல்லது பயிற்சிக்கு தகுந்த ஏற்பாடு வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- எ ஓர் சிறுவர் உடற் தண்டனையையும் உள்ளடக்கி சித்திரவதைக்கும் கொடிய மனதாபிமானமற்ற அல்லது தரம் தாழ்த்தும் நடத்துகைக்கு அல்லது தண்டனைக்கு உட்படபடாமலிருத்தல் வேண்டும்.
- ஏ சுதந்திரம் இழக்கச் செய்யப்பட்ட சிறுவரொருவர் வளர்ந்தோர்களிடமிருந்து பிரித்து வைக்கப்படுதல் அச்சிறுவரின் நலனுக்கு உகந்ததாகமாட்டாது எனக்கருதப்பட்டாலன்றி வளர்ந்தோர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- ஐ தடுத்து வைத்திருப்பதும் சிறுவரொருவர் சட்ட உதவியைப்பெறுவதற்கும் தமது குடும்பத்தவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கும் உரித்துடையவராவார்.¹³

ஐக்கிய நாடுகள் குழுவானது குற்றவியல் பொறுப்பிற்கான ஆகக்குறைந்த வயதை தற்போதைய 8 வயது மட்டத்திலிருந்து "சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்க மட்டத்திற்கு" உயர்த்த வேண்டுமென அழைப்பு விடுத்துள்ளது. எனினும் இக்குழுவாயினும் சரி அல்லது சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயமாயினும் சரி (உறுப்புரை 40) ஆகக்குறைந்த வயது எதுவாகவிருக்கவேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. எப்படியிருந்த போதிலும் கூடுதலான அளவில் பரந்த பணயப்பொருளாளர் உசாவுகையைத் தொடர்ந்து 10 இங்கும் 14 வயதிற்குமிடைப்பட்ட வயதுடைய சிறுவர்களின் விடயத்தில் நீதி மன்றத்திற்கு தற்றுணிபொன்றை வழங்குகின்றவேளையில் குற்றவியல் பொறுப்பின் ஆகக்குறைந்த வயதை 8இலிருந்து 10வயதாக்க, உயர்த்துமாறு பிரேரிப்பதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. வரைவுப்பிரிவு பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

"11 (1) பத்துவயதிற்கு குறைந்த பிள்ளைக்கு எதிராக எந்தவித குற்றவியல் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ள முடியாது.

2) பத்து வயதிற்கும் பதினான்கு வயதிற்கும் இடைப்பட்ட வயதினை கொண்ட பிள்ளைக்கு எதிராக நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் போதிய அறிவும் அந்த நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றி போதிய

¹³ 2003 ஆம் ஆண்டின் 3 ஆம் பிரிவு

அறிவும் கொண்டிருப்பதாக நீதிமன்றம் திருப்தி கொள்ளுமாக இருந்தாவே தவிர எந்த நீதிமன்றமும் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியாது.

உத்தேசிக்கப்பட்ட சிறுவர் நீதி நடைமுறைச்சட்டத்திலுள்ள பிற நாடுகளுக்கிடையே நன்நடத்தை அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு ஒரு கால எல்லை விதிக்கப்படுதலும் (சிறுவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட நடவடிக்கைகளில் தற்போது தாமதம் ஏற்படும் பிரதான காரணங்களில் ஒன்று சட்டத்துடன் முரண்படும் சிறுவரொருவரின் மீது நீதிபதியொருவர் விதிக்கக்கூடிய கட்டுக்காப்பல்லாத நடவடிக்கைகளின் திட்டவட்டமான ஏற்பாடும் உள்ளன. 14 இற்குக் குறைந்த வயதுடைய சிறுவரொருவரைச் சிறையிலிடுதல் கண்டிப்பாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளதுடன் ¹⁴ தண்டப்பணமொன்றைக் கொடுப்பதற்குத் தவறுவதற்காக எந்தச் சிறுவரும் அல்லது இளைஞரும் சிறையிலிடப்படலாகாது. உண்மையிலேயே தண்டப்பணமொன்றைச் செலுத்துவதற்கு சொந்தப்பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்ளும் வளர்ந்தோர் ஒருவர் சமூகமளித்திருந்தாலன்றி தண்டப்பணமொன்றை விதிப்பதற்கு நீதிமன்றமொன்றுக்கு அதிகாரமளிக்கமாட்டாது. ஆண்களைப் பெண்களிலிருந்தும் சிறுவர்களை வளர்தோலிருந்தும் குற்றத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்களை குற்றத் தீர்ப்பளிக்கப்படாதவர்களிலிருந்தும் பிரிப்பது தொடர்பில் சிறைச்சாலை கட்டளைச்சட்டத்திலுள்ள தேவைப்பாடுகள் பாலியர் நீதித்துறை நடைமுறைச்சட்டத்திற்குள்ளும் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. எனினும் இந்த வரைவு கலந்துரையாடலுக்காக பரந்த அளவில் கிடைக்குமாறு செய்யப்பட்டாலும் அது இன்னும் அமைச்சரவையின் அங்கீகாரம் பெறப்படவேண்டிய நிலையிலுள்ளது என்பது அவதானிக்கப்பட வேண்டும்.

6. கண்காணித்தல் செயற்பாடுகள்

ஐக்கிய நாடுகள் அறிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளதன்படி சிறுவர் உரிமைகளைக் கண்காணிப்பதற்கு இரண்டு பிரதான கூட்டிணைப்புச் சபைகள் அதாவது பெயரளவில் தேசிய கண்காணிப்புக் குழுவும் (தே.க.கு) தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையும்கூட உள்ளன. மூத்த சபையாகிய தேசிய கண்காணிப்புக் குழு 1992 ஆம் ஆண்டின் சிறுவர்கள் சாசனத்தின் கீழ் தாபிக்கப்பட்டுள்ளதுடன். இச்சாசனமானது சிறுவர் உரிமை சமவாயத்தடன் மிக நெருக்கமான இணையொத்த இலங்கை கொள்கை ஆவணமாகும்.¹⁵ அது சனாதிபதியினால்

¹⁴ விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் இளைஞரொருவர் / இளம் பெண்ணொருவர் தமது வன்மையான அல்லது அடங்காத நடவடிக்கையின் அல்லது குற்றத்தின் தாக்கத்தின் அடிப்படை மீது மட்டுமே ஓர் சிறுவர் கவனிப்புச் சேவை நிறுவகம் தவிரந்த ஏனைய கட்டுக்காப்பு நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்படலாம்.

¹⁵ சிறுவர் சாசனம் ஓர் பாராளுமன்றச் சட்டமல்ல. எனவே அது சட்டத்தின் வலுவைக்கொண்டிருக்கவில்லை ஆனால் அது அமைச்சரவையினால் முறைமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பிரகாரம் அது அரசாங்க கொள்கையின் ஓர் அதிகாரம் அமைந்த கூற்றாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

நியமிக்கப்பட்ட ஆறு ஆட்களையும் இயைபுள்ள அமைச்சுக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பத்து பதவி வழி உறுப்பினர்களையும் நன்னடத்தை பாதுகாவல், சிறுவர் கவனிப்புச் சேவை ஆணையாளரையும் கொண்டுள்ளது அதன் பணிகள் பின்வருமாறு.

- அ அதற்கு அனுப்பப்படும் எந்த விடயம் மீதும் ஆலோசனை வழங்குதல்.
- ஆ இச்சாசனத்தின் ஏற்பாடுகள் தொடர்பில் ஓர் விழிப்புணர்வை உருவாக்குதல்.
- இ சட்டச்சீர்த்திருத்தங்களை ஊக்குவித்தலும். இச்சாசனத்தில் விதித்துரைக்கப்பட்டுள்ள எந்த விடயம் தொடர்பில் சிபாரிசுகளைச் செய்தலும்.
- ஈ இச்சாசனத்தின் ஏற்பாடுகளின் நடைமுறைப்படுத்தலின் முன்னேற்றத்தைக் கண்காணித்தல்.

தேசிய கண்காணிப்புக் குழு பற்றிய மூலங்களின் பிரகாரம் இக்குழுவானது தொடக்கத்தில் சிறுவர் உரிமைகளைக் கண்காணிப்பதற்கான உச்ச சபையாக இருக்கவேண்டுமெனக் கருதப்பட்டுள்ளது. அதன் பின்னர் 1996 ஆம் ஆண்டில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுப்பதற்காக ஓர் பல் ஒழுக்காற்றுச் சனாதிபதி சிறப்புப் பணிப்படையொன்று நிறுவப்பட்டது. அதன் உறுப்பினர்களில் சிலர் தேசிய கண்காணிப்புக் குழுவிலும் கூட உறுப்பினர்களாகவிருந்துள்ளனர். இது பணிகளின் தொடர்பில் ஓரளவு இரு பொருள்படும் சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கியுள்ளது. சிறப்புப் பணிப்படையின் பிரதான சிபாரிசுகளில் ஒன்று சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்திற்கும் சுரண்டலுக்கும் எதிராக கூட்டினைக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பொறுப்பு வழங்கப்பட்ட உச்சச்சபையாக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் நிறுவுகையாகவிருந்தது. அதன் பொறுப்பானது பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றது.¹⁶

- ♦ சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுப்பதற்கும் துஷ்பிரயோகத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களைப் பாதுகாப்பதற்குமான தேசிய கொள்கை மற்றும் நடவடிக்கைகள் பற்றி அரசாங்கத்திற்கும் மதியுரை வழங்குதல்.
- ♦ துஷ்பிரயோகத்திலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதற்கான சிறுவர் உரிமைகள் பற்றியும் துஷ்பிரயோக தடுப்பு முறைகள் பற்றியும் விழிப்புணர்வை உருவாக்குதல்.
- ♦ துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுப்பதற்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட சிறுவர்களை பாதுகாப்பதற்குமான இயைபுள்ள அமைச்சுக்கள், மாகாண சபைகள்

¹⁶ தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபைச்சட்டத்தின் 14 ஆம் பிரிவின் ஏற்பாடுகளின் பொழிப்பு

மற்றும் ஏனைய அரசாங்க அதிகார பீடங்களுடன் உசாவுதல்களைச் செய்தலும் சிபாரிசுகளைச் செய்தலும்.

- ♦ சட்ட மற்றும் நிர்வாகச் சீர்த்திருத்தங்களுக்கு சிபாரிசுச் செய்தல்.
- ♦ சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தின் சகல வடிவங்களின் தொடர்பிலும் சட்டங்கள் நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதைக் கண்காணித்தல்
- ♦ ஆயுதப்போராட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் தொடர்பிலான மனிதாபிமான கவலைகளை எடுத்து நோக்குவதற்கு நடவடிக்கைகளை சிபாரிசுச் செய்தல்.
- ♦ இயைபுள்ள அதிகார சபைகளுக்கும் அமைப்புக்களுக்கும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்திற்கு எதிரான இயக்கங்களை கூட்டிணைப்பதற்கு உதவி செய்தல்.
- ♦ சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மீது ஓர் தேசிய தரவுத்தளத்தை வைத்திருத்தல். தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையானது அதன் ஆரம்பத்திலிருந்து பாதுகாப்பிலும் வினைமுறைப்படுத்தலிலும் தீவிரமாக கவனஞ்செலுத்தியுள்ளது. அத்துடன் அதன் சட்டச்சீர்திருத்த முனைவுகளும் கூட இக்குறிக்கோள்கள் மீது தீவிர கவனஞ்செலுத்தும் சார்புடையனவாகவுள்ளன. எனவே அதன் செயற்பாடுகள் குற்றவியல் சட்டத்துடன் பெருமளவிற்கு பிணிக்கப்பட்டுள்ளன.

எனவே தேசிய கண்காணிப்புக் குழு மூலங்களின் பிரகாரம் தேசிய கண்காணிப்புக் குழு இத்துறைகளை தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைக்கு ஒப்படைத்துவிட்டு கல்வி, சிவில் விடயங்கள் போன்ற சிறுவர்களைப்பாதிக்கும் விடயங்கள் மீதான சட்டம் மீது தனது சொந்தக்கவனத்தை தீவிரமாகச் செலுத்துவதன் மூலம் பெருமளவு திருப்தியடைந்துள்ளது.

இதன்படி ஐக்கிய நாடுகள் குழுவினால் தெரிவிக்கப்பட்ட கவலைகளில் இன்னுமொன்றை எடுத்து நோக்கும் போது அதாவது பெயரளவில் தேசிய கண்காணிப்புக் குழுவிற்கு தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைக்கு மிடையிலான பணிகளின் சாத்தியமான இரட்டிப்பை எடுத்து நோக்கும் போது சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் தேவைபாடுகளுக்கு அமைவாக சிவில் சட்டமானது இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதன் பொருட்டு சிவில் சட்டத்தின் முறைமையான மீளாய்வொன்றைச் செய்யும் சிறப்புப் பணியானது வழங்கப்படுவதற்கு தேசிய கண்காணிப்புக் குழுவே மிகவும் பொருத்தமான அமைப்பாகத்தோன்றும்.

7. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு சபையின் செயற்பாடுகள்

2002 / 2003 ஆம் ஆண்டிற்கான தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை அறிக்கையின் பிரகாரம் இவ்வதிகார சபையானது உள்நாட்டு

உத்தியோகத்தார்களையும் குழந்தைநோய் மருத்துவர்களையும் பொலிசு உத்தியோகத்தார்களையும் தேசிய மற்றும் மாகாண சிறுவர் கவனிப்புச் சேவைகளின் பிரதிநிதிகளையும் அரசாங்கம் சாராத அமைப்புக்களையும் சமூகத்தலைவர்களையும் உள்ளடக்கிய பல் ஒழுக்காற்றுச் சபைகளாகவுள்ள 12 மாவட்ட சிறுவர் பாதுகாப்புக் குழுக்களையும் தாபித்துள்ளதுடன் இவற்றைக் கூட்டிணைப்புச் செய்கின்றது. இக்குழுக்களுக்கு சிறுவர் துஷ்பிரயோக முறைப்பாடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் பாதிக்கப்பட்டவர்களை இயைபுள்ள நிறுவனங்களுடன் தொடர்புப்படுத்தல் மற்றும் விழிப்புணர்வு இயக்கங்களை நடத்துதல் ஆகிய பணிகள் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையானது சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்திற்கும் சிறுவர் தொழிலுக்கமர்த்தப்படுதலுக்கும் எதிராக பெரிய சுவரொட்டி இயக்கங்களையும் உள்ளடக்கியிருந்த தனது சொந்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் கூட தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டிருந்தது. இவற்றிற்கு முறையே யூனிடெச் (UNICEF) வினாலும் ஐ.எல்.ஓ (ILO) சிஐ.பி.ஈ (IPEC) யினாலும் நிதியளிக்கப்படுகின்றது. சிறுவர்களின் கவனிப்பிற்கான அல்லது நடத்துகைக்கான கட்டளையிடுவதில் கட்டுக்காப்பு மற்றும் கட்டுக்காப்பல்லாத விருப்புரிமைகளில் சிறந்த பரிச்சயத்தை நீதித்துறை உத்தியோகத்தார்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்காக அவர்களுக்காக ஓர் சிறு புத்தகம் தயாரிக்கப்படுகின்றது.

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் அறிக்கையின் பிரகாரம் ஓர் விசேட தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை பொலிஸ் கூறொன்று இவ்வதிகார சபைக்கு கிடைக்கக்கூடிய பொலிசு உத்தியோகத்தார்களின் எண்ணிக்கையை 2 இலிருந்து 16 ஆக அதிகரித்து நிறுவப்பட்டுள்ளது. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையானது தனது பொறுப்பாணைக்கு ஏற்ப சிறுவர் துஷ்பிரயோக விடயங்கள் தொடர்பில் சகல விசாரணைகளினதும் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளினதும் முன்னேற்றத்தை கண்காணிக்கின்றதாக உரிமை கோருகின்றது. பொது மக்களிடமிருந்து முறைப்பாடுகளை நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்வதுடன் கூடுதலாக இப்பொலிசுக்கூறு வெளிநாட்டவர்களினால் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மேற்கொள்ளப்படும் விடயங்களில் இன்டர்போலுடனும் இயைபுள்ள தூதரகங்களுடனும் கூட இணைந்து செயற்படுகின்றது.

இதேவேளையில் 1990 ஆம் ஆண்டுகளில் தாபிக்கப்பட்ட விசேட "பெண்களினதும் சிறுவர்களினதும் பிரிவுகள்" தற்போது நாடு முழுவதற்கும் நீடிக்கப்பட்டுள்ளதாக பொலிசுத்திணைக்களம் குறிப்பிடுகின்றது சிரேஸ்ட பொலிசு மூலங்களின் கூற்றின்படி¹⁷ இச்சேவையானது யாழ்பாணத்தையும் உள்ளடக்கி 354 பொலிசு நிலையங்களில் தொழிற்படுகின்றது. பொறுப்பு

¹⁷ இந்த எழுத்தாளரினால் 2003 ஆம் ஆண்டில் நேர்முக உரையாடல் நடத்தப்பட்டது.

உத்தியோகத்தரின் மேற்பார்வையின் கீழ் தலைமையக நிலையங்களில் அத்தகைய பிரிவுகள் ஓர் பெண் உபபரிசோதகரின் (பெ.உ.ப) பொறுப்பிலும் ஏனைய நிலையங்களில் அப்பிரிவுகள் ஓர் பெண் பொலிசு கான்ஸ்டபிளின் (பெ.பொ.கா) பொறுப்பிலும் உள்ளன. பொலிசாரின் கூற்றின்படி இப்பிரிவுகளிலுள்ள ஆளணியினர்கள் பயிற்சி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் பங்குபற்றுகின்றனர். அந்நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் அவர்களுக்கு சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் மற்றும் இயைபுள்ள முகவர் நிலையங்களில் சிரேஸ்ட ஆளணியினர்களினால் விரிவுரைகள் நடாத்தப்பட்டுள்ளன. இறாகமவிலுள்ள மருத்துவ பீடத்தில் ஓர் சந்ததிச்சுவட்டு விரலடையாளமெடுத்தல் கூறு தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டினால் நிதியளிக்கப்படுகின்றது. இது சிறுவர் துஷ்பிரயோக வழக்குகளில் இலவசமாக சந்ததிச்சுவட்டு பரிசோதனைகளைச் செய்கின்றது.

8. சிறுவர் தொழிலுக்கமர்த்தப்படுதல்

வீட்டுத்தொழில்களைச் செய்வதற்கு சிறுவர்கள் பயன்படுத்தல் பரந்த அளவில் மேற்கொள்ளப்படுதல் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.¹⁸ இந்நாட்டில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதேசங்களில் சிறுவர்கள் தொழிலுக்கு அமர்த்தலின் வியாபித்திருக்கும் நிலை மீதான அளவையொன்று தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அந்த அளவை வீட்டுத்தொழிலில் அமர்த்தப்படும் சிறுவர்களில் ஆகக் கூடுதலான எண்ணிக்கையினர் தோட்டத்துறையினால் வழங்கப்படுவதைக் காண்பித்துள்ளது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களும் கிராமிய பிரதேசங்களும் உள்ளக நகர் சேரிப்புறங்கள் ஆகியனவே அளவை செய்யப்பட்ட ஏனைய பிரதேசங்களாகும். மேல் மாகாணத்திலுள்ள வீடுகள் சிறுவர் வீட்டுக்குத் தொழிலுக்கு அமர்த்தப்படுவதன் மூலம் ஆகக் கூடுதலான எண்ணிக்கையிலான நன்மைப்பெறுபவர்களை கொண்டிருப்பதாக தோன்றுகின்றது. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையும் தோட்டங்களிலுள்ள பெரிய தொழிற்சங்கங்களும் உற்பத்தி ஸ்தானத்திற்கும் தேவையுள்ள பிரதேசங்களுக்குமிடையே சட்டவிரோத வியாபாரம் செய்வதற்கு நன்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட வலையமைப்பு ஒன்று உள்ளது என்பதில் உடன்பாடு கண்டுள்ளன.

(கண்டிப்பாக சட்டத்தின் முரண்பாடும் சிறுவர்களுக்கு மட்டும் கருதப்பட்டுள்ள) கொழும்பிலுள்ள சிறுவர் நீதிமன்றத்தின் முன் சிறுவர்களை வீட்டுத்தொழிலுக்கு அமர்த்தும் வளர்ந்தோர்களை கொண்டு வரும் செய்முறையொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமை தாங்கும் நீதிபதிக்கு வளர்ந்த குற்றவாளி மீது

¹⁸ தேசிய சிறுவர் நடைமுறை அதிகார சபையின் தலைவராகிய பேராசிரியர் ஹரேந்திரா த சில்வாவின் கூற்றின்படி 2002 ஆம் ஆண்டில் வீட்டுத்தொழிலில் 16 வயதுக்குக் குறைந்த வயதுடைய 222 சிறுமிகளும் 154 சிறுவர்களும் வீட்டுத்தொழிலில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. உண்மையான எண்ணிக்கை இதைவிடக் கணிசமான அளவில் கூடுதலானதாக இருக்குமென நம்பப்படுகின்றது.

தண்டனை விதிப்பதற்கு நியாயாதிக்கமெதுவும் இல்லாமலிருந்த போதிலும் வளர்ந்த குற்றவாளியை பாதிக்கப்பட்ட சிறுவருக்கு நட்ட ஈடு வழங்குமாறு அவரால் அடிக்கடி இசையச்செய்ய முடிந்துள்ளது. இச்செய்முறையானது நட்ட ஈடுவழங்குதல் ஓர் ஜனரஞ்சகமான நடவடிக்கையாக இருந்தபோதிலும், சட்டத்தை வினைமுறைப்படுத்தும் நோக்கில் அதிருப்திகரமானதாகக் கருதப்பட்டது.

இப்பிரச்சனையானது தற்போது 2003 அம் அண்டின் பெண்கள், இளைஞர்கள், சிறுவர்களின் 8 ஆம் இலக்க (திருத்தம்) வேலைவாய்ப்புச்சட்டத்தினால் எடுத்து நோக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருத்தமானது தவறிழைத்த பணிகொள்வோர் மீது 10,000/- ரூபா வரையான தண்டப்பணத்தை அல்லது 12 மாதங்களுக்கு மேற்படாத சிறையிடலை அல்லது இரண்டு தண்டனைகளையும் விதிப்பதன் மூலம் விதிக்கப்படக்கூடிய தண்ட நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்கின்றது. இத்துடன் கூடுதலாக இதே (வளர்ந்தோர் நீதிமன்றம்) நீதவானுக்கு நீதிமன்றம் பொருத்தமானதெனக் கருதும் பணத்தொகையை பாதிக்கப்பட்டவருக்கு சாதகமாக நட்ட ஈட்டைக்கொடுக்குமாறு கட்டளையிடுவதற்கு அவருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

2001 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு சமவாயம் 182 இன் கீழ் "ஓர் அவசரவிடயமாக சிறுவர் தொழிலுக்கு அமர்த்தப்படும் மிகவும் மோசமான வகைகளைத் தடை செய்வதற்கும் அகற்றுவதற்கும் உடனடியானவைகளும் விளை பயனுடையவைகளுமான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு அரசு வேண்டப்படுகின்றது" சமவாயத்தின் 3 ஆம் உறுப்புரை சிறுவர் தொழிலுக்கு அமர்த்தப்படும் மிக மோசமான வகைகளைப் பின்வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்துகின்றது.

- அ அடிப்படைத்தனத்தின் சகல வகைகளும் அல்லது சிறுவர்களின் விற்பனையும் சட்டவிரோத இழிவான வர்த்தகமும் கடன் அடிமையாகும் நிலை அடிமை நிலையும் ஆயுதப்போராட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதற்காக பலாத்காரமான அல்லது கட்டாயமான அட்சேர்ப்பும் போன்ற அடிமைத்தனத்தைப் போன்ற செய்முறைகள்;
- ஆ ஓர் சிறுவரை விபசாரத்திற்காக அல்லது ஆபாசபடமெடுத்தல் அல்லது ஆபாச காட்சிகளுக்கு பயன்படுத்தல் அல்லது பெற்றுக்கொடுத்தல் அல்லது கொடைமுனைவு செய்தல்.
- இ சட்டவிரோதச் செயற்பாடுகளுக்கு சிறுவரொருவரை குறிப்பாக இயைபுள்ள சர்வதேச உடன்படிக்கைகளில் வரைவிலக்கணப் படுத்தப்பட்டுள்ளதன்படி போதை வஸ்துக்களின் உற்பத்திக்கும் கள்ளக் கடத்தலுக்கும் பயன்படுத்தல் அல்லது பெற்றுக்கொடுத்தல் அல்லது கொடை முனைவு செய்தல்.

ஈ சிறுவர்களின் சுகாதாரத்திற்கு அல்லது பாதுகாப்பிற்கு அல்லது ஒழுக்கங்களுக்கு தீங்கை நிறைவேற்றப்படும்போது தனது தன்மையினால் அல்லது சூழ்நிலைகளினால் ஏற்படுத்தக்கூடிய வேலை.

மேலேயுள்ள (அ), (ஆ), (இ) ஆம் உப பந்திகளில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களில் அநேகமானவை இலங்கைச் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்கனவே சட்ட விரோதமானவைகளாகும். நீதி அமைச்சானது தனது 2004 இலிருந்து 2008 வரையுள்ள காலப்பகுதிக்கான தேசிய செயற்பாட்டுத்திட்டத்தில் இந்த உப பந்திகளினால் தற்போது உள்ளடக்கப்படாமலுள்ள விடயங்களைக் கையாளுவதற்கு தண்டனைச் சட்டகோவைக்கு தேவையான திருத்தங்களை வரைவதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நோக்கத்திற்காக பிரதானமாக சட்ட விரோதப் பொருட்களின் இழிவான வியாபாரத்திற்கு பாதகமாக எதிராகச் செயற்பட்டுள்ளதாகத் தோற்றுகின்ற 1995 ஆம் ஆண்டின் 22ஆம் இலக்க தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் திருத்தம் பிரிவு 360 இல் உள்ள "சட்டவிரோத பொருட்களில் இழிவான வியாபாரத்தின் கூடுதலான விரிவான வரைவிலக்கணத்தை உள்ளடக்க வேண்டும். சட்ட விரோதமான பொருட்களின் இழிவான வியாபாரம் மீதான சர்வதேச சட்டமானது ஆட்களில் குறிப்பாக பெண்கள், சிறுவர்களில் சட்டவிரோத இழிவான விற்பனை மேற்கொள்ளப்படுவதைத் தடைசெய்வதற்கும் 2000 ஆம் ஆண்டின் தேசிய எல்லைகளுக்கும் குறுக்காகச் செயற்படும் ஒழுங்குபடுத்திய குற்றங்களுக்கு (பலோமோ சமவாயம்) எதிரான ஐக்கிய நாடுகள் சமவாயத்தைக் குறைநிரப்புகின்ற உடன்படிக்கை மூலத்தாயேட்டில் விதித்துரைக்கப் பட்டள்ளது. உடன்படிக்கை மூலத்தாயேட்டின் உறுப்புரை 3 "சட்டவிரோதப் பொருட்களில் இழிவான வியாபாரத்தை" பின் வருமாறு வரைவிலக்கணப் படுத்தப்படுத்துகின்றது.

"ஆட்களில் சட்டவிரோதப் பொருட்களிலான இழிவான வியாபாரம் செய்தல் என்பது அச்சுறுத்தல் வழிவகை மூலமாக அல்லது பலாத்காரத்தை அல்லது ஏனைய கட்டாயப்படுத்தல் வகைகளினால் அல்லது ஆட்கடத்தல் அல்லது மோசடி அல்லது ஏமாற்றுதல் அல்லது அதிகார துஷ்பிரயோகம் அல்லது சேதப்படத்தக்க நிலை அல்லது சுயநலத்திற்கு பயன்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக ஒருவர் மீது கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கும் இன்னொருவரின் சம்மதத்தை பெறுவதன் பொருட்டு பணக்கொடுப்பனவுகளை அல்லது நன்மைகளை வழங்குதல் அல்லது பெற்றுக்கொள்ளுதல் மூலம் ஆட்களுக்கு ஆட்சேர்ப்பு, ஏற்றியிறக்கல், இடமாற்றம் புகலிடம் அல்லது இருப்பிட வசதி வழங்குதல் அல்லது அவர்களை வரவேற்றல் எனப் பொருள்படும்."

"எனினும் இத்தொடர்பில் இச்சட்டத்தின் ஒழுங்குபடுத்தலை எதிர்பார்த்து அடிமட்டத்தில் பல சட்டவிரோதப்பொருட்கள் வியாபாரத்திற்கு எதிரான பல

நடவடிக்கைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஐ.எல்.ஓ / ஐ.பி.ஈ.சியின் உடனழைப்புடன் ஓர் தேசிய சிறப்புப்பணிப்படை தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இது சுரண்டல் வேலைக்கமர்த்தப்படுவதன் பொருட்டு சிறுவர்களில் சட்டவிரோத வியாபாரத்திற்கு எதிராக போராடுவதன் பொருட்டு ஓர் தேசிய கொள்கையையும் செயற்பாட்டுத் திட்டத்தையும் உருவாக்குவதற்காக சிறுவர் உரிமைகள் விடயங்களில் சுறு சுறுப்பாகச் செயற்படும் அரசாங்க ஆளணியினர்களையும் அரசாங்கம் சாராத ஆளணியினர்களையும் கொண்டுள்ளது. இந்த பத்தாண்டுத்திட்டம் சட்ட சீர்திருத்தம், சட்டம் வினைமுறைப்படுத்தல், நிறுவன ரீதியான பலப்படுத்துகையும் ஆராட்ச்சியும், தடைசெய்தல், பாதுகாத்தல், புனர்வாழ்வு, மீள் ஒன்றிணைத்தல் ஆகியவற்றைச் சம்பந்தப்படுத்துகின்றது. சட்டவிரோதப்பொருட்களின் இழிவான வியாபாரத்தைக் கையாளுவதற்கு தண்டனைச் சட்டக்கோவைக்குள் ஏற்பாடுகளை உட்புகுத்துவதற்கு தனது தேசிய செயற்பாட்டுத் திட்டத்தில் நீதி அமைச்சுப் பொறுப்பேற்றுள்ளது. சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் நிதியளித்தலுடன் தேசிய சிறுவர்பாதுகாப்பு அதிகார சபையினால் ஓர் சட்ட விரோதப்பொருட்களின் இழிவான வியாபார எதிரி, நுண்கணிப்புக்கூறு தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பிற சட்டம் வினைமுறைப்படுத்தல் முகவர் நிலையங்களின் ஒத்துழைப்புடன் சிறுவர்களில் சட்ட விரோத வியாபாரம் செய்யும் சம்பவங்களை குறைப்பதற்கு அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டுள்ள ஓர் பல் ஒழுக்காற்றுக் குழுமமாகும். அதன் செயற்பாடுகளுக்கிடையே இணையம் வழியாக சட்ட விரோத நோக்கங்களுக்காக இலங்கை சிறுவர்கள் பயன்படுத்தப்படுவதை தடை செய்யும் நோக்குடன் பாலியல் உறவு ரீதியாக சிறுவர்களினால் கவரப்பட்டுள்ளவர்களினால் ஆதரவளிக்கப்படும் இணையத்தளங்களைக் கண்காணிப்பதற்கான "சைபர்வாச்" நிகழ்ச்சித்திட்டமும் உள்ளது. சிறுவர்களைக் காப்பாற்றும் (நோர்வே) இயக்கத்தினால் நிதியளிக்கப்படும் இக்கூறு 2002 ஆம் ஆண்டில் 465 முறைப்பாடுகள் பெற்றுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

இதற்கிடையில் சமவாயம் 182 இன் 3 (ஈ) யின் கீழ் ("சிறுவர் தொழிலுக்கு அமர்த்தப்படுதலின் ஆபத்தான வகைகள்") குறிப்பிடப்பட்ட வேலை வகைகள் இயைபுள்ள சர்வதேச நியமங்களை கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட பணிக்கொள்வோர்களினதும் தொழிலாளர்களினதும் அமைப்புக்களுடன் உசாவுதலை மேற்கொண்டதன் பின்னர் தேசிய சட்டங்களினால் அல்லது ஒழுங்கு விதிகளினால் தீர்மானிக்கப்படவேண்டுமென வேண்டப்படுகின்றன.

¹⁹ இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசும், தேசிய தொழிலாளர் காங்கிரசும். லங்கா ஜாதிக தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கமும் சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்புடன் ஐ.எல்.ஓ / ஐ.பி.ஈ.சி யுடன் இப்பிரச்சனையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு வழிவகைகளைக் கண்டறிவதற்கு கூட்டிணைந்து வேலை செய்கின்றனர்.

2001 ஆம் ஆண்டில் ஐ.பி.ஈ.சி தேசிய வழிநிலைப்படுத்தல் குழுவானது இந்நோக்கத்திற்காக ஓர் குழுவை நியமித்துள்ளது. இக்குழுவானது 2003.08.22 ஆந் திகதியன்று ஏறக்குறைய 50 ஆபத்தான தொழில்களின் நிரலை அவை ஒவ்வொன்றும் எவ்வண்ணம் கையாளப்படவேண்டும் என்பதன் மீதான சிபாரிசுக்களுடன் சமர்ப்பித்துள்ளது. இச்சிபாரிசுகள் அரசாங்கம், பணிக்கொள்வோர்கள், தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட முத்தரப்பு சபையாகிய தேசிய தொழிலாளர் மதியுரைக்குழுவினால் (தே.தொ.ம.கு) ஏற்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பொழுது இச்சிபாரிசுகளுக்கு செயல்வலு அளிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. தொழில் திணைக்களத்தினால்²⁰ தற்போது ஆதரவளிக்கப்படும் முறையானது பெண்கள், இளைஞர்கள், சிறுவர்கள் வேலைவாய்ப்புச்சட்டத்தின் கீழ் தயாரிக்கப்பட்ட ஒழுங்கு விதிகள் மூலமானதாகவுள்ளது.

9. ஆயுதப்போராட்டத்திற்காக சிறுவர்களின் ஆட்கடத்தல் / ஆட்சேர்ப்பு

நடைமுறையிலுள்ள போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையானது இடம் பெயர்ந்தவர்களின் ஓரளவு மீளமர்வையும் அழிக்கப்பட்ட அல்லது சேதமாக்கப்பட்ட பாடசாலைகளின் படிப்படியான புனரமைப்பையும் உள்ளடக்கி போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கு ஐயத்திற்கிடமின்றி பல நன்மைகளை ஏற்படுத்தியுள்ள போதிலும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் இராணுவ நோக்கங்களுக்காக சிறுவர்கள் ஆட்கடத்தப்படுவதும் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்படுவதும் இன்னும் தொடர்வதற்கான கணிசமான சான்றுகள் உள்ளன.

இச்செயன்முறையைக் கைவிடுவதாக சர்வதேச சமூகத்திற்கு தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அடிக்கடி வாக்குறுதிகளை வழங்குகின்ற போதிலும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளினால் ஆயுதப்போராட்டத்திற்காக சிறுவர்களை தொடர்ச்சியாக ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்படுவது இலங்கையின் உள்நாட்டுப்போரின் மிகவும் வழிப்படுத்த முடியாத பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகவிருந்தது.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டதுடனும் நிரந்தர சமாதானத்திற்கான நம்பிக்கையுடனும், கவனம் தொடக்கத்தில் ஆட்சேர்ப்பிலிருந்து ஏற்கனவே தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் கட்டளையின் கீழே உள்ள சிறுவர் போர் வீரர்களை கலைப்பதற்கும் அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கும் திரும்பியள்ளது.

ஓர் சர்ச்சையக்குரிய நகர்வில் யூனிசெப் (தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுடன் இணைந்துள்ளதாக பெரிதும் நம்பப்படும்) தமிழர் புனர்வாழ்வு அமைப்புடன் (த.பு.அ) கலைப்புச் செய்யப்பட்ட சிறுவர் போர் வீரர்கள் அவர்களுடைய

²⁰ இந்த எழுத்தாளர் உதவி ஆணையாளர் ஏ.டி.எல்.சி சந்திரசிறியுடன் நேர்முக உரையாடல் நடத்தியுள்ளார்.

குடும்பங்களுக்கு திருப்பி அனுப்பப்படுவதற்கு முன்னர் மூன்று மாதகாலப்பகுதிக்கு தங்க வைத்திருக்கப்படுவதற்கு இடைப்போக்கு நிலையங்களை தாப்பிப்பதற்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி உடன்பாடுகள் 2003 ஓகஸ்த்திற்கும் 2005 ஏப்பிரலுக்குமிடையே செலவழிப்பதற்காக இக்கருத்திட்டத்திற்கு 1.15 மில்லியன் ஐக்கிய அமெரிக்க டொலர்களைக் (1.8 பில்லியன் ரூபா) கொண்ட தொகையொன்று குறித்தொதுக்கப்பட்டுள்ளது. நிலையம் ஒவ்வொன்றுக்குமான நிருமாணச்செலவு தமிழர் புனர்வாழ்வு அமைப்பினால் 9 மில்லியன் ரூபாவாக உணவிற்கு புறம்பானவொரு தேவைப்பாட்டுடன் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.²¹ இத்தகைய முதலாவது நிலையம் 2003 ஒக்டோபரில் கிளிநொச்சியில் திறக்கப்பட்டுள்ளதுடன் யூனிவெப் மூலங்கள் முறையே திருகோணமலையிலும் மட்டக்களப்பிலும் கூடுதலாக இரண்டு இல்லங்களுக்காக பணம் வழங்கப்பட்டுள்ளதாகவும் பதவியினர்கள் ஆட்சேர்க்கப்பட்டுள்ளதாகவும் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுக்குமிடையே ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டதாக இப்பிரேரணைக்காக எதிர்வாதம் புரிந்த யூனிசெப் பிரதிநிதி ரெட் சைபன் இது சிறுவர் போர் வீரர்களை விடுவித்து அவர்களை அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்கு முன்னொரு பொழுதும் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் இந்த நிலையங்களில் இச்சிறுவர்கள் உச்சமாக மூன்று மாதங்களுக்கு மட்டுமே வைத்திருக்கப்படுவரெனவும் பலர் இதை விட விரைவில் திருப்பியனுப்பப் படுவரெனவும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். இந்த இடைக்காலப்பகுதியானது சிறுவர் ஒவ்வொருவரினதும் தேவைகளை மதிப்பிடுவதற்கு சந்தர்ப்பமொன்றை வழங்குவதற்கும் வீட்டிற்குச் செல்வதற்கு முன்னர் இராணுவச் சூழலிலிருந்து ஓர் இடைவெளியை சிறுவருக்கு வழங்குவதற்குமாகக் கருதப்பட்டதாகும்.

இத்திட்டத்தின் திறனாய்வாளர்கள் சிறுவர்களை அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு நேரடியாக அனுப்புவது அவர்களின் சிறந்த நலனுக்கு உகந்ததெனக்கோருகின்றனர். அத்துடன் அவர்கள் இந்த முறையில் தமிழர் புனர்வாழ்வு அமைப்பின் கணக்கிற்கும் வகைகூறும் பொறுப்பையும் எந்த பிற சிறுவர் கவனிப்புச் சேவை அமைப்பின் ஈடுபாடினமையையும் பற்றி கேள்வி எழுப்புகின்றனர் ஊடகங்களில் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட யூனிசெப் பிரதிநிதியோ அல்லது இலங்கை அரசாங்கத்தின் பேச்சாளரோ சிறுவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுடன் மீளவும் போய்சேரமாட்டார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடியாமலிருந்தனர்.²² மறுபுறமாக சிறுவர்கள் நேரடியாக

²¹ 2003 ஓகத்து 17ஆந் திகதியிடப்பட்ட சண்டே லீடர்

²² 2003 செப்டெம்பர் 28 சண்டே லீடருக்கு ரெட் சைபானினால் அனுப்பப்பட்ட கடிதம்.

²³ 2003 ஓகத்து 17 சண்டேலீடரில் ரெட் சைபானும், ஜோன் குணரத்தினவும் நேர்முக உரையாடல் வழங்கியிருந்தனர்.

அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு திருப்பியனுப்பப்பட்டாலும் கூட அத்தகைய உத்தரவாதத்தை வழங்க முடியாதெனச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. 2003 மே மாதத்தில் சர்வதேச மன்னிப்புச்சபையானது சிறுவர் போர் வீரர்களை தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தொடர்ந்தும் ஆட்சேர்ப்புச் செய்வதாகவும் அச்சிறுவர்களில் சிலர் 10 வயதுடைய இளஞ்சிறுவர்களெனவும் குற்றம் சாட்டியுள்ளது. ஸ்காந்திநேவிய போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்பாளர்கள் 2002 பெப்ரவரியிலிருந்து 2003 செப்தம்பர் வரை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் 300 புதிய கட்டாய இராணுவ சேவை ஆட்சேர்ப்புகள் செய்யப்பட்டுள்ளதாக அறிவித்துள்ளனர்.²⁴ சமாதான முறையின் தொடக்கத்தில் ஏறத்தாழ 350 சிறுவர்கள் போர் வீரர்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் விடுவிக்கப்பட்டபோதிலும் 700இற்கும் மேற்பட்ட சிறுவர்கள் கட்டாய இராணுவச்சேர்ப்பின் கீழ் உள்ள நிரலொன்றைத் தான் வைத்திருப்பதாக யூனிசெப் குறிப்பிட்டுள்ளது.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளினால் தற்போது அரசாங்க கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்களில் பிரயாணம் செய்வதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சுதந்திரமானது உண்மையிலே அவர்கள் ஆட்சேர்ப்ச் செய்வதற்கான சனத்தொகைத் தளத்தை அதிகரித்துள்ளதாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. கடத்தப்பட்டுள்ள சிறுவர்களின் நாளாந்த தப்பியோட்டங்களும் பெற்றோர்களின் திடீர் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளும் சாதாரண மக்களுக்கிடையே இச்சிறுவர் ஆட்சேர்ப்பில் மக்களின் வெறுப்பைச் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

இச்சிறுவர்களின் பாதுகாப்பிற்கான பொறுப்பு தொடர்பில் ஓர் வெற்றிடம் இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது.

10. முடிவுரை - சிறுவர்களின் கருத்துக்கள்

முறைமையொன்று எவ்வண்ணம் தொழிற்படுகின்றதென்பதைப் பற்றி தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய சிறந்த நீதிபதிகள் அந்த முறைமையின் முடிவிடத்திலிருப்பவர்கள் என விவாதிக்கப்படலாம். இத்தொடர்பில் 2003 ஆம் ஆண்டில் சிறுவர்களுக்கான தேசிய செயற்பாட்டுத்திட்டத்தின் அத்திவாரத்தின் ஒரு பகுதியாக சிறுவர்களைக் காப்பாற்றும் இயக்கத்துடனும் சர்வோதயா இயக்கத்துடனும் சேர்ந்து யூனிசெப் இந்நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதியிலுள்ள சிறுவர்களுடன் கலந்துரையாடல்களின் தொடரொன்றை நடாத்துவதற்கு ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளது. இந்த அமர்வுகள் 2003-08-18 ஆந் திகதியன்று கொழும்பில் வேலைக்களமொன்றை நடாத்தியதுடன் முடிவுற்றுள்ளது. இந்த வேலைக்களத்தில் இந்நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்தும் வந்திருந்த சிறுவர்கள் தொகுதிகளின் பிரதிநிதிகள்²⁵ வெவ்வேறு

²⁴ 2003 செப்தெம்பர் 30 ஆந்திகதி டெய்லி நியூஸ்சில் வெளியிடப்பட்ட எவ் பி அறிக்கை

²⁵ மேலேயுள்ளவாறு

²⁶ இந்த உசாவுகைக்கு யாழ்பாணம் மன்னார், முல்லைத்தீவு, புத்தளம், அனுராதபுரம், வெலிஓயா, கண்டி, நவரெலியா, அம்பாறை ஆகிய இடங்களிலிருந்து சிறுவர்கள் வந்துள்ளார்கள்.

அமைச்சு உத்தியோகத்தர்களுடனும் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் துறைசார் கிளைகளில் பணியாற்றுகின்ற உசாத்துணைவர்களுடன் தீவிரமான கலந்துரையாடலொன்றைச் செய்துள்ளனர். இதைத்தொடர்ந்து வருவது சிறுவர் உரிமைகள் விடயங்களில் அவர்களினால் தெரிவிக்கப்பட்ட பிரதான அக்கறைகளின் ஓர் பொழிப்பாகும்.

குற்றம் பற்றிய பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் உரிமைகள் தொர்பில் வழக்குகளை முடிப்பதற்கு எடுக்கப்படும் நீண்ட காலப்பகுதி பற்றிய விசாரணைகள் நடக்கும்பொது நீதிமன்றத்தில் வெளியார்கள் பிரசன்னமாக விருப்பது பற்றியும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பிணையில் சிறைச்சாலைக்கு வெளியே இருக்கும்போது பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமலிருப்பது பற்றியும் சிறுவர்கள் கவலை தெரிவித்துள்ளனர். சிலர் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் கட்டுக்கோப்பு நிறுவனமொன்றில் வைத்திருக்கப்படும்போது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பிணைமீது சிறைச்சாலைக்கு வெளியே இருக்கும் முரண்பாடு பற்றியும் கூட சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தில் குற்றவாளிகள் போதியளவு பணத்தை வைத்திருக்குமிடத்து அவர்கள் விடுவிக்கப்படலாமென்ற நிலை இருப்பது சட்டமுறைமையின் அநீதியாகுமென அவர்கள் காண்கின்றமையின் நிமித்தம் இது பற்றி ஓர் பொதுவான திருப்தியின்மை நிலவியுள்ளது.

எனவே இந்த முறைமைக்கு சிறுவர்கள் விடும் கோரிக்கைகள் பாதிப்படைந்த சிறுவனொருவர் தம்மீது வழக்கொன்று தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் வளராமலிருப்பதற்காக துரிதமான நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்பதும் சிறந்த சட்ட வினைமுறைப்படுத்தலும் சிறுவர்களுக்கு நட்புறவு ரீதியான நடைமுறைமேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதும் தவறுகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சிறந்த பாதுகாப்பு விசேடமாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு பிணை வழங்கும் விடயம் தொடர்பில் சிறந்த பாதுகாப்பு வழங்கப்படவேண்டும் என்பதுவுமாகவிருந்தன.²⁷ அவர்கள் மாகாணங்கள் யாவற்றிலும் சிறுவர் நீதிமன்றங்கள் தேவையெனக் கோரியிருந்தனர் ஆனால் இந்த நீதிமன்றங்கள் சட்டத்துடன் முரண்படுகின்ற

²⁷ அத்தகைய வழக்குகளில் நீதிமன்ற அறைக்குள் வெளியார்கள் வருவதை விலக்குவதற்கு நீதிமன்றம் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது.

²⁸ 1997 ஆம் ஆண்டின் 30 ஆம் இலக்க பிணைச்சட்டத்தின் கீழ் பிணைவழங்குதல் விதி விலக்கை விட விதியாக இருக்க வேண்டுமென தேவைப்படுத்தப்பட்டுள்ள வேளையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வழக்கு விளக்கத்தின் போது பிரசன்னமாகவிருக்கமாட்டரென்பதை அல்லது நீதி முறையைத் தடுப்பாரென்பதை அல்லது பிணையில் இருக்கும்போது தவறொன்றைப் புரிவாரென்பதை அல்லது தவறின் அளவும் அதற்கான பொது மக்களின் எதிர்ச்சையலும் பிணைவழங்கப்படுமிடத்து பொது மக்களிடையே அமைதியின்மையை ஏற்படுத்துமென்பதை நம்புவதற்கு காரணம் இருக்குமிடத்து பிணை வழங்குவதை மறுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறுவர்களைக் கையாளுவதற்காக அல்லது பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கெதிராக புரியப்பட்ட தவறுகளை கையாளுவதற்காகவா என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதில் தெளிவற்றவர்களாகவிருந்ததாக தோன்றியுள்ளனர்.

சிறுவர்களுக்கு சலனத்தை ஏற்படுத்திய இன்னமொரு விடயம், கல்வி 14 வயதுவரை கட்டாயமானதாகவுள்ள வேளையில், சட்டமானது, பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளையை பாடசாலைக்கு செல்வதைத் தொடர விரும்பினாலும் கூட 14 வயதிற்கு மேல் பாடசாலைக்கு அனுப்புமாறு கட்டாயப்படுத்த முடியாது என்பதாகவிருந்தது. இக்கலந்துரையாடலின் ஒரு முக்கிய அமிசம் என்னவெனில் சிறுவர்களுக்கு எங்கு நிவாரணத்தையும் பரிகாரத்தையும் நாடவேண்டும் என்பது பற்றி சிறிய அளவில் தெரிந்திருந்தது அல்லது எதுவும் தெரியாமலிருந்தது என்பதாகவிருந்தது தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையானது பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களின் சிறுவர்களுக்கிடையே தோற்றமளவில் காணப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கவில்லை.²⁹

சிறுவர்களினால் முக்கியத்துவமளித்துக் காண்பிக்கப்பட்ட விடயங்கள் இத்துறையிலுள்ள இயைபுள்ள அதிகாரிகளுக்கிடையே ஏற்கனவே அக்கறையுடைய விடயங்களாகவுள்ளன. எனினும் பரிகார வழிமுறைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டாலன்றி இளம் தலைமுறையின் பங்கில் (விசேடமாக மிகவும் பின் தங்கிய பிரதேசங்களிலுள்ளவர்கள்) முழுமுறைமையிலும் பாரதூரமான நம்பிக்கை இழப்பு இருக்குமென்பதை அதிருப்தியினாலும் பாதுகாப்பின்மையினதும் அளவு சுட்டிக்காட்டுவதற்காக தோன்றியுள்ளது.³⁰ மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசங்களிலுள்ள சிறுவர்களை நீதிமுறையானது சிறுவர் நட்புறவு ரீதியான நீதிமன்றங்கள் மற்றும் நீதிமன்ற நடைமுறைகள் மூலமாக சென்றடைவதற்கான அவசரத்தேவையொன்று உள்ளது. குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்துவதற்கான தேவை தொடர்பில் சிறுவர் வன்புணர்ச்சி வழக்குகளின் தொடர்பில் நீதவான் நீதிமன்றத்திலுள்ள நீண்ட காலப்பகுதியை எடுக்கின்றவைகளும் முடிவுப்பெறாதவைகளுமான "சுருக்கமுறையற்ற" நடவடிக்கைகளை நீக்குவதற்காக சட்டமானது ஏற்கனவே திருத்தப்பட்டுள்ள தென்பது அவதானிக்கப்படலாம். ஏனைய வழக்குகளில் மேல் நீதிமன்றத்தில் நேரடியான குற்றப்பகர்வு செய்வதற்கான தற்றுணிபையும் கூட சட்டத்துறை அதிபதி கொண்டுள்ளார். பிணைச்சட்டத்தின் தொழிற்பாடு பற்றி தெரிவிக்கப்பட்ட கவலைகள் அதன் ஏற்பாடுகளை மீளாய்வு செய்வதற்கும் பிணை பெற்றுக்கொள்வதை கூடுதலான கஷ்டமான தாக்குவதற்கான திருத்தங்கள் பற்றி

²⁹ இச்சிறுவர்கள் எந்த மாவட்டங்களிலிருந்து வந்தவரென்பதற்கான மாவட்டங்களின் நிரலுக்கு அடிக்குறிப்பு 26 ஐப் பார்க்கவும்

³⁰ இந்த அவதானிப்புகள் சிறுவர்களின் எதிர்த்தாக்கங்கள் தானாகவே ஏற்பட்டவை என்பதையும் எந்த வழிவகையிலும் "தயார் செய்யப்பட்டவை" அல்ல என்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும்.

ஆலோசனைகளை வழங்குவதற்குமாக 2003 ஆம் ஆண்டில் குழுவொன்று நியமிக்கப்படுவதற்கு வழிவகுத்துள்ளது. இந்த முனைவு சிறுவர் குறித்ததாக விலாமலிருந்தபோதிலும் அது சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை பரப்புநர்களை பிடிக்கும். எனினும் குற்றமிலான் எனும் ஊகத்தையும் நியாயமான விளக்க வழக்கு உரிமையையும் உள்ளடக்கி குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுள்ளும் மனிதாபிமான உரிமைகள் உண்டு என்பது பற்றி சிறுவர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதும் கூட அவசியமானதாகும். இத்தொடர்பில் கல்வி முறைமை மூலமாக சட்டத்தின் ஓரளவு அடிப்படை அறிவு தங்களுக்கு ஊட்டப்பட வேண்டுமென சிறுவர்கள் தங்களாகவே ஆலோசனை வழங்கியுள்ளனர் என்பதை குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும். இது சிறுவர் உரிமைகள் மீது மட்டுமன்றி சமூகத்தின் சகல பிரிவினர்களினதும் உரிமைகள், கடமைகள் மீதும் கூட கவனம் செலுத்துகின்ற சமநிலைப்படுத்திய முறையில் செய்யப்படல் வேண்டும். இந்த விடயம் மீது அரசாங்கம் சாராத அமைப்புக்களின் ஆளணியினர்களுக்கும் ஆலோசனை வழங்கப்படல் வேண்டும்.³¹

சிறுவர்களின் விமர்சனத்திற்கு இலக்காகியுள்ள இன்னுமொரு விடயம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களைக் கையாளகின்ற வெகுஜனத் தொடர்பு ஊடகங்கள் பற்றியதாகும். சிறுவர்கள் சட்ட நிலையானது எப்படியிருந்தபோதிலும் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் அடையாளமானது செய்தி அறிக்கையிடலில் ஒன்றில் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை மூலமாக பெரும்பாலும் தெரிவிக்கப்படுகின்றதெனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர் அத்தகைய தெரிவிப்பைத் தொடர்ந்து சம்பவித்த சிறுவர் தற்கொலை விடயமொன்று சிறுவர் பிரதிநிதிகளில் ஒருவரினால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

விளம்பரப்படுத்தலில் சிறுவர்களின் உபயோகம் பற்றியும் சிறுவர் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் இல்லாமலிருப்பது பற்றியும் ஓரளவு குறைந்த குறித்த விமர்சனமும் கூட செய்யப்பட்டிருந்தவேளையில் சிறுவர்கள் உண்மையான வாழ்வுக்குற்றங்களை மீளக் கட்டியொழுப்புபுகின்ற சில தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் பற்றிய சில சந்தேகங்களையும் கூட தெரிவித்துள்ளனர்.³²

³¹ சிறுவர் துஷ்பிரயோக வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்காக தோற்றக்கூடாதென சட்ட அறிஞர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்து சமீபத்திய காலங்களில் இந்நாட்டின் சில பாகங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டங்கள் சிறுவர்களுக்கு பிழையான சைகைகளை வழங்கும் நடத்தைக்கான உதாரணமொன்றாகவுள்ளது.

³² 2003.07.20 ஆந்திகதியிடப்பட்ட சண்டே ஒப்சேவரில் அறிவிக்கப்பட்டதன்படி இலங்கை ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி அதிகாரசபையினாலும் களனி பல்கலைக்கழகத்தின் வெகுஜனத்தொடர்பு பிரிவினாலும் நடத்தப்பட்ட சமீபத்திய அளவையொன்று சிறுவர்களினால் அநேகமானோர் சில நேரங்களில் உண்மையில் வளர்ந்தோர்களுக்கு காண்பிக்கப்படும் காட்சிகளையே தொலைக்காட்சியில் பார்க்கின்றார்கள்.

³³ உதாரணம் ஐக்கிய இராச்சியத்திலுள்ள த அட்வர்டைசிங் ஸ்ரண்ட்ட்ஸ் ஒத்தோரிட்டியாகும்.

உண்மையில் 2003 ஆம் ஆண்டில் யூனிசெவ்வும் ஏனைய சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான அரசசார்பற்ற அமைப்புக்களும் வெகுஜனத்தொடர்பு ஊடகங்களுடனும் விளம்பரப்படுத்தல் கைத்தொழிலுடனும் சிறுவர்கள் தொடர்பிலான விடயங்கள் மீது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட நியமங்கள் தொகுதியொன்றை எய்துவதன் பொருட்டு பல வேலைக்களங்களை நடாத்தியுள்ளது. சட்டபிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய விதிக்கப்படும் தணிக்கையை விட சுய ஒழுங்குப்படுத்தல் முறையையொன்று கூடுதலான வினைப்பயனுடையதாகவிருக்கும் என்ற பொதுவான ஏகமனதான அபிப்பிராயம் இருப்பதாக தோற்றுகின்றது. பிறநாடுகளிலுள்ள மாதிரிகள் குறிப்பாக பக்கசார்பற்ற சபையொன்றினால் வினைமுறைப்படுத்தப்படும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட நியமங்கள் தொகுதியொன்றின் கீழுள்ள மாதிரிகள் படிக்கப்பட வேண்டும்.

எனினும் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் தொடர்பில் அடிமட்டக்கோடாகவிருப்பது 1995 ஆம் ஆண்டின் 22 இலக்க தண்டனைச்சட்டக்கோவையின் 365, ஆம் பிரிவாகும். இச்சட்டம் குறித்த தவறுகளில் ஒன்று எந்த ஆட்களுக்கு எதிராகப் புரியப்பட்டதோ அந்த ஆட்களின் ஆள்ளடையாளத்தை தெரிவிக்கும் விடயத்தை அச்சிடுவதையும் அல்லது பெயரையும் அல்லது எந்த சமாசாரத்தையும் வெளியிடுவதை தண்டனைப்பணத்துடன் அல்லது இரண்டு வருடம் வரையான சிறைத் தண்டனையுடன் தண்டிக்கப்படக்கூடிய தவறு ஆக்குகின்றது. இதேபிரிவின் கீழ் (மேன்முறையீட்டு நீதி மன்றத்தின் அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு ஒன்று தவிர்ந்த) குறித்த தவறுகளில் ஏதேனும் தொடர்பிலான நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட எந்த விடயத்தையும் நீதிமன்றத்தின் முன் அனுமதியின்றி வெளியிடுவதும் கூட ஓர் தவறாகும். இறுதியாக இந்த ஏற்றப்பாடுகள் வினை முறைப்படுத்தப்படாவிட்டால் அவை நம்பகத்தன்மையை இழந்துவிடும். எனவே எச்சரிக்கைகள் அவமதிக்கப்படுமிடத்து வழக்கு தொடரரினால் பின்பற்றப்படும் கட்டணமாக்கப்பட்ட எச்சரிக்கை முறையொன்று இருத்தல் வேண்டும்.

2003 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் சிறுவர் நன்னடத்தை மற்றும் பராமரிப்பு திணைக்களத்தால் கட்டுக்காப்பு நிறுவனங்களில் உள்ள சிறுவர்களின் நிலைமையை ஆராய்தறிவதற்காக நீதி அமைச்சின் உசாவுதலுடன் நன்னடத்தைப்பாதுகாவல், சிறுவர்கவனிப்புச்சேவை திணைக்களத்தின் உத்தியோகத்தர்களினால் புறம்பான அளவையொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த அளவையானது சிறுவர் நலனோம்பல் உத்தியோகத்தர்களினால் சிறுவர்களுக்கு வாய்மொழிமூலமாக விடுக்கப்பட்ட வினாக்கொத்து வடிவத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் இந்த உத்தியோகத்தர்கள் சிறுவர்களின் பதில்களைப் பதிவுசெய்துள்ளனர் அரசினால் நடாத்தப்படும் நிறுவனங்களிலும் உள்ள மொத்தமாக 541 சிறுவர்களிடமிருந்தும் இளைஞர்களிடமிருந்தும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன இச்சிறுவர்களில் 170 பேர்கள் 15இற்கும் 18 இற்கும் இடைப்பட்ட வயது தொகுதியினர்களாகவும் 50 இற்கும் மேற்பட்ட சிறுவர்கள்

12இற்கும் குறைந்த வயதுடையவர்களாகவுமிருந்த போதிலும் பெரும் பாண்மையானவர்கள் 12 இலிருந்து 15 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களாகவிருந்தனர். ஆண் / பெண் விகிதம் பருமட்டாகச் சமமானதாகவிருந்தது.

இச்சிறுவர்களில் மிகப்பெரும்பாண்மையோர் தங்களுடைய அந்தந்த நிறுவனங்களில் ஒன்றில் ஒருவருடத்திற்கும் குறைந்த காலமாக அல்லது 1இலிருந்து 3வருடங்கள் வரை இருந்துள்ளனர். இவர்களில் அநேகர் நீதிமன்றக் கட்டளை மூலம் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். சிறுவர்களின் வகுதிகள் குற்றச் செயல்களினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் செல்வதற்கு வேறு இடங்கள் இல்லாத சிறுவர்களையும் சட்டத்துடன் முரண்படும் சிறுவர்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தனர். இவர்களில் அநேகர் நிறுவன ரீதியாக கவனிப்பின் கீழ் இன்னும் எவ்வளவு காலம் இருக்கவேண்டுமென்பது பற்றி தெளிவில்லாதவர்களாகவிருந்தனர்.

இருநூற்றித்தொண்ணூறு சிறுவர்கள் தாங்கள் பாடசாலைக்குச் செல்லவில்லை எனக்கூறியுள்ளனர் எனினும் ஓர் கணிசமான எண்ணிக்கையினர் ஏதோ ஒரு வகைப்பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்ததாக தோன்றியுள்ளது. இது ஏனெனில் 400 பேர்கள் "நீங்கள் பாடசாலைக்கு போவதில் / நீங்கள் பயிற்சி பெறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றீர்களா?" என விடுக்கப்பட்ட கேள்விக்கு "ஆம்" எனப்பதில் அளித்துள்ளனர். 200 இற்கும் மேற்பட்ட அச்சிறுவர்கள் தங்களுக்கு ஏதோ ஒருவகை விளையாட்டு தங்களுக்கு கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டதாக கூறியுள்ளனரென்பதுடன் 80 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்டோர் பிற பிள்ளைகளுடன் விளையாடுவதற்கு தங்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்திருந்ததாகவும் கூறியுள்ளனர். இது தங்கள் அவ்வண்ணம் செய்யவில்லை எனக்கூறும் 50 பேர்களை இன்னும் விட்டுள்ளது. நோயுற்றபோது மருத்துவரொருவரிடம் தாங்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டதாக ஒரு கணிசமான தொகையினார் கூறியுள்ளனர். ஆனால் அவ்வண்ணம் தாங்கள் மருத்துவரிடம் கொண்டுவரவில்லையென ஒரு சிறிய சிறுபாண்மையினர் பதில் அளித்துள்ளனர்.

சிறுவர்களில் ஏறத்தாழ 450 பேர்கள் நிறுவனமயப்படுத்துவதற்கு முன்னர் பெற்றோரில் ஒருவரின் அல்லது உறவினரின் கவனிப்பில் இருந்துள்ளனர். 260 இற்கும் மேற்பட்டவர்கள் தங்களை முன்பு கவனித்துக்கொண்டிருந்த ஆள் தாங்கள் நிறுவனமயப்படுத்துவதன் பின்னர் எப்பொழுதும் தங்களைக் பார்ப்பதற்கு வரவில்லை எனக்கூறியுள்ளனர். ஏறக்குறைய 450 சிறுவர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டுச் செல்லப்பட்டபோதும் நீதிமன்றத்திலிருந்து திருப்பிக்கொண்டு வரப்பட்ட போதும் அதே வாகனத்திலேயே பிரயாணம் செய்ததாகக் கூறியுள்ளனர். இவர்களில் அரைவாசிப்பேர்கள் இப்பிரயாணங்களின் போது தாங்கள் பயத்துடன் இருந்ததாக கூறியுள்ளனர்.

நீதிமன்றத்தில் இருந்தபோது அவர்களுடன் யாராவது கெட்டமுறையில் பேசினார்களாவென கேட்டபோது நீதிமன்றத்திற்கு பிரயாணம் செய்த 497

பேர்களில் 69 பேர்கள் ஆம் எனப்பதில் அளித்துள்ளனர். சிறுவர்கள் தங்களுடன் கெட்டமுறையில் பேசியவர்களின் நிரலில் சிறைச்சாலை உத்தியோகத்தர்களும் முன்னணி இடத்தில் உள்ளனர்.

புள்ளிவிபரங்கள் மட்டும் முழுயான தோற்றமொன்றை எப்போதும் காட்டமாட்டா எனினும் அளவையிலிருந்து குறிப்பாக இரண்டு தொந்தரவை ஏற்படுத்தும் அமிசங்கள் தோற்றியுள்ளன. முதலாவதாக அரைவாசிக்கும் மேற்பட்ட சிறுவர்கள் தாங்கள் பாடசாலைக்குப்போகும் வசதிகளையும் பெறவில்லை எனக்கூறியுள்ளனர் என்ற விடயம் இருந்தது. இத்தகைய நிறுவனங்களில் இடம் பெற்றுக்கொண்டிருப்பதாக அறியப்படும் தச்சவேலை மற்றும் மேசன் வேலை போன்ற தொழில்களில் வழங்கப்படும் அடிப்படை பயிற்சிகள் பாடசாலைக்கு செல்வதற்கான பதிலீடு அல்ல இச்சிறுவர்களின் கல்விக்கான உரிமையை அர்த்தமுடையதாக்க வேண்டுமிடத்து இக்கண்டு பிடிப்பு ஓர் அவசர விடயமாக மேலும் கவனிப்பைப்பெறுதல்.

கவலைக்குரிய இரண்டாவது விடயம் சிறுவர்களில் மிகப்பெரும்பான்மை யானோர் நிறுவனமயப்படுத்துவதற்கு முன்னர் பெற்றோரில் ஒருவரின் அல்லது பிற உறவினர் ஒருவரின் கவனிப்பில் இருந்துள்ளனரென்பதுடன் இத்தொகையினரில் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டோர் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டதன் பின்னர் அத்தகைய ஆட்களிடமிருந்து தோற்றமளவில் வருகைகள் எதனையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. சிறுவருக்கும் அவருடைய முன்னைய சூழலுக்குமிடையே தொடர்புகளை வெட்டிவிடுவது விரும்பத்தக்கதான நிலைமைகள் இருக்கக்கூடிய வேளையில் பெற்றோர்கள் அல்லது பிறகவனம் செலுத்துபவர்கள் அரசாங்க நிறுவனங்களை தங்களுடைய சொந்த பொறுப்புக்களை தவிர்ப்பதற்கு மட்டும் பயன்படுத்தாமலிருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும். சிறுவர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் அரசிற்கு மட்டுமன்றி சகல ஆட்களுக்கும் பொறுப்பு உள்ளதென்பது வலியுறுத்தப்படல் வேண்டும்.

III

சட்ட விரோதமான குடியகல்வு: மனிதரைச் சட்ட விரோதமாக கடத்தல் மற்றும் ஆட்களைச் சட்ட விரோதமாக வியாபாரம் செய்தல்

ரொம் கெல்ப்மன்*

1. முன்னுரை

பல்வேறு காரணங்களுக்காக இலங்கையர்களில் மிகப்பெரிய வீதமானோரை குடியகல்வு பாதிக்கின்றது. முதலாவதாக இலங்கைக்கு ஒவ்வோராண்டும் பல மக்கள் விஜயம் செய்கின்றனர்: 2003 இல் அரை மில்லியனுக்கும் கூடிய உல்லாச பிரயாணிகள் வந்தார்கள்.¹ விடுதலைப் புலிக்களுக்கும் (LTTE) இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் (GOSL) இடையே கைச்சாத்திடப்பட்ட யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையானது, பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரித்திருப்பதோடு நாட்டிற்கு திரும்பி வருகின்றவர்களினதும், இலங்கைக்கு வருகின்ற சுற்றுப் பிரயாணிகளினதும் வியாபாரிகளினதும் எண்ணிக்கையிலும் கணிசமான அளவு அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

இரண்டாவதாக, இலங்கை தொழிலாளர்களை ஏற்றுமதி செய்யும் ஒரு நாடாகும். ஒவ்வோராண்டும், வெளிநாடுகளில் வேலை செய்வதற்காக 150,000 பேர்களுக்கும் மேலான தொழிலாளர்கள் வெளிநாடுகளில் வேலைவாய்ப்புகளைத்தேடி தமது வீடுகளை விட்டுச்செல்கின்றனர். வெளிநாடுகளில் கிட்டத்தட்ட 970000 இலங்கையர்கள் வேலை செய்கின்றனர். இவர்களில் அநேகமானோர் தொழில் எதிலும் தனிப்பட்ட விசேட திறன் பெறாத பெண்கள், மேற்கு ஆசியாவில் வீட்டு வேலைக்காகத் தொழில் புரிகின்றார்கள். மூன்றாவதாக இனப்பிரச்சனை பெரும் எண்ணிக்கையானோர் நாட்டை விட்டுச்செல்லும் நிலைமையொன்றை உருவாக்கியிருக்கின்றது. இன அடக்கு முறை, இனப்பிரச்சனை மற்றும் வறுமை காரணமாக நாட்டை விட்டு ஓடுகின்ற அகதிகள் தமக்கும் தமது குடும்பங்களுக்கும் சிறந்த எதிர்காலமொன்றைத் தேடிச்செல்கின்றார்கள். பல இலங்கையர்கள் கல்விக்காகவும் குடும்ப காரணங்களுக்காகவும் தற்காலிகமாகக் குடியகல்கின்றனர்.

* சட்டமாணவன். ஒட்டாவ பல்கலைக்கழகம்

¹ ஹுஸ்செய்ஜன் அலடின் "ஆண்டு 2003: சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகையில் மிகச்சிறந்த ஆண்டு" LAC Net இல் 2003 டிசெம்பர் 31 (<http://www.theacademic.org>.)

குடியகல்வு என்பதற்கு வேலைவாய்பிற்காக, வதிவிடத்திற்காக அல்லது அடக்குமுறை அட்டுழியங்களிலிருந்து தப்பிப்போய் புகலிடம் தேடுவதற்கு மக்கள் ஓரிடத்தை விட்டு இன்னோரிடத்திற்குச் செல்லுதல் எனப்பொதுவாக வரைவிலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. சட்டவிரோத குடியகல்வு என்பதற்கு அவர்கள் எந்த நாட்டிற்குச் செல்கின்றார்களோ அந்நாட்டிற்குச் சட்டவிரோதமாக நுழைந்ததன் மூலம் அல்லது விசா காலாவதியான பின்னரும் தொடர்ந்து வசித்து வந்ததன் மூலம் அந்நாட்டிலே சட்ட ரீதியான அந்தஸ்து இல்லாதவர்கள் போன்றோரை உள்ளடக்கும். இவர்கள் அந்நாட்டிலே வசிப்பதற்கு அதிகாரமளிக்கும் பொருத்தமான ஆவணங்கள் (வலிதுடைய விசாவோ கடவுச்சீட்டோ கிடையாது. இது தமது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாலுள்ள காரணங்களுக்காக குடியகல்வதற்கு வலுக்கட்டாயமாக உந்தப்பட்டவர்கள் போன்ற "ஒழுங்கற்ற முறையில் குடியகல்வோரில்" இருந்து வேறுபட்டதாகும். உலகளாவிய ரீதியில் சட்ட விரோதமாகக் குடியகல்வானது இரண்டு குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக அதிகரித்த வண்ணமுள்ளது என பரவலாக நம்பப்படுகின்றது: பனிப்போரைத் தொடர்ந்த காலங்களில் குடியகல்வோரைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சிலநாடுகளில் இருந்த கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட அனுமதிக்கொள்கைகளும் தளர்த்தப்பட்ட குடிவரவுக் கட்டுப்பாடுகளும் ஆகும்.² சட்ட விரோதக் குடியகல்வு, ஆட்களைக் கள்ளமாகக் கடத்துதல் மற்றும் ஆட்களைச் சட்ட விரோதமாக வியாபாரம் செய்தல் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கும். ஆனால் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பமும் தனித்தனியாகப் புரிந்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியவையாகும். இவ்விரண்டு விடயங்களிலும் சிக்கலான சமூக, பொருளாதார, சட்ட மற்றும் வலுவறுத்தல் பிரச்சனைகள் என்பன அடங்குகின்றன. இவை மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கப்படாமல் மனித உரிமைகள் கண்ணோட்டத்துடன் மிக நுணுக்கமாக ஆராயப்பட வேண்டியவையாகும்.

இந்த அத்தியாயம் இரு பிரதான பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; மனித கடத்தல் மற்றும் ஆட்களை வியாபாரம் செய்தல். ஒவ்வொரு பிரச்சனைகளுக்கும் வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டு இலங்கை சம்பந்தமாக அதன் சிக்கல்கள் மற்றும் சர்வதேச நியமங்கள் ஆராயப்பட்டு இலங்கையின் சட்டவாக்கம் 2003 ஆம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு பிரச்சனையின் போக்கு மற்றும் சர்வதேச சிக்கல்கள் முதலியன ஆராயப்படும். குடியகல்வோருக்கான மனித உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்கு அரசாங்கமும் சிவில் சமுதாயமும் எவ்வாறு செயற்படலாம் என்பது பற்றிய பரிந்துரைகளோடு ஒவ்வொரு பிரிவும் முடிவுறும். முடிவுரையானது ஆட்களை வியாபாரம் செய்தல் மற்றும் மனிதர்களைக் கடத்தல் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்திருக்கின்ற படியால் அவ்வாறு இணைந்திருக்கும் சந்தர்ப்பங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதுடன், 2004 இலும்

² பொருளாதார சமூக விலகாரங்கள் திணைக்களம், சனத்தொகைப் பிரிவு "சர்வதேச குடியகல்வு அறிக்கை" ST/ESA/SER.A220, நியூயோர்க் 2002, பக்கம் 28 (இதன் பின்னர் யு. என் குடியகல்வு அறிக்கை. நேரடியாக கிடைக்கும்: www.un.org/esa/population/publication/ittmig2002/2002ittmigtext22-11.pdf)

அதற்குப் பிறகும் குடியகல்வு பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது இலங்கை முகங்கொடுக்க வேண்டியவரும் மனித உரிமைகள் சவால்கள் என்பவற்றைப் பரிசோதனை செய்கிறது.

சட்ட விரோதமாக குடியகல்வு என்ற விடயம் இலங்கையில் கவனத்திற் கொள்ளப்படுவது இதுதான் முதன்முறையாகவிருப்பதனால் மனித உரிமைகள் நிலைமை, தொகுதி, இப்பிரச்சனைகள் மீது மேலதிகப் பின்னணியும் தரப்பட்டிருக்கின்றது. முடிந்தவரை இணையத்தில் கிடைக்கின்ற மனித கடத்தல் மற்றும் ஆட்கள் வியாபாரம் தொடர்பிலான அதிக எண்ணிக்கையிலான உயர்தர வளங்களின் அனுகூலத்தை வாசகர்கள் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காக அடிக்குறிப்புகளில் இணைத்தளங்கள் குறிப்பிடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

2. மனிதக்கடத்தல்

2.1 வரைவிலக்கணம்

தேசங்களுக்கிடாகப் புரியப்படும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றத்திற்கெதிரான ஐக்கிய நாடுகள் பொது இணக்க ஒப்பந்தத்தைப் பூரணப்படுத்தும் தரைமார்க்கமாக, கடல் மார்க்கமாக மற்றும் ஆகாய மார்க்கமாகக் குடியகல்வோரைக் கள்ளமாகக் கடத்தலுக்கு எதிரான மரபொழுங்கின் பிரகாரம்,³ குடியகல்வோரை கள்ளமாகக் கடத்தல்" என்பதன் வரைவிலக்கணம் பின்வருமாறு:

"ஆளொருவர் ஒரு நாட்டின் குடிமகன் ஒருவராகவோ அல்லது நிரந்தர வதிவிட பிரஜையாகவோ இல்லாத விடத்து, நிதிசார்ந்த அல்லது பொருள் சார்ந்த நன்மை கருதி நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அந்த நாட்டுக்குள் அந்த ஆளைக் கொண்டுச்செல்லல்."⁴

உறுப்புரை 3(ஆ), "சட்டவிரோதமாகப் புகுதல்" என்பதற்கு "எந்த நாட்டுக்குள் ஆளொருவர் புகுகின்றாரோ, அந்த நாட்டுக்குள் சட்ட ரீதியாகப் புகுவதற்கு அவசியமான தேவைப்பாடுகளுடன் இணங்காமல் எல்லைகளைக் கடந்து செல்லுதல்" எனப் பொருள்படும் எனக் கூறுகின்றது. "எல்லைகளைக் கடத்தல்"

³ கள்ளமாகக் கடத்தல் மரபொழுங்கு (யு.என். ஆவணம் A/55/383) ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச்சபையின் ஐம்பதைந்தாவது கூட்டத்தில் 2000 நவம்பர், 15 ஆம் தேதி A/RES/55/25 தீர்மானத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அது, 22 ஆம் உறுப்புரைக்கிணங்க 2004 சனவரி 28 ஆந் திகதியன்று வலுவுக்கு வந்தது. கள்ளமாகக் கடத்தல் மரபொழுங்கிற்கு தற்போது 40 தரப்பினர்களும் 112 கைச்சாத்திட்டவர்களும் இருக்கின்றார்கள். (இதன் பின்னர் கள்ளக்கடத்தல் மரபொழுங்கு) கிடைக்கக்கூடியதாக இருப்பது நேரடியாக: (http://www.unodc.org/unodc/en/crime/cicp_signatures.html)

⁴ கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கு உறுப்புரை 3 (அ)

என்பது, (அ) ஒரு நாட்டை விட்டுச் செல்லுதல் அத்துடன் (ஆ) இன்னொரு நாட்டுக்குள் புகுதல் என்பதை தேவைப்படுத்துகின்றது. மனிதக்கடத்தலானது ஒருவர் எந்த நாட்டிற்குள்புகுவதற்கு விளைகின்றாரோ, அந்த நாட்டுக்குள் உருப்படியாகப் புகுவதற்கு முன் ஆரம்பிக்கின்றது.

மனிதக் கடத்தல் செயலொன்றில் ஆகக் குறைந்தது இரு தரப்பினரும் ஈடுபடுகின்றனர்: மனிதரைக் கடத்தும் ஆள் அத்துடன் கடத்தப்படும் ஆள், கடத்தும் ஆள் சட்ட விரோதமாகப் புகுவதை ஒழுங்கு செய்து ஒருங்கிணைக்கும் செயலில் ஈடுபடும் ஆட்களாவர். கடத்தல் காரர்கள், பின்வருவன உட்பட, சட்ட விரோதமாகப் பிரயாணத்தை இயலக் கூடியதாகச் செய்வதற்குப் பல்வேறு விதிமுறைகளைக் கையாளுகின்றார்கள்; போலியான அல்லது பொய்யாக புனையப்பட்ட ஆவணங்களை தயாரித்தல் அல்லது பெற்றுக்கொள்ளுதல்; பிரயாண ஆவணங்களை பிழையான வழியில் பயன்படுத்துவதற்கு ஆலோசனை கூறுதல்; அத்துடன் குடியகல்வோருக்கான போக்குவரத்து வசதிகளை ஒழுங்கு செய்து கொடுத்தல், ஆட்களை ஆகாய மார்க்கமாக அல்லது கடல் மார்க்கமாக கொண்டு செல்லல் உட்பட, அதிகாரமளிக்கப்படாத துறைமுகங்களைக் பயன்படுத்துதல். மறுபுறத்தில் குடியகல்கின்றவர் என்ற ஆள் கடத்தப்படும் ஆள் ஆவார். எடுத்துக்காட்டாக, குடியகலும் ஆள் கடத்தல்காரரைத் தன்னிச்சையாக, ஒரு தொகை பணத்திற்கு, குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டிற்குள் புகுவதற்கு தமக்கு (ஆணோ அல்லது பெண்ணோ) உதவி செய்யுமாறு ஈடுபடுத்துகின்றார்கள். ஒரு சில குடியகல்வோருக்கு, கள்ளக்கடத்தல் செய்யப்படும் போது ஏற்படக் கூடிய சகிக்க முடியாத கஸ்டங்கள் பற்றித் தெரியாவிட்டாலும், இது ஒரு சட்ட விரோதமான இரகசியமான, கபடமான செயற்பாடு என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

2.2 கள்ளக் கடத்தலின் விளைவுகள்

மனிதக் கள்ளக் கடத்தல் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்றது என்ற தோரணையிலேயே நாடுகள் பொதுவாகவும் முக்கியமானதாகவும் கண்டுகொள்கின்றன. ஆனொருவர், ஒரு நாட்டுக்குள் அந்நாட்டு அரசாங்கத்திற்கு தெரியாமல் பிரவேசிக்கலாம் அல்லது வெளியேறலாம் என்பது அரசாங்கமொன்றுக்கு அதன் எல்லைகள் மீது பூரண கட்டுப்பாடு கிடையாது என்பதனையும், குற்றம் புரிகின்றவர்கள் கண்ணுக்கு அகப்படாமல் செயற்படமுடிகின்றது என்பதனையுமே இது காட்டுகின்றது. கள்ளக் கடத்தல் செயற்பாடுகள், சர்வதேச குற்றம் புரிவோர் அமைப்புகளின் முக்கிய அம்சமாக இருப்பதுடன், ஆட்கள் வியாபாரம் மற்றும் பயங்கரவாதம் உட்பட குற்றச் செயல்கள் புரிவதற்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. எனவே கள்ளக் கடத்தல் என்பது, ஒரு தேசத்துக்குள்ளேயும் வெளியேயும் குற்றச் செயற்பாடுகளுக்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்றது. அத்துடன் அது ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கும் அதன் பிரஜைகளின் சுதந்திரத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் அச்சுறுத்தலாக இருக்கும். இலங்கையைப் பொருத்த வரையில் மனித வியாபாரமானது, பாதாளவுலகக்

கும்பல் கோஸ்டியினருடனும், ஊழல் புரியும் அரசாங்க அலுவலர்களுடனும் நாட்டிலும், நாட்டிற்கு வெளியேயும் மனித வியாபாரத்தை கட்டுப்படுத்துவது தொடர்பிலான பாதுகாப்புச் சவால்களுடனும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதற்கான சான்றுண்டு. மனிதர்கள் கள்ளமாகக் கடத்தப்படுதலை தடை செய்வதற்கும் அதற்கான சட்டத்தை வலியுறுத்துவதற்கும் அரசு வளங்கள் பிரயோகிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

இந்தப்பிரச்சனையை மனிதாபிமான அடிப்படையில் பார்க்கும்போது மனிதக் கடத்தலானது குடியகல்வோருக்கு சொல்லொணாக்கூடத் தை விளைவிக்கக் கூடும் என்பதுடன் அவர்களுக்கு மரணத்தைக் கூடக் கொடுக்க முடியும். கடல் மார்க்கமாக இவ்வாறு கடத்தப்படும் ஆட்கள் அளவிற்கு மீறிய பயணிகளைக் கொண்ட கப்பல்கள் நீண்ட, பயங்கரமான சரியான சுகாதார வசதியற்ற உணவோ அல்லது மருத்துவக் கவனிப்போ இன்றிப் பிராயாணம் செய்யவேண்டிய துர்பாக்கியச் சம்பவங்கள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. இப்பயணங்களில் தெரியப்படாத எண்ணிக்கையானோர் கடலிலேயே தமதுயிர்களை விட்டுவிடுகின்றார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறு கள்ளமாகக் கடத்தப்படும் ஆட்களுக்குத் தம் பயணம் செய்யவிருக்கும் நிலைமைகள் பற்றித் தெரியாது. இவ்வாறு கடத்திச் செல்லப்படும் மனிதர்கள், கடல் மார்க்கமானாலும் சரி தரைமார்க்கமானாலும் சரி அநேகமாக மனிதாபிமற்ற நிலைமைகளிலேயே கொண்டுச்செல்லப்படுகின்றார்கள். உதாரணமாக 2003 நவம்பர் மாதத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் குளிரூட்டி அலகொன்றில் இளம் சட்டவிரோத ஆட்கள் குழுவொன்று கள்ளமாகக் கடத்திச் செல்லப்பட்டிருக்கும்போது குற்ற புலனாய்வுத் திணைக்களத்தால் (CID) வழிமறிக்கப்பட்டார்கள்.⁵ இத்தகைய ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடிய நிலைமைகளுக்கு இத்தகைய ஆட்களை உட்படுத்துவதானது, அவர்களது அடிப்படை உரிமைகளாக உயிர்வாழ்தல் மற்றும் உயிர்ப்பாதுகாப்பு உரிமைகளை-இவ்வாறு குடியகல்கின்ற ஆள் அந்தச் சேவைக்குச் சம்மதித்துப் பணம் செலுத்தினாலும் கூட மீறும் செயலாகும்.

2.3 சர்வதேச நியமங்களும் சட்டங்களும்.

கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கானது வலுவுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட விடயமானது. கள்ளக் கடத்தல் தொடர்பிலான பிரச்சனைகளின் விரிவெல்லையையும் அவற்றின் பாரதாரத்தன்மையையும் சர்வதேச சமூகம் ஏற்றுக்கொண்டதையும் இப்பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்குப் பூரணமான, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சர்வதேச முயற்சியொன்று தேவை என்பதையும் சர்வதேச சமூகம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது என்பதையும் காட்டுகின்றது. மனிதர்களை கடத்துதலானது, மனித உரிமைகளுக்கும் நாடுகளின் பாதுகாப்பிற்கும் அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்றதென்றால், கள்ளக் கடத்தல் தொடர்பிலான

⁵ கஜித் ஹேவாஜுலிகே மற்றும் டபிள்யூ. கியூபர்ட் பர்னாந்து, "இத்தாலி நோக்கிப் பயணமான இளைஞர்கள் கிட்டத்தட்ட குளிரால் உறைந்து இறக்கும் தறுவாயில் இருந்தார்கள்." டெய்லி மீரர், 2003 நவம்பர் 25.

மரபொழுங்கானது, நாடுகளின் பாதுகாப்பு அக்கறைகளையும் குடியகல்வோரின் மனித உரிமைகளையும் சமன் செய்வதற்கும், அத்துடன் ஒரு பொதுவான சர்வதேச பிரச்சனைக்கு தீர்வொன்றாக ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதற்குமாக உள்ளது. மரபொழுங்கின் இரண்டாம் உறுப்புரையில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு அதன் நோக்கம் பின்வருமாறு:

"குடியகல்வோர்களைக் கள்ளமாகக் கடத்திக் கொண்டு செல்லுதலை தடைசெய்வதற்கும், அதற்கெதிரான போராட்டத்தை நடாத்துவதற்கும் கள்ளமாகக் கடத்தப்பட்ட ஆட்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கின்ற அதேவேளை நாடுகளிடையே ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்தலும்" ⁶

கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கின் உரையை மூன்று முக்கிய கூறுகளாக வடிகட்டலாம்: சட்டவாக்கம் மற்றும் சட்டவலியுறுத்தல் நடவடிக்கைகள்; உள்நாட்டிலும், ஏனைய நாடுகளுடனான ஒருங்கிணைப்புகளும் ஆட்கள் கடத்தலுக்கு எதிரான யுத்தத்திற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை முறை நடப்புகளை எடுத்தல்; அத்துடன் குடியகல்வோரின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல். சட்டவாக்க வழிமுறைகள் தொடர்பில் "வேண்டுமென்றே புரியப்பட்டால் அத்துடன் நேரடியாகவோ அல்லது வேறு பொருள் சார் நன்மையொன்றை பெறுவதற்காகவோ புரியப்பட்டால்" ⁷ மனிதர்கள் கடத்தப்படுவதை குற்றவியல் குற்றமாக்குவதற்கு தேசிய சட்டவாக்கம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென நாடுகளையும் திறத்தவர்களையும் கடத்தல் மரபொழுங்கு தேவைப்படுத்துகிறது. இது பின்வருவன உட்பட கள்ளக் கடத்தல் தொடர்பில் அநேக செயல்கள் புரியப்படுவதை அல்லது புரிவதற்கு எத்தனித்தலை உள்ளடக்குகின்றது: குடியகல்வோரைக் கள்ளமாகக் கடத்துவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு மோசடியான பிரயாண அல்லது ஆளடையாள ஆவணங்களைத் தயாரித்தல், வழங்குதல் அல்லது உடைமையில் வைத்திருத்தல்; அத்துடன் ஒரு நாட்டை சேர்ந்தவர்கள் அல்லது ஆட்கள் அல்லாத அந்த நாட்டில் வசிக்காதவர்கள் அந்த நாட்டில் தங்கி வாழ்வதற்கு இயலச் செய்தல். கள்ளக்கடத்தல் மரபொழுங்கின் பிரகாரம், இக்குற்றங்களைப் புரிவதில் உதவி செய்வதையும் நாடுகள் தவறொன்றாகக் கொண்டு வருதல் வேண்டும். கள்ளக்கடத்தல் தொடர்பாகக் குற்றங்கள் புரியப்படுவதில் உள்ள மோசமான சூழ்நிலைகளையும் கவனத்திற்கெடுத்து சட்டவாக்க வழிமுறைகளை நாடுகள் தேவைப் படுத்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இத்தகைய காரணிகள், மனித உயிர்களுக்கு அல்லது பாதுகாப்புக்கு அபாயம் ஏற்படுதல் அத்துடன் குடியகல்வோரைக் கொடூரமாக, கீழ்த்தரமாக நடாத்துதல் என்பவற்றை உள்ளடக்கும். ⁸

⁶ கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கு உறுப்புரை 2

⁷ மேற்படி உறுப்புரை 6

⁸ மேற்படி உறுப்புரை 6 (3)

மனிதர்கள் கள்ளமாகக் கடத்தப்படுவதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை மற்றவற்றுக்கிடையில் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்ற வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளமாறு நாடுகளை வலியுறுத்துகின்றது: எல்லைப் பாதுகாப்பு அமைப்புக்களைப் பலப்படுத்துதல்; பிரயாண ஆவணங்கள் தொடர்பில் பாதுகாப்பு அம்சங்களை மேம்படுத்தல்; பொதுமக்களிடையே ஆட்கடத்தலில் உள்ள ஆபத்துக்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்; சட்டவிரோத குடியகல்விற்கான அடிப்படை பிரச்சனைகளை சமாளிப்பதற்கான நோக்கத்தைக் கருத்திற் கொண்டு சமூகரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் நலிவுற்ற இடப்பரப்புகளில் இது தொடர்பில் வேலை செய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல், நாடுகளுக்கிடையில் ஒத்துழைப்பையும் ஒருங்கிணைப்பையும் மேற்படுத்தலையும் கருத்திற் கொண்டு, உளவறிதல், பயிற்சியளித்தல் மற்றும் சட்டத்தை வலியுறுத்தற் போன்ற துறைகளில் சட்டவாக்கம் மற்றும் சட்டத்தை வலியுறுத்தல் தொடர்பில் தகவல் பரிமாற்றம் போன்றவாறான அத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு, கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கானது நாடுகளை ஊக்குவிக்கின்றது. எனவே இந்தப் பிரச்சனை தொடர்பில் வெறுமனே சட்டவாக்கங்களை இயற்றுவதை விட, மனித கள்ளக் கடத்தலுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களைக் கவனத்திற் கெடுத்து அச்செயற்பாடுகளைத் தடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு மனித கள்ளக் கடத்தலுக்கான மரபொழுங்கானது நாடுகளைத் தேவைப்படுத்துவதுடன் அவற்றுக்கு ஊக்கமுமளிக்கின்றது.

குடியகல்வோர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது தொடர்பில் கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கானது பின்வருமாறு வெளிப்படையாக விதித்துரைக்கின்றது:

"குடியகல்வோர், இந்த மரபொழுங்கின் 6ஆம் உறுப்புரையில் தரப்பட்டுள்ள நடத்தைக்கான விடயப் பொருளாக இருந்திருக்கின்ற காரணத்திற்காக (அதாவது, மனித கள்ளக் கடத்தல்), இந்த மரபொழுங்கின் கீழ் குற்றவியல் நடவடிக்கைக்கு ஆளாதலாகாது."⁹

இது பின்வரும் காரணங்களுக்காக கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கிற்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய அம்சமாகத் திகழ்கின்றது: மனிதர்களைக் கள்ளக் கடத்தல் செய்யும் ஆளைத்தான் பிரதான குற்றவாளியாக இனங்காணுகின்ற சர்வதேச நியமத்தை விதிப்பதோடு மனிதர்கள் கள்ளமாகக் கடத்தப்படும் விடயங்களில் குடியகல்கின்ற ஆளுக்கு குற்றவியல் பொறுப்பிலிருந்து விலக்களிக்கின்றது. அதே நேரத்தில் குடியகல்கின்ற ஒருவர் இப்படியான நடவடிக்கைகளுக்குப் பலியான ஒருவர் என்ற நாமமும் சூட்டவில்லை. குடியகல்கின்ற அவனோ அல்லது அவளோ ஒரு குற்றவாளி என முத்திரை ஒட்டப்படுவதிலிருந்து தடைசெய்வதற்கே இந்த மரபொழுங்கு எத்தனிக்கின்றது.

⁹ மேற்படி உறுப்புரை 5

இந்த மரபொழுங்கின் 16ஆம் உறுப்புரையில் ஏனைய பாதுகாப்புகள் நிரற்படுத்துகின்றன. கள்ளக் கடத்தலுக்கு ஆட்பட்டிருக்கும் நபர்களை பாதுகாப்பதற்கு குறிப்பாக எந்நபர்களுடைய உரிமைகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவர்களை பாதுகாப்பதற்கு "எல்லா தோதான நடவடிக்கைகளையும்" எடுப்பதற்கு நாடுகள் தரப்பினர் தேவைப்படுகின்றார்கள். உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை, சித்திரவதை மற்றும் ஏனைய கொடுமையாக மனிதாபிமானமற்ற முறையில் அல்லது கீழ்த்தரமான முறையில் நடாத்தப்படுதல் அல்லது தண்டிக்கப்படுதல் என்பவற்றுக்கு உட்படுத்தப்படாமலிருப்பதற்கான உரிமை என்பன பற்றி 16ஆம் உறுப்புரை திட்டவட்டமாக எடுத்துக்கூறுகின்றது.¹⁰ பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்குமுள்ள விசேட தேவைகளை குறிப்பாக அங்கீகரித்து இந்நபர்கள், வன்முறையிலிருந்தும், அவர்களுடைய பாதுகாப்பிற்கு ஏற்படக்கூடிய அச்சுறுத்தல்களிலிருந்தும் பாதுகாப்பதற்கும் நாடுகள் தேவைப்படுத்தப்படுகின்றன.¹¹ அதாவது ஆளொருவர் கள்ளக்கடத்தலுக்கு விடப்பொருளாக இருந்திருக்கின்றார் என்ற அடிப்படையில் அவரைத் தவறான முறையில் நடாத்துவதற்கு ஒரு நாட்டிற்கு உரித்துக் கிடையாது என்பதைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

தேசங்களுக்கிடையான குற்றத்திற்கெதிரான ஐக்கிய நாடுகள் பொது இணக்க ஒப்பந்தத்திலும் கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கிலும் 2000 டிசம்பர் மாதத்தில் இலங்கை கைச்சாத்திட்டது, ஆனால் அவற்றை இன்னமும் அங்கீகரிக்கவில்லை.

2.4 இலங்கைச் சட்டவாக்கம்

இலங்கையில் மனிதர்களைக் கள்ளமாகக் கடத்தல் செய்வது குற்றவியல் தவறொன்றாக வெளிப்படையாகக் கருதப்படவில்லை. இத்தனைக்குப் பின்னர் "குடிவருவோர் குடியகல்வோர் சட்டம்"¹² எனக் குறிப்பீடு செய்யப்படும் திருத்தப்பட்டவறான 1948 ஆம் ஆண்டின் 28 ஆம் இலக்க, குடிவருவோர் மற்றும் குடியகல்வோர் சட்டத்தில் மனிதர்கள் கள்ளக் கடத்தல் செய்யப்படுவது தொடர்பிலான தவறுகள் கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டமானது இலங்கைக்குள் பிரவேசிக்கின்ற அத்துடன் இலங்கையை விட்டு வெளியே செல்லுகின்ற செயற்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்துவதையே முக்கிய

¹⁰ மேற்படி உறுப்புரை 16 (1)

¹¹ மேற்படி உறுப்புரை 16 (2), (3) மற்றும் (4)

¹² இச்சட்டத்திற்கான நெடுந்தலைப்பு இவ்வாறு கூறுகின்றது: இலங்கைப் பிரஜைகள் அல்லாத வேறு ஆட்கள் இலங்கைக்குள் பிரவேசிப்பதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, இலங்கைப் பிரஜைகள் அல்லாத வேறு பிரஜைகளும் ஆட்களும் இலங்கையை விட்டுச் செல்வதை ஒழுங்கு செய்வதற்கு இலங்கைப் பிரஜைகள் அல்லாத விரும்பத்தகாத ஆட்களை இலங்கையில் இருந்து அகற்றுவதற்கு அத்துடன் அதற்கு இடைநேர்விளைவான வேறு விடயங்களுக்கு அல்லது மேலே கூறப்பட்ட வேறு விடயங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான ஒரு சட்டம்.

அம்சமாகக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே குறிப்பாக இலங்கைப் பிரஜைகள் அல்லது ஆட்கள் வலிதுடைய கடவுச்சீட்டொன்று அத்துடன் அவசியமானால் பிரவேசிப்பதற்கான விசா ஒன்று உட்பட குறிப்பிட்ட ஆவணங்களுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரவேசத் துறைமுகத்தினூடாக¹³ உட்பிரவேசித்தல் வேண்டும் அல்லது நாட்டை விட்டு வெளியேறுதல் வேண்டும் என இச்சட்டம் குறித்துரைக்கின்றது.¹⁴ இதோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணையில் பிரவேச மற்றும் வெளியேறும் துறைமுகங்கள் நிரற்படுத்தப்படுகின்றன. அவை, கொழும்பு, காலி மற்றும் திருகோணமலைத் துறைமுகங்கள். தலைமன்னார் இறங்குதுறை அத்துடன் இரத்மலானை, நீர்கொழும்பு, காங்கேசன்துறை மற்றும் கொக்கல என்பன விமான நிலையங்களாகும். எனவே சரியான ஆவணங்களின்றியும் பெயர் குறிக்கப்படாத துறைமுகம் ஊடாக இலங்கை பிரஜையல்லாத ஒருவர் இலங்கைக்குள் பிரவேசிப்பதோ அல்லது இலங்கையை விட்டு வெளியேறுவதோ இலங்கையில் ஒரு தவறாகும். அதே போன்று, இலங்கை பிரஜையொருவர் இலங்கைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு அல்லது இலங்கையை விட்டு வெளியே செல்வதற்கு வலிதுடைய கடவுச்சீட்டொன்றை வைத்திருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன்¹⁵ அவர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட துறைமுகம் ஒன்றினூடாகவே வெளிநாட்டிற்குள் பிரவேசித்தலும் வேண்டும்.¹⁶

பிரயாண ஆவணங்கள் தொடர்பில் குடிவருவோர் மற்றும் குடியகல்வோர் சட்டத்தின் 45 ஆம் பிரிவானது பின்வருவனவற்றைப் புரிதல், அவற்றைத் தயார் செய்வதற்கான செயல்களைப் புரிதல், அவற்றைப் புரிவதற்கு உதவி செய்தல் மற்றும் உடந்தையாயிருத்தல் என்பவற்றைத் தவறொன்றெனக் கூறுகின்றது.

- ♦ கடவுச்சீட்டு அல்லது விசா புறக் குறிப்பு எதுவும், அது எங்கிருந்து வழங்கப்பட்டது எனக் கருத்திற் கொள்ளாமல் அதைப் பொய்யாகப் புனைதல், மாற்றுதல் அல்லது மாற்றங்கள் செய்தல்;¹⁷
- ♦ ஏதேனும் சான்றிதழைப் பொய்யாகப் புனைதல், மாற்றங்கள் செய்தல் அல்லது மாற்றியமைத்தல்;¹⁸ அத்துடன்
- ♦ பொய்யாக புனையப்பட்ட, மாற்றப்பட்ட அல்லது ஒழுங்கீனமான கடவுச்சீட்டை, விசா புறக்குறிப்பை அல்லது சான்றிதழை உபயோகித்தல் அல்லது உடைமையில் வைத்திருத்தல்.

¹³ குடிவருவோர் மற்றும் குடியகல்வோர் சட்டம், பிரிவு 9.

¹⁴ மேற்படி பிரிவு 10

¹⁵ மேற்படி பிரிவு 35

¹⁶ மேற்படி பிரிவு 34

¹⁷ மேற்படி பிரிவு 45 (ஈ)

¹⁸ மேற்படி பிரிவு 45 (உ)

நடப்பிலிருக்கும் சட்டவாக்கத்தின் கீழ் குடியகல்கின்றவரே பிரதான குற்றவாளியாவார் என்பதைக் கவனத்திற்கெடுத்து கொள்வது முக்கிய விடயமாகும். இது கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கில் விதிக்கப்பட்டுள்ள நியமத்திற்கு நேர் எதிர்மாறானதாகவிருக்கின்றது. அந்தக் கடத்தல் மரபொழுங்கானது கடத்தல் செய்பவரையே பிரதான குற்றவாளியாக இனங்காண வேண்டுமென நாடுகள் தரப்பை தேவைப்படுத்துகின்றது. இலங்கையில் கைது செய்யப்பட்ட மனிதரைக் கள்ளக் கடத்தல் செய்த ஒருவர் குடியகல்கின்றவர் சட்டத்தை மீறுவதற்கு உதவி செய்த அல்லது உடந்தையாகவிருந்த ஆள் என பிழையாக வரைவிலக்கணம் கூறப்படுபவர் கள்ளக் கடத்தல் செய்தவர் மீது, இந்த சட்டவாக்கத்தின் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்படலாம். ஆனால் இந்தக் குற்றச் சாட்டானது குடியகல்கின்றவருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டிற்குப் புறம்பானதாக விருக்கும். அத்துடன் அவனுக்கு அல்லது அவளுக்கு குற்றத் தீர்ப்பளிப்பது, அந்த ஆள் குடியகல்கின்றவருக்கு உண்மையில் உதவி செய்தார் என்பதை குடியகல முயன்றவர் ஊர்ஜிதப்படுத்துவதிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. இது அநேகமாக குற்றச் செயல் புரியும் குழுக்களோடு தொடர்பு வைத்திருக்கும் கடத்தல் காரர்களிடமிருந்து வரக்கூடிய பழிதீர்க்கும் செயல்களுக்கு குடியகல்கின்றவர் நியாயமாகவே பயப்படுவார். ஆதலால் இது குறிப்பாக பிரச்சனைக்குரிய விடயமாக இருக்கின்றது. இந்தத் தவறானது குடியகல்கின்றவர் நியாயமாகவே மற்றும் கள்ளக்கடத்தல் செய்பவர் ஆகிய இருவருக்கும் பிணை வழங்கப்பட முடியாத தவறாக வகுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது;¹⁹ இது இலங்கை அரசாங்கத்தின் கண்களினால் இந்தத் தவறு எவ்வளவு பாரதூரமானதாகப் பார்க்கப்படுகின்றது என்பதைக்காட்டுகின்றது. அத்துடன் குற்றவாளி மீது குறிப்பாக குடியகல்கின்றவர் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் சுதந்திரத்திற்கான மட்டுப்பாடுகளை நியாயப்படுத்தல் தொடர்பில் முக்கியமான வினாக்களை எழுப்புகின்றது. குடிவருவோர் மற்றும் குடியகல்வோர் சட்டமானது மனிதர்களைக் கடத்தல் செய்யும் செயலை 45அ (1) ஆம் பிரிவின் கீழ் மனிதர்கள் கள்ளக் கடத்தல் செய்யப்படுவதை குற்றவியல் குற்றமொன்றாக ஆக்குவதற்கு அண்மித்ததாக வருகின்றது. இச்சட்டமானது இலங்கைப் பிரஜையல்லாத ஒருவரை எவ்வழிகள் மூலமாகவோ இலங்கைக்குள் கொண்டு வருவதையும் அவ்வாளை ஏதேனும் நோக்கத்திற்காக மறைத்து வைத்து அடைக்கலம் கொடுத்தல் என்பவற்றைத் தடைசெய்கின்றது; ஆயின் இலங்கையிலிருந்து கடத்தப்பட்டு இலங்கைக்கு வெளியே கொண்டு செல்வது தொடர்பில் இச்சட்டவாக்கம் சொல்லாமல் விட்டதால் இந்தச்சட்டவாக்கமானது, ஒரு பகுதியளவில் இன்னமும் போதுமானதல்லதாக இருக்கின்றது.

¹⁹ மேற்படி பிரிவு 45 (ஊ), (எ)

²⁰ மேற்படி பிரிவு 47

மனிதர்களைக் கள்ளக் கடத்தல் செய்யும் பிரச்சனையைக் கையாள்வதில் தற்போது நடைமுறையிலுள்ள சட்டவாக்கத்தின் குறைபாடுகள் பற்றியும் சர்வதேச சட்ட நியமங்களுடன் இணங்கியொழுக அது தவறியிருக்கின்றது பற்றியும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். மீளாய்வு செய்யப்பட்ட குடிவருவோர் மற்றும் குடியகல்வோர் சட்டமொன்று வரையப்பட்டு குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வு மீதான சட்டவாக்கத்தை மீளாய்வதற்கு குழுவினரால் பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்படும். இந்தக் குழு மனிதர்களைக் கள்ளக் கடத்தல் செய்யும் பிரச்சனையை முக்கியமானதாகக் கவனத்திற்கெடுப்பதற்கு 2000 ஆம் ஆண்டு கள்ளக்கடத்தல் மரபொழுங்கை கவனத்திற்கெடுக்கிறது.²¹ உத்தேசிக்கப்பட்ட வரைபானது, கள்ளக் கடத்தல்காரர் பற்றிய வரைவிலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது. அத்துடன், கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கின் பிரகாரம், பொருள் நன்மை பெறுவதற்காக ஆளொருவரைக் கடத்தும் செயலைத் தவறொன்றாக விதிக்கின்றது. மேலும் ஊழலை ஒழிப்பதற்காக கள்ளக் கடத்தல் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தலில் ஈடுபட்டிருக்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளைத் தண்டிப்பதற்காகக் குறிப்பிட்ட ஏற்பாடுகள் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையில் இந்தப்புதிய சட்டவாக்கத்தின் நோக்கம், கள்ளக் கடத்தல் குற்றத்திற்கான பொறுப்பை குடியகல்பவரிடமிருந்து கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கின் ஏற்பாடுகளுக்கு மிக அண்மித்ததாகக் கொண்டுவரும்.²² பின்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் சிவில் சமுதாயக் குழுக்களும், இவ்வாறு கொண்டு வரப்படும் சட்டவாக்கமானது குடியகலும் எல்லோர்களினதும் மனித உரிமைகள் ஆமோதிக்கப்படுவதை உறுதி செய்தல் வேண்டும். சட்டவாக்க மாற்றங்கள் 2003ஆம் ஆண்டில் அடிவானத்தில் தெரிந்தாலும் கூட குடியகல்வோர்கள் தற்போதுள்ள சட்டவாக்கத்தின் கீழ் தொடர்ந்தும் கைது செய்யப்பட்டு சட்ட நடவடிக்கைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். ஆனால் இதில் ஈடுபட்ட கள்ளக் கடத்தல்காரர்களைக் கைது செய்து அவர்களுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடுத்தல் மிக மிகக் கஷ்டமான விடயமாக இருக்கிறது.

2.5 2003ஆம் ஆண்டில் இலங்கையிலிருந்தும் இலங்கைக் கூடாகவும் மனிதர்களைக் கள்ளமாகக் கடத்திச் செல்லல்

2003ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக் கடற்கரையிலிருந்து சட்ட விரோதமாக மனிதர்களை ஏற்றிக்கொண்டு கப்பல்களும் மீன்பிடிப்படகுகளும் தொடர்ந்தும்

²¹ சிரேஸ்ட உதவி சட்டவரைஞர் ஜி. எஸ். ஏ டி சில்வா என்பவருடன் நேர்காணல், 2004 சனவரி 26

²² உத்தேசிக்கப்பட்ட புதிய சட்டவாக்கத்தை அது மொழி பெயர்க்கப்பட்டு பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்படவில்லையாதலால் இவ்விடத்தில் பகுப்பாய்வு செய்து பொருத்தமானதாக இருக்காது. அது சமர்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டால், குடியகல்பவரின் மனித உரிமைகள் தொடர்பில் உத்தேசிக்கப்பட்ட சட்டவாக்கத்தின் முழுமையான மீளாய்வொன்று செய்யப்படல் வேண்டும்.

சென்றன. ஒவ்வொரு மாதமும் ஆகக்குறைந்தது ஐம்பது இலங்கையர்களாவது இத்தாலி நாட்டிற்கு கடல் மார்க்கமாகக் கள்ளமாக கடத்தப்படுகின்றார்கள்.²³ இதேபோன்று வேறு பல சட்டவிரோதமாகக் குடியகல்வோர் பொய்யாகப் புணையப்பட்ட அல்லது மாற்றம் செய்யப்பட்ட பிரயாண ஆவணங்களைப் பயன்படுத்தி ஆகாய மார்க்கமாக இந்தப் பிரயாணத்தை மேற்கொள்வதற்கு எத்தனிக்கின்றார்கள். 2003 ஆம் ஆண்டில் கள்ளக் கடத்தல் தொடர்பிலான எல்லைக் கடத்தல் பிரச்சனைகளிலிருந்து ஐந்து பிரதான போக்குகளைக் கவனிக்கக் கூடியதாக இருந்தது: பலப்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்பு நடைமுறைகளை அமுல்படுத்தல்; ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டங்களை கடுமையாக வலுவுறுத்தல்; கள்ளக்கடத்தல் தொழிலில் அரசாங்க அலுவலர் ஈடுபட்டது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது; வெளிநாட்டு சட்ட விரோத குடியகல்வுக் கும்பல்கள் தமது பிரயாணத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு இலங்கையை இடைபோக்கு வழியொன்றாகப் பயன்படுத்தியது; அத்துடன் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையொன்றாக உயிரிய புள்ளி விபரத் தரவுகளைச் சேகரித்தல். இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் பின்னர் சுருக்கமாகக் கலந்துரையாடப்படும்.

வலுப்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்பு நடைமுறைகள்

சட்ட விரோத குடியகல்விற்கெதிரான போராட்டத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, எல்லைக்கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை வலுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை எடுத்தது இவ்வலுப்படுத்தல்கள் சட்ட விரோதக் குடியகல்வானது, ஒரு சர்வதேச பிரச்சனை என்ற எண்ணத்தில் செய்யப்பட்டன எனவே சட்ட விரோதக் குடியகல்வை தடுப்பதில் தனது பொறுப்புக்களை இலங்கை நிறைவேற்றுகின்றதா என்பதை உறுதிப்படுத்துவது மற்ற நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் இலங்கையின் பொறுப்பாகும். இலங்கைத் தீவில் இருந்து சட்ட விரோதமாக ஆட்கள் வெளிச்செல்வதை தடுப்பதற்கு இலங்கை அதிகாரிகளுக்குச் சர்வதேச ரீதியில் கடுமையான அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டது என்பது இன்னொரு வேடிக்கையான வாதமாகும். இவ்விரு வாதங்களில் ஓரளவு உண்மை இருக்கக்கூடும். எந்தப் பொருள்கோடலை ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டாலும் (மேலே கலந்துரையாடப்பட்டவாறு) கள்ளக் கடத்தல் பிரச்சனையைக் கையாளுவதற்காக 2003 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசாங்கம் புதிய சட்டத்தை வரைந்து, சுதந்திரமாகவும் மற்ற நாடுகளுடனான ஒத்துழைப்புடனும் ஆவணப்படுத்தல், நடவடிக்கை முறைகள் மற்றும் உபகரணம் என்பவற்றை வலுப்படுத்துவதற்கு நடபடிகள் எடுத்தது.

ஆவணப்படுத்தல் தொடர்பில் உள்நாட்டு அலுவலர்கள் அமைச்சானது சட்ட விரோதமாக குடியகல்வு மற்றும் ஆவணங்களை பொய்யாகப் புனைதல் என்பவற்றைத் தடுப்பதற்காக இராஜதந்திர அலுவல்கள் குழாத்துடன்

²³ ஜயசிங்க ஜயம்பதி "இலங்கையுடாக மனிதக் கடத்தல்" சண்டே ஓபசேவர் 2003 யூலை 06

விமானச்சேவை கம்பனிகளுடனும் மாதாந்த பேச்சுவார்த்தைக்கு ஒழுங்கு செய்தது. இந்த நடவடிக்கையானது, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு தகவல் பகிர்ந்த கொள்ளுதல் மற்றும் பிரயாண ஆவணங்களின் தவறான பாவனைக்கு எதிராக ஒழுங்கு முறையான நடவடிக்கையொன்றில் ஆகஸ்ட் முதலாந் திகதியிலிருந்து குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வுத் திணைக்களமானது (IED) பொய்யாகப் புனைதல் மற்றும் மோசடி செய்தல் என்பவற்றைத் தடுப்பதற்காக மேலதிகப் பாதுகாப்பு அம்சங்களுடன் கூடிய புதிய N தொடர் கடவுச்சீட்டுக்களை வழங்க ஆரம்பித்தது.²⁴ அதிக செலவில் வெளிநாட்டுக் கம்பனிகளால் உருவாக்கப்பட்ட இப்புதிய கடவுச்சீட்டானது டிஜிற்றல் மற்றும் தனிநபர் பாதுகாப்பு அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது.

புதிய எலக்ரோனிக் பாதுகாப்பு உபகரணத்தை நிறுவியதன் மூலமும், குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வு நடைமுறைகளில் அதிக பொறுப்புக்காட்டும் பரிசோதனைகளைப் புகுத்தியதன் மூலமும், குற்றவாளிக் கும்பல்களோடு தனது அலுவலர்கள் ஒத்துழைப்பதிலிருந்து தடுப்பதற்கு குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வுத் திணைக்களம் (IED) நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. பொய்யாக புனையப்பட்ட ஆவணங்களை எவ்வாறு கண்டுபிடிப்பது என்பதில் அலுவலர்களுக்கு உயர்தர பயிற்சி அளிக்கப்பட்டதோடு, முன்னேற்றகரமான குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வு நடைமுறைகளும் கொண்டுவரப்பட்டன.

ஒத்துழைப்பைப் பொறுத்தவரை, இலங்கை அரசாங்கமும் அவஸ்திரேலிய அரசாங்கமும் 2003 யூலை மாதத்தில் சட்ட விரோதக் குடியகல்வு பற்றி கூட்டமைச்சுக் கூற்றொன்றைச் செய்தன. இக்கூற்றானது சட்ட விரோத குடியகல்வுக்கெதிரான போரில் ஒத்துழைப்பதற்கு இரு நாடுகளுக்குமுள்ள அர்ப்பணிப்பை மீள் உறுதி செய்ததுடன், அது தொடர்பில் பற்பல தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன.²⁵ இதையே தொழிநுட்ப மட்டமொன்றில் கூறுவதென்றால், IED யானது புதிய உபகரணங்களை கொள்வனவு செய்து நிறுவதல் மற்றும் குடிவரவு அலுவலர்களுக்கு நவீன பயிற்சி நிலையம் ஒன்றைத் திறத்தல் என்பன உட்பட குடியகல்வு முகாமையில் அதன் ஆற்றலை அதிகரிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய பல ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் மீது குடியகல்விற்கான சர்வதேச ஸ்தாபனத்துடன் (IOM) மிக நெருக்கமாக செயல்பட்டது. சட்ட விரோத குடியகல்வைப் பூரணமாக அழிப்பதற்கும் தடுப்பதற்கும் ஒத்தழைப்பை வழங்குவதற்காக இலங்கை அரசாங்கம் ஐக்கிய இராச்சியம் மற்றும் பாகிஸ்தான் அரசாங்கங்களுடன் பேச்சுவார்த்தையிலும்

²⁴ மல்லசேகர, சரத், "பொய்யாக புனைதல், மோசடி என்பவற்றை பூரணமாக ஒழிப்பதற்கான புதிய கடவுச்சீட்டு" டெய்லி நியூஸ், 2003 யூலை 29; விஜேதாச, நாமினி "Big Bucks and Crooked Official Oil Peoples Smuggling Industry" சண்டே ஐலண்ட் 27 யூலை 2003

²⁵ "மனித கள்ளக் கடத்தல் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்கு இலங்கையில் அவுஸ்திரேலிய அமைச்சர்" சண்டே லீடர், 2003 யூலை 20; அவுஸ்திரேலிய அமைச்சரும் உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரும் மனித கள்ளக்கடத்தல் மற்றும் அகதிப்பிரச்சனை பற்றிக் கலந்துரையாடல்", டெய்லி நியூஸ் 2003 யூலை 24

ஈடுபட்டது.²⁶ இதில் பிந்திய விடயத்தில் இலங்கை அரசாங்கம் பாகிஸ்தான் அரசாங்கத்துடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தமொன்றில் கைச்சாத்திட்டது.

இலங்கை - பிராந்திய இடைபோக்கு மையமொன்றாகத் திகழ்தல்

2003 இல் ஐரோப்பாவிற்கும் அவுஸ்திரேலியாவிற்கும் செல்ல விழைகின்ற வெளிநாட்டு பிரஜைகளுக்கு இலங்கை ஒரு பிரதான இடைபோக்கு மையமொன்றாக இருந்தது தெரியவந்தது. 2003 நவம்பர் மாதத்தில் கைது செய்யப்பட்ட வெளிநாட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 695 ஆகவிருந்ததோடு இந்தக் கைதுகள் பற்றி ஊடகத்துறையிலும் கணிசமான அளவு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது. அவர்களை தத்தமது தாய்நாடுகளுக்கு உடனடியாகத் திருப்பி அனுப்புவதற்குப் பதிலாக அவர்களைத் தடுத்து வைத்து வழக்கு தொடுப்பதென இலங்கை அரசாங்கம் முடிவு செய்தது.

இலங்கையை இடைபோக்கு மையமாக உபயோகிக்கின்றவர்கள் பிராந்திய ஒத்துழைப்பிற்கான தெற்காசிய அமைப்பு (சார்க்- SAARC) நாடுகளில் இருந்து வருகின்றார்கள். இலங்கையில் "வந்து இறங்கியவுடன்" விசா பெறுவதற்கு அவர்கள் உரித்துடையவர்களாக இருக்கின்றபடியால், விமானம் மூலம் இலங்கைக்கு வந்து சேர்கின்றார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு வியாபாரம் செய்யும் நோக்கங்களுக்காக அல்லது ஒய்வெடுத்துக் கொள்வதற்காக இலங்கைக்குள் சட்ட விரோதமாக பிரவேசிக்கலாம். இலங்கைக்குள் வந்து விட்டால், உள்ளூரில் வசதி செய்துக் கொடுப்பவராக இருக்கின்றவர்கள் இவர்கள் ஐரோப்பாவிற்கோ (Spelling) அல்லது அவுஸ்திரேலியாவிற்கோ செல்வதற்கான பிரயாண ஒழுங்குகளை ஒருங்கிணைப்பார்கள். சிறிது காலம் இலங்கையில் காத்திருந்ததன் பின்னர் இவர்கள் மீள்பிடிப்படகுகளில் ஏற்றப்பட்டு கடலில் கொண்டுச் செல்லப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் பொதுவாக பெருங்கடலில் காத்திருக்கும் ஒரு கப்பலுக்கு கொண்டுச் செல்லப்படுகின்றார்கள். இவர்களை இந்தப் பெரிய கப்பல்கள் இவர்கள் இறங்க வேண்டிய இறுதி இடத்திற்கு சமீபமாகக் கொண்டு போய்விடுகின்றன. அநேகமாக, இந்தப் பயணப்பாதையில் இன்னொரு இடைபோக்கு மையமும் இருக்கும். இங்கே இவர்கள் சிறிய படகுகளில் ஏற்றப்பட்டு இவர்கள் இறங்க வேண்டிய நாட்டின் கடற்கரைக்கு இரகசியமாக கொண்டு வரப்படுகின்றார்கள். இவ்வாறு இந்த நோக்கத்திற்காக கள்ளமாகக் கடத்தப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்ட ஆட்களில் பங்களாதேஷ், இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்தோர் அடங்குவர்; அதே நேரத்தில் இவர்களை கடத்தல் செய்பவர்கள் அத்துடன் வசதி செய்து கொடுப்போர்

²⁶ மலலசேகர சரத், "மனிதக் கடத்தலுக்கெதிரான போராட்டத்தில் இலங்கை-பாகிஸ்தான் ஒப்பந்தம்" டெய்லி நியூஸ் 2003 ஆகஸ்ட் 02: "மனிதக் கடத்தலை நகக்குவதற்கு பாகிஸ்தான், இலங்கை உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர்கள் வழிமுறைகள் காணல்" ஐலண்ட் 2003 யூலை 31; ஷம்ஸ், ஷெஸ்னா "மனித சரக்குப் போக்குவரத்தைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்" சண்டே லீடர் 2003 ஆகஸ்ட் 17.

ஆகியவர்களில் இந்தியர்கள், ரஷ்யா நாட்டவர்கள் மற்றும் உக்கிரேன் நாட்டவர்கள் உட்பட இலங்கையர்களும் வெளிநாட்டவர்களும் அடங்குவர். இவர்களைக் கொண்டு இத்தொழிலுக்கான ஒருவிதமான வலைப் பின்னலமைப்பு ஒன்று உருவாக்கப்படுகின்றது. வசதி செய்து கொடுப்போரில் வெளிநாட்டவர்கள் அநேகமாக இலங்கைக்கு வெளியேயே செயற்படுகின்றனர், ஆனால் இவர்கள் இலங்கைக்குள்ளும் செயற்படுவது தெரியவந்திருக்கின்றது. "வந்திறங்கியதன் மேல் விசா வழங்கல்" என்னும் கொள்கைதான் இந்தப் போக்குக்குப் பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றது என்ற வாதப்பிரதிவாதமும் உண்டு.

இதற்கு பதில் நடவடிக்கையாக வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களுடன் ஒத்துழைப்பதோடு சேர்த்து அரசாங்கம் இலங்கையிலும் மேலதிக சட்டவலுவுறுத்தல் நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றது. சுற்றலா விஜயங்களையும் வியாபாரநோக்கு பிரயாணங்களையும் மேம்படுத்துவதற்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட இலங்கை விசா முறையானது துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகின்றது என அரசாங்கம் நம்புகின்றபடியால், இலங்கைக்குள் வந்து சேரும் தெற்காசியர்களை மிக நுணுக்கமாகப் பரிசோதனை செய்யுமாறு குடிவரவு உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் குடிவரவுக் குடியகல்வுக் கட்டுப்பாட்டாளர் யூலையில் கட்டளையிட்டார்.²⁷ நாட்டிற்குள் சட்டவிரோத ஆட்கள் பிரவேசிப்பதை மேலும் தடுப்பதற்காக பண்டாரநாயக்க சர்வதேச விமான நிலையத்தில் (BIA) உளவுசார் தொழிற்பாடுகள் அதிகரிக்கப்பட்டன.

சட்ட விரோதமாக பிரயாணம் செய்ய எத்தனிக்கையில் பிடிபட்ட குடியகல்வோருக்கு மிக மிகக் கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்படுவது பற்றி கவலைகள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக தங்காலைக் கடற்கரையில் பிடிக்கப்பட்ட பாகிஸ்தானியர்களுக்கு ஒருவருட கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனையும் ரூ 50000/- தண்டப்பணமும் விதிக்கப்பட்டது.²⁸ இந்த அபராதத் தொகையை செலுத்த முடியாதவர்கள் சிறைச்சாலையில் மேலதிகமாக இரண்டு மாதங்கள் சிறைத் தண்டனையும் அனுபவித்தல் வேண்டும். இவ்வாட்களால் இழக்கப்பட்ட பணத்தொகையையும் இவர்கள் அநுபவிக்கும் பெருங் கஷ்டத்தையும் பார்க்கும் போது இவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மேலதிக தண்டனையானது மிதமிஞ்சியதாக இருக்கிறது என வாதிடப்படுகின்றது. இது கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கின் ஐந்தாம் உறுப்புரையை மீறுகின்றதோடு அல்லாமல் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர் அத்தொழிலை செய்யாமல் விட்டு விடுவார்கள் என்று நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது; இது பலவீனமான தரப்பினருக்கு மாத்திரம் தண்டனை வழங்குகிறது.

²⁷ "இலகு விசாக்கள் துஷ்பிரயோகம்: குடிவரவு விதிகள் கடுமையாக்கப்படும்" ரைம்ஸ் 2003 யூலை 20; தீபால் எதிர் பெராரா மற்றும் கஜனிவீரக்கோன் "BIA இல உளவுத்துறை தகவல் பலப்படுத்தல்" த டெய்லி மீரர், 2003 யூலை 20.

²⁸ லங்கா தீப - 2003 ஆகஸ்ட் 14.

இலங்கை சிறைச்சாலைகளில் குடியகல்வோர் முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் நிலைமை பற்றியும் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் வெளிநாட்டவர்கள் நடத்தப்படும் முறை பற்றியும் கவலை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 2003 இல் இலங்கையில் ஏற்கனவே சனநெருக்கடியான சிறைச்சாலைகளில் வழக்கத்திற்கு மாறாக அதிக எண்ணிக்கையினரான வெளிநாட்டவர்களும் இருந்தபடியால் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த வெளிநாட்டவர்களில் அநேகம் பேரை நாடுகடத்துவது என அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. இவ்வாட்கள் இலங்கை சிறைச்சாலை முறைமை மீதான பெரும் சுமையொன்றாக காணப்பட்டார்கள். இவர்கள் தமது தாய்நாடுகளைச் சென்றடைந்ததும் அநேகமாக இந்தியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் பங்களாதேஷ் - குடியகல்வோருக்கெதிராக வழக்குத் தொடுக்கப்படும்.

பாரிய அளவிலான கைதுகள்

2003 இல் கள்ளக் கடத்தலுக்கெதிரான போராட்டத்தை இலக்காகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட சட்ட வலுவறுத்தல் நடவடிக்கைகளில் சீலடிக்கு முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறான வெற்றி கிடைத்தது அநேகமான கைதுகள் தெற்கு மற்றும் மேற்கு கடற்கரைகளில் இடம் பெற்றன. சில கைதுகள் திருகோணமலைக் கரையில் இடம் பெற்றன.³⁰ ஊடகத்துறையானது கைநூல்களில் அதிக எண்ணிக்கையிலான குறிப்பாக வெளிநாட்டு குடியகல்வோர் உட்பட்ட கைதுகள் பற்றி செய்தி வெளியிட்டன.

சட்ட விரோதக் கள்ளக் கடத்தலுக்கு இடைபோக்கு மையமொன்றாக இலங்கை பயன்படுவதை தடைசெய்வதற்கு அதன் முயற்சியில் தான் உறுதியாகவிருக்கின்றது என உள்நாட்டு விவகார அமைச்சு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது.³¹ சட்டத்தை வலுவறுத்தும் பொறுப்பானது வழமையாக குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வு திணைக்களத்தின் வசம் இருந்தாலும், அந்தப் பொறுப்பு அதை மிக நன்றாகக் கையாளக் கூடிய சிலிடிக்கு 2002 இல் கைமாற்றப்பட்டது. கள்ளக் கடத்தலின் முதுகெலும்பை ஒழிப்பதற்கு அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட உத்தியின் ஒரு பகுதியின் கள்ளக் கடத்தலில் ஈடுபட்டிருக்கும் சர்வதேச குற்றவாளிக் குழுக்களை இலக்காக வைத்து

²⁹ பர்டினன்டோ, ஷமீந்திரா "அரசாங்கம் வெளிநாட்டு சிறைக் கைதிகளை நாடு கடத்தல்" சண்டே ஐலன்ட், 2003 செப்டம்பர் 7 : வர்ணகுலகுரிய அஸங்க, "சிறைச்சாலைகளில் நெருக்கடி: அதிக குடியகல்வோர் பிடிப்பட்டனர்." டெய்லி நியூஸ் 2003 ஆகஸ்ட் 2. இவர்கள் தமது தாய்நாடுகளுக்குத் திரும்பியதும் அங்குள்ள அதிகாரிகள் எவ்வாறு கையாள்வார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இது அவர்களின் தாய்நாடுகளின் சட்டவாக்கத்தை பொறுத்த விடயமொன்றாகும். அது நாட்டிற்கு நாடு வேறுபடும்.

³⁰ "திருகோணமலையில் சட்ட விரோத குடியகல்வோர் கும்பல் கைது", டெய்லி நியூஸ், 2003 ஆகஸ்ட் 16.

³¹ "இலங்கை: மக்களை கள்ளக் கடத்தல் செய்யும் கூட்டமைப்புக்களை உடைத்தெறிவதற்கான நடவடிக்கைகள்," அவுஸ்திரேலியா ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், ஆசிய பசுபிக் நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், 2003 யூலை 28, 20:43:59

செயற்படுதலாகும். யூலை மாதத்தில் இரகசிய உளவுப் பிரிவினர் மூன்று இலங்கையரைக் கைது செய்தனர். இலங்கையின் "நம்பர் வண்" மனிதக் கடத்தல் கும்பலின் சூத்திரதாரிகள் என இவர்கள் நம்பப்பட்டவர்கள்.³² யூலை மாதத்தில் மனிதக் கள்ளக் கடத்தலில் வகித்த பாத்திரத்திற்காக இந்தியப் பிரஜையொருவரும் கைது செய்யப்பட்டார்; இந்த ஆள் மிகப் பெரிய மனிதக் கடத்தல் தொழிற்பாட்டு தலைமைப் பீடத்தில் இரண்டாவது பதவி வகித்தார் என நம்பப்பட்டார்.³³

உத்தியோகபூர்வ ஈடுபாடு

2003 இல் அரசாங்க மற்றும் இராணுவ உத்தியோகத்தார்கள் இலங்கையில் கள்ளக் கடத்தல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டார்கள் என மிகத் தெளிவாகத் தெரியவந்தது. கள்ளக் கடத்தல் தொழிற்பாடுகளில் இவர்களின் இரகசிய பங்களிப்பை வெளிக்கொண்டு வருவதில் குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வு இரகசிய உளவு பிரிவிற்கு ஓரளவு வெற்றிக் கிட்டியது.

ஜனவரியில் இத்தாலி நாட்டுக்குள் நுழைவதற்கு நிலங்க 11 - என்ற கப்பலுக்கு உதவி செய்வதற்காகவும் உடந்தையாக இருந்ததற்காகவும் பன்னிரெண்டு கடற்படை உத்தியோகத்தார்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டார்கள்.³⁴ யூன் மாதத்தில் குடிவரவு உத்தியோகத்தர்களின் உடந்தையோடு என சார்த்தப்பட்ட மோசடியான கடவுச் சீட்டுக்களைப் பயன்படுத்தியதற்காக ஆறு இலங்கையர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.³⁵ யூலை 16 இல் தங்காலைப் பக்கமாக கைது செய்யப்பட்ட கள்ளக் கடத்தல் கும்பலோடு உத்தியோக ரீதியான ஈடுபாடு இருந்ததெனச் சார்த்தப்பட்டது.³⁶ அத்துடன் யூலையில், வலிதுடையதல்லாத வெளிநாட்டுக் கடவுச்சீட்டை வைத்திருந்த இலங்கையர் ஒருவரை நாட்டை விட்டு வெளியே செல்ல அனுமதித்த மனித கள்ளக் கடத்தல் சம்பவத்தில் தொடர்பு உள்ளவர் என்ற காரணத்திற்காக குடிவரவு அலுவலர் ஒருவர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். இந்த மனிதர் அபுதாபியில் கைது செய்யப்பட்டு இலங்கைக்கு திருப்பியனுப்பப்பட்டு

³² "மனிதக் கள்ளக் கடத்தல் கும்பலை பொலிஸ் உடைத்தெறிந்தது" சண்டே ஒப்சேவர், 2003 யூலை 20.

³³ சேனக டி சில்வா மற்றும் குறுஞ் காரியகரவண, "இந்திய மனிதக் கடத்தல் காரன் கைது", டெய்லி மிரர் 2003 யூலை 30; மல்லலசேகர, சரத் "மனிதக்கடத்தல் சூத்திரதாரியை இரகசிய உளவு பிரிவினர் கைது செய்தனர்", டெய்லி நியூஸ், 2003 ஆகஸ்ட் 1

³⁴ பீக்மேயர், லியரி, கடற்படை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பிணை அனுமதி" டெய்லி மிரர், 2003 மார்ச் 6.

³⁵ விஜேதாச, நாமினி, "பாரிய கடவுச்சீட்டு மோசடி புலன் விசாணையின் கீழ்", ஐலண்ட் 2003 யூன் 23.

³⁶ பர்டினான்டோ, ஷமிந்திரா "வந்து சேர்ந்தவுடன் விசா வழங்குதல்" சட்டவிரோதமாக பிரவேசித்தவர்கள் இலங்கையை இடைபோக்கு மையமாகப் பயன்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கின்றது, ஐலண்ட், 2003 யூலை 3.

இங்கே தடுத்து வைக்கப்பட்டார்.³⁷ செப்டம்பரில், குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வு திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த ஆறு அலுவலர்களுக்கு எதிராக கடவுச்சீட்டுக்களைப் பொய்யாக புனைவதற்கு கள்ளக் கடத்தல்காரருக்கு உதவி செய்ததற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது.³⁸ அக்டோபரில் பெரிய அளவில் போலி கடவுச்சீட்டுகள் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டதற்காக ஒன்பது வேறு ஆட்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களில் சமாதான நீதவான் ஒருவர் ஆட்கள் பதிவுத் திணைக்கள அலுவலர் ஒருவர் அத்துடன் கடவுச்சீட்டு அலுவலக உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் அடங்குவர்.³⁹

இறுதியாக, 2003 இல் இராஜதந்திர குழுவில் உள்ள யு. எஸ் (ஐக்கிய அமெரிக்கா) அலுவலர்கள் ஊழல் மற்றும் சட்டவிரோதக் குடியகல்வு செயற்பாடுகளில் உடந்தையாக இருந்தார்கள் எனக் காணப்பட்டது. அமெரிக்க பிரவேச விசாக்களை விற்பனை செய்ததற்காக இலங்கையிலுள்ள யு. எஸ் தூதுவராலயத்திலிருந்து இரு அமெரிக்கர்கள் உட்பட மொத்தம் ஒன்பது பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.⁴⁰

புள்ளி விவரப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட உயிரியல் தரவுகள் சேகரித்தல் (Biometri Data)

பாதுகாப்பை பலப்படுத்தல். பயங்கரவாதத்துக்கு தடுப்பு நடவடிக்கை மற்றும் சட்ட விரோதக் குடியகல்வைக் குறைத்தல் என்பவற்றுக்கான தமது முயற்சிகளில் எல்லைக் கட்டுப்பாடுகளைப் பலப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை வெளிநாட்டு அரசாங்கங்கள் எடுத்திருக்கின்றன. இதில் விசாவற்று விண்ணப்பித்த விண்ணப்பதாரர்களின் விரலடையாளங்கள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென யு.கே (ஐக்கிய இராச்சியம்) அரசாங்கம் தேவைப்படுத்தியது. இலங்கையர்களைப் பொறுத்த வரையில் மிக மிகக் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நடவடிக்கையாக இருந்தது.⁴¹ சேகரிக்கப்பட்ட கை விரலடையாளங்கள் தகவல் அடித்தளமொன்றில் வைக்கப்படுகின்றன. இவை யு.கே (ஐக்கிய இராச்சியம்) யிலுள்ள வலுவறுத்தல் முகவர் நிலையங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன. பொய்

³⁷ வீஜேதாச. நாமினி. "மனிதக் கடத்தலுக்கு இன்னுமொரு குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வு உத்தியோகஸ்தர் அகற்றப்பட்டார்", சண்டே ஐலண்ட், 2003 யூலை 27

³⁸ "கடவுச்சீட்டு அலுவலர்கள் வேலை இடைநிறுத்தம் செய்யப்பட்டார்கள்" டெய்லி மிரர், 2003 செப்டம்பர் 12; வீஜேதாச. நாமினி "ஆறு குடிவரவு அலுவலர்கள் கைது" ஐலண்ட் 2003 செப்டம்பர் 15.

³⁹ வீரக்கொடி கலிங்க "கடவுச்சீட்டு ஊழலில் கைது செய்யப்பட்ட 9 பேர்களுக்குள் ஒரு ச.நீ உம் (JP) ஐலண்ட் 2003 ஒக்டோபர் 11

⁴⁰ விசா அவதூறு யு.எஸ் தூதவராலயத்தை ஒரு குலுக்குக் குலுக்கியது. " டெய்லி மிரர், 2003 மே 3.

⁴¹ இலங்கையர் மீதான பரிசோதனைகளை யு.கே இறுக்குகின்றது டெய்லி மிரர் 2003 யூலை10:

ஆளடையாளங்களைப் பிரயோகித்தல் உட்பட அகதி அந்தஸ்து மற்றும் குடிவரவு கோருகின்ற மோசடியான விண்ணப்பங்களை குறிப்பிடத்தக்கதொரு எண்ணிக்கை கொண்ட இலங்கையர்கள் செய்கின்ற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதை இலக்காகக் கொண்டே மிகச் சர்ச்சைக்குரிய இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. குறிப்பாக பிரித்தானியாவிற்கு வந்து? சேர்ந்ததன் மேல் தமது பிரயாண ஆவணங்களை அழித்து விட்டு பொய்யான பெயர்களின் கீழ் அகதி அந்தஸ்து கோருவதற்கு முயல்கின்ற ஆட்களை ஆளடையாளம் காண்பதற்கான ஒரு நடைமுறைதான் இதுவாகும். எடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக "மனித உரிமைகள் மீறப்படல்" என்ற கோதாவில் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையால் (ஆம்னெஸ்றரி இன்டர்நெஷனல் - AI) நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என அறிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.⁴²

விரலடையாள பிரச்சனையானது, இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் மிகப்பரபரப்பாக வெளியிடப்பட்ட ஒரு விடயமாகும். இலங்கையர்களைக் குறி வைத்து இது செய்யப்பட்டது என பலபேர் இது குறித்து நிலை குலைந்து போயினர். பிரயாண நோக்கங்களுக்காக உயிரியல் புள்ளிவிபரப் பகுப்பாய்வுத் தரவுகளை சேகரிப்பதற்கு வழக்கத்திற்கு மாறான செயல்கள் என்ன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட வேண்டியதொன்றாகும். பிறேஸில், பிரான்ஸ் மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்க குடியரசு உட்பட பலநாடுகள் அதேபோன்று நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றன.⁴³ பல ஆண்டுகளாக ஐரோப்பாவில் தொழிற்பாட்டில் இருக்கும் யூரோடக் (Euro Dac) முறையானது அகதி அந்தஸ்துக் கோரும் எல்லா விண்ணப்பக்காரர்களிடமிருந்தும் விரலடையாளம் எடுப்பது ஐரோப்பிய யூனியனின் ஒரு கொள்கையாகும். ஐரோப்பிய யூனியனைச் சேராத ஏனைய நாட்டவர்களை உள்ளடக்குவதற்காக இந்த முறையை விரிவாக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.⁴⁴ இதே போன்று நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு வேறு நாடுகள் தயார் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் இலங்கையுடன் கூடியவிரைவில் உயிரியல் புள்ளி விபரப் பகுப்பாய்வுத் தரவுகளைக் கொண்ட ஆளடையாள அட்டைகளைப் பாவனைக்குக் கொண்டு வர ஆரம்பிக்கும் என்பதற்கான முன்னோடி நடவடிக்கைகள் தென்படுகின்றன.⁴⁵ இத்தகைய நடவடிக்கைகள் ஒருவரின் அந்தரங்க தேவைகளுக்கான உரிமைகளை எந்த அளவிற்கு மீறக்கூடும் என்பது மிகக் கவனமாகப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய

⁴² பெரேரா, ஷெலானி "இலங்கையர்களின் விரலடையாளம் எடுப்பது பற்றி பிரிட்டனை மன்னிப்புச் சபை கேள்வி " ரைம்ஸ் 2003 யூலை 27

⁴³ தி இக்கோனமிஸ்ட் "கடும் பரிசோதனைக்கு தயாராகு", 2003 டிசம்பர் 6-12, விசேட அறிக்கைகள், பக் 15-17

⁴⁴ 2002 ஐக்கிய நாடுகள் குடியகல்வு அறிக்கை பக்.29

⁴⁵ விஜேவர்தன, சஜீவன் "ஆளடையாள அட்டைகளுக்கு விரலடையாளங்கள் இடுவது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்கிறது," டெய்லி மிரர் 2003 நவம்பர் 14

விடயமொன்றாகும். அத்துடன் அது இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கெல்லைக்கு அப்பால் இருக்கின்றது. ஆயின் பிரயாண ஆவணங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான வருங்கால போக்கு உயிரியல் புள்ளிவிவரப் பகுப்பாய்வுத் தரவுகளையும் உள்ளடக்கும் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. எனவே எல்லாக் குடியகல்வோரினதும், ஒழுங்காக வியாபார நோக்கத்திற்காக அல்லது ஓய்விற்காக பிரயாணம் செய்பவர்களினதும் உரிமைகள் ஒரேமாதிரி பாதுகாக்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

2.6 கள்ளக்கடத்தல் மீதான முடிவுகள்

இலங்கை அரசாங்கம் மனிதக் கள்ளக் கடத்தலுக் கெதிரான போராட்டத்தில் 2003 இல் மெச்சத்தக்க முன்னேற்றம் கண்டது அதன் முயற்சிகளுக்காக அவுஸ்திரேலிய மற்றும் யு.எஸ் அரசாங்கங்களிடமிருந்து பாராட்டுக்களும் கிடைத்தன. மேலே காணப்படுகின்ற கலந்துரையாடல் புலப்படுத்துவது போல, கள்ளக் கடத்தலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தனியாட்களையும் ஒழுங்கமைப்புகளையும் கண்டுபிடிப்பதற்கான கைது செய்வதற்கான மற்றும் வழக்குத் தொடர்வதற்கான தனது ஆற்றலை மேம்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஒரு "பாதுகாப்பு அணுகுமுறையைக்" கையாண்டிருக்கின்றது. இம்முன்னேற்றங்கள் முந்திய நடவடிக்கை முறைகளை மேம்படுத்தி மனிதக் கள்ளக் கடத்தல் வீதத்தில் வீழ்ச்சியொன்றை ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலையிலிருக்கும் போது அரசாங்கமானது, கள்ளக் கடத்தலை முறியடிப்பதில் மனிதாபிமான அம்சங்களுக்கும் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். பின்வரும் ஆறு பரிந்துரைகளும், மனிதக் கள்ளக் கடத்தல் தொடர்பாக அரசாங்கம் எடுத்த கடுமையான நிலைப்பாட்டிற்கு முரணாக அல்லாததாக இருக்கின்ற மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புக்களை எல்லாக் குடியகல்வோர் தொடர்பிலும் மேம்படுத்துவதற்கு அவசியமான சில படிகளைச் சுருக்கமாக தருகின்றது.

கள்ளக் கடத்தல் தொழிற்பாடுகளில் உத்தியோகத்தார்கள் ஈடுபடுதல் நிறுத்தப்படுதல் வேண்டும். குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வுத் திணைக்கள அலுவலகமானது, இத்தொழிலில் அதன் அலுவலர்கள் பங்குபற்றுவதைத் தடுப்பதில் கொஞ்ச முன்னேற்றம் கண்டிருக்கின்றது. ஆனால் உடந்தையாக இருத்தல் மற்றும் இந்த முறையைப் படுமோசமாக துஷ்பிரயோகம் செய்தல் ஆகியன தொடர்பில் அரசாங்கத்தில் இப்பிரச்சனைகள் பரவலாக இருக்கின்றன. சட்ட விரோத குடியகல்வோர் உத்தியோகத்தரை சிக்க வைத்தாலொழிய, தற்போதைய சட்டவாக்கத்தின் பிரகாரம் கடமையில் அசட்டை செய்யும் சுங்க உத்தியோகத்தருக்கு எதிராகக் குற்றஞ்சாட்டுவது கஷ்டமான காரியமாக இருக்கின்றது.¹⁶ உத்தேசிக்கப்பட்ட புதிய வரைவு சட்டவாக்கமானது நிறைவேற்றப்பட்டால் இந்தப் பிரச்சனையை ஒழிப்பதற்கு உதவியாகவிருக்கும்.

¹⁶ விஜேதாச நாமினி "பெருந்தொகைப் பணம் மற்றும் ஊழல் உத்தியோகஸ்தர்கள் "oil people smuggling industry" சண்டே ஜலண்ட் 2003 யூலை 27.

ஒளிவு மறைவின்மையையும் பரிசோதனைகளுக்கு பொறுப்புக் கூறவேண்டிய கடமையையும் அதிகரிப்பதற்காக அரசாங்கம் மேலதிக நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் வேண்டும் என்பதுடன், அது தனித்தனி குடிவரவு உத்தியோகத்தர்களுக்கு வழங்கியுள்ள தற்றுணிபு அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்துதலும் வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, கள்ளக் கடத்தலில் ஈடுபட்டிருக்கும் வெளிநாட்டவர்களுக்கு குடியகல்வோர் மற்றும் கள்ளக் கடத்தல்காரர் ஆகிய இருவருக்கும் ஊடகத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற போக்கொன்று இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் குடியகல்வோர் ஆகியவர்களைப் போன்று சாதாரண இலங்கையர்களும் கள்ளக் கடத்தல்காரர்களாகவும் கள்ளக் கடத்தல் வியாபாரம் செய்கின்றவர்களாகவும் வசதி செய்து கொடுப்போர் ஆகவும் சமமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என்ற விடயத்தை அரசாங்கமும் ஊடகமும் பிரசித்தம் செய்வது முக்கியமானதாகும். இத்தகைய தகவல் சட்ட விரோதமாகக் குடியகல்வதில் உள்ள ஆபத்துக்கள் பற்றி இனிமேல் குடியகல் இருக்கின்றவர்களுக்கு தகவல் கொடுக்க உதவியாக இருக்கும் என்பதோடு அது அவர்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கும் தனியாள் பாதுகாப்பிற்கும் உதவியாக இருக்கும்.

மூன்றாவதாக, எல்லாக் குடியகல்வோர்களினதும் மனித உரிமைகள் மதிக்கப்படுதல் வேண்டும். சட்ட விரோத குடியகல்விற்கெதிரான போராட்டம் தொடர்பில் முடுக்கி விடப்பட்டுள்ள பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மெச்சத்தக்கதாக இருக்கின்றன; ஆயின் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு, தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்டும் முயற்சிகள் என்பனவற்றை அசட்டை செய்ய முடியாது. சட்ட நிருவாகத்தில் குறிப்பாக கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கும்போது குடியகல்வோரின் உரிமைகள் மதிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதும் இதன் பொருளாகும். குடியகல்வோரை கையாளும் போது, அவர்களுடைய தனிப்பட்ட நிலைமைகளைக் கவனத்திற்கெடுத்து அவர்கள் அளவிற்கு மீறித் தண்டிக்கப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வது முக்கியமான காரியமாகும். மேலும் எச்சூழ்நிலைகளிலும் பாதிக்கப்பட்டோர் தண்டிக்கப்படலாகாது. சர்வதேச மனிதாபிதான நியமங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள் என்பவற்றின் பிரகாரம் அவர்கள் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். நடப்பிலிருக்கும் கண்டிப்பான தண்டங்களும் சட்ட விரோதமாக வெளியேறுதலுக்கு பிணையில்லாத் தவறொன்றென நாமம் சூட்டுவதும் ஏற்கனவே எவ்வளவோ இழந்திருக்கின்ற குடியகல்கின்ற ஒருவருக்கு அளவிற்கு மீறிய தண்டனையொன்றாகும்.

நான்காவதாக, இலங்கையில் கைது செய்யப்பட்ட வெளிநாட்டவர்கள் தொடர்பில் மொழி பெயர்ப்பாளர்களின் போதுமான அளவு, தடுத்து வைத்திருக்கும்போதான வசதிகள் வழங்குதல் மற்றும் ஆட்கடத்தல் நடைமுறைகளில் கவனம் எடுத்தல் என்பன உட்பட உத்தியோகத்தர்களோடு அவர்களுடைய எல்லாத் தொடர்பாடல்களிலும் அவர்களுடைய உரிமைகள் மதிக்கப்படுதல் முக்கியமானது ஆகும். மேலும் பிரயாணிகளை மிக நுண்ணியதாகப் பரிசோதனை

செய்யும் அதன் முயற்சிகளில் குடியகல்வோரின் உரிமைகளை எல்லா நேரங்களிலும், குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வுத் திணைக்களம் மதிப்பது மிகமிக முக்கியமானதாகும். (கள்ளக்கடத்தலுக்கு எதிரியாக) சட்ட விரோதக் குடியகல்விற்காகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட வெளிநாட்டவர்களை கைது செய்து அவர்களுக்கெதிராக வழக்குத் தொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களை அவர்களை சொந்த வீடுகளுக்கு செயல் முறைக்கு உகந்தவாறாக விரைவில் அனுப்பி வைப்பதே மிகச்சிறந்த காரியமாகவிருக்கும்.

ஐந்தாவதாக, சட்டவாக்க நெறிமுறைக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கின்ற படியால் புதிய குடிவரவு மற்றும் குடியகல்வுச் சட்டத்தின் மீது நியாயம்கோரி வாதிடுவோரும் சிவில் சமுதாயக் குழுக்களும் ஒரு கண் வைத்திருப்பது அவசியமாகும். இந்தச் சட்டவாக்கம் சர்வதேச நியமங்களுக்கு இசைவாக இருந்தல் வேண்டும்; அத்துடன் அவர்களின் வரம்புமீறிய செயல்களுக்காக அவர்கள் அளவுக்கு மீறித் தண்டிக்கப்படலாகாது. இச்சட்டவாக்கமானது, மிகப்பெரிய எண்ணிக்கை யினரான இலங்கையர்களை பாதிக்கும். இலங்கையர்களுக்கு சர்வதேச குடியகல்வானது கணிசமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்றது. அத்துடன் புதிய சட்டவாக்கம் எதுவும் நாட்டின் தேவைகளை போதிய அளவு பிரதிபலிப்பது மிக முக்கியமானதாகும். உத்தேசிக்கப்பட்ட சட்டவரைவொன்றை, அது சட்டமாக வருவதற்கு முன்னர் மாற்றுவது இலகுவானதாக இருக்கும் என்பதால் இவ்வபிலாசைகளை இந்தப்புதிய சட்டவாக்கம் நிறைவு செய்வதை உறுதிப்படுத்தவதற்கு இது ஒரு நெருக்கடியான காலப்பகுதியாகும்.

இறுதியாக இலங்கை கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். கள்ளக் கடத்தலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்க வேண்டுமெனக் கருதப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அதிக கவனத்தோடு நடைமுறைப்படுத்தல் வேண்டும். அத்துடன் சட்ட விரோதக் குடியகல்விற்கான அடிப்படைக் காரணங்களைக் கவனத்திற்கெடுத்தல் வேண்டும். மனிதக் கள்ளக் கடத்தலை குறுகிய காலத்திற்குள் முழுமையாக இல்லாதொழிப்பது முடியாத காரியமாக இருந்தாலும், அதிக ஆபத்தையும் செலவையும் பொருட்படுத்தாது கள்ளமாகக் கடத்தப்படுவதை தெரிவு செய்யும் நபர்களைத் தூண்டுகின்ற பிரச்சனைகள் கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்ளமுடியும். சட்டத்தை வலியுறுத்தி பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்து இப்பிரச்சனைகளைக் கையாளுவதை விட இப்பிரச்சனைகளைத் தடை செய்வதானது ஒருபக்கத்தில் அதிக மனிதாபிதமானத் தன்மை உள்ளதாகவும் குறைந்த செலவைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும்.

3. கடத்தல் வியாபாரம் (Trafficking)

3.1 வரைவிலக்கணம்

"கடத்தல் வியாபாரம்" (Trafficking) என்ற பதத்திற்கான சரியான அர்த்தம் பற்றியும் அதை சமாளிப்பதற்கு அவசியமான அணுகுமுறை பற்றியும் ஒரு விவாதம்

இருக்கின்றது. ட்ரபிக்கிங் என்பது, பல்வேறு வகையான பிரச்சனைகள் தொடர்பானதாகும். சுகாதாரம், குடியகல்வு, குற்றவியல் நீதி, மனித உரிமைகள். தொழிலாளர், விபச்சாரம் போன்ற ஒரு சிலவாகும்.⁴⁷ கடத்தல் வியாபாரம் (trafficking) தொடர்பில் கொள்கையளவிலான எதிர்ச்செயல் வகுத்தலில். ஈடுபட்டிருக்கும் எண்ணிக்கையினரைத் தீர்மானித்தல் அத்துடன் இதற்கெதிரான போராட்டத்தில் சர்வதேச ஒத்துழைப்பிற்கு ஊக்குவிப்பு வழங்குதல் தொடர்பில் இது ஒரு பிரச்சனைக்குரிய விடயமாகும்.⁴⁸ வித்தியாசமான அணுகுமுறைகள் இருந்தாலும் சர்வதேச சமூகத்தினால் விசேடமாக பெண்களையும் சட்ட விரோதமாகக் கடத்தி செய்யப்படும்.⁴⁹ வியாபாரத்தை தடை செய்வதற்கான. அடக்குவதற்கான அத்துடன் தண்டிப்பதற்கான மரபொழுங்குடன் உடன்பட்டுக் கொள்ள முடிந்தது. இந்த மரபொழுங்கானது, நாடுகளுக்கிடாகப் புரியப்படும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றச் செயலுக்கு எதிரான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொது இணக்க குறை நிரப்பியாக அமைந்தது. கடத்தல் வியாபாரத் (trafficking) திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் சர்வதேச முயற்சிகளின் மையப்புள்ளியாக இருக்கும் இந்த மரபொழுங்கானது, "ஆட்கள் கடத்தல் வியாபாரம்" என்பதற்கு, பயன்பாட்டுக்குரிய வரைவிலக்கணம் ஒன்றை வகுத்திருக்கின்றது:

"trafficking in person -சட்ட விரோத ஆட்கடத்தல் வியாபாரம்" என்பது தன்னலப் பயன்பாட்டிற்காகத் தூக்கிச் செல்லல், மோசடி, ஏமாற்றுதல், அதிகார துஷ்பிரயோகம் அல்லது பலவீனமான நிலைமையை துஷ்பிரயோகம் செய்தல். இன்னொருவர் மீது கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கும் ஆளொருவரின் சம்மதத்தை பெறுவதற்காகக் கொடுப்பனவுகளை அல்லது நன்மைகளைக் கொடுத்தல் அல்லது பெற்றுக்கொள்ளல் என்பவற்றின் மூலம் ஆட்களை சேர்த்தல் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரிடத்திற்கு கொண்டு

⁴⁷ டர்க்ஸ், அனுஷ்கா தென்கிழக்காசியாவில் சட்ட விரோத வியாபாரத்துக்கெதிரான போராட்டம்: கொள்கை மற்றும் நிகழ்ச்சித் திட்ட பிரதி பலன்கள் பற்றிய ஒரு மீளாய்வு, குடியகல்வுக்கான சர்வதேச தாபனம். ஜெனீவா, 2000, பக்.10 நேரடியாக கிடைக்கக் கூடியதாகவிருக்கும் <http://www.imadr.org/project/petw/combatingtrafficking.southeastasia.pdf>

⁴⁸ மேற்படி பக் 9

⁴⁹ இதன் பின்னர் "ட்ரபிக்கிங் புறொட்டக்கோல்-சட்ட விரோதக் கடத்தல் வியாபாரத்திற்கான மரபொழுங்கு" (ஐ.நா.ஆவ. A/55/383) ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுக்கூட்டத்தின் ஐம்பந்தைந்தாம் அமர்வில் 2000 நவம்பர் பதினைந்தாம் திகதியன்றும் A/RES/55/25 அம் தீர்மானத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இது 17ஆம் உறுப்புரைக்கிணங்க 2003 டிசம்பர் 25 ஆந் திகதியன்று அமுலுக்கு வந்தது. தற்போது "ட்ர.பிக்கிங் புறொட்டக்கோல்" பற்றிய முழு உரை: (http://www.unodc.org/unodc/en/crime/cicp_signatures.html)

செல்லுதல், இடமாற்றம் அல்லது கைமாற்றம் செய்தல் தஞ்சம் கொடுத்தல் அல்லது பெற்றுக்கொள்ளுதல் எனப்பொருள்படும். தன்னலத்திற்காக பயன்படுத்துதல் என்பது ஆகக்குறைந்த அளவில் கூறுவதென்றால் மற்றவர்களை விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தல் அல்லது வேறுவகையான பாலியல் செயல்களில் ஈடுபடவைத்தல், பலாத்காரமான சேவகம் அல்லது சேவைகள், அடிமைத்தனம் அல்லது அடிமைத்தனத்தை போன்ற பழக்கவழக்கங்கள், சேவகம் அல்லது அங்கங்களை அகற்றுதல் என்பனவற்றை உள்ளடக்கும்.³⁰

இந்த சிக்கலான வரைவிலக்கணமானது, அதன் தனிதனிப் பகுதிகளாக வடிக்கட்டி எடுக்கப்படலாம். இது முதலாவது அம்சமாக ஆட்களைச்சேர்த்தல், கொண்டு செல்லுதல், இடமாற்றம் மற்றும் கைமாற்றம் செய்தல், ஆட்களுக்கு தஞ்சம் கொடுத்தல் அல்லது அவர்களை பெற்றுக்கொள்ளுதல் என்பவற்றை உள்ளடக்கும். இது முக்கியமான ஆளொருவரை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்கு அகற்றிச் செல்வது தொடர்பான எல்லாச் செயல்களையும் விபரிக்கின்றது. இரண்டாவது அம்சமானது, இந்தச் செயல் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுகின்றது என்பது பற்றியதாகும். அதாவது, இந்த ஆட்கடத்தலினால் பாதிக்கப்பட்டவர் மீது எவ்வாறு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்படுகின்றது என்பது பற்றியதாகும். ஆகவே ஆளொருவரை அகற்றிச் செல்லும் போது, அவ்வாறு அகற்றிச் செல்பவரானவர் அகற்றிச் செல்லப்படுகின்றவர் மீது பலாத்காரத்தை, பலவந்தத்தை, சட்டவிரோதமாகத் தூக்கிச் செல்லலை, மோசடியை, ஏமாற்று வித்தையை, அதிகார துஸ்பிரயோகத்தை அல்லது பாதிக்கப்பட்டவரின் பலவீனமான நிலையின் துஸ்பிரயோகத்தை பயன்படுத்துவார் அல்லது பயன்படுத்துவார் என அச்சுறுத்தவார். கடத்தல் மரபொழுங்கின் பிரகாரம் ஏதோ ஒரு வழியில் பலாத்காரம் அல்லது பலவந்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டது என்பது நிரூபிக்கப்பட முடியுமானால் பாதிக்கப்பட்டவரின் "சம்மதம்" இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இயைபற்றதாகும்.³¹ எனவே, இவ்விரு அம்சங்களும் இணைக்கப்படும்போது, "மனிதக் கடத்தல் வியாபாரமானது" ஏதோ கொஞ்ச பலாத்காரம் அல்லது ஏமாற்று வித்தையைப் பயன்படுத்தி ஆளொருவரை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்கு அகற்றிச் செல்கின்ற நடவடிக்கை எனப் பொருள்படும்.

மூன்றாவது அம்சமாக சுயநலத்திற்காக பயன்படுத்துதல்: இச்செயல்கள், பாதிக்கப்பட்டவரை சுயநலத்திற்காக பயன்படுத்துவதற்காக நிறைவேற்றப்படுதல் வேண்டும். மேலே தரப்பட்டுள்ள வரைவிலக்கணத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளவாறு சுயநலத்திற்கான பயன்பாடு பலாத்காரமாக விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தல்,

³⁰ ட்ராபிக்கிங் புரோட்டோக்கோல் உறுப்புரை 3(அ)

³¹ கடத்தல் வியாபார புரோட்டோக்கோல் (trafficking Protocol) உறுப்புரை 3 (ஆ)

வேறுவிதமான பாலியல் பலாத்காரங்கள், பாலாத்காரமான தொழில் அல்லது தொழில் சேவைகள் பெறுதல், அடிமைத்தனம் அல்லது அடிமைத்தனத்தை போன்று பழக்கவழக்கங்கள், சேவகம் அல்லது அங்கங்களை அகற்றுதல் என்பவற்றை உள்ளடக்கும். ஆகவே முந்திய இரு அம்சங்களோடு இணைக்கப்பட்டதும் கடத்தல் வியாபாரம் (trafficking) என்பது ஆளொருவரை சுயநலத்திற்காக பயன்படுத்தும் நோக்கத்தோடு பலாத்காரம் பயன்படுத்தியோ அல்லது ஏமாற்று வித்தைகாட்டியோ அவ்வாளை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்கு அகற்றுதலை உள்ளடக்குகின்றது. இந்த நடைமுறையில் எந்தக் கட்டத்திலும் காணப்படும் ஈடுபாடானது, கடத்தல் வியாபாரத்தில் (trafficking) காட்டப்பட்ட ஈடுபாடு எனக் கருதப்பட முடியும்.

கள்ளக் கடத்தல் மற்றும் கடத்தல் வியாபாரம் (trafficking) ஆகிய இரண்டுக்குமிடையில் ஒற்றுமைகள் இருந்தாலும் இவ்விரண்டுக்குமிடையில் ஆககுறைந்தது இரு குறிப்பிடத்தக்க வேற்றுமைகள் உண்டு. கடத்தல் வியாபார (trafficking) த்தில் தன்னலத்திற்காக பயன்படுத்தல் என்னும் அம்சம் அதனோடு இரண்டறக் கலந்திருக்கின்றது. கள்ளக்கடத்தலில் ஆளை தன்னலத்திற்காக பயன்படுத்துவதுதான் அதன் நோக்கமாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவகையில் பார்த்தால் ஒரு நாட்டிற்குச் சட்ட விரோத பிரவேசத்துடனும் வெளியேறுதலுடனும் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கின்றது, ஆனால் கடத்தல் வியாபாரம் (trafficking) என்பது சட்ட விரோதப் பிரவேசம் ஆரம்பிப்பதிலிருந்து பாதிக்கப்பட்டவரை தனது நலனுக்கு ஏற்றவாறு நடத்துதலோடு மேலதிகமாக சட்டவிரோத பிரவேசத்துடனும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டாவதாக கள்ளமாகக் கடத்தப்படும் குடியகல்வோர் வழக்கமாக பிரயாண நிலைமைகளைப் பற்றித் தெரிந்தவர்களாக இருப்பார்கள். அத்துடன் அவர்கள் சட்டவிரோத குடியகல்வுச் செயல்பாடுகளில் தன்னிச்சையாகவே ஈடுபடுகின்றார்கள் ஆனால் கடத்தல் வியாபார (trafficking) த்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தாம் எத்தகைய பிரச்சனைகளுக்குள் தம்முடைய கழுத்தைப் புகுத்தியிருக்கின்றார்கள் என்பது பற்றி அநேகமாகத் தெரிவதில்லை; அவர்கள் இன்னொரு தரப்பினரின் ஏமாற்றுவித்தை, பலவந்தம், கொடூரம் மற்றும் சுரண்டல் போன்றவற்றிற்குப் பலிக்கடா ஆக்கப்பட்டவர்களாவார்கள்.

கடத்தல் வியாபாரம் (trafficking) என்பதனை துலாம்பரமாக விளக்குவதற்குக் கீழே தரப்பட்டுள்ள சில பொதுவான உதாரணங்கள் உதவக் கூடும்.

- ♦ முகவர் ஒருவர் இளம் பெண் ஒருவரை அப்பெண்ணின் கிராமத்திற்கு சமீபத்தில் உள்ள பெரிய நகரமொன்றிற்கு வீட்டு வேலையாளாக வேலை செய்வதற்கு எடுத்துக் கொள்கின்றார்; அந்தப் பெண் வந்துது சேர்ந்ததும் விபச்சாரத் தொழிலில் அவர் பலாத்காரமாக ஈடுபடுத்துகின்றார்கள்.
- ♦ மத்திய கிழக்கில் ஒட்டகச்சவாரியில் (ஜெக்கியாக) பயன்படுத்துவதற்காக, இளம் பையன் ஒருவன் பலாத்காரமாக

அழைத்து செல்லப்படுகின்றான் அல்லது அவனது குடும்பத்தால் விற்கப்படுகின்றான்.

- ஒரு நாட்டிற்குள் சட்ட விரோதமாகப் பிரவேசித்த குடியகல்வு ஆள் ஒருவர் (ஆகவே, இவர் மிகவும் பலவீனமான நிலையில் இருக்கின்றார்) அயோக்கியமான தொழில் தருநர் ஒருவரினால் ஒரு சிறிய சம்பளத்திற்கோ அல்லது சம்பளமே இல்லாமலோ அபாயகரமான அல்லது கீழ்த்தரமான ஒரு தொழிலில் வேலை செய்யுமாறு பலாத்காரப்படுத்தப்படுகிறார்.

இவ்வுதாரணங்கள், கடத்தல் வியாபார (trafficking) த்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், ஆண்களையும், பெண்களையும், இளைஞர்களையும், வயோதிபர்களையும் உள்ளடக்க முடியும் என்பதை புலப்படுத்துகின்றது. ஆயின் இச்சட்ட விரோத வியாபார செயற்பாட்டில், பெண்களும் குழந்தைகளும் தான் அளவிற்கு மீறிய அளவு பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். இச்சட்ட விரோத கடத்தல் வியாபாரமானது, சர்வதேச எல்லைகளுக்கூடாகவும் அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டுக்குள்ளும் நடக்க முடியும் என்பதையும் இது புலப்படுத்துகின்றது. அத்துடன் இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், பல்வேறு விதமான கீழ்த்தரமான மற்றும் உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடியதுமான நிலைமைக்குள் பலாத்காரமாக தள்ளிவிடப்படுகின்றார்கள். கடத்தல் வியாபாரம் நடத்தப்படும் நிலைமைகளிலும், பலம் தொடர்பான நிலை ஏற்படுகின்றது அதாவது, இத்தொழிலைச் செய்பவர், பாதிப்புற்றவர் மீது பலவந்தத்தைப் பிரயோகிக்கின்றார்.

3.2 கடத்தல் வியாபாரத்தின் விளைவு

கடத்தல் வியாபாரமானது ஒரு சர்வதேச பிரச்சனையாகும். உலகளாவிய ரீதியில் வருடந்தோறும் கிட்டத்தட்ட 800,000- 900,00 மக்கள் சர்வதேச எல்லைகளுக்கூடாக கடத்தப்படுகின்றார்கள் என ஐக்கிய அமெரிக்கா குடியரசின் இராஜாங்க அமைச்சு மதிப்பீடு செய்கின்றது.⁵² ஆட்கள் கள்ளக் கடத்தல் வியாபாரமானது ஆண்டு தோறும் இந்த வியாபாரத்தைச் செய்பவர்களுக்கு 7-10 பில்லியன் யு. ஸ் டொலர்களை ஈட்டித் தருகின்றது. ஆகவே பலவீனமாக மக்கள் சுரண்டப்படுவதோடு இந்தப் பல கோடி டொலர்கள் "தொழில்" (இண்டஸ்ட்ரி) மூலம் பெரும் எண்ணிக்கை கொண்ட அயோக்கியர்கள் செல்வம் ஈட்டுகின்றார்கள். இந்தத் தொழில் விடுக்கும் சவாலை அது புரிந்து கொள்ளாதலிலேயே தங்கியுள்ளது. கடத்தல் வியாபாரமானது சிக்கலான பலமுகம் கொண்ட சர்வதேச பிரச்சனையாக இருக்கின்றபடியால் அது அவ்வாறாகவே கையாளப்படுதல் வேண்டும்.

⁵² துணைச்செயலாளர் அலுவலகம், பிரகர இல 11057, வாஷிங்டன் டி. சி 2003 பக் 9 (இதனைத்துபின்னர் யு. எஸ் ஆட்கள் கடத்தல் வியாபார அறிக்கை (<http://www.state.gov/g/tip/rls/triprpt/2003/>) இல் கிடைக்கும்

“கடத்தல் வியாபாரத்தை OSCE ஆனது மூன்று அடிப்படை அம்சங்களை வைத்து பரிசீலிக்கின்றது: அவை மனிதன், அரசியல் - இராணுவம் மற்றும் பொருளாதாரம் பற்றியவாகும்.”⁵³ முதலாவதாக கடத்தல் வியாபாரமானது மிகமோசமான மனித உரிமைகள் மீறல் செயலாகும்- ஓர் ஆளினது சுதந்திரம், கௌரவம், பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதாரம் என்பவற்றுக்கான உரிமைகள், மற்றும் கொடூரமாக, மனிதாபிமானமற்ற விதத்தில் நடத்தப்படுதல், அடிமைத்தளை மற்றும் தன்னிச்சையற்ற சேவகம் என்பவற்றிலிருந்தான சுதந்திரத்திற்கான உரிமையையும் மீறுகின்ற ஒரு செயலாகும். இவை பற்பல சர்வதேச சாதனங்களிலும் பல நாடுகளின் அரசியலமைப்புக்களிலும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை மனித உரிமைகளாகும். கடத்தல் வியாபாரமானது, பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கொடூரமான, கீழ்த்தரமான சூழ்நிலைகளுக்கு உட்படுத்துவதன் மூலமும் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான அவர்களது ஆற்றலை மட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் இவ்வுரிமைகளை மீறுகின்றது.

இரண்டாவதாக மேலே கள்ளக் கடத்தல் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடப்பட்டது போல கடத்தல் வியாபாரமும் அதேபோன்று பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தலொன்றைக் கொடுக்க கூடியதாகவிருக்கின்றது. இது உலகத்தில் அநேக நாடுகளில் குற்றவியல் தவறொன்றாகும். அத்துடன் ஆட்களுக்கும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கும் நேரடியாகச் சொல்லொணாக்கஷ்டங்களையும் கொடுத்து மனிதப் பெறுமதியை மோசமாக்குகின்றது.

மூன்றாவதாக பொருளாதாரக் கண்கொண்டு பார்க்கையில் இந்தக் கடத்தல் வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள், ஏழ்மையான பலவீனமான ஆட்களையே தமது வலைக்குள் சிக்க வைக்கின்றார்கள். தமது சமூக மற்றும் வீட்டு நிலைமைகள், வாழ்வதற்கான வழியைத் தேடுவதற்கு உகந்ததாக இல்லாதிருக்கின்றதால் பெண்களும் குழந்தைகளும் மிக இலகுவில் இந்த வலையில் சிக்கி விடுகின்றார்கள். கடத்தல் வியாபாரத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் அனேகமானோர் வறுமை தாண்டவமாரும் இடப்பரப்புக்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு பொருளாதார ரீதியாக அபிவிருத்தியடைந்த இடப்பரப்புக்களுக்கு அல்லது நாடுகளுக்கு வேலை செய்வதற்காகக் கூட்டிச் செல்லப்படுகின்றார்கள். அங்கே சென்றால் அவர்களுக்கு நல்லதொழில் வாழ்க்கை அமையும் என்று நம்புவதால் அல்லது நம்ப வைக்கப்படுவதால் அவர்கள் அங்கு செல்கின்றார்கள். அங்கே இவர்கள் கௌரவமில்லாத, ஆபத்தான அல்லது கீழ்த்தரமான வேலை

⁵³ “ஆட்கள் கடத்தல் வியாபாரம்: OSCE க்கு சிக்கல்கள்” ஐரோப்பாவில் பாதுகாப்பு மற்றும் ஒத்துழைப்பிற்கான ஸ்தாபனத்தின் மீளாய்வு மாநாடு, 1999 செப்டம்பர் (Organisation for Security and Co-operation in Europe Conference IODIHR பின்னணிக் கட்டுரை 1999/3 (ஐனநாயக நிறுவனங்கள் மற்றும் மனித உரிமைகளுக்கான அலுவலகம் - Office for the Democratic Institutions and Human Rights) பிரிவு 3. பின்வரும் இணையத்தில் நேரடியாகக் கிடைக்கும் (<http://www.osce.org/odihr/1999/09/1503en.html/documents>)

புரிவதற்கு மலிவான ஒரு தொழிலாளரணியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றார்கள். அதாவது இம்மக்களை இப்படியான வேலைகளுக்குச் செல்வதற்கு தூண்டுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு: (அ) இவ்வாட்களை பலவீனமான நிலைமைகளுக்குத் தள்ளும் வறுமை. அத்துடன் (ஆ) உலகில் உள்ள பொருளாதார ரீதியாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கின்ற கிராக்கி. ஆகவே கடத்தல் வியாபாரத்தை முறியடிக்க வேண்டுமானால் பொருளாதார காரணங்களையும் நிலவும் வறுமையையும் பால், சமூக மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தி போன்ற இக்காரணங்களைக் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

3.3 சர்வதேச நியமங்கள்

2000 டிசம்பர் மாதத்தில் ஆட்கள் கடத்தல் (விசேடமாக பெண்களும் குழந்தைகளும்) வியாபாரத்தை தடை செய்வதற்கான, ஒடுக்குவதற்கான அதைச் செய்பவர்களை தண்டிப்பதற்கான மரபொழுங்கில் இலங்கை கைச்சாத்திட்டது. ஆனால் இந்த மரபொழுங்கை இன்னமும் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆட்கள் கடத்தல் வியாபாரத்தின் "எல்லா அம்சங்களையும்" கவனத்திற் எடுத்துக்கொண்ட முதலாவது சர்வதேச சாதனம் "ட்ராபிக்கிங் புரொட்டக் கோல்" ஆகும். இந்தக் கடத்தல் வியாபார மரபொழுங்கின் நோக்கங்களாவன: ஆட்கள் கடத்தல் வியாபாரத்தைத் தடைசெய்தல் அத்துடன் அதற்கெதிராகப் போராடுதல்; மனித உரிமைகளைக் கவனத்துக்கெடுத்து கடத்தல் வியாபாரத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பளித்து உதவி செய்தல்; அத்துடன் இது தொடர்பில் நாடுகளுக்கிடையில் ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்தல்.⁵⁴ இந்த மரபொழுங்கின் தலைப்பு, பாயிரம் மற்றும் பல்வேறு பிரிவுகள், பெண்களையும் குழந்தைகளையும் பாதுகாத்தல் வேண்டும் என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல் வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றது. கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்கைப் போலவே கடத்தல் வியாபார மரபொழுங்கும் கடத்தல் வியாபாரத்தினால் விடுக்கப்பட்டிருக்கும் சவால்களையும் சந்திப்பதற்குப் பரந்த அளவிலான அணுகுமுறையொன்றை மேற்கொள்ளுகின்றது. இதில் மூன்று பிரதான கூறுகள் உள்ளன: சட்டவாக்கம் மற்றும் சட்ட அமுல்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் கடத்தல் வியாபாரத்திற்கெதிரான போராட்டத்தில் உள்நாட்டிலும் மற்றைய நாடுகளின் ஒருங்கிணைப்புடனும் நடவடிக்கைகள் எடுத்தல்; அத்துடன் அதில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல்.

சட்டவாக்க நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் கடத்தல் வியாபார மரபொழுங்கானது மேலே காட்டப்பட்டுள்ள வரைவிலக்கணத்திற்கு ஏற்ப கடத்தல் வியாபாரத்தை குற்றவியல் தவறொன்றாக ஆக்குகின்ற சட்டவாக்கத்தை அரசுகளையும் தரப்பினர்களையும் பணிக்கின்றது. குறிப்பாக ஐந்தாம் உறுப்புரையானது கடத்தல் வியாபாரத் தவறை புரிவதற்கான இத்தொழிற்பாடுகளை வழி நடத்துகின்ற

⁵⁴ கடத்தல் வியாபார மரபொழுங்கு, உறுப்புரை 2

ஒழுங்கமைக்கின்ற அத்துடன் இவற்றுக்கு உதவுகின்ற செயற்பாட்டில் ஈடுபட்ட ஆட்களை பொறுப்பானவர்களாக தேசிய சட்டவாக்கம் கொள்ளல் வேண்டுமென விதிக்கின்றது.⁵⁵

கடத்தல் வியாபார மரபொழுங்கின் ஆறாம் உறுப்புரையானது, பாதிக்கப்பட்டவரின் ஆளடையாளங்கள், அந்தரங்கம் மற்றும் உடல் பாதுகாப்பு என்பன பாதுகாக்கப்படுவதையும் அத்துடன் ஏற்பட்ட சேத ஈடுகளுக்கான நஷ்ட ஈடு பெறுவதற்கான சட்டரீதியான உரிமையையும் பாதுகாக்கப்படுவதையும் உறுதி செய்வதற்கான சட்டவாக்கம் மற்றும் நடவடிக்கை முறை நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு நாடுகள், தரப்பினர்களை ஊக்குவிக்கின்றது.⁵⁶ கடத்தல் வியாபார மரபொழுங்கானது, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய முழுத் தகவலை பெறுவதற்கும் சட்ட நடவடிக்கைகளில் பங்குபற்றுவது பற்றிய முழுத்தகவலை பெறுவதற்குமுள்ள நடவடிக்கை முறை உரிமைகளைப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு போதுமான நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு நாடுகளை மேலும் தேவைப்படுத்துகிறது.⁵⁷ பாதிக்கப்பட்டவர் இத்தாக்கங்களிலிருந்து விடுபட்டு வருவதில் அவருக்குத் தேவையாக இருக்கக்கூடிய சமூகரீதியான, உடல் ரீதியான அத்துடன் உளரீதியான தேவைகளைப் பற்றியும் நாடுகள் "கவனத்திற்கெடுத்தல் வேண்டும்." அத்துடன் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி மற்றும் பயிற்சி பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் போன்ற பொருள் சார் உதவியை வழங்குமாறு ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள்⁵⁸ இறுதியாக கடத்தல் வியாபாரத்தில் பாதிப்புக்குள்ளானவர்களைக் கையாளும்போது அவர்களுடைய வயது, பால் மற்றும் விசேட தேவைகள் என்பவற்றைக் கவனத்திற்கெடுத்து மனம் நோகாவண்ணம் அவர்களைக் கையாளுதல் வேண்டும் என நாடுகளைத் தேவைப்படுத்துகிறது.⁵⁹

கடத்தல் வியாபாரத்தை முறியடிப்பது தொடர்பில் கள்ளக் கடத்தல்⁶⁰ மரபொழுங்கில் கள்ளக் கடத்தலுக்கு எதிராக எடுபட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் போன்ற அதே எல்லைப்புற நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு நாடுகள் தேவைப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துடன் பொருத்தமான முறையில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளையும் பிரயாண ஆவணங்களின் வலிதுடையாத தன்மையும் கையாளுதல் வேண்டும்.⁶¹

⁵⁵ மேற்படி, உறுப்புரை 5

⁵⁶ மேற்படி, உறுப்புரை 6 (6)

⁵⁷ மேற்படி, உறுப்புரை 6 (2) (அ), (ஆ)

⁵⁸ மேற்படி, உறுப்புரை 6 (3) (அ), (ஆ), (இ), (ஈ)

⁵⁹ மேற்படி, உறுப்புரை 6 (4)

⁶⁰ மேற்படி, உறுப்புரை 11

⁶¹ மேற்படி, உறுப்புரைகள் 12 மற்றும் 13

பாதுகாப்புக்களைப் பொறுத்தவரை பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பூரணமாக மதித்து, கவனிப்பும் உதவியும் வழங்குவது மட்டுமல்லாமல் கடத்தல் வியாபாரம் தொடர்பில் அவர்களுக்கு எதிராகச் சார்த்தப்பட்ட குற்றங்களுக்காக அவர்கள் தண்டிக்கப்படுதலும் ஆகாது. பலவந்தம் அல்லது பலாத்காரம் என்ற அம்சம் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் மீது முக்கியமாக அவர் அனுபவித்திருக்கக் கூடிய கஷ்டம் துன்பம் காரணமாக பொறுப்பு சுமத்தப்படலாகாது. உதாரணமாக கடத்தல் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒருவரால் வர்த்தக ரீதியிலான பாலியல் தொழிலில் பலாத்காரமாக ஈடுபடுத்தப்பட்ட பெண் ஒருவர் விபச்சாரத்திற்காக கைது செய்யப்படலாகாது.

கடத்தல் வியாபாரத்தை முறியடிப்பதற்கும் அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கும் பூரணமான கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும் வேறு நடவடிக்கைகள் என்பனவற்றை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் எனவும் நாடுகள் தரப்புகள் தேவைப்படுத்தப்படுகின்றன.⁶² அத்தகைய நடவடிக்கைகள் ஆராய்ச்சி, தகவல், பிரசாரங்கள் மற்றும் அரசு சார்பற்ற அமைப்புக்களுடன் ஒத்துழைப்பு என்பவற்றுடன் இரு தரப்பினரைக் கொண்ட மற்றும் பலதரப்பினரைக் கொண்ட நியாயபீடங்களை உள்ளடக்கும். கடத்தல் வியாபாரம், சட்டவாக்கம், கடத்தல் வியாபாரத்தை முறியடிப்பதற்கான வழிவகைகள் அத்துடன் ஏனைய இயைபான தகவல் தொடர்பில் நாடுகள் தரப்பினருக்கிடையில் தகவல் பரிமாற்றத்திலும் தொழிநுட்ப பயிற்சியிலும் பங்கு பற்றுவதற்கு நாடுகள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன.⁶³

3.4 இலங்கைச் சட்டவாக்கம்

இலங்கையில் சட்ட விரோதக் கடத்தல் வியாபாரமானது தண்டனைச் சட்டக் கோவையில் குற்றவியல் குற்றமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது.⁶⁴ சட்ட விரோத கடத்தல் வியாபார மரபொழுங்கு வரையப்படுவதற்கு முன்னர் நிறைவேற்றப்பட்ட தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 360 ஆம் பிரிவானது நாட்டுக்குள்ளேயோ அல்லது வெளியேயோ நடைபெறும் சட்ட விரோத கடத்தல் வியாபாரம் தொடர்பிலான குற்றங்கள் பற்றி விரிவாக வெளிப்படையாகக் கூறுகின்றது.

தண்டனைச் சட்டக் கோவையானது எந்தவிதமான சட்ட விரோதக் கடத்தல் வியாபாரத்தையும் குற்றவியல் தவறொன்று எனத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. பொதுவாக பலவந்தமாகவோ அல்லது பலவந்தமில்லாமலோ ஆட்களைப் பெறுதல் 360(அ) (1) ஆம் பிரிவில் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அத்துடன்

⁶² மேற்படி. உறுப்புரை 9

⁶³ மேற்படி. உறுப்புரை 10

⁶⁴ தண்டனைச் சட்டக் கோவை (1995 இன் 22 ஆம் இலக்க திருத்தச் சட்டம்) (இதன் பின்னர் தண்டனைச் சட்டக் கோவை)

பணத்திற்காகவோ அல்லது வேறு ஏதேனும் கைமாறுக்காகவோ ஆளொருவரையும் வாங்குகின்ற அல்லது விற்கின்ற அல்லது பண்டமாற்றுச் செய்கின்ற செயல் எதுவும் 360 (இ)ஆம் பிரிவில் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

விபச்சாரத்தை நேரடியாகக் குறிப்பிடு செய்கையில் சர்வதேச எல்லைகளுக்கிடாக ஆட்கள் கொண்டு செல்லப்படுதல் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் கீழ் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.⁶⁵ அதேபோன்று நாட்டுக்குள்ளும் இவ்வாறு கொண்டு செல்லப்படுவதும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.⁶⁶ குழந்தைகள் பாதுகாப்பு பற்றிய திட்டவட்டமான குறிப்பிடு தொடர்பில் 360(அ)(4) ஆம் உறுப்புரையானது பராயமடையாத ஒரு குழந்தை ஆளொருவருடன் நாட்டிற்குள் கொண்டுவரச் செய்யவிருப்பதை தடைசெய்கின்றது: குழந்தையொன்றை இவ்வாறான செயல்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தல் தொடர்பிலான பல்வேறு தவறுகள் பற்றி 360(இ) ஆம் உறுப்புரை விபரமாகக் கூறுகின்றது.

தவறொன்றாக. சட்ட விரோதக் கடத்தலில் வியாபாரத்திற்கு, இலங்கை சட்டவாக்கத்திலுள்ள வரைவிலக்கணமானது சட்ட விரோதக் கடத்தல் வியாபார மரபொழுங்குள்ள வரைவிலக்கணத்தை விடக் குறைவான வளைந்துக் கொடுக்கும் தன்மையைக் கொண்டதாகவிருக்கின்றது. கடத்தல் வியாபாரத்திற்கான மரபொழுங்கு வரைவிலக்கணத்தில் அளவிற்கதிகமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன எனவும் அநேக நாடுகளில் நிரூபிப்பது கடினமாக இருக்கும் எனவும் மனித உரிமைகள் பற்றித் தீவிரமாக இருக்கின்றவர்களிடையே பரவலாக நம்பப்படுகின்ற கருத்தோடு ஒப்பிடும் போது இது ஒரு நன்மை பயக்கக்கூடிய முன்னேற்றமாகும்.⁶⁷ மேலும் தண்டனைச் சட்டக் கோவையானது குற்றத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மிகக்கடுமையான தண்டனை வழங்குகின்றது: ஆகக் குறைந்தது இரண்டாண்டு கால அத்துடன் ஆகக்கூடியது இருபது ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனையுடன் குற்றப் பணமொன்று விதிக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறும் உண்டு.⁶⁸ புரியப்பட்ட தவறானது, ஒரு குழந்தை தொடர்பானதாகவிருந்தால் ஆகக்குறைந்தது சிறைத்தண்டனையானது ஐந்து ஆண்டு காலப்பகுதிக்கு சிறைத் தண்டனையாக அதிகரிக்கப்படும்.⁶⁹

⁶⁵ தண்டனைச் சட்டக் கோவை பிரிவு 360 (அ) (2)

⁶⁶ மேற்படி பிரிவு 360 (அ) (5)

⁶⁷ ஜோர்தான், ஆன். டி., "பூரணமான ஐக்கிய நாடுகள் கடத்தலில் வியாபார மரபொழுங்கிற்கான வியாக்கினம் செய்யப்பட்ட வழிகாட்டி," வாஷிங்டன் டி. சி. சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டக்குழு, 2002 பக் 7 கிடைக்கும் இடம்:
http://www.hreta.org/erc/library/display.php?doc_id=818&category_id=12&category_type=3&group=

⁶⁸ தண்டனைச் சட்டக் கோவை பிரிவு 360 (1) (ஆ)

⁶⁹ மேற்படி

மேலே கலந்துரையாடப்பட்டவாறு எல்லை மற்றும் ஆவணப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் அரசாங்கம் சட்ட விரோதக் குடியகல்வுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதில் மும்முரமாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. எனவே இந்நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் சட்டம் ஆக்கப்படவில்லையாயினும் அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள், இந்தப்பிரச்சனையைத் தடைசெய்வதற்கும் சமாளிப்பதற்கும் உசிதமாக இருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டில் கடத்தல் வியாபாரிகளின் தொழிலை இரகசிய உளவுப்பிரிவினர் மிகக் கஷ்டமாக ஆக்கியிருக்கின்றனர் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடுமில்லை. ஆயினும் மேலே கலந்தரையாடப்பட்டவாறு இச் செயற்பாடுகள் சட்டவிரோதப் பிணைப்பணத்தை தடுப்பதிலேயே இலக்கை வைத்திருந்தன. நாட்டுக்குள்ளே கடத்தல் வியாபாரம் செய்யப்படுவதைக் கண்காணிப்பதற்கும் கண்டு பிடிப்பதற்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கும் மிகக்குறைந்த அளவிலான வளங்களே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இது காட்டுகின்றது. மேலும் கடத்தல் வியாபாரத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் சிலர் தமது பிரயாணத்திற்கு சட்டரீதியான பாதையைப் பயன்படுத்தக்கூடிய சாத்தியக்கூறு இருக்கிறதென்பது புறக்கணிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கை வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகச் (SLBFE) கடத்தல் வியாபாரத்தை முறியடிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கிறதென்பது, குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.⁷⁰ இலங்கை வேலைவாய்ப்புப் பணியகச் சட்டம் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பிற்கு ஆட்களை அதிகாரமளிக்கப்படாமல் எடுப்பதை தடை செய்கின்றது.⁷¹ இந்த நோக்கத்திற்காக ஆவணங்களைப் பொய்யாகப் புனைவது தவறொன்றாகும்.⁷² இவையெல்லாம், பிரயோசனமான பாதுகாப்புக்களாக இருந்தாலும் இலங்கை வேலைவாய்ப்புப் பணியகம் சட்டத்தில் இப்பிரிவுகள் வலியுறுத்தப்படவில்லை. கடத்தல் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு எதிராக வழக்கு தொடுப்பதற்கு தண்டனைச் சட்டக் கோவை அதிக பயனுள்ள வழிமுறை எனவும், அது கடுமையான தண்டனைகளையும் வழங்குகின்றது எனவும் அரசாங்கம் அபிப்பிராயப்படுகின்றது.⁷³

3.5 2003 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்குள்ளும்

இலங்கையிலிருந்தும் கடத்தல் வியாபாரம்

இலங்கை மீது கடத்தல் வியாபாரத்தினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்வது கடினமாகும் இந்தப் பிரச்சனையின் விரிவெல்லையைப் பற்றி சரியாக இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதை அநேக அறிக்கைகள்

⁷⁰ 1985 இன் 21 ஆம் இலக்கச் சட்டம்

⁷¹ இலங்கை வேலைவாய்ப்புப் பணியகச் (SLBFE) சட்டம், பிரிவு 62

⁷² மேற்படி பிரிவு 63 (அ)

⁷³ சட்டமா அதிபர் திணைக்களம். சிரேஸ்ட் சட்டவாதி விஜித கே. மல்கொடவுடனான நேர்காணல். 2004 சனவரி 21

ஏற்றுக்கொள்கின்றன. அத்துடன் இந்தப் பிரச்சனை மீது முழுமையான ஆராய்ச்சியொன்று செய்யப்பட வேண்டிய தேவை மிகத் தெளிவாகப் புலனாகின்றது.⁷⁴ கடத்தல் வியாபாரத்திற்கு பலியாகியவர்களின் எண்ணிக்கை பற்றிய சில மதிப்பீடுகள், வர்த்தக ரீதியிலான பாலியல் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையை வைத்தே பெறப்படுகின்றன. தற்போது செய்யப்பட்ட மதிப்பீடுகள் சிலவற்றின் விபரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

- ♦ குடியகல்விற்கான சர்வதேச ஸ்தாபனத்தின் பிரகாரம் (IOM), உள்நாட்டில் கடத்தல் வியாபாரம் 16 வயதிற்கு கீழ்ப்பட்ட கிட்டத்தட்ட 100,000 குழந்தைகளைப் பாதிக்கின்றது; இவர்கள் வர்த்தக ரீதியிலான பாலியல் செயற்பாடுகளில், வீட்டுச் சேவகத்தில் அல்லது இராணுவச் சேவையில் பலாத்காரமாக ஈடுபடுத்தப்படுகின்றார்கள். மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட 2000-3000 குழந்தைகள் வீட்டுச் சேவைக்காக அல்லது வர்த்தக ரீதியிலான பாலியல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தப் படுவதற்காக வெளிநாடுகளுக்கு கொண்டுச் செல்லப் படுகின்றார்கள்.⁷⁵
- ♦ இலங்கையில் 20,000க்கும் 30,000த்திற்கும் இடைப்பட்ட குழந்தைகள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என யுனிபெம் (UNIFEM) மதிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. சர்வதேச ரீதியிலான கடத்தல் வியாபாரப் பிரச்சனையானது ஏனைய தெற்காசிய நாடுகளைவிட எமது நாட்டில் குறைவாகவிருக்கின்றது எனக் கருதப்படுகின்றது.⁷⁶
- ♦ யுனிசெப் (UNICEF) மற்றும் சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு (ILO) ஸ்தாபனங்களின் பிரகாரம் கிட்டத்தட்ட 40,000 குழந்தைகள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள்.⁷⁷
- ♦ ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசு இராஜாங்க அமைச்சின் மதிப்பீடுகளின்படி இலங்கைக்குள் 10,000 இலிருந்து 15,000

⁷⁴ "ஆட்கள் கடத்தல், விசேடமாக பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் வியாபாரம் மீதான மனித உரிமைகள் அறிக்கையொன்று: இலங்கை" பாதுகாப்புக் கருத்திட்டம் 2002 மார்ச்; ஹெம்ச்சந்திர, தமிழ்த் "இலங்கையில் அநேக குழந்தைகள் இன்னமும் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு உதாசீனம் செய்யப்படுகின்றார்கள்", டெய்லி மிரர், 2003 அக்டோபர் 8

⁷⁵ குடியகல்வோர்களில் கடத்தல் வியாபாரம், காலாண்டு செய்தியறிக்கை-விசேட பிரகாரம், குடியகல்விற்கான சர்வதேச ஸ்தாபனம், 2001 ஏப்ரல் இல 23.

⁷⁶ யுனி.பெம் (UNIFEM) நாட்டு அறிக்கை, இலங்கை 1998

⁷⁷ ஹெம்ச்சந்திர தமிழ்த் "இலங்கையில் இன்னமும் அநேகம் குழந்தைகள் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு உதாசீனம் செய்யப்படுகின்றார்கள்" 2003 அக்டோபர் 8.

வரையிலான குழந்தைகள் கடத்தல் வியாபாரம் செய்யப்படுகின்றார்கள். அத்துடன் 500 பேர் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றார்கள்.⁷⁸

- ♦ வருடாந்தம் கிட்டத்தட்ட 3000 பேர் அதில் (அநேகமானோர் பெண்களும் குழந்தைகளும்) கடத்தல் வியாபாரம் காரணமாக காணாமல் போகின்றார்கள் என மனித உரிமைகள் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான வழக்கறிஞர்கள் (LHRD) மதிப்பீடு செய்திருக்கின்றார்கள்.⁷⁹

இந்தக் கணக்குகளை உறுதி செய்வதற்கு உண்மையான வழி எதுவும் தற்போது கிடையாது, மிகப் பழமையான மதிப்பீட்டு முறைகளை பயன்படுத்தினாலும் கூட கடத்தல் வியாபாரம் காரணமாக ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவினரான இலங்கையர்கள் துன்பம் அனுபவிக்கின்றார்கள் என்பதற்குத் தெளிவான சான்று உண்டு. இலங்கைக்குள் தொழில் தருவதாக கூறிய வாக்குறுதிகளால் கவரப்பட்டு பின்னர் வர்த்தக ரீதியிலான பாலியல் நடவடிக்கையிலும் வீட்டுச் சேவகத்திலும் அல்லது மீன் பிடித்தொழிலிலும் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றார்கள். நாட்டின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் குழந்தைகளை பலாத்காரமாகத் தூக்கிச் சென்று படைவீரர்களாக அல்லது தொழிலில் பயன்படுத்தும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் (LTTE) நடவடிக்கை பிரசித்தமானதாகும்.⁸⁰ இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சனை என்னவெனில் மேலை நாடுகளிலிருந்து வரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் வர்த்தக ரீதியிலான பாலியல் நடவடிக்கைகளுக்கு இளம் பையன்களையும் சிறுமிகளையுமே நாடுகின்றார்கள். இவர்களில் அதிகமானோர் கிராமப் புறங்களிலிருந்தே வருகின்றார்கள் சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் படி இன்னுமொரு பிரச்சனை என்னவென்றால் கிராமப் புறங்களில் மீன்பிடி "வாடிகளுக்கு" சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் குழந்தைகள் அடிமைகளுக்கான நிலைமைகளின் கீழ் வைத்திருக்கப்படுகின்றார்கள். இறுதியாக இலங்கையில் ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையினரான வெளிநாட்டு பெண்கள் (இவர்களில் சிலர் கடத்தல் வியாபாரத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என நம்பப்படுகின்றவர்கள்) விபச்சாரிகளாக தொழில் செய்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.⁸¹

⁷⁸ ஆட்கள் கடத்தல் வியாபாரம் பற்றி யு.எஸ் அறிக்கை பக் 141

⁷⁹ குணதிலக நதீரா "மனிதக் கடத்தல் வியாபாரத்தை தடுப்பதில் யு.எஸ் உதவி செய்வதற்கு தயார்" டெய்லி நியூஸ் 2003 மே 30

⁸⁰ குழந்தை படைவீரர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வது ஒரு சிக்கலான மனதைத் தொடுகின்ற ஒரு பிரச்சனையாகும். இதுவும் கடத்தல் வியாபாரம் சம்பந்தமானதாக இருப்பதோடு கடத்தல் வியாபார சிந்தனைக்கு அப்பாலும் இதற்கு முக்கிய கவனத்தைச் சர்வதேச சமூகம் வழங்கியிருக்கின்றது. இந்த காரணத்திற்காக இப்பிரச்சனைகள் இந்தக்கட்டுரையில் கவனத்திற்கெடுத்துக்கொள்ளப் படமாட்டா

⁸¹ "உடனடி விசாக்களை கோல்கேல்ஸ் சாதகமாக பயன்படுத்துகின்றார்கள்" சண்டே ஐலண்ட் 2003 யூன் 8.

2003 இல் கடத்தல் வியாபாரப் பிரச்சனைகள் பற்றிக் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஊடகத்துறையில் செய்தி வெளியிடப்படவில்லை. எனினும் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்கள் பற்றி வெளியிடப்பட்டன. இவை பல விதமான கடத்தல் வியாபாரம் பற்றிய, வதந்திகளை உள்ளடக்குவதால் இவற்றை மீளாய்வு செய்வது பிரயோசனமாக இருக்கும். அத்துடன் அவை கடத்தல் வியாபாரம் செய்பவரிடம் எவரும் பலியாகலாம் என்ற விடயத்தை புலப்படுத்துகின்றன. கடத்தல் வியாபாரத்தை முறியடிப்பதற்கு இவ்வுதாரணங்கள் இன்னும் அதிக சட்டவாக்க நடவடிக்கையின் விழிப்புணர்வு எழுச்சியின் மற்றும் சர்வதேச ஒத்துழைப்பின் தேவையையும் புலப்படுத்துகின்றது.

- ♦ கடத்தல் வியாபாரம் எனச் சந்தேதிக்கப்பட்ட. மிகவும் பிரபலப்படுத்தப்பட்ட விடயமொன்றில் சோமலதா சத்தற சிங்ஹ சம்பந்தப்பட்டார். இவர் ஓர் இலங்கைச் சேர்ந்த வீட்டுப்பணிப்பெண் ஆவார். இவர் மே மாதத்தில் வீட்டு பணியாளாக வேலை செய்வதற்கு குவைத் சென்றார். இவர் அங்கு சென்றடைந்த பின்னர் ஒரு சில வாரங்களுக்குள் இறந்து விட்டார். ஆனால் அவர் எப்படி இறந்தார் என்பதற்கான காரணம் தெளிவற்றதாகவே இருந்தது அவர் இறந்த பின்னர் உடனடியாக அவருடைய சிறுநீரகங்கள், விழிவெண்படலங்கள் மற்றும் "பிளாட்டர்" உட்பட பல அவயங்கள் அகற்றப்பட்டிருந்தன.⁸² தாம் இறப்பதற்கு முன் தமது அவயங்களை நன்கொடையாக வழங்குவதற்கான தம்முடைய விருப்பத்தை தெரிவித்திருந்தார் என குவைட் அதிகாரிகள் சார்த்தியிருந்தார்கள். ஆனால் அவரது குடும்ப அங்கத்தவர்களோ அவர் உடல் அங்கங்களை விற்பனை செய்யும் விசமத் தொழிலுக்கு பலியான ஒருவர் எனச் சார்த்துகின்றனர்.
- ♦ ஒருவர் தமக்கு வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்கு ஜேர்மனிக்கு அனுப்புவதற்கு ஒழுங்கு செய்து தருவதாக உறுதியளித்த முகவர் ஒருவருக்கு ரூ 1,200, 000 கொடுத்தார் என அக்டோபரில் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. முகவரால் வழங்கப்பட்ட போலி விசாவை பயன்படுத்தி இவர் ஜேர்மனிக்குப் பிரயாணம் செய்ய எத்தனித்தார் ஆனால் அவர் மாலை தீவில் இடை மறிக்கப்பட்டு இலங்கைக்கு திருப்பியனுப்பப்பட்டார். இவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர் மாலைதீவிற்குச் சட்ட விரோதமாக பிரயாணம் செய்த குற்றத்திற்காக விளக்கமறியலில் 113 நாட்கள் கழிக்க நேர்ந்தது.⁸³

⁸² சமத், ஃபெய்ஸால், " இறந்த தொழிலாளருக்கான ஆர்ப்பாட்டம், குடியகல்விலுள்ள ஆபத்துக்களைக் காட்டுகின்றது" IPS இன்ரர் பிறெஸ் சர்வீஸ், 2003

⁸³ லங்காதீப. 2003 அக்டோபர் 2.

- ♦ நவம்பர் மாதத்தில் பேரலிக் கடவுச்சீட்டுக்களைப் பயன்படுத்தி பல இலங்கை குழந்தைகளை (2பையன்கள், 3 சிறுமிகள்) கடத்திச் செல்ல எத்தனித்த நான்கு வெளிநாட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இக்குழந்தைகள் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள் என்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருந்தது. இக்குழந்தைகளுக்கு உதவி செய்வதற்கும் வெளிநாட்டவர்களைக் கைது செய்வதற்கும் இரகசிய உளவு பிரிவினரும் தேசிய குழந்தை பாதுகாப்பு அதிகார சபையும் தலையிட்டது.⁸¹
- ♦ இலங்கையில் சட்ட விரோதமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்த முகவர் நிலையமொன்று சைப்பிரஸ் நாட்டில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் கல்வி கற்பதற்கு வாய்ப்பொன்றை மாணவர்களுக்கு வழங்கியது என நவம்பரில் செய்தி வெளியிடப்பட்டது. அந்த முகவர் நிலையம் முந்நூறு மாணவர்களிடமிருந்து பணம் பெற்றுக்கொண்டது. பின்னர் இவர்களுக்கு சைப்பிரஸ் செல்வதற்கு போலி விசாக்களும் பயண வசதியும் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. அங்கே போய்ச் சேர்ந்ததும் அத்தகைய பல்கலைக்கழகம் எதுவும் அங்கு இருக்கவில்லை என மாணவர்களுக்குத் தெரியவந்தது வீட்டிற்குத் திரும்புவதற்கு வழிவகையின்றி இம்மாணவர்கள் சைப்பிரஸ் நாட்டில் தவிக்க விடப்பட்டார்கள்.⁸²

வலுவறுத்தல்

கடத்தல் வியாபாரத்துறையில் சட்டத்தை வலுவறுத்தல் தொடர்பில் அரசாங்கம் இன்னும் சில முன்னேற்றங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீண்டகால உதவி வழங்குவதற்கு அரசாங்கத்தின் இயலாமை பற்றி 2003 ஆம் ஆண்டின் யு. எஸ் கடத்தல் வியாபார அறிக்கையில் சுட்டி காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.⁸³ கடத்தல் வியாபாரத்தை தடை செய்வதற்கான ஆகக் குறைந்த நியமங்களுடன் இணங்கியொழுகவில்லை. ஆனால் "அவ்வாறு செய்வதற்கு குற்றிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் எடுக்கின்றது" என அந்த அறிக்கையில் மேலும் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது.⁸⁴ கடத்தல் வியாபாரத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்துவதற்கு அவசியமாகக் கூடியவாறான அத்தகைய பின்வரும் நடவடிக்கைகளை அறிக்கை நிரப்படுத்தியிருந்தது:

⁸¹ கமகே அஞ்சனா, "நான்கு சீனாக்காரர்கள் ப.ச.தே.வி இல் வைத்திருக்கப்பட்ட இலங்கைக் குழந்தைகள். டெய்லி நியூஸ் 2003 நவம்பர்

⁸² லங்காதீப, 2003 நவம்பர் 3

⁸³ ஆட்கள் கடத்தல் வியாபாரம் பற்றிய யு.எஸ் அறிக்கை, பக் 141, 87

⁸⁴ மேற்படி

- (அ) பாலியல் ரீதியாக வரும் சுற்றுலாப்பயணிகளுக்கெதிராக சட்ட வலுவறுத்தல் முயற்சிகளைப் பலப்படுத்தல்;
- (ஆ) தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் குழந்தை படை வீரர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட குழந்தைகளின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்தல்; அத்துடன்,
- (இ) இலங்கைக்குள் கொண்டுவரப்படும் வெளிநாட்டுப் பெண்கள் கைது செய்யப்படாமலிருப்பதை உறுதி செய்தல்.⁸⁸

சர்வதேச ஒத்துழைப்பு

கடத்தல் வியாபாரத்தையும் கள்ளக் கடத்தலையும் முறியடிப்பதற்கு இலங்கை சர்வதேச ரீதியில் மற்றைய நாடுகளோடு மும்முரமாக ஒத்துழைத்திருக்கின்றது. இதற்கான நிபுணர்குழு 1 இன் கூட்டம் மக்களைக் கள்ளக் கடத்தல் செய்தல் ஆட்கள் கடத்தல் வியாபாரம் மற்றும் இவை தொடர்பில் நாடுகளுக்கிடையான குற்றச்செயல் என்பன தொடர்பில் பாலி நாட்டில் நடந்த மாநாட்டின் தொடர் நடவடிக்கையாக கொழும்பில் மார்ச்சு 13ஆம், 14ஆம் திகதிகளில் நடாத்தப்பட்டது.⁸⁹ ஐஓஎம் (IOM) உடனான நெருங்கிய ஒருங்கிணைப்புடனும் நிதியுதவியுடனும் இலங்கை அரசாங்கத்தால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட நிபுணர்குழுக்கூட்டத்தில் 38 நாடுகளிலிருந்து சிரேஸ்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் வருகைத் தந்திருந்தார்கள். இந்தப் பிரச்சனைகள் மீது விழிப்புணர்ச்சியையும் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் மக்கள் கள்ளக் கடத்தல் செய்யப்படுவதையும் கடத்தல் வியாபாரம் செய்யப்படுவதையும் முறியடிப்பதற்கு பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச ரீதியிலான முயற்சிகளைப் பலப்படுத்துவதற்கான வழிகளை உருவாக்குவதற்கு நிபுணர் குழுக்கூட்டம் நடாத்தப்பட்டது.⁹⁰

⁸⁸ மேற்படி

⁸⁹ மனிதக் கள்ளக் கடத்தல் மற்றும் குற்றம் பற்றி கலந்துரையாடுவதற்கு 38 நாடுகள் "டெய்லி நியூஸ், 2003 மார்ச் 12; "மனித கடத்தல் வியாபாரம் மீது வாதிடுவதற்கு 38 நாடுகளிலிருந்து பிரதிநிதிகள் இங்கே வருகை", ஐலண்ட் 2003 மார்ச் 12; "மனிதக் கடத்தல் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்கு கொழும்பில் நிபுணர்கள் கூட்டம்" டெய்லி மிரர் 2003 மார்ச் 13

⁹⁰ மக்கள் கள்ளக் கடத்தல், ஆட்கள் சட்டவிரோதக்கடத்தல் வியாபாரம் மற்றும் இவை தொடர்பான தேசங்களுடனான குற்றம் பற்றிய முதலாவது பாலி மாநாடு இந்தோனேசிய பாலித்தீவில் 2002 பெப்ரவரி 27-28 ஆம் திகதிகளில் நடாத்தப்பட்டது. மக்கள் கள்ளக் கடத்தல், ஆட்கள் சட்ட விரோதக் கடத்தல் வியாபாரம் மற்றும் இவை தொடர்பான தேசங்களுக்கிடையான குற்றம் என்பவற்றை முறியடிப்பதில் தகவல் பரிமாற்றம் செய்தல், புதிய வழிவகைகள் வரைதல் என்பவற்றுக்கு இந்த மாநாடு அமைச்சர்களுக்கும் சிரேஸ்ட உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வாய்பொன்றை வழங்கியது. இந்த மாநாடானது கவலையளிக்கும் பிரச்சனைகளை கலந்துரையாடுவதற்கான மேடையொன்றாகவும் அதிக ஒத்துழைப்பு மற்றும் கூட்டு வேலையூடாக செயல் முறைக்குகந்த தீர்வுகளை நாடிப் பெறுவதற்கான நியாயபீடமொன்றாகவும் தொடர்ந்து செயற்பட்டுவருகின்றது. இதன் இரண்டாவது கூட்டம் 2003 ஏப்ரல் 28-30 ஆம் திகதியில் பாலியில் நடாத்தப்பட்டது.

அரசாங்கம் இத்தாலி நாட்டுடன் முக்கியமான இருதலைப்பட்டசமான ஆரம்ப நடவடிக்கையொன்றையும் மேற்கொண்டது. அடுத்த ஆண்டுகளுக்கு தற்காலிக வேலை விசா பெறுவதற்கு 1500 இலங்கையர் வரை விண்ணப்பம் செய்யக்கூடியதான நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றை இத்தாலி அரசாங்கம் ஆரம்பித்திருக்கின்றது.⁹¹ வேலைக்குத் தகமையுடைய விண்ணப்பதாரர்கள் குறிப்பிட்ட வேலைகளுக்கான பயிற்சியை கொழும்பில் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இலங்கையர்கள் சட்ட உதவி வாய்ப்புகளை வழங்குவதன் மூலம் இத்தாலிக்குள் இலங்கையர்கள் சட்ட விரோதமாகப் பிரவேசிப்பதைத் தடை செய்யலாம் எனவும் இவ்விலங்கையர்கள் இத்தாலி சென்றடைந்ததும் அங்குள்ள தொழில் தருநர்களால் அல்லது குற்றச் செயல் புரிபவர்களினால் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுவதையும் தடுக்கலாம் எனவும் இத்தாலி அரசாங்கம் நம்புகின்றது.

இறுதியாக, 2003 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசாங்கம் ஐரோப்பிய சமூகத்துடன் மீள் அனுமதி உடன்படிக்கையொன்றைச் செய்துக் கொள்வதற்கு நடவடிகள் எடுத்து.⁹² சட்ட விரோதக் குடியகல்வை, ஒத்துழைப்புத் தாத்பரியத்தைக் கொண்டும் பரஸ்பர அடிப்படையிலும் முறியடிப்பதே இந்த உடன் படிக்கையின் குறிக்கோள்களின் அம்சங்களில் ஒன்றாகும். இந்த உடன்படிக்கையின் நோக்கம் 2004 இல் பூரணப்படுத்தப்படும். அது பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்: "இலங்கையின் அல்லது ஐரோப்பிய யூனியனின் அங்கத்துவ நாடுகளில் ஒன்றினது நியதிக்காக எல்லைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு அல்லது வசிப்பதற்கு அல்லது இருப்பதற்கு தேவையான நியதிகளை பூர்த்தி செய்யாத அல்லது வசிப்பதற்கு அல்லது தொடர்ந்து பூர்த்தி செய்யமுடியாத ஆட்களை இனங்கண்டு தாய்நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்புவதற்கான துரித பயனுள்ள நடவடிக்கை முறைகளை மேற்கொள்ளுதலும் ஒத்துழைப்பு என்ற தாத்பரியத்துடன் அத்தகைய ஆட்கள் இடைப்போக்கில் செல்லுவதற்கு வசதி செய்தலும்."

3.6 கடத்தல் வியாபாரம் மீதான முடிவுரைகள்

ஆட்கள் கடத்தல் வியாபாரத்தை தடை செய்வதற்கு இலங்கை அரசாங்கத்தின் சட்டவாக்கமானது குற்றம் புரிந்தவர்களுக்கெதிராக வழக்குத் தொடுப்பதற்கான சட்ட வரைபொன்றை உருவாக்குவது தொடர்பில் போதுமானதாக இருக்கின்றது ஆயின், இச்சட்டங்கள் வலுவுறுத்துவதற்கும் கடத்தல் வியாபாரத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கும் அவசியமான வளங்கள் இலங்கை அரசாங்கத்திடம் கிடையாது. கள்ளக் கடத்தல் தொடர்பில் கலந்துரையாடப்பட்டவாறு சட்டவிரோதக் குடியகல்வை முறியடிப்பதற்காக (ஆனால் கடத்தல் வியாபாரத்தை முறியடிப்பதில் அல்ல) இலங்கை அரசாங்கம் கடுமையான முதலீட்டை செய்திருக்கிறது.

⁹¹ கன்னங்கரா, ஆனந்த "இலங்கையர்களுக்கு 500 புதிய தொழில்களை இத்தாலி வழங்குகின்றது. டெய்லி நியூஸ் 2003 யூலை 23.

⁹² இலங்கை மீள் அனுமதி உடன் படிக்கை கிடைக்கும் இடம் (state watch.org/news/2003/feb/srilanka pdf)

இந்தப் போக்கு இப்படியே தொடர்ந்தால் கடத்தல் வியாபாரச் செயற்பாட்டின் மனித ரீதியிலான பரிமாணத்தை உதாசீனம் செய்யும் ஆபத்து இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு உண்டு.⁹³ கீழே தொடர்ந்து வரும் பரிந்துரைகள் இலங்கையின் கடத்தல் வியாபாரத்துக்கெதிரான நடவடிக்கைளை மேம்படுத்துவதற்கு அடிப்படை அறிவுரைகளை வழங்குவதற்கென உத்தேசிக்கப்பட்டனவாகும்.

முதலாவது இலங்கையில் கடத்தல் வியாபார பிரச்சனையை நல்ல முறையில் விளங்கிக் கொள்வதற்கான தேவையொன்று இருக்கின்றது. இந்தப் பிரச்சனையின் விரிவெல்லையும் தன்மையையும் தீர்மானிப்பதற்கும் இப்பிரச்சனையைத் தடுத்து முறியடிப்பதற்கு மிகச்சிறந்த வழியை தீர்மானிப்பதற்கும் அரசாங்கம் தனது வளங்களை ஈடுபடுத்தல் வேண்டும். இதற்கு சிவில் சமுதாயத்தை ஈடுபடுத்துவதோடு சேர்த்து திணைக்களங்களுக்கு இடையிலான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அரசாங்க முயற்சியொன்று தேவைப்படும்.

இரண்டாவதாக கடத்தல் வியாபாரத்திற்கெதிரான போராட்டத்தில் இயலுமானவரை பரந்த நோக்குடைய அணுகுமுறையொன்று அரசாங்கம் கடைபிடிப்பது அவசியமானதாகும். கடத்தல் வியாபாரமானது நாட்டின் மிகப் பலவீனமான மக்களைப் பாதிக்கின்ற ஒரு சமூக அரசியல் மற்றும் பொருளாதார பிரச்சனையாகும். கடத்தல் வியாபாரமானது நாட்டின் மிகப் பலவீனமான மக்களைப் பாதிக்கின்ற ஒரு சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார பிரச்சனையாகும். கடத்தல் வியாபாரம் தொடர்பில் மனித உரிமைகள் அணுகுமுறையைக் கூட்டிணைப்பதற்கும் தனி நபர்களின் முக்கியத்துவத்தையும் உரிமைகளையும் புலப்படுத்துவதற்கும், இந்தப்பிரச்சனையை கையாளுவதில் சர்வதேச நியமொன்றைக் கடைபிடிப்பதற்கும் உதவுவதாக அமையும். கடத்தல் வியாபாரமானது ஒரு சர்வதேச பிரச்சனையாகும். அத்துடன் கடத்தல் வியாபாரத்துக்கெதிராக எடுக்கப்படும் பரந்த அளவிலான நடவடிக்கைகளுக்குப் பல சக்தி வாய்ந்த நாடுகள் ஆதரவு தெரிவித்திருக்கின்றன. உண்மையில் இலங்கைக்குள் சட்ட விரோதப் பிரவேசத்தையும் இலங்கையிலிருந்து சட்ட விரோதமாக வெளியேறுவதையும் முறியடிப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட அதே முயற்சிகளும் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே வளங்கள் உள்நாட்டிலும் மற்றும் நாட்டிற்கு வெளியேயும் கடத்தல் வியாபாரம் செய்வதை முறியடிப்பதற்கு ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட உபயோகத்திற்கு கொண்டு வரப்படுதல் வேண்டும்.

⁹³ மனித உரிமைகள் காவல் "குடியகல்விற்கான சர்வதேச ஸ்தாபனம் (IOM) மற்றும் வெளிக்களத்தில் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு நடப்பு விவகாரங்கள்" -IOM ஆட்சிச் சபைக் கூட்டத்தில் மனித உரிமைகள் காவலினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது (ஜெனீவா:2003 நவம்பர் 18-21)

மூன்றாவதாக கடத்தல் வியாபாரத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், பிரஜைகளாக இருந்தாலென்ன அல்லது பிரஜைகள் இல்லாமல் இருந்தால் என்ன, குற்றவியல் செயற்பாடுகளில் பலவந்தமாக ஈடுபடுத்தப்படுவதற்காக நாட்டினால் தண்டிக்கப்படலாகாது. ஆனாலாவது பாதிக்கப்பட்டவரா அல்லது பாதிக்கப்படாதவரா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு ஒவ்வொரு முயற்சியும் எடுக்கப்படுதல் வேண்டும். கடத்தல் வியாபாரத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதிலிருந்து தடை செய்வதற்கான ஒருவழி சட்ட விரோதமாக வெளியேறல்களுக்கு நடப்பு சட்டவாக்கத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் "பிணை வழங்கப்பட முடியாத" தவறு என்னும் நாமத்துக்கு அவர்கள் உட்படுத்தப்படாததை உறுதி செய்தலாகும்.

இறுதியாக இலங்கை கடத்தல் வியாபார மரபொழுங்கை அங்கீகரித்து பின்வருவனவற்றை உறுதி செய்வதற்குச் சட்ட நடவடிக்கைகளை ஆக்குதல் வேண்டும்:

- (அ) பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அளடையாளங்களும் அந்தரங்கமும் பாதுகாக்கப்படல்;
- (ஆ) கடத்தல் வியாபாரம் செய்வதற்கு எதிரான குற்றவியல் வழக்கு நடவடிக்கைகள் இரகசியமாக இருத்தல்;
- (இ) பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட சேதங்களுக்காக நஷ்ட ஈடு பெறுவதற்கு அவருக்குள்ள சட்டரீதியான உரிமை;
- (ஈ) சட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிய முழுத் தகவலைப் பெறுவதற்கும் அவற்றில் பங்கு பற்றுவதற்கும் அவருக்கு நடவடிக்கை முறை உரிமைகள் உண்டு; அத்துடன்
- (உ) பிரஜைகள் அல்லாதவர்களுக்கும் பிரஜைகளுக்கு வழங்கப்படும் அதே பாதுகாப்புகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். சட்டவாக்கம் இயற்றப்பட்டதன் மேல் இச்சட்ட நடவடிக்கைகள் முழுமையாகவும் ஒழுங்கு சீராகவும் நடைமுறைப் படுத்தப்படுத்தலை அரசாங்கம் உறுதி செய்தல் வேண்டும்.

4. முடிவுரை

தேசங்களுக்கிடையான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றச் செயல் மற்றும் கடத்தல் வியாபாரம் மற்றும் கள்ளக் கடத்தல் மரபொழுங்குகள் என்பவற்றுக்கு எதிரான ஐக்கிய நாடுகள் பொது இணக்க ஒப்பந்தமானது மனித உரிமைகள் சாதனங்கள் அல்ல என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்வது முக்கியமான விடயமாகும். இவை ஐக்கிய நாடுகள் குற்றவியல் ஆணைக்குழுவால் மேற்பார்வை செய்யப்படும் சட்டவலுவறுத்தல் சாதனங்கள் எனக் கருதப்படுகின்றன. இதனால் மனித உரிமைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு அவற்றை கருவிகளாக பயன்படுத்த முடியாது. இந்த அத்தியாயத்தில் விளங்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றவாறு அவை

அதிகாரமளிக்கும் ஆவணங்களாகும். இலங்கையில் மனித உரிமைகள் முன்னேற்றத்திற்காக இச்சர்வதேச சாதனங்களை வெற்றிகரமான கருவிகளாக மாற்றுவது இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் சிவில் சமுதாய குழுக்களுக்குமுள்ள ஒரு சவாலாகும். வெளிநாடுகளில் வசிக்கின்ற அத்துடன் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்ற இலங்கையர்களின் உரிமைகளை உறுதி செய்வதற்கு உதவுவது இலங்கைக்கான இரண்டாவது சவாலாகும்.

மனித கள்ளக் கடத்தல் மற்றும் கடத்தல் வியாபாரத்தின் ஒரு பகுதியானது இலங்கையைப் பொருத்தவரை அதன் பிரஜைகளுக்கு எதிரான மனித உரிமைகள் துஷ்பிரயோகங்கள் இலங்கை சட்ட வலுவுறுத்தல் அதிகாரிகளுக்கு அல்லது உதவி செய்யும் குழுக்களுக்கு எட்டாத தூரத்தில் வெளிநாடுகளில் புரியப்படுகின்றன. கிட்டத்தட்ட ஒரு மில்லியன் தொழிலாளர்கள் உத்தியோக பூர்வமாக வெளிநாடுகளில் இருக்கின்றார்கள். அதேநேரத்தில் எண்ணிக்கை தெரியாத அளவிலான இலங்கையர்கள் சரியான ஆவணங்களின்றி வெளிநாடுகளில் வசிக்கின்றார்கள் இவர்களில் அநேகமானோர் அவர்களது தொழில் தருநர்களாலும் குற்றச் செயல்புரிபவர்களாலும் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்கின்றார்கள். மேலும் மேற்கு ஆசியாவில் தொழிலாளர்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்ற பல நாடுகள் குடியகல் தொழிலாளர்களைக் கையாளுவதற்கு போதுமானதாக அல்லாதிருக்கும் காலங்கடந்த காலத்திற்கு ஒவ்வாத சட்டவாக்கத்தையே கொண்டிருக்கின்றன எனப்பரவலாகத் செய்தி தரப்பட்டிருக்கின்றது.⁹⁴ ஏனைய நாடுகளில் சட்டத்தை மீறும் நபர்களைக் கையாளுவதற்கு மிகக்கடுமையான நடவடிக்கை முறைகள் உண்டு.⁹⁵ இலங்கையர்கள் எங்கிருந்தாலும் இலங்கைக் குடியகல்வோரின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்குத் தாபிக்கப்பட்ட சர்வதேச நியமங்கள் பயன்படுத்தப்படுதலை உறுதி செய்வதற்கு சிவில் சமுதாயமும் அரசாங்கங்களும் ஒத்துழைத்தல் வேண்டும்.

⁹⁴ ஐக்கிய நாடுகள் குடியகல்வு அறிக்கை பக்கம் 23

⁹⁵ கஸ்தூரி சிங்க, நிலிக்கா "ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு இராச்சியத்தில் கைது செய்யப்பட்ட 40,000 பேர்களில் இலங்கைத் தொழிலாளர்களும் அடங்குகின்றார்களா?" சண்டேரேம்ஸ் 2003 யூலை 06

IV

தொழிலாளர் உரிமைகள்

மனோரி விதாரண*

1. முன்னுரை

மனித உரிமைகள் மற்றும் தொழிலாளர் உரிமைகள் மீதான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் எல்லாப்பிரதான சம்பிரதாயங்களையும் 1998 வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் போதான அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் உரிமைகள் பிரகடனத்தில் பிரதிபலிக்கப்பட்டிருக்கும் சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனத்தின் (ஐ.எல்.ஓ) எல்லா எட்டு அடிப்படைச் சம்பிரதாயங்களையும் இலங்கை அங்கீகரித்து அவற்றுக்கு உறுதியளித்திருக்கின்றது. (பார்க்கவும்- பின்னிணைப்பு 1). இந்த அத்தியாயம் சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனத்தின் (ஐ.எல்.ஓ) சம்பிரதாயங்களில் பிரதிபலிக்கப்பட்டிருக்கும் சர்வதேச தொழிலாளர் உரிமைகளின் நியமங்களை வைத்து இலங்கையில் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளின் நிலைமை மற்றும் ஒன்று கூடுதலுக்கான சுதந்திரம் அத்துடன் ஒருங்கமைத்தலுக்கான உரிமையின் பாதுகாப்பு (1948) அத்துடன் ஒழுங்கமைத்தல் மற்றும் கூட்டு பேரம் பேசுதல் என்பவற்றுக்கான உரிமைகளின் கோட்பாடுகளின் பிரயோகம் சம்பந்தமான 98 ஆம் இலக்க ஐ.எல்.ஓ சம்பிரதாயம் (1949) சம்பந்தமான 87 ஆம் இலக்க ஐ.எல்.ஓ சம்பிரதாயத்திற்கு விசேட அழுத்தம் கொடுக்கும் "அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் போதான உரிமைகள்" மீதான ஐ.எல்.ஓ பிரகடனம்¹ என்பன பற்றி கலந்துரையாடுகின்றது.

* எல்.எல்.பி சட்டத்தரணி, கருத்திட்ட அலுவலர், சர்வதேச தொழிலாளர் ஒருமைப்பாட்டிற்கான அமெரிக்க நிலையம்.

¹ அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் வேலையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் போதான உரிமைகள் மீதான ஐ.எல்.ஓ பிரகடனம் மற்றும் அதன் பின்னோடி நடவடிக்கை என்பன ஐ.எல்.ஓவின் சட்டவாக்க குழுவான "சர்வதேச தொழிலாளர் மாநாட்டினால்" 1998 யூன் மாதத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பிரகடனமானது ஒன்று கூடுதலுக்கான சுதந்திரம், கூட்டுப்பேரம் பேசுதலுக்குள்ள சக்தி வாய்ந்த உரிமை, எல்லா விதமான வழிகளிலும் பலாத்காரம் அல்லது கட்டாயமாக தொழிலில் ஈடுபடுத்துதல், போன்றவற்றை இல்லா தொழிப்பதற்காக உழைத்தல், குழந்தைகள் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுவதை பயனுள்ள வகையில் இல்லாதொழித்தல், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் செய்தொழிலில் தொடர்பில் காட்டப்படும் பாராபட்சத்தை இல்லாதொழித்தல் போன்ற தொழிலாளர்கள் மற்றும் தொழில் தருநர்கள் என்போருக்குள்ள உரிமைகளை "மதிக்கும், மேம்படுத்துவதற்கும் அத்துடன் நல்லெண்ணத்தோடு இவற்றை உண்மையாக்குவதற்கும்" சர்வதேச சமூகத்தின் அர்பணிப்பை மீள உறுதி செய்கின்றது. உரிய சம்பிரதாயங்களை அங்கத்துவ நாடுகள் அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும் சரி அல்லது அவ்வாறு செய்திருக்காவிட்டாலும் சரி, இவற்றில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் அடிப்படை கோட்பாடுகளை மதிப்பதற்கு எல்லா அங்கத்துவ நாடுகளுக்கும் கடப்பாடு ஒன்று உண்டு என இந்தப்பிரகடனம் அழுத்திக் கூறுகின்றது.

இலங்கையில் இருக்கும் 6.1 மில்லியன் தொழிலாளர் அணியில் (வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் புற நீங்கலாக) கிட்டத்தட்ட இருபது வீதமானோருக்குத் தொழிற்சங்கங்கள் உண்டு. பெரிய தொழிற்சங்கங்களில் அநேகமானவை அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைந்திருக்கின்றன என்பதோடு அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் பிரதான பங்கு வகிக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 1600 தொழிற்சங்கங்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றில் 500 க்குக் குறைவானவையே மும்முரமாக இயங்குகின்றனவையாக இருக்கின்றன.

இப்பிராந்தியத்திலுள்ள ஏனைய நாடுகளை விட இலங்கையிலேயே அதிக தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தாலும் கூட, தொழிற்சங்கங்களில் உள்ள ஒட்டு மொத்த வீதத்தில் தொடர்ச்சியான சரிவொன்று ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. பெரிய தனியார் குழுமங்களில் வேலைபார்ப்பவர்களில் (அநேகமானோர்) தொழிற்சங்கங்களில் இருக்கின்றனர். எனினும், சிறிய அளவிலான விவசாய பொறுப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றவர்களும் சிறிய அளவிலான வியாபாரங்களிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றவர்களும் வழமையாக தொழிற்சங்கங்களில் அங்கம் வகிப்பதில்லை. பெருந்தோட்டத் துறையில், 68 வெவ்வேறு தொழிற்சங்கங்கள் உள்ளன,² அத்துடன் தொழிலாளர் அணியின் எழுபது சதவீதமானோர் தொழிற்சங்கத்தில் அங்கம் வகிப்பவராவார். அரசாங்கத்துறையில் வேலைபார்ப்பவர்களில் மிகமிக அதிக வீதமானோர் தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களாவார்.

2. ஒன்றுக்கூடுதல் மற்றும் பேரம்பேசுதல் என்பவற்றுக்கான சுதந்திரம்

87 ஆம் இலக்க ஐ.எல்.ஓ சம்பிரதாயத்தின் பிரகாரம் ஒன்று கூடுதலுக்கான சுதந்திரம் என்பது பின்வருன தொடர்பில் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழில் தருநர்களுக்கும் உள்ள உரிமையாகும்: முன்னதிகாரமளிப்பு இல்லாமல் தாமாகவே தெரிவுசெய்து ஒழுங்கமைப்புக்களை தாபித்து அவற்றில் சேர்த்தல் (உறுப்புரை 2); தமக்கு வேண்டிய அமைப்பு விதிகளையும், விதிகளையும் ஆக்குதல் தமது பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தல் அத்துடன் தமது நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை முறைப்படுத்தல் (உறுப்புரை 3); ஐக்கிய அமைப்புக்களில் சேர்தல் அத்துடன் சர்வதேச ஸ்தாபனங்களுடன் இணைதல் (உறுப்புரை 5) அத்துடன் நிருவாக அதிகார சபை ஒன்றினால் கலைக்கப்படுவதிலிருந்து அல்லது இடைநிறுத்தம் செய்யப்படுவதிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறுதல், (உறுப்புரை 4) 98 ஆம் இலக்க ஐ.எல்.ஓ சம்பிரதாயத்தின் 4ஆம் உறுப்புரையானது "கூட்டுப்பேரம் பேசுதல்" என்பதற்கு பின்வறுமாறு வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றது: கூட்டு உடன்படிக்கைகள் மூலமாக வேலைவாய்ப்பிற்கான நியதிகள் மற்றும் நிபந்தனைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதைக் கருத்திற்கொண்டு தொழில்

² கிறீஸ் ஸ்லீ "சிறீலங்கா: தமிழ் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் உரிமைகளுக்காகப் போராடுகின்றார்கள்," கிறீன் லெவ்ஸ் வீக்லி, மே 28, 2003

தருநர்களுக்கும் அல்லது தொழில் தரு ஒழுங்கமைப்புகளுக்கும் அத்துடன் தொழிலாளர்கள் ஒழுங்கமைப்புக்களுக்கும் இடையில் நடைபெறும் தன்னிச்சையான பேச்சுவார்த்தையாகும்.

பொதுவாக ஒன்று கூடுதலுக்கான சுதந்திரம் மற்றும் ஒழுங்கமைத்துக் கூட்டுபேரம் பேசுதல் ஆகிய இவ்விரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள் பின் வருவனவாகும்: ஒன்று கூடுதலுக்கான சுதந்திரமானது தொழிற் சங்கங்களுக்கும் அரசாங்கங்களுக்கும் மிடையில் உள்ள உறவுகள் சம்பந்தமானதாகும், ஒழுங்கமைத்து கூட்டு பேரம் பேசுதலுக்கான உரிமையானது தொழிற்சங்கங்களுக்கும் தொழில் தருநர்களுக்கும் இடையில் உறவுகள் சம்பந்தமானதாகும்.³

87 மற்றும் 98 ஆம் இலக்க இரு ஐ.எல்.ஓ சம்பிரதாயங்களையும் இலங்கை அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதுடன்⁴ 87 ஆம் கோட்பாட்டுச் சம்பிரதாயமானது இலங்கை அரசியலமைப்பின் 14 ஆம் உறுப்புரையிலும் (1978) உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது ஒன்று கூடுதலுக்கும் தொழிற்சங்கமொன்றை உருவாக்கி அதில் சேருவதற்கும் ஒவ்வொரு பிரஜைக்குமுள்ள சுதந்திரத்திற்கு உத்தரவாதமளிக்கின்றது. ஆயின் இலங்கை தொழிலாளர் தொடர்பான சட்டத்தில் ஒன்று கூடுதலுக்கான சுதந்திரம், ஒழுங்கமைத்துக்கான உரிமை மற்றும் கூட்டு பேரம் பேசுதல் என்பன தொடர்பில் மோசமான குறைபாடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. முகாமைத்தரமற்ற சிறைச்சாலை ஊழியர்கள், நீதிமன்ற ஊழியர்கள், விவசாய அணியைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் என்போர் தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குவதிலிருந்து தடைசெய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் சிபாரிசுகள் மீதான ஐ.எல்.ஓ வின் நிபுணர் குழு சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றது. மேலும் பதினான்கு வயதை எய்தாத ஒருவருக்கு வேலைவாய்ப்புக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டாலும் கூட பதினாறு வயதை எய்தாத ஆட்கள் தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களாக வருவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை.

1999 டிசம்பரில், வேலைத்தளத்தில் நாற்பது சதவீத அங்கத்துவத்தைகொண்ட தொழிற்சங்கங்களை பேரம் பேசும் முகவர்களாக அங்கீகரிக்குமாறு தொழில் தருநர்களை தேவைப்படுத்துவதற்கு 1950 ஆம் ஆண்டின் 43 ஆம் இலக்க கைத்தொழில் சட்டத்திற்கு திருத்தமொன்று பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்கிணங்க அந்தச்சட்டம் தொழிற்சங்கத்திற்கு எதிரான பாராபட்சத்தைத் தடைசெய்கின்றது. 1999 ஆம் ஆண்டின் 56 ஆம் இலக்க கைத்தொழில் பிணக்குகள் (திருத்தச்) சட்டம் இவ்வாறு கூறுகின்றது:

³ "எல்லோருக்கும் நீதி-பூகோள பொருளாதாரத்தில் தொழிலாளர் உரிமைகளுக்கான ஒரு வழிகாட்டி"

- சர்வதேச தொழிலாளர் ஒருமைப்பாட்டுக்கான அமேரிக்கன் சென்டர் / ஏ.எவ்.எல்.-சி.ஐ.ஓ மேமாதம் 2003

⁴ சம்பிரதாயம் 87, 1995 இல் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சம்பிரதாயம் 98, 1972 அங்கீகரிக்கப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

"எத்தொழிலாளர்கள் சார்பில் அத்தகைய தொழிற்சங்கம் பேரம் பேச நாடுகின்றதோ அத்தொழிலாளர்களில் நாற்பது சதவீதத்திற்கு குறையாத அங்கத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கும் தொழிற்சங்கமொன்றுடன் பேரம் பேசுவதற்கு தொழில் தருநர் எவரும் மறுத்தலாகாது." அது மேலும் கூறுகின்றது: "இந்தப்பந்தியின் நோக்கத்திற்காக எத்தொழிலாளர்கள் சார்பில் தொழிற்சங்கம் தொழில்தருநரிடம் பேசுவதற்கு விளைகின்றதோ, அத்தொழிலாளர்களில் ஆகக்குறைந்தது நாற்பது சதவீதமானோர் அத்தகைய தொழிற்சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றார்களா? என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக ஏதேனும் வேளைத்தளத்தில் அதற்கென தொழில் ஆணையாளர் அல்லது அவரினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அலுவலர் ஒருவர் வாக்கெடுப்பொன்று நடத்தலாம்."

இலங்கையில் ஏலவேயுள்ள தொழிற்சட்டவாக்கம் விதிவிலக்கின்றி சகல தனியார் துறைகளுக்கும் ஏற்புடையதாக இருந்தாலும் கூட சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களில் (FTZS) ஒன்று கூடுதலுக்கான சுதந்திரத்தையும் கூட்டுப்பேரம்பேசுதலுக்கான உரிமையையும் அனுமதியாதிருப்பதே வழமையாகும். சு.வ.வ. இடப்பரப்பிற்குள் தொழிற்சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவதை தடைசெய்கின்ற சட்டங்கள் எவையும் இல்லாதிருந்தும் கூட இவற்றை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகளுக்கு எழுத்தில் இல்லாத கொள்கை ஒன்றாக எதிர்ப்பு இருக்கின்றது சு.வ.வ இற்குள் தொழிற்சங்கங்கள் கிட்டத்தட்ட 0.2% சதவீதமே இருக்கின்றன. சு.வ.வ இல் தற்போது 450,000 ஆட்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களில் 70% வீதமானோர் பெண்களாவர்.

தொழிற்சங்கங்கள் ஒழுங்கமைத்து இயக்குவதற்கு அனுமதிக்கக்கூடிய தொழிற்சட்டங்கள் வலுவறுத்தப்படாமைக்கு குறிப்பிட்ட கவனம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் தற்போது சு.வ.வ. வில் தொழிலாளர்களின் ஒன்று கூடுதலுக்கான சுதந்திரம் மற்றும் ஒழுங்கமைப்பதற்கான உரிமைப் பிரச்சனையானது தற்போது ஒரு ஆபத்தான நிலையில் உள்ளது. 2003 யூலை மாதத்தில் யக்கலங்க தொழிற்சாலையில் தெரிவந்தவாறான பிணக்குகளைச் சுட்டிக்காட்டி இலங்கை அரசாங்கத்தையும், ஓரளவிற்கு வியாபார சமூகத்தையும் தொழிலாளர் நியமங்களை அசட்டை செய்யாமல் அதிமுக்கியத்துவம் கொடுத்து அவை வலுவறுத்தப்படுவதை கட்டாயப்படுத்துமாறு இவ்விடயங்கள் மீதான முறைப்பாடுகள், ஐ.எல்.ஓ விற்கும் ஐரோப்பிய யூனியனுக்கும் (EU) ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசு அரசாங்கத்திற்கும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

யக்கலங்க விடயத்தில் சர்வதேச அவதானிப்பாளர்⁵ ஒருவரின் அறிக்கையொன்றின் பிரகாரம், கட்டுநாயக்கவில் உள்ள யக்கலங்க தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்யும்

⁵ Tie ஆசிய இணைத்தளம்: <http://www.tieasia.org/> யக்கலங்கா அவதானிப்பாளர் அறிக்கை

⁶ ஏர்ள் பிறவுண்-தொழிற்சட்ட ஆலோசகர், மெரிக்கன் ஃபெடரேஷன் ஒஃப் லேபர்-கொங்கிறஸ் ஒஃப் இண்டஸ்ட்ரியல் ஓர்கனைசேஷன்ஸ் (AFL-CIO)

சுதந்திர வர்த்தக வலய தொழிற்சங்கத்தின் (FTZWU) உறுப்பினர்களுக்கு, "தொழிற்சங்கத்திற்கு நாற்பது சதவீத அங்கத்துவம் இருந்ததா;" என்பதை தீர்மானிப்பதற்கு தொழிலாளர் தீர்ப்பு வாக்கெடுப்பு ஒன்றை நடத்தி, அவ்வாறு நாற்பது சதவீத அங்கத்துவம் இருந்தால் அச்சங்கம் கூட்டு பேரம்பேசுதல் முகவர் ஒருவராக அங்கீகாரம் வழங்கப்படமுடியும் என்பதற்கான வாக்கெடுப்புக்கு முன் செய்யப்பட்ட ஒழுங்குகளின் போது முகாமைத்துவத்திடமிருந்து அச்சுறுத்தல்களும் மிரட்டல்களும் வந்தன எனத்தொரிகின்றது. வாக்கெடுப்பு 2003 யூலை மாதத்தில் நடாத்தப்பட்டது ஆனால் அறிக்கையின் பிரகாரம், முகாமைத்துவத்தால் எடுக்கப்பட்ட தந்திரமான செயற்பாடுகள் காரணமாக தொழிலாளர்களில் உண்மையில் ஒரு சிலரே வாக்களித்தார்கள். ஐக்கிய மாநிலங்கள் பொதுவாக்கப்பட்ட முன்னுரிமை முறைமை மனுவிற்கு⁷ பின்னர் (USGSP) இதுதான் நடாத்தப்பட்ட முதல் தொழிலாளர் தீர்ப்பு வாக்கெடுப்பாக இருந்தது. ஏற்கனவே சர்வதேச அபிப்பிராயம் இந்த வழக்கின் பால் திரும்பியிருந்தது. கம்பனியின் செயற்பாடுகளும் உள்பாங்குகளும் இலங்கைக்கு விரிக்கப்பட்ட பொ.மு.மு (G.S.P) வசதிகளை வழங்குவதில் ஐரோப்பிய யூனியன் அதன் முடிவை தாமதிக்கச் செய்வித்தது. அத்துடன் இந்த நிலைமையைத் தீர்த்து வைக்குமாறு சர்வதேச அழுத்தங்களுக்கு இலங்கை முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச அளவிலான பிரசாரங்கள் தொடர்ந்து நடந்தன. இதன் பின்னர் 2003 அக்டோபர் மாதத்தில் "பெயர் லேபர் அஸோசியேஷன்"⁸ என்பதன் தலையீட்டைத் தொடர்ந்து சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கத்தை அங்கீகரிப்பதற்கு யக்கலங்க முகாமைத்துவம் உடன்பட்டுக் கொண்டதுடன்; யக்கலங்க தொழிற்சாலைப்பிணக்கானது தீர்த்து வைக்கப்பட்டது. யக்கலங்க முகாமைத்துவம் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கத்தை (FTZWU) யக்கலங்கவில் உள்ள உறுப்பினர்களின் அக்கறைகளை இத்தொழிற்சங்கம் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறது. என்பதை ஏற்றுக்கொண்டது.

இது சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிற்சங்கத்திற்குப் (FTZWU) பெரு வெற்றியாகும். யக்கலங்க வழக்கைத் தொடர்ந்து சர்வதேச நுண்ணாய்வுப் பார்வையின் கீழ் அகில இலங்கை சுதந்திர வியாபார தொழிற்சங்கங்கள் கழகமானது (ACFFTU) கொக்கலை (தென் மாகாணம்) போலிரெக்ஸ் ஆடைதயாரிப்புச்

⁷ AFL-CIO "முன்னுரிமைகளின் பொதுவாக்கப்பட்ட முறைமையின் கீழ் நன்மை பெறும் அபிவிருத்தி நாடுகள் பட்டியலிலிருந்து இலங்கையின் பெயரை அகற்றுவதற்கான மனு," 2002 டிசம்பர் 02 ஆந்திகதயன்று ஐக்கிய அமெரிக்க குடியரசு வியாபாரப் பிரதிநிதியின் அலுவலகத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

⁸ சுதந்திர வியாபாரதொழிற்சங்கங்களின் சர்வதேசக் கூட்டமைப்பினால் (ICFTU) செய்யப்பட்ட முறைப்பாடு (ஐ.எல்.ஒவைப்பார்க்கவும்): சிறீ லங்கா: யக்கலங்கா லிமிடெட் ஸ்தாபனத்தில் (EPZ) ஏ-மே.வ தொழிற்சங்கத்திற்கெதிரான தந்திரமான நடவடிக்கைகள் - 2003 யூலை 21

தொழிற்சாலையில் நடத்தப்பட்ட தொழிலாளர் தீர்ப்பு வாக்கெடுப்பில் வெற்றியீட்டியது. தொழிற்சங்கத்திற்கும் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டதோடு அது முகாமைத்துவத்தோடு கூட்டுப்பேரம் பேசுதல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டது.

கூட்டாக பேரம் பேசுவதற்கான உரிமைக்கு இலங்கைச் சட்டம் ஏற்பாடு செய்கின்றது. ஆனால் இந்த உரிமையானது பரவலாக புழக்கத்தில் இல்லை. தொழிற்சங்கங்களை வெறுமனே அங்கீகரிப்பது மட்டும் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை உறுதி செய்யாது கூட்டாக பேரம் பேசுதலின் பெறுபேறு கூட்டு உடன்படிக்கையொன்றாகும். தொழில் முயற்சிகள் மற்றும் பதிவுசெய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் ஆகிய இவ்விரண்டினதும் மொத்த எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிடும்போது தனியார் துறையில் தற்போது இருக்கும் கூட்டாக பேரம்பேசுதலின் உடன் படிக்கைகளின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவானதாகவே காணப்படுகின்றது. எவராவது ஏழுபேர்கள் சேர்ந்து தொழிற்சங்கமொன்றை உருவாக்கி அதை பதிவு செய்வதற்கு இலங்கை வியாபார தொழிற்சங்க கட்டளைச்சட்டம்⁹ அனுமதிக்கின்றது. இது வியாபார தொழிற்சங்க முறைமையோடு ஒன்றியிருக்கும் ஒரு பலவீனத்தைக் காட்டுகின்றது. இதன் காரணமாக ஏதாவது ஒரு வேலைத்தளத்தில் கூட்டுப்பேரம் பேசுதல் உடன்படிக்கை எதுவும் வலுவில் இல்லாமல் பலதரப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கமுடியும். உண்மையில், 50 இல் இருந்து 60 வரையிலான வெவ்வேறு தொழிற்சங்கங்கள் ஒரு தனித்த பெரிய குழுமத்தில் இயங்க முடியும்.

3. ஊழியர்கள் சபைகளை உருவாக்கி தொழிற்படுத்து வதற்கு முதலீட்டுச்சபையின் (BOI) வழிகாட்டு நெறிகள்

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தை மேற்பார்வை செய்யும் அரசாங்க அதிகார சபையாக இருக்கின்ற முதலீட்டு சபையானது இலங்கையில் ஊழியர்கள் சபைகள் உருவாக்கப்பட்டும் தொழிற்படுவதற்கும் 2002¹⁰ அக்டோபர் மாதத்தில் வழிகாட்டு நெறித்தொகுதியொன்றை வழங்கியது. அவ்வழிகாட்டு நெறிகளுக்கான¹¹ முன்னுரையில் இலங்கை முதலீட்டுச்சபை பின்வருமாறு கூறுகின்றது. "தொழிலாளர்களைக் பாதிக்கின்ற விடயங்கள் மீது முடிவு எடுக்கையில் அத்துடன் தொழிலாளர் முகாமை ஆலோசனை அத்துடன் தொழில் முயற்சி மட்டத்தில் இரு சாராருக்கும் பரஸ்பர விடயங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குதல் போன்றவற்றில் ஊழியர்கள் பங்கு பற்றுதலை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக, இலங்கை முதலீட்டு சபையானது (BOI), முதலீட்டுச்சபை (BOI) தொழில் முயற்சிகளில் உள்ள ஊழியர்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஊழியர்கள் சபை தாபிப்பதற்கு வசதிசெய்கிறது."

⁹ 1935 இன் இல. 14

¹⁰ 2002 அக்டோபர் (மீளாய்வு செய்யப்பட்டு நாளதுவரை கொணரப்பட்டது: 2003 மே 23 அத்துடன் 2003 ஆகஸ்ட் 01)

ஆயின், ஒன்றுக்கூடுதல் சுதந்திரத்தின் உரிமைகளையும் கூட்டுப்பேரம் பேசுதலுக்கான உரிமைகளையும், வழிகாட்டு நெறிகள் பல ஏற்பாடுகள் வெளிப்படையாகக் குழிதோண்டிப் புதைக்கின்றன எனத் தொழிலாளர்களுக்காக வாதாடுபவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்கள் வழிகாட்டு நெறிகள் முதலீட்டு சபையினால் மாத்திரமே ஒழுங்கு படுத்தப்படுகின்றது எனவும் முதலீட்டு சபையே முதலீடு செய்தலை மேம்படுத்துவதற்கு பொறுப்பாக இருக்கின்றது எனவும் அத்துடன் தொழிற்சங்கங்கள் கட்டளைச்சட்டத்தின் கீழ் தொழிற்சங்கங்களுக்கு உரித்தான ஆகக்குறைந்த பாதுகாப்புகள் வழங்கப்படவில்லை என்பதும் அப்பட்டமாகத் தெரிகின்றது என அவர்கள் மேலும் கூறுகின்றார்கள். அதோடு இவ்வழிகாட்டு நெறிகளில், தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட சபைகளின் சுதந்திரத்தை பலவீனப்படுத்தும் எத்தனையோ ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன.

2003 மார்ச்சு மாதத்தில் சர்வதேச புடவை, ஆடை மற்றும் தோல் தொழிலாளர்கள் கழகமானது (ITGLWF), சிலோன் மேர்க்கன்டைல் கைத்தொழில் மற்றும் பொதுத் தொழிலாளர்கள் யூனியன் (CMU) சார்பில் முதலீட்டுச்சபையினால், ஊழியர்கள் சபைகள் உருவாக்கப்பட்டுத் தொழிற்படுத்தப்படுவதற்கென வழங்கப்பட்ட வழிகாட்டு நெறிகள், சுயேச்சையான சுதந்திரமான தொழிற்சங்கங்கள் உருவாக்குவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதுடன் கூட்டாக பேரம் பேசுதலுக்கான உரிமையைப் பிரயோகிப்பதிலிருந்து அவர்களை ஐந்து காரணங்களுக்காகத் தடைசெய்கின்றன எனவும் ஐ.எல்.ஓ வின் ஒன்றுகூடல் சுதந்திரத்திற்கான குழுவிற்கு முறைப்பாடு செய்தது.

அக்கழகம் சுட்டிக்காட்டிய ஐந்து காரணங்களாவன

- அ) கூட்டு பேரம் பேசுதல் உரிமைகளுக்காகப் போட்டி போடுமாறு தொழிற்சங்கங்களையும் ஊழியர்சபைகளையும் அவை தேவைப்படுத்துகின்றன.
- ஆ) ஊழியர் சபைகளுக்கு சுதந்திரமான தேர்தல்கள் நடாத்தப்படுவதற்கு அவை உத்தரவாதம் அளிக்கவில்லை.
- இ) தொழில்துறாநர் தொடர்பில் ஊழியர் சபைகளின் சுதந்திரத்திற்கு அவை பாதுகாப்பு அளிக்கவில்லை.
- ஈ) தொழிலாளர்கள் எச்சபைகளில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்க விரும்புகின்றார்கள் என்பது தொடர்பில் தொழிலாளர்கள் தெரிவில் செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடியவாறாக ஊழியர்சபைகளை அனுகூலமானமுறையில் நடாத்துதல் அத்துடன்

" ஊழியர் சபைகளை உருவாக்குவதற்கும் தொழிற்படத்துவதற்கும் முதலீட்டு சபையின் (BOI) வழிகாட்டு நெறிகள் - 2002 அக்டோபர் 01, பக்கம் 01.

உ) தகுதிவாய்ந்த தொழில் அதிகாரசபைகளுக்குப் பதிலாக முதலீட்டுச்சபையின் அதிகாரத்தின் கீழ் கைத்தொழில் பிணக்குகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு அவை ஒரு விசேட இராச்சியத்தை உருவாக்குகின்றன.¹²

சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனத்தின் ஒன்று கூடல் சுதந்திரத்திற்கான குழுவானது முறைப்பாட்டில் செய்யப்பட்ட பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்களையும் அதற்கு அரசாங்கமளித்த பதில்களையும் பரிசோதனை செய்த பின்னர் 87, 98 அத்துடன் 135 ஆம் இலக்க பொது இணக்க ஒப்பந்தங்களுக்கும் அத்துடன் சுதந்திரமான, தன்னிச்சையான கூட்டுப்பேரம் பேசுதல் கோட்பாடுகளுக்கும் முதலீட்டுச்சபையின் வழிகாட்டு நெறிகளின் குறித்த சில ஏற்பாடுகள் முரணாக இருக்கின்றன எனச்சுட்டிக்காட்டியது. ஆகவே இயைபான ஐ.எல்.ஓ பொது இணக்க ஒப்பந்தங்களுக்கு இணங்க இருப்பதை உறுதி செய்வதற்கு முதலீட்டுச்சபை (BOI) வழிகாட்டு நெறிகளின் குறித்த சில பிரிவுகளைத் திருத்துவதற்கு அவசியமான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்குமாறு குழு இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிக்கோள் விடுத்தது.¹³

4. 2003 இன் போது முக்கிய சம்பவங்கள்

4.1 தொழிற்சங்க நடவடிக்கை

வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கான உரிமை அடிப்படை உரிமையொன்றாக இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட,¹⁴ அது ஒரு சட்ட பூர்வமான தொழிற்சங்க நடவடிக்கையாகும். அத்தியாவசியமற்ற துறைகளில் வேலை நிறுத்தம் செய்வோருக்கெதிராகப் பழிக்குப்பழி நடவடிக்கை எடுப்பதை இலங்கை சட்டம் தடை செய்திருக்கின்றது. வேலை நிறுத்தம் செய்வது, கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்தை பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச் சட்டத்தை, அல்லது அத்தியாவசிய பொதுமக்கள் சேவைகள் சட்டத்தை¹⁵ மீறுவதாக இருந்தால் மாத்திரமே இலங்கையில் சட்ட விரோதமான செயலாகும்.

¹² பார்க்கவும் - வழக்கு இல 2255, அறிக்கை இல.332 (சிறீலங்கா): சிலோன் மேர்க்கன்ரைல் கைத்தொழில் மற்றும் பொது வேலையாளர்கள் யூனியன் (CMU) சார்பில் சர்வதேச புடவை, ஆடை மற்றும் தோல் தொழிலாளர்கள் கழகத்தினால் (ITGLWF) இலங்கை அரசாங்கத்துக்கெதிராகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முறைப்பாடு.

¹³ சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனத்தின் ஒன்று கூடுதல் சுதந்திரத்திற்கான குழுவினது வழக்கு இலக்கம் 2255, அறிக்கை இல 332 (சிறீலங்கா) சிலோன் மார்க்கன்ரைல் கைத்தொழில் மற்றும் பொதுத் தொழிலாளர்கள் யூனியன் (CMU), சர்வதேச புடவை, ஆடை மற்றும் தோல் தொழிலாளர்கள் கழகத்தினால் (TGLWF) இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு எதிராகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முறைப்பாடு

¹⁴ FRD தொகுதி.01 பக் 143, 161-163

¹⁵ கோத பாயா தசநாயக்கா "இலங்கையில் ஒன்று சேர்தலுக்கான சுதந்திரம் மற்றும் கூட்டுப்பேரம் பேசுதல்: இலங்கை சட்டமும் செயல்முறையும் (Law and Practise)- ஒரு தொழில் தருநரின் காட்சி" இலங்கை தொழில்தருநர்கள் கழகம் (Employers Federation of Ceylon (பிரசுரிக்கப்படவில்லை)

"மறியல் செய்தல்" என்பதற்கு இலங்கைச் சட்டத்தில் எங்கேயும் வரைவிலக்கணம் கூறப்படவில்லை. ஆயின் மறியல் செய்தல் என்பது அடிப்படை உரிமைகளாக இருக்கின்ற ஒன்று கூடுவதற்கான சுதந்திரம் போன்ற முக்கிய கருத்துக்களை கவனத்திற்கு எழுப்புகின்றது. கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது மறியல் செய்வதை உள்ளடக்குவதாகப் பொருள் கொள்ளப்படலாம். "மெதுவாக செயற்படுதல்" "பகிஷ்கரிப்பு" மற்றும் "பலாத்காரமாக தொழில் தருநரை தடுத்தல்" போன்ற நடவடிக்கைகள் தவறான நடத்தையாகக் கருதப்படுகின்றன.¹⁶

2003 ஆம் ஆண்டின்போது இலங்கையில் பல்வேறு காரணங்களுக்காகவும், தனியார் மற்றும் அரசாங்கத்துறையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தமும் சாலை மறியலும் செய்தார்கள் ஆனால் முக்கியமாக இவை சம்பளக் கோரிக்கை மற்றும் சம்பள முரண்பாடுகள் சம்பந்தமானவையாக இருந்தன. இந்த அறிக்கை எழுதப்பட்ட நேரத்தில் பிணக்குகளில் சில தீர்த்துவைக்கப்படாமலும் தொடர்ந்து கொண்டும் இருந்தன.

யூன் மாதத்தில் அரசாங்க மருத்துவ அலுவலர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த (GMOA) ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட டாக்டர்களும், பல் டாக்டர்களும் சம்பள முரண்பாடுகள் மற்றும் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் கடமை புரியும் மருத்துவ அலுவலர்களுக்குச் செலுத்தப்படாத இடப்படி போன்ற பிரச்சனைகளுக்காக வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். இந்த நடவடிக்கை காரணமாக பட்டதாரி மருத்துவ அலுவலர்களுக்கு 44 சதவீத சம்பள அதிகரிப்பை ஜி.எம்.ஓ.ஏ பெற்றுக் கொடுத்தது. இந்தச் சாதனையைத் தொடர்ந்து சுகாதார சேவைகள் தொழிற்சங்கக் கூட்டமைப்பைச் சேர்ந்த (HSTUA) ஏனைய வைத்தியச்சாலைத் தொழிலாளர்கள், தமக்கும் மருத்துவ அலுவலர்களுக்கும் (டாக்டர்கள்) இடையிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வை ஒழிப்பதற்காக சம்பள அதிகரிப்பிற்காக குரல் கொடுத்தார்கள். HSTUV உறுப்பினர்களில் அற்றென்டன், லிகிதர்கள், சாரதிகள், உபமருத்துவ உத்தியோகத்தர்கள், சுகாதார பரிசோதகர்கள், தாதிகள், சுகாதார துணை நிலை உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோர் அடங்குவர். செப்டம்பர் மாதத்தில் 13 நாட்கள் நீடித்த நாடளாவிய வேலை நிறுத்தத்தில் 80,000 சுகாதார ஊழியர்கள் பங்கு பற்றினார்கள். தொழிற்சங்கத்தின் எந்தவொரு கோரிக்கையையும் நிறைவேற்றப்படாமல் இந்த வேலைநிறுத்தம் முடிந்தது. ஆயின் பிணக்குத் தொடர்ந்தது. இது எழுதப்பட்ட நேரத்தில் தீர்வுக் காணப்படவில்லை. மேலும் தேசிய நீர்வழங்கல் மற்றும் வடிகாலமைப்புச்சபை ஊழியர்கள் சம்பள அதிகரிப்பையும் சில சம்பள முரண்பாடுகளையும் தீர்த்து வைக்குமாறு கோரி மதிய உணவு நேரத்தின்போது எல்லா பிராந்திய அலுவலகங்களில் மறியல் செய்தார்கள். இதே காலப்பகுதியின்போது அரச பொறியியல் கூட்டுத்தாபனத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் கொழும்பிலுள்ள கம்பனியின் அலுவலகத்திற்கு வெளியே, சம்பளம் சம்பந்தமான பல்வேறு கோரிக்கைகளைக் கோரியும் அத்துடன் கூட்டுத்தாபனத்தை ஒழிப்பதற்கான முகாமைத்துவ திட்டங்களுக்கு தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தும் ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தினார்கள்.

மார்ச்சு மாதத்தில் இலங்கை மின்சாரசபையைச் சேர்ந்த (இ.மி.ச) 800 மின் பொறியியல், இயந்திரவியல் மற்றும் சிவில் பொறியியல் கண்காணிப்பாளர்கள் சம்பள மீளாய்வொன்றையும் இ.மி.ச மீள் கட்டமைப்பில் மாற்றமொன்றையும் கோரி வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள். இ.மி.ச யின் தவிசாளர், தொழிற்சங்கங்களின் இக்கோரிக்கைகள் செயல் முறைப்படுத்த முடியாது எனக்கருதினர். மேலும் யூன் மாதத்தில் இ.மி.ச யின் உத்தியோகத்தர்களில் அநேகமானோர் உட்பட 25 தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்த 10,000 இற்கும் மேற்பட்ட மின் சக்தி தொழிலாளர்கள், 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளிநிலுவையாக இருந்து வரும் சம்பள அதிகரிப்புக் கொடுப்பனவை வழங்குமாறு கோரி வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள்.

தமது உத்தியோகங்களை ஸ்திரப்படுத்துமாறும் சம்பள நிலுவைகளைச் செலுத்துமாறும் கோரி நவம்பர் மாதத்தில் தரவுப்பதிவு ஒப்பரேற்றர்கள், லிகிதர்கள், தொழிநுட்ப நிபுணர்கள், மற்றர் வாசிப்போர் மற்றும் பியோன்கள் போன்ற பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த 800 க்கும் மேற்பட்ட மின்சக்தித் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள் அத்துடன் 1997 ஆம் ஆண்டு சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட ஆனால் வேலையில் ஸ்திரப்படுத்தப்படாத தொழிலாளர்களின் வேலைகளுக்கு இ.மி.ச வைத் தனியார் மயமாக்குவதற்கான அரசாங்கத்தின் திட்டம் ஆபத்தத்தைக் கொண்டு வரும் எனவும் அவர்கள் தெரிவித்தனர்.

பணவீக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு சம்பள அதிகரிப்புத் தருமாறு கோரி அரசாங்கத்துறைத் தொழிலாளர்கள் அக்டோபர் மாதத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். தொலைத்தொடர்பு, கல்வி சுகாதாரம், உள்ளூராட்சி, மின்சாரம், பெற்றோலியம், அரசாங்க அச்சகம், மதுவரி, சுங்கம், கணக்காய்வு அத்துடன் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த 50,000 இற்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்கள் இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டம் மற்றும் பலவந்தமான இடமாற்றங்கள் ஆகியவற்றை நிறுத்துமாறும் அரசாங்கத்துறை தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்திடம் கோரினார்கள்.

இலங்கையில் உள்ள மற்றைய தொழிலாளர்களோடு சேர்ந்து சம்பள அதிகரிப்புக்கோரி பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள கல்வித்துறை சாராத தொழிலாளர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். நவம்பர் மாதத்தில் எல்லாப் பல்கலைக்கழகக் கழகங்களிலும் ரூ.2000 (சுமார் 20 அமெரிக்க டொலர்) சம்பள அதிகரிப்புக்கோரி அடையாள வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவர்களுடைய மற்றைய கோரிக்கைகள், சம்பள முரண்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காணுதல் "இடர்கடன்கள்" வழங்குவதற்கான நிதி வழங்குதல் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களைத் தனியார் மயப்படுத்தும் திட்டங்களை நிறுத்துதல் என்பவற்றை உள்ளடக்கியது.

டிசம்பர் மாதத்தில் இலங்கை பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்தின் (CPC) கொலன்னாவையில் உள்ள பிரதான களஞ்சியக் கட்டிடத் தொகுதியில் உள்ள

நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இரண்டாண்டுகளாக மேலதிக நேரவேலைக்கான கொடுப்பனவு செலுத்தப்படவில்லை எனவும் நிலுவையாக உள்ள அம்மேலதிக நேரக்கொடுப்பனவுகள் உடனடியாகச் செலுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் கோரி வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். இக்கொடுப்பனவு நிலுவைகள் செலுத்தப்படும் என அதிகாரிகள் உறுதியளித்ததன் பின் ஓரிரு மணித்தியாலங்களுக்குள் வேலை நிறுத்தம் முடிவிற்கு வந்தது.

தனியார் மயமாக்கலுக்கு எதிரான கைத்தொழில் நடவடிக்கையையும் 2003 ஆம் ஆண்டின் போது குறிப்பிடத்தக்க சம்பவமாக இருந்தது. 80,000 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பலம் வாய்ந்த இன்ரர்-கம்பனி எம்ளோயிஸ் யூனியன், வெளிநாட்டு உதவியைக் கவரும் என அரசாங்கம் நம்புகின்ற பொருளாதாரப் புனரமைப்பு வேலைகளுக்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதற்கான அதன் பேராட்டத்தைத் தொடர்ந்தது. தொழிலாளர் சந்தையை திறந்த சந்தையாக ஆக்குவதற்கும் அரசுமுயங்களைத் தனியார் மயமாக்கலுக்கும், இவ்விரு நடவடிக்கைகளும் வேலைக்குறைப்பிற்கு வழிசெய்யும் என்பதனாலும், யூனியனின் செல்வாக்கைக் குறைக்கும் என்பதனாலும், இவற்றை யூனியன் எதிர்த்தது.

அரசினால் நடாத்தப்படும் கைத்தொழில்களை தனியார் மயமாக்கலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த ஏனைய தொழிலாளர்களுள் புகையிரதச்சேவைத் தொழிலாளர்களும் அடங்குவர். இரத்தமலானை புகையிரத தொழிற்பட்டறை (மேல்மாகாணம்) யிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தமது வேலையை புறக்கணித்தார்கள் அத்துடன் யூலை 30 ஆந் தேதியன்று சுமார் 5,000 இரயில்வே தொழிலாளர்கள் இரயில்வே தலைமை அலுவலகத்திற்கு வெளியே மறியல் போராட்டம் நடாத்தினார்கள். நாடளாவிய ரீதியில் யூலை 31 ஆந் திகதியன்று நடாத்தப்பட்ட இருந்த வேலை நிறுத்தத்தை போக்குவரத்து அமைச்சருடனான கலந்தரையாடலின் பின் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் இரத்துச் செய்தார்கள். யூலை மாதத்தில் புதிதாக தாபிக்கப்பட்ட புகையிரத அதிகார சபைக்கு வேலைக்கருமங்களை கைமாற்றுக்கின்ற வர்த்தமானி அறிவித்தலொன்றானது புகையிரத சேவை முறைமையை தனியார் மயமாக்கலை நோக்கி எடுக்கப்பட்ட ஒரு படியாகும் என புகையிர ஊழியர்கள் பயந்தார்கள். மேலும் அக்டோபர் மாதத்தில் எஞ்சின் சாரதிகள், கட்டுப்பாட்டாளர்கள், புகைவண்டி நடத்துனர்கள் மற்றும் புகையிரத நிலைய அதிகாரிகள் உள்ளிட்ட இலங்கைப் புகையிரத தொழிலாளர்கள் சுமார் 10,000 பேர் தொழிற்சங்க உரிமைகளுக்காகவும், தொழில் பாதுகாப்புக்காகவும் இரண்டு நாள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அரசாங்க சேவையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் சம்பள அதிகரிப்பு மற்றும் நன்மைகள் போன்று தமக்கும் இவற்றில் 75% அதிகரிப்புத்தர வேண்டுமெனத் தொழிலாளர்கள் வேண்டுக்கோள்விடுத்தனர். 60 தொழிற்சங்கங்களைக் கொண்ட கூட்டு இரயில்வேக் கழகத்தின் பிரதிநிதிகள், போக்குவரத்து அமைச்சருடன் நடாத்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்கள் பிணக்கைத் தீர்ப்பதற்கு தவறியதால் வேலை நிறுத்தமொன்றை ஒழுங்கு செய்தார்கள். புதிய புகையிரத அதிகாரசபை தாபிக்கப்பட்ட பின்னர் தொழில் பற்றிய நிச்சயமற்ற தன்மை

தொழிலாளர்களிடையே வளர்ந்து வருகிறது எனவும். இந்த வேலை நிறுத்தமானது தொழிற்பாதுகாப்பிற்காக செய்யப்படுகின்றது எனவும் தொழிற்சங்கம் கூறியது. இரயில்வேத் தொழில்கள் 1993 இல் இருந்த 25,000 இல் இருந்தது 2003 இல் 17000க்குக் குறைக்கப்பட்டிருந்தது. இரயில்வே தனியார் மயமாக்கப்படுதலை நியாயப்படுத்துவதற்காகவே இந்த தொழிலாளர் குறைப்பு செய்யப்பட்டதெனத் தொழிலாளர்கள் நம்பினார்கள்.

2003 டிசம்பர் 11 ஆந் திகதியன்று தேசிய நீர்வழங்கல் மற்றும் வடிகாலமைப்புச் சபையின் தொழிலாளர்கள் சம்பள அதிகரிப்பொன்றைக் கோருவதற்கும் நாட்டின் நீர்வழங்கல் முறைமையை அரசாங்கம் தனியார் மயப்படுத்தினால் அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு தற்காலிகமாக வேலை இல்லாமல்போகும் என்பதுடன் நுகர்வோர் நுகரும் பொருளுக்கு அதிக விலைக்கொடுக்க வேண்டிவரும் எனவும் பயந்ததனால் அரசாங்கத்தின் தனியார் மயப்படுத்தல் திட்டங்களுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதற்கும், ஒரு நான்கு மணித்தியால தேசிய வேலைநிறுத்தத்தை செய்தார்கள். இந்த நடவடிக்கையில் 6,000க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பங்குபற்றினார்கள். தொழிலாளர்கள் இதே பிரச்சனையை வைத்து அக்டோபரிலும் மீண்டும் டிசம்பர் 17 ஆந்திகதி அன்றும் 4,000/- ரூபா (41 அமெரிக்க டாலர்கள்) ஆகக்குறைந்த சம்பளமும் நிலுவைக் கொடுப்பனவும் கோரி இன்னொரு நாலு மணித்தியால வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். இதே நேரத்தில் மார்ச் மாதத்தில் வங்கி, வைத்தியசாலை, புகையிரதம், அரசாங்க அச்சகம், துறைமுகம் மற்றும் மாநகரசபை போன்ற துறைகளின் தொழிலாளர்கள் தனியார் மயப்படுத்தலுக்கு எதிராகவும் அவர்களது ஓய்வூதியத் திட்டத்தை இல்லாமல் செய்தற்காகவும், அத்துடன் தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சட்டங்களுக்குச் செய்யப்படவிருக்கும் மாற்றங்களுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தும் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள் இந்த வேலை நிறுத்தமானது சம்பள அதிகரிப்பைப் பெறுவதற்கு அரச சேவைக் குழுவினால் கூட்டாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டதாகும். இது 52 அரச துறைத் தொழிற்சங்கங்களையும் தேசிய சொத்துக்களையும் மனித உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதற்கான கூட்டமைப்பையும் (ASNAHR) கொண்டிருக்கிறது. இது தொழிற்சங்கங்களினதும் அரச சார்பற்ற ஒழுங்கமைப்புக்களையும் கொண்ட ஒரு கூட்டமைப்பாகும். நூற்றுக்காணக்கான தனியார்துறைத் தொழிலாளர்களும் இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு பற்றினார்கள். இந்த வேலை நிறுத்தம் பணவீக்கத்தை ஈடுசெய்வதற்காக சம்பள அதிகரிப்பொன்றையும் கோரியது.

மேலும் மார்ச்சு மாதத்தில் 1000இற்கும் மேற்பட்ட இ.மி.ச யும் தொழிநுட்ப பணியாட்டொகுதியினர் சிவில் பொறியியல், மின்பொறியியல் அத்துடன் இயந்திரவியல் கண்காணிப்பாளர்கள், கட்டணம் விதிக்கும் அலுவலர்கள் மற்றும் பொறியியலாளர்களின் ஆதரவுடன் கட்டணம் விதிக்கும் உண்டியலின் மீள் கட்டமைப்பை எதிர்த்து அது இ.மி.ச பதவிகள் மற்றும் தொழில் புரி நிலைமைகள் மீதும் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் என அவர்கள் பயந்ததால் தொழிற்சங்க நடவடிக்கையில் இறங்கினார்கள். பின்பு ஏப்ரல் மற்றும் டிசம்பர் மாதங்களில்

உள்நாட்டு அரசிறை திணைக்கள, இலங்கை சுங்க அத்துடன் மதுவரி திணைக்களங்களின் ஊழியர்கள் எல்லா மூன்று திணைக்களங்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு புதிய அரசிறை அதிகாரசபையைத் தாபிப்பதற்கு அரசாங்கத்தினால் உத்தேசிக்கப்பட்ட அரசிறைச்சட்டத்திற்கு எதிரான சுகவீன குறிப்புத்துண்டுப் பிரசுரத்தில் வேலைக்குச் செல்லாமல் இருந்தார்கள்.

தபால் சேவையைப் பாதுகாப்பதற்கான தொழிற்சங்கங்கள் முன்னணியைச் சேர்ந்த தபால் சேவைத் தொழிலாளர்களும், தபால்சேவைகள் தனியார் மயப்படுத்தப்படமாட்டாது என்ற உறுதி மொழியைக் கோரி கைத்தொழில் பிரசாரமொன்றை ஒழுங்கு செய்தனர். அவர்கள் முன்னேற்றமான தொழில் புரி நிலைமைகள், வாழ்க்கைச் செலவுப்படி சம்பள அதிகரிப்பு, பணியாட்டொகுதி வெற்றிடங்களை உரிய நேரத்தில் நிரப்பதல் மற்றும் பதவி உயர்வுக்கு அதிக வாய்ப்புகள் போன்ற நிபந்தனைகளைக் கோரினார்கள்.

2003 இல் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைக் குறைக்கும் எனக்கருதப்பட்ட தொழிற்சட்டங்களுக்கான திருத்தங்களுக்கு, உத்தேசிக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கு எதிராக தொழிற்சங்கங்கள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை ஒழுங்கு செய்தார்கள். அதில் இலங்கை மின்சாரசபை தொழிநுட்ப பணியாட்டொகுதியினராலும் உண்ணாட்டு வரி, இறை, இலங்கைச் சுங்க மற்றும் மதுவரி திணைக்களங்களைச் சேர்ந்த ஊழியர்களாலும் அகில இலங்கை தொழிற்சங்க காங்கிரஸின் ஊழியர்களாலும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இவற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும்.

தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுதல், வேலைப் பாதுகாப்பு மற்றும் வேலை நிலைமை குழல் போன்ற காரணங்களுக்காகவும் தொழிற்சங்கங்கள் நடவடிக்கை எடுத்தன. 2003 யூலையில் 2002 சனவரியில் இருந்து மூடப்பட்டிருந்த தொழிற்சாலைகளின் வேலையிழந்த நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலைப்பாதுகாப்பிற்காக நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கோரி முதலீட்டுச்சபை அலுவலகத்திற்கு (BOI) முன் மறியல் செய்தார்கள். இன்றர்வோகர் யூனியனின் கூற்றுப்படி 2002 சனவரியிலிருந்து 50 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு 22,534 தொழிலாளர்கள் வேலையற்று இருக்கிறார்கள் எனக் கூறியிருக்கிறது டிசம்பரில் நெக்கிற் பென்கிசர் (லங்கா) லிமிடெட் (RBL) கம்பனியைச் சேர்ந்த சுமார் 150 தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலை தொகுதி திடீரென மூடப்பட்டதுக்கெதிராக தொழிற்சாலைக்கு வெளியே எதிர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள்.

"சிலோன் மேக்கன்ரைஸ்", இண்டஸ்ரியல் மற்றும் வெர்கர்ஸ் யூனியன்," தொழிற்சங்கத்தோடு செய்து கொண்ட கூட்டு உடன்படிக்கையை RBL மீறிவிட்டது எனக் குற்றஞ்சாட்டியது.

இலங்கை தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் கடமையாற்றும் ஆசிரியர்கள், ஆண்டுக்கு 36 வாரங்கள் என இருந்த வேலை அட்டவணையை 48 வாரங்களுக்கு நீடித்ததற்கு எதிராக நவம்பரில் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம் ஆரம்பித்தார்கள்.

இடமாற்றங்கள், தொழில் கல்வி அலுவலர்களின் வெற்றிடங்கள் நிரப்புதல் என்பவற்றை மேவுகின்ற வழிகாட்டு நெறிகளுக்குத் திருத்தங்கள் செய்யுமாறும் சரியான புலமைப்பரிசில் திட்டமொன்றைத் தாபிக்குமாறும் கோரி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள்.

உள்ளூர் பிரச்சனைகள் தொடர்பில் எதிர்ப்பார்ப்பாட்டங்கள் செய்ததோடு இலங்கைத் தொழிலாளர்களுள் சர்வதேச பிரச்சனைகள் தொடர்பிலும் குரல் கொடுத்தார்கள் ஈராக் நாட்டுக்கெதிராக யுத்தம் செய்வதற்கான அமெரிக்கத் திட்டங்களுக்கெதிராக கொழும்பில் இரண்டு மணித்தியால மறியல் செய்தார்கள். இந்த ஆர்ப்பாட்டம் தேசிய வளங்கள் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பிற்கான கூட்டமைப்பினால் (APNR) ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இது சுதந்திர தொழிற்சங்கங்கள், அரச சார்பற்ற ஸ்தாபனங்கள் மற்றும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் குழுக்கள் என்பவற்றின் ஒரு கூட்டாகும். எல்லாத் துறைகளையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வெவ்வேறு தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்த நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இதில் பங்குபற்றினார்கள். 2003 இல் பெருந்தோட்டத்துறையைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கங்களும் தமது உறுப்பினர்களின் உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கை ஆரம்பித்தன ஹட்டனில் உள்ள தோட்டமொன்றிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், ஊழியர் சகாய நிதிக்காகவும் (EPF) ஊழியர் நம்பிக்கை பொறுப்பு நிதிக்காகவும் தமது வேதனங்களிலிருந்து கழிக்கப்படும் தொகைகள் முகாமைத்துவத்தால் சட்டத்தினால் தேவைப்படுத்தப்பட்டவாறு மத்திய வங்கியில் இடப்படல் வேண்டுமெனக்கோரி பெப்ரவரி மாதத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். பணம் கழிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அது 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நிதி எதுவும் வைப்பிலிடப்படவில்லை நவம்பர் மாதத்தில், லேபர் நக்சனல் காங்கிரஸ், யூனைட்டட் பிளாண்டேக்ஷன் வோர்க்கேர்ஸ் யூனியன் மற்றும் யூனைட்டெட் லங்கா டெமோகிறற்றிக் /புறொன்ற் உட்பட பெருந்தோட்டத்தைச் சேர்ந்த பல்வேறு தொழிற்சங்கங்கள் தனியார் துறைக்கான சம்பள அதிகரிப்பொன்றை ஆய்வு செய்வதற்குத் தனிவேறான குழுவொன்றை நியமிக்குமாறு அரசாங்கத்தை வேண்டி நின்றன. தனியார் துறை ஊழியர்களில் 80 சதவீதத்தினருக்கு அரசாங்கத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சம்பளங்களும் படிகளும் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன எனத் தொழிற்சங்கவாதிகள் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.¹⁷

¹⁶ தொழிலாளர்கள் உறவுகள் மீதான கைநூல், ஃப்ரீ ட்ரிஜ் ஈபர்ட் ஸரீவ்ருங் (FES), 1997

¹⁷ கொழும்பு பேஜ் நியூஸ் டெக், சிறீலங்கா 2003 நவம்பர் 3 ஆந் திகதி

4.2 தேசிய தொழிற்சங்கக் கழகத்தையும் சுகாதாரசேவைகள் தொழிற்சங்கக் கூட்டமைப்பையும் உருவாக்கல்

தேசிய தொழிற்சங்கக் கழகம் (NTUF), 2003 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இதில் ஐந்து பிரபல்யமான தொழிற்சங்கங்கள் உள்ளன. அவை, இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் (லங்கா ஜாதிக எஸ்டேட் வோர்க்கேர்ஸ் யூனியன்) (LJEWU), தேசிய சேவையாளர் சங்கம் (ஜாதிக சேவக சங்கமய) (JSS), தேசிய தோட்ட உத்தியோகத்தார்கள் சங்கம் (ஜாதிக எஸ்டேட் ஸ்டார்ப் யூனியன்) (NESU), தேசிய ஆசிரியர்கள் சங்க ஸ்தாபனம் (ஜாதிக ரீச்சர்ஸ் யூனியன் / பெடரேசன்ஸ்) (JTUF) மற்றும் பொது சேவைகள் தேசிய தொழிற்சங்க ஸ்தாபனம் (பப்ளிக் சேர்விஸ் நக்சனல் ட்ரேட் யூனியன் / பெடரேசன்ஸ்) (PSNTUF). இதில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள், அரசாங்க மற்றும் தனியார்துறை மற்றும் அரச தொழில் முயற்சிகள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றார்கள். இதே போன்று சுகாதாரத்துறையில் உள்ள 50 அரசாங்கத்துறைத் தொழிற் சங்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஹெஸ்த் சேர்விஸ் ட்ரேட் யூனியன் அலையன்ஸ் (HSTUA) என அழைக்கப்படும் ஒரு புதிய கூட்டமைப்பை உருவாக்கின. NTUF மற்றும் HSTUA ஆகிய இரண்டும் இலங்கை தொழிற்சங்கங்கள் ஐக்கியப்பட்டு ஒன்றாகச் செயற்படப்போகின்றன என்பதற்கான முதற்படிகளாகும். இதுவரை தொழிலாளர் இயக்கம், எந்தத்துறை, என்ன கொள்கைகள், எந்த அரசியல் பிரிவு, எந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவர் போன்ற காரணிகளால் மோசமாகப் 2பிளவுபட்டுப் பிரிந்திருந்தன.

5. தொழிலாளர் சட்டத்திற்கான திருத்தங்கள்

2003 இல் தொழிற்சட்டங்களிலுள்ள பல்வேறு நியதிச்சட்ட ஏற்பாடுகளைத் திருத்துவதற்காக பாராளுமன்றத்தில் பல்வேறு சட்டமூலங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. 2003 இன் 11ஆம் இலக்க கைத்தொழில் பிணக்குகள் (திருத்தச்) சட்டம், 2003 இன் 12 ஆம் இலக்க தொழிலாளர் வேலை முடிவுறுத்தல் (விசேட ஏற்பாடுகள்) திருத்தச்) சட்டம், மற்றும் 2003 ஆம் ஆண்டின் 13 ஆம் இலக்க கைத்தொழில் பிணக்குகள் (வழக்கு நடவடிக்கைகளை விசாரித்து தீர்மானித்தல்) (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம் ஆகியன 2003 இல் நிறைவேற்றப்பட்டன.¹⁸ இச்சட்ட மூலங்களில் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தின் (IFI) பரிந்துரைகளை பிரதிபலிக்கும் சில தொழிலாளர் உரிமைகளையும் வேலைவாய்ப்பு பாதுகாப்பையும் அளிப்பதற்கான மாற்றங்களை நடைமுறைப்படுத்த விளைந்தன என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது உத்தேசிக்கப்பட்ட சட்டவாக்க மாற்றங்களைப் படித்து அவற்றிற்கான பதில்களைக் கொடுப்பதற்கு போதுமான அளவு நேரம் கொடுக்கப்படவில்லையெனவும் அதனால் சரியான விவாதமோ அல்லது கலந்துரையாடலோ இல்லாமல் இச்சட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படுதலை

¹⁸ இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் 1288/14 ஆம் இலக்க அதிவிசேட கசெற் 2003, மே 14, புதன்கிழமை.

இந்நடவடிக்கை உறுதி செய்கின்றது எனவும் தொழிற்சங்கங்கள் முறைப்பாடு செய்தன. சபையுடன் கலந்தாலோசிக்காமல் சட்டவாக்கத்தை இரகசியமாகக் கொண்டு வந்ததாக அரசாங்கத்தின் மேல் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகள் குற்றம் சாட்டியதுடன் தேசிய தொழிலாளர்கள் ஆலோசனைச் சபையிலிருந்து (NLAC)¹⁹ விலகவேண்டிய நிலைக்குத் தாம் தள்ளப்படுவார்கள் எனவும் அவர்கள் தெரிவித்தனர். ஊழியர்களைவிட²⁰ தொழில் தருநர்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய சட்டவாக்கத்தை அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தில் கபடமாக நிறைவேற்றிய பின் சில தொழிற்சங்கங்கள் NLAC கூட்டங்களை 2002 ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து பகிஷ்கரித்தன. தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்பின்மைக்கான முடிவுறுத்தல் சட்டத்தின் கீழான முடிவுறுத்தல் மீது புகுத்தப்பட்ட "நியதிச்சட்ட நட்டஈடும்" பின்மைக்கான நன்மைதரும் செயல் திட்டமும் தொழிலாளர்களுக்கு அனுசூலமற்றனவாக இருக்கின்றன எனத் தொழிற்சட்ட நிபுணர்களும், தொழிற்சங்க வாதிகளும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றார்கள்.

2003 ஆம் ஆண்டின் 12 ஆம் இலக்க வேலையாட்களின் ஊழியத்தை முடிவுறுத்தும் (விசேட ஏற்பாடுகள்) (திருத்தச்) சட்டத்தின் கீழும் அத்துடன் 2003 ஆம் ஆண்டின் 11 ஆம் இலக்க கைத்தொழில் பிணக்குகள் (திருத்தச்) சட்டத்தின் கீழும் 2003 மார்ச் மாதத்தில், வேலையின்மைக்கான நன்மை பயக்கும் காப்புறுதி விதிமுறையொன்றுக்கு அமைச்சரவை அங்கீகாரம் வழங்கியது. 2003 டிசம்பர் 31 ஆந் திகதி விசேட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் மூலம் புகுத்தப்பட்ட புதிய நஷ்டஈட்டு அறிவிப்பு மூலம் கம்பனியொன்றானது ஊழியர் ஒருவரின் வேலையை தொழில் ஆணையாளரின் தற்றுணிபின் பேரில் முடிவுறுத்துவதற்கு இயலக்கூடியதா இருக்கும். நட்ட ஈட்டு விதி முறையையும், நேர வரையறைக்குட்பட்ட பிணக்குத் தீர்வு மீளாய்வு முறையையும், சர்வதேச நாணய நிதியத்திற்கும் (IMF) உலகவங்கிக்கும் (வேர்ல்ட் பாங்க்) அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதியின் ஒரு பகுதியாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

¹⁹ அரசாங்கம் தலைமை வகிக்கின்றதும். தொழில் தருநர்கள், ஊழியர்கள் சார்பிலும், தொழிற்சங்கங்கள் சார்பிலும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதும் தொழிலாளர் விடயங்கள் மீது ஆலோசனை வழங்கும் ஒருகுழு

²⁰ "சிறீலங்கா 'தொழிலாளர் புனரமைப்பு' தொழிலாளர்களைக் புண்படுத்துகின்றது" இன்ரர் பிறெஸ் சர்விஸ், 2003 பெப்ரவரி 14.

²¹ இந்நீவர திலகர்தன, " 6 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களின் வேலைகளுக்கு ஆபத்து" டெய்லி நியூஸ் 2004 சனவரி 5

6. முடிவுரை

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் (FTZ) ஒன்றுக்கொன்றுக்கான சுதந்திரம் தொடர்பில் 2003 ஆம் ஆண்டில் சில நல்ல மாற்றங்கள் தெரிந்தன. யக்கலங்க மற்றும் போலிரெக்ஸ் வழக்குகளின் இறுதி முடிவு வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தபோதிலும் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் (FTZ) உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் தற்போது அங்கீகரிக்கப்படலாம். அத்துடன் தொழில் தருநர்கள் மீதும் வெளியக அழுத்தம் இல்லாமல் கூட்டுப்பேர உடன்படிக்கைகள் சுதந்திரமாகப் பேசிச் செய்து கொள்ளப்படலாம் என முடிவு செய்ய முடியாது அதற்கான காலம் இன்னும் கனியவில்லை. ஆடைக் கைத்தொழிலானது, 2005 ஆம் ஆண்டில் மலர்ந்த பைபர் எக்ஸ்மீனர் (MFA) முடிவடைவதால் அதன் முயற்சிகளை அடக்கி வாசிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அத்துடன் 2005 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை ஆடை உற்பத்தித் துறையானது ஏனைய அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளில் இருந்து கடுமையான போட்டியை எதிர்க்கொள்ள வேண்டியதாகவிருக்கும் ஐ.எல்.ஓ வின் மத்திய தொழிலாளர்கள் நியமங்களை ஏற்று அவற்றை அமுல் செய்வது உட்பட சமூகரீதியில் பொறுப்புள்ள பழக்கங்களைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் வாடிக்கையாளர்களையும் முதலீட்டாளர்களையும் கவருவது முக்கியமாகப் பின்பற்ற வேண்டிய சமாளிக்கும் திறன்கொண்ட ஒரு உத்தி. உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதானதும் இந்நியமங்களுக்கு இசைவாக செயற்பாடுகள் இருப்பதை உறுதி செய்வதற்கும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் மற்றும் இணங்கியொழுகுவதற்கும் இலங்கை ஏற்றுமதிப்பொருட்களுக்கு முன்னுரிமை பெறுவதில் உதவிசெய்வதற்கும் அரசாங்கம் பூரணமான சட்டவாக்கம் கொண்டு வரலாம்.

IFI பரிந்துரைகளில் சிலவற்றை பிரதிபலித்த அண்மைக்கால தொழிற் சட்டசீர்த்திருத்தங்கள் தொழிலாளர் உரிமைகளையும் வேலைவாய்ப்புப் பாதுகாப்பையும் அளக்கக்கூடிய மாற்றங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முனைந்ததென்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இந்த சட்டவாக்கப்போக்கானது தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கின்ற, தன்னிச்சையாக இல்லாமல் அத்துடன் பெருந்தொகையில் சேவை முடிவுறுத்தல் செய்வதற்கு எதிரான ஒரு சில பாதுகாப்புக்களையும், தொழிற்சங்கங்களால் பிரேரிக்கப்பட்டவாறு எந்தவிதமான "பாதுகாப்பு முறைமையை" முன்னரே நடைமுறைப்படுத்தாமல் தொழிலாளர்களை அகற்றுவதற்கான எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. இந்த சட்டவாக்க முயற்சியானது சந்தைச்சக்திகளுக்கும், வர்த்தகம் தாராளமயமாக்கப்படுதலால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சிகளாலும் வேலைவாய்ப்பு பலவீனமாக இருக்கின்ற ஒரு நேரத்தில் சம்பவிக்கின்றது. எது எப்படியிருப்பினும், முதலீட்டுக் கொள்கைகள் துரிதமாக அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

இரு தரப்பினர்களினதும் உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புகள் பற்றி எவ்வாறு பயனுள்ள வகையில் தொடர்பாடலைப் பேணுவது என்பது பற்றிய விழிப்புணர்ச்சி தொழிலாளர்களிடத்தும் முகாமைத்துவம் செய்பவர்களிடத்தும் இலங்கையில் கிடையாதென்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. நடைமுறை உண்மை

என்னவென்றால் தொழிலாளர் - முகாமைத்துவ உறவுகள் கலந்துரையாடலுக்கும் பேச்சுவார்த்தைக்கும் பதிலாக எதிரெதிர் முறுகல் நிலையிலும் கைத்தொழில் வழக்கு நடவடிக்கையிலும் முடிவதே கண்கூடு.

ஐ.எல்.ஓ வின் எல்லா எட்டு முக்கிய இணக்க ஒப்பந்தங்களையும் இலங்கை ஏற்று அங்கீகரித்திருந்தாலும் கூட இந்நியமங்களை நடைமுறையில் பிரயோகப்படுத்தவதில் இன்னமும் பாரதூரமான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இவை பயனுள்ள வகையில் வலியுறுத்தப்பட்டால் ஐ.எல்.ஓ வின் முக்கிய தொழிலாளர் உரிமைகள் பற்றிய கோட்பாடுகள் இலங்கையில் தொழிலாளர்களால் குரல் கொடுக்கப்படும் பாரிய பிரச்சனைகளில் பலவற்றுக்கு பரிகாரம் கிடைத்துவிடும் என்பதோடு அது நிலைபேறான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் பங்களிப்புச் செய்யும். எனவே இக்கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் வலியுறுத்துவதற்கும் மிகுந்த முன்னுரிமை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

V

மனித உரிமைகளுக்கான நீதிமுறைப்பாதுகாப்பு

டாக்டர். ஜே.டி அல்மெய்தா குணரத்ன*

I. முன்னுரை

பல பரிமாணங்களைக் கொண்ட மனித உரிமைகளானவை உருவாக்கப்பட்டுச் சர்வதேச சாதனங்களிலும் நியமங்களிலும் மிக முக்கியமான சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச கூட்டு உடன்படிக்கை வாசகத்திலும், பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கூட்டு உடன்படிக்கை வாசகத்திலும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன.¹ ஏனைய சர்வதேச சாதனங்களில் அநேகமானவை இவ்விருசாதனங்களிலும் காணப்படும் உரிமைகளைத் திட்டவட்டமாக அழுத்திக் கூறுவனவாகக் கருதப்படலாம்.²

இலங்கை அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்கள் அத்தியாயமானவை. இவ்வுரிமைகளை சட்டரீதியாகவும் தாற்பரிய ரீதியாகவும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் அதேவேளை,³ இவ்வுரிமைகளின் எல்லைகளை வரையறை செய்வது அநேகமாக உயர் நீதிமன்றத்தின் வேலையாகவே

* சனாதிபதி வழக்கறிஞர், L.L.B.M.A (சர்வதேச தொடர்புகள்) L.L.M.M.A (பெளத்த கற்கை நெறிகள்) Phd இலங்கை சட்ட ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர். சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கைக் பொறுப்பின் ஆலோசகர்.

¹ 16.12.1966 ஆந் திகதி 2200 (ஒஓ1) ஆம் இலக்க ஐக்கிய நாடுகள் தீர்மானத்தின் பொதுச்சபையினால் கையொப்பத்திற்கு, அங்கீகாரத்துக்கு அத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு விடப்பட்ட சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச கூட்டு உடன்படிக்கை வாசகம் (சி.ம.அ.உ.ச.க.உ) அத்துடன் (மேலே கூறப்பட்ட) அதே ICCPR இன் அதே திகதியின் தீர்மானத்தின் மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு கையொப்பத்துக்கு, அங்கீகாரத்திற்கு, ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு விடப்பட்ட பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேச கூட்டு உடன்படிக்கை வாசகம்.

² உதாரணத்திற்கு (மேலே கூறப்பட்ட கு.1) பொதுச்சபையின் தீர்மானத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டுக் கையொப்பத்திற்காக, அங்கீகாரத்திற்காக, ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்காக விடப்பட்ட சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச கூட்டு உடன்படிக்கை வாசகத்திற்கான விருப்புத்தெரிவு மரபொழுங்கு, 1963 நவம்பர் 20 ஆந் திகதிய பொதுச்சபை தீர்மானத்தினால் 1904 (xviii) பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட எல்லா விதமான இனப்பாராபட்சத்தை ஒழித்தல் மீதான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பிரகடனம், 1967 நவம்பர் 7 ஆந் திகதி பொதுச்சபைத் தீர்மானத்தினால் 1152 (xxii) பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மகளிருக்கெதிரான பாராபட்ச ஒழிப்பு மீதான பிரகடனம்.

³ அத்தியாயம் 4

இருந்திருக்கின்றது.⁴ இது தொடர்பில் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பில் பாரிய அரசியலமைப்புத்தடைகளைச் சந்திக்கவில்லை அத்துடன் சமூக-பொருளாதார உரிமைகள் தொடர்பிலான அணுகுமுறையைப் பொறுத்தவரை. அது 12 ஆம் உறுப்புரைக்கு ஏற்பவே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன அதாவது "சமத்துவம்" என்ற ஏற்பாட்டுக்கு இசைவாகவே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த அத்தியாயம், இலங்கை அரசியலமைப்பில் உள்ள அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பில் 2003 இல் உயர் நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க தீர்ப்புகளில் சிலவற்றை அலசி ஆராய்கிறது. அது அத்தீர்ப்புகளின் விளைவுகளின் விளைவாக எழுந்துள்ள புதிய கோட்பாடுகளை உருவாக்க எத்தனிப்பதன் மூலம் நீதி முறைப்பிரதிபலிப்பின் உறுதியான அம்சங்களை நன்கு புலப்படுத்துவதோடு, இலங்கையில் மனித உரிமைகளின் நோக்கெல்லையை விரிவு படுத்த வேண்டிய இலக்கை நீதித்துறையானது, சில அம்சங்களில் இன்னமும் எய்தவில்லை.

ஆராயப்பட்ட முடிபுகள், சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான நீதிமுறை முடிபுகள், சமூக பொருளாதார உரிமைகள் தொடர்பில் நீதிமுறைத் தீர்மானங்கள் என்பனவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலங்கைப் பிரஜை ஒருவருக்கு இருக்கவேண்டிய வாக்குரிமையளிக்கும் உரிமைக்கு உயர் நீதிமன்றத்தினால் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் உத்தரவாதம் தனி விடயமொன்றாகக் கையாளப்பட்டிருக்கின்றது.

2. சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பில் நீதிமுறைப்பதில்கள்

இது தொடர்பில் 2003 ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு முடிபுகள் எடுக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக ஒரு வழக்கில் உயர் நீதிமன்றம் கருத்துத் தெரிவித்ததுபோல "சித்திரவதை, கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற, கீழ்த்தரமாக நடாத்துதல் போன்ற செயற்பாடுகள் குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை."⁵

மூர்க்கத்தனமாக தாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் தொடர்பில் ஏராளமான முறைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.⁶ இம்முறைப்பாடுகளில் தொழிலாளி ஒருவர் இராணுவத் தடுப்புக்காவலில் இருந்த பொழுது "பேற்றன்" பொல்லுகளாலும் தாக்கப்பட்ட சம்பவம்,⁷ வான் ஒன்றில் கிளினர் கண்கட்டப்பட்ட பின்னர்

⁴ இலங்கை அரசியலமைப்பின் 126 ஆம் உறுப்புரிமையின் பிரகாரம்

⁵ சஞ்ஜீவ எதிர் சுரவீர. வத்தளைப் பொலிஸ் பொறுப்பதிகாரி மற்றும் ஏனையோர் உ.நீ (அ.உ) இல 328/2002 உ.நீ குறிப்புகள் 4.4.2003 நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்னாந்துவின் தீர்ப்புப் பிரகாரம்.

⁶ மேலே கூறப்பட்ட. சமையல்காரன் மீது தாக்குதல்

⁷ கோணேசலிங்கம் எதிர் மேஜர் முத்தாலி.ப் மற்றும் ஏனையோர் உ.நீ (அ. உ) இல 555/ 2001, உ.நீ குறிப்புகள் 10.02.2003

தாக்கப்பட்ட சம்பவம்,⁸ சட்டத்தரணி ஒருவர் அவருடைய காரிலிருந்து வெளியே இழுக்கப்பட்டுத் தாக்கப்பட்ட சம்பவம்,⁹ றிசேர்வ் பொலிஸ் ஒருவர் றிசேர்வ் உதவிப்பொலிசுப் பரிசோதகர் ஒருவரால் தாக்கப்பட்ட சம்பவம்,¹⁰ எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டமொன்றில் வீதியோரமாக நின்ற இன்னொரு சட்டத்தரணி (இவர் இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்கு பற்றாதவர்) மிகக்குறுகிய தூரத்தில் வைத்து சுடப்பட்டமை,¹¹ இராணுவத்தை விட்டு தப்பி வந்தவர் எனக்குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவரொருவர் பொலிஸ் கட்டுக்காவலில் இருந்தபோது சித்திரவதை செய்யப்பட்டு மரணித்த சம்பவம்,¹² ஆகியன உள்ளடங்கும் ஒரு சமுதாயத்தின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாத்து அம்மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்ட அதே ஆட்களால், அதாவது பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களாலும் இராணுவத்தைச்சேர்ந்த ஆட்களாலும் நடத்தப்பட்ட முறைகளை இவ்விடயங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவர்கள் பதின் மூன்று வயதுப்பையன் ஒருவனையும் கூட விடவில்லை.¹³

எனவே ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் குழுவானது, அதன் எழுபத்தொன்பதாம் அமர்வில் நடத்தப்பட்ட 2156 மற்றும் 2157 ஆம் கூட்டங்களின் பின்னர், மற்றவற்றுக்கிடையில் பின்வருமாறு அதன் அவதானிப்புகளை வழங்கியது.

"சட்டத்தை பேணவேண்டிய அலுவலர்களாலும் இராணுவத்தைச்சேர்ந்த உறுப்பினர்களாலும் புரியப்படும் சித்திரவதை, கொடூரமான, மனிதானிமானமற்ற, கீழ்த்தரமான நடத்தை பற்றி அடிக்கடி கிடைக்கும் அறிக்கைகள் கவலையளிக்

⁸ சண்முகராஜா எதிர் தில்லுக். பொலிஸ் உபபரிசோதகர்கள் வவுனியா உ.நீ (அ. உ.) இல.47 / 2002 உ.நீ குறிப்புகள் 10.02.2003

⁹ அதிகாரி மற்றும் அதிகாரி எதிர் அமரசிங்க மற்றும் ஏனையோர் உ.நீ (அ.உ.) இல 257/ 2002

¹⁰ ஏக்கநாயக்க எதிர் வீராவசம் உ.நீ (அ.உ.)இல 34 / 2002 உ.நீ குறிப்புகள் 17.03.2003

¹¹ சுஜீவ அர்ஜுன சேனசிங்க எதிர் கரணாதிலக மற்றும் ஏனையோர் உ.நீ (அ.உ.) இல 431/2000 உ.நீ குறிப்புகள் 17.03.2003 உ.நீ (அ.உ.) இல.432/ 2000 உ.நீ குறிப்புகள் 17.03.2003

¹² சிறியானி சில்வா பயாகல பொலிஸ் பொறுப்பதிகாரி உ.நீ (அ.உ.) இல 471 / 2000 உ.நீ குறிப்புகள் 08.08.2003

¹³ ஹீந்திர சஷிசுமார எதிர் பிரதிப்பொலிஸ்மா அதிபர் டி பொன்சேகா மற்றும் ஏனையோர் உ.நீ (அ.உ.) இல 462/2001) உ.நீ குறிப்புகள் 17.03.2003

கின்றன....."¹⁴ (இதையிட்டு ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை)

2003ஆம் ஆண்டில் நீதி மன்றத்தினால் பின்பற்றப்பட்ட காரணகாரியத்தை சீர்தூக்கிப்பார்த்தால் மற்றும் அணுகுமுறைகள் என்பன இலங்கை அரசியலமைப்பின் 11 ஆம் உறுப்புரைகளுக்கேற்ப உயர்நீதி மன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட பல்வேறு முடிவுகள். தொடர்ந்துவரும் பந்திகளில் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

சிறியானி சில்வா எதிர் பயாகல பொலிஸ் பொறுப்பதிகாரி¹⁵

இந்த விடயத்தில் பொலிசினால் கைது செய்யப்பட்ட இராணுவத்தை விட்டோடியவர் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஒருவர் விளக்கமறிய கட்டுக்காவலில் இருந்தபோது இறந்துவிட்டார். இவரின் விதவை மனைவி, மித மிஞ்சிய காலம் தடுப்புக்காவலில் வைத்திருக்கப்பட்ட காலப்பகுதியின் போது பொலிஸாரால் புரியப்பட்ட சித்திரவதை காரணமாகவே தமது கணவன் மரணித்தார் எனவும் அதனால் தமது அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டு இருக்கின்றன என மனுவொன்றைக்கோப்பிலிடுவதிலிருந்து அவர் தடை செய்யப்பட்டார் என்ற அடிப்படையில் மனுவொன்றை தாக்கல் செய்தார். மனுதாரரானவர் தமது மனுவில் மரணித்தவருக்கு இந்த அகால மரணம் நேர்ந்திருக்காவிட்டால் தமக்கும் தமது பராயமடையாத பிள்ளைகளுக்கும் கிடைத்திருக்கக்கூடிய நட்டஈட்டைக் கோரியிருந்தார்.

மனுதாரரால் மனுவில் தெரிவிக்கப்பட்ட சம்பவத்தை நீதி மன்றம் ஏற்றுக்கொண்டு மனுதாரருக்கும் பராயமடையாத பிள்ளைகளுக்கும் அரசாங்கத்தினாலும் குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்ட பொலிசு அலுவலர்களாலும் தனித்தனியே நட்ட ஈடு வழங்க வேண்டுமெனத் தீர்ப்பளிக்கின்றது. இந்த நீதி மன்றத்தினால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட எண்ணக்கருவும் கோட்பாடுகளும் அவற்றிலிருந்து எழும் பிரச்சனைகளும் கீழே அலசி ஆராயப்படுகின்றன.

உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமையானது உட்கிடையான அடிப்படை உரிமையொன்று என வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

இலங்கை அரசியலமைப்பில் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமையை ஏற்றங்கீகரிக்கின்ற வெளிப்படையான ஏற்பாடு எதுவும் கிடையாது ஆயினும் தகுதி வாய்ந்த நீதிமன்றம் ஒன்றின் கட்டளையொன்றின் மூலமல்லாமல்

¹⁴ 2003 நவம்பர் 06 இல் நடத்தப்பட்ட மனித உரிமைகள் குழுவின் (CCPR/C/SR, 2164) 2164 ஆம் கூட்டத்தில் இறுதி அவதானிப்புகள்

¹⁵ மேலே கூறப்பட்டது (12)

ஆளொருவருக்கும் மரணதண்டனை அல்லது சிறைத்தண்டனை வழங்கப்படலாகாது என உறுப்புரை 13(4) ஏற்பாடு செய்கின்றது. இந்த ஏற்பாட்டுக்கான பொருளைக் கூறுகையில், "ஒருவருடைய வாழ்க்கைத் தரத்திலிருந்து வேறுபடுத்தி சாதாரணமாக ஆளொருவர் வாழ்கின்ற அர்த்தத்தில் உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமை ஆளொருவருக்கு உண்டு என்ற தாற்பரியத்தை 13(4) ஆம் உறுப்புரையானது ஏற்றங்கீகரிக்கிறது - நீதிமன்றத்தினால் வழங்கப்படும் கட்டளை ஒன்றின் கீழ் மாத்திரம் அந்த உயிர் அழிக்கப்படலாம்"¹⁶ எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

உயிர்வாழ்வதற்கு மரணித்த ஒருவருக்கு இருக்கும் உரிமை தொடர்பில் வழக்குத் தொடர்வதற்கான உரிமை - (லோக்கஸ் ஸ்ராண்டி) சட்டபூர்வமான அந்தஸ்தின் விரிவாக்கம்.

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளின் பிரகாரம் (13 (2) ஆம் உறுப்புரையுடன் சேர்த்து வாசிக்கப்படும்) 11 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் மரணித்தவரின் அடிப்படை உரிமைகள் மிகப்பாரதூரமாக மீறப்பட்டிருக்கின்றன எனவும் அரசியலமைப்பின் 126 (2) ஆம் உறுப்புரையின் நியதிகளின் பிரகாரம் அவருக்கு உரித்தான விண்ணப்பத்தை தாமாகக் கோப்பிடுவதற்கு அச்சட்டத்தரணிக்கு அறிவுறுத்தல்களைத் தானும் வழங்குவதற்கு அவர் நீண்டகாலம் வாழவில்லை என நீதிமன்றம் முடிவு செய்தது.

உறுப்புரை 126 (2) ஆனது குறுகிய பார்வையில் பொருள் கொள்ளப்பட்டால் பிழை செய்பவர்களுக்கெதிராக வழக்குத் தொடர்வதற்கு எவருக்கும் உரித்திருக்காது எனவும், இதன் பிரகாரம் எழுகின்ற நிலைமையொன்றில்லை காரணமாக 13(4) ஆம் உறுப்புரையை மீறி மரணத்தை விளைவிக்கின்றதற்கு பரிகாரம் எதுவும் இருக்காது என நீதிமன்றம் தெரிவித்தது. இது உட்கிடையாக இருக்கும் உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமையை ஒரு மாயையாக ஆக்கிவிடும். இரண்டாவதாக அது குறைந்த குற்றத்துக்கான பரிகாரம் மரணத்தை விளைவிக்கின்ற பாரதூரமான குற்றத்துக்கு பரிகாரம் எதனையும் வழங்காத முரண்பாட்டு நிலைமையை உருவாக்கும். ஆகவே உறுப்புரை 126 (2) இல் உள்ள "ஆள்" என்ற சொல்லுக்கு நீதிமன்றம் பரந்த ரீதியில் பொருள் கோடல் செய்யும் போது, அத்தகைய ஆளின் சட்ட ரீதியான பின்னூரிமையாளர்களையும் உள்ளடக்குவதாக கூறியது. இதன் மூலம் அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படுகின்ற விண்ணப்பமொன்றில் லோக்கஸ் ஸ்ராண்டியின் கருத்தெல்லை விரிவாக்கப்பட்டது.

அடிப்படை உரிமைகள் கோட்பாடும் அவை மீறப்படுதலுக்கான சந்தர்ப்பங்களில் அரசியலமைப்புப் பரிகாரங்களின் தன்மையும் புதுமையான இணைப்பொன்றைத்தாபித்தல்.

¹⁶ அதே பகுதியில் (8 ஆம் பக்கத்தில் யாப்பா நீ ம

சாதாரணமாக எவ்வாறின் அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவ்வாள், 126 (2) அம் உறுப்புரையினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறு தாமோ அல்லது சட்டத்தரணி ஒருவர் மூலமோ விண்ணப்பமொன்றைச் செய்து பொருத்தமான அரசியலமைப்புப் பரிகாரத்தை நாடுவார். அத்தகைய விண்ணப்பமொன்றை செய்வதற்கான உரிமையே சுதந்திரமான அடிப்படை உரிமையொன்று என ஏற்கனவே ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.¹⁷ இதைப்பின்னணியாக வைத்து நீதியரசர் பர்னாந்து அவர்கள் பின்வரும் வினாவை முன்வைத்தார்.

"அத்தகைய விண்ணப்பமொன்றைச் செய்வதிலிருந்து அல்லது தொடருவதிலிருந்து ஆளொருவர் தற்காலிகமாகத் தடை செய்யப்பட்டால், 17 ஆம் உறுப்புரையின் கீழான தமது அடிப்படை உரிமை என முறைப்பாடு செய்வதற்கு நிச்சயமாக அவர் உரித்தடையவராவார் ஆனால் முறைப்பாடு செய்வதிலிருந்து முழுமையாகவும் நிரந்தரமாகவும் அவரைத்தடை செய்வதற்காக அவரைக் கொன்று விட்டால், வேறு எவரும் முறைப்பாடு செய்ய முடியாது எனக்கொள்ளமுடியுமா?"

இதற்கான மறுமொழி "ஆம்" என்று இருந்தால் அத்தகைய ஆளின் உயிர்வாழ்வதற்கான அடிப்படை உரிமையானது மாயைதான் எனப்பொருள்படும். மறுமொழியானது "இல்லை" என இருந்தால் அது அரசியலமைப்புப் பரிகாரத்தை இன்னோராளின் கைகளில் கட்டாயம் கொடுக்கும். இந்த உரிமைக்குக் குறுகிய நோக்குடன் அர்த்தம் கொள்ள முனையாமல் "மரியாதை கொடுப்பதற்கு, பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கு அத்துடன் அடிப்படை உரிமைகளை பரவலாக்கி முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு" அரசியலமைப்பின் 4 (ஈ) ஆம் உறுப்புரையினால் நீதிமன்றத்தின் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்புக் கடமையிலிருந்து ஆதாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு விரிவான பொருள்கோடலை மேற்கொள்வதன் மூலம் பின்விளையக் கூடிய அரசியலமைப்புப் பரிகார கோணத்திலிருந்த இந்தப் பிரச்சனையைப் பார்ப்பதற்கு நீதிமன்றம் தெரிவு செய்தது.

சர்வதேச சாதனங்கள் தொடர்பில் நீதி முறைப்பொருள்கோடல்

சித்திரவதை செய்தல் ஏனைய கொடூரமாக மனிதாபிமானமற்ற முறையில் அல்லது கீழ்த்தரமான முறையில் நடாத்துதல் அல்லது தண்டனை வழங்குதல் என்பவற்றுக்கு எதிரான கூட்டிணக்க ஒப்பந்தத்தின் 14.1 ஆம் உறுப்புரையானது பின்வருமாறு ஏற்பாடு செய்கின்றது.

¹⁷ போறகே லக்ஷ்மன் எதிர் பர்னாந்து உ.நீ.ம (அ.உ) இல. 24/90 உ.நீ.ம குறிப்புகள் 29-09-95 தீர்ப்பின் 9 ஆம் பக்கம் நீதிமன்றத்தினால் குறிப்பீடு செய்யப்பட்டது.

"செயலொன்றினால் அல்லது சித்திரவதையினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு பரிகாரம் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலும் இயலுமான அளவில் முழுமையான புனர்வாழ்வு பெறுவதற்கான வழிவகைகள் உட்பட, நியாயமான அத்துடன் போதுமான அளவு நட்ட ஈடு பெறுவதற்கு வலுவுறுத்தப்படக்கூடிய உரிமையைக் கொண்டிருப்பதற்கும் ஒவ்வொரு நாளும் அதன் சட்ட அமைப்பு முறையில் உறுதி செய்தல் வேண்டும். சித்திரவதை காரணமாக ஒருவருக்கு மரணம் நிகழ்ந்தால் அவருடைய பின்னூரிமையாளர்கள் நட்ட ஈட்டைப் பெறுவதற்கு உரித்துடையவர்களாதல் வேண்டும்."¹⁸

தனக்கும் பாதிக்கப்பட்டவரின் விதவைக்கும் பராயமடையாத பிள்ளைக்கும் வழக்குத் தொடர்ந்த நட்டஈடு கோருவதற்கு ஏற்றங்கீகரிக்கையில் நீதிமன்றமானது (அதன் சொற்களில் கூறுவதென்றால்) "சர்வதேச கடப்பாடுகளுக்கும் நியமங்களுக்கும் இசைவாகச்சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது"¹⁹

குற்றச் செயல் புரிபவர்களினது பொறுப்பின் தன்மை தனிநபர் (சொந்தக்) கடமைகளும் பொறுப்பும் அத்துடன் இன்னொருவருக்காகச் செய்யப்படும் கடமைகளும் பொறுப்பும் குற்றம் குறை கூறத்தக்க செயலின்மை கோட்பாடு.

மரணித்தவரை முன்பு கைது செய்த பொலிஸ் அலுவலர், மரணித்தவரை (ஆரம்பத்தில் அவரைக் கைது செய்ததற்காக அல்ல) சட்ட முறையற்ற கட்டுக்காவலில் வைத்திருந்ததற்காக நேரடியாக பொறுப்பாளராதல் வேண்டும் எனக்காணப்பட்டார்.

இதன் மூலம் உறுப்புரை 11 இன் கீழ் இந்த வழக்கைக் கொண்டு வருவதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்குவதற்கு அவர் காரணகர்த்தாவாக இருந்தார். அடுத்து பொலிஸ் நிலையத்தில் கட்டுக்காவலில் மனிதாபிமானமற்ற முறையிலும் சட்டத்திற்று இணங்கவும் (இதில் அவருக்கு கீழ் பணிபுரியும் அலுவலர்களின் செயற்பாடுகளும் அடக்கம்) நடாத்தப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கான நியாயமான எல்லா நடவடிக்கையும் எடுக்கவேண்டிய தமது கடமையில் தவறியதற்காக பதிலாள பொறுப்பிற்கு நிலையப்பொறுப்பில் இருந்த அலுவலர் ஆளாதல் வேண்டுமெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது:

"அவ்வாறு செயற்பட்டிருந்தால் கைது செய்யப்பட்டவர் மேலும் கொடூரமாக நடாத்தப்படுவதைத் தடுத்திருக்கலாம் என்பதுடன்

¹⁸ அதே பகுதியில் (8ஆம் பக்கத்தில் யாப்பா நீ மற்றும் டிசல்வா நீ உடன் படுகின்ற) நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்னாந்தவின் பிரகாரம்.

¹⁹ 1984 டிசம்பர் 10 ஆந் தேதிய 39/46 ஆம் இலக்க, பொதுச்சபைத்தீர்மானத்தால் நிறைவேற்றப் பட்டு கையொப்பத்திற்காகவும் அங்கீகாரத்திற்காகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கும் விடப்பட்டது.

துர்நடத்தை எதுவும் நிகழ்ந்திருந்தால் அதை விரைவாக புலன் விசாரணை செய்வதற்கும் மனுதாரருக்கு மருத்துவ சிகிச்சையளிப்பதற்கும் வழிவகுக்கும். எனவே (1ஆம் பிரதிவாதியானவர்) குறை கூறக் கூடிய தமது செயலின்மைக் குற்றத்திற்கு பொறுப்பாளராதல் வேண்டும்."²⁰

உயிர்வாழ்வதற்கு உரிமையுடையவரும் பாதிப்படைந்தவர் ஒருவருமான ஆள் ஒருவர் மீது சார்த்தப்பட்ட குற்றவியல் வரலாறு இயைபானதாய் இருக்கும் தன்மை மரணித்தவரின் கடந்தகால "குற்றவியல் வரலாறை"க் கருத்தில் கொண்டு நட்டஈடு வழங்கப்பட இருந்ததால் குறைந்த நட்ட ஈட்டை வழங்குமாறு பிரதிவாதியின் வழக்கறிஞர் வாதிட்டிருந்தார். "கூடாத வரலாற்றைக் கொண்டிராத" ஆளொருவர் பொலிசினால் இதேபோன்று நடாத்தப்பட்ட விடயத்தையும் தற்போது எம்முன் உள்ள இந்த விடயத்தையும் வேறுபடுத்திக் காட்ட வழக்கறிஞர் முனைந்தார்.²¹ இரண்டு காரணங்களுக்காக அந்த வாதம் இயைபில்லாததென நீதி மன்றம் கூறியது முதலாவது

"இறந்தவருக்கெதிராக உள்ள குற்றச்சாட்டுக்களை நியாயமான விசாரணையொன்றின் பின்னர் தீர்மானிப்பதற்குத் தமது கவனங்களைச் செலுத்தியிருத்தல் வேண்டும். அதுவரை மரணித்தவர் குற்றமற்றவர் என்ற கருத்துக்கு உரித்துடையவராவார்."

அத்துடன் இரண்டாவதாக,

மரணித்தவர் தமது உயிரை இழந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் தமது துர்நடத்தை வரலாற்றிலிருந்து தம்மை மீட்டெடுக்கும் சந்தர்ப்பத்தையும் இழந்து விட்டார்."²²

குற்றமற்றவர் என ஊகிக்கப்படுவதற்கான உரிமையானது, அரசியலமைப்பின் 13 (5) ஆம் உறுப்புரையினால் ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்ட ஓர் அடிப்படை உரிமையாகும் அதை வைத்துப் பார்க்கையில் வழக்கறிஞரின் வாதத்தை எந்த விதத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

நட்டஈடும் ஆறுதல் தொகையும்

மனுதாரருக்கும் பராயமடையாத பிள்ளைக்கும் நட்டஈடாகவும் செலவு தொகையாகவும் சமமான பங்குகளாக ரூ 800, 000 வழங்கப்பட்டது. இதில்

¹⁹ நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்னாந்து அவர்கள் மேலே கூறப்பட்ட தீர்ப்பின் 10 ஆம் பக்கத்தின் பிரகாரம்.

²⁰ அதே பிரிவிலுள்ள

²¹ சஞ்சீவ எதிர் சுரவீர வழக்கு. இந்தக்கட்டுரையில் பின்னர் கலந்துரையாடப்படுகிறது. குறிப்பு 5 மேலேயுள்ளவாறு.

²² மேலே கூறப்பட்ட 11 ஆம் பக்கத்தில் நீதியரசர் பர்னாந்துவின் பிரகாரம்.

அரசினால் ரூ 700,000மும் தவறு இழைத்த பொலிசு உத்தியோகத்தார்கள் தலா ரூ. 50,000 உம் செலுத்தவேண்டும் என நீதிமன்றம் உத்திரவிட்டது. அடிப்படை உரிமையொன்று மீறப்பட்டிருக்கின்றது என்ற வெளிப்படுத்துகையைத் தொடர்ந்து ஆறுதல் தொகையொன்றுக்குப் பதிலாக நட்ட ஈடு வழங்குமாறு வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பானது, சாதாரண சட்டத்தில் (தீங்கியல், ஒப்பந்தம் அல்லது ஆதனம் போன்ற பிரிவுகளில்) நட்ட ஈடு என்ற கோட்பாடு எந்த அளவுக்கு விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்த அளவிற்கு விவாதத்திற்குரிய விடயமாக இருக்கலாம். நட்ட ஈட்டுக் கோட்பாடானது ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டிய குறித்த சில அடிப்படைக்கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

இன்னொரு பக்கத்தில் பார்த்தால் அடிப்படை உரிமைகள் விடயத்தில் சரியான எண்ணக்கருவின் முடிவானது ஆறுதல் தொகையொன்றாக இருக்க வேண்டுமானால், அப்படியான விடயங்களின் முடிவில் மாறுபாடு இருக்க முடியாது. அதாவது, நேர்முகப்பரிட்சையொன்றுக்குக் கூப்பிடவேண்டிய உரிமை ஒருவருக்கு இருக்கின்றபோது அந்த உரிமை அவர்கூப்பிடப்படாவிட்டால் அவருக்கும், ஒருவருடைய உயிரைப்பறிப்பதன் மூலம் அவரின் அடிப்படையுரிமை மீறப்படும் விடயத்திலும் அதேயளவு தொகை வழங்கப்படவேண்டியதாக இருக்கின்றது. சட்டமானது, இப்படியான முடிவொன்றை எய்தினால், அது தர்க்கரீதியாகவும் உணர்வுபூர்வமானதுமாக இருக்க முடியாது. எனவே வெறும் ஆறுதல் தொகை வழங்குவதற்குப் பதிலாக நட்ட ஈட்டுத்தொகை அளிக்கும் கோட்பாடானது வாதத்திற்குரியது. எவ்வளவு தொகை வழங்கப்படவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானித்தல், நியம மற்றும் தொகை என்பவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு சரியான தொகையை நீதிமன்றம் வழங்குமென நம்பியிருத்தல் வேண்டும். இது நட்ட ஈட்டைப்பற்றி பேசுகின்ற, சித்திரவதை மற்றும் வேறு கொடூரமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது கீழ்த்தரமான செயற்பாடு அல்லது தண்டனைக்கு எதிரான கூட்டிணக்க ஒப்பந்தத்தின் 14.1 ஆம் உறுப்புரைக்கு இணங்கவும் அத்துடன் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகின்ற சொல்லப்பட்ட கூட்டிணக்க ஒப்பந்தத்தின் 14.2 ஆம் உறுப்புரைக்கு இசைவாகவும் இருக்கின்றது:

"இந்த உறுப்புரையிலுள்ள எதுவும், பாதிக்கப்பட்டவருக்கோ அல்லது வேறு ஆட்களுக்கோ தேசிய சட்டத்தின் கீழ் நட்ட ஈட்டை பெறுவதற்கென இருக்கக்கூடிய ஏதேனும் உரிமையை பறித்தலாகாது."²¹

இது நேரகால நியமமொன்றை நிர்ணயிப்பதில் 126(5) ஆம் உறுப்புரையினால் அரசியலமைப்பு ரீதியாக ஆக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் சட்ட வியலுக்கு மாறாக, சாதாரண தேசிய சட்டங்களின் கீழ் சட்டத்தாமதங்கள் என்னும் சர்வதேச நிகழ்வை மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொள்வதாகும்.

²¹ மேலேயுள்ளவாறு குறிப்பு 18

தேசிய பொலிசு ஆணைக்குழுவுடன் நீதிமுறைப்பேச்சுவார்த்தை - உறுப்புரை 4 (ஈ)

உறுப்புரை 4 (ஈ) ஆனது, "அடிப்படை உரிமைகளையும், சுதந்திரங்களையும் மதிக்குமாறு, பாதுகாக்குமாறு அத்துடன் முன்னெடுத்துச் செல்லுமாறு அரசாங்கத்தின் எல்லா அங்கங்களையும்" தேவைப்படுத்துகின்றது.

அதேநேரம் அரசியலமைப்பின் 17 ஆம் திருத்தத்தின் 155 எ (2) ஆம் உறுப்புரையானது அதன் கீழ் தாபிக்கப்பட்ட தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு, பொதுமக்களால் செய்யப்படும் முறைப்பாடுகளையும் ஏற்று புலன் விசாரணை செய்வதற்கு நடவடிக்கை முறையொன்றைத் தாபித்தல் வேண்டும் என்பதுடன் அத்தகைய நோக்கங்களுக்காகப் பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்பட்ட ஏதேனும் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கு இணங்க பரிகாரம் வழங்குதலும் வேண்டும். இந்த அத்தியாயம் எழுதப்படும் நேரத்தில் அத்தகைய நடவடிக்கைமுறைகள் தே.பொ.ஆ குழுவினால் நிறைவேற்றப்படவில்லை.²⁴

இவ்வரசியலமைப்பு கடமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு நீதிமன்றமானது "தீர்ப்பின் பிரதியொன்றை அவசியமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகத் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு அனுப்பிவைக்குமாறு....."²⁵ பதிவாளரைப் பணித்தது.

அதிகாரி மற்றும் அதிகாரி எதிர் அமரசிங்கவும் ஏனையோர்களும்²⁶

இந்த வழக்கில் சட்டத்தரணி ஒருவரும் அவருடைய மனைவியும் (ஓர் ஆசிரியை) அத்துடன் அவர்களது பதினெட்டு மாதக்குழந்தையும் ஏனையோர்களும் சரியான போக்குவரத்து நெரிசல் இருந்த நேரத்தில் போக்குவரத்து நெரிசலைக்கட்டுப்படுத்துவதற்கு பொலிஸ் அலுவலர் எவரும் சமூகமாக இல்லாத நேரத்தில், தமது காரில் பயணித்துக்கொண்டிருந்தனர். கிட்டத்தட்ட போக்குவரத்து அசையாத ஒரு நிலைக்கு வந்த பின்னர் மனுதாரர்கள் தமது வாகனத்தை செலுத்துவதற்கு ஆரம்பித்தபோது தாம் அமைச்சர் ஒருவரின் ஆளணியினர் என்று தம்மை கூறிக்கொண்டு பிரதிவாதிகள் 1 ஆம் மனுதாரரை காரிலிருந்து வெளியே இழுத்து அவரின் கன்னதிலறைந்தார்கள். மனுதாரரின் மனைவியானவர் (2 ஆம் மனுதாரர்) தனது கணவரைக் காப்பாற்ற முயற்சித்தார். ஆனால் அவருக்கும் அதே அடி கிடைத்ததோடு அவரை தகாத வார்த்தைகளின் திட்டியும் விட்டார்கள். 1ஆம் மனுதாரர் தாம் ஒரு சட்டத்தரணி எனச் செய்த வெளிப்படுத்துகையானது, சூழ்நிலைகளை மேலும் மோசமாக்கியது.

²⁴ வழங்கறிஞர் மற்றும் மனித உரிமைகள் செய்தியாளர் / எழுத்தாளர் திருவாட்டி கிஷோரி மிளரோ ஜயவர்தனவுடன் இந்தக்கட்டுரை ஆசிரியர் நடாத்திய ஆய்வொன்றின் விளைவாக ஹொங்கொங் நாட்டைத் தளமாகக்கொண்டு இயங்கும் ஆசிய மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவினால் இது தொடர்பில் நடவடிக்கை முறைகள் வரைவு அனுப்பப்பட்டிருந்தாலும் கூட.

²⁵ மேலே உள்ளவாறு 11 ஆம் பக்கத்தில் நீதியரசர் பர்ணாந்தவின் பிரகாரம்

²⁶ குறிப்பு 9, மேலே கூறப்பட்டவாறு

இலங்கை வழக்கறிஞர் சங்கத்திற்கும் (இச்சங்கம் இந்த சம்பவத்தை கடுமையாக கண்டனம் செய்தது) குறித்த சில அமைச்சர்களுக்கும் செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகளைத் தொடர்ந்து, பொலிசு அதிகாரிகள் பிரதிவாதிகளில் மூவரின் சேவைகளை முடிவுறுத்தினர். இவர்களில் இருவர் பின்னர் மனுதாரர்களிடம் மன்னிப்பு கேட்டனர். மற்றப்பிரதிவாதியின் சேவை இடைநிறுத்தப்பட்டது. கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற மற்றும் கீழ்த்தரமான செயற்பாடு என்ற ஏதுவின் மேல் அரசியலமைப்பின் 11 ஆம் உறுப்புரையின் நியதிகளின் படி தமது அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றதென மனுதாரர்கள் சார்த்தினார்கள். நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கூற்றுக்களின் மேல் இச்சம்பவத்தில் பிரதிவாதிகள் பங்குபற்றினார்கள் என்ற விடயம் தாபிக்கப்பட்டு விட்டதென நீதிமன்றம் கண்டு கொண்டது.²⁷ நீதிமன்றத்தின் முடிவிலிருந்து எழும் கோட்பாடுகள் மற்றும் எண்ணக்கருத்துக்கள் பற்றி கீழே கலந்துரையாடப் பட்டிருக்கின்றது.

கீழ்த்தரமாக நடத்துதல் என்பது எவ்வாறு ஏற்படுகின்றது - ஒரு விரிவாக்கப்பட்ட உளவியல் ரீதியான அடிப்படைக்கோட்பாடு

உடலில் காயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றது தொடர்பில் முறைப்பாடுதலும் செய்யப்படாமலும் மருத்துவ உதவி நாடப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைக்காட்டுவதற்கான சான்று எதுவும் இல்லாமலிருந்தாலும், பாதிப்படைந்தவரால் முகம் கொடுக்கப்படவேண்டிய உளரீதியான மற்றும் எண்ணிக்கையற்ற வேறு சூழ்நிலைகளை 11ஆம் உறுப்புரையானது உள்ளடக்குகின்றது என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. இந்தத் தீர்ப்பின் சட்டவியல் முக்கித்துவமானது, அவ்வுளவியல் மற்றும் எண்ணிக்கையற்ற வேறு சூழ்நிலைகளை எது உருவாக்கக்கூடும் என்பது தொடர்பில் நீதிமன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட துப்புக்களிலேயே தங்கி இருக்கின்றது.

குற்றத்தை புரிந்தவர்களின் நடத்தையானது முற்று முழுதான ஒழுக்கக்கட்டுப் பாடின மையையும் மதிப்பின்மையையுமே காட்டியது என்பதை அவதானத்திற்கெடுத்துக்கொண்ட பின்னர் பொதுமக்களின் உரிமைகளைக் காப்பாற்றி பாதுகாப்பார் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட இவ்வாட்களின் ஒழுக்கமின்மை காரணமாக எவ்வாறு அவர்களுக்கு மரியாதைக் கொடுக்க முடியும். ²⁸ இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் குற்றம் புரிந்த ஒருவரின் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டை மீறிய நடத்தை காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரால் முகம் கொடுக்கக்கூடிய துன்பமும், வேதனையும் ஒரு கடுமையான சோதனை எனவும் கீழ்த்தரமாக மற்றவரை நடாத்துதல் என்னும் எண்ணக்கருத்தை திருப்திப்படுத்தும் நியாயமொன்றாகவும் கொள்ளலாம். எனவே:

²⁷ (டாக்டர்) நீதியரசர் ஷிரானி பண்டாரநாயக்க (யாப்பா நீ மற்றும் எது சூரிய என்போரின் உடன்பாட்டுடன்)

²⁸ அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 4 (ஈ) இல் தரப்பட்டுள்ள கருத்தின் சாதகமான நாடி நரம்பை மீட்டுகின்றது.

“கடுமையான வாகனப்போக்குவரத்து இருந்த நேரத்தின்போது 2 ஆம் மனுதாரரால் முகம் கொடுக்கப்பட்ட வேதனையானது, மிகவும் மோசமான தன்மை கொண்டதாகும் அத்துடன் மனைவி அனுபவித்த துன்ப வேதனையானது அவரது கணவனினதும் குழந்தையினதும் பாதுகாப்புக்கிடையில் ஊசலாடிக் கொண்டு இருந்தது. அப்படி இருந்தும் கூட அதைப்பொருட்படுத்தாது அவர் தனது பதினெட்டு மாதக்குழந்தையையும் தூக்கிக்கொண்டு தனது கணவன் தாக்கப்படுவதிலிருந்து அவரைக் காப்பாற்றுவதற்காக முன் சென்றார் அத்துடன் தனது மனைவியும் குழந்தையும் நிந்தனையிலிருந்தும் மூர்க்கத்தனமாகத் தாக்கப்படுவதிலிருந்தும் பாதுகாக்க முடியாத அந்தக்கதியற்ற கணவனின் நிலை, அத்துடன் தாயின் மென்மையான கைகளிலிருந்து ஒன்றுமறியா அக்குழந்தையினால் அனுபவிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய மன அதிர்ச்சி என்பன எல்லாம் நடத்தி முடிக்கப்பட்ட செயற்பாடுகளின் கடுமையையும் கொடுரத்தையும் அதிகரிப்பதாய் அமைகின்றன.”

ரூபா 20,000/- நஷ்டஈடாகவும் ரூ.5,000 செலவு தொகைகளாகவும் அரசினால் செலுத்தப்படவேண்டும் என நீதிமன்றம் கட்டளையிட்டது. முன்னர் தீர்மானிக்கப்பட்ட வழக்கொன்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு அச்சுறுத்தும் தண்டனை வழங்குதல் என்னும் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக்கொண்டு பெரியதொகையொன்றை நட்ட ஈடாக வழங்க வேண்டும் என்னும் கருத்தை நீதிமன்றம் திட்டவட்டமாக நிராகரித்து,²⁹ அந்த வழக்கில் இத்தண்டனையால் ஒருவருக்கு ஏற்படக்கூடிய நிதிச்சுமை கருத்துக்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இறுதியில் இவை எல்லாம் வரிக் கொடுப்போரைத்தான் போய் அடைகிறது. இதற்கு முரணான அடிப்படையில் நட்ட ஈடு வழங்கப்படுவது பற்றி ஏற்கனவே பரிசீலிக்கப்பட்டுவிட்டது.³⁰

ஒன்றோடொன்று மோதும் வெவ்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்ட கோட்பாடுகள் இந்தக்கட்டுரையில் பிறிதொரு இடத்தில் மதிப்பாய்வு செய்யப்படவேண்டுமென உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கோணேசலிங்கம் எதிர் மேஜர் முதாலிஃப்³¹

இதில் மனுதாரர் ஒரு தொழிலாளியாவார். அவர் (அவரைக் கைது செய்யப்படுவதற்கான காரணம் அவருக்கு கூறப்படாமலே) கைது செய்யப்பட்டு இராணுவமுகாமொன்றில் ஒரு மாதத்திற்கு மேலாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டார்.

²⁹ பார்க்கவும் தீர்ப்பின்.....ஆம் பக்கத்தில்

³⁰ மேலே கூறப்பட்ட குறிப்பீடு 23 ஐப் பார்க்கவும்

³¹ உ.நீ.ம (அ.உ) இல.555/2001, 10.02.2003 ஆம் திகதியின் உந் குறிப்புகள்

அங்கே அவர் பொல்லுகளாலும் தடிகளாலும் தாக்கப்பட்டு வவுனியா பொலிஸ் நிலையத்திடம் கையளிக்கப்பட்டார். அவர் அங்கே மேலும் ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக தடுத்து வைக்கப்பட்டார் அவரை வினாவுக்குட்படுத்திய போது அவர் எஸ்.ரி.ரி.ஈ இயக்கத்தின் உறுப்பினர் ஒருவர் என ஏற்றுக்கொண்டு அதை எழுத்தில் கொடுக்குமாறு பலாத்காரப்படுத்தப்பட்டார். இந்தச் சார்த்துகைக்கு வேறு சான்று எதுவும் இருக்கவில்லை. தாம் நிரபராதி என்பதை விளங்கப்படுத்த முற்பட்டபோது அவர் மீண்டுமொருமுறை தாக்கப்பட்டார். அதன் பின்னர் அவர் நீதவான் ஒருவர் முன் கொண்டுச்செல்லப்பட்டு அவரை விளக்கமறியல் கட்டுக்காவலில் வைத்திருக்குமாறு நீதவான் உத்தரவிட்டார்.

குற்றத்தைப் புரிந்தவர்கள் தாம் கைது செய்ததை நியாயப்படுத்துவதற்கு தமக்குச் சாதகமாக கொண்ட அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளானவை உண்மையில் கைது செய்யப்பட்ட திகதிக்கு பின்னரான ஒரு திகதியன்று வழங்கப்பட்ட ஒழுங்கு விதிகளென நீதிமன்றம் கண்டு கொண்டது. நீதிமன்றத்திற்கு முன் மருத்துவச் சான்று, தாக்கப்பட்டதினால் உடலில் காயங்கள் எனக் கூறியது. இந்த நிகழ்வுகளை வைத்து (நீதிமன்றத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவை) மனுதாரர் மிகக் கொடுமான முறையில் நடாத்தப்பட்டிருக்கின்றார் (உறுப்புரை 11); அவர் சட்ட முறையற்ற விதத்தில் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றார் (உறுப்புரை 13 (1)) அத்துடன் மனுதாரர் சட்ட முறையற்ற விதத்தில் தடுத்து வைத்திருக்கப் பட்டிருந்தார் (உறுப்புரை 13 (2)) என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.³¹ நீதியரசர் ஷிரானி பண்டாரநாயக்க அவர்களால் வழங்கப்பட்ட உயர்நீதிமன்ற தீர்ப்பானது³² கீழே சமூக அரசியல் நோக்கில் பார்க்கப்படுகின்றது.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பயங்கரவாதம் எதிர் இடைவிடா துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம் நீதி முறை எழும் ரோஷம்

மனுதாரர் தெளிவில்லாத சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டு தடுப்புக்காவலில் வைத்திருக்கப்பட்டார். அவர் எஸ்.ரி.ரி.ஈ உறுப்பினர் ஒருவர் என்ற சந்தேகத்தை நிரூபிப்பதற்காக சான்றெதுவும் இல்லாததால், அவர் தமிழ்ச்சமூகத்தை சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவராக இருந்ததுதான் அவரைக் கைது செய்து தடுப்புக்காவலில் வைத்திருந்ததற்கான காரணம் எனத் தெரிகின்றது. இது குற்றம் புரிந்தவர்கள் இவரிடமிருந்து பலாத்காரமாக பிழிந்தெடுத்த வாக்கு மூலத்திலிருந்து தெரியவருகின்றது.

மனுதாரர் தாம் நிரபராதி என்பதை விளக்க எத்தனித்தது தொடர்பாக அவர் தாக்கப்பட்டதானது குற்றம் புரிந்தவர்களின் வெறுப்பை, தவறான எண்ணத்தை வெளிக்காட்டியது. மனுதாரர் தமிழராக இருந்தார். ஆகவே அவர் எஸ்.ரி.ரி.ஈ இயக்கத்தின் ஓர் உறுப்பினர் என இவர்கள் ஊகித்துக் கொண்டதாகத்

³¹ வலிதுடைய தடுத்துவைத்தற் கட்டளையொன்று இல்லாமல் ஒரு மாதத்துக்கு மேலாக தடுத்து வைத்திருந்தது.

³² எது சூரிய நீ உடன்பாட்டுடன் எஸ்.என் சில்வா பி.நீ

தோன்றுகின்றது. சட்டத்தைப்பேணும் அலுவலர்களிடம் இந்த மாதிரியான மனப்போக்கு இருந்ததற்கான பல சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.³⁴ சட்டத்தை பேண வேண்டிய அலுவலர்களிடம் காணப்படும் இத்தகைய மனப்போக்குகள், அரசியலமைப்பின் 4 (ஈ) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் ஆணை வழங்கப்பட்டிருக்கின்றவாறு தமது அடிப்படை உரிமைகளைக்காத்து பாதுகாப்பாளர்கள் என எதிர்பார்க்கும் அதே ஆட்களினால் தாம் துன்புறுத்தப்படுகின்றார்கள் என்ற உணர்வொன்றை தமிழர் சமூகத்தில் உருவாக்குகிறது. சட்டத்தைப் பேணிக்காக்க வேண்டிய அலுவலர்களிடம் காணப்படும் இத்தகைய எண்ணப்போக்குகள் பற்றி நீதிமன்ற தீர்ப்பில் உட்கிடையாகக் குறிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது:

"தடுப்புக்காவல் கட்டளைகளில் மனுதாரர் எல்ரிரிஈ இயக்கத்தின் உறுப்பினர் ஒருவராக இருக்கின்றார் எனக் குறிப்பீடு செய்யப்பட்டு இருந்தாலும் கூட மனுதாரர் கைது செய்யப்பட்ட நேரத்தில் அவரைக் கைது செய்வதற்கு முன்னர் கைது செய்த அலுவலர்களிடம் அத்தகைய தகவல் இருந்தது என்பதைக் காட்டுவதற்கு எந்த வித விடயமும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை....."³⁵

சண்முகராஜா எதிர் வவுனியா உதவிப்பொலிஸ் பரிசோதகர் தில்ருக் மற்றும் ஏனையோரும் ³⁶

இந்த வழக்கானது, எல்ரிரிஈ இயக்கத்துடன் தொடர்புகள் கொண்டவர் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்ட இன்னொருவரைப்பற்றியது. இந்த விடயத்தில் ஓர் வானின் கிள்ளராகவிருந்த ஒருவர் தினமும் பேசாலைக்கும் மன்னாருக்குமிடையில் சென்று வந்தார். இவர் காரணம் எதுவும் கூறப்படாமல் கைதுசெய்யப்பட்டார். ஆனால் எல்ரிரிஈ இயக்கத்திற்கும் இவருக்கும் தொடர்புகள் இருந்தன என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டார் (இது தொடர்பில் நீதிமன்றத்திற்கு நம்பகமான தகவல் கிடைத்திருந்தது) பின்னர் அவரின் கண்கள் கட்டப்பட்டுத் தாக்கப்பட்டார் அவருக்குப் புரியாத சிங்களமொழியில் உள்ள ஆவணங்களில் ஒப்பமிடுமாறு அவர் பலவந்தப் படுத்தப்பட்டார். உறுப்புரை 13 (1) மற்றும் (2) மீறப்பட்டிருக்கவில்லை எனக் கண்ட நீதிமன்றம் அதற்கு முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மருத்துவச்சான்றை வைத்து, 11ஆம் உறுப்புரையின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட சார்த்தலை ஏற்றுக்கொள்வதாகத் தீர்ப்பளித்தது.

³⁴ உதாரணத்திற்கு பார்க்கவும் ஞானமுத்து எதிர் இரானுவ அலுவலர் ஆனந்த மற்றும் ஏனையோர், 1999 (2)

இ.ச அறிக்கை 213 மற்றும் விநாயமூர்த்தி எதிர் இரானுவத்தளபதி 1997 (1) இ.ச.அ 113

³⁵ நீதியரசர் பண்டாரநாயக்கவில் தீர்ப்பினது 4 ஆம் பக்கம் பிரகாரம்.

³⁶ உ.நீ.ம (அ.உ) இல. 47/2002, உ.நீ ம குறிப்புகள் 10.02.2003

கைது செய்வதற்கு தெளிவற்ற சந்தேகத்திற்கும் நம்பகமான தகவலுக்குமிடையில் ஊசலாடும் மெல்லிய நூலிடை - வாதாடல்களின் முக்கியத்துவம்

கட்டுக்காவலில் வைத்திருக்கப்பட்ட சந்தேகிக்கப்பட்ட வேறுநபர்களிடமிருந்து கிடைத்த தகவலின் பேரிலேயே மனுதாரரை கைது செய்ததாகப் பிரதிவாதிகள் கூறினார்கள். இதைவைத்து நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது.

"மனுதாரரின் ஈடுபாடுகள் தொடர்பில் நம்பகமான தகவலை (பிரதிவாதிகள்) பெற்றிருக்கின்றார்கள் எனத் தோன்றுகின்றது. அத்துடன் அவர் பின்னர் கைது செய்யப்பட்டதானது அத்தகைய தகவலின் மீது நடாத்தப்பட்ட புலன்விசாரணைகளின் விளைவையாகும்...."

நீதிமன்றமானது மேலும் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"மனுதாரரானவர் தெளிவற்ற சந்தேகத்தின் மீது கைது செய்யப்படவில்லை என்பதும் அவர் கிடைக்கப்பெற்ற நம்பகமான தகவலின் மீது கைது செய்யப்பட்டார் என்பதும் வெட்ட வெளிச்சமாகத் தெரிகின்றது....., ஆகவே அவருடைய கைதானது நியாயமானது ஏதுக்களின் மீதானதாகும்."

சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்ட வேறு நபர்களிடமிருந்து பிரதிவாதிகளுக்குத் தகவல் கிடைத்தது என்ற நிகழ்வை நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டதானது இந்த வழக்கை கோணேசலிங்கத்தின்³⁷ வழக்கிலிருந்து வேறுபடுத்திக்காட்டக்கூடியதாகச் செய்தது. இது வழக்கு வாதாடல்களின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. சந்தேகிக்கப்பட்ட வேறு நபர்களிடமிருந்து பிரதிவாதிகள் நம்பகமான தகவலைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்ற வெறும் கூற்றை ஏற்றுக்கொண்டதானது வினாவிற்குரிய விடயமாக இருக்கலாம். இத்தகவல் கிடைத்த மூலங்களின் ஆளடையாளத்தை பாதுகாப்புக் காரணங்களின் அடிப்படையில் வெளிவிடாமலிருந்த இந்த நிலைப்பாடு நியாயப்படுத்தப்படலாம். ஒட்டுமொத்தமாக இந்த வழக்கானது "நம்பகமான தகவல்" என எடுத்துக்கொள்ளப்படக்கூடிய கூற்றிலிருந்து "ஒரு தெளிவற்ற சந்தேகம்" என்னும் கூற்றை ஒரு மெல்லிய கோடு பிரிக்கின்றது என்பதை இந்த

³⁷ மேற்படி தீர்ப்பின் 3ஆம் பக்கத்தில்

³⁸ மேலேயுள்ளவாறு

³⁹ மேலேயுள்ளவாறு, கு 31

வழக்கு காட்டுகின்றது. இந்த இரண்டுக்குமிடையில் உள்ள இடைவெளியை புத்திசாதுரியமான வரைதல்கள் மூலம் இணைக்கமுடியும்.

கைது செய்வதற்கான காரணத்தை தெரிவிக்கக்கூடிய நிலையில் இருத்தலும் கைதுக்கான காரணத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டிய கடமையும்-13 (1) ஆம் உறுப்புரையின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொருள் கோடல்

எனினும் மேலே கூறப்பட்ட நிகழ்வுகளின் மேல், நீதி மன்றமானது பின்வருமாறும் தீர்ப்பளித்தது.

"இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், மனுதாரருக்கு அவர் கைது செய்யப்படுவதற்கான காரணத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையில் 1ஆம் பிரதிவாதி இருந்தார் ஆகவே மனுதாரரின் கைதானது சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கைமுறைக்கு இணங்கச் செய்யப்பட்டதாகும்."⁴⁰

இரண்டு உரிமைகளைக் கொண்டிருக்கும் அரசியலமைப்பின் 13 (1) ஆம் உறுப்புரையானது பின்வருமாறு கட்டளையிடுகிறது:

சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை முறைக்கு இணங்கத்தவிர ஆள் எவரும் கைது செய்யப்படலாகாது அத்துடன் கைது செய்யப்படும் ஆளொருவருக்கும் அவர் கைது செய்யப்படுவதற்கான காரணம் தெரிவிக்கப்படல் வேண்டும்.

எனினும் மனுதாரரைக் கைது செய்ததற்கான காரணத்தை பிரதிவாதிகள் அவருக்கு தெரிவித்திருந்தார்கள் (அவர்களுக்குக் கிடைத்த மூலகங்களைப் பாதுகாக்கும் அதேவேளையிலும் கூட) என்ற சான்றுக்குத் தீர்ப்பில் குறிப்பீடு எதுவும் செய்யப்படவில்லை. இதன் விளைவாக, 13 (1) ஆம் உறுப்புரையின் இரண்டாம் பகுதியில் உள்ள மனுதாரரின் உரிமை மீறப்பட்டிருக்கிறது எனத்தோன்றும்.

15 (7) மற்றும் (8) ஆம் உறுப்புரையின் தாக்கமும் அதன் விளைவாக நீதிமன்றத்தின் முடிவிலிருந்து எழும் நிலைப்பாடும்.

15 (7) ஆம் உறுப்புரையானது (மற்றவற்றுக்கிடையில்) தேசிய பாதுகாப்பின் அக்கறைக்காக அல்லது மற்றவர்களின் உரிமைகளுக்கும் சுதந்திரங்களுக்கும் முறையான அங்கீகாரத்தையும் மதிப்பையும் பெறும் நோக்கத்திற்காக அல்லது சனநாயக சமுதாயமொன்றின் பொது நலனில் நீதி நியாயமான தேவைப்பாடுகளை நிறைவுசெய்யும் நோக்கத்திற்காக, சட்டத்தினால் விதிக்கப்படக்கூடியவாறான அத்தகைய மட்டுப்பாடுகளுக்கு 13(1) ஆம் உறுப்புரையை உட்படுத்தும். 15(8) ஆம் உறுப்புரையானது அந்த மட்டுப்பாட்டின் மீது மேலும் விளக்கந்தருகின்றது.

⁴⁰ மேற்படி கு.37 மற்றும் 38

நீதிமுறை முடிபுகளை உள்ளடக்குவதற்காகவே "சட்டம்" என்னும் சொற்பதம் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருந்தால்,⁴¹ தேசிய பாதுகாப்பிற்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியவராக இருக்கின்ற, கைது செய்யப்பட்ட ஆளொருவரின் ஈடுபாடு தொடர்பில் நம்பகமான தகவல் இருக்கின்றவிடத்து, அவர் கைது செய்யப்பட்டதற்கான காரணத்தை அவருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு எதுவும் இல்லை என நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பானது பொருள் கொள்ளப்படலாம். அதற்கு பதிலாக கைது ஒன்றைச் செய்கின்ற ஆள் கைது செய்வதற்கான காரணங்களைக் கூறுகின்ற நிலையில் இருந்தால் போதுமானது. இந்த அணுகுமுறையானது அரசியலமைப்பின் கீழான அடிப்படை உரிமைகளை பலவீனப்படுத்தக்கூடும் அத்துடன் சட்டத்தை நிலைநாட்டும் அலுவலர்களுக்கிடையில் அதிக வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையை அதிகரிக்கும் என்ற விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகலாம்.

ஏக்கநாயக்க (றி.பொ.கொ) எதிர் றிசேர்வ் பொலிஸ் உபபரிசோதகர் வேவவசம்⁴²

இந்த வழக்கில் றிசேர்வ் பொலிஸ் உத்தியோகத்தராக இருக்கும் மனுதாரர் றிசேர்வ் உபபரிசோதகர் ஒருவரால் சட்டத்துக்கு மாறாக கைது செய்யப்பட்டு தாக்கப்பட்டிருக்கின்றார். கைது செய்ததற்கான காரணம் வெளியிடப்படவில்லை. கல்நேவ பொலிஸ் நிலையத்தை மனுதாரர் கடந்து செல்கையில் இவருக்கு சமீபமாக வந்து ஒரு பொலிஸ் ஜீப்வண்டி நின்றது. குற்றம் புரிந்தவர்களில் பிரதான ஆள் ஜீப்பிலிருந்து இறங்கி அவர் எங்கே போகின்றார் என அசிங்கமான வார்த்தையில் வினவினார். அத்துடன் பதிலுக்குக் காத்திராமல் கைகளாலும் கால்களாலும் தாக்கினார். அவருடைய மார்பிலும் உதைத்தார். தாம் ஒரு பொலிஸ் அலுவலர் எனக் கூறியும் கூடத் தாக்குதல் நிறுத்தப்படவில்லை, தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டது. பின் மனுதாரர் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு கூட்டிச் செல்லப்பட்டு அங்கே அவரது கன்னத்தில் அறையப்பட்டது. மனுதாரர் இவ்வளவு கீழ்த்தரமான முறையில் நடத்தப்பட்டதை பலபொதுமக்கள் கண்டிருக்கின்றார்கள் பின்னர் இவர் ஒரு றிசேர்வ் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் என இரு பொலிஸ் அலுவலர்களால் அடையாளம் காணப்பட்டதன்மேல், அவர் பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து விரட்டப்பட்டார். பின்னர் மனுதாரர் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். இவருக்கு பலகாயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என மருத்துவச்சான்று கூறியது. இச்சூழ்நிலைகளில் மனுதாரரின் அடிப்படை உரிமைகள் அரசியலமைப்பின் 11 ஆம் மற்றும் 13(1) ஆம் உறுப்புகளின் கீழ் மீறப்பட்டிருக்கின்றன என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

கீழே கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளவாறு பரிசீலிக்கப்படுவதற்கும் தீர்மானிக்கப்படுவதற்கும் இந்த வழக்கில் பல்வேறு பிரச்சனைகள் எழுந்தன.

⁴¹ வாக்கர் அன்ட் சன்ஸ் லிமிடெட் எதிர் குணத்திலக்கவும் ஏனையோரும் (1978-79) இ.ச.அ 231

⁴² மேலேயுள்ளவாறு கு. 10

போட்டியாக இருக்கும் கூற்றுக்களின் சம்பந்தப்பட்ட சாத்தியக்கூறுகள் பற்றிய தன்மைய மதிப்பீடு செய்வதில் கோட்பாடுகள் பிரதிவாதிகளினது பொறுப்பின் தன்மை

போட்டியாகவிருக்கும் கூற்றுக்களின் சம்பந்தப்பட்ட சாத்தியக்கூறுகளை மதிப்பீடு செய்வதற்கு இரு கோட்பாடுகளைத் தீர்ப்பு வைக்கின்றது. முதலாவதாக, சார்த்தப்பட்ட மீறுதல் ஒன்று தொடர்பில் மனுதாரர் ஒருவரின் உரிமைக் கோரிக்கையைத் தோற்கடிப்பதற்காக மனுதாரரின் கூற்றில் இருக்கக்கூடிய ஏதேனும் குறிப்பிடத்தக்க ஒவ்வாமையை அல்லது உள்ளார்ந்த சாத்தியமற்ற தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டுவது சார்த்தப்பட்ட மீறல்காரர்களின் பொறுப்பாகும். இரண்டாவதாக பிரதிவாதிகளின் கூற்றில் அதிருப்தியான அம்சங்கள் காணப்பட்டால் பிரதிவாதிகளினுடைய கூற்றைவிட மனுதாரரின் கூற்று கூடிய சாத்தியமாகும் தன்மையைக்கொண்டது என்ற அனுமானத்தை எடுப்பதற்கு சாதகமாக இருக்கும். கைது செய்வதற்குத் தூண்டுதலாக இருந்த, குறிப்பாக பிரதான சம்பவம் தொடர்பில் இருந்த வெறுமனே ஒவ்வாமைக்கு மாறாக இந்த வழக்கில் பிரதான குற்றம் புரிந்தவர் சார்பில் கோப்பிடப்பட்ட உள்வருகைப்பதிவு அசாதாரணமான சத்தியக்கடதாசிகள் என்பவற்றில் பாரதூரமான முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.⁴³

வழக்காடல்கள் மீது 44 (7) ஆம் விதியின் தாக்கம் தொடர்பில்

44 (7) ஆம் விதியின் கீழ் செய்யப்பட்ட முறைசாரா முறைப்பாடொன்றானது அரசியலமைப்பின் 126 (2) ஆம் உறுப்பினரின் கீழ் செய்யப்பட்ட மனு ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு உயர்நீதிமன்ற விதிகள்⁴⁴ ஏற்பாடு செய்கின்றன. பூர்வாங்க ஆட்சேபனையொன்றை நிராகரித்துவிட்டு நீதிமன்றமானது, ஆரம்ப முறைப்பாடும் அதனைத் தொடர்ந்த வழக்காடல்களும் 44 (7) ஆம் விதிக்கு உண்மையில் இசைவாக இருக்கின்றவிடத்து 44(7) ஆம் விதிக்கான வழக்காடல்களில் திட்டமான குறிப்பீடொன்று இருக்கத் தேவையில்லை.⁴⁵

⁴³ “உள்வருகைப்பதிவில்” மனுதாரர்

ஏதோ ஒன்றை ஜிப்பை நோக்கி எறிவதற்கு எத்தனித்தார் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. குற்றம் புரிந்தவர்களில் பிரதான ஆளின் சத்தியக் கடதாசியில் கடந்த செல்லும் வாகனங்களை நோக்கி மனுதாரர் கற்களை வீசிகொண்டிருந்தார் என (மற்ற சத்தியக் கடதாசியில் இது குறிப்பிடப்படவில்லை) அவர் கூறியிருக்கிறார் மனுதாரருக்கு உண்மையிலேயே ஏற்பட்ட காயங்கள் தொடர்பில் எவ்விதமான விளக்கமும் கிடைக்கப்போவதாக இருக்கவில்லை. அடுத்து மனுதாரர் அவ்வளவு கடுமையாக குடிப்போதையில் இருந்ததால் அவர் தன்னைத்தானே பார்த்துக் கொள்ளமுடியாத நிலையில் இருந்தார் எனவும் கூறப்பட்டது. இந்தச் சார்த்துகையானது மனுதாரரை மரத்துவ பரிசோதனையொன்றுக்கு உட்படுத்தி உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும் அனால் இது செய்யப்படவில்லை.

⁴⁴ 1991 ஜூன் 7 ஆம் திகதி 665/32 அம் இலக்க அதிவிசேட வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்ட 1990 ஆம் ஆண்டின் உயர் நீதிமன்றவிதிகள்

⁴⁵ இஸ்மாயில் நீ மற்றும் விக்கிணைஸ்வரன் நீ உடன்பாட்டுடன் நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்ணாந்தவின் தீர்ப்பின் பிரகாரம்.

மனுதாரர்களின் நிதிச் சூழ்நிலைகள் - நீதிமுறை அறிவித்தல் தொடர்பில்

மனுதாரர் தமது விண்ணப்பத்தைக் கொண்டு வழக்குத் தொடர்வதற்கு சட்ட உதவிகோரிய ஒரு நிசேர்வ் பொலிஸ் கொஸ்தா ஆவார். தம்முடைய அடிப்படை உரிமை விண்ணப்பதிற்கான செலவுகளைச் சமாளிப்பது அத்தகைய ஒருவரினால் இயலாது என நீதிமன்றம் அனுமானித்ததன் மூலம், எவ்விடயங்கள் தொடர்பில் நீதிமுறை அறிவித்தல் எடுக்கப்படக்கூடுமோ. அவ்விடயங்களை நீதிமன்றம் விரிவாக்கியிருக்கிறது. இது எமது சமுதாயத்திலுள்ள குறித்த சில பிரிவுகளின் சமூக மற்றும் நீதி நிலைமைகளை வெளிப்படுத்தும் கூற்றொன்றாகவே இருக்கிறது. நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் அணுகுமுறையின் விண்ணப்பங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அடிப்படையொன்றை விதித்திருக்கின்றது என்பதிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. அல்லாவிடில் மனுதாரர்களுக்கு (உண்மையிலேயே மிக ஏழ்மையான நிலையில் இருக்கின்றவர்களுக்கும்) வழக்குத்தொடுப்பொன்று சமர்ப்பிக்கப்படாத காரணத்தால் அல்லது நிதிவசதி இல்லாமையால், உறுதிப்படுத்தாத வழக்கு தொடுப்பொன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டதால் விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்படக்கூடிய ஆபத்து ஏற்படலாம்.

ஹர்தீந்திரா சஷிக்காகுமார (அவருடைய அடுத்த சிநேகிதராகிய அவரது தாய் ஷிமாலி ரூபிகா றட்டியால ஆஜராகின்றார்.) எதிர் பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபர் டிபொன்சேகாவும் ஏனையோரும்¹⁶

பதின்மூன்று வயதான பையனொருவன் ஊழல் ஒழிப்பு செயலணியைச் சேர்ந்த பொலிஸ் அலுவலர்களால் கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற முறையில் கீழ்த்தரமாக நடத்தப்பட்டான். மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவுக்கும் ஊழல் ஒழிப்பு செயலணிக்கு முற்றுமுழுதாக பொறுப்பாக இருக்கும் சிரேஸ்ட் பொலிஸ் அத்தியட்சகருக்கும் (எஸ்எஸ்பி) செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகள் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்குபோலாயிற்று. சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கூற்றை நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டு மனுதாரரின் 11 ஆம் உறுப்புரையின் கீழான அடிப்படை உரிமையானது மீறப்பட்டுவிட்டதெனத் தீர்ப்பளித்தார்.

தீர்ப்பைப் பகுப்பாய்வு செய்ததில் எழுந்த பல்வேறு பிரச்சனைகள் கீழே கலந்துரையாடப்பட்டிருக்கின்றன.

மருத்துவச்சான்றோடு சேர்த்து மனுதாரர் கூற்றிலுள்ள முரண்பாடுகளைப் பார்த்தல் - நுண்ணுணர்வு பூர்வமான ஒரு நீதி முறை அணுகல்

நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களின் பிரகாரம், மனுதாரருக்கு பலவிதமான காயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மருத்துவச்சான்று

¹⁶ உ.நீ.ம (அ.உ.) இல 462 / 2001, உ. நீ. ம குறிப்புகள் 17-03-2003

திட்டவட்டமாகக் காட்டுகிறது. எனினும் ஏற்பட்ட காயங்கள் தொடர்பில் மனுதாரரின் கூற்றில் முரண்பாடுகள் இருந்தன. இம்முரண்பாடுகளுக்கு நீதிமன்றம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவிரும்பவில்லை உடல், உளப்பாதிப்பு ஏற்பட்ட நிலையில் விடயத்தைத் தெரிவிக்கையில் ஏற்பட்ட ஒரு சிறு தவறாக இருக்கலாம் என நீதிமன்றம் கருதியது.

அதிகாரத்தில் இருக்கும் ஆட்கள் மற்றவரின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாதல்

ஊழல் ஒழிப்பு செயலணிக்கு முற்று முழுதாகப் பொறுப்பிலிருக்கும் சிரேஷ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகர் தாக்குதல் சம்பவம் எதிலும் பங்குபற்றவில்லை. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரின் இடையீட்டின் பேரில் "சார்த்தப்பட்ட பிள்ளையின் காதுகள் ஓர் ஆளால் முறுக்கப்பட்டன அப்பிள்ளை தாக்கப்படவில்லை" எனவும் தனக்குத் தகவல் கிடைத்ததாகவும் சிரேஸ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகர் தமது நிலைப்பாட்டைக்கூறினார் தாக்கப்பட்டது பற்றிய சார்த்துகை தாபிக்கப்பட்டதனால் தாக்குதல் சம்பவத்தை சிரேஸ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகரால் தடுக்க முடியாமல் போனால் அது பற்றி அவர் அறிவித்தாவது இருத்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாததால் தாக்குதலுக்கான பொறுப்பை அவரே ஏற்றுக்கொள்ளாதல் வேண்டும் அதன் மூலம் அடிப்படை உரிமைகள் விண்ணப்பங்களில் இன்னொருவருக்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாதல் வேண்டும் என்ற கோட்பாடு அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது.

பண்டாரநாயக்க எதிர் ராஜகுரு வழக்கில் விதிக்கப்பட்ட கோட்பாட்டை திரும்பவும் வலியுறுத்தல்.⁴⁷

மனுதாரர் வசித்த வீட்டிலுள்ளவர்கள் சட்ட விரோதமாக மதுவிற்பனை செய்து வந்தார்கள் என்ற சந்தேகத்தின் மேல் அந்த வீட்டில் தேடுதல் நடவடிக்கையில் பொலிஸ் குழு ஈடுபட்டதன் விளைவாக தாக்குதல் சம்பவம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. தகவல் கிடைத்ததென்பதைத் தாபிப்பதற்குப் பொலிஸார் தவறிவிட்டார்கள். இந்தச் சூழ்நிலைகளில் திடீர்ச் சோதனை செய்தது சட்ட விரோதமானதாகச் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு தீர்ப்பு அளிக்கையில் நீதிமன்றமானது, பண்டாரநாயக்க எதிர் ராஜகுரு வழக்கில் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட கோட்பாடுகளை மீண்டும் வலியுறுத்தியது.

உறுப்புரை 11 சூழ்நிலைகளின் சந்தர்ப்பத்தில் சாதகமான எல்லைக்கோட்பாடு கூற்று தொடர்பில் - அடிப்படை உரிமைகள் சட்டவியல் மேலெழும் விகிதாசாரக் கோட்பாடு

குறிக்கப்பட்ட சில சூழ்நிலைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வழிவகைகள் கட்டாயமாகத் தேவைப்பட்டனவா என்பதை பரிசீலித்து குறிப்பிட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் பகிரங்க அதிகாரசபை ஒன்றின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பில் அந்த

⁴⁷ 1999 (1) இ.ச.அ. 104

அதிகாரசபைக்கு எவ்வழிவகைகள் மூலம் செயற்பாட்டுச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட வேண்டுமோ அவ்வழிவகைகளை பொதுமக்கள் சட்டத்தில் சாதகமான எல்லைக்கோட்பாடு விதிக்கிறது.⁴⁸ விரும்பப்பட்ட பெறுபேறை அடைவதற்காக அவசியமானதற்கு மேலாக கடமையான அரசாங்க மற்றும் நிர்வாக நடைமுறைகள் இருக்க வேண்டும் என மிக நெருக்கமாகச் சம்பந்தப்பட்ட விகிதாசாரக் கோட்பாடு கட்டளையிடுகிறது.⁴⁹ வேதனையும் கஷ்டமும் நிலவுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் அதைபற்றிய அக்கறையே இல்லாத ஒரு நிலைமை நிலவுகின்றது போல் அல்லாமல் ஓர் அவசர காலத்தில், பதட்டமும் வன்முறையும் நிலவும் போதான சூழ்நிலையில் பொலிஸ் அலுவலர் ஒருவர் தாக்குகின்றவிடத்து அந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் தணிக்கும் சூழ்நிலைகள் இருந்திருக்கலாம் என நீதிமன்றம் செய்த அவதானிப்புக்களில்⁵⁰ இக்கோட்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று செயற்பட்டதைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது.

சஞ்சீவ (சட்டத்தரனி) எதிர் சுரவீர⁵¹ (ஜெரால்ட் பெரேராவின் சார்பில்)

இது 11 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் சித்திரவதை, 13 (1) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் சட்டத்திற்கு விரோதமான கைது மற்றும் 13 (2) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் சட்ட விரோதமாகத் தடுத்து வைத்திருத்தல் என்பன தொடர்பில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கொன்றாகும். இக்குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டன என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

11 ஆம் உறுப்புரை தொடர்பில் - கொடூரமாக மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற முறையில் நடாத்துதலில் புதிய பரிமாணம்.

ஆகக் குறைந்த வலிமைப் பாதுகாப்பானது, நீதிமன்றத்திற்குக் கிடைக்கக் கூடியதாகவிருந்த மருத்துவச்சான்று காரணமாக தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டதெனத் தீர்க்கப்பட்டது. (கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைத்திருக்கப்பட்ட) உடனடியாக விடுவிக்கத்தவறியது அல்லது ஆகக்குறைந்தது உடனடியாக அவருக்கு மருத்துவக் கவனிப்பு வழங்கத்தவறியது "கொடூரமானதும் மனிதாபிமானமற்றதும்" எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

13 (1) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் கைது செய்தல் தொடர்பில் - இரண்டாவது அம்சத்திற்கு அறிவு பூர்வமான பதில்

⁴⁸ பார்க்கவும் வேட் மற்றும் .:போர்சைத் நிருவாகச்சட்டம் 8 ஆவது பதிப்பு ஒக்ஸ்போர்ட் பக்கம் 185

⁴⁹ மேற்படி 368 ஆம் பக்கத்தில்

⁵⁰ நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்ணாந்தவின் பிரகாரம் (குணசேகர நீ. மற்றும் விக்னேஸ்வரன் நீ உடன்படுகின்றனர்)

⁵¹ உ.நீ.ம (அ.உ) இல 328/2002

"ஜெரால்ட் என்ற ஒருவர் கொலை செய்துவிட்டார்" என்ற தகவலின் அடிப்படையில் பாதிக்கப்பட்டவர் கைது செய்யப்பட்டார். கைது செய்யப்பட்டதற்கான காரணம் அவருக்குச் சொல்லப்படவில்லை. சொல்லப்பட்ட ஜெரால்ட்டின் குறிப்பான கூற்று எதுவும் உடனடியாகப் பதிவு செய்யப்படாதவிடத்து "அந்த ஜெரால்ட்" என நம்பப்படும் ஆள் எவரையும் கைது செய்ததை நியாயப்படுத்துவதற்கு கிடைத்த தகவல் போதுமாக இல்லை. ஆகவே மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தாலும் கூட கைது செய்யப்பட்ட அந்த ஆள் அந்தக்கொலையைப் புரிந்திருக்கிறார் என நம்புவதற்கு அடிப்படை எதுவும் கிடையாது. கைது செய்தவர்கள் ஏதாவது துப்புக் கிடைக்கும் என்று வெறுமனே நம்பியிருந்தார்கள்.⁵²

13(2) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் தடுத்து வைத்திருத்தல் தொடர்பில் நீதிவான் ஒருவர் முன் விரைவாக ஆஜர்படுத்துவதற்கான கோட்பாடுகளை அதிகாரபூர்வமாகக் கூறல்

பாதிக்கப்பட்டவர், நீதவான் ஒருவருக்கு முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்படாமல் மேல் எல்லையான இருபத்துநாலு மணித்தியாலங்களுக்கு அப்பாலும் பொலிஸ் நிலையத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார். ஒரு மணித்தியாலத்திற்கோ அல்லது இரு மணித்தியாலங்களுக்கோ தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தால் அது நியாயமானதாக இருந்திருக்கும் என விட்டுக்கொடுத்தாலும் நீதிமன்றமானது பின்வரும் கோட்பாட்டை அதிகார பூர்வமாக எடுத்தியம்பியது:

"பொலிஸ் நிலையங்களில் தொடர்ந்து தடுத்து வைத்திருப்பதனால் பாதிப்புற்றோரை மோசமாக நடத்துவதற்கும். மோசமாக நடத்தப்பட்டார் என்ற பொய்க்கூற்றுக்கள் கூறுவதற்கும் சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கும் என்பதால் தான் நீதவான் ஒருவருக்கு முன் கைது செய்யப்பட்ட ஒருவர் விரைவாகக்கொண்டு வந்து நிறுத்தப்படுதல் வேண்டுமெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது."

அது மேலுமொரு இணைப்புக் கோட்பாட்டைச் சேர்ந்தது:

"பாதிப்புற்றவருக்கு எதிராகச் சான்று எதுவும் கிடையாதெனத் தெரிவித்த கீழ் நிலை அலுவலர்களால் தொடர்ச்சியாக வினாவப்பட்டது சட்டமுறையற்ற தடுத்துவைப்பொன்றாக (அமையும்)."

அதிகாரத்திலிருக்கும் ஆளுக்கு இன்னோராளின் பகரப்பொறுப்பு

⁵² பார்க்கவும் - நீதியரசர் எம்.டி.எச். பர்ணாந்தவின் விவேகமானவாதத்தை (எது குரிய, நீ மற்றும் விக்னேஸ்வரன் நீ. உடன்பாட்டுடன்.

கைது செய்யும் கட்டளையிட்ட பொறுப்பதிகாரி - அவருக்கு கீழ் உள்ள அலுவலர்களின் நடத்தைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்கும் மட்டுப்படுத்துவதற்கும் விடுவிப்பதற்கான அதிகாரத்திற்கும் கைதிற்கும், தடுத்து வைப்பிற்கும் அத்துடன் பின்னர் செய்யப்படும் சித்திரவதைக்கும் பொறுப்பாதல் வேண்டும்.

சட்டத்தரணியால் கோப்பிடப்பட்ட விண்ணப்பத்தின் மீதான தாக்கம் தமக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் தெரிந்திருக்கவில்லையென்ற பூர்வாங்க ஆட்சேபனை - நீதிமுறைப்பதில்

பாதிக்கப்பட்டவர் சார்பில் விண்ணப்பத்தைக் கோப்பிட்ட சட்டத்தரணிக்கு தனிப்பட்ட முறையில் சம்பவத்தைப்பற்றி தெரிந்திருக்கவில்லை என்ற பூர்வாங்க ஆட்சேபணையானது, சம்பவத்தைப் பற்றித் தனிப்பட்ட முறையில் தெரிந்து கொண்ட மனைவியால் கோப்பிட்ட சத்தியக்கடதாசியானது சட்டத்தரணியின் சத்தியக்கடதாசிக்குப் போதுமானதாகவும் ஆதாரமாகவும் இருந்தது என்ற அடிப்படையில் நிராகரிக்கப்பட்டது. தாமாகவே விண்ணப்பமொன்று செய்ய இயலாமல் இருந்தவரும், தமது அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டவொருவருமெனச் சார்த்தப்பட்டவரால் வழங்கப்பட்ட நம்பகமான தகவலைக் கூற்றானது அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.

44(7) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் முன்னர் செய்யப்பட்ட முறைசாரா விண்ணப்பமொன்றின் தாக்கம்

பாதிக்கப்பட்டவரின் மனைவியின் அறிவுறுத்தல்களின் பேரில் மூன்றாம் தரப்பினர் ஒருவரால் செய்யப்பட்ட அத்தகைய விண்ணப்பமொன்றானது. குறிப்பாக அதன் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்பட்டிருக்காதவிடத்து, 126 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் மனுதாரருக்கு இருக்கும் அரசியலமைப்பு உரிமையொன்றுக்குத் தடையாக இருத்தலாகாது எனத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது.

பிரதிவாதி ஒருவர் பற்றிய பிழையான விவரணம் - அடிப்படைத் தத்துவ வாதத்திற்கு பங்கமில்லை

பிரதிவாதிகளில் ஒருவரான பொலிஸ் அலுவலர் ஒருவரைப்பற்றிப் பிழையாக விவரணம் செய்யப்பட்டிருந்தது. சொல்லப்பட்ட பிரதிவாதியானவர் அத்தகைய பிரதிவாதி என்ற கோதாவில் சத்தியக்கடதாசி ஒன்றைக் கோப்பிட்டிருந்த படியால், அது விண்ணப்பத்தை வலிதுடையதில்லாத தாக்காது எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இது, அவர் பிழையாக இட்டுச் செல்லப்படவில்லையென்பதை காட்டுகிறது. இச்சூழ்நிலைகளில், தலைப்புக்குத் திருத்தம் செய்வதே சரியான நடவடிக்கை என நீதிமன்றம் கருதியது.

சர்வதேச நியமங்களை பிரயோகித்தல் - மருத்துவமனைகளைத் தெரிவு செய்வதற்கான உரிமை

பொலிஸ் சித்திரவதையால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர், அரசு அல்லாத தனியார்துறை மருத்துவ கவனிப்பு என்பவற்றுக்குகிடையில் தமக்கு விரும்பியதைத் தெரிவு செய்துக்கொள்ளலாம். மனுதாரர் தனியார் மருத்துவமனையொன்றில் பெற்ற சிகிச்சைக்கான செலவை மீள அளித்து ஈடுபாடுசெய்யுமாறு கோரினார். மனுதாரர் அரசாங்க மருத்துவமனையொன்றில் சிகிச்சை பெற்றிருக்கலாம் என்ற பிரதிவாதியின் வாதத்தை நீதிமன்றம் நிராகரித்தது. அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் நிலவும் தாமதங்கள், நோயாளர் நெரிசல், வேலை நிறுத்தங்கள், உபகரணம் மற்றும் மருந்துவகைகளின் பற்றாக்குறை போன்ற கவலைக்குரிய விடயங்களை கருத்தில் கொண்டு அரசாங்க மருத்துவமனை மருத்துவ கவனிப்புக்கும் தனியார் ஆஸ்பத்திரி மருத்துவ கவனிப்பிற்கும் இடையில் தான் விரும்பியதைத் தெரிவுசெய்கின்ற உரிமை⁵³ பிரஜைகளுக்கு உண்டு எனப் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேச கூட்டு உடன்படிக்கை வாசகத்தில் இந்த நிலைப்பாட்டை நியாயப்படுத்துவதற்கான ஆதாரத்தை இந்த நீதிமன்றம் கண்டுக்கொண்டது. இந்தக் கூட்டு உடன்படிக்கையானது "எய்த வேண்டிய ஆகக்கூடிய உடலியல் மற்றும் உளவியல் ஆரோக்கிய தரத்தை அனுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருவருக்குமுள்ள உரிமையை அங்கீகரிக்கின்றது.

கட்டளை பொறுப்பு - மன்னிப்பு மற்றும் சம்மதக்கோட்பாட்டை அங்கீகரித்தல் பொலிஸ்மா அதிபருக்கு செய்யப்பட்ட முறைப்பாடொன்றின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவில்லை. இதனால் அத்தகைய செயலின் மையானது அரசியலமைப்பின் 4 (ஈ) என்னும் உறுப்புரையினால் சுமத்தப்பட்ட அரசியலமைப்புக் கடமை அலட்சியம் செய்யப்பட்டது என்ற பொறுப்பை உருவாக்கியது நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"11ஆம் உறுப்புரை மீறப்படுதலைத் தடைசெய்வதற்கும் (அம்மீறுதல்கள் சரியான முறையில் புலன் விசாரணை செய்யப்படுவதை உறுதிசெய்வதற்கும் (எப்படியிருப்பினும் இவை நடைபெறும்) இவற்றைத்தொடர்ந்து ஒழுக்காற்று அல்லது குற்றவியல் வழக்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்தல் என்பவற்றுக்காக பயனுள்ள பணிப்புரைகள் வழங்குவதற்கு நீடித்த காலம் தவறியமை, சம்மதம் மற்றும் மன்னிப்பு என்னும் அனுமானத்தை (அவ்வாறில்லாவிடின் அங்கீகாரத்தையும் அதிகாரமளித்தலையும்) நியாயப்படுத்தலாம்."⁵⁴

⁵³ 11ஆம் உறுப்புரையின் சந்தர்ப்பத்தில் "பிரஜைகள்" என்பது 'ஆள்' என்பதற்கான குறிப்பிடொன்றாக எடுக்கப்பட வேண்டும்.

⁵⁴ நீதியரசர் பர்னாந்துவின் தீர்ப்பில் 9ஆம் பக்கத்தில்

4 (ஈ) இன் கீழ் கடமை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிக்காட்டல்கள்

ஒழுக்காற்று மற்றும் குற்றவியல் வழக்கு நடவடிக்கைகளைத் தவிர, இத்தகைய நிலைமைகளில் பொலிஸ் மா அதிபரால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தீர்ப்பில் பிரதிபலிக்கப்பட்டதும் அரசியலமைப்பின் 4(ஈ) ஆம் உறுப்புரையினால் சுமத்தப்பட்டதுமான அரசியலமைப்புக் கட்டுப்பாடுகளை எவ்விதத்தில் அவர் நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதற்கான வழிகாட்டல்களையும் பொலிஸ் மா அதிபருக்குத் தீர்ப்பானது வழங்குகின்றது. இந்தத் தீர்ப்பில் பின்வருமாறு அவதானிக்கப்பட்டது:

"கட்டுக்காவலில் உள்ள ஆட்கள் எவ்வாறு நடாத்தப் படுகிறார்கள் அவர்கள் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமைகள் என்ன என்பது பற்றி நேரில் கண்டு அறிக்கை செய்வதற்கு மனித உரிமை ஆணைக்குழுவின் விசேடமாக நியமிக்கப்பட்ட பொலிஸ் அலுவலர்கள் மற்றும் பிரதிநிதிகள் அத்துடன் அல்லது அதிகாரமளிக்கப்பட்ட உள்ளூர் சமூகத்தலைவர்கள் திடீர் விஜயங்களை மேற்கொள்வதற்கான ஒழுங்குகளையாவது அவர் (பொலிஸ் மா அதிபர்) செய்யலாம்"⁵⁵

செனவிரத்ன எதிர் உபபொலிஸ் பரிசோதகர் மற்றும் ஏனைய ஐந்து பேர்கள்⁵⁶

இந்த விடயத்தில் மனுதாரரின் கடவுச்சீட்டானது போலியானது என்ற சந்தேகத்தின் மேல் அவர் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார். கடவுச்சீட்டில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதற்கான சான்று இருந்தது. புகைப்படம் உட்புகுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்பதுடன் இந்த விடயம் புலனாய்வு செய்யப்படுதலும் வேண்டும் கடவுச்சீட்டு நிலைமையை வைத்தே சந்தேகம் எழுந்தது. சிறீலங்கா எயர்லைன்ஸ் இன் பயணச்சேவை கையேட்டில் உள்ள வழிகாட்டல்களில் பயணியை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான பல பிரயாண ஆவணங்களில் கடவுச்சீட்டும் ஒன்றாகும். அவ்வளவேதான் "புகைப்படம் உட்புகுத்தப்பட்டிருக்கலாம்" என்ற சந்தேகத்திற்கு ஆதாரமாக இருந்த ஒரே சான்று அதில் காணப்பட்ட சில அழிக்கப்பட்ட அடையாளங்கள் மாத்திரமே.

இந்த நிகழ்வுகளை வைத்தே அரசியலமைப்பின் 13 (1) மற்றும் (2) ஆம் உறுப்புரையில் உள்ள "சட்டத்தினால் விதிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை முறை" என்னும் சொற்றொடரைக் கருத்துக்கெடுத்து இந்த விடயத்தை நோக்கும் போது அச்சொற்றொடரை நீதிமன்றம் (திருத்தப்பட்டவாறான) 1979 ஆம் ஆண்டின் 15 ஆம் இலக்க குற்றவியல் நடவடிக்கை முறை சட்டக்கோவையின் 32 ஆம்

⁵⁵ மேலேயுள்ளவாறு

⁵⁶ உ.நீ.ம (அ.உ/646/2001) உ.நீ.ம.குறிப்புகள் 30.05.2003

பிரிவுடன் சேர்த்து வாசித்த போது கைது ஒன்று (அத்துடன் தடுத்துவைப்பு) "நியாயமான முறைப்பாட்டின்" அல்லது ".....தகவலின்" அல்லது "நியாயமான சந்தேகத்தை" அடிப்படையாகக்கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும் எனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. மனுதாரர் தமது பிரயாண ஆவணங்களுக்கு (எதிரெதிர்) தமது உண்மையான தகமைகளைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு பல்வேறு ஆவணங்களைச் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற விடத்து, "வெறுமனே ஒரு சந்தேகம்" என்பதற்கான சட்ட ரீதியான அதிகாரமெதுவும் இருக்கவில்லை. இதற்கிணங்க மனுதாரரை கைதுசெய்து தடுப்புக்காவலில் வைத்திருந்தது சட்ட விரோதமானதெனவும் மனுதாரரின் 12(1), 13(1) மற்றும் (2) இன் உறுப்புரையின் கீழான அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன எனவும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆணித்தரமான தீர்ப்பொன்றில் நீதியரசர் ஷிரானி பண்டாரநாயக்க அவர்கள் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தார்:

"குடிவரவு அலுவலர்கள் மற்றும் புலனாய்வுத்துறை அலுவலர்கள் (சி.ஐ.டி) உட்பட பண்டாரநாயக்க சர்வதேச விமான நிலையத்தில் உள்ள அலுவலர்களுக்கு அவசியமான புலன் விசாரனை செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்படல் வேண்டுமென்பதில் எதவித சந்தேகமும் கிடையாது. ஆயின் இந்தக் குறிப்பிட்ட விடயத்தில் மனுதாரரின் நந்தகைமைகளை சுட்டிக் காட்டுவதற்கான ஆதாரம் கிடைக்கக்கூடியதாகவிருந்தவிடத்து, மனுதாரரின் நந்தகைமைகளை சுட்டிக் காட்டுவதற்கான ஆதாரம் கிடைக்கக் கூடியதாகவிருந்தவிடத்து, மனதாரரின் நற்சாட்சிப் பத்திரங்களைப் பார்வைசெய்வதில் ஈடுபட்டிருந்த அலுவலர்களினதும் பிரதிவாதிகளினதும் நடத்தை பற்றி, வெளிநாடொன்றில் கிடைத்த வேலை வாய்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்குச் சென்று கொண்டிருந்த துரதிர்ஷ்டம் கொண்ட பிரயாணி ஒருவரிடம் காட்டிய இவர்களின் உளப்பாங்கு ஓர் இருண்ட சித்திரம்போல இருந்தது."⁵⁷

சுஜீவ அர்ஜுன சேனசிங்க எதிர் காமினி கருணாதிலக்கவும் ஏனையோரும்⁵⁸

ஐனாதிபதி அரசியலமைப்பின் 70 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்து அதே நேரத்தில் 1981 ஆம் ஆண்டின் 7 ஆம் இலக்க மக்கள் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்புச் சட்டத்தின் 2ஆம் பிரிவுடன் சேர்த்து வாசிக்கப்படும் 86 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் புதிய அரசியலமைப்பொன்று தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு விடயமாக அத்துடன் அது நாட்டிற்கு அவசியமானதா என்ற வினாவின் மீது மக்கள் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பு ஒன்றை நடாத்துவதற்கான அழைப்பை விடுத்தார்.

⁵⁷ நீதியரசர் ஷிரானி பண்டாரநாயக்க தீர்ப்பின் 8ஆம் பக்கத்தில் (சரத் என் சில்வா ப.நீ மற்றும் பி. எத சூரிய நீ உடன்பாட்டுடன்)

⁵⁸ உ.நீ.ம. (ம. உ/ 431/2001, உ.நீ.ம. குறிப்புகள் 17.03.2003

அதன் பின்னர் சில எதிர்க்கட்சிகளும் குழுக்களும் பாராளுமன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்ட தற்கெதிராக எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களை நடத்தி, பாராளுமன்றத்தை மீண்டும் கூட்டி ஜனநாயகத்தை மீண்டும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டன. இந்த எதிர்ப்பு ஊர்வலம் நடாத்தப்பட்ட நாளன்று சனக்கூட்டத்தைக் கலைப்பதற்கு பொலிஸ்காரர் எத்தனித்தபோது தமது காருக்குத் திரும்பிச் செல்லமுடியாமல் பொலிஸ் அலுவலர்களால் தடைசெய்யப்பட்டு ஓர் ஓரமாக நின்றுக்கொண்டிருந்த மனுதாரருக்கு பொலிஸார் சுடு படைக்கலங்களை உபயோகித்தபோது காயங்கள் ஏற்பட்டன அதன் பின்னர் அவர் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார்.

நிகழ்வுகளை பரிசோதனை செய்ததன் மேல் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களைக் கலைப்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட ஏதேனும் உண்மையான எத்தனிப்புத் தொடர்பிலோ அல்லது குறித்துரைக்கப்பட்ட ஏதேனும் தவறைத் தடுப்பதற்கோ துப்பாக்கிச் சூடு நடாத்தப்படவில்லை அது, வீதியோரத்தில் நிற்பவர்களுக்கு காயம் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்திற்கு கிஞ்சித்தும் மதிப்புக் கொடுக்காமலும் பொலிஸ் திணைக்களத்தின் கட்டளைகளின் தெளிவான ஏற்பாடுகளுக்கு முரணாகவும் துப்பாக்கிச்சூடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இச்சூழ்நிலைகளில் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டமானது சட்ட முறையற்றது என்று நல்லெண்ணத்துடனான நம்பிக்கையின் பேரில் துப்பாக்கிச்சூட்டை மன்னிக்கவோ அல்லது தணிக்கவோ முடியாது. அதன் பின்னர் மேலதிகாரிகளின் கட்டளையின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டு ஆனால் கிட்டத்தட்ட உடனடியாக விடுவிக்கப்பட்டார். எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலமானது சட்ட முறையற்றதாக இருந்தது. எனவும் மனுதாரர் ஊர்வலத்தில் மும்மரமாக பங்குபற்றிய ஒருவர் என எடுத்துக்கொண்டாலும் நீதிமன்றத்தின் இறுதித்தீர்ப்பிலேயே அதன் முக்கிய விடயம் இருக்கிறது:

“இச்சூழ்நிலைகளில் தோட்டாக்கள் போடப்பட்ட சுடுபடைக்கலங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டது (விசேடமாக முழங்காலுக்கு மேல் குறிவைக்கப்பட்டன) நீதிக்குப் புறம்பானது நியாயமற்றது, மிதமிஞ்சியது அத்துடன் (பொலிஸ்) திணைக்களக் கட்டளைகளை மீறுகின்றது (இது பொலிஸ் கட்டளைச்சட்டத்தின் 77 ஆம் 78 ஆம் பிரிவுகளில் பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ள பிரயோகிக்கப் படக்கூடிய ஏற்பாடுகளை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது.)”

நீதிமன்றம் அதன் கட்டளையில் அவரது காருக்குத் திரும்பிச் செல்லவிருந்த மனுதாரர் தடுக்கப்பட்டது 14 (1) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் அவரின் நடமாட்டச்சுதந்திரத்தை மீறிய செயலாகும். கீழ்நிலை அலுவலர்கள் மனுதாரர் மீது துப்பாக்கிச்சூட்டை நடத்தி அவரைக் காயப்படுத்தியதற்கு காரணமாகவிருந்த

” எம்.டி.எச் பர்னாந்து (நீதியரசர் பிரகாரம் (குணசேகர நீ மற்றும் விக்வேஸ்வரன் நீ உடன்படுகின்றனர்)

பொலிஸ் அலுவலரின் நடவடிக்கை கொடுரமான, மனிதாபிமானமற்ற துன்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாகாமல் இருப்பதற்கு மனுதாரருக்குரிய சுதந்திரத்தை மீறிவிட்டது (உறுப்புரை 11) அத்துடன் மனுதாரரை கைது செய்யும்படி கட்டளையிட்டது 13(1) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் அவருடைய அடிப்படை உரிமையை மீறிய செயலாகும்.

நீதிமன்றத்தின் குறிப்பிடத்தக்க ஏனைய தீர்மானங்கள் பின்வருமாறு கூற்றுக்களில் பிரதிபலிக்கப்படகின்றன:

1. சர்வ சன வாக்கெடுப்புச் சட்டத்தின் 45 ஆம் பிரிவானது சட்ட விரோதமாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்தல் மற்றும் கூட்டமாகக் கூடுதல் என்பவற்றை தடை செய்தலும் அத்துடன் 14(1) (அ) மற்றும் 14 (1) (ஆ) என்னும் உறுப்புரைகள் மீது மட்டுப்பாடொன்றை விதித்தாலும் (15ஆம் உறுப்புரையை வைத்துப்பார்க்கையில்) அத்தகைய மட்டுப்பாடுகள் நியாயமானவையாகவும் அவற்றின் பொருள் கோடலானது உறுப்புரையிலும் 27 (2) (அ) உறுப்புரையிலும் மற்றும் 3 ஆம் உறுப்புரையிலும் (இது இறைமையை மக்களுக்கு உரித்தாக்குகிறது) அத்துடன் 4(ஈ) உறுப்புரையிலும் உள்ள அரசு கொள்கையின் பொதுவான கோட்பாடுகளை கருத்தில் கொண்டு குறுகலாகப் பொருள்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். இதன் பொருள் சர்வசன வாக்கெடுப்புச் சட்டத்தின் 45 ஆம் பிரிவிலுள்ள தடைசெய்தல் என்னும் சொற்பதம் வலிதுடைய சர்வசன வாக்கெடுப்பு ஒன்று தொடர்பில் வலிதுடைய பிரகடனம் ஒன்று செய்யப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே ஏற்புடையதாகும் என்பதாகும்.
2. 35 ஆம் உறுப்புரையானது ஜனாதிபதிக்கு நீதிமன்ற வழக்கு நடவடிக்கைகளிலிருந்து தனிப்பட்ட சொந்த பாதிப்பின்மைக் கவசம் ஒன்றை மட்டுமே வழங்கியிருக்கின்றதுடன் வினாவிற்குட் படுத்தப்பட்ட சட்டங்களை நீதிமுறை மீளாய்விற்கு விட்டு விட்டுவிட்டதன் காரணமாக ஒத்திவைத்தற் பிரகடனமும் மக்கள் தீர்பிற்கான பிரேரணையும் அரசியலமைப்புக்கும் மக்கள் தீர்ப்புச் சட்டத்திற்கும் இசைவாக இருந்தது என்பதை தீர்மானிப்பதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு நியாயாதிக்கம் இருந்தது.
3. பாராளுமன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்ட அதே நேரத்தில் மக்கள் தீர்பிற்கான அழைப்பும் விடுவிக்கப்பட்டது என்ற நிகழ்வினால் 42 ஆம் உறுப்புரையின் கீழும் (43 ஆம் உறுப்புரையின் கீழும்) பாராளுமன்றத்திற்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருந்தனவோ, அவற்றை பிரயோகிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் மறுக்கப்பட்டது. "அரசியல் வினாக்கள்" அடிப்படையின் மேல் நியாயாதிக்கம் மறுக்கப்பட்டால், விவாதம் செய்வது பிரகடனத்தை மீளாய்வுக்கு அப்பால் வைப்பதற்கே உதவிசெய்வதாக அமையும் என்பதுடன் இதனால் சட்ட விதியும்

பலவீனப்படுத்தப்படும்.

4. சர்வசன வாக்கெடுப்பொன்று நடாத்துவதற்கான பிரேரணையானது மக்கள் தீர்ப்புச் சட்டத்தில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள மாற்று மறுமொழிகள் எந்த அளவிற்கு வருங்கால அரசாங்கச் செயற்பாட்டுக்கு இயைபான பிரச்சனைகள் மீது தெளிவான புரியக்கூடிய அத்துடன் அர்த்தமுள்ள தகவலை வழங்குவதற்கு அமைக்கப்படவில்லையோ அந்த அளவிற்கு சர்வசன வாக்கெடுப்புச் சட்டத்தினது 2 (2) (அ)ஆம் பிரிவின் தேவைப்பாட்டைத் திருப்தி செய்யவில்லை

3. சமூக பொருளாதார உரிமைகள் சந்தர்ப்பத்தில் நீதிமுறைப்பதில்

மனித உரிமைகள் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரையில் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் மீளாய்வுக்காலப்பகுதியின்போது உயர்நீதிமன்றமானது சமூக பொருளாதார உரிமைகள் மீதும் வளர்ந்து வரும் மனித உரிமைகள் சட்டவியலைக் காட்டுகின்ற அரசியலமைப்பின் 12 ஆம் உறுப்புரையின் சந்தர்ப்பத்தில் உயர் நீதிமன்றமானது பல்வேறு முடிபுகளை வழங்கியிருக்கின்றது.

கல்வி கற்பதற்கும் விரும்பிய தொழிலைச் செய்வதற்குமான உரிமை

நதீக்கா ஹேவகே மற்றும் ஏனையோர் எதிர் ப.மா ஆ. கு மற்றும் ஏனையோர்.⁶⁰

இந்த வழக்கில் மனுதாரர்களுக்குச் சாதகமாகவிருந்த அமைச்சரவை முடிபு எப்படியிருப்பினும் கல்வி பொதுதாரப்பத்திர உயர்தரப்பரீட்சை பெறுபேறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மருத்துவ மற்றும் விலங்கு மருத்துவ முற்பட்டப்படிப்புக்கற்கை நெறிகளைக் கற்பதற்கான நுழைவு அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருந்தது. எடுக்கவேண்டிய பாடங்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மாணவனின் இயைபான பதிவு ஆண்டு என்பன காரணமாக 2001/2002 மற்றும் 2002/2003 ஆம் கல்வியாண்டுகளுக்கு பல்கலைக்கழகங்களுக்கான அனுமதி நடவடிக்கை முறைகளில் குழப்பம், நிச்சயமற்றத்தன்மையும் நிலவின. பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் (யு.ஜி.சி) தவிசாளரானவர், மனுதாரர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியவாறு இந்நிகழ்வுகளை மதிப்பீடு செய்வதைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

இயைபான பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவினது (யு.ஜி.சி) விதிகளுக்குப் பொருள் கூறுவதில் ஏற்படும் பயனானது பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவிற்கு வழங்கப்பட்டாலும், நீதிமன்றம் பின்வருமாறு அவதானிப்புச் செய்தது:

⁶⁰ உ.நீ.ம. (அ. உ/ 627/2000, உ.நீ.ம. குறிப்புகள் 08.08.2003

"உயர்கல்விக்கான வாய்ப்பானது அதிர்ஷ்டத்தாலோ அல்லது சந்தர்ப்பத்தினாலோ கிடைத்த ஒன்றல்ல என்பதையும் கணிசமான காலப்பகுதியின்போது அயராது தீவிர முயற்சியின் மூலம், ஒரு சிறுபாண்மைத் தொகை கொண்ட மாணவர்களால் வெல்லப்பட்ட உரிமை என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்வது அவசியமாகும்."⁶¹

சர்வதேச நியமங்கள் ரீதியிலான பொருள் கோடலும் அரச கொள்கையின் அறிவுறுத்தற் கோட்பாடும்

மனுதாரர்களுக்குச் சாதகமான முறையில் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் விதிகளுக்குப் பொருள் கோடல் ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்கையில், நீதியரசர் எம்.டி.எச். பர்ணாந்து அவர்கள், பொருளாதார சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள்⁶² மீதான சர்வதேச கூட்டு உடன்படிக்கை வாசகத்தின் 13.2 (இ) ஆம் உறுப்புரையால் வழி நடத்தப்பட்டார். "உயர் கல்வியானது, ஒவ்வொரு பொருத்தமான வழிவகைகள் மூலம் ஆற்றல் அடிப்படையில் வேண்டுமென அதில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது." அத்துடன், எல்லா மட்டங்களிலும் கல்விக்கான வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கான உறுதிமொழி" என்ற குறிக்கோளை (29 ஆம் உறுப்புரையின் பிரகாரம் இது சட்ட ரீதியாக வலுவுறுத்த முடியாது) அரசியலமைப்பின் 27 (2) ஆம் உறுப்புரையானது, எல்லா அரசமுகவர் நிலையங்களுக்கும் ஏற்புடையதான அரச கொள்கையின் அறிவுறுத்தற் கொள்கையென வெளிப்படையாக விளக்குகின்றது.

ஓர் உரிமை அளிக்கும் கோட்பாடு - (உயர்) கல்வி தொடர்பில் திட்டவட்டமாகக் கூறப்பட்டது.

அவ்விழுமியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதிமன்றமானது உயர்கல்வி தொடர்பான சந்தர்ப்பத்தில் பின்வருமாறு அதிகாரபூர்வமாக அறிவித்தது:

"உயர்கல்வி இலகுவாக கிடைக்கக்கூடியதாகச் செய்தல் வேண்டும் என்பதுடன் அது, வேறு வகையின்றிலன்றி... திறமையின் அடிப்படையில் இருத்தல் வேண்டும் என்பவற்றுக்கு இலங்கைக்குள்ள கடப்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு பொருள் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். "வேறுவகையிலின்ற" என்னும் சொற்பிரயோகம்.... பின்வரும் ஆண்டுக்கான உயர்கல்விக்கான வாய்ப்பு தொடர்பில் பதிவு செய்யப்பட்ட மாணவன் ஒருவருக்கு உரிமையொன்றை அல்லது விருப்பத்தொகை அளிக்கின்றது என வாசிக்கப்பட்ட வேண்டுமே அல்லாமல், வெறுமனே

⁶¹ நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்ணாந்தவின் பிரகாரம் (வீரகுரிய, நீ. ஜயசிங்ஹ, நீ உடன்பாட்டுடன்

⁶² மேலே கூறப்பட்டவாறு குறிப்பு 2.

ஒரு குருட்டு அதிகூட்டத்தை வழங்குகின்றது எனப்பொருள்
கொள்ளப்படுதல் கூடாது.”⁶³

உயர்கல்வியில் நடவடிக்கை முறைத் நீதிதொடர்பில் “பல்கலைக்கழகத்திற்கு மாணவர்களை அனுமதிக்கும் முறைமையானது, நீதியாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல். நீதியாக இருப்பதாக தோன்றவும் வேண்டும்.”⁶⁴

முந்திய வழக்கொன்றில் அதிகாரபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்ட இந்தக் கோட்பாடானது, கனகரத்ன மற்றும் ஏனையோர்கள் எதிர் இலங்கை, உயர்தர தொழில் நுட்பக்கல்வி நிறுவகம்⁶⁵ என்ற வழக்கில் மாண்புமிகு நீதியரசர் ரி.பி. வீரகுரிய அவர்களினால் பிரயோகிக்கப்பட்டது. இந்த வழக்கில் பிரதிவாதி நிறுவனமானது, மற்றவற்றோடு ஒப்பிடக்கூடிய சூழ்நிலைகளில் செய்முறைப்பயிற்சி நெறிகளுக்கு வருகைத்தருவது அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக, மீள் பரீட்சையொன்று முடிவுறாதிருக்கும் நிலையில் செய்முறைப் பயிற்சி வகுப்புக்களுக்கு அனுமதி வழங்காததன் மூலம் மனுதாரர்கள் பால் பாராபட்சமான மனப்பாங்கொன்றை மேற் கொண்டிருக்கின்றது எனக் காணப்பட்டது.

விகிதாசார கோட்பாட்டை மீள வலியுறுத்தல்

மேலே கூறப்பட்டவாறு செய்முறைப்பயிற்சி வகுப்புக்களுக்கு வருகைத்தருவது மறுக்கப்பட்டதும் மனுதாரர்களின் கல்வி சார் பதிவேடுகளில் “தவறான குறியீடொன்று” என்னும் சொற்களை உட்புகுத்தியது வினாவுக்குரிய பரீட்சைக்கு வராத மனுதாரர்களுக்கு விகிதாசாரத்திற்கு புறம்பானது எனத்தீர்க்கப்பட்டது.

பத்மநாத் எதிர் இலங்கை உயர்தர தொழில்நுட்பக்கல்வி நிறுவகம்⁶⁶

இந்த வழக்கானது, பிரதிவாதி நிறுவகத்திலும் பல்கலைக்கழகமொன்றிலும் இரட்டைப்பதிவு செய்த சந்தர்ப்பத்தில் எழுந்ததாகும்.

எதிரிடை முன்னுரிமை விதியின் பிரயோகம்.

பிரதிவாதி நிறுவனமானது எதிர்ப்பார்க்கப்படும் மாணவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்களைக் கோருகின்ற விளம்பரத்தில் “ஏதேனும் பல்கலைக் கழகத்தில் அல்லது அதனோடிணைந்த பல்கலைக்கழக கல்லூரியில் அல்லது ஏதேனும் தொழிநுட்பக் கல்லூரியில் உள்வாரி மாணவரொருவராக கற்கை நெறியொன்றைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கும் ஆட்கள் இந்த நிறுவனத்தில் சேருவதற்கான

⁶³ நீதியரசர் பர்னாந்து பிரகாரம், குறிப்பு 61, 7ஆம்பக்கத்தில் மேலே கூறப்பட்டவாறு

⁶⁴ நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்னாந்துவின் பிரகாரம் மேலே கூறப்பட்டவாறு குறிப்பு 60

⁶⁵ உ.நீ.ம. (அ.உ) நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்னாந்து நீதியரசர் சி.வி. விக்னேஸ்வரன் உடன்பட்டு.

⁶⁶ உ.நீ.ம (அ.உ) 273/2003 உ.நீ.ம குறிப்புள் 17-10-2003 மற்றும் நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் உடன்பாட்டுடன்

அனுமதியைப் பெறுவதற்கு விண்ணப்பம் செய்வதற்கு தகவையுடையவராக மாட்டார்கள்" என இருந்தது. மனுதாரர்முதலில் தம்மை பிரதிவாதி நிறுவகத்திலும் பின்னர் றுகுண பல்பலைக்கழகத்திலும் விரிவுரைகளுக்கு வருகைத்தந்தார் என்பதற்கான நிரூபனம் எதுவும் கிடையாது." வெறுமனே பதிவை மாத்திரம் வைத்திருப்பது மட்டும் "கற்கைநெறியொன்றை கற்கின்றனர்" என ஆகாது நீதியரசர் ரி.பி. வீரகூரிய⁶⁷ பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தார்:

ஏதேனும் பொருள்மயக்கம் இருந்திருந்தால் (விளம்பரத்தை) வரைவு செய்வதற்கு பிரதிவாதிகளே பொறுப்பாக இருந்தார்கள். ஆகவே அது எதிரிடை முன்னுரிமை எனவும் மனுதாரருக்குச் சாதகமாகவும் பொருள் கொள்ளப்படல் வேண்டும்."⁶⁸

நடவடிக்கை முறையில் கண்ணியமின்மை - இயற்கை நீதி மீறல் பரிமாணங்கள்

பிரதிவாதி நிறுவனமானது, முதலில் மனுதாரரின் பதிவை இரத்துச் செய்துவிட்டு (ஏற்கனவே தவறானதென நீதிமன்றத்தால் கண்டுக்கொள்ளப்பட்டது) அதற்கு முரணாகக் காரணம் காட்டுமாறு மனுதாரரை பணித்தது (மனுதாரரின் உரிமைகளை பாதிக்கின்ற) பதிவு இரத்துச் செய்யப்பட்டதே நடைமுறையிலிருந்த முடிவாகும். அத்துடன் அதற்கு முரணாகக் காரணம் காட்டுவதற்கு மனுதாரருக்குச் சந்தர்ப்பம் ஒன்று வழங்கப்பட்டது. இயற்கை நீதி மீறப்பட்டதற்குச் சமமானமானதென நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.⁶⁹ வினாவிற்குரிய அத்தகைய நடத்தைக்கும் பாராபட்சம் காட்டும் கோட்பாட்டுக்கும் இடையிலுள்ள இணைப்பை நீதியரசர் வீரகூரிய இனங்கண்டு பின்வருமாறு தமது தீர்ப்பையளித்தார்:

முடிபொன்று ஒரு தடவை எடுத்துவிட்டால், அரம்பத்தில் காட்டப்பட்ட பாராபட்சம் மேலோங்கி நிற்பதால் நியாயமான ஏதுக்கள் இருந்தாலும் கூட அந்த முடிவை மாற்றுவது கஷ்டமாகும்."⁷⁰

சிரிமல் என்பவரும் ஏனையோரும் எதிர் கூ.மொ.வி.நி (சி.டபிள்யூ.சி) மற்றும் ஏனையோர்கள்⁷¹ சேவை நீடிப்பிற்கான உரிமை

இந்த வழக்கு சேவை நீடிப்பிற்கான உரிமை சம்பந்தமானதாகும். இந்த வழக்கானது, தாபனச்சட்டக்கோவையினதும். சுற்று நிரூபம் ஒன்றினதும் ஏற்பாடுகளைச் சுற்றியே இருந்தது. இது இரண்டிலும் பொதுவாக ஒய்வுபெறுவதற்கான விருப்புத் தெரிவு வயதானது ஐம்பத்தைந்து வயதிற்கு அப்பால் பொதுவாக சேவை நீடிப்பானது மருத்துவ அல்லது ஒழுக்காற்று

⁶⁷ நீதியரசர் எம்.டி. எச் பர்னாந்து மற்றும் நீதியரசர் விக்வேஸ்வரன் உடன்பாட்டுடன்

⁶⁸ தீர்ப்பின் 5-6 ஆம் பக்கங்களில்

⁶⁹ நீதியரசர் வீரகூரிய 7ஆம் பக்கத்தின் பிரகாரம் மேற்படி

⁷⁰ மேற்படி

⁷¹ உ.நீ.ம. (அ.உ)445/2002 உ.நீ.ம குறிப்புகள் 08-08-2003

நடவடிக்கை ஏதுக்களுக்கமைய வழங்கப்படும் என விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு தடவை ஓராண்டுக்கு அத்தகைய நீடிப்புகள் வழங்குவது வழக்கமாக இருந்தது எனவே மனுதாரரின் வழக்கானது சட்ட பூர்வமான எதிர்பார்ப்புகள் கோட்பாட்டின் நோக்கெல்லையின் மீது தங்கியிருந்தது.

சட்டபூர்வமான எதிர்பார்ப்புகள் கோட்பாட்டின் நோக்கெல்லை - அதன் முக்கிய பொருளுக்கான பதில் தொடர்பில்

சொல்லப்பட்ட கோட்பாட்டின் நோக்கெல்லை தொடர்பில் இங்கிலாந்தில் நடந்த நீதிமுறை வாக்குவாதத்தைக் கருத்தில் கொண்டு எவ்விதமான கலந்தாலோசனையும் இல்லாமையால் நடைமுறை நீதி நியாயம் மீறப்பட்டுவிட்டதென தீர்மானித்ததுடன் அவர்களது அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் மனுதாரர்களால் சேவைப்புரியாமல் விடப்பட்டிருந்த அவ்வவ்வாண்டுகளையும் கருத்திற்கெடுத்து கணிசமான அளவு பணத்தொகைகள் நட்பு ஈடாக வழங்குமாறு நீதியரசர் ரி.பி. வீரகுரிய⁷² தீர்ப்பளித்தார். மனுதாரரின் "நியாயமான எதிர்பார்ப்புக்களுக்கு" முட்டுக்கட்டைப் போட்டு ஏமாற்றப்பட்டதும் அதில் முக்கியமான பொருள் இருந்தும் உட்கிடையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது (மனுதாரரின் சேவையை நீடிக்குமாறு பிரதிவாதிக்கு பணிப்புரை வழங்கப்படவில்லை).⁷³

இந்த அணுகு முறைக்கு. மாண்புமிகு நீதியரசரின் தீர்ப்பின் முந்திய ஒரு பகுதியில் கட்டியம் கூறப்பட்டுவிட்டது. அதில்,

"நியாயமான எதிர்பார்ப்புகள் முக்கியமானவையாக இருந்தால்..... நிலைப்பாடு வேறாக இருக்கும். முந்திய கொள்கையின் கீழ் பெறுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட முக்கிய பயனை அந்த ஆளுக்கு அளிக்குமாறு அரசாங்க அதிகாரியை தேவைப்படுத்துவதற்கான அதிகாரம் நீதிமன்றத்திற்கு உண்டு."⁷⁴

முக்கிய சட்ட பூர்வ எதிர்பார்ப்புகள் கோட்பாட்டை பின்வரும் அடிப்படையில் மாண்புமிகு நீதியரசர் முறைப்படுத்தினார்கள்:

⁷² நீதியரசர் வீரகுரியவுடன் எஸ்.என். சல்வா ப. நீ மற்றும் அமீர் இஸ்மாயில், நீ உடன்பட்டனர்.

⁷³ தமது சேவைக்கால நீடிப்பிற்கு பதிலாக மனுதாரர் நஷ்ட ஈடு கேட்டிருந்தாரா என்பது தீர்ப்பைப் பார்த்ததில் தெளிவாகத்தெரியவில்லை.

⁷⁴ எதிர்பார்க்கப்பட்ட முக்கிய பயனானது, சேவை நீடிப்பாகவிருந்தால், எதிர்பார்க்கப்பட்ட பயனுக்கு பதிலாக நஷ்டஈடு வழங்குவதானது (மாற்றாக அத்தகைய நஷ்டஈடு கேட்கப்பட்டிருக்கவில்லையானால்) அது விட்டுக்கொடுக்கப்பட்ட முக்கிய பொருளை மாத்திரம் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு சமனானதாகும்.

இந்தக் கோட்பாடானது, அரசு அதிகாரியின் நடவடிக்கைச் சுதந்திரத்திற்கு தடைபோடுவது போலத் தோன்றுகின்றபடியால், அது ஓரளவிற்கு சர்ச்சைக்குரியதாக தோன்றுகின்றது. மக்கள் தமது நம்பிக்கையை வைத்திருக்கும் அலுவலர்கள் பயபக்தியோடு உறுதிமொழிகள் கொடுத்த பின்னர் இவ்வலுவலர்களால் ஏமாற்றப்பட்டால் அம்மக்களுக்கு பரிகாரம் வழங்குவதும் அவசியமான விடயமாகும். நியாய பூர்வமான எதிர்பார்ப்புக்கும், தற்றுணிபைத் தடைபோடுகின்றதுக்கு எதிரான விதிக்கும் இடையில் அபிப்பிராயபேத அக்கறையெதுவும் கிடையாது. பொதுமக்கள் அக்கறையானது வேறுவகையில் தேவைப்படுத்தாத அளவுக்கு மட்டுமே தற்றுணிபுக்குத் தடையேற்படுகின்றது.⁷⁵

முடிபிலிருந்தும் எழும் ஏனைய பிரச்சனைகள் - மாற்றுப்பரிகாரங்கள் கிடைக்கக்கூடியதாகவிருந்தல்

கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலைய சட்டத்தின் 26 ஆம் பிரிவின் நியதிகளின் பிரகாரம், ஒன்றில் தொழில் நியாய சபைக்கு விண்ணப்பமொன்று செய்வதன் மூலம் அல்லது நடுத்தீர்ப்பு ஊடாக மனுதாரர்கள் நிவாரணத்தை நாடலாம் என்பதில் வாக்குவாதம் எழவில்லை. இது அரசியலமைப்பின் 12 (1) ஆம் உறுப்புரையின் நியதிகளின் பிரகாரம் மனுதாரர், நிவாரணம் நாடுவதற்கு தடையாக இருக்காது எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இந்நோக்கத்திற்காக ஏக மற்றும் பிரத்தியேக நியாயாதிக்கம் 126 (2) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. நீதியரசர் வீரகூரிய பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தார்:

உயர் நியாயமாக இருக்கின்ற அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகள் ஏனைய நியாதிச்சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கு மேல் மேலோங்கி நிறும் என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும். எனவே பெறுவதற்கு வேறு பரிகாரங்கள் இருக்கின்ற நிலைமைகளில் கூட அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமை மீறப்பட்டது என சார்த்தபடுமிடத்து நிவாரணம் கோருவதற்கு மனுதாரர்கள் உரித்துடையவர்களாதல் வேண்டும்.⁷⁶

கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலைய ஊழியர்களுக்கு தாபனச்சட்டக்கோவை ஏற்புடைத்ததால் அரசாங்கத்துறையில் ஓய்வு பெறும் வயது.

அரசாங்கத்துறையின் எல்லா ஊழியர்களுக்கும் ஏற்புடையதான தாபனச்சட்டக்கோவையின் 5 ஆம் அத்தியாயத்தில் 5 ஆம் பிரிவிற்கிணங்க அதன் ஊழியர்களின் ஓய்வு பெறும் வயதானது தீர்மானிக்கப்படல் வேண்டுமென்பது கோட்பாடொன்றாகத் தாபிக்கப்பட்டுவிட்டது. எப்படியிருந்தாலும், பிரதிவாதியானவர் அமைச்சினால் அச்சிடப்பட்ட ஏதேனும் ஒழுங்கு விதிக்கான அல்லத அதன் ஊழியர்களின் ஓய்வு பெறும் வயதைத் தீர்மானிக்கின்ற 1 ஆம்

⁷⁵ தீர்ப்பின் 11 ஆம் பக்கத்தில், மேலே கூறப்பட்டவாறு, குறிப்பு 71

⁷⁶ அதே பகுதியில் தீர்ப்பின் 25 ஆம் பக்கத்தில்

பிரதிவாதியின் முடிபொன்றின் ஒரேயொரு சுற்று நிருபத்தைதானும்⁷⁷ சமர்ப்பிக்கத் தவறிவிட்டார்.

டி சில்வா எதிர் பாரளுமன்ற மானியங்கள் ஆணைக்குழு.⁷⁸

கொழும்பு மாவட்டத்தைச்சேர்ந்த மாணவராகவிருந்த மனுதாரர் அவரது கல்விப்பொதுத்தராதரப்பத்திர உயர்தரப் பரீட்சையின் பெறுபேறுகளைக் கொண்டு சட்ட பீடத்தில் இடம்பெறுவதில் வெற்றி பெறவில்லை, ஆனால் கலைப்பீடத்திற்கு அவர் தெரிவுச்செய்யப்பட்டார். அங்கே இருக்கும் மாணவர் ஒருவரோடு இடங்களை மாற்றிக்கொள்வதன் மூலம் சட்ட பீடத்திற்கு இடமாற்றம் செய்ய முயற்சித்தார்.

மனுதாரரைப் போன்று அதே நிலைமையில் இருந்த இன்னொரு மாணவர் - ஆனால் இவர் "கபடி" விளையாட்டில் திறமைகாட்டியவர் (பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் விதிகளினடிப்படையில்) இந்த விளையாட்டை பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு ஆதாரமாகக் கொண்டு அந்த மாணவருக்கு அத்தகைய இடமாற்றத்திற்கு மனுதாரரை விடக் குறைவான மதிப்பெண்களை இவர் எடுத்திருந்தாலும் கூட, இவருக்கு இடமாற்றத்திற்கு அனுமதிவழங்கப்பட்டது. சட்டப்பீடத்தில் வெற்றிடமொன்று இருப்பதாக சட்ட பீடத்தின் தலைவர் தெரிவித்திருந்தும் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவானது மனுதாரரின் வேண்டுகோளுக்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. மனுதாரர் மனம்போனபோக்கில் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றார் எனவும் அவருக்கெதிராகப் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது எனவும் நீதிமன்றம் தீர்மானித்தது உயர் நீதிமன்ற தீர்மானத்திலுள்ள பல்வேறு அம்சங்கள் கட்டாயமாகக் குறிப்பிடப்படுதல் வேண்டும்.

போதுமான அளவு வழிகாட்டல் நெறிகள் இல்லாமல் நியதிச்சட்ட அதிகாரசபைகளுக்கு தற்றுணிபு அதிகாரம் வழங்குவதால் வரக்கூடிய அபாயங்கள் தொடர்பில்

தேசிய அல்லது சர்வதேச மட்டத்தில் விளையாட்டுக்கள் போன்ற துறைகளில் அதிதிறமை காட்டிய ஆனால் ஒரு சில புள்ளிகள் பற்றாக்குறையினால் வழமையாக அனுமதிக்கப்படும் நியமத்தின் கீழ் அனுமதிப்பெறத் தவறிய மாணவர்களில் ஒரு சதவீத எண்ணிக்கையினரைக் கற்கை நெறியொன்றுக்கு அனுமதிப்பதற்காக பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் கைநூலின் 18 (ஆ) என்னும் பந்தியானது தற்றுணிபு அதிகாரத்தை பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவிற்கு அளித்தது.

⁷⁷ ஆயின், பிரதிவாதியானவர்கள் 55வயதில் கட்டாயமாக ஓய்வுபெற வேண்டும் எனக்கூறுகின்ற ஒரு சுற்றறிருபத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

⁷⁸ தீர்ப்பில் 4அம் பக்கத்தில் (எது சூரிய, நீ மற்றும் யாப்பா நீ உடன்படுகின்றனர்.

நீதிமன்றத்தால் பின்வருமாறு தீர்க்கப்பட்டது:

"அவ்வாறு தரப்பட்ட அடிப்படைத்தத்துவங்கள் தெளிவில்லாதனவாய் இருக்கின்றன. அத்துடன் அதன் ஏக தற்றுணிபின் பேரில் தெரிவுகள் செய்வதற்கு பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவிற்கு அதிகாரம் வழங்கியிருக்கின்றது போன்ற தோற்றத்தை அது காட்டுகின்றது அத்துடன் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரமானது மனம்போன போக்கில் பிரயோகிக்கப்படாததை உறுதிசெய்வதற்கு ஏற்பாட்டில் போதுமான அளவு வழிக்காட்டல்கள் கிடையாது."⁷⁹

இடமாற்றம் செய்யப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர் தேசிய அல்லது சர்வதேச மட்டத்தில் விளையாடியிருக்கின்றாரா என்பது வெளிப்படுத்தப்படவில்லை என்பதோடு இந்த அதிகாரத்தின் மனம்போன போக்குத்தன்மை மிக தெளிவாக தெரியவந்தது.

ஒளிவு மறைவின்மை, பொறுப்பு மற்றும் பதில் சொல்லும் பொறுப்பு என்பவற்றுக்கான அடிப்படைத்தத்துவம்

சட்டபீடாதிபதி, பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவானது ஒவ்வோராண்டும் மாணவர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கு அதனால் மேற்கொள்ளப்படும் அடிப்படைத் தத்துவத்தை வெளிப்படையாகப் பிரகரிக்க வேண்டுமென வழங்கிய ஆலோசனையை நீதிமன்றம் உட்கிடையாக அங்கீகரித்தது.

சமூக-பொருளாதார உரிமைகள் சந்தர்ப்பத்தில் அடிப்படை உரிமைகளின் நோக்கெல்லையை விரிவுபடுத்துவதற்கு உயர் நீதிமன்றத்தின் ஏனைய குறிப்பிடத்தக்க முடிவுகள்

இந்த அத்தியாயத்தில் ஓரளவிற்கு விபரமாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட முடிவுகளோடு, 2003 இன் போது எடுக்கப்பட்ட பல்வேறு முடிவுகளும் சமூக-பொருளாதார உரிமைகளின் நோக்கெல்லையை விரிவுபடுத்தியிருக்கின்றன எனக்கருதப்படலாம்.

அர்ஜுன ரணதுங்க எதிர் ஜோன்ஸ்டன் பிரணாந்து மற்றும் ஏனையோர் வழக்கில்⁸⁰

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாகாணசபை உறுப்பினர்கள் மற்றும் உள்ளூரதிகார சபைகள் உறுப்பினர்கள் விளையாட்டுச்சங்கங்களில் பதவியில் இருக்கும் தகைமையை இல்லாமல் செய்யும் வர்த்தமானியில் (முந்திய ஒழுங்கு

⁷⁹ தீர்ப்பில் 4ஆம் பக்கத்தில் (எது சூரிய, நீ மற்றும் யாப்பா நீ உடன்படுகின்றனர்.

⁸⁰ உ.நீ.ம. (அ.உ) 133/2002 உ.நீ.ம. குறிப்புகள் 10.01.2003

விதியொன்றைத் திருத்துகின்றது) அமைச்சு ஒழுங்கு விதியானது, தகாத முறையிலும் நீதியற்ற முறையிலும் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. விளையாட்டுகளில் அரசியலை அகற்றுவதற்காகவே இந்த ஒழுங்கு விதி கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் அது சுயதோல்வியை அளிக்கக்கூடியதாகவிருந்தது.⁸¹

மனுதாரரால் கோப்பிடப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் விண்ணப்பம் (பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர்)⁸², 12 (1) மற்றும் 14 (1) (எ) ஆம் உறுப்புரைகளின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்டது.

இடமாற்றங்களில் காரணங்கள் கொடுப்பது கடமையாதல்

தயாசேன எதிர் பிந்துசார மற்றும் ஏனையோர் வழக்கில்,⁸³ வெறுமனே நிருவாகக் காரணங்களுக்காக ஆனால் இக்காரணங்கள் கூறப்படாமல் செய்யப்பட்ட, கணக்குப்பதிவாளர் ஆகவிருக்கும் அரசாங்க ஊழியர் ஒருவருக்கு செய்யப்பட்ட இடமாற்றமானது, 12 (1) ஆம் உறுப்புரையை மீறுவதாக இருக்கின்றது எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக, இடமாற்றங்கள் செய்வது தொடர்பாக காரணங்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடமையானது 12(1) ஆம் உறுப்புரையின் சந்தர்ப்பத்தில் கோட்பாடொன்றாக வலியுறுத்தப்பட்டது.⁸⁴

(தற்காலிக) பதில் அதிகாரிகளை பதவி உயர்வுகள் வழங்குவதைக் கருத்துக்கெடுக்க வேண்டிய கடமை

சேனாநாயக்க மற்றும் அருணா எதிர் விமான நிலையம் மற்றும் ஏவியேசுன் சர்வீஸ் லிமிடட் அத்துடன் ஏனையோர்,⁸⁵ மனுதாரர்களாகிய இவர்கள் உயர் பதவியொன்றில் ஒரு காலப்பதவிக்கு பதில் கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்தாலும் அப்பதவிக்கான நியமனத்துக்கு இவர்கள் கருத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. கடந்த கால நடைமுறைக்கு முரணாக வெளியாட்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள் (இது எழுத்திலான பரீட்சையொன்றின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டது). அத்துடன் இவ்வெற்றிடங்கள் விளம்பரப்படுத்தப்படவில்லை. இது 12(1) ஆம் உறுப்புரையை மீறுகின்றதாக இருக்கின்றதெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஆகவே ஆட்களைத் தெரிவு செய்வதில் அடிப்படை கருத்துத்தத்துவமாக கடந்தகால நடைமுறையானது கோட்பாடொன்றாக ஆகியது.⁸⁶

⁸¹ நீதியரசர் ஜே. ஏ. என் டிசில்வாவின் தீர்ப்பு (எஸ்.என்.சில்வா, பி.நீ. மற்றும் வீரகுரிய, நீ உடன்பாட்டுடன்)

⁸² இலங்கை கிறிஸ்தவ அணியின் முன்னால் தலைவர்

⁸³ உ.நீ.ம (அ.உ) 583 / 201 உ.நீ.ம குறிப்புகள் 29-01.2003

⁸⁴ நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்னாந்துவின் தீர்ப்பு (குணசேகர நீ. மற்றும் யாப்பா நீ உடன்பாட்டுடன்)

⁸⁵ உ.நீ.ம. (அ.உ) 510/2001 உ.நீ.ம. குறிப்புகள் 29.01.2003

⁸⁶ நீதியரசர் எம்.டி.எச். பர்னாந்துவின் தீர்ப்பு (வீரகுரிய நீ. மற்றும் டி. சில்வா நீ. உடன்பாட்டுடன்)

அமைச்சரவைக் கொள்கை முடிவுகள் மீளாய்வு செய்யப்படவேண்டியவை ஒகஸ்ற்றின் பெரேரா மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட இரு விண்ணப்பங்கள் எதிர் நிச்சார்ட் பதிரணவும் ஏனையோரும்” இல் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள் தொடர்பான சம்பள அளவுகளின் முரண்பாடுகளுக்குத் தாமாகவே பரிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதால், தமது சம்பள அளவுகளில் கடந்த காலத்தையும் உள்ளடக்கும் மாற்றமொன்று செய்யப்படல் வேண்டுமென இருபந்தைந்து பாடசாலை முதல்வர்கள் கோரினார்கள்.

அமைச்சரவையின் கூட்டுப்பொறுப்பு பாராளுமன்றத்தக்கு மாத்திரமே என்பதுடன் இன்னலுற்ற ஆட்கள் வகுதியொன்றுக்கு பாராபட்சமான சம்பளமொன்று வழங்குவது அமைச்சரவைக் கொள்கையாக இருந்ததனால், சம்பள அளவுகள் மீதான முடிபானது நீதிமன்றம் ஒன்றினால் மீளாய்வு செய்யப்பட முடியாது எனத் தீர்ப்புக்கூறி பிரதிவாதிகளின் வாதங்களை நீதிமன்றம் நிராகரித்தது நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது.⁸⁷

“நிறைவேற்று அதிகாரியான ஜனாதிபதி 42 ஆம் உறுப்புரையின் கீழும் அமைச்சரவை முழுமையாக 43ஆம் உறுப்புரையின் கீழும் பாராளுமன்றத்துக்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்றார்கள் என்பது சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் உண்மையான விடயமாகும். ஆயின் கொள்கை தொடர்பிலான அம்முடிவுகள் உட்பட குறிப்பாக அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்ட ஏதுவின் மீது எல்லா நிறைவேற்று முடிபுகளையும் அரசியலமைப்பின் கீழும் அதன் நியதிகளின் பிரகாரமும் மீளாய்வு செய்வதற்கு பாராளுமன்றம் என்ற நிறுவனத்திற்கு மாத்திரமே அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது அவ்வேற்பாடுகளின் பொருளல்ல.⁸⁸

குறித்த காரியத்திற்காக எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் “கொள்கையாக” அமைய முடியாது

நீதிமன்றத்தினால் திட்டவட்டமாகக் கூறப்பட்ட அறுதி உரையிலேயே தீர்ப்பின் முக்கியத்துவம் இருக்கின்றது.

“எப்படியிருந்தாலும், இந்த வழக்கில் வினாவுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட முடிவானது - பள்ளி முதல்வர்கள் வகுப்பு ஐ இன் புதிய சம்பள அளவுகள் குறித்த காரியத்திற்காக

⁸⁷ உ.நீ.ம (அ.உ) 453/454/1997 மற்றும் 390/99, உ.நீ.ம குறிப்புகள் 30.01.2003

⁸⁸ நீதியரசர் எம்.டி.எச. பர்னாந்துவின் பிரகாரம் (குணசேகர, நீ மற்றும் வீரகுரிய நீ உடன்பாட்டுடன்)

⁸⁹ தீர்ப்பின் 8ஆம் பக்கத்தில்

எடுக்கப்பட்ட முடிபானது கடந்த காலத்தை உள்ளடக்குவதாக அமையக்கூடாது - அத்துடன் கற்பனையிலும் கூட அது கொள்கையொன்றாக இருத்தலாகாது.”⁹⁰

வீரசேகர எதிர் பொதுச்சார சேவைகள் பணிப்பாளர் மற்றும் ஏனையோர்.⁹¹

இந்த வழக்கில் 12(1) ஆம் உறுப்புரையின் நோக்கெல்லையின் மேலுமொரு விரிவாக்கத்தைப் பார்க்கக்கூடியதாகவிருந்தது. மருந்து கலப்பவர் ஒருவர் பதவி உயர்விற்கு விண்ணப்பித்திருந்தார். அவர் விண்ணப்பித்த நேரத்தில் அதற்கு வேண்டிய தகைமையடிப்படை அவருக்கு இருக்கவில்லையாயினும், அவர் எழுத்திலான பரீட்சையை எழுதுவதற்கு அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அவரது விண்ணப்பமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. நீதிமன்றத்தின் சூழ்நிலைகளைப் பற்றிய பொருள் கோடலானது, உட்கிடையான பிரதிநிதித்துவத்திலிருந்து அல்லது நடத்தை மூலம் அல்லது விலக்களிப்பு மூலமான முரண்வாதத்தை தடையிலிருந்து நீதி நியாயமான எதிர்பார்ப்பைக் குறிப்பிடுகின்றது. நேரம் மற்றும் வேறு நிருவாக மட்டுப்பாடுகளால் எல்லா விண்ணப்பங்களினதும் ஒழுங்கு பற்றி தம்மால் பரிசீலிக்க முடியவில்லை என்னும் எதிர்தரப்பு வாதங்களை நீதிமன்றம் நிராகரித்தது.⁹²

அபேரத்ன எதிர் ஜனதா ஃபேர்டிலைசர் என்றர் - பிறைசஸ் லிமிடெட் மற்றும் வேறு மூன்று பேர்கள்⁹³

என்னும் வழக்கானது, ஒழுங்கு முறையான விசாரணை செய்யாமல் அல்லது குற்றப்பத்திரிகை ஒன்று ஒப்படைக்காமல் தமது கடமைகளை அசட்டை செய்ததற்காக ஊழியரொருவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டது சம்பந்தமானதாகும். மனுதாரருக்கு சந்தர்ப்பம் ஒன்று வழங்கப்பட்டிருந்தால் அவர் தம்மைக் குற்றச்சாட்டிலிருந்து விடுவித்திருப்பார் எனவும் அவருடைய வேலை நீக்கமானது நடவடிக்கை முறைநீதியில் குற்றம் குறை உள்ளதாக இருக்கின்றதெனவும் அது, 12(1) ஆம் உறுப்புரையை மீறுகின்றதாக இருக்கின்றதெனவும் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. 12(1) ஆம் உறுப்புரையின் நடவடிக்கை முறைவிடயப் பொருளை உயர் நீதிமன்றம் மீண்டும் ஒரு முறை வலியுறுத்தியது.

⁹⁰ மேலேயுள்ளவாறு

⁹¹ உ.நீ.ம (அ.உ) 86 / 2002, உ.நீ.ம குறிப்புகள் 04.04.2003

⁹² நீதியரசர் ஜே.ஏ.என். சில்வா பிரகாரம் (நீதியரசர் எம்.டி.எச் பர்ணாந்து மற்றும் யாப்பா உடன்பாட்டுடன்)

⁹³ உ.நீ.ம. (அ.உ) 311 / 2000, உ.நீ.ம. குறிப்புகள் 23.05.2003

தனு கொன்ட்ராக்டர்ஸ் (பிறைவட்) லிமிடட் மற்றும் இன்னொருவர் எதிர் மாத்தளை மாநகர சபையும் வேறு பேர்களும்⁹⁴ - பகிரங்க டெண்டர் நடவடிக்கை முறை மீதான கோட்பாடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

இந்த வழக்கில் ஆகக்குறைந்த டெண்டர் கோரலை சமர்பித்தது தானே என்றாலும் இன்னொருவருக்கு டெண்டர் வழங்கப்பட்டுவிட்டது அத்துடன் அதனால் 12 (1) ஆம் உறுப்புரையின் கீழான அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டு விட்டன என்பதே மனுதாரரின் முறைப்பாடாகும். இந்த நிகழ்வுகளைக் கொண்டு மனுதாரரின் வழக்கு தாபிக்கப்பட்டு விட்டதென நீதிமன்றம் தீர்மானித்தது. பல்வேறு கோட்பாடுகள் இந்த வழக்கில் குறிப்பிடப்பட்டன அவை கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

அழிக்கப்படாத முடிவொன்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள முடிவு

ஆரம்பத்தில் மனுதாரருக்கு டெண்டர் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது (ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புக் கம்பனி). அந்த முடிவு அழிக்கப்பட்டிருக்காத அல்லது மாற்றப்பட்டிருக்காத அளவுக்கு அது இறுதியானதாக ஆனது

ஒடி ஒலற்றரம் பார்ற்றெம் (Audi Alteram Parterm) விதியை மீறல்

டெண்டரை மனுதாரருக்கு அளித்து விட்டு, பின்னர் முந்திய முடிவு அழிக்கப்படாத அல்லது மாற்றப்படாதவிடத்து இன்னொருவருக்கு அதை அளிப்பது "Audi Alteram Parterm" விதியை மீறியதற்கு சமனாகும்.

பகிரங்க டெண்டர்களை மேவுகின்ற கோட்பாடுகளை மேவல்

டெண்டர் கோரலில் எந்த விதமான போட்டியையும் முழுமையாக அழித்து விட்டு தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு டெண்டர்காரருடன் மட்டும் பேரம் பேசி டெண்டர்களை மதிப்பாய்வு செய்யும் நடைமுறையானது, பகிரங்க டெண்டர்களை மேவுகின்ற அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணாக இருக்கின்ற எனத்தீர்க்கப்பட்டது.

4. வாக்களிக்கும் உரிமைக்கு உத்தரவாதமளித்தல்

தவநீதன் எதிர் திஸ்ஸநாயக்க ஏனையோர், தங்கவேல் மற்றும் இன்னொருவர் எதிர் திஸ்ஸநாயக்கவும் வேறு பேர்களும் அத்துடன் அழக சுந்தரம் மற்றும் இன்னொருவர் எதிர் திஸ்ஸநாயக்க மற்றும் வேறுபேர்கள்⁹⁵

மட்டக்களப்பு மற்றும் வன்னி மாவட்டங்களில் உள்ள "விடுவிக்கப்படாத இடப்பரப்புகளில் உள்ள" வாக்காளர்கள் (வாக்களிப்பதற்கு "விடுவிக்கப்பட்ட" இடப்பரப்புகளில் 2001 பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கச்

⁹⁴ உ.நீ.ம. (அ.உ) 461 / 2001, உ.நீ.ம. குறிப்புகள் 13.10.2003

⁹⁵ உ.நீ.ம. (அ.உ) 20/2002, 25/2002 மற்றும் 26/2002 ஒன்றாக விசாரிக்கப்பட்டது) உ.நீ.ம. குறிப்புகள் 25.03.2003

செல்லும்போது) அவர்களுடைய வாக்களிப்பு நிலையங்களைச் சென்றடைவதிலிருந்து "பரிசோதனை மையங்களில்" தடுக்கப்பட்டார்கள் அதற்கு கொடுக்கப்பட்ட உண்மையில்லாத காரணம் "எல்.ரீ.ரீ.ஈ ஊடுறுவல் காரணமாக பாதுகாப்புக்காரணி" ஆகும். 2000 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்களில் தற்போது ஆட்சி செய்யும் மக்கள் கூட்டணியின் திருகோணமலை மாவட்டத்தின் வாக்காளர்களுக்கு வாக்களிப்புச் சுதந்திரத்திற்கு இது முரணானதாகும்.

நீதிமன்றத்தால் கேட்கப்பட்டு, தேர்தல் ஆணையாளரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆவணங்களை வைத்து பத்திரிகை அறிக்கைகள் மற்றும் பிரதிவாதிகளின் சத்தியக் கடதாசிகள் என்பனவற்றைக் கொண்டு, நுழைவு மையங்களை மூடுவதற்கு எடுக்கப்பட்ட முடிவு நல்லெண்ணத்துடன் செய்யப்பட்டதல்ல எனவும் புறச்சார்பு நோக்கங்களால் தூண்டப்பட்டதெனவும் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. உறுப்புரை 15 (1), (6), (7) உறுப்புரை 170 போன்ற அரசியலமைப்பின் பல்வேறு உறுப்புரைகளுக்கும் அத்துடன் பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச்சட்டம் மற்றும் 1979 ஆம் ஆண்டின் 48 ஆம் இலக்க பயங்கரவாதத் தடைசட்டம் (தற்காலிக ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தின் நியதிச்சட்டங்களுக்கும் இடையேயுள்ள செயற்பாடுகளைக் கவனத்திற்கெடுத்து மனுதாரரின் உறுப்புரை 14(1) (ஏ) இன் கீழான நடமாட்டம் செய்வதற்கான சுதந்திரத்திற்கான அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டுவிட்டன என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

14(1)(ஏ) ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தின் கீழ் தாபிக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள்

முதலாவது "பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு" அத்துடன் "தேசிய பாதுகாப்பும் பொதுமக்கள் ஒழுங்கும்" என்பவற்றுக்கிடையிலான வேற்றுமை இறுக்கின்றதென்பதைக் கவனத்திற்கெடுத்த பின்னர், பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு என்பது பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச்சட்டம் மற்றும் அரசியலமைப்பின் XXVIII ஆம் அத்தியாயத்தில் தரப்பட்டுள்ள பாராளுமன்றக் கட்டுக்காப்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றதும் அதன் இடத்தை எடுக்கின்றதுமான ஏதேனும் சட்டவாக்கம் என்ற கருத்தை ஒரு குறுகிய அர்த்தத்தில் பெறுகிறது என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்து தீர்க்கப்பட்டதாவது:

"இறையதிகார சட்டவாக்கதினாலன்றி அடிப்படை உரிமைகள் மீதான மட்டுப்பாடுகளை 15 ஆம் உறுப்புரை அனுமதிக்காது. இது சட்டத் திட்டங்களுக்கு உட்பட்டனவா என்பதற்கான முன் சட்டவாக்க மீளாய்வுக்கு அமைவானதாய் இருத்தல் வேண்டும். அது நிறைவேற்று அதிகார நடவடிக்கை மூலமான மட்டுப்பாடுகளை அனுமதிக்காது (அதாவது ஒழுங்கு விதிகள் மூலம்) 15 (1) மற்றும் (7) ஆம் உறுப்புரையினால் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரேயொரு விதிவிலக்கு. பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச்சட்டத்தின் கீழ் ஆக்கப்பட்ட அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளாகும் ஏனென்றால் இவை அரசியலமைப்புக்கட்டுப்பாடுகளுக்கும் மட்டுப்பாடுகளுக்கும் அமைவாக இருக்கின்றன....."

இரண்டாவதாக, இந்த வழக்கில் பிரச்சனையில் உள்ள பிரதிவாதிகளின் செயல்களுக்கும் தேசிய பாதுகாப்புக் காரணமாக அல்லது தேர்தல் குழப்பப்படுவதை தடுப்பதற்காக நல்லெண்ணத்துடன் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றுக்கிடையில் உள்ள வித்தியசத்தை நீதிமன்றம் கண்டுக்கொண்டது இவற்றுள் பிந்திய காரணிகள் வழக்கின் நிகழ்வுகளில் காணப்படவில்லையென நீதிமன்றம் கண்டது.

வழக்கின் தாபிக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் 14(1) (அ) ஆம் உறுப்புரையில் கூறப்பட்டுள்ள மனுதாரரின் பேச்சுச் சுதந்திரமும் வாக்குச்சுதந்திரமும் அதாவது வாக்குரிமையைப் பிரயோகிப்பதற்கான உரிமையானது, அந்த உரிமையிலிருந்து வருகின்ற உரிமையானது மீறப்பட்டுவிட்டதென நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்து 27(2) (அ) ஆம் உறுப்புரையிலும் 27(4) ஆம் உறுப்புரையிலும் இருக்கின்ற அரசு கொள்கை தொடர்பிலான அறிவுறுத்தல் கோட்பாடுகளும் அந்த முடிவுக்கு வருவதற்கு ஆதாரமாக இருந்தன.

12(1) ஆம் உறுப்புரையில் சமத்துவத்திற்கான உரிமையும் இரண்டு காரணங்களுக்காக மீறப்பட்டுவிட்டதென நீதிமன்றம் கண்டது. முதலாவதாக, மனுதாரர்கள் மற்ற வாக்காளர்களுடன் அல்லது இலங்கை வாக்காளர்கள் பிரிவுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் சமத்துவமற்ற முறையில் நடாத்தப்படுதற்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள் இரண்டாவதாக ஒரு சில வாக்காளர்கள் பாதுகாப்பாக தமது வீடுகளில் இருந்த வண்ணம் வாக்களிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் (இது சட்டத்தினால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை) அத்துடன் வாக்களிப்பதற்கு உள்ள மனுதாரரின் உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு எதுவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

மீளாய்வின் போது வாக்களிப்பதற்கான உரிமை தொடர்பில் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம் மற்றும் டாக்டர் சரவணமுத்து றொகான் எதிரிசிங்ஹ எதிர் திஸ்ஸநாயக்க* என்போரின் வழக்குகள் இதற்கு பிரபல்யமான உதாரணங்களாகும். இங்கே தேர்ந்தெடுக்கும் கோட்பாட்டுக்கும் வாக்குரிமைக்கும் அரசியல் ஆதிக்க கோட்பாட்டுக்கும் மேல் முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது.

5. முடிவுரை

அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் இருக்கும் ஏற்பாடுகளுடாக 2003 அம் ஆண்டின்போது மனித உரிமைகள் ஆய்வுரை நடாத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் வளமான சட்டவியல் சித்தாந்தங்களும் கோட்பாடுகளும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என மேலே தரப்பட்டுள்ள விபரங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

மனித உரிமைகள் எல்லைகளை முன்னெடுத்து செல்வதற்கான எடுக்கப்பட்ட சில முடிவுகள் உதவி. அரசு கொள்கை மீதான அறிவுறுத்தற் கோட்பாடுகள் மற்றும் சர்வதேச கூட்டு உடன்படிக்கை வாசகங்கள் மற்றும் நியமங்களுக்கு அழைப்பு

விடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன சில விடயங்களில் அதிகாரிகளுக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடும். மீறல்கள் தொடர்பில் அதிகரிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை அளிப்பதற்கு பதிலாக ஆறுதல் தொகை வழங்கும் கோட்பாடானது நீதிமுறை விவாதமொன்றை எழுப்பும் எனத்தோன்றுகின்றது.

எனினும், சில முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் கூட நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டிய வேறுபாடுகள் இன்னமும் இருக்கின்றன உதாரணமாக வழக்குரைகளில்⁹⁹ இருக்கும் எவையேனும் குறைபாடுகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட விடயம் போதாமல் இருப்பதன் காரணமாக¹⁰⁰ அல்லது அந்தக்குறைப்பாட்டை திருத்துவதற்கு அல்லது போதாமையை நிறைவு செய்வதற்கு, வெறுமனே தொழில்நுட்ப ஆட்சேபனைகளுக்குப் பயன்கொடுக்கும் மேலாண்மை கொண்ட அரசியலமைப்புக் குறிக்கோளை கருத்திற் கொண்டு, சந்தர்ப்பமொன்று வழங்கப்பட வேண்டுமா என்பது ஒரு முக்கிய பிரச்சனையாகும். தரமான வாழ்க்கைக்கான உரிமை,⁹⁹ அத்துடன் அடுத்து வரும் சொந்தக்காரர் மற்றும் தங்கி வாழ்வோர் என்பவர்களின் உரிமை (மரண சாசனமில்லாப் பின்னூரிமையாளர்களுக்கு) இவைக்கு எதிரிடையாக, எவ்வளவின், உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை மீறப்பட்டிருக்கின்றதோ அவ்வளவின் சார்பில் வழக்குத் தொடுப்பதற்கான உரிமை என்பவற்றை அங்கீகரிப்பதா என்பன ஏனைய முக்கிய பிரச்சனைகளாகும்.

கவனத்துக்கு எடுக்கப்படவேண்டிய இன்னொரு விடயம் குறிப்பாக சமூக-பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் சந்தர்ப்பத்தில் (இந்தத்துறைக்கு இது முக்கியத்துவம் வழங்கப்படவில்லை) அரசியலமைப்பின் 140 ஆம் உறுப்புரையின்கீழ் மேன்முறையீட்டு நீதி மன்றத்தில் சட்டவியல் சுமத்துகின்ற இணைப்புகளுடாக மனித உரிமைகளை விரிவாக்குவதாகும்.

12(1) ஆம் உறுப்புரையின் நோக்கெல்லையை விரிவாக்கம் செய்வது ஓரளவு உயர் நீதிமன்றம் அடைந்த முன்னேற்றங்களைத் தவிர டாக்டர் குணானந்தன் எதிர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் ஏனையோர்கள்¹⁰⁰ வழக்கில் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் முடிவில் பிரதிபலிக்கப்படும் நீதிமுறை முன்மாதிரிகள் ஒரு வரவேற்கத்தக்க போக்கை ஆரம்பித்து வைத்த பூர்வாங்கத்தன்மை வாய்ந்த ஒப்பந்த விடயங்களில் அரசியலமைப்பின் 140 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் ஆணைக்கான விண்ணப்பமொன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம். அத்துடன் அது வரவேற்கத்தக்க போக்கொன்றை ஆரம்பித்து வைக்கிறது என நீதியரசர் பி. விஜேரத்ன அவர்கள் தற்கால தீர்ப்பு வழங்கினார்.

முடிவாக, நாட்டில் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பை விரிவாக்குவதில் வருங்காலச்சவால்கள் இன்னமும் இருக்கின்றன.

⁹⁹ சிரியானி சில்வாவின் வழக்கில் பொதுமக்கள் கவனத்துக்கு அல்லது அறிவித்தலுக்கு விடப்பட்ட முழு மேலேயுள்ளவாறு குறிப்பு 15

¹⁰⁰ மே.மு.நீ.ம. /1559/2003, மே.மு.நீ.ம. குறிப்புகள் 9.12.2003 தீர்ப்பு

VI

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு

ஜே.சி வெலிஅமுன*

1. முன்னுரை

இந்த அத்தியாயம் 2003 ஆம் ஆண்டில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு மற்றும் அதன் பணிகள் மீது தீவிர கவனம் செலுத்துகின்றது. அது 2002 ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு தாபிக்கப்பட்டதிலிருந்து தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு தொடர்பிலான சில சட்ட ஏற்பாடுகளையும் சில முக்கிய விடயங்களையும் பரிசீலனை செய்கின்றது. இவ்வாணைக்குழு பற்றிய பொது மக்களின் எதிர்பார்ப்புகள் உயர்ந்தவைகளாகவிருக்கின்றபோதிலும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் பணிகளின் நோக்கெல்லை பற்றிய புரிந்துணர்வு மட்டுப்பாடானதாகவுள்ளது. இது தொடர்பில் இந்த அத்தியாயமானது இயைபுள்ள சில விடயங்களைப் பற்றிய தெளிவுறுத்தலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உதவுமென நம்பப்படுகின்றது.

2. சட்டவாக்க வரலாறு

2.1 பஸ்நாயக்க ஆணைக்குழு 1970

கௌரவ எச்.எச். பஸ்நாயக்காவின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் ஐந்து பேர் பெற்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஓர் ஆணைக்குழுவானது பொலிஸ்ச்சேவையை கூடுதலான வினைபயனுடையதாக்குவதற்கான விரிவான சிபாரிசுக்களுடன் தேசாதிபதியிடம் தனது இறுதியறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துள்ளது இச்சிபாரிசுகள் இவ்வறிக்கையுடன் அறிமுகப்படுத்துவதற்காக வரையப்பட்டு இணைக்கப்பட்டுள்ளது பொலிஸ் சட்டமொன்றுக்கான பிரேரணையையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இந்த வரைவுப் பொலிஸ்ச்சட்டத்தின் 7 இலிருந்து 27 வரையுள்ள வாசகங்கள் பொலிஸ் சேவை ஆணைக்குழுவின் நிறுவுதல் தொடர்பிலான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தன.¹ இந்த சிபாரிசிற்கான நியாயப்படுத்துகை இரண்டு நியாயங்களைக் கொண்டிருந்தது. முதலாவது நியாயம் நியமனங்கள், பதவியுயர்வுகள், இடமாற்றங்கள் மற்றும் ஒழுக்காற்று விடயங்களைக் கையாள்வதில் அப்போதைய அரசாங்க சேவையாணைக்குழுவின் பங்கில் கணிசமான தாமதம் இருந்தமையாகும்.² இரண்டாவது நியாயம் நியமனங்களும், பதவியுயர்வுகளும் அரசியல் தலையீடுகளுக்கு

* சட்டத்தரணி

¹ பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் இறுதி அறிக்கை, XXI அம்சம் பத்திரம், 197 பக்கம் 162

² அதே அறிக்கையில் பந்தி 32

உட்படுத்தப்பட்டிருந்தமையாகும். இது பொலிசாரின் சுதந்திரத்தை பாதித்திருந்தமையாகும்³. ஆணையாளர்களினால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன் பிரகாரம் 11 பொலிஸ்ச் சேவையின் வினைத்திறமையின் நலனின் நோக்கில் நியமனம், இடமாற்றம், தண்டனை வழங்கல், பதவிநீக்கம் செய்தல் மற்றும் ஒழுக்காற்று கட்டுப்பாட்டை பிரயோகித்தல் ஆகியவற்றைச் செய்வதற்கான அதிகாரத்துடன் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு நடுநிலைமைச் சபையொன்று இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாணைக் குழுவானது நிறைவேற்றுகின்றனாலால் பொலிஸ்தலைவர் தன்னிச்சையாக நீக்கப்பட முடியாதவராகவிருத்தல் வேண்டுமெனவும் அத்தகைய நீக்கம் நிரூபிக்கப்பட்ட கெட்ட நடத்தை மீது இரண்டு சபைகளினாலும் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதன் பின்னரே சாத்தியமான தாக்கப்படவேண்டுமெனவும் கூட சிபாரிசு செய்துள்ளது. காலம் கடந்து கொண்டிருந்தது. இச்சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்களினால் சட்டவாக்க நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை.

2.2 1987 ஆம் ஆண்டில் அரசியலமைப்பிற்கான 13வது திருத்தம்

மாகாணசபைகளுக்கு அதிகாரங்களை பரவலாக்கும் பிரதான குறிக்கோளுடன் 1987 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தம், சட்டம், ஒழுங்கு ஆகியவற்றின் மீது சில ஏற்பாடுகளைக்கொண்டிருந்தது. அரசியலமைப்பின் ஒன்பதாவது அட்டவணையின் பின்னிணைப்பு 1 இல் விதித்துரைக்கப்பட்டுள்ள பரவலாக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களுக்கிடையே பொதுமக்கள் ஒழுங்கு, பொலிஸ் அதிகாரங்களின் பிரயோகம் ஆகியவையும் இருந்தன. 13வது திருத்தம் பொலிஸ்மா அதிபரையும் (பொ.மா.அ) சனாதிபதியின் உசாவுதலுடன் அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்டவரொருவரையும் பிரதான நீதியரசரின் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்டவரொருவரையும் கொண்ட தேசிய பொலிஸ் ஆணைக் குழுவொன்று தாபிக்கப்படுவதற்கும் ஏற்பாடு வழங்குகின்றது. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது பொலிஸ்மா அதிபர் தவிர்ந்த ஏனைய தேசிய பிரிவின் உறுப்பினர்களின் பதவியுயர்வுகளுக்கும் இடமாற்றங்களுக்கும் ஒழுக்காற்று கட்டுப்பாட்டிற்கும் பொறுப்பாகவுள்ளது. அது தேசிய பிரிவு, மாகாண பிரிவுகள் ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளிலும் பொலிஸ் செய்முறைகளில் ஒரே சீர்மைப்பாட்டை உருவாக்கும் மற்றும் பேணும் நோக்குடன் சகல மாகாண பிரிவுகளிலும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களின் ஆட்சேர்ப்பிற்கும் பதவியுயர்விற்குமான நியமனங்களை விதிப்பதற்குப் பொறுப்பாகவுள்ளது.⁶

³ அதே அறிக்கையில் பந்தி 35

⁴ அதே அறிக்கையில் பந்தி 36

⁵ அதே அறிக்கையில் பந்தி 37

⁶ அரசியலமைப்பின் ஒன்பதாவது அட்டவணையின் பின்னிணைப்பு 1 இன் விடயம் 3

13வது திருத்தம் மாகாணத்தின் பிரதிப்பொலிஸ் மா அதிபரையும் சனாதிபதியின் உசாவுதலுடன் அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்டவரொருவரையும் கொண்ட மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவான்று மாகாணப்பிரிவு ஒவ்வொன்றுக்கும் தாபிக்கப்படுவதற்கும் கூட ஏற்பாடு வழங்குகின்றது.⁷

மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது மாகாண பிரிவுகளிலுள்ள உத்தியோகத்தர்களின் இடமாற்றங்கள், பதவியுயர்வுகள் ஒழுக்காற்றுக்கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றிற்குப் பொறுப்பாகவிருக்கும்.

இந்த பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்களின் நிறுவுகைக்கு அரசியலமைப்பில் குறித்த ஏற்பாடுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும் இன்னும் மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்கள் எதுவும் நிறுவப்படவில்லை.

2.3 1990 ஆம் ஆண்டின் பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டம்

அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தத்தின் விளைவாக பொலிஸ்சேவை தொடர்பிலான இணைப்புள்ள ஏற்பாடுகளுக்கு செயல்வலுவளிப்பதன் பொருட்டு 1990 ஆம் ஆண்டின் 1 ஆம் இலக்க பொலிஸ் ஆணைக்குழுச் சட்டத்தை பாராளுமன்றம் இயற்றியுள்ளது. இச்சட்டம் 1990 சனவரி 23 ஆம் திகதியன்று சான்றுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும் இச்சட்டமானது செயற்பாட்டிற்கு வரவில்லை.⁸

2.4 அரசியலமைப்பிற்கான 17 ஆம் திருத்தமும் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும்

1970 ஆம் ஆண்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பஸநாயக்கா ஆணைக்குழுவினால் எழுப்பப்பட்ட வினாக்களும் அக்கறைகளும் 30 ஆண்டுகளுக்கு பின்னரும் கூட செல்லுபடியற்ற நிலையிலுள்ளன. வினைத் திறமையுடைய பொலிஸ்சேவையின் தேவையும் பொலிஸ் சேவையானது அரசியல் தலையீட்டின்றி இருக்க வேண்டிய தேவையும் குறித்த முக்கியத்துவமுடைய விடயமாகவுள்ளது. பொலிஸ் சேவையையும் உள்ளடக்கி அரசாங்க சேவையானது உயர்ந்த அளவில் அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் 2001 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் கட்சிகளும் சிவில் சமூக அமைப்புக்களும் தனிப்பட்டவர்களும் சுதந்திர பொலிஸ்சேவையையும் உள்ளடக்கி சுதந்திர அரசாங்க சேவைக்கான தேவையை வலியுறுத்தி இந்த நிலைமைக்கு பரிகாரம் காணுமாறு அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்துள்ளனர். இந்தப் பின்னணியில் அரசியலமைப்பிற்கான திருத்தமானது இந்த

⁷ அரசியலமைப்பின் ஒன்பதாவது அட்டவணையின் பின்னிணைப்பு 1 இன் விடயம் 4

⁸ இச்சட்டத்தின் 1 ஆம் பிரிவின் நியதிகளின் பிரகாரம் இச்சட்டமானது சனாதிபதி வர்த்தமானியில் வெளியிடும் கட்டளை மூலம் நியமிக்கும் திகதி தொடக்கம் செயற்பாட்டிற்கு வரும்.

அத்தியாயத்தில் கலந்துரையாடப்பட்ட தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் நிறுவதலுக்கான ஏற்பாடுகளை பிறவற்றுக்கிடையே அறிமுகப்படுத்தி அரசியலமைப்பிற்கான 17வது திருத்தம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. தெளிவுறுத்தல் நோக்கத்திற்காக விசேடமாக முன்னைய சட்டமியற்றலில் ஏற்பாடு வழங்கப்பட்டுள்ள பல பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்களின் நோக்கில் 17 வது திருத்தத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது இதன் பின்னர் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு எனக் குறிப்பிடப்படும்.

செயலளவில் அரசியலமைப்பின் 17 வது திருத்தமானது பொலிஸ் திணைக்கள கூற்றையும் அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவையும் உள்ளடக்கி ஏற்கனவேயுள்ள நிறுவன ரீதியான தூண்களுக்கு முக்கியமான மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம் இந்நாட்டில் ஆளுகைக்கட்டமைப்பைத் திருத்தியமைத்துள்ளது. இந்த ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ள சட்ட மூலமானது மிகவும் முக்கியமானதாகவுள்ள போதிலும் பகிரங்க விவாதம் புரிவதற்கு சிறிதளவு கால அவகாசத்தை மட்டுமே வழங்கி ஓர் அவசர சட்ட மூலமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் பாராளுமன்றமானது இந்த முழுச் சட்ட மூலத்தையும் தனியொரு நாளில் நீண்டநேர அமர்வை நடத்தி விவாதத்தை மேற்கொண்டு எதிர்ப்பின்றி நிறைவேற்றியுள்ளது.⁹ இச்சட்ட மூலத்தை அறிமுகப்படுத்துவதில் பாராளுமன்றத்தின் மனநிலையை விசேடமாக தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு தொடர்பிலான மனநிலையை புரிந்து கொள்வது அவசியமானதாகும்.

17வது திருத்தமானது இந்நாட்டில் சனநாயக விழுமியங்களையும் சிறந்த ஆளுகையையும் அகல்விரிவானதாக்குவதற்கும் அரசாங்க சேவையிலிருந்து அரசியலை அகற்றுவதற்குமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தமையை உறுப்பினர்கள் பொதுவாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். இச்சட்ட மூலத்தை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டிருந்த அப்போதைய அமைச்சர் ரத்னசிரி விக்ரமநாயக்க "1997 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பு" வரைவு பொலிஸ் ஆணைக்குழு வொன்றையும் உள்ளடக்கி சுதந்திர ஆணைக்குழுக்களுக்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்த விடயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁰ திரு. டிரோன் பர்ணாட்டோ

⁹ எனினும் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி (த.ஐ.வி.மு) அரசியலமைப்பு மன்றமானது போதியளவு தமிழர் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லையெனவும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் போர் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற வேளையில் இந்த அரசியலமைப்பு மாற்றங்களுக்கான நியாயப்படுத்துகை எதுவும் இருக்க முடியாதெனவும் குறிப்பிட்டு வெளிநடப்புச் செய்துள்ளது. வர்த்தமானி, 2001 செப்டெம்பர் 24, பந்தி 129. சிஹல உறுமயவின் தனியொரு உறுப்பினரும் கூட வராமலிருந்தார்.

¹⁰ வர்த்தமானி, 2001 செப்டெம்பர் 24, பந்தி 17 அரசியலமைப்பு அலுவல்கள் அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்ட 1997 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்திய அரசியலமைப்புப் பொதி தனது வரைவு உறுப்புரை 216 இல் தேசிய பொலிஸ் அணையாளரினால் (தற்போதைய பொலிஸ் மா அதிபருக்குச் சமமானவர்) தலைமை வகிக்கப்படும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவொன்று தாபிக்கப்படவேண்டுமென சிபாரிசு செய்கின்றது. கருதப்பட்ட அதிகாரங்கள் தற்போதைய தேசிய பொலிஸ் அணைக்குழுவின் அதே அதிகாரங்களாகவிருந்தன.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தீர்மானமொன்றைக் கொண்டிருந்த ஆவணமொன்றைச் சபையில் முன்வைத்தார். இத்தீர்மானம் மூலம் அவருடைய ஐக்கிய தேசிய கட்சி சுதந்திர பொலிஸ் ஆணைக்குழுவொன்றை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு முதலில் தீர்மானித்திருந்தது.¹¹ பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் நிறுவகை பற்றி கடுமையான விவாதம் எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதுடன் உறுப்பினர்களில் எவரும் விவாதத்தின் போது பண்டாரநாயக்க ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை நீதி அமைச்சாரான திரு. பட்ரி வீரக்கோன் சுதந்திர பொலிஸ் ஆணைக்குழுவொன்றை தாபிப்பது பற்றிய தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். அவர் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பேணுவது நிறைவேற்றுனரின் ஓர் முக்கியமான பணியெனவும் எனவே பொலிஸாரின் செயற்பாடுகளுக்கு கணக்குக் காட்ட வேண்டியது நிறைவேற்றுனரின் பொறுப்பு எனவும் விவாதித்துள்ளார்.

விவாதத்தின் தொடக்கத்தில் எதிர்க்கட்சி இச்சட்டமூலத்திற்கு சாதகமாக வாக்களிப்பதில்லையெனத் தீர்மானித்துள்ளது. எனினும் விவாதமானது கிட்டத்தட்ட பி.ப 8.00 மணிக்கு முடிவடையவிருந்த வேளையில் இந்த வரைவிற்கு சில திருத்தங்கள் செய்வதற்கு இணக்கம் ஏற்பட்டதன் பின்னர் திருத்தத்திற்கு ஆதரவு வழங்குவதற்கு மூன்று பெரிய கட்சிகள் உடனப்பட்டுள்ளன. இத்திருத்தங்கள் விவாதம் நடத்தப்பட்ட அதே நாளிலேயே விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த வேளையிலேயே செய்யப்பட்டன.

2.5 பல தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்கள்

- ஓர் குழப்பம்

மேலே காணப்படுவதன்படி இரண்டு வேறுபட்ட தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்கள் தாபிக்கப்படுவதற்கு சட்ட ஏற்பாடுகள் உள்ளன. இரண்டு ஆணைக்குழுக்களும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்களுக்கிடையேயுள்ள ஒரு சில முக்கியமான ஒற்றுமைகளையும் மாறுபாடுகளையும் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.¹⁴

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது (17வது திருத்தத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்டது) அரசியலமைப்பு மன்றத்தின் சிபாரிசு மீது சனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்ட

¹¹ வர்த்தமானி, 2000 செப்டெம்பர் 24, பந்திகள் 24 உம், 25 உம்.

¹² வர்த்தமானி, 2001 செப்டெம்பர் 24, பந்தி 129

¹³ ஹன்சார்ட், 2001 செப்டெம்பர் 24, பந்திகள் 164 உம் 165 உம் (திரு ரணில் விக்ரமசிங்காவின் உரை)

¹⁴ இங்கு விரிவான பகுப்பாய்வு எதுவும் தரப்படவில்லை ஒப்பீடு 13 திருத்தத்தினதும் (9வது அட்டவணையின் பின்னினைப்பு 1) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டத்தினதும் (2, 5, 7, 8 ஆம் பிரிவுகள்) 17வது திருத்தத்தினதும் (155அ, 155எ, 155ஏ, 155ஒள, ஆம் உறுப்புரைகள்) ஏற்பாட்டின் அடிப்படையிலானதாகும்.

ஏழு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஓர் சுதந்திரமான ஆணைக்குழுவாகவுள்ள வேளையில் 1990 ஆம் ஆண்டின் 1 ஆம் இலக்க பொலிஸ் ஆணைக்குழுச் சட்டத்துடன் சேர்த்து வாசிக்கப்படும் 13 வது திருத்தத்தின் கீழ் நியமிக்கப்படும் ஆணைக்குழுவானது பொலிஸ் மா அதிபரையும் அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவினதும் பிரதம நீதியரசரினதும் இரண்டு பெயர் குறிப்பிட்டு நியமிக்கப்படுபவர்களையும் கொண்டுள்ளது. 17 வது திருத்தம் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் சுதந்திரத்தை பாதுகாப்பதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள வேளையில் அத்தகைய நோக்கங்கள் 13வது திருத்தத்திலோ அல்லது பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டத்திலோ, குறிப்பிடப்படவில்லை. இவ்வாணைக்குழுவின் பணிகளுடன் தலையிடுவது 17 வது திருத்தம் மற்றும் பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டம் (ஆனால் வெவ்வேறு தண்டனைகளுடன்) ஆகிய இரண்டின் கீழும் ஒரு தவறாகும்¹⁵

இரண்டு ஆணைக்குழுக்களும் மாகாணப்பகுதிகளில் பொலிஸ் சேவைகளில் சீர்மைப்பாட்டை பேணிவைத்திருக்கின்ற வேளையில் பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களின் நியமனங்கள், பதவியுயர்வுகள், இடமாற்றங்கள், ஒழுக்காற்று கட்டுப்பாடு, பதவி நீக்கங்கள் ஆகியவற்றை கையாளுகின்றன 13வது திருத்தத்தின் கீழ் இவ்வாணைக்குழு மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்கள் மீது மேன் முறையீட்டு அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளன வென்பதுடன் தேசிய பொலிஸ் அணைக்குழுவின் தீர்மானங்கள் இறுதியானவையாகும். 17வது திருத்தத்தின் கீழ் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்கள் நிர்வாக மேன்முறையீடுகள் நியாயசபைக்கு மேன்முறையீடு செய்யத்தக்கவைகளாகும்.

பிறிதொரு பெரிய வித்தியாசம் என்னவெனில் 13வது திருத்தம் பொலிசை நேரடியாக நிறைவேற்றினரின் கீழ் வைக்கின்றதென்பதுடன் பாராளுமன்றத்திற்கு பதில் கூறுவதற்கான குறித்த ஏற்பாடு எதனையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதாகும். மாறாக 17வது திருத்தம் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது அறிக்கைகள் மூலமாக பாராளுமன்றத்திற்கு பதில் கூறவேண்டிய பொறுப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 17வது பொலிஸ் ஆணைக்குழுத் திருத்தத்திலுள்ள பிறிதொரு அம்சம் பொதுமக்கள் முறைப்பாடுகள் பொறிமுறையாகும். இது 13வது திருத்தத்தில் இல்லை. முடிவாக தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்களிலுள்ள ஏற்பாடுகளில் முரண்பாடான சட்ட ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றனவென்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். 1990 ஆம் ஆண்டின் 1ஆம் இலக்க பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டம் செயற்பாட்டிற்கு எப்போதேனும் வந்திருந்தால் அதன் ஏற்பாடுகளுக்கும் 17 வது திருத்தத்தின் கீழான தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஏற்பாடுகளுக்கும் இடையே உண்மையான முரண்பாடு இருந்திருக்கும். எனினும்

¹⁵ 17வது திருத்தத்தின் கீழ் உச்சத்தண்டனை 100000/- ரூபாவிற்கு மேற்படாத தண்டப்பணத்துடன் 7 ஆண்டுக்காலச் சிறைத்தண்டனையாகவுள்ள வேளையில் பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டம் 5,000/- ரூபா தண்டப்பணத்துடன் ஓராண்டுக்கால சிறைத்தண்டனையாகும்.

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது அதற்கு 17வது திருத்தத்தின் கீழே வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகார கட்டளையின் கீழ் செய்யப்படுகின்றதென்பதையும் அது பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டத்தைப் பின்பற்றவில்லையென்பதும் தெளிவாகின்றது.¹⁶ இலங்கையிலுள்ள ஆளுகையின் தன்மையைக் கவனத்திற் கொண்டு தற்போதைய சட்ட நிலைமையில் நிலவுகின்ற முரண்பாட்டின் அளவைக் குறைப்பதற்குமாக தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டத்தை நீக்குவது அல்லது அரசியலமைப்பின் 17 வது திருத்தத்துடன் முரண்பாடின்றி இருப்பதன் பொருட்டு திருத்துவது விவேகமானதாகும்.¹⁷

3 தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் விசேட அம்சங்கள்

3.1 சுதந்திரம்

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது அரசியலமைப்பு மன்றத்தின் சிபாரிசின் மீது சனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படும் ஏழு உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. உறுப்பினர்கள் மூன்றாண்டு காலப்பகுதிக்கு நியமிக்கப்படுகின்றனர் என்பதுடன் இவர்கள் இன்னுமொரு காலப்பகுதிக்கு மீள் நியமனம் செய்யப்படுவதற்கும் தகுதியுடையவர்களாவார்கள். உறுப்பினர்களின் தன்னிச்சையான அகற்றுகைக்கு எதிராக உத்தரவாதமொன்று உள்ளது. இதன்படி அரசியலமைப்பு மன்றத்தின் சிபாரிசின் மீது மட்டுமே சனாதிபதியினால் அகற்றல் மேற் கொள்ளப்படலாம்.

தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் பாராளுமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்படுவதன் பிரகாரம் படியொன்றைப் பெறுவதற்கு உரித்துடையவர்களாவார். இந்தப் படியானது திரட்டிய நிதியம் மீது விதிக்கப்படுமென்பதுடன் பதவி வகிக்கும் காலப்பகுதியில் குறைக்கப்படமாட்டாது.¹⁸ தேசிய பொலிஸ் ஆணைக் குழுவானது ஆணைக்குழுவின் செயலாளரையும் பிற பகுதியினர்களையும் இவ்வாணைக்குழுவினால் தீர்மானிக்கப்படும் நியதிகள், நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் தெரிவும் ஆட்சேர்ப்பும் செய்கின்றது.¹⁹ தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் செலவீனம் திரட்டிய நிதியம் மீது விதிக்கப்படுகின்றது.²⁰

¹⁶ 2004 சனவரி 27 ஆந் திகதியன்று தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அலுவலகத்தில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு தலைவருடன் நடத்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்.

¹⁷ உதாரணமாக 1993 திசம்பர் 15 ஆம் திகதியன்று பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட 1993 ஆம் ஆண்டின் 60 ஆம் இலக்க புகைவண்டி அதிகார சபைகள் சட்டமானது 10 ஆண்டுகளாக செய்பாடுதப்படவில்லை. எனினும் இச்சட்டமானது 2003 யூலை 23 ஆந் திகதியன்று இச்சட்டத்தின் 01 ஆம் பிரிவின் கீழ் அமைச்சரினால் வெளியிடப்பட்ட வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் செயற்படுத்தப்பட்டது. இதன்படி பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டத்தின் 1ஆம் பிரிவை பயன்படுத்தி எதிர்காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் தொழிற்படுத்துவதற்கு எதிர்கால சனாதிபதியொருவர் நடவடிக்கை எடுப்பதை எதுவும் தடை செய்யமாட்டாது.

¹⁸ அரசியலமைப்பின் 155 அ (7) ஆம் உறுப்புரை

¹⁹ அரசியலமைப்பின் 155 ஈ ஆம் உறுப்புரை

²⁰ அரசியலமைப்பின் 155 உ ஆம் உறுப்புரை

வெளித்தலையீட்டிலிருந்து சுதந்திரத்தைப் பெறுவதன் பொருட்டு உறுப்புரை 155(உ) அத்தகைய தலையீட்டை மேல் நீதிமன்றத்தில் விளங்கத்தக்கதும் ஏழு ஆண்டுக்கால சிறைத்தண்டனையையும் 100,000/- ரூபா தண்டப்பணத் தொகையையும் விதிக்கப்படத்தக்கதுமான ஒரு குற்றமாகவும் ஆக்குகின்ற தண்டனை ஏற்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் மீது அல்லது அதன் எந்த உறுப்பினர் மீதும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் எந்த தீர்மானத்தின் தொடர்பிலும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ செல்வாக்கை பிரயோகிக்கின்ற அல்லது பிரயோகிக்க முயற்சிக்கின்ற அல்லது தலையீடு செய்கின்ற எந்த ஆளும் இத்தவறை இழைத்த குற்றத்திற்குள்ளாவர். எனினும் உறுப்புரை 155 (உ) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவுடனும் அல்லது அதன் எந்த குழுவுடனும் மேற்கொள்ளப்படும் தலையீடுகளை அளவுகின்றது. ஆனால் அது 155(ஓ) ஆம் உறுப்புரையின் நியதிகளின் பிரகாரம் அதிகாரங்களும் பணிகளும் கையளிக்கப்பட்டுள்ள பொலிஸ்மா அதிபருக்கும் (அல்லது எந்த உத்தியோகத்தருக்கும்) இதனை நீடிக்கவில்லை. பொலிஸ்மா அதிபருக்கு (அல்லது எந்த உத்தியோகத்தருக்கும்) வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் கீழேயுள்ள 3.2 ஆம் பந்தியில் கூடுதலான அளவிற்கு முழுமையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதன்படி தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அதிகாரங்கள் பொலிஸ்மா அதிபருக்கு அல்லது எந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தருக்கும் கையளிக்கப்பட்டால் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கான ஏற்பாடுகள் அந்த கையளிக்கப்பட்ட பணிகளின் தொடர்பில் அரசியல் தலையீடுகளுக்கு இன்னமும் இடமளிக்கின்றனவென விவாதிக்கப்படலாம்.

3.1.1 தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் நிதிச்சுதந்திரம்

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தொடக்க காலத்திலிருந்து அது வினைத்திறனுள்ள முறையில் பணியாற்றுவதற்கு போதியளவு அலுவலர்களும் வளங்களும் இல்லாமலிருந்ததெனக் குறிப்பிடும் அறிக்கைகள் இருந்தன. எனினும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் செலவுகளும் செலவினமும் திரட்டிய நிதியம் மீது விதிக்கப்படுகின்றன.²¹ எனவே தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்காக குறித்த நிதியங்கள் மீது பாராளுமன்றம் வாக்களிக்கத் தேவையில்லை. எனவே தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது சுமுகமாகத் தொழிற்படுவதற்கு வளங்கள் இல்லாமலிருப்பது ஓர் தடையாக இருக்கமாட்டாது.

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள நிதிச்சுதந்திரமானது பிற எந்த நிறுவனத்திற்கும் வழங்கப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கு அப்பாலும் செல்கின்றது. தேர்தல் ஆணைக்குழுவும் கணக்காய்வாளர்கள் அதிபதியும் கூட 17வது திருத்தத்தின் கீழே இந்த அளவு சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கவில்லை. எனினும்

²¹ உறுப்புரை 155 உ

²² உறுப்புரை 155 ஓ (1)

சுதந்திர நிறுவனங்களின் வரவு செலவு திட்டம் மீது தீர்மானம் எடுப்பதற்கு விசேட பாராளுமன்ற குழுவொன்று இல்லாமலிருப்பதன் நிமித்தம் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் நிதிகள் மீது திறைச்சேரிக் கட்டுப்பாடானது கணக்குக்காட்டும் நோக்கங்களுக்காக ஏற்றுக்கொள்ள படவேண்டியுள்ளது.

3.2 தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்கள்

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு பொலிஸ்மா அதிபர் நீங்கலாக சகல பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களின் நியமனங்கள், பதவியுயர்வுகள், இடமாற்றங்கள், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு, பதவி நீக்கங்கள் ஆகியவற்றைச் செய்வதற்கான அதிகாரங்கள் கையளிக்கப்பட்டுள்ளன. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் பொலிஸ் மா அதிபரின் உசாவுதலுடன் இந்த அதிகாரங்கள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. பொலிஸ்மா அதிபரின் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஓர் குழுவினால் அல்லது பொலிஸ் உத்தியோகத்தார் ஒருவரினால் விடுக்கப்பட்ட கட்டளைகளினால் மனக்குறையடைந்த எந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தாரும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு மேன்முறையீடு செய்யலாம். தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது அத்தகைய எந்தக் கட்டளைகளையும் மாற்றுவதற்கான அல்லது வேறுபடுத்துவதற்கான அல்லது இரத்துச்செய்வதற்கான அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது.²³ தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்களினால் மனக்குறையடைந்த எந்த உத்தியோகத்தாரும் அத்தீர்மானங்கள் மீதான மேன்முறையீட்டை நிருவாக நியாய சபைக்கும் செய்யலாம்.²⁴

எனினும் மாகாணசபை பொலிஸ் ச்சேவை ஆணைக்குழுக்கள் தாபிக்கப்பட்டவுடன் இந்த மாகாண ஆணைக்குழுக்கள் மாகாண பொலிஸ் ச்சேவைகளின் தொடர்பில் அந்தந்த அதிகாரங்களைக் பிரயோகிக்கும்.²⁵

திட்டங்களை வகுத்தல், சேவையின் சுதந்திரத்தையும் வினைத்திறமையையும் மேம்படுத்தல், தேசிய மற்றும் மாகாணப்பகுதிகளின் உபயோகத்திற்குத் தேவையான ஆயுதங்கள் வெடிமருந்துகள் மற்றும் பிற உபகரணங்களின் தன்மை வகைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி பொலிஸ் நிருவாகம் தொடர்பிலான சகல விடயங்களையும் நிர்ணயிக்குமாறும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு வேண்டப்படுகின்றது.²⁶ இது மாகாண பொலிஸ் சேவையில் பொலிஸ்ாரின் நிருவாக மற்றும் நிறைவேற்றுப் பணிகளில் ஒரே சீர்மைப்பாட்டைப் பேணுவதற்கு அவசியமாகும்.

²³ உறுப்புரை 155 ஓ. இந்த ஏற்பாடுகளினால் அடிப்படை உரிமைகள் சட்ட அதிகாரம் நீக்கப்படவில்லையென்பதும் எனவே மனக்குறையடைந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்கள் உயர் நீதிமன்றத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் சட்ட அதிகாரத்தை கோருவதற்கும் கூட கவனத்திற் கொள்ளப்படல்வேண்டும்.

²⁵ உறுப்புரை 155 எ (ஆ)

²⁶ உறுப்புரை 155 எ (3)

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்கள் பொது மக்களின் முறைப்பாடுகளை வரவேற்பதற்கும் அவற்றைக் கையாளுவதற்கும் தேவையான நடைமுறைகளை வகுக்கும் அதிகாரத்தையும் உள்ளடக்குகின்றது. இதன்படி பொது மக்களின் முறைப்பாடுகளையும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் ஒருவருக்கு அல்லது பொலிஸ் சேவைக்கு எதிராக மனக்குறையுடைய ஆட்களினாலும் செய்யப்படும் முறைப்பாடுகளையும் வரவேற்பதற்கும் விசாரணை செய்வதற்குமான நடைமுறைகளை நிறுவுவது தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் கடமையாகும். முறைப்பாடுகளைச் செய்வதற்கான நடைமுறைப் பொறிமுறைகள் பற்றி கீழேயுள்ள 5.2 ஆம் பந்தியில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளது.

3.2.1 தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கும் நிருவாக மேன்முறையீடுகள் நியாயசபைகளுக்குமான மேன் முறையீடுகள்

பதவியுயர்வு, இடமாற்றம் அல்லது எந்த ஒழுக்காற்றுக்கட்டளை மீதும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் கையளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை பிரயோகிக்கின்ற பொலிஸ்மா அதிபரினதும் அல்லது எந்தக்குழுவினதும் அல்லது பொலிஸ் உத்தியோகத்தரினதும் எந்தக்கட்டளையினாலும் மனக்குறையுடைய பொலிஸ் உத்தியோகத்தரொருவர் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு மேன்முறையீடு செய்யலாம். தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது அத்தகைய மேன்முறையீடு மீது தொடக்கக் கட்டளைகளை மாற்றலாம் அல்லது வேறுபடுத்தலாம் அல்லது நீக்கலாம் அல்லது அத்தகைய தொடக்கக் கட்டளைகளுக்கு எதிராக பணிப்புகளை விடுவிக்கலாம்.²⁷ தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் பதவியுயர்வு அல்லது இடமாற்றம் அல்லது ஒழுக்காற்று நடவடிக்கையினால் எந்த உத்தியோகத்தராவது மனக்குறையுடையுமிடத்து அந்த உத்தியோகத்தர் 17 வது திருத்தத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்டுள்ள நிர்வாக மேன் முறையீடுகள் நியாயசபைக்கு மேன் முறையீடு செய்யலாம்.²⁸ 2002 ஆம் ஆண்டின் 4 ஆம் இலக்க நிருவாக நியாயச்சபைச் சட்டம் நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்படும் ஒவ்வொருவரும் அரசாங்க சேவை உத்தியோகத்தரொருவராக இருபது ஆண்டுக்கால அனுபவத்தை உடையவராகவுள்ள அல்லது சட்டத்தொழிலில் 10 ஆண்டுக்கால அனுபவத்துடையவராகவுள்ள மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென்பதற்கு ஏற்பாடு வழங்குகின்றது.

நிருவாக மேன்முறையீடுகள் நியாயசபையானது அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவினாலும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினாலும் விடுக்கப்படும்

²⁷ உறுப்புரை 155 எ (2)

²⁸ உறுப்புரை 155 ஓ (1) உம் (2) உம்

²⁹ உறுப்புரை 59

கட்டளைகளின் தொடர்பில் இயங்கும் இறுதி மேன்முறையீட்டுச் சபையாகும்.³⁰ அரசியலமைப்பின் கட்டுக்கோப்பும் 17 வது திருத்தத்தின் உட்கருத்தும் நிருவாக மேன் முறையீட்டு நியாயசபையின் உறுப்பினர்கள், அவர்களுடைய பணிகளை சுதந்திரமாகவும் வினைத் திறமையுடனும் 17வது திருத்தத்தின் கோட்பாடுகளுக்கு உரியமதிப்பளிப்பதுடனும் அவர்கள் நிறைவேற்றக்கூடியதாக சேவை மற்றும் கண்ணியம் ஆகியவற்றில் மாசற்ற சாதனையையுடைய அபேட்சகர்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்படல் வேண்டும். அவர்கள் நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் நியமிக்கப்படுகின்றனர் என்ற விடயம் அவர்கள் தகுதியுடைய நியமிப்புப் பெறுநர்கள் என விசேடமாக, இலங்கை நீதித் துறையின் கண்ணியம் பற்றி பாரரதாரமாக கேள்வி எழுப்பப்படுகின்ற நேரத்தில், பொருள் படமாட்டாது. தற்போதைய நியாய சபையானது 2003 பெப்ரவரி 1ஆந் திகதியன்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அதன் பணிகள் பற்றி சிறிதளவாகவே தெரியும்.³¹

3.3 பாராளுமன்றத்திற்கு பதில் கூறும் பொறுப்பு

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு தனது அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் பிரயோகிப்பது தொடர்பில் பாராளுமன்றத்திற்கு பதில் கூறும் பொறுப்பைக்கொண்டிருப்பதுடன் தனது செயற்பாடுகளின் வருடாந்த அறிக்கையைப் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்குமாறும் வேண்டப்படுகின்றது.³² தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அடிப்படை உரிமைகள் நியாயாதிக்கத்தின் கீழ் தவிர ஏனைய நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக சட்டப் பாதுகாப்பைக் கொண்டுள்ளது.³³

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு தாபிக்கப்பட்டபோது அதை சுதந்திரமானதாக ஆக்குவதன் விரும்பத்தகு நிலைமை பற்றி சில தரப்புகளில் அக்கறைகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அமைச்சரொருவரின் கீழ் வைத்திருக்கப்படாவிட்டால் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது பொலிஸாரின் பணிகள் மீது பயனுள்ள முறையில் பாராளுமன்றத்திற்கு பதில் வகைக்கூறல் பொறுப்பையுடையதாக இருக்கமாட்டாதென உணரப்பட்டது.³⁴

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு பொலிஸாரின் தொழிற்பாட்டுப் பணிகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்குமிடத்து இத்திறனாய்வு ஓரளவுக்கு

³⁰ எனினும் 126 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ் உயர்நீதிமன்றத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் நியாயாதிக்கம் அகற்றப்படவில்லை.

³¹ முன்னைய உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி எஸ்.டபிள்யூ. பி. வட்டுக்கொடப்பிட்டியா (தலைவர்). திரு. எம். ஆரியரத்னா (உறுப்பினர்), எஸ்.எம். கபூர் (உறுப்பினர்) ஆகியோரே இந்த நியாயசபையின் உறுப்பினர்களாவார்.

³² உறுப்புரை 155 கா

³³ உறுப்புரை 155இ

³⁴ திரு.பட்டி வீரக்கோன், வர்த்தமானி 2001 செப்டெம்பர் 24 பந்தி 129; ராசி செனிவிரத்தினா, சன்டே ஜலண்ட், 2003 ஏப்ரல் 13

செல்லுபடியானதாகவிருக்கும். மறுபுறமாக பாராளுமன்றத்திற்கு வகைசொல்லற் பொறுப்பை அளவிடுவதற்கு அமைச்சரொருவர் மூலமான பதில் கூறல் அளவுகோலாகவிருக்குமிடத்து நிறுவனங்கள் எதுவும் அமைச்சரொருவர் இல்லாமல் சுதந்திரமாக நிலைத்திருக்க முடியாது. இதன்பிரகாரம் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் பாராளுமன்றத்திற்கு வகை சொல்லற் பொறுப்பு வித்தியாசமானவொரு தோற்றத்தில் நோக்கப்படவும் இலங்கை சட்ட முறைமையில் சுதந்திர நிறுவனங்களுக்கான பிற ஏற்பாடுகளுடன் ஒப்பிடப்பட வேண்டிய தேவையுள்ளது.³⁵ தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது பாராளுமன்றத்தின் நிலையியற் கட்டளைகளின் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைவாக பாராளுமன்றத்திக்கு வகை சொல்வதற்கும் பதில் அளிப்பதற்குமான பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளது.

3.4 அதிகாரங்கள் கையளித்தல்

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது பொலிஸ் மா அதிபரின் உசாவுதலுடன் எந்த பகுதிப் பொலிஸ் உத்தியோகத்தானதும் நியமனம், பதவியுயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு, பதவி நீக்கம் அகியவற்றைச் செய்வதற்கான தனது அதிகாரங்களை பொலிஸ்மா அதிபருக்கு அல்லது பிற எந்தப் பொலிஸ் உத்தியோகத்தருக்கும் கையளிப்பதற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளது.³⁶ அத்தகைய அதிகாரங்கள் கையளிக்கப்படும் போது அத்தகைய கையளித்தலை வர்த்தமானி அறிவித்தல் ஒன்றின் மூலம் வெளியிடுமாறு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு வேண்டப்படுகின்றது.³⁷ அதிகாரங்கள் கையளித்தல் விடயம் தொடர்பிலான திறனாய்வுகள் கீழேயுள்ள 4.2 ஆம் பந்தியில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன.

3.5 சட்ட நடவடிக்கைகளிலிருந்து பாதிப்பின்மை

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக அரசியலமைப்பு ரீதியான பாதிப்பின்மையைக் கொண்டுள்ளது. உயர் நீதிமன்றத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் நியாயாதிக்கம் நீங்கலாக 155 (இ) ஆம் உறுப்புரையின் பிரகாரம் எந்த நீதிமன்றத்திற்கும் அல்லது நியாய சபைக்கும் தேசிய

³⁵ தேர்தல் ஆணைக்குழு (அரசியலமைப்பின் 104 (ஆ) (3) ஆம் உறுப்புரை), மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு (1996 ஆம் ஆண்டின் 21 ஆம் இலக்க மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுச்சட்டத்தின் 30 அம் பிரிவு), அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழு (அரசியலமைப்பின் 55 (5) ஆம் உறுப்புரை), இலஞ்ச ஆணைக்குழு (1994 ஆம் ஆண்டின் 19 அம் இலக்க இலஞ்ச ஆணைக்குழு (1994 ஆம் ஆண்டின் 19 ஆம் இலக்க இலஞ்ச அல்லது ஊழல் சட்டத்தின் குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரணை செய்வதற்கான ஆணைக்குழுவின் 26ம் பிரிவு)

³⁶ உறுப்புரை 155 ஏ

³⁷ உறுப்புரை 15 ஏ (2)

பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் அல்லது அதன் குழுவொன்றின் எந்தக் கட்டளையையும் அல்லது தீர்மானத்தையும் பற்றி விசாரணை செய்யவோ அல்லது தீர்ப்புக்கூறுவதற்கோ அல்லது எந்த விதத்திலும் கேள்வி எழுப்புவதற்கோ அதிகாரம் கிடையாது.

4. 2003 ஆம் ஆண்டில் தற்போதைய தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட பிரதான விமர்சனங்கள்

2002 நவம்பரில் தாபிக்கப்பட்டதிலிருந்து தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது பல்வேறு விமர்சனங்களை எதிர்நோக்கியுள்ளது. இவற்றில் சில விமர்சனங்கள் கட்டமைப்புக் குறைபாடுகளின் அடிப்படையிலானவைகளாகும்.

பின்வருவன 2003 ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட பிரதான விமர்சனங்களாகும்.

4.1 அங்கத்தவர் ஒருவர் பதவி விலகல்

2003 செப்டெம்பரில் ஊடகங்கள் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினராகிய கலாநிதி பி.எஸ் விஜேவீரவின் பதவி விலகலைப் பற்றி அறிவித்துள்ளன. கலாநிதி, விஜேவீர தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினராகிய திருமதி. ஈபர்டின் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமுடியாத நடத்தையை மேற்கோள் காட்டி பதவி விலகியுள்ளார். ஒரு விடயத்தில் சம்பந்தப்பட்ட ஆளொருவர் தனது சகோதரன் என்பதை தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு அறிவித்து அந்த விடயத்தின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தம்மை தாமே தகைமை நீக்கஞ் செய்விக்காமல் அவற்றில் பங்கு பற்றி தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் நலனுக்கு முரணாக திருமதி.ஈபர்ட் நடந்துள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.³⁸ பின்னர் அரசியலமைப்பு மன்றத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட குழுவொன்று அவருடைய நடத்தை³⁹ பற்றி விசாரணை நடாத்தியுள்ளது. ஆனால் இதற்கிடையில் திருமதி ஈபர்ட் பதவி விலகியுள்ளார்.

இந்த விடயத்தில் எழுந்துள்ள பிரச்சனைகள் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்யும் நடைமுறையைப் பற்றி சவால் விடும் கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளன.

4.2 அதிகாரக் கையளித்தலும் தற்போதைய நிலைமையும் தொடர்பிலான விடயங்கள்

4.2.1 ஆரம்பக் கையளித்தல்

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு அதன் நியமனம், பதவியுயர்வு, ஒழுக்காற்றுக்கட்டுப்பாடு, பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களின் பதவி நீக்கம் ஆகிய

³⁸ ஐலண்ட், 2003 செப்டெம்பர் 7 ஆந் திகதி

³⁹ சண்டேடைம்ஸ், 2003 செப்டெம்பர் 28 ஆந் திகதி

அதிகாரங்களை பொலிஸ்மா அதிபரின் உசாவுதலுடன் எந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தருக்கும் கையளிப்பதற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த ஏற்பாட்டின் பயனாக 2003 மார்ச் 26 ஆந் திகதியிட்ட சுற்றறிக்கையொன்றின் மூலமாக பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களின் இடமாற்றங்கள் தொடர்பில் பொலிஸ் மா அதிபருக்கு சில அதிகாரங்களை முதலில் கையளித்துள்ளது. கையளிக்கப்பட்ட இடமாற்ற அதிகாரங்கள் பின்வருமாறு:

- ♦ பொலிஸ் சேவையிலுள்ள சகல வரிசைப் பதவிகளையும் சேர்ந்த சகல பொலிஸ் ஆளணியினர்களையும் மாற்றுவதற்கான அதிகாரம். எனினும் சிரேஸ்ட வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்ட உத்தியோகத்தார்களினதும் பொலிஸ் நிலையங்களுக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள உத்தியோகத்தார்களினதும் இடமாற்றக் கட்டளைகள் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஒருப்பாட்டுடன் செய்யப்படும்.
- ♦ செய்யப்படவுள்ள ஏனைய இடமாற்றங்கள் ஒரு பொது விதியாக குழுவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இடமாற்றத் திட்டங்களின் பிரகாரம் செய்யப்படும்.⁴⁰

பொலிஸ் நிர்வாகம் அரசியல் அழுத்தத்திற்கு உட்படுத்தப்படாமல் இருப்பதன் பொருட்டு பொலிஸ்மா அதிபரினதும் சிரேஸ்ட பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களினதும் குறித்த நிர்வாக அதிகாரங்களை அகற்றுவதன் பொருட்டு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டுள்ளது. இருந்த போதிலும் இந்த அதிகாரங்களைக் கையளித்ததன் பின்னர் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது அத்தகைய கையளித்தல் செயல்வலுவிலிருக்கும் போது இந்த அதிகாரங்களைக் பிரயோகிக்கமாட்டாது.

ஒரளவு கையளித்தல் செய்யப்படாமல் ஓர் பெரிய பொலிஸ் படையை எவ்வண்ணம் நிருவகிக்கலாம் எனபதைக் காண்பது கஷ்டமானதாகவிருந்த போதிலும் பொலிஸ்மா அதிபருக்கு திரும்பவும் இந்த அதிகாரம் கையாளிக்கப்படுதல் பரந்த அளவில் விமர்சனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக திரு. எட்வர்ட் குணவர்தன பின்வரும் கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்:

"தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது இருக்கின்ற இப்பரிதாபகரமானதும் உண்மையாகவே உதவியற்ற சங்கடமான நிலையிலும்.....(அது) ஏற்கனவேயுள்ள பொலிஸ்த் திணைக்களத்தின் பொறிமுறை மீது திரும்பவும் வீழ்வதைத் தவிர வேறு மாற்று வழி எதுவும் இல்லாமலிருக்கின்றது. இது நாம் திரும்பவும் பழைய நிலைக்கே செல்கின்றோம் என உண்மையிலேயே பொருள்படுகின்றது. இச்சிறப்புபணியைக் கையாளுவதற்கு அதிகாரம்

⁴⁰ 2003 மார்ச்சு 26 ஆந்திகதியிட்ட 1703/2003 இலக்கச் சுற்றறிக்கை, இணைப்பு அ வாசகம் 3

கையளிக்கப்பட்ட பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்கள் அரசியல்வாதிகளைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக தங்களுடைய முழங்கால்களில் தண்டனீட்டு நின்றுக்கொண்டிருப்பர்”⁴¹

4.2.2 தற்போதைய கையளித்தல்கள்

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது கையளித்தல்களை மாற்றுவதன் மூலம் இந்த விமர்சனத்திற்கு விடையளிப்பதற்கு முயற்சி செய்துள்ளது. 2003 யூலை 30 ஆந் திகதியிட்ட அதிவிசேட வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்ட கட்டளைகள் மூலம் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு முன்னைய கையளித்தல்களை இரத்துச் செய்துள்ளது. அதற்கு பதிலாக அது பொலிஸ்மா அதிபருக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களை மட்டுப்படுத்திய வேளையில் தனது அதிகாரங்களை பிரதானமாக இளைப்பாறிய மேல் நீதிமன்ற நீதிபதியொருவரின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் மூன்று ஆட்களைக்கொண்ட குழுவொன்றிடம் கையளித்துள்ளது. தற்போதைய கையளித்தலின் பொழிப்பொன்று கீழே தரப்படுகின்றது:

அ) தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட திட்டங்களின் நியதிகளின் பிரகாரம் சொல்லப்பட்ட உபகுழுவினால் உபபரிசோதகர் வரிசைப் பதவியிலும் அதற்குக் குறைந்த வரிசைப்பதவியிலும் உள்ள உத்தியோகத்தர்களையும் உள்ளடக்கி, உத்தியோகத்தர்களின் நியமனங்களும் பதவி உயர்வுகளும் இடமாற்றங்களும் சொல்லப்பட்ட உபகுழுவினால் செய்யப்படும் எனினும் வீச்சிடங்களுக்குள்ளும் பகுதிகளுக்குள்ளும் சேவையின் அவசர நிலைமைகள் மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையிலான இடமாற்றங்கள் பிரதிப் பொலிஸ்மா அதிபர்களினாலும் சிரேஸ்ட பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்களினாலும் மேற்கொள்ளப்படலாம்.⁴²

ஆ) பொலிஸ்ப் பரிசோதகர் வரிசைப் பதவியிலுள்ள பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களினதும் ஒழுக்காற்று கட்டுப்பாடு (இடை நிறுத்தத்தையும் பதவி நீக்கத்தையும் உள்ளடக்கி) சிரேஸ்ட கண்காணிப்பாளர் வரிசைப் பதவியிலுள்ள சிரேஸ்ட உத்தியோகத்தர்களுக்கு கையளிக்கப்பட்டதுடன் அதன் மீதான விசேட கையளித்தல்கள் சொல்லப்பட்ட வர்த்தமாணி அறிவித்தலின் பட்டோலையொன்றில் அட்டவணைப்

⁴¹ எட்வர்ட் குணவர்தன, குற்றமும் ஒழுக்கவியல் விதிக் கோவையும் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும், ஐலண்ட், 2003 யூன் 29

⁴² திரு. சரத் குணத்திலக்கா (தலைவர்) திர. ஜி.என். பதிகிரிகோறளை (உறுப்பினர்) மற்றும் திரு. கே. கணபதிப்பிள்ளை (உறுப்பினர்) ஆகியோரே இக்குழுவின் உறுப்பினர்களாவார்.

⁴³ 2003 யூலை 30 ஆந் திகதியிட்ட அதிவிசேட வர்த்தமானியின் வாசகம் 2

படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த அதிகாரங்கள் சேவைகளின் அவசர நிலைமையினதும் எதிர்பார்க்கப்படும் ஒழுக்காற்று நடவடிக்கையினதும் அடிப்படையில் செய்யப்படும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களின் இடமாற்றத்தையும் உள்ளடக்குகின்றது.

இவை மட்டுமே கையளிக்கப்படுவதாக இருப்பதால், கையளிக்கப்படாத அதிகாரங்கள் யாவும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிடம் இருந்துள்ளன. வேறு சொற்களில் கூறவதானால் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது பொலிஸ்ப் பரிசோதகர் வரிசைப்பதவிகளிலும் உள்ள சகல உத்தியோகத்தார்களின் நியமனம், பதவியுயர்வு, ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு, இடமாற்றம் ஆகியவற்றைச் செய்யும் சகல அதிகாரங்களையும் நேரடியாக மேற்கொள்கின்றது. இந்த அதிகாரங்களை பொலிஸ் உப பரிசோதகர் வரிசைப்பதவிகளிலுமுள்ள உத்தியோகத்தார்கள் மீது பொலிஸ்மா அதிபரும் பதவிப் பெயரிடப்பட்ட வரிசைப் பதவிகளிலுள்ள சிரேஷ்ட உத்தியோகத்தார்களும் பிரயோகிக்கின்றனர்.

4.2.3. கையளித்தலின் விரும்பத்தகுநிலை

பொலிஸ்மா அதிபருக்கு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டதற்கு ஒரு காரணம் என்னவெனில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தற்போதைய உறுப்பினர்களில் தொழிநுட்ப ஆளொருவர் உள்ளடக்கப்படவில்லை என்பதாகவிருந்தது.⁴⁴ இப்பிரச்சனையை வெற்றிக்கொள்வதற்கு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் அங்கத்தவத்தில் அரசியலமைப்பு மன்றம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் ஓர் ஓய்வு பெற்ற சிரேஸ்ட பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்” சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.⁴⁵

பொலிஸ்மா அதிபருக்கு அல்லது பிற எந்த சிரேஸ்ட பொலிஸ் உத்தியோகத்தருக்கும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அதிகாரங்கள் கையளிக்கப்படும்போது பொலிஸ் சேவையில் அரசியல் தலையீட்டிற்கு விட்டுக்கொடுப்புத் தொடரும் சாத்தியம் பற்றி பாரதூரமான கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. இந்த அதிகாரக் கையளித்தலுடன் பொலிஸ்மா அதிபர் கையளித்தலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள உத்தியோகத்தார்களின் நியமனங்கள், பதவியுயர்வுகள், இடமாற்றங்கள், ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள், பதவி நீக்கங்களை நேரடியாகக் கையாளுகின்றார். உறுப்புரை 155 ஊ வின் கீழ் (தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவுடன் அல்லது அதன் குழுக்களில் எதனுடனும் தலையிடுவதை

⁴⁴ எட்வர்ட் குணவர்தன, குற்றமும் ஒழுக்கவியல் விதிக்கோவையும் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும், ஐலண்ட், 2003 யூன் 29

தே. பொலிஸ் ஆணைக்குழு சம்பந்தமான ஒரு பொது கலந்துரையாடல்,

ஆசிரியர் தலையங்கம், மே 3, 2003

⁴⁵ திரு. ராஷி செனவிரத்னவினால் 2003 மே 3 ஞாயிறு ஐலண்ட பத்திரிகையில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தலைவர் ரஞ்சித் அபேசூரியா குறிப்பிட்டவாறு.

தவறாக்கி) அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பொறிமுறையானது பொலிஸ்மா அதிபருக்கு அல்லது ஏனைய பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களுக்கு ஏற்புடைத்தானதன்று. இவ்வண்ணம் பொலிஸ்மா அதிபருக்கு அல்லது பிற பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களுக்கு அதிகாரங்களைக் கையளித்தல் பொலிஸ்மாருடனான அரசியல் தலையீட்டைத் தடைசெய்யும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் பிரதான நோக்கத்தை வெறிதாக்கும் அச்சுறுதலை விடுக்கின்றது. மறுதலையாக எந்த முறைமையும் அரசியல் தலையீட்டை முழுமையாக அகற்ற முடியாதென்பதுடன் பொலிஸ் சேவையின் பணிகளையும் வினைத்திறமையையும் ஆபத்திற்குள்ளாக்காத தகுந்த சமநிலை எய்தப்படல் வேண்டும்.

155ஓ ஆம் உறுப்புரையைப் போலன்றி 155ஏ ஆம் உறுப்புரையானது தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு தனது அதிகாரங்களை தனது உபக்குழுக்கள் எவற்றிற்கேனும் (தனது உறுப்பினர்களைக் கொண்டிராதது) கையளிப்பதை இயலச் செய்கின்றது. இந்த உபக்குழுவானது தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறையின் பிரகாரம் தொழிற்படும். மேலே விவரிக்கப்பட்ட தற்போதைய கையளிப்புகள் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் குழுவொன்றிடம் வழங்கப்பட்டிருந்தால் தலையீடு என்ற விடயம் பற்றிய விமர்சனம் எழமாட்டாது.

5. பொலிஸ்மா அதிபரின் நியமனம்.

17வது திருத்தத்தின் கீழ் திணைக்களத்தின் தலைவராகிய பொலிஸ்மா அதிபரின் நியமனத்தின் மீது தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு வகிப்பதற்கு பாகம் எதுவுமில்லை. பொதுவாக திணைக்களங்களின் தலைவர்களின் நியமனங்கள் அமைச்சரவையிடம் கையளிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அமைச்சரவையானது நியமன அதிகாரங்களை "அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் கருத்துக்களை ஆய்ந்தறிந்த பின்னர்" பிரயோகிக்கின்றது. பொலிஸ்மா அதிபரின் நியமனம் சனாதிபதியிடம் விடப்பட்டுள்ளது.⁴⁶ சனாதிபதியானவர் அரசியலமைப்பு மன்றத்திற்கு சனாதிபதியினால் செய்யப்பட்ட சிபாரிசு மீது இந்நியமனத்தை செய்வார்.⁴⁷

நியமனங்கள், பதவியுயர்வுகள், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு, பதவி நீக்கங்கள் சம்பந்தமாக தனது பிரதான அதிகாரங்களை பிரயோகிப்பதன் பொருட்டு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது பொலிஸ்மா அதிபரின் உசாவுதலை பெற வேண்டிய தேவை உள்ளது.⁴⁸ அத்தகைய உசாவுகை பொலிஸ்மா அதிபரை

⁴⁶ அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 55(3)

அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 55(3)

⁴⁷ அதன் கீழுள்ள அட்டவனையின் பகுதி II உடன் வாசிக்கப்படும் அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 41இ. உறுப்புரை 155 எ(1) ஐயும் பார்க்க.

⁴⁸ உறுப்புரை 155 எ

நியமிப்பதற்கான நடைமுறை தொடர்பில் கேள்விகளை கிளப்பியுள்ளது. "பொலிஸ்மா அதிபர் கேள்விக்கப்பாற்பட்ட கண்ணியமுடையவராகவிருக்கும் வரை தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு அவரிடமிருந்து ஆலோசனை பெறுவது சரியானதுதான். ஆனால் அப்பொழுது தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் சுதந்திரம் எங்கே?"⁴⁹ பொலிஸ்மா அதிபரின் சுதந்திரமும் கண்ணியமும் தெளிவாக முக்கியமானதும் முடிவானதுமாகும். ஆனால் 17 ஆவது திருத்தம் பொலிஸ்மா அதிபரை நியமிப்பதில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் கருத்துக்களை நாடுமாறு அரசியலமைப்பு மன்றத்தைத் தேவைப்படுத்தவில்லை.⁵⁰

2003 ஒக்டோபர் 14 ஆந் திகதியன்று அப்போதைய பொலிஸ்மா அதிபராகிய திரு ரீ ஈ ஆனந்தராஜா தகாத நடத்தை பற்றிய பாரதூரமான குற்றச் சாட்டுக்களுக்கிடையில் தமது பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றுள்ளார். சனாதிபதி குமாரதுங்கா அப்போதைய பிரதிப்பொலிஸ்மா அதிபராகிய இந்திரா டி சில்வாவை அடுத்து பொலிஸ்மா அதிபராக்குவதற்கு சிபாரிசு செய்திருந்தார். ஆனால் அரசியலமைப்பு மன்றம் திரு. த. சில்வா பிரதிப்பொலிஸ்மா அதிபர் வரிசைப் பதவியில் அதிசேவை மூப்பு உத்தியோகத்தராகவில்லாமலிருப்பதன் நிமித்தம் இப்பிரேரணையை முதலில் நிராகரித்துள்ளது. அதன் பின்னர் சனாதிபதி பிரதிப்பொலிஸ்மா அதிபர் இந்திரா டி சில்வாவை பதில் பொலிஸ் அதிபராக நியமித்தார். சனாதிபதியானவர் பிரதிப்பொலிஸ்மா அதிபர் இந்திரா டி சில்வாவின் பெயரைத் திரும்பவும் அரசியலமைப்பு மன்றத்திற்கு சமர்ப்பித்தார். அரசியலமைப்பு மன்றமானது தனது பங்கில் சேவை மூப்பு விடயத்தைப் பற்றிய தெளிவுறுத்தலைப் பெறுவதன் பொருட்டு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் உதவியை நாடியுள்ளது. முன்னைய பொலிஸ்மா அதிபர் 2003 திசம்பர் 13 ஆந் திகதியன்று ஓய்வுப்பெற்றதிலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னர் திரு. இந்திரா டி சில்வா பொலிஸ்மா அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார்.

பொலிஸ்மா அதிபர் பதவியை நிரப்புவதில் ஏற்பட்ட இத்தாமதம் 17 வது திருத்தத்தில் விதிக்கப்பட்ட நடைமுறைப்பற்றி கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளது இந்நாடு மூன்று மாதங்களுக்கு பொலிஸ் திணைக்களத் தலைவரொருவர் இல்லாமலிருந்தது. துரதிஷ்டவசமாக எதிர்காலத்தில் இத்தகைய நெருக்கடியொன்று ஏற்படாமல் தடை செய்வதற்கு சட்ட ஏற்பாடுகள் எதுவுமில்லை. சனாதிபதியும் அரசியலமைப்பு மன்றமும் சனாதிபதியினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்டவரின் நியமனத்தில் உடன்பாடுகளை காணாவிட்டால் பொலிஸ்த் திணைக்களமானது பொலிஸ்மா அதிபரொருவர்

⁴⁹ திரு. ராஷி செனவிரத்னவினால் 2003 ஏப்ரல் 13 ஞாயிற்றுக்கிழமை ஐலண்ட் பத்திரிகையில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தலைவராகிய திரு. ரஞ்சித் அபேகூரியா குறிப்பிட்வாறு.

⁵⁰ இதைப்போன்ற நிலைமையொன்றில் அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 55(3) திணைக்களங்களின் தலைவர்களை நியமிப்பதற்கு முன்னர் அமைச்சரவையானது (திணைக்களங்களின் தலைவர்களை நியமிக்கும் அதிகார பீடம்) அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் கருத்துக்கள் பெறப்பட வேண்டுமென்பதைத் தேவைப்படுத்துகின்றது.

இல்லாமல் செயற்படவேண்டியதாகவிருக்கும்.⁵¹ ஓர் நெருக்கடி நிலையில் கூட தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது நியதிச்சட்டப் பணி எதுவும் இல்லாமலுள்ளது. இது ஏனெனில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பேணுவதற்கு இறுதியில் சனாதிபதியே பொறுப்பாகவிருக்கின்றார் என்பதாலாகும்.

6. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஆக்கபூர்வமான சாதனைகள்

6.1 பெரிய அளவிலான அரசியல் நோக்கம் கொண்ட இடமாற்றங்கள் இரத்து

தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது பெரிய எதிர்பார்ப்புகளுடனான ஒரு உலகிற்குள் தோற்றியுள்ளது. பொலிஸ்த் திணைக்களமானது முக்கியமான ஒவ்வொரு ஆளுகைத் திருப்பத்தின் போதும் அரசியல் இடமாற்றங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்ததுடன் அரசியல் நோக்கம் கொண்ட இடமாற்றங்கள் இத்திணைக்களத்தில் அடிக்கடி இடம்பெற்றுள்ளது. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்ட போதிலும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் நோக்கம் கொண்டவைகளும் தன்னிச்சையானவைகளுமான இடமாற்றங்கள் பற்றிய அறிக்கைகள் தொடர்ச்சியாக வந்துக்கொண்டிருந்தன. 2002 திசம்பரில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது உள்ளக அமைச்சரின் பணிப்பின் கீழ் பொலிஸ் திணைக்களத்தினால் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட 60 உதவிப்பொலிஸ்க் கண்காணிப்பாகர்களினதும் பொறுப்பு உத்தியோகத்தர்களினதும் இடமாற்றக் கட்டளைகளை நிராகரித்துள்ளது. "டெய்லி மிரர்" பத்திரிகை பின்வருமாறு அறிக்கை செய்திருந்தது:

"உள்ளக அமைச்சு மூலங்கள் 60 உதவிப் பொலிஸ்க்கண்காணிப்பாளர்களினதும் பொறுப்பு உத்தியோகத்தர்களினதும் இடமாற்ற நிரல் சில அமைச்சர்களினதும் அரசாங்க கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களினதும் கோரிக்கை மீது தயாரிக்கப்பட்டதாக கூறியுள்ளன. இத்துடன் கூடுதலாக சில இடமாற்றக்கட்டளைகள் ஐக்கிய தேசிய கட்சி, இலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸ், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், தமிழர் தேசிய கூட்டமைப்பு ஆகியவற்றின் கோரிக்கை மீது செய்யப்பட்டன இதுவே பொலிஸ்ஸ்த் திணைக்களத்தின் கட்டளைகளை இரத்துச் செய்து இவ்வாணைக்குழு கட்டளைகளை வழங்கிய முதலாவது சந்தர்ப்பமாகும்."⁵²

⁵¹ தற்போது தேர்தல் ஆணைக்குழு உறுப்பினர்களின் நியமனம் தொடர்பில் நியமனம் தொடர்பில் இக்கட்டான நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதில் அரசியலமைப்பு மன்றத்தினால் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட பெயர் குறிப்பிட்டு நியமிக்கப்பட்டவர்களை நியமிப்பதற்கு சனாதிபதி மறுத்துள்ளார்.

⁵² டெய்லி நியூஸ், 24 திசம்பர் 2002

இந்த அரசியல் நோக்கம் கொண்ட பெரிய அளவிலான இடமாற்றங்களை இரத்துச் செய்வதற்கு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையானது 17 வது திருத்தத்தின் நோக்கத்திற்கமைவாக மேற்கொள்ளப்பட்ட நிச்சயமாக வரவேற்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கையாகும்.

6.2 பொது மக்களின் முறைப்பாடுகளை எடுத்து நோக்குவதற்கான பொறிமுறை

பொலிஸாருக்கு எதிராக செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகளின் விசாரணை தொடர்பிலான ஏற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சியானது இன்னுமொரு மாற்றமாகும். தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது முறைப்பாடு வரவேற்கும் நடைமுறையை பயனுள்ளதாக்குவதற்காக மாவட்ட மட்டத்தில் ஏழு கூட்டிணைப்புக்குழுக்களை அமைத்துள்ளது.

2003 யூலையில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது "பொலிஸ் நிலையமொன்றில் அல்லது கொழும்பு மற்றும் கம்பஹா மாவட்டங்களுக்குள் அமைந்துள்ள மற்றைய பொலிஸ் அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களின் கடமைகளின் தொடர்பில்" எந்த முறைப்பாடுகளையும் சமரிப்பிக்குமாறு பொதுமக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்து ஓர் விளம்பர இயக்கத்தை நடாத்திக் கொண்டிருந்தது.⁵³ இந்த விளம்பரமானது "தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை தொடக்கத்தில் கொழும்பிலிருந்தும் கம்பஹாவிலிருந்தும் ஆரம்பிக்கின்றதுடன் இது விரைவில் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் நீடிக்கப்படும். ஏற்கனவே கண்டி, அனுராதபுரம், புத்தளம், கல்முனை ஆகிய இடங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன" என மேலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. செப்தெம்பரில் நடத்தப்பட்ட ஓர் பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தலைவர் விளம்பரம் செய்யப்பட்டதன் பின்னர் மூன்று கிழமைகளுக்குள் விளம்பரங்களுக்கு அனுசரணையாக 26 பொதுமக்களின் முறைப்பாடுகள் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகவும் இந்த முறைப்பாடுகள் பற்றி எந்த பாரபட்சமோ அன்றி அரசியல் கட்சி இணைப்புகளோ இன்றி விசாரணைகள் நடாத்தப்பட்டதாகவும் தெரிவித்துள்ளது.⁵⁴

155எ (உ) ஆம் உறுப்புரையின் நெருக்கமான நுண்ணாய்வொன்று மனக்குறையடைந்த ஆட்களினால் பொலிஸாருக்கு எதிராகச் செய்யப்படும் பொதுமக்கள் முறைப்பாடுகளை ஏற்பதற்கும் அவற்றின் மீது விசாரணை நடாத்துவதற்குமான நியதிச்சட்டக் கடமையொன்றை தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு கொண்டிருப்பதைக் காண்பிக்கின்றது. அத்துடன் சித்திரவதை,

⁵³ டெய்லி நியூஸ், 2003 யூலை 18

⁵⁴ டெய்லி நியூஸ், 2003 செப்தெம்பர் 9

தன்னிச்சையாக விசாரணையின்றி செய்யப்பட்ட கைது அல்லது தடுத்து வைத்தல் ஆகியவற்றினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு முறைப்பாடுகளைச் செய்யலாமெனவும் இவ்வுறுப்புரை தெரிவிக்கின்றது. அத்தகைய பொருள் கோடல் அரசியலமைப்பில் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை "மதிப்பதற்கும் பற்றிப் பிடிப்பதற்கும் முன்னேற்றுவதற்கும்" அரசாங்கத்தின் சகல சாதனங்கள் மீதும் வைக்கப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு ரீதியான கடமையுடன் இசைவானதாகவுள்ளது.⁵⁵ இந்த ஏற்பாடு தொழிற்பாட்டு முயற்சிகளில் பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களினால் புரியப்படும் கொடுமைகளுக்கு எதிராகச் செய்யப்படும் முறைப்பாடுகளை, அவற்றிற்கு நிவாரணம் வழங்குவது தற்போது சாத்தியமாகமலிருந்தாலும், விசாரிப்பதற்காக ஓர் விசாரணைக் கூறையும் ஓர் பொறிமுறையையும் தாபிப்பதற்கு தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு அதிகாரமளித்துள்ளது.⁵⁶

155 எ ஆம் உறுப்புரைத் திட்டமானது முறைப்பாடுகளை வரவேற்பதற்கும் அவற்றிற்கு நிவாரணம் வழங்குவதற்கான நடைமுறைக்கும் இடையே வித்தியாசமொன்றை வரைந்துள்ளமையை அவதானிப்பது முக்கியமானதாகும். இந்த உறுப்புரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு ரீதியான கடமை பொது மக்களின் முறைப்பாடுகளை வரவேற்பதற்கும் விசாரணை செய்வதற்குமான நடைமுறைகளை நிறுவுவதுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாணைக்குழுவின் அதிகாரங்களின் ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு கையளிக்கப்பட்டுள்ள தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது ஒழுக்காற்று நடவடிக்கை நோக்கத்திற்காக பொது மக்களின் முறைப்பாடுகளை கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு சட்ட முறைப்படியாக உரித்துடையதென்பதை நிறுவுகின்றது. எனினும் 17 வது திருத்தம் நிவாரணம் வழங்குவதற்கு குறித்த அதிகாரங்களை அளிக்கவில்லையெனவும் நியதிச்சட்டமொன்றிலிருந்து உள்ளார்ந்த அதிகாரங்கள் எதுவும் அனுமானிக்கப்பட முடியாதெனவும் விவாதிக்கப்படலாம். இதன் பிரகாரம் பொலிஸ் நடவடிக்கையினால் பாதிக்கப்பட்ட முறைப்பாட்டாளர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்கும் முறையொன்றுக்கு வசதியளிக்கும் குறித்தவொரு நியதிச்சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவது பற்றி பாரதூரமாக கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வது பாராளுமன்றத்திற்குரிய விடயமாகும். குறித்தவொரு சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவுடன் பிற நீதி முறை நிவாரணங்களுடன் கூடுதலாக பொது மக்கள் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிடமிருந்து நிவாரணத்தைக் கோருவதற்கு பொது மக்களுக்கு உரிமை வழங்கும் நிருவாகப் பொறிமுறையைப் பின்பற்றி தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவானது நிவாரணத்தை வழங்கும்.

⁵⁵ அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 4(ஈ)

⁵⁶ 155 எ (2) ஆம் உறுப்புரையிலுள்ள வசனத்தின் இறுதிப்பகுதி பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படுகின்றது. ".....அத்தகைய நோக்கத்திற்காக பாராளுமன்றத்தினால் இயற்றப்படும் எந்தச் சட்டத்தினதும் ஏற்பாட்டுக்கமைவாக நிவாரணம் வழங்கப்படல் வேண்டும்."

6.3 பொலிஸின் நேர்மைத்தன்மை

பொதுமக்களின் பார்வையில் இலங்கையிலுள்ள அரசாங்க பொதுவாக தாபனங்களில் மிகவும் அதிகமாக ஊழல் நிறைந்த பொதுதாபனமாக கருதப்படுவது பொலிஸ் திணைக்களமாகும்.⁵⁷ பொலிஸ் சேவையானது பொதுவாக அரசியல் மயப்பட்டு இருப்பதாக இளைப்பாறிய பொலிஸ் அதிகாரிகள் உட்பட பொதுமக்கள் பலர் விமர்சிக்கின்றனர்.⁵⁸ இதன் அடிப்படையில் தே.பொ ஆணைக்குழுவிற்கு, பொலிஸ் கௌரவத்தையும் மதிப்பையும் மீள நிலைநாட்டுவது ஒரு பாரிய சவாலாக இருக்கின்றது. தே.பொ ஆணைக்குழுவானது மேற்படி இலக்கை அரசியலமைப்பு மூலம் தரப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தினூடாக அடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தே.பொ ஆணைக்குழுவின் தலைவரது அண்மைய கருத்துப்படி பொலிஸ்சார், எவராலும் ஏற்படக்கூடிய தலையீட்டை சகித்துக் கொள்ளக் கூடாதென தெளிவாக சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.⁵⁹

இந்த மீளாய்வு செய்யப்படும் காலப்பகுதியில் தே.பொ ஆணைக்குழுவின் செயற்பாட்டின் மீது அரசியல் தலையீடுகள் அல்லது அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதற்கான எந்தவித பதியப்பட்ட அறிக்கைகளும் இல்லை. எனவே தே.பொ ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகளின் அடிப்படையில் 2003 ஆண்டு காலப்பகுதியில் பொலிஸ் நிர்வாகம் ஆனது சுதந்திரமாக செயற்பட்டதாக கூறலாம்.

7. தே.பொ.ஆணைக்குழுவின் கட்டமைப்பு மட்டுப் பாடுகள்.

7.1. அதன் செயற்பாட்டு நடவடிக்கை தொடர்பான மட்டுப் பாடுகள்.

தே.பொ.ஆணைக்குழுவானது கட்டமைப்பு ரீதியான குறைபாட்டு தன்மை கொண்டது என்பது வெளிப்படையானது. அதனுடைய பிரதான மட்டுப்பாடு என்னவெனில் விசாரணையின் போது அரசியல் தலையீடு இருப்பதாக தெரியப்படுத்தப்படும் போது அல்லது பொலிஸின் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மிக மோசமானதாக இருப்பதாக குற்றம் சுமத்தப்படும் போது கூட அந்த செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் போதிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்த இயலாமல் இருப்பதாகும்.

⁵⁷ திரான்ஸ்பேரன்ஸி இன்டர் நஷனலின் பிராந்திய ஆய்வு அறிக்கை, திசம்பர் 2002.

⁵⁸ ஜலண்ட், 27 ஒக்டோபர் 2001

⁵⁹ ஜலண்ட், 13 யூலை 2003

17ம் திருத்தசட்டத்தின் கீழ் தே.பொ. ஆணைக்குழுவுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை ஆராய்வதன் மூலம் மேற்படி முடிவு தவிர்க்க முடியாதது என்பது புரியும். பொலிஸ் திணைக்களமானது சகல விதமான குற்றங்கள் தொடர்பிலும் விசாரணை மேற்கொள்ளவும் தடுத்து வைக்கவும் குற்றங்களை தடுப்பதற்கும் மற்றும் குற்றவியல் தண்டனை சட்ட கோவை இல.15.1979 இன் கீழ் சட்ட மா அதிபருக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களிற்கு உட்பட்டு மேற்படி குற்றங்களை முறையான நீதிமன்றங்களில் தாக்கல் செய்வதற்கும் தகமை உடையதாகும். இதே போன்ற தொழிற்பாட்டு செயற்பாடு மாகாண மட்டத்திலும் பின்பற்றப்படுகிறது. இதனை இன்னொரு வகையில் கூறுவதானால் பொலிஸின் செயற்பாட்டு நடவடிக்கை அதிகாரங்கள் நிர்வாக அதிகாரத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு பொலிஸ்மா அதிபரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. 1990ம் ஆண்டின் 1ம் இலக்க பொலிஸ் ஆணைக்குழு சட்டமானது செயற்பாட்டுக்கு வராதபோதும், குற்றங்களை விசாரிப்பதற்கான ஒரு பொறிமுறையை கொடுத்திருக்கிறது. மாகாண பிரிவானது அடிப்படையில் தமது மாகாணங்களில் இடம்பெறும் குற்றங்களை விசாரிக்க கட்டுப்பாடு உடையது. மேலும் தேசிய பிரிவானது பின்வரும் சூழ்நிலைகளில் குற்றங்களை விசாரிக்க உரித்துடையதாக அமையும்.⁶⁰

(அ) மர்காண முதலமைச்சர் மேற்படி குற்றம் தொடர்பான விசாரணையானது தேசிய பிரிவினரால் செய்யப்படவேண்டும் என வேண்டுகோள்விடுப்பின்; அல்லது

(ஆ) பொது அக்கறை நிமித்தம் மேற்படி குற்றம் தொடர்பான விசாரணை தேசிய பிரிவினரால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என பொலிஸ்மா அதிபர் எண்ணுவாராகில் அச்சந்தர்ப்பத்தில் மாகாண முதலமைச்சருடன் கலந்தாலோசித்த பின்பு சட்டமா அதிபரின் சம்மதத்துடன் தேசிய பிரிவினை மேற்படி குற்றம் தொடர்பில் விசாரணை மேற்கொள்ளுமாறு பணிப்புரை விடுக்கலாம்.

மேற்படி ஏற்பாடுகளானவை பொலிஸின் செயற்பாட்டு நடவடிக்கைகள் செய்யப்படுவதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குக்கு அமைவாக இருந்தபோதிலும் துரதிர்ஷ்ட வசமாக முதலமைச்சர் என்ற அரசியல் அதிகாரி அக்குற்ற விசாரணையை தேசிய பிரிவுக்கு கையளிப்பது என்பது தொடர்பில் பிரதானமான ஒரு பங்கினை வகிக்கிறார். முதலமைச்சரின் மேற்படி பங்கு தொடர்பான விருப்பப்பாடு ஒரு கேள்விக்குரியது.

7.2. அழைப்பாணை விடுப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை

தே. பொ. ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்களானவை பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களின் ஒழுக்கம் தொடர்பிலான விடயங்களோடு

⁶⁰. 1990ம் ஆண்டு முதலாம் இலக்கசட்டத்தின் பிரிவு 13

தொடர்புபட்டது. மேற்படி ஒழுக்கம் தொடர்பான பணிகளானது எதை உட்கிடையாக காட்டுகிறது என்றால் ஒழுக்க விசாரணை மேற்கொள்வதற்கானதும் விசாரணை இடம்பெறும்போது அரசாங்க உத்தியோகத்தார்கள் விசாரணை அதிகாரிகள் முன் ஆஜராக வேண்டும் என்பதுமான அதிகாரத்தை காட்டுகிறது. எனவே, தே.பொ. ஆணைக்குழுவானது குற்றம் சாட்டப்பட்ட அதிகாரிகளையும் ஏனைய பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களையும் ஒழுக்க விசாரணை மேற்கொள்வதற்காக அழைப்பாணை விடுப்பதற்கான உரிமையை அனுபவிப்பதாக வெளிப்படையாக கூறலாம்.⁶¹ இருந்தபோதும், தே.பொ. ஆணைக்குழுவானது பொலிஸ் தவிர்ந்த வேறு யாரையும் சாட்சிகளாக அழைக்க விரும்புமாயின், அவ்விதம் செய்வதற்கு அதற்கு சட்ட அதிகாரம் இருப்பதாக தெரியவில்லை⁶²

இந்த வெற்றிடமானது தே.பொ. ஆணைக்குழுவானது பொது முறைப்பாடுகளை ஏற்று விசாரணை செய்வதற்கான தகமை மீது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. மேற்படி முழு நடவடிக்கை முறையும், தே. பொ. ஆணைக்குழுவுக்கு சாட்சிகளை விசாரிப்பதற்கும் அழைப்பாணை அனுப்புவதற்கும் ஆவணங்களை கோருவதற்குமான அதிகாரமும் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் வறிதற்றதாக்கப்படும். எனவே தே. பொ. ஆணைக்குழுவானது பொதுமுறைப்பாடுகளை ஏற்று வலிதான முறையில் விசாரணை செய்வதற்கு போதிய அதிகாரத்தை கொண்டு காணப்படவில்லை எனக் கூறப்படுகிறது.

8. முடிவுரையும் பரிந்துரைகளும்

சுயாதீனமான பொலிஸ் நிர்வாகத்தை தாபிப்பதானது பலரது மிக நீண்டகால கனவாக காணப்படுகிறது. அரசியலமைப்பின் 17வது திருத்தச்சட்டமானது சுதந்திர ஆணைக்குழுவினை தாபிப்பதனை நனவாக்கியுள்ளது. இது ஏற்கனவே இருக்கின்ற கட்டமைப்பு தொடர்பான விமர்சனங்கள் பதிலிறுக்கப்படாத சூழ்நிலை இருந்த போதும், பொலிஸ் திணைக்களத்தின் சுதந்திரமான நிர்வாகத்தை பாதுகாக்க தற்போது சட்ட ஏற்பாடுகள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. பொலிஸ் திணைக்களத்தில் நீண்ட காலமான அரசியல்மயப்படுத்தப்பட்ட வரலாறு காணப்படுகையில் அதனை அரசியல் மயப்படுத்தலிலிருந்து மீட்டு கொண்டு வருவதற்கு கணிசமான காலம் எடுக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

⁶¹. தாபன சட்டகோவை, அத்தியாயம் XLVIII பிரிவு 20:1, விசாரணையுடன் ஒத்துழைக்க மறுத்தல் அல்லது தவறுதல் மிகவும் தீவிரமான தவறான நடத்தை என மேற்படி அத்தியாயத்தின் பிரிவு 13.10 கூறுகிறது.

⁶². அதற்கு முரணாக, மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு சட்டம் பிரிவு 18(c) ஆனது மனித உரிமை ஆணைக்குழுவுக்கு அழைப்பாணைவிடவும் ஆவணங்களை சமர்ப்பிக்க கோருவதான அதிகாரத்தையும் வழங்குகிறது.

இதனடிப்படையில், தே.பொ. ஆணைக்குழு அங்கத்தவர்கள் தமது செயற்பாட்டு தன்மையை 17ம் திருத்த சட்டம் கொடுத்துள்ள ஆணையை கூடிய விரைவாக பிரயோகப்படுத்துவதன் மூலம் செயற்படுத்திக்காட்டலாம். அரசாங்கமானது தே.பொ. ஆணைக்குழுவுடன் அதனது ஆணை முழுமையாக அமூல் படுத்துவதற்கு ஒத்தாசை வழங்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தே. பொ. ஆணைக்குழுவின் சுதந்திரமானதாகவும் கூடுதலான காத்திரமானதாக 17ம் திருத்த சட்டத்திற்கு அமைவாக மாற்றுவது மாத்திரம் அல்லாமல், சட்ட மற்றும் நிர்வாக படிமுறைகள் கட்டாயம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் பின்வருவன எடுத்தியம்பப்பட்டிருக்கின்றன:

- ♦ அரசியலைப்பின் 1ஆம் திருத்தத்திற்கமைய பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டம், இல 1, 1990 நீக்கப்படல் அல்லது உரியமுறையில் திருத்தப்படல் வேண்டும்.
- ♦ அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 155 (ஊ) இனால் தே.பொ. ஆணைக்குழுவின் தலையீடு செய்வது தொடர்பான ஏற்பாடுகள் பொலிஸ்மா அதிபரதும் ஏனைய பொலிஸ் அதிகாரிகளதும் நிர்வாக நடவடிக்கை தொடர்பிலும் விரிவாக்கப்படல் வேண்டும்.
- ♦ பொலிஸ்மா அதிபரின் நியமனத்தின் போது தே.பொ. ஆணைக்குழுவின் கருத்துகள் கேட்கப்படவேண்டும். அவ்வாறான நியமன நடைமுறையானது சட்டத்திற்கு அமைவாக மிகவும் குறுகிய பகுதியில் செய்யப்பட வேண்டும்.
- ♦ செயற்பாட்டு நடைமுறைகள் தொடர்பில் குறிப்பாக அரசியல் தலையீடு மற்றும் பாரபட்சம் காட்டப்படுவதான குற்றசாட்டு எழுதுவது தொடர்பில் தே.பொ. ஆணைக்குழுவுக்கு கண் காணிப்பு அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும்.
- ♦ பாராளுமன்றமானது உறுப்புரை 155 (எ) (2) இனால் விதந்துரைக்கப்பட்ட பரிகார முறைமைகளை செயற்படுத்துவதற்கு ஏற்ற விசேட சட்டம் இயற்றப்படவேண்டும்.
- ♦ தே.பொ. ஆணைக்குழுவிற்கு விசாரணை மேற்கொள்ள அழைப்பாணை விடவும் ஆவணங்களை சமர்ப்பிக்கக்கோரவும் அதிகாரத்தை கொடுக்கவேண்டும் அவ்வாறான கட்டளைகள் மீறப்படுமானால் அது சட்டத்தின் கீழ் குற்றமாக கணிக்கப்படவேண்டும்.

- ◆ தே.பா. ஆணைக்குழுவானது அரசியலமைப்பின் 155 (எ) இற்கு அமைய நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்களை குழுக்களில் நியமனம் செய்வதற்கு தேவையான போதிய நடைமுறைகள் அறிமுகம் செய்யப்படவேண்டும்.

VII

பிந்துனுவெவ - நிலைநிறுத்தப்படாத நீதி

அலன் கீனன்*

1. முன்னுரை

2000, ஒக்டோபர் மாதம் 25 ஆம் திகதி, பண்டாரவளை நகரத்திலிருந்து 5 கிலோ மீற்றர் தூரத்திலிருந்த, அரசினது பிந்துனுவெவ புனர்வாழ்வு முகாம் மீது எண்ணிட முடியாத ஜனக்கும்பல் ஒன்று பாரிய தாக்குதலை நிகழ்த்தியது. எந்தவித தடையும்ற்று, புனர்வாழ்வு முகாமிலிருந்தவர்களையும் பாதுகாப்பதற்காக தரித்திருந்த உள்ளூர் பொலிசாரின் மிகுந்த ஆதரவோடு 30 நிமிடங்களிலிருந்து ஒரு மணித்தியாலம் வரை நீடித்திருந்த இந்த உக்கிரமமான தாக்குதல் 27 அகதிகளைப் பலிக்கொண்டு 14 பேரை படுகாயமடையச் செய்ததோடு முடிவடைந்தது. பிந்துனுவெவ தாக்குதலைத் தொடர்ந்து முகாமை சூழ்ந்திருந்த மலையகமெங்கும் தமிழர்களுக்கு சிங்களவர்களுக்கு மிடையில் மூன்று தொட்டு நான்கு நாட்கள் வரை வன்முறை நீடித்தது.

இந்த வன்முறையினால் பிந்துனுவெவ முகாமில் நிகழ்ந்த கொலைகளையிட்டு தேசிய மற்றும் சர்வதேச ரீதியில் வெளிப்பட்ட கண்டனக்குரலினால் அரசாங்கம் பல தொடர்விசாரணைகளை அறிவித்தது. இதன் காரணமாக ஜனாதிபதியினால் 2001 மார்ச்சு மாதம் 8ஆம் திகதி நியமிக்கப்பட்ட மேன்முறையீட்டு நீதிபதி பி.எச்.கே குலதிலக்கவின் தலைமையிலான விசாரணை ஆணைக்குழு¹ அதே வருடம் மே மாதத்திலிருந்து ஒக்டோபர் வரை பொது விசாரணைகளை மேற்கொண்டது. மேற்படி விசாரணை நவம்பர் 2001

* அரசியல் விஞ்ஞான உதவி பேராசிரியர். பிரயின் மாவி கல்லூரி ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு.

¹ விசாரணைக்குழு சட்டவாக்கத்தினால் (இல 17-1948) வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்துக்கமைய ஜனாதிபதியால் விசாரணை ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது. இதை நியமித்த அதிகாரிக்கு கொடுக்கப்பட்ட இடத்தில் நடைபெற்ற உண்மையான நிகழ்ச்சிகளை பற்றிய அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையோடு இயங்குகின்றது. எந்த அரசாங்க ஆவணங்களையும் பரிசோதனை புரிவதற்கும் எவரையும் சாட்சி சொல்ல அழைப்பதற்கும் அதிகாரம் பெற்றது. இதனால் சேகரிக்கப்பட்ட சாட்சியங்கள் அல்லது இதற்கு முன்னிலையில் வழங்கப்பட்ட உறுதிப்பாடுகள் பின்னர் ஓர் வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு சட்ட ரீதியான பெறுமதியற்றவை. 2000 ஒக்டோபர் மாதம் 25 ஆம் திகதி பண்டாரவளையிலுள்ள பிந்துனுவெவ புனர்வாழ்வு முகாமில் இடம் பெற்ற சம்பவங்கள் பற்றி ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட ஜனாதிபதியின் விசாரணை ஆணைக்குழுவை பொறுத்தவரை அதற்கு கொடுக்கப்பட்ட உரிமையானது:

முடிவுற்று அதன் அறிக்கை 2002 முற்பகுதியில் ஜனாதிபதியிடம் கையளிக்கப்பட்ட போதும் இன்னும் அது உத்தியோக பூர்வமாக பொது மக்களின் பார்வைக்கு விடப்படவில்லை.² இதே நேரத்தில் ஆணைக்குழு தாக்குதலுக்கான சான்றுகளை சேகரித்துக் கொண்டிருந்தபோது பொலிசாரினதும் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தினதும் குற்றவியல் விசாரணைப் பிரிவு (CID) தனது விசாரணையை மேற்கொண்டு 21 மார்ச்சு மாதம் 2002 இல் 41 சந்தேக நபர்களைக் குற்றவாளிகளாகக் கண்டது. அதில் 10 பேர் பொலிசாராகும். இந்த 41³ சந்தேகநபர்களுக்கெதிரான வழக்கு (Trial at Bar யூரரில்லா நீதிமன்றம்) கொழும்பு உயர் நீதிமன்றத்தில்⁴ மூன்று நீதிபதிகளின் முன்னிலையில் விசாரிக்கப்பட்டது. 2003 ஜனவரி மாதத்தில் சான்றுக்கான வழக்கு முடிவுற்றது. அத்தோடு எல்லா விசாரணைகளும் 2003 மே மாதம் முடிவுக்கு வந்தன. இதன் தீர்ப்பு 2003 ஜூலை 1ஆம் திகதி அறிவிக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் குற்றஞ்சுமத்தப்பட்ட 5 பேர் குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்டு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இவர்களில் 2 பொலிஸ் உத்தியோகத்தவர்களும் காணப்பட்டனர்.

i. பிந்துனுவேவ புனர்வாழ்வு முகாமில் 27 பேர் கொல்லப்பட்டு 14 பேர் படுங்காயப்பட்ட 25 ஒக்டோபர் 2000 சம்பவங்களுக்கு இட்டுச் செல்லும் காரணிகளை அறிவதாகும்.

ii. பிந்துனுவேவ புனர்வாழ்வு முகாமின் நிர்வாகமும் அங்கு கடமையாற்றும் ஊழியர்களது நடத்தையும் இங்கு தொடர்ந்த சம்பவத்தோடு தொடர்புடையதாக இருக்கும் பட்சத்தில் ஆய்வு செய்தல்.

iii. ஒருவரோ பலரோ பின்வரும் நடவடிக்கைக்கோ தவிர்ப்புகளுக்கோ நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பொறுப்பாய் இருந்தார்களா எனப்பார்த்தல்:

1 மேற்கண்ட சம்பவங்களை ஏற்படுத்தியமை

2 முகாமில் வசித்தவர்களுக்கு காயத்தை உண்டு பண்ணியது அல்லது மரணம் ஏற்படுத்தியமை

iv. இத்தகைய சம்பவங்கள் மீள நிகழாமல் தடுப்பது மற்றும் இதற்கான தடுப்பு முறைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

² இந்த கட்டுரையின் இந்த அத்தியாயத்தை எழுதும் போது இதை எழுதியவருக்கு, வெளியிடப்படாத ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையை பார்வையிடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. இதன் முழுவிபரமும் (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்போடு) அத்தோடு உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பும் இப்போது கிடைக்கக்கூடியதாய் உள்ளது பார்க்க: www.brynmawr.edu/peacestudies/srilanka/bindunuwewa.

³ அதிசயமாக இதுவே தாக்குதல் இடம்பெற்றபோது முகாமில் இருந்தவர்களின் எண்ணிக்கையாகும்.

⁴ மேல் நீதிமன்ற வழக்கு இல 763 / 2002.

கொழும்பு உயர் நீதிமன்றம், நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்திருந்த தீர்ப்பை 2003 முதலாம் திகதி ஜூலை மாதம் அறிவித்தபோது, அதன் எதிர்விளைவுகள் வேகமாகவும் இரண்டு பட்டும் வெளிவந்தன. சில மனித உரிமைகள் சட்டத்தரணிகளும் செயற்பாட்டாளர்களும் விரைவில் தமது திருப்தியை தெரிவித்து நீதி வழங்கப்பட்டுவிட்டதாக தெரிவித்தனர். ஒரு தமிழ்ச் சட்டத்தரணி இந்த வழக்கை மிக நெருக்கமாக அவதானித்து வந்தவர், இந்த வழக்கை பற்றிக் கூறுகையில், இதுவே மனித உரிமைகள் அல்லது படுகொலைகள் சம்பந்தப்பட்ட சில வழக்குகளில் சந்தேக நபர்கள் குற்றவாளிகளாக காணப்பட்டதாகும்.⁵ இன்னொரு, நீண்டகாலமாக மனித உரிமைகள் தொடர்பான செயற்பாட்டாளராகவிருந்த நடுவர் பின்வருமாறு கூறினார், "இந்தப்படுகொலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கில் சட்டம் என்பது வழமையான முறையிலேயே செயல்பட்டு, விசாரணைக்குப் பின்னர் சந்தேக நபர்கள் குற்றவாளிகளாக காணப்பட்டனர். ஆனால் துரதிசுட்டவசமாக இவ்வாறான வழக்குகள் இவ்வாறு நடாத்தப்படவில்லை. இவை அனைத்தும் பிந்துனுவெவ வழக்குகள் எவ்வாறு நடாத்தப்பட்டதோ அவ்வாறே நடத்தி முடிக்கப்பட வேண்டும். சட்டத்தின் பிரயோகம் என்பது எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகவே (குற்றவாளிகளாகக் காணப்படுவர் அரசியல்வாதியாக இருந்தாலும் சரி ஆயுதப்படைகளின் உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி) செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்."⁶ அதே நேரத்தில் இன்னுஞ் சிலர் உயர் பதிவிகளில் இருந்த உத்தியோகத்தார்கள் வழக்கு விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதையிட்டு ஏமாற்றத்தை வெளியிட்டனர். எவ்வாறாயினும் அநேகரால் இது ஒரு அரிதான வெற்றியாக உத்தியோக ரீதியாக அனுமதிக்கப்பட்ட மனித உரிமை மீறல்களைச் செய்தவர் தப்பிப்போவதற்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இன்னும் சிலரால் பொதுவான திருப்தி வெளியிடப்பட்டபோது மற்றவர்கள் மிகவும் ஆத்திரமுற்றனர். குற்றஞ் சுமத்தப்பட்ட இரு பொலிசார்களுள் ஒருவர் அதிர்ச்சியினாலும் மனக்கசப்பாலும் கத்தினார். இருவரும் தாம் நிரபராதிகள் என தீர்ப்புக்கெதிராகக் குரல் கொடுத்தனர். இக்காட்சிகள் தொலைக் காட்சிகளில் காண்பிக்கப்பட்டன. அடுத்த நாள் தினசரிகளில் இவை

⁵ இதை எழுதியவரோடு இடம்பெற்ற தனிப்பட்ட நேர்க்காணல், 1 ஜூலை 2003. வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டு வெற்றியடைந்த வழக்குகளாக இருப்பவை பாலியல் வன்புணர்வு செய்யப்பட்டபின் கொலை செய்யப்பட்ட கிருஷ்ணந்தி குமாரசாமியினதும், எம்பிலியபிட்டியாவில் இடம் பெற்ற காணாமல் போனவர்கள் பற்றியதும். பிந்துனுவெவ வழக்கைப்போல் மேற்சொன்ன இரண்டு வழக்கிலும் மேலதிகாரிகள் எவரும் குற்றஞ் சுமத்தப்படவில்லை.

⁶ "பிந்துனுவெவ படுகொலைத்தீர்ப்பு: துரித நீதிமன்ற நடவடிக்கை என மனித உரிமைகள் குழு பாராட்டு," சண்டே ஒப்சேவர், 6 ஜூலை 2003.

முன்பக்கச் செய்தியாக வெளிவந்திருந்தன.⁷ இரண்டு பொலிஸ் அதிகாரிகள் - இன்ஸ்பெக்டர் கருணாசேனவும், துணை இன்ஸ்பெக்டர் ரைறோன் ரத்னாயக்கவும் அங்கே சத்தமிட்டு பின்வருமாறு அறிவித்தனர், "படுகொலைகள் அங்கே நடைபெற்றபோது அங்கே சிரேஸ்ட அதிகாரிகள் நின்றனர். எந்த வித நியாயமுமற்ற முறையில் எம்மை பலிக்கடாவாக ஆக்கியுள்ளனர்." ஆங்கில, சிங்கள ஊடகங்கள் இந்த இரு பொலிஸ் அதிகாரிகளுக்கும் துன்பமுற்றிருக்கும் அவர்கள் குடும்பங்களுக்கும் மிகுந்த அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தன. வழக்கின் தீர்ப்பு கடுமையான பாதிப்பை, பிந்துனு வெவயிலிருந்து 5 கிலோமீற்றருக்கு அப்பால் இருந்த பண்டாரவளையில் ஏற்படுத்தியிருந்தது. உடனேயே முக்கியமான வர்த்தகர்கள், சட்டத்தரணிகள் இன்னும் மற்ற உள்நூர்த்தலைவர்கள் குற்றவாளிகளாக காணப்பட்ட 5 பேருக்குமாக பாதுகாப்பு குழுவொன்றை அமைத்து மேன்முறையீட்டு வழக்கிற்காகவும் அவர்களது 8 குடும்பங்களை காப்பாற்றுவதற்காகவும் பணந்திரட்ட சங்கல்பம் எடுத்தனர். பொதுக்கூட்டங்கள் நடைபெற்றன, பணம் திரட்டப்பட்டது. நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் நீதிக்கெதிராக பரவலாக மூர்க்கமான எதிர்ப்புகள் வெளிக்காட்டப்பட்டது. அடிக்கடி இரண்டு சிரேஸ்ட அதிகாரிகளான ஜயந்த செனவிரத்ன, இன்ஸ்பெக்டர் டபிள்யூ தயாரத்ன, துணை பொலிஸ் சுப்பிரின்டென்டன்ர் ஆகியோர் தமக்கு கீழ் வேலை செய்தவர்கள் மேல் பழியை சுமக்க வைத்து விட்டு தாம் தப்பித்துக் கொண்டதையிட்டு கதைக்கப்பட்டது. இன்னும் சிங்கள அதிகாரிகளுக்கு மரணதண்டனை வழங்கப்படும் அதே நேரத்தில் அரசாங்கம் யுத்த நிறுத்தம் என்ற பேரில் புலிப்பயங்கரவாதிகள் சுதந்திரமாக ஆட்சி நடத்துவது பற்றியும் அடிக்கடி முறைப்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்தப் பார்வையின் படி வழக்கின் தீர்ப்புகளானது வழமையான நடைமுறை செயற்பாட்டினை உறுதிப்படுத்துவனவாக பார்க்கப்பட்டனவேயன்றி, குற்றஞ்செய்து விட்டு எந்தவித தண்டனையுமற்றுத் தப்புவோருக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஒரு அடியாக கருதப்படவில்லை.

முடிவாக இந்த வழக்கில் முக்கிய அம்சமாக தெரிவது என்னவெனில் ஒன்றுக்கொன்று எதிரெதிரானதாகவுள்ள நோக்கங்கள் எதனையும் எளிதாக நிராகரித்து விட முடியாது என்பதே. ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒருவரை நிச்சயமற்ற தன்மையும் குழப்பமும் புகைப்படவாக இவ்வழக்கை சூழ்ந்திருப்பதோடு எளிதில் தெளியக் கூடிய ஒன்றாக அமையாதிருக்கக்கூடும். எவ்வாறாயினும் இன்னும், வழக்கு முடிவடைந்துவிட்ட நிலையில் வழக்கு பற்றிய அநேகமான

⁷ உதாரணங்களாக இவைபற்றிய பத்திரிகை தகவல்களுக்கு, பார்க்க சித்தாரா செனானி: "ஹல உறுமய பிந்துனு வெவ வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு சட்ட ரீதியான உதவியை வழங்குகின்றது," தினமின 6 ஜூலை 2003; பாலித ஆரியவன்ச, "பிந்துனு வெவ துன்பியல் நெஞ்சங்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிகிறது," லங்காதீப, 6 ஜூலை 2003

விடயங்கள் மற்றும் பிந்துனுவெவ, அரசியல், சட்டம் ஆகிய தளங்களில் முன்நிறுத்திய நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றை தெளிவுபடுத்தி ஓரளவு ஆணித்தரமாக கூறக் கூடியதாகவுள்ளது. பிரசுரிக்கப்பட்ட, பிரசுரிக்கப்படாத சட்ட ஆவணங்கள், செய்திப் பத்திரிகை கட்டுரைகள் இன்னும் முகாம் பற்றிய சட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றியும் நேரடி அறிவுடையவர்களோடு மேற்கொண்ட தனிப்பட்ட நோக்கங்கள் ஆகியவை பற்றிய நுணுக்கமான பகுப்பாய்வு மூலம் வழக்கின் பிரதான அம்சங்களை ஒன்று சேர்க்க முடியும்.⁸ அதே நேரம் எந்தவித ஆவணங்களும் வாக்கு மூலங்களும் வெளிப்படையாக தோற்றும் காரணங்களோடு எடுத்தாளக்கூடாது. இந்த உண்மை விசேடமாக விசாரணைக்கமிஷன் முன்னிலையிலும் வழக்கு விசாரணை (Trial at Bar)

⁸ இந்த கட்டுரையானது மாதக்கணக்கான வெளிக்கள ஆய்வு அதாவது அநேகமான ஆணைக்குழு விசாரணைகளுக்கு சமூகம் தந்தமை, உயர்நீதிமன்ற வழக்கு விசாரணைக்கு சமூகம் தந்தமை மூன்று மொழிகளிலும் வெளிவந்த செய்திகளின் ஆய்வு, இன்னும் இந்த வழக்கோடு சம்பந்தமுடைய தேவையான ஆவணங்களின் ஆய்வு. இந்தச் சம்பவங்களோடு தொடர்புடைய 50 மேற்பட்டவர்களோடான நேர்காணல் அதாவது இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட சிலர் அவரது குடும்பங்கள், வழக்கு தாக்கல் செய்தோரின் சட்டத்தரணிகள், பிரதிவாதி சட்டத்தரணிகள், மனித ஆணைக்குழுவின் சட்டத்தரணிகள் மேலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நலன்களில் அக்கறையுடையோர், தாக்குதலில் இருந்து தப்பியோர், பிந்துனுவெவ தெல்லிப்பழை புனர்வாழ்வு முகாமில் முன்னரும் தற்போதும் வேலைசெய்யும் அலுவலர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், பண்டாரவளைப் பகுதியில் குடியிருப்போர், அரசியல்வாதிகள், வாழ்க்கை அவதானித்து வந்த செயற்பாட்டாளர்கள், தாக்குதலுக்கு முன்னர் பிந்துனுவெவ புனர்வாழ்வு முகாமுடன் தனிப்பட்ட ரீதியில் தொடர்பு வைத்திருந்த பல தனிநபர்கள், என்று பலரை உள்ளடக்கும். இந்தச் சிக்கலான விடயத்தை அர்த்தமுள்ளதாக ஆக்க உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள். என்னோடு கதைத்தவர்களது பெயர்களை வெளியிடுவதில்லை எனத்தீர்மானித்த போதிலும் எனக்கு உதவிய பின்வரும் ஸ்தாபனங்கள் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அவையில்லாமல் எனது இந்த அறிக்கை சரியானதாகவோ நிறைவுடையதாகவோ இருந்திருக்காது: சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை, மனித உரிமைகள் அபிவிருத்திக்கான மையம், மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம், சட்டத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான அறநிலையம், மனித உரிமைகளுக்கான இல்லம், மனித உரிமைகளுக்கான நிலையம், இனத்துவ ஆய்வுகளுக்கான சர்வதேச மையம், சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கம் ஆகியவை. எனது விசேட நன்றி பென்சில்வேனிய பல்கலைக்கழகத்தின் இனத்துவ அரசியல் ஆய்வுக்கான சொலமன் ஆஷ் மையத்துக்குரியது. இந்தக்கட்டுரையில் உள்ள விடயங்கள் சம்பந்தமாக ஆய்வை மேற்கொள்ள அவர்கள் அளித்த நிதியுதவியே பணித்தது ஐனாதிபதி விசாரணை ஆணைக்குழுவைச் சேர்ந்த நீதிபதி குலதிலக்கவுக்கும் அங்குள்ள அலுவலர்களுக்கும், சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தின் சட்டத்தரணிகளுக்கும் அவர்கள் எனக்களித்த உதவிக்கும் ஒத்துழைப்புக்கும் என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். விசேட நன்றி அரச சட்டத்தரணி பிரியந்த நாவன்னாவுக்கு நான் சொல்ல வேண்டும். அவருடைய பொன்னான நேரத்தை எனக்கு தொடர்ந்து செலவிட்டதற்கு. இதில் ஏதாவது பிழைகள் இருப்பின் அதற்கு நானே முழுப் பொறுப்பாளியாக வேண்டும்.

முன்னிலையிலும் வழங்கப்படும். சான்றுகள் மூலம் அறியலாம் அங்கே சாட்சி சொல்பவர் தமது கதைகளை மீளக்கட்டியமைக்க தாராளமாக நேரம் வழங்கப்படுவதோடு இன்னும் அவர்கள் அச்சுறுத்தப்படுவதற்குமான இலக்குகளாகவும் உள்ளனர். எவ்வாறாயினும் உத்தியோக ஆவணங்கள் பெறுமதி மிக்கவையாக இருப்பினும், உண்மையான கதை, இந்த ஆவணங்கள் சொல்பவவற்றிலிருந்து மிக முக்கியமான முறையில் வேறுபடலாம்.

2. தாக்குதல்

நான்கு நாட்கள் வெளியே போயிருந்த பிந்துனு வெவ முகாமின் பொறுப்பதிகாரியான கப்டன் வை.கே அபேரத்தினா, ஒக்டோபர் மாதம் 24 ஆம் திகதி முகாமுக்கு திரும்பியிருந்தார். அங்கு தங்கியிருந்த 41 பேரும் தமிழர்கள். முப்பது வயதின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 12 வயது வரையான ஆண்களும் சிறுவர்களுமாக மொத்தம் 41 பேர் இருந்தனர். தமக்கேற்பட்ட சிறுதுன்பங்கள் பற்றி அவருக்கு முறையிடத் தொடங்கினர். இந்த முறைப்பாடுகள் படிப்படியாக தாம் அங்கு தடுக்கப்பட்டிருக்கும் நாட்களுக்கு மேலாக தடுக்கப் பட்டிருப்பதாகவும் தாம் உடனடியாக தம் தடுப்புக் காவலிலிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஒரு கூட்டுக் கோரிக்கையாகவும் எதிர்ப்பாகவும் பரிணமித்தது. இந்த கூப்பாடானது திடீரென உடல் ரீதியான தாக்குதலாக மாறுகின்றது. முகாமில் காவலுக்கிருந்த பொலிசார் ஒருவர் துவக்கால் வெடிவைக்கிறார். தடுக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவர் முகாமின் இரண்டாவது கட்டளை அதிகாரியாகவிருந்த பி. அபேரத்தினாவை (இவர் கப்டன் அபேரத்தினாவின் உறவினர் அல்லர்)⁹ தாக்கி சிறுகாயம் எற்படுத்துகின்றார். கப்டன் அபேரத்தினாவை முகாமில் தடுப்புக்காவலில் இருந்தவர்கள் வெளியே செல்லவிடாது தடுக்கவே பணயக்கைதி போன்ற நிலை உருவாகின்றது. அதேவேளை இரண்டாவது கட்டளை அதிகாரியான பி.அபேரத்தின அங்கிருந்து தப்பிப்போய் அருகிலுள்ள கிராமத்து மக்களுக்கு தன்னை "புலிகள்" தாக்கியதாகவும் அந்தக் கிராமத்தையும் தாக்கபோவதாகவும் அறிவித்தார். பின்னர் பி. அபேரத்தின பண்டாரவளை பொலிஸ் நிலையத்திற்குச் சென்று முகாமில் நடைபெற்றவற்றை அறிவித்து அவர்களை உஷார் படுத்துகின்றார். பண்டாரவளை தலைமை அதிகாரியான பொலிஸ்

⁹ இரண்டு சிரேஷ்ட நிர்வாக அலுவலர்களான கப்டன், லெப்டினன்ட் அபேரத்தின ஆகியோரை தவிர்ந்த ஏனைய புனர்வாழ்வு முகாம் அலுவலர்களும் தேசிய இளைஞர் சேவை சங்கத்தை சேர்ந்தவர்களே. இதுவே சிரேஷ்ட நிர்வாகிகள் இராணுவ பதிவுகளால் அழைக்கப்பட்டதன் காரணமாகும். கப்டன் அபேரத்தின இராணுவத்தில் ஒழுங்குமுறையில் கடமையாற்றவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் ஒரு ஆசிரியராக பயிற்சி பெற்று பின்னர் ஒரு அதிபராக கடமையாற்றியுள்ளார். லெப்டினன்ட் அபேரத்தினவின் பின்னணி சம்பந்தமாக தகவல் ஏதுவும் கிடைக்கவில்லை.

இன்ஸ்பெக்டர் (HQI) செனவிரத்னவும் இன்ஸ்பெக்டர் கருணாசேனாவும் இன்னும் 12 பொலிசாரும் முகாமுக்குச் சென்றனர்.¹⁰ ஆயுதம் இல்லாது முகாமிற்குள் அனுமதிக்கப்பட்ட (HQI) செனவிரத்ன முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடாத்தி தற்காலிகமான அமைதியை ஏற்படுத்துவதோடு முகாமிற்குள் நிறுவப்பட்டிருந்த பொலிஸ் காவலையும் அகற்றுவதற்கு உடன்படுகின்றார். இவ்வேளை முகாமிற்குள் வாய்சண்டை தொடங்கியதிலிருந்து முகாமைச் சுற்றியுள்ள கிராமத்தவர்களிடமிருந்து முகாமை பொலிசார் பாதுகாக்கும் பட்சத்தில் எல்லாம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்குமென்று பொலிஸ் தலைமை அதிகாரி (HQI) செனவிரத்னவிடம் கப்டன் அபேரத்னா உறுதிசூறினார். தியத்தலாவை இராணுவ முகாமிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட சிறுதொகையினரான இராணுவத்தினால் வெளியே குழுமியிருந்த கூட்டம் கலைந்துபோகச் செய்யப்பட்டதால் இறுதியாக நிலைமை அமைதியை எட்டிற்று. இரவு சிறிதளவினரான பொலிசாரை காவலில் நிறுத்திவிட்டு இராணுவம் நள்ளிரவு அளவில் முகாமிற்குத் திரும்பிவிட்டது.

அடுத்த நாள் காலை 6.45 அளவில் நன்கு ஆயுதம் தரித்த பொலிஸ் படை புனர்வாழ்வு முகாமை சுற்றிய பல இடங்களில் நிறுத்தப்படுகின்றது.¹¹ அதேநேரத்தில் மீண்டும் சனக்கூட்டம் இன்னுமொருமுறை கூடத் தொடங்குகின்றது. ஒரு பஸ் நிறுத்தப்பட்டு அதிலிருந்து பிரயாணிகளையும் முகாமுக்கு எதிரான எதிர்ப்புக்கு அணிசேருமாறு கேட்கப்படுகின்றனர். இன்னும் அநேகர் கால்நடையாகவும் கார்களிலும் லொறிகளிலும் வந்து சேர்கின்றனர். ஒருவேளை திடீரென இரவோடிர்வாக இனவிரோத சுலோகங்களையும் புனர்வாழ்வு முகாமையும் அங்கு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களையும் வன்முறை ரீதியல் அகற்றவேண்டும் என்றும் முன்வைத்து அழைப்புவிடுத்து எழுந்த சுவரொட்டிகளால் இவர்கள் தூண்டப்பட்டிருக்கலாம். முடிவாக 300 இலிருந்து 500 வரையிலான

¹⁰ HQI செனவிரத்ன பண்டாரவளை பொலிஸ் நிலையத்தைச் சேர்ந்த சிரேஸ்ட அதிகாரியாவார். இந்தச் சம்பவத்தோடு நேரடியாக சம்பந்தப்பட்ட இன்னொரு சிரேஸ்ட பொலிஸ் அதிகாரிதான் ASP தயாரத்ன படிநிலை அந்தஸ்து படி இவர் HQI ஐ விட மேலானதாகவிருப்பதோடு இவரது அதிகாரம் ஒரு பொலிஸ் நிலையத்திற்கும் அப்பாலானது. ASP தயாரத்னவை பொறுத்தளவில் அவருடைய அலுவலகம் தனியான கட்டிடத்தில் HQI யினதும் ஏனைய பண்டாரவளை பொலிஸிலிருந்தும் வேறாகவுள்ளது. தாக்குதல் காலத்தில் சிரேஸ்ட பொலிஸ் சுப்பரொண்ட்டரும் (SSP) பண்டாரவளையில் இருந்தார். ஆயினும் SSP, B.M பிரேமரத்ன தாக்குதல் நடந்த 24-25 ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில் இருந்தார் என்பதால் அவர் அதில் நேரடியாக சம்பந்தப்படவில்லை ASP தயாரத்ன 24, 25 ஆம் திகதிகளில் அவருக்கு பதிலாக செயல்பட்டார்.

¹¹ புனர்வாழ்வு முகாம் மலையின் உச்சியில் இருந்தது வேறு கட்டிடங்கள் அதைச் சூழ சிதறியிருந்தன. இன்னும் பல்வகையான சிறு வதிவிடங்கள் அதனை சூழக் காணப்பட்டன.

கணிசமான தொகையினர் கூடுகின்றனர், அவர்களில் அநேகமானோர் தடிகள், கத்திகள், பொல்லுகள் என ஆயுதம் தரித்திருந்தனர். எவரும் துவக்குகள் போன்ற கலங்களை கொண்டிருக்கவில்லை. காலை 8.30 மணியளவில் கூட்டத்தின் ஒரு பகுதியினரால் முகாம் தாக்கப்படுகின்றது. முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் தாக்கப்பட்டு பல வகைகளில் கொடூரமான முறையில் கொல்லப்படுகின்றனர். வெட்டப்பட்டும், பொல்லுகளால் தாக்கப்பட்டும், உறுப்புகள் சிதைக்கப்பட்ட பின்னர் எரிக்கப்படுகின்றனர். சிலர் உயிரோடு கொலுத்தப்படுகின்றனர். பொலிசார் இத்தாக்குதலை தடுக்காது மட்டுமல்ல சிலர் இந்தப் படுகொலைகளில் பங்கெடுக்கவும் செய்தனர். தம்மைத் தொடர்ந்த கொலைகாரர்களிடமிருந்து தப்பிப்பதற்காக ஓடிய மூவரை சுட்டனர், அதன் மூலம் ஒருவரை கொன்றனர். இன்னும் அநேகமான முகாம் வாசிகள் பாதுகாப்பிற்காக பொலிஸ் ட்றக்கை நோக்கி ஓடியபோது தாக்கப்பட்டனர், பொலிசார் பார்த்திருக்க அவர்களில் ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். தாக்குதலில் ஈடுபட்ட எவரும் கைது செய்யப்படவில்லை. எந்தப் பொலிசாரும் காயப்படவில்லை. தாக்குதலில் ஈடுபட்ட மிக சொற்பமானவர்களே காயப்பட்டனர். தடுப்புக்காவலில் இருந்த 27 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 14 பேர் படுகாயமடைந்தனர். 9.30 மணியளவில் பண்டாரவளை பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து கலகம் அடக்கும் பொலிசாரும் தியத்தலாவை இராணுவ முகாமிலிருந்து இராணுவமும் வருவதற்குள் எல்லா வன்முறையும் முடிவுக்கு வந்துவிட்டன. காயப்பட்டவர்கள் வெவ்வேறு வைத்திய சாலைகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர்.¹²

அநேகமாக, தாக்குதல் எல்லாம் முடிவடைந்தவுடன் இது பற்றி நம்பிக்கைக்குரிய தகவல் தரும் மூலகங்கள் இல்லாததால் பல்வகையான விவரணைகளும் விளக்கங்களும் தமக்குள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு மக்கள் மத்தியல் ஆதிக்கம் செலுத்த இணைந்தன. இவற்றுள் மிக மிக பிரபல்மான ஆரம்ப கதைகள் இரண்டு, தமக்குள் எதிரெதிரான கணிப்பு விபரங்களையே கொண்டுள்ளன. முதலாவது இந்தத்தாக்குதலானது எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினரின் சதியின் விளைவாக ஏற்பட்டது. இச்சதி அண்மையில் முகாமுக்கு வந்த "அந்தனி ஜேம்ஸ்" என்னும் மோசமான ஒருவரால் தூண்டிவிடப்பட்டதாகும். 24 ஆம் திகதி மாலையும் 25 ஆம் திகதி காலையும் முகாமிலிருந்து மட்டக்களப்பு

¹² தாக்குதலில் தப்பிய அநேகமானோர் தியத்தலாவையிலுள்ள இராணுவமுகாமின் வைத்திய சாலையில் சிலமாதங்கள் கழித்தனர். அதன் பின்னர் அவர்களுடைய தடுப்புக்காவல் முடியும் வரை தங்குவதற்கு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள தெல்லிப்பழை புனர்வாழ்வு முகாமுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். நேரில் பார்த்தவர்களின் சாட்சிகளின் படி தாக்குதலில் தப்பியவர்கள் கடடிகளில் விலங்கிடப்பட்ட நிலையிலேயே தியத்தலாவையில் அவர்கள் இருந்தார்கள். இது அவர்களின் சொந்த பாதுகாப்பிற்காக, அதாவது வேறு "சம்பவங்கள்" நிகழாமல் இருப்பதற்காக எனச் சொல்லப்பட்டது.

தொடர்புகளோடு மேற்கொண்ட தொலைபேசி அழைப்புக்கள் அபாயகரமான எல்.ரீ.ரீ.ஈ தொடர்புகளுக்கும் தாக்குதல் ஈடுபாட்டுக்கும் அத்தாட்சியாக உள்ளன.¹³ இதற்கு எதிரான கணிப்பின்படி, முகாமில் கொல்லப்பட்டவர்கள் அநேகர் என்றும் அவர்களின் உடல்களும் அடையாளங்களும் பொலிசாராலும் இராணுவத்தாலும் இன்னும் சில அரசியல்வாதிகளாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட சதியினால் மறைக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் கூறுகின்றது. இவ்விரு சதிகள் பற்றி தெளிவு ஏற்படுவதற்கு இன்னும் மறைந்துள்ள ஆதாரங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.¹⁴ 24 ஆம் திகதி மாலை நடந்த எதிர்ப்பு தெரிவிப்பின் ஆரம்பத்துக்கு அந்தனி ஜேம்ஸ் உதவியிருந்தபோதும் அவன் எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினது கையாள் என்பதற்கு கிடைக்கக்கூடிய எந்தவித ஆதாரமும் இல்லை. இன்னும் பொதுவாக இந்த எதிர்ப்புக்கு முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களை எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினர் கையாண்டு ஒழுங்குபடுத்தினர் என்பதற்கோ அல்லது வேண்டுமென்றே இதைத் தூண்டிவிட்டனர் என்பதற்கோ எந்த அத்தாட்சிகளும் இல்லை. இவ்வாறே தாக்குதல் நடைபெற்றபோது புனர்வாழ்வு முகாமில் 41 பேருக்கு மேல் இருந்தார்கள் என்பதற்கோ அல்லது மேலதிக தடுப்புக் கைதிகள் இருந்தும் அது அரசாங்க அதிகாரிகளால் ஒத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதற்கும் அத்தாட்சி இல்லை.

மறுபுறத்தில் "கிராமத்தவரின்" தாக்குதல் என்பதற்குப் பின்னால் உண்மையில் ஓரளவான அமைப்பு இருந்தது என்பதற்கான முக்கியமான சுட்டுதல்கள் இருந்தன. புனர்வாழ்வு முகாமை வன்முறை ரீதியில் அழிப்பதற்கு அழைக்கும் குரோதம் நிறைந்த சுவரொட்டிகளை எழுதுவதற்கும், ஒட்டுவதற்கும் ஆட்கள் தேவைப்பட்டனர். அத்தோடு அருகிலுள்ள கிராமத்திலிருந்தும் பண்டாரவளை நகரத்திலிருந்தும் மக்களை அழைத்து இக்கூட்டத்தில் இணைய வைப்பதற்கு யாரோ ஒருவர் அழைப்பு விடுத்திருந்தார்.¹⁵ மேலும் 2000 ஆண்டு ஒக்டோபர்

¹³ நம்பக்கூடியவர்களின் தகவலின் படி, அந்தனி ஜேம்ஸ் தொலைபேசி அழைப்புக்கள் ஒன்றாவது மட்டக்களப்பிலுள்ள சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்க அமைப்புக்கும், மட்டக்களப்பு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஜோசப் பரராஜசிங்கத்துக்குமே எடுக்கப்பட்டவையாகும்.

¹⁴ இரண்டு கதைகளும் தொடர்ந்து பேசப்படுவதுடன் இவை பல இணையத்தளங்களிலும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக வழக்கு நடந்ததற்கு பின்னரானவை பற்றி Tamil net - இணையத் தளம் கூறுகையில் புனர்வாழ்வு முகாமில் தாக்குதலின் போது 83பேர் வசித்தாக கூறுகின்றது. ஆனால் இதுவரை இதற்கு எவரும் ஆதாரம் காட்டவில்லை. பார்க்க. [www.tamilnet.org art.html?catid=13&artid=9329](http://www.tamilnet.org/art.html?catid=13&artid=9329)

¹⁵ முதன் முதலாக மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுதான் இந்த சுவரொட்டிகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி எடுத்துக்காட்டியதோடு அவை தந்த தகவல்களின் அடிப்படையாகக்கொண்டு இத்தாக்குதலை மேற்கொள்வதற்கு யார் திட்டமிட்டிருக்கலாம் என்பதை அறிய உதவி "இவ்வளவு காலமும் எங்களால் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்கள் 25 ஆம் திகதி நடந்தவைகள் எல்லாம் முன்னேற்பாடாய் திட்டமிடப்பட்டது, முகாமிலுள்ளவர்களின் நடத்தைகளால் மக்கள் தூண்டப்பட்டு கொதித்தெழுந்த

மாதம் 10 ஆம் திகதி இடம்பெற்ற தேர்தலின்போது சிங்கள தேசியவாத கட்சிகளால் ஒரு முக்கியமான எதிர்ப்புக் காட்டப்பட்டது. இதன்போது சிலர், புனர்வாழ்வு முகாமை மூடிவிட வேண்டுமென்று வெளிப்படையாகவே அழைப்புவிடுத்தமை, இதற்கான சந்தேகத்தை ஆதாரப்படுத்தும். விசாரணைக்கான ஆணைக்குழு இவற்றைத் தொடர்வதில் அக்கறை காட்டாமையானது இன்னும் குற்றப்பலனாய்வினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவற்றோடு தொடர்புடைய ஆய்வுகள் பகிரங்கப்படுத்தப்படாததோடு அதிலிருந்த எந்த பயனும் பெறப்படாததால் இந்த வகையான கதையை முழுமையாக நிராகரிக்க முடியாது. இந்த விடயத்திற்கு பின்னர் வருவோம்.

3. முகாமும் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களும்

தாக்குதலுக்குரிய காரணங்களும் விளைவுகளும் பற்றி முழுமையாக ஆய்வுசெய்யப்படுவதற்கு முன்னர் பிந்துனு வெவ புனர்வாழ்வு முகாமின் தன்மை பற்றியும் அங்கு என்ன அடிப்படையில் 41 பேர் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர் என்பது பற்றியும் அறிந்துக்கொள்வது முக்கியம்.

புனர்வாழ்வு ஆணையாளர் ஆதரவில் இயங்கிய மூன்று புனர்வாழ்வு மையங்களில் ஒன்றே பிந்துனு வெவயில் அமைந்துள்ள இந்த முகாமாகும்.¹⁶

வன்முறையால் நேர்ந்ததென்பதை சொல்லுவதாய் இல்லை. அது திட்டமிடப்பட்டு நடந்த தாக்குதல் என்பதோடுதான் ஒத்துவருவதாயுள்ளது என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். இந்த ஆரம்ப அறிக்கையே தாக்குதல் பற்றி நன்றாக ஆய்வு செய்த மிகச் சிறந்த அறிக்கையாகும். நவம்பர் 1 ஆம் திகதி 2000 "பிந்துனு வெவ படுகொலைகள்: மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை" இது (Law & Society Trust Review) சட்டத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான அற நிலையத்தின் வெளியீட்டில் (158 ஆவது இதழில் டிசம்பர் 2000, பக்கம் 11) பிரசுரிக்கப்பட்டது.

¹⁶ இத்தகைய இன்னொரு புனர்வாழ்வு முகாம் யாழ்ப்பாண நகரில் உள்ள தெல்லிப்பழையில் இயங்குகின்றது. மெத்சேவன என்னும் முகாம் கொழும்புக்கு அருகில் உள்ள கங்கொடலில் இருக்கிறது. இது எல்.ரீ.ரீ.ஈ யிலிருந்து வந்த பெண் உறுப்பினர்களுக்கான புனர்வாழ்வு முகாம். இத்தகைய முகாம்கள் முதலில் 1970 இன் ஆரம்பத்தில் வன்முறை கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட ஜனதா விமுக்தி பெரமுனையைச் சேர்ந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டபோதும், சரணடைந்த போதும் அவர்களின் புனர்வாழ்விற்காக அமைக்கப்பட்டன. ஜே.வி.பி இன் 80-90 க்குமிடையில் இரண்டாவது எழுச்சியின் பின்னரும் இந்த முகாம்கள் இந்த வகையிலேயே பாவிக்கப்பட்டன. இவை சில காலங்களில் போதைவஸ்துக்காரர்களுக்காகவும் பாவிக்கப்பட்டன. பிந்துனு வெவ முகாம் முதன் முதலாக 1990 இல் புனர்வாழ்வு மையமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அது முதலில் எல்.ரீ.ரீ.ஈ யிலிருந்து வந்து சரணடைந்தவர்களையும் சந்தேகத்தின்பேரில் கைது செய்தவர்களையும் ஏற்கத் தொடங்கிற்று. தெல்லிப்பழை முகாம் 1998 நவம்பர் மாதம் நிறுவப்பட்டது. பார்க்கவும் "பிந்துனு வெவ புனர்வாழ்வு முகாமில் 2000 ஒக்டோபர் மாதம் 25ம் திகதியன்று நடந்தவை பற்றிய ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் விசாரணை அறிக்கை" பக்கம் 18.

எவ்வாறாயினும் ஏனைய இரண்டு புனர்வாழ்வு மையங்கள் போல் பிந்துனுவெவ முகாமும் விளையாட்டு - இளைஞர் விவகார அமைச்சின் ஆதரவில் இயங்கிய தேசிய சேவைகள் சங்கத்தினால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்ததாகும்.¹⁷

புனர்வாழ்விற்கான தகுதியையும் ஒருவரின் தடுப்புக் காவலின் காலத்தையும் தீர்மானிக்கின்ற வேலையானது, ஜனாதிபதியால், அவசரகால சட்டத்தின் நிபந்தனைகளின் படி நியமிக்கப்பட்ட ஆலோசனை குழுவின் பொறுப்பாகும். இந்தக் குழுவானது பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளருடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது. இந்தக் குழு எவ்வாறு தீர்வுகளை எடுக்கிறது என்பது புனர்வாழ்வு முகாமில் வதிபவர் அங்கே எந்த வகையில் தடுக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதைப் பொறுத்தே அமைகிறது. அதாவது ஒருவர் பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டவாக்கத்தின் 9 ஆவது பிரிவின் கீழ் அல்லது அன்று நடைமுறையிலிருந்த அவசரகால ஒழுங்குகளின் 17-19 பிரிவுகளின் கீழ்வரும் "தடுத்துவைக்கப்படுபவராகவோ" அல்லது பொலிசாரிடமோ இராணுவத்திடமோ சரணடைந்த "சரணாகதியாளராகவோ" இருக்கின்றார்

இதில் அடங்கியுள்ளவை தொடர்பாக இதற்குப் பின் குறிப்பிடுகையில் "ஆணைக்குழு அறிக்கை" என்றே குறிப்பிடப்படும். மேற்படி ஆணைக்குழு அறிக்கைக்கு பார்க்க. www.brynmawr.edu/peacestudies/srilanka/bindunuwewa

- ¹⁷ முகாமிலிருந்த உத்தியோகத்தார்கள் யாவரும் தேசிய இளைஞர் சேவை சங்கத்தின் ஊழியர்கள். இன்னும் இங்கு வேலை செய்தவர்களுக்கும் முகாமில் தடுப்புகாவலில் வைக்கப்பட்டவர்களுக்கும் சில பயிற்சி திட்டங்களை செயற்படுத்துவதில் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு முகவர் நிலையம் என்னும் அமைப்பும் ஓர் உள்ளூர் சர்வதேச அரசசார்பற்ற நிறுவனமும் ஈடுபட்டிருந்தது. நம்பத் தகுந்த தகவல்களின்படி இந்த முகாமானது 1997 இல் விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் விவகார அமைச்சினால் கையேற்கப்பட்டுவிட்டது. இது முன்னர் ஜனாதிபதி செயலகத்தின் ஏற்பாட்டில் திறைசேரியோடு நேரடி தொடர்புடையதாய் இருந்தது. இதே தகவலின் படி, இளைஞர் விவகார அமைச்சினோடு முகாம் இணைக்கப்பட்டதால் அதற்குக் கிடைத்த நிதியின் பெரும் பகுதியை இழக்க நேர்ந்தது. இந்த முகாமின் பாதுகாப்பிற்காக பண்டாரவளை பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து சிறு பொலிஸ் பிரிவே நியமிக்கப்பட்டிருந்தது. 1998-99 இன் பிற்பகுதியில் கப்டன் அபேரத்ன புனர்வாழ்வு முகாமுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டுமென பண்டாரவளை பொலிஸிடம் கேட்டபோது, HQI, SSP தம்மால் மேலதிக பாதுகாப்பு வழங்க முடியாதென பதிலளித்தனர். விசாரணை ஆணைக்குழு முன்னால் பொலிஸ் அதிகாரிகளுக்கிடையே பரிமாறப்பட்ட கடிதங்கள் கையளிக்கப்பட்டன. இக்கடிதங்கள் ஆணைக்குழுவினால் ஆணைக்குழு அறிக்கை பின்னிணைப்பில் பட்டியல் இடப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக ஆணைக்குழு அறிக்கையில் இது விவாதிக்கப்படவில்லை.

என்பதைப் பொறுத்தே அமைகிறது.¹⁸ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த எவரும் எந்தக் குற்றச் செயலுக்கும் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவரோ அபராதம்

¹⁸ 1947 ஆம் ஆண்டு பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு சட்டக் கட்டளைப்படி, பகுதி 5, இல 26 (மாற்றப்பட்டது) ஜனாதிபதிக்கு அவசரகால நிலைமையை பிரகடனம் செய்வதற்கு அதிகாரம் உண்டு. அப்பிரகடனம் (ஒவ்வொரு மாதமும் பாராளுமன்றத்தினால் உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டும்) சட்டத்தின் அதிகாரத்தை தானாகவே பெற்றுக்கொள்கின்றது. இந்தச் சட்ட ஒழுங்குகள் ஒரு அரசாங்கத்திற்கு - பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் ஊடகவோ அல்லது பொதுமக்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியினூடகவோ இயங்குகிறது.

எந்த வித வழக்கோ குற்றச்சாட்டோ இன்றி நாட்டின் பிரஜைகளை தேடுதல் செய்யவும் கைது செய்யவும் மேலும் பல சிலில் உரிமைகள் அரசியல் உரிமைகளை கட்டுப்படுத்தவும் என்று பெரியளவிலான அதிகாரங்களை வழங்குகின்றது. பிந்துனுவேவ முகாம் தாக்குதல் நடைபெற்றபோது நடைமுறை அதிகாரத்திலிருந்த அவசரகால சட்டமானது 2000 மே 3ஆம் திகதி ஜனாதிபதியினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதாகும். (நானாவித முன்னேற்பாடுகள், அதிகாரங்கள்) இது அவசரகால சட்ட ஒழுங்குகள் இல1, 2000 என அழைக்கப்படுகிறது 17-20 வரையிலான சட்ட ஒழுங்குகள் பலவகையான அனுமதிக்கப்பட்ட தடுப்புக்காவல்கள், ஒவ்வொன்றும் வித்தியாசமான நடைமுறைகள் காலங்களைக் கொண்டவையாகவே காணப்படுகின்றன அவசரகால சட்டம் 14 (ER17) "தடுப்பு மறியல்" முறையை அனுமதித்தது. இதன் மூலம் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளரிடமிருந்து "தேசிய பாதுகாப்புக்கோ பொதுமக்கள் ஒழுங்குக்கெதிராகவோ இயங்காத தடுப்பதற்கான" நோக்கோடு ஒரு வருடத்திற்கு தடுத்து வைக்கும் ஒருவர் அவசரகால ஒழுங்குகளை மீறுவதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டாலோ அல்லது சந்தேகிக்கப்பட்டாலோ அவரை விசாரணை செய்து அறியும் நோக்கோடு கைது செய்து தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்படலாம் என்கிறது. அத்தகைய "விசாரணை செய்வதற்கான தடுத்து வைத்தல் ஒருவரை வழக்கு தாக்கல் செய்யாது 9 மாத காலவரை தடுத்து வைக்க அனுமதிக்கிறது." சட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கை 20 "புனர்வாழ்வுவிற்காக தடுத்து வைத்தல்" பற்றி விளக்குகின்றது. இதன்படி ஏற்கனவே அவசரகால சட்டத்தின் 17-19 (ER) கீழ் அல்லது பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டவாக்கத்தின் 1979, 9 ஆவது பிரிவின் கீழ் ஏற்கனவே தடுத்து வைத்தவர்களுக்கும் இது பொருந்தும். இதன் அர்த்தம் என்னவெனில், ஏற்கனவே ஒருவர் தடுப்புக்காவலில் இருக்கும் பட்சத்தில் அதனோடு மேலதிகமாக இந்த புனர்வாழ்வு கட்டளைக்காலம் இடம் பெறும். இராணுவத்திடமோ அல்லது பொலிசிடமோ சரணடைந்தவர்களின் தடுப்புக் காவலானது அவசரகால சட்டம் 20 (ER) இன் சட்ட விதிகளுக்கமைய கடைபிடிக்கப்படும் இத்தகையவர்கள் முன்னர் விசாரணை செய்யப்பட்டு சிறிது காலத்துள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். 1996 இல் இருந்து அவசரகாலச் சட்டம் யாராவது சரணடைந்தால் இயல்பாகவே புனர்வாழ்வு முகாமிற்கு அனுப்பப்படுவதை தேவைப்படுகிறது. இது தமது சொந்தப் பாதுகாப்பிற்காக பொலிசாரிடம் சென்றவர்களுக்கும் இது பிரயோகிக்கப்பட்டது. பார்க்கவும் "சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை," இலங்கை, புதிய அவசரகாலச் சட்டம் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு தேய்வு," ஐலை 2000 (ASA 37/19/00) பக்கம் 7-13 கூடவே இன்போம் (inform) "அவசரகாலம் (நானாவித முன்னேற்பாடுகள் அதிகாரங்கள்) சட்ட ஒழுங்கு No 1-2000" பற்றிய மீளாய்வு, 15 மே 2000

விதிக்கப்பட்டவரோ அல்லர்.¹⁹ பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழோ அல்லது அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளின் கீழோ (PTA or ER) தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்போருக்கு தகுதியான புனர்வாழ்வும் அதற்குரிய கால நிர்ணயமும் பற்றித் தீர்மானிப்பதற்கு நான்கு உறுப்பினரைக்கொண்ட ஆலோசனைக் குழுவுடன்²⁰ கலந்தாலோசித்து பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் தீர்மானிப்பார். இதன் பேராய் வரும் "புனர்வாழ்வுக் கட்டளை" புனர்வாழ்வினதும், தடுப்புக் காவலினதும் கால நிர்ணயம் தனிப்படக் குறிப்பிடத்தேவையாகும். ஆனால் "தடுப்புக் காவலில் இருப்பவரைப்" பொறுத்தவரைப் இத்தகைய புனர்வாழ்வுக் கட்டளையை²¹ நிறுவி, அவசரகால ஒழுங்கு விதிகளால் ஆக்கக்கூடிய (புனர்வாழ்வு அல்லது தடுத்து வைத்தல்) காலம் வகுத்துக் கூறப்படுவதில்லை. தடுப்புக்காவலில் இருப்போருக்கான "புனர்வாழ்வுக்" காலம் பற்றிக் கணிசமான அளவு, நிச்சயமற்ற குழப்ப நிலையே உள்ளது.

¹⁹ 2000 ஆண்டில் சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை வெளியிட்ட அவசரகால சட்ட ஒழுங்குகள் (ER) பற்றிய அறிக்கை பின்வருமாறு கூறுகின்றது. இலங்கை கைச்சாத்திட்ட சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் சமவாயத்தை (ICCPR) இது மீறுகிறது. ICCPR பின்வருமாறு கூறுகின்றது கைது செய்யப்படும் அனைவருக்கும் ஏன் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று அறிவிக்க வேண்டும். அத்தோடு "யாராவது ஒருவர் குற்றவியல் நடத்தைக்காக கைது செய்தோ, தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டோ இருந்தால் உடனடியாக நீதியரசர் முன்னிலையில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் பின்னர் நியாயமான கால அடைவுக்குள் வழக்குத் தொடரப்படவேண்டும் அல்லது விடுதலை செய்யப்படவேண்டும்." பார்க்கவும் சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை "இலங்கை புதிய அவசரகால சட்டம் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு" தேய்வு, ஜூலை 2000 (ASA/19/00 பக்கம் 13)

²⁰ ஆலோசனைக் குழுவானதுயானது மேன் முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதிபதி ஆனந்த கிறேறோ (Ananda Greero) வினால் தலைமை தாங்கப்பட்டது.

²¹ ஜனாதிபதி விசாரணை ஆய்வுக்குழுவிற்கு சிவில் உரிமை இயக்கம் சமர்ப்பித்த பெறுமதிமிக்க ஆய்வு சுட்டிகாட்டுவது என்னவெனில், கட்டளையானது எவ்வளவு காலத்திற்கும் நீடிக்கலாம், ஒருவருக்கு புனர்வாழ்வுக்கென ஒரு கட்டளைக்கு மேலே வழங்குவதற்கான விதியில்லை எவ்வாறாயினும் ஒருவர் தனது பயிற்சியை முடித்ததும் அவரை விடுதலை செய்வதற்கான பரிந்துரையை வழங்குவதற்கான அதிகாரத்தை ஆணையாளர் நாயகத்திற்கு ஒழுங்கு விதிச்சட்டம் 20(b) (2) (d) இடமளிக்கின்றது. இதன் மூலம் அறியவருவது என்னவெனில், புனர்வாழ்வு கட்டளையில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்னர் விடுதலை என்பது இயல்பாக நடைபெறுவதில்லை (ஆணைக்குழு அறிக்கை பக்கம் 28-9). சிவில் உரிமை இயக்கத்தினால் பிரசுரிக்கப்பட்ட தடுப்புக் காவல் பற்றிய ஆய்வு "புனர்வாழ்வும் சரணடைதலும் என்ற பின்னணியில் தடுத்து வைத்தல்" என்ற தலைப்பில் ஜனவரி 13 - 14, 2001 வீக் என்ட் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது. இது இல 4 சார்ல்ஸ் சேர்க்கஸ், கொழும்பு-3 இல் உள்ள நடேசன் நூல் நிலையத்தில் கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ளது.

"சரணடைவோர்" எனச் சொல்லப்படுபவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவசரகால ஒழுங்கு விதிகள் மிகவும் தீர்க்கமாகவுள்ளன. சரணடைவோர் புனர்வாழ்வு பொது ஆணையாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு பத்து நாட்களுக்குள் ஒரு புனர்வாழ்வுக் கழகத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும். அதே பத்து நாட்களுக்குள் யாரிடம் அவன் சரணடைந்தானோ அவர்தான் அவனை புனர்வாழ்வு பொது ஆணையாளரின் ஒப்படைத்ததாக பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆலோசனைக் குழுவானது குறிப்பிட்ட சரணடைந்தவர் நிலையை கவனத்திலெடுத்து அவருக்கு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கான தகுதியைத் தீர்மானிப்பார். இந்தச் செயற்பாடானது மாதக்கணக்கில் நீடிக்கலாம். சரணடைந்தவர் புனர்வாழ்வு முகாம்களில் இருந்து கொண்டிருக்கும் போதும் இது நடந்திருக்கலாம். புனர்வாழ்வுக்கு சிபாரிசு செய்யப்படும் பட்சத்தில் சரணாகதி அடைந்தவனின் ஆரம்ப தடுப்புக் காவல் நிலை 03 மாதத்திலிருந்து 12 மாதம் வரை நீடிக்கலாம். இதனோடு ஒட்டியதாக இக்காலகட்டத்தில் புனர்வாழ்வு பொது ஆணையாளருக்கு மேலதிகமாக புனர்வாழ்வுக் காலத்தை மும்மூன்று மாதங்களாக 12 மாதங்களுக்கு கூட்டுவதற்கான அனுமதியும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.²² சரணடைந்தவர்கள் ஆகக்கூடியது இரண்டு வருடங்கள் தடுத்து வைக்கப்படலாம். ஐயப்பாடு மிகக்குறைவான நபர்களின் கால எல்லைத் தீர்மானங்கள் கூட சிக்கல், நமுவல் தன்மையுடையவைகளாக இருப்பதால் தடுப்புக் காவலில் இருப்பவர் எப்பொழுது விடுதலையாவார் என்பது நிச்சயமற்றதாகவே இருக்கின்றது.

24ஆம் திகதி கப்டன் அபேரத்னவிடம் தாம் தமது விடுதலைக் காலத்துக்கு மேலாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாக நம்புவதாக முகாமின் தடுப்புக்காவலில் இருந்தவர்கள் செய்த அழுத்தமான முறைப்பாடு ஆனது ஆச்சரியத்திற்கு இடமில்லாத ஒன்றாகவே இருந்திருக்கும். இவர்களது நம்பிக்கைகள், எந்த நபரைப் பொறுத்தும் சரியானதே என நிரூபிக்க ஆதாரமில்லாததாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் இவர்களது இறுதி விடுதலைக் காலங்களைத் தீர்மானிப்பதற்கான ஒரு செயல் முறை இல்லாமல் இருப்பது இவர்களுக்கு அந்தர நிலையையும் அமைதியின்மையையும் ஏற்படுத்துகின்றது. உண்மையில் பிந்துனுவெவவிலும் ஏனைய முகாம்களிலும் இந்த வகையான முறைப்பாடுகளின் ஒரு வரலாறே உண்டு. புனர்வாழ்வு உதவிப் பொது

²² புனர்வாழ்விிற்காக தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டவர்கள் ஏற்கனவே "தடுப்பு மறியல்" "விசாரணைக்கான தடுப்பு" என்ற பெயர்களில் அவசரகாலச் சட்ட ஒழுங்குகளால் (ER) அல்லது பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தினால் (PTA) குறிக்கப்பட்டவற்றின் கீழ் நெடுங்காலமாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். எஸ்.ரீ.ஈ யினோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் தடுப்புக் காவல்களுக்கிடையே அங்கும் இங்கும் பலமுறை தள்ளப்படுகின்றார்கள்.

²³ ஆணைக்குழு அறிக்கை, பக்கம் 32

ஆணையாளரான கேர்ணல் எம்.ஏ. விபுலகுணே, ஆணைக்குழு முன்னிலையில் அளித்த சான்றுறுதியின்படி, பிந்துனுவெவ முகாம் தாக்குதல் நடந்த அந்த ஆண்டில் சிலகாலத்துக்கு முன்னர், அங்கு தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களில் விவாகமானவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்யவேண்டுமென்றும் ஏனையவர்களை ஆறுமாதத்திற்கு பின்னர் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்றும் ஒரு கோரிக்கையை கேர்ணல் விபுலகுணேயிடமும் பிந்துனுவெவ நிர்வாகிகளிடமும் கொடுத்திருந்தனர். விபுலகுணே தான் பாதுகாப்பு அமைச்சுக்கு அதைக் கையளித்ததாகவும் அதற்கு, தடுப்புகாவலின் கால எல்லையை சரியான வகையில் முறைப்படுத்த முடியாமல் இருப்பதாக அவர்கள் அதற்கு பதில் அளித்திருந்ததாகவும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.²⁴ ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை மேலும் பெண்களின் புனர்வாழ்வு மையமான "மெத்செவன" விற்கு விஜயம் செய்தபோது அங்கு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களுக்கு தமக்கு தாம் விடுதலை செய்யப்படும் திகதி தெரியாதென்றும் ஆனால் தாம் எப்போது வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போவார்கள் என்பதை அறிய ஆவலாய் இருப்பதாகவும் அறிவித்தார்கள் என்றும் கூறுகின்றது.

ஏனைய விடயங்கள் மேலும் நிலைமையைக் சிக்கலாக்குகின்றது. முதலாவது "சரணடைபவர்களின்" வகையில், பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளின் பயத்தின் காரணமாகத் பொலிசாரிடமோ, இராணுவத்திடமோ தஞ்சமடைபவர்கள் ஆணைக்குழு இது பற்றிச் சொல்லுகையில் இவர்களைச் "சரணடைவோர்" என்று கூறுவது பிழை என்றும் இவர்கள் எந்தவித குற்றமோ அல்லது அதற்கான சந்தேக பேர்வழிகளோ அல்லது இவர்கள் ஏதோ ஒரு குற்றஞ் செய்தார்கள் என்று குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்களுமல்லர் என்பதே இதற்கு காரணம். ஆகவே இவர்கள் பாதுகாப்பையே தேடுபவர்கள். அத்துடன் இவர்களை "தடுப்புக் காவலுக்குரியவர்களுக்கும்," "சரணடைந்தவர்களுக்கும்" எனக் கருதப்படும் புனர்வாழ்வு முகாமில் வைத்திருக்கக் கூடாது.²⁵ இன்னும் ஆணைக்குழு தெரிவிக்கையில், பிந்துனுவெவ தாக்குதலிலிருந்து தப்பிய 14 பேர்களில் ஒருவன் இந்த வகைக்குரியவனே, எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினால் கைது செய்யப்பட்டபோது அவர்களிடமிருந்து தப்பி ஓடியவன் அல்லது வன்னியில் தன் குடும்பத்தை பார்க்கப்போனபோது அவர்களால் கடத்தப்பட்டுத் தப்பியவன், எல்.ரீ.ரீ.ஈ யின் அதிகாரத்திலிருந்து தப்பியவனை ஒருபோதும் அவன் விருப்பத்திற்கு மாறாக தடுத்து வைத்திருக்கக் கூடாது என்று ஆணைக்குழு சரியாகவே இது பற்றிச் சொல்கின்றது.

இரண்டாவதாக ஆணைக்குழு இன்னும் முக்கியமான அடிப்படை விடயங்களைப் பற்றி சொல்கின்றது. அதாவது புனர்வாழ்வு மையங்கள் வெவ்வேறு நிலைமைகளுட்பட்ட "தடுப்புக் காவலுக்குரியவர்களையும்"

²⁴ மேற்கண்டவாறு, பக்கம் 29

²⁵ மேற்கண்டவாறு, பக்கம் 30

"சரணடைவோரையும்" ஒன்றாக கலந்து வைத்துள்ளது.²⁶ "சரணடைந்தவர்கள்" ஏதோ ஒருவகையில் எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினரைப் புறக்கணித்தவர்கள். அதே நேரத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்போர் அனேகமாக எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினரிடம் அதிக விசுவாசத்தைக் காட்டுவோர்.²⁷ இந்த இரு வகையான ரீதியில் முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்போருக்குரிய புனர்வாழ்வு பற்றிய கருத்தும் தன்மையும் அதன் பொருத்தப்பாடும் வேறுபடும். இதனோடு சம்பந்தப்பட்ட இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியில் ஆணைக்குழு எல்.ரீ.ரீ.யினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. அதாவது சரணடைந்தவர் என்ற மறைப்பில் எல்.ரீ.ரீ.ஈ தனது "ஒற்றன்" அல்லது "மிக முக்கியமான" இயக்க உறுப்பினரை முகாம்கள் ஊடுருவவைத்து முகாமின் வேலைகளை சீர்குலைக்கலாம். சரணடைந்த ஒருவர் எத்தகையவர் என்பதை ஆலாசனைக்குழு பரிசீலித்து முடிவிற்கு வருவதற்கு முன்னர் அவர் அங்கே மாதக்கணக்கில் தங்கியிருப்பார். இன்னும் ஆலாசனைக் குழுவின் முடிவு பிழைக்கு அப்பாற்பட்டதும் அல்ல. ஆகவே இன்னும் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்போரில், இளைஞர்கள் பலர் பலவிதமான பரந்த, வித்தியாசமான அனுபவங்களை உடையவர்களாய் உள்ளனர். சிலர் உண்மையாகவே எல்.ரீ.ரீ.ஈ யில் அங்கத்தவராய் இருந்தவர்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் சிறு ஆதாரங்களோடு அல்லது எந்தவித ஆதாரமும் இல்லாது "பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டவர்கள் என்ற வெறும்

²⁶ ஆணைக்குழு அறிக்கை பின்வருவனவற்றை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அவசரகாலச் சட்ட ஒழுங்குகளின் படி, இரண்டு வகையாக தடுத்து வைக்கப்படுவோருக்கு உண்மையில் இரண்டு வகையான புனர்வாழ்வு மையங்கள் உண்டு: சரணடைந்தவர்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட "பாதுகாப்பிற்கான வதிவிட மையம்" அடுத்தது தடுப்புக் காவலில் உள்ளவர்களுக்கான "இளைஞர் அபிவிருத்தி பயிற்சி மையம்" (ஆணைக்குழு அறிக்கை பக்:30) பிந்துனுவெவ முகாம் இவை இரண்டையும் ஒரே இடத்தில் ஒரே உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டது.

²⁷ உண்மையில் எல்.ரீ.ரீ.ஈ அமைப்பினருக்கு பிந்துனுவெவவிலும் ஏனைய இடங்களிலும் முகாம்கள் இயங்குவதில் சந்தோஷம் இருக்கவில்லை என்று சான்றுகள் கூறுகின்றன. எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினருக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை 2002 இல் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னர் பிந்துனுவெவ முகாமிலிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டவர்கள் எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினரின் துன்புறுத்தல்களுக்கு இலக்காகினர் என்று தகவல்கள் கூறுகின்றன. யுத்த நிறுத்தம் ஏற்பட்டதற்கு பின்னர் அதனோடு பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டவாக்கத்தின் (PTC) நடைமுறை தடை செய்யப்பட்டதும் பிந்துனுவெவ புனர்வாழ்வு முகாமிலிருந்து வெளியேறியவர்களுக்கு எதிராக எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினர் அச்சுறுத்தி, கொன்றும், கைது செய்யப்பட்டும், தலைமறைவாகப்போகும் படியும் செய்யப்பட்டனர்.

சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள்.²⁸ இறுதியாக பத்து வயது பிள்ளைகள் முப்பது வயதின் நடுப்பகுதியில் இருக்கும் ஆண்களோடு அடைத்து வைத்திருப்பது புனர்வாழ்வு என்ற இலட்சியத்திற்கு குறைவாய் இருப்பதோடு பிள்ளைகள் உரிமையை பேணுதல் என்ற சர்வதேச சட்டத்தை (இலங்கையும் இதில் கையெழுத்திட்டுள்ளது) மீறுவதாக இருக்கும்.

சுருக்கமாக சொல்வதானால் இங்கு புனர்வாழ்வு அமைப்பு ஒரு நிலையான அல்லது தர்க்க ரீதியான சட்ட முறைகளின் அடிப்படையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாய் இல்லை. மறுவளமாக புனர்வாழ்வு முகாமின் உண்மையான நடவடிக்கைகள் "சர்வதேச ரீதியாக விதித்துரைக்கப்படும் "புனர்வாழ்வு" மாதிரிகளிலிருந்து வெகுதூரம் தள்ளிப் போனதாகவே உள்ளது. இந்தச் சர்வதேச புனர்வாழ்வு மாதிரிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே, புலிச்சிறுவர்களை படையணிகளில் சேர்கின்றார்கள் என்று வெளிவிவகார அமைச்சு புலிகளுக்கெதிராகப் பிரசாரம் செய்கின்றது.²⁹ பிந்துனுவெவவில் இடம் பெற்ற "புனர்வாழ்வானது" தொழிற்பயிற்சி, நாளாந்த சமய அனுட்டானம், கணிதம், ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்களம் ஆகியவற்றின் அடிப்படை கல்வி என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த இளம் பராயத்தவருக்கு இது வழங்கப்பட்டது. ஒழுங்கான சமூக சேவையும் பயிற்சியும் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் உண்மையான

²⁸ படுகொலைகள் காரணமாக மலைநாட்டு மக்கள் கோபமுற்று கொதித்தெழுந்ததால் மூன்று நாட்கள் மலைநாட்டை வன்முறை பெரிதும் அதிரவைத்தது. இதற்கு முக்கிய காரணம் படுகொலைகளால் இறந்துபோன 27 பேரில் 2 பேர் மலைநாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாகும். அவர்களில் ஒருவர் அடையாள ஆவணங்கள் சரிவரக் காணப்படாததன் காரணத்தினால் பிந்துனுவெவ முகாமிற்கு வந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிந்துனுவெவ படுகொலை காரணமாக மலைநாட்டுத் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் காட்டிய எதிர்விளைவுகள் பற்றிய சுவாரஸ்யமான கருத்துப் பரிமாறலுக்கு ஜெனத் மக்கன் மார்க்கர் தினேஷா சமரரத்ன, அமால் டி சிக்கேரா, எழுதிய "பிந்துனுவெவவுக்கு அப்பால்: உடைந்த வாஸியை மீளக்கட்டுதல்" கட்டுரையைப் பார்க்கவும். சட்டத்துறை, இலங்கை பல்கலைக்கழகம், 2003

²⁹ பார்க்கவும் டி.பி.எஸ் ஜெயராஜ் எழுதிய "பிந்துனுவெவ படுகொலைகள் உள்ளே நடந்த கதை" Tamil times, ஒக்டோபர் 15 Oct 2000 இது முதலில் 29 ஒக்டோபர் 2000 29 OCT 2000 Sunday Leader இல் பிரசுரமானது. வெளிவிவகார அமைச்சின் "ஆயுத போராட்டம், பிள்ளைகள் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கம்: இலங்கைப் பிரச்சனை" என்ற தலைப்பிட்ட பிரசுரம் ஒன்றை அக்கட்டுரை குறிப்பிடுகின்றது. இச்சிறுபிரசுரம் வின்னிபெக், செப்டெம்பர் 2000 நடந்த போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் என்ற மாநாட்டில் விநியோகிக்கப்பட்டதாகும். இலங்கை அரசு பிந்துனுவெவவில் செய்யும் பெரியளவிலான வேலைகளை அது வெளிக்கொணர்கின்றது.

உளவியல் ரீதியான ஆற்றுப்படுத்தல்கள் இடம்பெறவில்லை.³⁰ எவ்வாறாயினும் கப்டன் அபேரத்னா தெல்லிப்பழை முகாமில் உள்ள தனது சகபாடிபோல் தடுப்புக் காவல் முடிந்து அங்கிருந்து வெளியேறுவோருக்கு வேலை ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுப்பதில் மிகவும் உதவுபவராக இருந்தார்.

நடைமுறையில் "புனர்வாழ்வு" என்பது அங்கு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் பொலிசாராலோ இராணுவத்தினராலோ சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்படுவதற்கு காரணமாய் இருந்த எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ யினரோடு அல்லது வேறு காரணிகளிடமிருந்தோ விடுபட்டு வாழும் மாற்று இடைவெளியை மிகச்சிறப்பாக தந்ததோடு, போரில் முழுமூச்சாக ஈடுபடுவதிலிருந்து தாம் வாழ்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களை சீர் அமைக்கவும் வழிவகுத்தது.³¹

புனர்வாழ்விற்கான மூலவளம் போதாமை இருந்த போதும் அந்த முகாமுக்கு வருகைதந்து அதன் நடவடிக்கைகளை கவனித்தவர்களினால் கொடுக்கப்பட்ட அபிப்பிராயங்களின் படி முகாம் நன்றாக நிர்வாகிக்கப்பட்டதாகவும் அங்கு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் ஒப்பீட்டளவில் நன்றாகவே கவனிக்கப்பட்டதாகவும் கூறியுள்ளனர். உதாரணமாக ஆணைக்குழு அறிக்கை இந்த நாட்டின் யுனசெப் (UNICEF) பிரதிநிதியாக இருந்த கொலின் கெலன்னி நவம்பர் 1999 இல் இந்த முகாமுக்கு விஜயம் செய்தபோது கூறியதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. "எல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டுச் சொல்லும்போது, தேவையான மூலவளங்கள் இல்லாத போதும் முகாம் நல்ல கவனிப்பையும் புனர்வாழ்வு வேலைகளையும் வழங்குகின்றது. குறிப்பாக கப்டன் அபேரத்ன முகாமைக் கவனிக்கின்ற தன்மையானது பாராட்டுக்குரியது" என்று அவர்

³⁰ பிந்துனு வெவ முகாமின் இருப்பின் இறுதி வருடத்தில் அங்கே வேலை செய்த உத்தியோகத்தார்களுக்கான மனோவியல் ஆலோசனை சம்பந்தமான பயிற்சிகள் பல நடாத்தப்பட்டன. ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை பக்கம் 46.

³¹ இளம் தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களோடு வேலைசெய்த முன்னைய தமிழ் பயிற்றுனர் ஒருவரின் கூற்றுப்படி முகாமிற்கு வருகை தந்ததன் காரணமாக தடுப்புக் காவலில் இருந்தோரினது வாழ்க்கைத்தரம் குறிப்பிடக்கூடிய முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதாக சொல்லப்பட்டது. பொருளாதார ரீதியாக முன்பைவிட மிக முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தனர். இன்னும் தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களுக்கும் அங்கிருந்த உத்தியோகத்தார்களுக்குமிடையேயும் குழ இருந்த உள்ளூர்வாசிகளுக்குமிடையே நல்லுறவு நிலவியதாக அறியப்படுகின்றது.

கூறியது கவனிப்புக்குரியது.³² நிச்சயமாக முகாமினது சூழல் ஒரு சிறைச்சாலைக்குரியதாய் இருக்கவில்லை முகாமின் பாதுகாப்பு லேசானதாகவே இருந்தது. அங்கிருந்தவர்களைக் காண குடும்ப அங்கத்தவர்கள், மனைவிமார் அடிக்கடி இரவு வருகைகளையும் மேற்கொண்டனர். அத்தோடு தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்கள் கப்டன் அபேரத்னவின் அனுமதியோடு முகாமிலிருந்து வெளியே போவதும் வருவதுமாய் இருந்தனர். தங்களுக்குத் தாங்களே சமைக்கும் சாப்பாட்டுக்குத் தேவையானவற்றை முகாமில் இருந்தவர்களே பண்டாரவளை நகரில் வாங்குவதற்குச் சென்று வந்தனர். இதேவேளை முகாமில் இருந்த சிரேஸ்ட அதிகாரிகளால் அளவுக்கதிகமான, நியாயமற்ற உடல் ரீதியான தண்டனைகள் கொடுக்கப்பட்டன என்பது பற்றி தகவல்கள் வெளிவந்துள்ள போதும் குறிப்பாக இலங்கையில் உள்ள முறையான சிறைச்சாலை அமைப்புக்களோடு ஒப்பிடும்போது இந்த புனர்வாழ்வு முகாமின் சூழல் பகைமையுணர்வற்றதாகவே இருந்தது.³³ இருந்தபோதும் அதிகாரம் என்பது முகாமின் இயக்கப்பாடுகளிலிருந்து இல்லாது போய்விடுவதில்லை, அதாவது முகாமானது கிளர்ச்சிப் போக்குடைய தமிழ் இளைஞர்களை அரச அதிகாரத்துக்குப் பணிந்து போகும் பிரஜைகளாக்குகின்ற நோக்குடனேயே அமைக்கப்பட்டதாகும். அங்கே முகாமின் பொறுப்பதிகாரியை (OIC) கைகள் இரண்டையும் கூப்பி "சாந்தி" என்று சொல்லி அழைக்கவேண்டும் என்னும் கோரிக்கையானது மிகவும்

³² ஆணைக்குழு அறிக்கை பக்கம் 42

³³ இதற்கு எதிர்மறையான தகவல்களுக்கு பார்க்கவும் "தடுப்புக் காவலில் இருந்த தமிழர்கள் படுகொலையைத் தொடர்ந்து: AESP ஒரு S.E.P அங்கத்தவர் இலங்கை புனர்வாழ்வு முகாமில் தன்னுடைய காலங்கள்" பற்றி கூறியவை உலக சோஷலிச இணையத்தளம் (www.wswe.org/arecle/2000nov2000/sri-no03.html) 3 நவம்பர் 2000 இக்கட்டுரையானது 1997 இல் ஏழு மாத காலமாக பிந்துனுவெவ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த செல்லையா ராஜ்குமாரின் அனுபவத்தை வெளிக்கொணர்கின்றது. கப்டன் அபேரத்னாவை மிகக்கடுமையான், இனத்துவேசம் மிக்கவராகவும் காண்பித்ததோடு தடுப்புக் காவலில் இருப்போர் அவருக்கு கீழ்ப்படியாத சந்தர்ப்பங்களில் அடித்தும் பொதுவாக அச்சுறுத்துவராகவும் இருந்தார் என கூறுகின்றது. இன்னும் முகாம் பற்றி முதல் நேரடி தகவலுக்கு பார்க்கவும் எஸ்.மனோரஞ்சன் எழுதிய "பிந்துனுவெவ படுகொலைகள்," அமுது நவம்பர்/டிசம்பர் 2000. இங்கே கலாச்சார மையத்தினால் நடத்தப்பட்ட நாடகப் பட்டறையையும் அங்கு வாழ்ந்தவர்களையும் பார்க்கச் சென்றபோது நடந்த கதையை இது சொல்கின்றது. மனோரஞ்சனின் கருத்துப்படி அங்கே தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் தாம் விடுதலை பெற்றுப்போவதற்கு ஆவலாய் இருந்தனர் என்றும் கப்டன் அபேரத்னா, சூழ இருந்த கிராமத்தவர் ஒரு நாள் புலிகள் வந்து தடுப்புக் காவலில் இருப்பவர்களை விடுவிப்பதற்காக தங்கள் கிராமத்தை தாக்குவார்கள் என்ற பயத்தில் இருப்பதாகவும் கூறியதாகக் கூறினார். ஆனால் நிர்வாகத்திற்கும் தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களுக்கும் மத்தியில் எந்தவித பதட்டநிலையும் இருக்கவில்லை என்றும் அவர் தகவல் தருகின்றார்.

வெளிப்படையாகத்தெரியும் முறைப்படுத்தப்பட்ட ஆதரவு காட்டுவது போன்ற உறவுமுறையாகும்.³⁴ முகாமில் தடுப்புக் காவலிலுள்ள, குறிப்பாக வயது முதிர்ந்த, விவாகமானவர்களுக்கு இந்தவகையான செயற்பாடானது ஆச்சர்யத்துக்குரியதில்லையென்றாலும் வெட்கக்கேடானது என்பதைக் கண்டிருப்பர்.³⁵

ஆணைக்குழு விசாரணையின் போது கிடைத்த சாட்சிகள் தாக்குதலுக்குப் பின்னர் பிறமூலங்களில் இருந்து கிடைத்த அறிக்கைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்கள் அவ்வூர் சமூகத்தோடு நல்லுறவையே மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பது தெளிவாகிறது. தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்கள், சிரமதானம் போன்ற சமூக சேவைகளை தமது அயலிலுள்ள மக்களுக்கு செய்தனர். இன்னும் உள்ளூர் சமய விழாக்களில் பங்குபற்றினர். தாக்குதல் நடந்தபோது முகாமில் முன்னர் தடுப்புக் காவலில் இருந்த இருவர் பண்டாரவளையில் அமைதியாக வேலை செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். உள்ளூர் மக்கள் முகாமுக்குள் நடந்த கொண்டாட்டங்களில் பங்கு பற்றினர் அத்தோடு தமது சமய அனுட்டானங்களை முன்னிட்டு தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களுக்குத் தானம் வழங்கினார். 1993 இல் எல்.ரீ.ரீ.ஈ யைச்சேர்ந்த ஒருவர் முகாமுக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டதனால் ஆரம்பத்தில் பகைமை நிலவியது என்ற தகவலைத் தவிர, 2000 ஒக்டோபர் மாதம் இடம்பெற்ற தேர்தல்வரை அயலில் இருந்த சிங்களவர்களிடமிருந்து எந்தவித முறைப்பாடும் இடம்பெறவில்லை. தேர்தல் காலத்திலிருந்தே முகாமுக்கு எதிராக சிஹல உறுமயக் கட்சியோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எதிர்ப்புக்காட்டத் தொடங்கினர்.³⁶

³⁴ முகாமுக்கு வழமையாகச் சென்று வரும் ஒருவர் முகாமினதும் அங்கிருந்த அரசாங்க உத்தியோகத்தார்களதும் மனப்பான்மை பற்றிக் கூறியபோது அவர்கள் இம்முகாமில் தடுப்புக் காவலில் இருப்பவர்களை நல்ல நிலையில் வாழவிட்டது அங்குள்ள உத்தியோகத்தார்கள் அவர்களுக்கு செய்த சலுகை என்று குறிப்பிட்டார்கள் என வருத்தம் தெரிவித்தார். இந்த வருகையாளரின் கருத்தின்படி இக்கூற்றின் எதிர்நிலைதான் உண்மை அதாவது, அங்கு தடுப்புக் காவலில் இருப்பவர்கள்தான் அந்த முகாமில் இருப்பதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் தடுப்புக்காவல் "புனர்வாழ்வு" என்கிற முறையை சட்ட ரீதியாக ஆக்கச்செய்வதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு சலுகை செய்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என நம்புகின்றார்.

³⁵ நம்பகமான தகவல் ஒன்றின்படி, 2000ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் கப்டன் அபேரத்ன தேசிய இளைஞர் சேவை சங்கத்திற்கு தடுப்புக் காவலில் இருக்கும் இளைஞர்களிடையே ஒருவித பதட்ட உணர்வுநிலை இருப்பதையிட்டு உஷார்படுத்த கடிதம் எழுதியுள்ளார். இந்த எச்சரிக்கைகளால் ஏதாவது நடந்திருக்குமாயின் அவை என்னவென்று அறிய முடியவில்லை.

³⁶ தாக்குதலுக்குப் பின்னர், முகாமில் வாழ்ந்தவர்கள் எவ்வாறு மிக வசதியான முறையில் வாழ்ந்தார்கள் என்பது பற்றி உள்ளூர்வாசிகள் எரிச்சல் கொண்டது பற்றி செய்திகள் எழுந்தன. உதாரணமாக அவர்கள் படுப்பதற்கு மெத்தைகள், நல்ல சுத்தமான தண்ணீர் பெளசர்களில் கொண்டு குவிக்கப்பட்டமை. இத்தோடு தடுப்புக் காவலில் இருந்த இளைஞர்கள் முகாம் பக்கமாகச் சென்ற உள்ளூர் இளம் பெண்களை கேலி செய்தமை,

4. ஆணைக்குழு கண்டுபிடிப்புகள்

4.1 ஒக்டோபர் 24 இன் நிகழ்வுகள்

தாக்குதலுக்கு முன்னர் முகாம் பற்றிய -அதாவது அதன் நிர்வாகம், அதன் கருத்து ஆகிய இரண்டு விடயமாக பிரச்சனைகள் இருந்தன என்பது தெளிவானதே. ஆனால் அது ஏழு வருடங்களாக எந்தவித பெரிய இடர்பாடுகளில்லாமல் இயங்கிவந்தது என்பதில் எந்த விவாதமும் இல்லை. எவ்வாறு முகாமில் இடம்பெற்ற நிகழ்வு, கட்டுப்பாட்டை மீறி இத்தகைய பயங்கரமும் வன்முறையும் மிக்கதாய் வெடித்தது? இந்தக் கேள்விக்கு பதில் அளிப்பதற்காக ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை, ஒக்டோபர் 24ம் திகதி நடைபெற்ற நிகழ்வுகளுக்கு செல்கின்றது. அப்போதுதான் கப்டன் அபேரத்ன தனது நான்கு நாள் லீவிற்குப் பின்னர் முகாமிற்குத் திரும்பியபோது, முகாமில் தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்கள் அவரிடம் தமது முறைப்பாடுகளை முன்வைத்தனர். அவர் லீவில் இருந்து திரும்பும் வரை லெப்டினன்ட் அபேரத்ன கடமையில் இருந்தார். இறுதியாக,

துன்புறுத்தியமை என்று வேறு முறைப்பாடுகள் எழுந்தன. இவை அனைத்தும் தாக்குதலுக்குப் பின்னர் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவை என்பதால் இவற்றின் முக்கியத்துவமும் உண்மையும் பற்றி தீர்மானிப்பது கடினம். டி. பி. எஸ். ஜெயராஜ் எழுதிய "பிந்துனுவெவ படுகொலைகள்: உள்ளே நடந்த கதை" என்ற கட்டுரையில் இளைஞர்களுக்கெதிரான பகைமை ஒக்டோபர் 2000 ஆண்டு நடந்த தேர்தலின் போது சிங்கள இனவாதிகளின் பிரச்சாரத்தினால் தூண்டிவிடப்பட்டதாக அறிக்கையிடுகிறார்.

³⁷ நீதிபதி குலத்திலக்கவின் ஆணைக்குழு அறிக்கையில் தரப்பட்டுள்ளவற்றிலே பின்வரும் பக்கங்கள் அதிகமாக தங்கியுள்ளன. எதுவாறாயினும் மேற்படி அறிக்கையானது மெருகு பூசப்படாத உண்மையெனக் கூறமுடியாதென்பது முக்கியமாக அழுத்தப்படவேண்டியது. இப்படிச் சொல்லுவதன் மூலம் அது நீதிபதி குலத்திலக்கவினாலும் அல்லது ஆணைக்குழுவின் உத்தியோகத்தார்களினாலும் நேர்மையினமோ அரசியல் நோக்கங்களோ இருப்பதாக சொல்லுவதாக கருதக்கூடாது. மாறாக அவர்கள் தமது கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கு அவர்களிடம் இருந்த சான்றுகளின் தன்மை பற்றி சுட்டிக்காட்டுவதையே குறிக்கும்.

1. எப்போதும் முரண்பட்ட சான்றுகளே தரப்பட்டன. அவற்றின் கோரிக்கைகள் இரு நிலைப்பாட்டுக்கிடையே பார்க்கப்படவேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்வதற்கும் தெளிவான பிரமாணங்கள் வழங்கப்படவில்லை.
2. பொலிஸ் சாட்சிகள் சீரான விதத்திலேயே தமது கதைகளைச் சொல்லிக் கொண்டதன் தன்மையினால் அவர்களுடைய செயற்படாமையை)பாட்டை அது தெளிவான வெளிச்சத்திலே காண்பித்தது.
3. அத்தோடு தப்பியிருக்கும் முகாம் வாசிகள் நம்பகமான சாட்சிகள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. காரணம் அரசின் அதிகாரத்தால் நேர்ந்த தாக்கங்களுக்கு இலக்கானவர்கள். அதனால் அவர்கள் மனமுவந்து சொல்லவருவது பொலிசாரையும் சம்பந்தப்படுத்த கூடும் என்பதால் அதற்கான தமது பொறுப்பை மிக குறைந்தளவிலேயே வைத்துக்கொள்ள அக்கறைப்படுவார்கள்.

கப்டன் அபேரத்னவுக்கு, அவர்களது தடுப்புக் காவல் வகைகள் பற்றியோ அங்கிருந்து அவர்களது விரைவான விடுதலை பற்றியோ உத்தரவாதப்படுத்த முடியாமல் போகவே, அங்கிருந்தவர்களின் முறைப்பாடுகள் காட்டு மிரண்டித்தனத்திற்கு மாறுகின்றது. சிலர் முகாமின் மின்விளக்குகளை உடைத்து, முகாமின் கட்டிடங்களுக்கு சேதம் விளைவிக்கத் தொடங்கவே, அங்கு நிறுத்தப்பட்டிருந்த பொலிசாரால் இரண்டு துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் ஆகாயத்தை நோக்கி தீர்க்கப்பட்டன. ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையானது, முகாமின் இரண்டாவது அதிகாரியாக இயங்கிய லெப்டினன்ட் அபேரத்னவின் சாட்சியை ஏற்றுக் கொண்டதற்கிணங்க, துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் அவர் தோள்பட்டையில் தாக்கப்பட்டு காயப்பட்டதற்கு பின்னரே தீர்க்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றது. அடுத்த சாட்சியாக வரும் கப்டன் அபேரத்னவின் கூற்றுப்படி, வேட்டுக்கள் தீர்க்கப்பட்ட பின்னரே லெப்டினன்ட் அபேரத்தின தடுப்புக் காவலில் இருக்கும் ஒருவரால் தாக்கப்பட்டார் என்று அறியப்படுகின்றது. ஆணைக்குழுவைப் பொறுத்தவரை இவ்வளவு வன்முறை ரீதியல் முகாமில் இருந்தவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருப்பதன் மூலம் அவர்கள் பிழையாகவே நடந்து கொண்டனர் என்றும் அதனால் பொலிசார் வேட்டுத் தீர்க்க உரிமையுடையவர்கள் என்றும் அது கூறுகின்றது. மேலும் ஆணைக்குழு, முகாமில் இருந்தவர்களின் கிளர்ச்சிக்குப் பெரியளவு பொறுப்பை அந்தனி (அன்ரன்) ஜேம்ஸுக்கே உரியது என அது தெளிவாக இனங்காணுகின்றது. அவரே கிளர்ச்சி வட்டத்தின் தலைவராகக் கொள்ளப்படுகின்றார். அத்தோடு அவரே முகாமிலிருந்த ஆபத்தான நெறி பிறழ்ந்தவராக ஆணைக்குழு அதிகம் கருதுகின்றது. எஸ்.ரீ.ரீ.ஈ யினது மிகமுக்கிய உறுப்பினரான அவர் 13 வருடங்கள் அந்த அமைப்பில் இருந்து, இலங்கை இராணுவத்திற்கு எதிரான பல தாக்குதல்களில் ஈடுபட்டவர். சொல்லப்போனால் அவரே முகாமின் பாதுகாப்பை மிகமோசமான முறையில் மீறுபவராக இருந்தார்,³⁸ என ஆணைக்குழு கூறுகின்றது.

ஆணைக்குழுவானது, இன்ஸ்பெக்டரையும் (HIQ) கப்டன் அபேரத்னவையும் தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களின் கோரிக்கைக்கு ஏற்ப முகாமுக்குள் இருந்த பொலிஸ் அரணை அகற்றியமைக்குக் குற்றஞ் சாட்டியது. இது தடுப்புக்

³⁸ பிந்துனுவேவ முகாமில் அன்ரன் ஜேம்ஸ் தோன்றியதற்கு காரணம் பற்றி பல கதைகள் உண்டு. ஆனால் அதற்கான ஆதாரமற்ற ஒரு கதையானது அவன் எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினால் முகாமுக்குள் வேண்டுமென்றே நுழைக்கப்பட்டவன். மாறாக வேறுவிதமான பல ஆதார பூர்வ வட்டங்கள் தெரிப்பது என்னவெனில் அவன் எல்.ரீ.ரீ.ஈயிலிருந்து அதிருப்திபட்டு இராணுவத்தோடு ஏற்படுத்திக்கொண்ட உடன்பாட்டில் பிந்துனுவேவ முகாமுக்குத்தான் அனுப்பப்படும் பட்சத்தில் அதற்கு பிரதியுபகாரமாக பாதுகாப்புப் படைக்கு உதவுதாகும். ராஜன் ஹுலின் தகவலின்படி, முகாமிலிருந்து ஜேம்ஸ் மட்டக்களப்புக்கு தொலைபேசியில் தனது சகோதரனோடு 24ம் திகதி மாலையன்று கதைத்து சகோதரரை இலங்கை இராணுவத்திலுள்ள கேர்ணல் சக்கியுடன் (zacki) தொடர்பு கொள்ளுமாறும் அவர் மூலம் முகாமைச் சூழ்ந்திருந்த கூட்டத்திடமிருந்து முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களை காப்பாற்றுவதற்கு தலையிட்டு உதவிகோரவும் விரும்பினார். பார்க்கவும் Sri Lanka : The arrogance of Power (Colombo, 2001)p462

காவலில் இருந்தவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் முகாமைக் கொண்டு வந்தது மட்டுமல்லாமல், இப்படி அவர்கள் செய்ததன் மூலம் மிக ஆபத்தை விளைவிக்கும் அடையாளமான அதிகாரத்தின் பலவீனத்தை உள்ளூர் கிராமவாசிகளுக்கு எடுத்துக் காட்டிற்று, பொலிசார் தாம் பலம் அற்றவர்களாகக் காண்பித்தனர். ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையின் படி, இதே போன்ற சமமான தவறு என்னவெனில் கப்டன் அபேரத்ன பொலிசாரிடமும் பின்னர் இராணுவத்தினருக்கும் முகாமின் நிலைமை எல்லாம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பதாக அறிவித்ததே. தன் இடத்தில் தான் அதிகாரத்தை இழந்து போவதையிட்டு அசௌகரியப்பட்டு உதவியை கேட்க விரும்பாதிருக்க வேண்டும். ஆனால் ஆணைக்குழுவின் விவாதப்படி, அபேரத்ன தனது மேலதிகாரியான புனர்வாழ்வு உதவி ஆணையாளர் கேர்ணல் விபுலகுணேவிற்கு இதுபற்றி அறிவித்து உஷார்படுத்தத் தவறியதால் அதில் தலையிட்டு நிலைமையைச் சரிபடுத்துவதற்கான ஒரு வழி அடைப்பட்டது என்று கூறுகின்றது. அத்தோடு இராணுவத்தின் தலைமையினால் வழங்கப்பட்ட இராணுவ உதவியை - இந்த இராணுவப்பிரிவின் வருகையாலேயே அன்று முகாமைச் சூழ்ந்திருந்த கிராமவாசிகளை அகற்றக் கூடியதாகவிருந்தது - அன்றிரவு மறுத்ததின் மூலம் அபேரத்ன இராணுவம் அங்கு வந்து முகாமில் இருந்தவர்களோடான பிரச்சனையை தீர்த்து வைத்திருக்க வேண்டிய இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தை இழந்தார். இதற்குக் காரணம் எல்லாம் தன் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறதென்றும் பயப்பட எந்தக்காரணமும் இல்லையென்றும் கிராமத்தவர்களுக்குக் காட்டவே.³⁹

இவற்றின் பின்னர் இந்த நிகழ்வுகளால் முகாமுக்குள் ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்ன? அவற்றுக்கான பொலிசாரினதும் இராணுவத்தினதும் பதிலினால் உள்ளூர் சமூகத்தில் இதன் விளைவுகள் என்ன? முகாமில் தங்கியிருந்தவர்கள் கிராமத்தவர்கள், பொலிசார் இன்னும் மற்றவர்கள் கூறிய சான்றுகளிலிருந்து ஆணைக்குழு கூறும் கதை பின்வருமாறு: லெப்டினன்ட் அபேரத்ன தாக்கப்பட்டு காயமடைந்தார் - (அவர் செளகரிமாக தனது இரத்தக்கறைபடிந்த தனது சட்டையை பக்கத்து வீட்டில் விட்டு விட்டுச் சென்றார்) என்ற செய்தி அப்பிரதேசமெங்கும் வேகமாகப் பரவியது. அத்துடன் சேர்ந்து புலிகள் அந்தக்

³⁹ ஆணைக்குழு அறிக்கை பக்கம் 86 லெப்டினன்ட் பாலசூரியவினால் ஆணைக்குழுவிற்கு முக்கிய அறிக்கையில் கூறப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் வீடியங்களைத் தீர்த்து வைத்தல். "Settle Matters" என்ற சொற்றொடர் நடைமுறையில் எதைக் கருதுகிறது என்பது தெளிவில்லை. அது தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களோடு கலந்துரையாடுதலைக் குறித்திருக்கலாம் என்று அனுமானிக்கலாம். எவ்வாறாயினும் முகாமுக்குள் உணர்வுகள் அத்துமீறிக் கொண்டிருந்த நிலையில் ஒரு இராணுவ அதிகாரியை உள்ளே நுழையவிட்டது புத்திசாலித்தனமான செயலல்ல.

கிராமத்தை தாக்கப் போகின்றார்கள் என்ற அவசர எச்சரிக்கையும் அதனோடு சேர்ந்து கொண்டது.⁴⁰ அத்தோடு இந்த வதந்தியும் சில புலிகள் முகாமிலிருந்து தப்பிவிட்டார்கள் என்ற பொய்ச் செய்தியும் அன்றிரவு முகாமுக்கு வெளியே நிறுத்தப்பட்டிருந்த பொலிசாராலும் துரிதமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டு பரப்பப்பட்டது.⁴¹ எல்.ரீ.ரீ.ஈ தொடர்பாக நிலவிய மக்களின் பயத்தின், வெறுப்பின் மத்தியில் இத்தகைய கதைகள் குறிப்பாக சக்தி வாய்ந்தவையாக இருந்தன. இத்தகைய உணர்வுகள் முன்னைய கிழமைகளில் நடந்த தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது முன்வைக்கப்பட்ட உச்ச தேசியவாத உணர்வுகளாலும், இதே காலத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு இராணுவ மேஜரினதும் மூன்று இராணுவத்தினரினதும் மரண நிகழ்வுகளாலும் பலப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. முகாமுக்குள் இருந்த பொலிஸ் காவலரணை நீக்கியதும் பொலிசாராலேயே தாக்குதல் இடம்பெறக்கூடுமென சொல்லப்பட்ட எச்சரிக்கையையும் பொலிசார் அயலில் உள்ள கிராமத்தவரை காப்பாற்றுவார்கள் என்ற அவரின் திறமையில் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்திற்று.

இன்னும் கூடவே முகாமுக்குள் ஆரம்பத்தில் இடம்பெற்ற எதிர்ப்புக்கும் அதன் பின் நிகழ்ந்த வன்முறையான அதன் அழிப்புக்குமிடையே இருந்த 12 இலிருந்து 14 மணித்தியாலத்திற்குள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் ஆயத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன என்பதற்கு தெளிவான சாட்சியங்களை ஆணைக்குழு கண்டிருக்கின்றது. 24 ஆம் திகதி இரவு முகாமைச் சூழ்ந்திருந்த கூட்டத்தைக் கலைப்பதற்கு படை நடத்திய லெப்டினன்ட் பாலசூரியா, அடுத்தநாள் காலை முகாமுக்கு முன்னாள் கிராமத்தவர்கள் எதிர்ப்புக் காட்டத் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தனக்குக் கூறியதாக ஆணைக்குழுவின் முன் உறுதிப்படுத்தினார். 25ஆம் திகதி காலை 8 மணியளவில் சபுகஸ்உல்பதா கிராமத்தவர்கள் என்ற பேரில் அத்தகைய எதிர்ப்பு இடம்பெறப் போவதாக அறிவித்து, ஒரு தந்தி மாவட்டச் செயலாளருக்கு அனுப்பப்பட்டது. இன்னும் குறைந்தது 15 வரையிலான முகாமுக்கு எதிரான சுவரொட்டிகள் 25 ஆம் திகதி காலை, அளாக்கம வாழ் மக்களால் தயாரிக்கப்பட்டு ஒட்டப்பட்டன என்று மேலும் சாட்சியங்கள் கூறின. இது முகாமுக்கு அருகில் உள்ள இன்னொரு கிராமமாகும் (சுவரொட்டிகளின் எழுத்தோடு ஒரு கிராமத்தவரின் கையெழுத்து பொருந்தியிருந்தது). இறுதியாக ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையானது முகாமின் அருகில் இருந்த வித்யாபீற்றய தொழில்நுட்பக் கல்லூரியின் வாசலில் காணப்பட்ட குறைந்தது 10-15 வாகனங்கள் (வான்கள், பஸ்கள், முச்சக்கர வண்டிகள்), எதிர்ப்பு தெரிவித்தவர்களை ஏற்றி இறக்கப் பாவிக்கப்பட்டன என்று உறுதிப் படுத்துகின்றது. "தமது குறிக்கோளை எய்துவதற்காக நிலைமையை பயன்படுத்திய தீவிரவாத சக்திகளின்" வேலையின் விளைவே இந்த வாகனங்கள் என்று ஆணைக்குழு அபிப்பிராயப்படுகிறது.⁴²

⁴⁰ ஆணைக்குழு அறிக்கை பக்கம் 94-95

⁴¹ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 96

⁴² மேற்கண்டவாறு பக்கம் 101

4.2 25ஆம் திகதி ஒக்டோபர் மாதம் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள்

ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையானது 25ஆம் திகதி காலை நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் பற்றி மேலும் தெளிவுக்கான பயனுள்ள தகவல்களைத் தருகின்றது. முகாமில் தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களில் 15 அல்லது 20 பேர்வரை அவர்களது முகாமுக்கு வெளியே நீண்ட தடிகளோடும் திருப்புகளோடும் (Screwdrivers) அதிகாலையில் நின்றனர் என உள்நூர்வாசிகள் உறுதிப்படுத்தினர்.⁴³ கூட்டத்திடமிருந்து கொலை அச்சுறுத்தல் சத்தம் கேட்டது. அன்று காலை பண்டாரவளையுள்ளேயும் அதன் சுற்றிவரவுள்ள இடங்களிலும் ஒட்டப்பட்டிருந்த சுவரொட்டிகளின் படி - "எங்கள் நாய்களுக்கு புலி இறைச்சியைக் கொடுப்போம்" போன்ற சுவரொட்டிகள் - அங்கே கூடிய கூட்டத்திலிருந்து சிலர் எதிர்ப்புக்காட்டுவதற்கல்ல கொலை செய்யவே வந்திருந்தனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. வன்முறை, வெளியே நின்ற கூட்டத்தினாலேயே, முகாமில் இருந்தவர்களை நோக்கி கற்களை எறிந்ததன் மூலம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இந்த தூண்டுதலுக்கு முகாமில் இருந்தவர்கள் காஸ் சிலிண்டர் ஒன்றை வெடிக்க வைப்பதன் மூலம் எதிர்ப்பைக் காட்டினார்கள். இது ஆரம்பத்தில் கூட்டத்திற்கு சிறிது அச்சத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் இதன் இறுதி விளைவு மேலும் நிலைமையை மோசமாக்கி பொலிசார் பார்த்திருக்க முகாமை ஜனக்கூட்டம் தகர்த்தது. இதைக் கண்ட சாட்சிகளின் கூற்றுப்படி பெருந்திரளான கூட்டம், தாக்குதலுக்கு முன்னர், முகாமின் நுழைவாயில் கேற்றுக்கு அருகே, பொலிசாருக்கு மத்தியில் நின்று கொண்டிருந்தனர் பொலிசார் அவர்களை கலைக்கவோ அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தவோ எதுவும் செய்யாது நின்று கொண்டிருந்தனர்.

அங்கு நிறுத்தப்பட்டிருந்த பொலிசாரைப் பொறுத்தளவில் தமது கடமையில் தவறிவிட்டனர் என்பது எந்த விவாதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டது. தொடர்ந்த தவறுகளுக்கு காரணமான இரண்டு சிரேஸ்ட் பொலிஸ் அதிகாரிகளை - தயாரத்ன ASP, செனவிரத்ன HQI - ஆணைக்குழு அறிக்கை பெரிதாகக் கண்டிக்கிறது. இது அவர்கள் எவரும் முகாமில் அன்றிரவு தங்கியிருக்காததில் தொடங்குகின்றது எனலாம். தங்கியிருந்தால் கிராமத்தவருக்கு பலமான சமிக்ஞையை அது கொடுத்திருக்கும். இது மட்டுமல்ல, 24 ஆம் திகதி இரவு கூட்டத்தைக் கலைக்க அனுப்பப்பட்டிருந்த இராணுவப் பிரிவிடமிருந்து அறிக்கையொன்றைப் பெறுவதற்குக் கூட அவர்கள் காத்திருக்கவில்லை. அன்றிரவு அங்கே தங்கியிருந்த உயர் அதிகாரியான இன்ஸ்பெக்டர் கருணாசேனவும், பெரியளவு கூட்டம் முகாமைச் சூழ்ந்துக்

⁴³ இதுவும் ஏனைய சாட்சியங்களும், தப்பியிருந்தோர் தந்த சாட்சியங்கள் உட்பட முகாமில் இருந்தவர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது அவர்களைத் தாக்கினார்கள் என்ற கதைகளை இது சரிப்படுத்தியது.

கொண்டிருப்பதாகவும் பஸ்வண்டிகள் முகாமுக்கு முன்னால் தடுத்து நிறுத்தப்படுவதாகவும் அறிவித்து எச்சரிக்கை செய்த பின்னரும் மேலதிகாரிகள் கலகம் அடக்கும் பொலிசாரை பண்டாரவளையிலிருந்து அனுப்புவதில்லை என முடிவெடுத்து மேலும் பிரச்சனையை சிக்கலுக்குள்ளாக்கினர். ASP யும் HQI யும் பண்டாரவளை பொலிஸ் நிலையத்திருந்து மேலதிக பொலிசாரை அனுப்பத் தவறினர். கடைசி நேரத்தில் கூட முகாமிலிருந்தவர்கள் அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டிருக்கலாம்.

தாக்குதல் தொடங்கியதும் முகாமை நோக்கி முன்னேறிய கூட்டத்தை தடுக்க எந்தவித முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை (முகாமைச் சுற்றி பரவலாக ஒவ்வோர் இடங்களிலும் 60 பொலிசார் வரை நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர்). ஆயினும் ஒருவரையாவது கைது செய்யவோ அதற்கான முயற்சியோ ஒரு பொலிசாராலும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அங்கு கூடிய நூற்றுக்கணக்கான அல்லது ஆயிரக்கணக்கான மக்களில் அனைவரும் ஆயுதம் தாங்கியிருக்காத நிலையில், ஒப்பீட்டளவில் ஆயுதம் தாங்கியிருந்த சிறு தொகையினர் மீது அவர்களே தீய சக்திகளெனவும் அவர்கள் மீது பொலிசார் கடைசி வழியாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்திருக்கலாம் எனவும் ஆணைக்குழு விவாதிக்கின்றது.⁴⁴ மாறாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டதோ தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்கள் மீது - அவர்களது சாவு நிச்சயமாக சந்தர்ப்ப விபத்தல்ல, காரணம் அவர்களில் ஒருவரின் உடலில் ஏழு துப்பாக்கி சன்னங்களால் காயப்பட்ட அடையாளங்கள் காணப்பட்டது. ஆணைக் குழுவைப் பொறுத்தளவில் தாக்குதலின் ஆரம்பத்தில் அங்கிருந்த உயர் அதிகாரி கருணாசேனவையே குறிப்பாக கண்டிக்கின்றது. காரணம், அவரே பொலிசாரைச் சுடும்படி கட்டளையிட்டார் "அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கருணாசேனவால் சுடும்படி கட்டளையிடப்பட்டதும் அதன் பின்னர் மூன்று பொலிசார் அதை அனுசரித்ததும் சுட்ட செயலும் அந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் நிலவிய சூழ்நிலைக்கு அதிகமானதாகவே இருந்தது." என்று ஆணைக்குழு சொல்கின்றது.⁴⁵ உண்மையில் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் என்ன நடந்தது என்பது தெளிவில்லாமலேயே இருக்கின்றது. தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்கள் தம்மைத் துரத்திக் கொண்டு வந்தவர்களிடமிருந்து தப்பிப்பதற்காக தன்னுடைய உத்தியோகத்தர்களை நோக்கி ஒடி வந்தபோது அவர்கள் பக்கமாகச் சுடும்படி தன்னுடைய ஆட்களுக்கு கட்டளையிட்டதை கருணாசேன ஒத்துக் கொள்கின்றார். ஆனால் இந்தக் கட்டளை மூலம் அவர் என்ன கருதினார்

⁴⁴ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 190, 197

⁴⁵ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 194. இது சுற்றி வளைத்துச் சொல்லப்பட்ட முறையாகும். முகாமில் உள்ளவர்களைச் சுடும்படி கருணாசேனதான் கட்டளையிட்டதாக குற்றச்சாட்டைத்தான் அறிக்கை கருதுகின்றதென்றால் ஏன் அது அந்த முறையில் சொல்லப்படவில்லை? துப்பாக்கிச் சூட்டு சம்பவமானது அதிகாரம் வழங்கப்பட்ட அளவிலிருந்து மீறியது என்று அறிக்கை கூறியது. ஆணைக்குழுவானது "நியாயமான" "விகித அளவிலான" வலுப் பிரயோகத்தை கருத்தில் கொண்டதனாலேயே ஆகலாம்.

என்பது தெளிவில்லை. உண்மையில் கருணாசேன தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்கள் மீது தான் சுடும்படி கட்டளையிட்டாரா? அவர் ஆணைக்குழுவிற்கு முன் வெளிகாட்டியது போல் முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களை துரத்தி வந்தவர்கள் மீது சுடும்படி கட்டளையிட அது அதற்குமாறாக முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர்களைத் தாக்கியதா? அல்லது அவர் வழக்கு விசாரணையின் போது கூறியது போல், வானத்தை நோக்கிச் சுடும்படி கட்டளையிட, பொலிசாரில் சிலர் முகாமில் இருந்தவர்களை நோக்கிச் சுடுவதைத் தேர்ந்தெடுத்தார்களா? பொலிசார் முகாமில் இருந்த மூவர் மீது சுட அதனால் ஒருவர் இறந்து போகக் காரணமாய் இருந்த தனது உத்தியோகத்தார்கள் மீது, கருணாசேன உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காத அல்லது அதை பகிரங்கமாக கண்டிக்காத செயலானது, எவ்வாறாயினும் சந்தேகத்திற்கிடமானது.⁴⁶

எவ்வாறாயினும் தாக்குதலின் போது இன்ஸ்பெக்டர் கருணாசேன பொறுப்பாய் இருந்தாரா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது ஆனால் அன்றிரவு முகாமில் விடப்பட்டிருந்த பொலிஸ் அணிக்கு பொறுப்பாய் இருந்தார் அல்லது 25ஆம் திகதி காலை 6.45 மணியளவில் பல உள்ளூர் பொலிஸ் நிலையங்களில் இருந்து வந்து சேர்ந்த மேலதிக பொலிஸ் அணி சம்பந்தமாக ஆரம்பத்தில் விபரங்கள் தயாரிப்பதற்குப் பொறுப்பாய் இருந்தார் என்பதில் தர்க்கிக்க ஏதுமில்லை. அதன் பின்னர் எல்லாம் தெளிவில்லாத புகைமூட்டமாகவே தெரிகின்றன. கருணாசேன கூறியபடி ASP தயாரத்தன HQI செனவிரத்தன ஆகிய இருவரும் காலை 7.30 மணிக்கு மேல் முகாமில் இருந்தனர்.⁴⁷ இன்னொரு பொலிஸ் உத்தியோகத்தரான என்.எஸ் வல்பொல (இவர் பின்னர் கருணாசேனவோடு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு வழக்குத் தொடரப்பட்டவர்), தாக்குதலுக்கு முன்னர் ASP முகாமுக்கு அருகில் நின்றார் என அடையாளம் காண்கின்றார்.⁴⁸ உண்மையில் கருணாசேன, வல்பொல ஆகிய இருவரது நலமும் பேணப்பட்டிருக்கும் அவர்களது உயரதிகாரிகள் சம்பவம் நிகழ்ந்த இடத்தில் நின்றார்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால். ஆனால்

⁴⁶ யூரில்லா நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு பின்வருமாறு விவாதிக்கின்றது; கருணாசேனைவைப் பொருத்தமட்டில் குறைந்தளவிலாவது, பின்னர் அவர் மறுப்புத் தெரிவித்திருந்தபோதும் அவரது கட்டளைப் பிரகாரமே முகாமில் இருந்தவர்கள் சுடப்பட்டார்கள். காரணம் (மிகக்குறைவாகவே முறையிட்டார்) தனது கட்டளைக்கு மாறாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டதென அவர் ஒருபோதும் கோரவோ, முறைப்பாடு செய்யவோ இல்லை. “உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வழக்கு இல 763/2002” பக்கம் 54 இதன் பின்னர் இவை பற்றிப் பிரஸ்தாபிப்பவை “தீர்ப்பு” என்றே குறிக்கப்படும் உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் சிங்கள மூல வடிவம் பின்வரும் இணையத்தளத்தில் கிடைக்கும் www.brynmawr.edu/peacestudies/srilanka/bindunuwewa

⁴⁷ ஆணைக்குழு அறிக்கை பக்கம் 120

⁴⁸ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 126

இன்னும் அதில் அதிக அக்கறையில்லாத சில குழுக்கள் கூட ASP யும் HQI யும், தாக்குதல் மும்முரமாக நடந்து கொண்டிருந்தபோது அங்கு நின்றுக் கொண்டிருந்தனர் என்று அடையாளம் காண்கின்றனர். கப்டன் அபேரத்ன ஆணைக்குழுவின் விசாரணையின் போது ASP தயாரத்தனா தாக்குதலின் மிக ஆரம்பத்தின் போதே, அங்கு நின்ற கூட்டம் முகாமுக்கு தீ வைக்கும் சந்தர்ப்பம் நடைபெறுவதற்கு முன்னரே அங்கு நின்றார் என்று உறுதிப்படுத்துகின்றார் (முகாமில் இருந்த அனேகர் தீயில் எரிந்து இறந்தனர். பலரது உடல்கள் இறந்த பின்னர் கருகிப்போயின) இவர்களைவிட இன்னும் நம்பத் தகுந்த சாட்சியான பண்டாரவளை மாவட்டச் செயலாளரான W.W.R. விஜேபாலவின் சாட்சியின்படி அவர் அங்கு வந்தபோது ASP யும் HQI யும் முகாமிற்குள்ளேயே இருந்தனர், காலை 8.30 மணியளவில் அநேகமாகத் தாக்குதல் நடந்து கொண்டிருந்தது.

கப்டன் அபேரத்னவினதும் மாவட்டச் செயலாளரதும் சாட்சியம் சரியாக இருக்கும் பட்சத்தில் ASP யும் HQI யும் ஏனைய பொலிஸ் அதிகாரிகள் போலவே முகாமில் நடந்த துப்பாக்கிச் சூடுகள், கொலைகளின் போது அதற்குப் பொறுப்புடையவர்களாய் அங்கே நேரத்துடனேயே இருந்துள்ளனர் என்பது உறுதியாகின்றது. ஆணைக்குழு ASPயும் HQIயும் தாக்குதல் நடந்து கொண்டிருந்தபோது அங்கேயிருந்தனர் என்பதை பின்வருமாறு ஒத்துக் கொண்டுள்ளது. "முகாமில் வன்முறைகள் நடந்து கொண்டிருந்த போதும் கொலைகாரர் ஆயுதங்களும் கையுமாக முகாமில் சுதந்திரமாக நடமாடிக் கொண்டிருந்த போதும் ASP யும் HQI யும் அங்கே இருந்தார்கள் என்பதில் எனக்கு எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை."⁴⁹ ஆணைக்குழு, ASP யினதும் HQI யினதும் செயற்படாமை பற்றி மிகுந்த கண்டிப்புடன் அறிக்கை விட்ட போதும் அவர்களது செயற்படாமையை அது "கடமை தவறியமை"⁵⁰ என்றே குறிக்கின்றது. இருந்தாலும் இவர்களது தவறை கவனத்திற்கு எடுக்காமை, பொருட்படுத்தாமை என்று ஆணைக்குழு கூறுகின்றதேயொழிய, தாக்குதலை ஏற்கனவே தெரிந்து அதை ஏற்றுக்கொண்ட அல்லது குற்றத்தில் பங்குக்கொண்டவர்கள் என்று கூறவில்லை. ஆணைக்குழு அறிக்கை மேலும் கூறியதாவது, "நான் எனது அறிக்கையில் ஏற்கனவே கலந்துரையாடிய சாட்சிகளின் படி ASP தயாரத்தன, HQI ஜயந்த செனவிரத்தன, இன்ஸ்பெக்டர்

⁴⁹ SI சிந்தக அபேநாராயணவின் வாக்குறுதியின்படி, ASP அவரது காலங்களிலே, உயிருக்காக கெஞ்சிக் கொண்டிருந்த ஒரு முகாம்வாசி அடிக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டதை அனுமதித்தார். பின்னர் அம்முகாம் வாசியை இழுத்து அப்புறப்படுத்துமாறு பொலிசாருக்கு கட்டளையிட்டதைத் தவிர வேறு எதுவும் ASP செய்யவில்லை. இம்முகாம் வாசிக்கு இறுதியில் என்ன நேர்ந்தது என்பது அபேநாராயணவின் வாக்குறுதியின் மூலம் தெளிவாகவில்லை. ஆணைக்குழு வழக்குக் கேட்டல், 14 செப்டம்பர் 2001

⁵⁰ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 190

கருணாசேனா சப் இன்ஸ்பெக்டர்களான வல்பொல ரத்னாயக்க ஆகியோர் முகாமுக்குள் கொலைகள் நடைபெற்று கொண்டிருந்தபோது அதை சுற்றியே நின்றனர் என்பது நிரூபிக்கப்படுகின்றது.⁵¹ இந்த அதிகாரிகள் பற்றி ஆணையாளர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் "25-10-2000 அன்று இவர்கள் நடந்துக் கொண்டவிதம் ஒழுக்காற்று விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியது. ஏனெனில் அந்த நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தபோது இவர்கள் செயற்படாமல் இருந்ததும் அவர்கள் மேற்கொண்ட நிலைப்பாடும் ஒரு தற்பாதுகாப்பாக அமைய முடியாததாகும். அவர்கள் அந்த நேரத்தில் அங்கே இருந்தார்கள் என்பதற்கும் தாக்குதலை நிறுத்துவதற்கோ கூட்டத்தைக் கலைப்பதற்கோ குற்றஞ் செய்தவரை கைது செய்வதற்கோ எந்தவித முயற்சியும் அவர்கள் எடுக்கவில்லை என்பதற்கும் தாராளமான சான்றுகள் உள்ளன."⁵² "கருணாசேனவும், வல்பொலவும் தமது மேலதிகாரிகள் ஆரம்பத்திலிருந்தே முகாமில் இருந்தார்கள் என்பதை புறந்தள்ளிவிட்டு அதற்கான காரணங்கள் எதையும் தராது அதற்குப் பதிலாக ASP யும் HQI யும் தாக்குதல் பற்றித் தகவல் கிடைத்தபோது தாம் ஒழுக்காற்று விசாரணையை கேட்பதற்கு பதுளைக்கு சென்று கொண்டிருந்ததாகவும், தாம் தாக்குதல் இடத்திற்கு திரும்பிய போது தடுப்பதற்கு எந்தச் சந்தர்ப்பமும் இல்லாது எல்லாம் நடந்து முடிந்து விட்டதாகவும் கூறிய கூற்றை ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளத் தவறுகின்றது.

ஆணைக்குழு வடிவமைத்த நிகழ்வு ஒழுங்குகளைவிட மேலதிகமான விடயங்கள் காணப்பட்டன என்பதற்கான முக்கியமான சந்தர்ப்ப சாட்சியங்கள் அங்கே காணப்பட்டன எனக் கூறமுடியும்.

எக்கச்சக்கமான சாட்சியங்கள், பண்டாரவளைப் பொலிஸ் அதிகார வர்க்கத்திற்கு முகாமில் இருந்தவர்கள் மீது பகைமை இருந்ததென்றும் முகாம் தாக்கப்படுவது பற்றி முன்கூட்டியே அறிந்திருந்ததற்கான சாத்தியம் உண்டென்றும் அதன் பின்னர் சாட்சியங்களை பிழையாக மாறாட்டம் செய்தனர் என்றும் அவர்களை இதில் சம்பந்தப்படுத்துகிறது. இவையனைத்தும் அவர்களது புறக்கணிப்பினால் நேர்ந்ததென்பதை விட அதற்கு மேலான முக்கியமான ஏதோவொன்றை இது சுட்டுகின்றது. உதாரணமாக, பொலிசாரின் நடத்தை சம்பந்தமானது இது. 24 ஆம் திகதி மாலையில் HQI செனவிரத்ன புனர்வாழ்வு முகாமுக்கு வருகை தந்த போது அவரை முகாமில் தங்கியிருந்தவர்கள் வரவேற்ற விதத்தால் அவர் அவர்களின் மீது கோபமுற்றவராக இருந்தார் என்பதற்கான பலமான சாட்சியங்கள் உண்டு. தாக்குதலின் போது அங்கிருந்த HQI, இன்னும் பலரோடு எடுத்த

⁵¹ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 190

⁵² மேற்கண்டவாறு பக்கம் 205

ஒளிநாடாவில் பதியப்பட்ட நேர்காணலின்படி, HQI முகாமுக்குள் ஆயுதங்களைக் களைந்துவிட்டு உட்செல்ல பணிக்கப்பட்டதோடு எல்.ரீ.ரீ.ஈ எனச் சந்தேகப்பட்ட, சரணாகதி அடைந்த உறுப்பினர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்த பணிக்கப்பட்டதனால் அவர் அவமானப்பட்டது தெளிவாகின்றது. இத்தாக்குதலின் போது அங்கிருந்த நம்பிக்கைக்குரியவரின் தகவலின்படி முகாமைவிட்டு HQI அன்று மாலை போகும்போது தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களை பாரதூரமாக கண்டித்துவிட்டே சென்றார். முகாமைச் சூழ்ந்திருந்த அனைவர்களுக்கும் கேட்கும்படியாக HQI பின்வரும் கருத்துத் தொனிக்க, பெரும் சத்தமிட்டு, "இவர்கள் கெட்டவர்கள். இவர்கள் இங்கேயிருந்த பொலிஸ் காப்பரணையும் தகர்த்துவிட்டார்கள். இவர்கள் என்னைத் துப்பாக்கி இல்லாமல் உள்ளே வரக் கட்டாயப்படுத்தினார்கள். எங்களுடைய கழுத்துக்குக் கத்தி வைப்பார்கள்" என்று கூறினார்.⁵³ இதனோடு தமிழர்களுக்கெதிரான கொலை உணர்வுடைய கசப்பான சுலோகங்களைத் தாங்கிய புனர்வாழ்வு முகாமுக்கு எதிரான சுவரொட்டிகள் 24 ஆம் திகதி இரவு முகாமைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் மட்டுமல்லாது பண்டாரவளை நகரத்திலும் ஒட்டப்பட்டன. இதை பொலிசாரும் அறிந்திருப்பார் என்பதை ஆணைக்குழு அறிக்கை மூலமாகவும் வேறு வழிகளாலும் நாம் அறிய வருகின்றோம். இன்னும் ஆணைக்குழுவின் முன்னால் நேரடியாகக் கண்டவர்கள் கொடுத்த சாட்சியங்களின் படி, 24 ஆம் திகதி முகாமில் இருந்த பொலிசாரே, முகாமை அண்டிய கிராமத்தை புலிகள் தாக்க போகின்றார்கள் என்ற வதந்தியைப் பரப்பினார்கள் என்பதை அறிகின்றோம். மேலும் ASP யும் HQI யும் தாக்குதல் நடைபெற்ற போது தாம் கண்ணீர் புகை அடித்ததாக கூறியவை பொய் என்பதை ஆணைக்குழு நிரூபித்தது (உண்மையில் அவர்கள் தாக்குதல் நடைபெற்ற இடத்துக்கு எந்தப் பொலிசாரையும், எந்தவித கண்ணீர்ப் புகையோடும் அனுப்புவதில்லை என்றே தீர்மானித்திருந்தனர்).⁵⁴ ஆய்வு நடத்திய அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் பொய் மட்டும் சொல்லவில்லை அவர்கள் தங்களுடைய பொலிசாருக்கு தாக்குதல் நடந்து முடிந்தவுடன் கண்ணீர்ப்புகை சாதனங்களை வீதியோரங்களில் போடும்படி கூறினார்கள் என்பதையும் அதன்

⁵³ இதை எழுதியவரோடு தனிப்பட்ட நேர்க்காணல். கொழும்பு ஆக்ட் 2003, HQI யை மேற்கோள்காட்டும் ஒரு செய்திக்கட்டுரை மேற்படி கூற்றுகளுக்கு ஆதரவு அளிப்பதாயுள்ளது. பார்க்கவும் பாலித்த ஆரியவன்ச, "பிந்துனுவெவ துன்பியலினால் நெஞ்சங்களிலிருந்து வடியும் கண்ணீர்," லங்கா தீப, 6 ஜூலை 2003

⁵⁴ மேல் நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் ஒரு கட்டத்தில், கருணாசேன விடம் தாக்குதல் இடம்பெறுவதற்கு முன்னர் கண்ணீர் புகைக்குண்டு இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் இப்படி இருக்கவில்லை என்பதில் ஆணைக்குழு அறிக்கை தெளிவாக உள்ளது (ஆணைக்குழு அறிக்கை பக்கம் 186) உண்மையாக ASP தயாரத்தனவால் காட்டக்கூடிய சிறந்த வாதம் தாக்குதலுக்கு பின்னரே கண்ணீர் புகைக்குண்டுகளைத் தான் கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டதாகவும் அது அங்கே தாக்குதலுக்கு பின்னரும் குழுமியிருந்த கூட்டத்தை கலைக்கவே பாவனைக்குட்படுத்தப்பட்டது என்பதே. சரி இருந்தும் இந்தக் கூற்றையும் ஆணைக்குழுவினால் நிராகரிக்க முடிந்தது (பக்கங்கள் 154-8).

மூலம் தாம் தாக்குதல் நடத்திய கூட்டத்தைக் கலைக்க பெரிதும் முயற்சித்தனர் என்பதற்கான அடையாளம் இருக்கும் என்றும் நினைத்தனர் என்பதையும் CID யினர் கண்டுப்பிடித்தனர். இறுதியாக, மனித உரிமை ஆணைக்குழுவிலிருந்து வந்த கடமை பதிவேட்டை (Log book) மறைத்து வைத்தனர் என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

தாக்குதல் என்பது திட்டமிடப்பட்டு அல்லது குழுவுள்ள கிராமங்களின் வெளியேயுள்ள சக்திகளின் உதவியுடனாவது கடைசி செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்ற சாத்தியத்தை ஆணைக்குழு ஆராய்ந்து அதற்கான அறிக்கையைத் தரத்தவறியது. முகாமில் காலையில் படுகொலைகள் நடந்த இடத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்ட வாகனங்களின் சொந்தக்காரர்களின் அடையாளங்களை ஆய்வு செய்யாது ஆணைக்குழு அறிக்கை விடுகின்றது. ஆணைக்குழுவிற்கு முன்னால் வழங்கப்பட்ட சாட்சியங்கள் மூலம் இத்தாக்குதலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் அரசியல் தொடர்புகள் வெளிக்கொணர்தல் பொருத்தமானதாக இருந்தும் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை அநேகமான முகாம் அங்கிருப்பதற்கு எதிரான இனவாத சுலோகங்களை தாங்கிய சுவரொட்டிகள் மக்கள் கூட்டமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட தேர்தல் கால சுவரொட்டிகளின் பின்னால் எழுதப்பட்டு ஒட்டப்பட்டிருந்தன.⁵⁵ இன்னும் வேறு அரசியல் சக்திகளின் தொடர்பும் வெளிக் கொணரப்படாமலேயே விடப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக பதுளை-பண்டாரவளை வீதியிலிருந்து பிந்துனுவெவ முகாமுக்கு திரும்புகின்ற வழிக்கு நேரெதிரே இருந்த சிஹல உறுமய அமைப்பாளரின் நடவடிக்கை பற்றியோ அல்லது புனர்வாழ்வு முகாமுக்கு விடப்பட்டிருந்த ஊர்காவல் படையினரின் சிங்கள தேசியவாத அரசியல் சார்புகள் பற்றியோ எதுவும் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை.⁵⁶

இதற்கு மாறாக ஆணைக்குழவினது அறிக்கையானது, வெளிச்சக்திகளால் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதற்கான ஆதாரங்கள் இல்லையென வெறும் மறைப்பு

⁵⁵ சுவரொட்டிகள் சம்பந்தமாக காணப்பட்ட சதியானது, முகாம் தாக்குதல் சம்பவத்தின் ஊவா மாகாண முதலமைச்சராயிருந்த வீரவன்னியின் உத்தியோகபூர்வ அதிகாரத்தில் அங்கு இருந்தாக கிடைத்த தகவலின் மூலம் மேலும் பலப்படுத்தப்பட்டது. ஆய்வின்போது கிடைத்த நம்பகமான தகவலின்படி, வீரவன்னியின் கார் சாரதியே இந்த சுவரொட்டிகளை பிந்துனுவெவ பகுதிக்குக் கொண்டு வந்ததோடு 24, 25 ஆம் திகதிகளில் முகாமைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்குப் பலதடவை வந்திருக்கின்றார். இதை எழுதியவரோடு தனிப்பட்ட நேர்க்காணல், கொழும்பு ஆகஸ்ட் 2003.

⁵⁶ இந்தக் கருத்துக்கள் விஜே டயஸின் கட்டுரையில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. "தடுப்புக் காவலில் இருந்த தமிழர்கள் படுகொலைகளை நீதிமன்றம் யூசிமொழுகுகின்றது," World Socialists Website, 19 செப்டம்பர் 2003 (www.wsws.org) இவற்றைப் போன்ற கருத்துக்கள் டி.பி.எஸ் ஜெயராஜ் எழுதிய "பிந்துனுவெவ படுகொலைகள் உள்நடந்த கதை" என்ற கட்டுரையில் காணப்படுகின்றன.

உத்தரவாதங்கள் வழங்குகின்றது. இந்த அறிக்கையின் முடிவில் ஆணையாளர் "இந்தத் தாக்குதலானது திட்டமிட்டோ அல்லது வெளிச்சக்திகளால் முன்னேற்பாடாய் திட்டமிடப்பட்டோ செய்யப்படவில்லை என்பதை பதிவு செய்கின்றேன்" என்று கூறுகின்றார்.⁵⁷ ஆணைக்குழு அறிக்கையானது இந்த சக்தியின் கூறுகள் பற்றிய ஆய்வெதுவும் இல்லாமையால் போதுமானதாக இல்லை என்பது தெளிவு.

படுகொலைகளின் பின்னணியும் அதற்கு இட்டுச்சென்றவை பற்றியும் ஆணைக்குழு அறிக்கை பலவிடயங்களை எமக்கு அளிப்பதாக இருக்கும் அதேவேளை பரந்தளவு பொது மக்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடியதாகச் செய்ய வேண்டும் தாக்குதல் பற்றி வியாக்கியானப்படுத்த இது கட்டியமைக்கப் பட்டுள்ள விதம், புனர்வாழ்வு முகாமிலும் புனர்வாழ்வு முறையிலும் நிலவிய ஆழமான அரசியல் இயக்கப்பாடுகளை மறைப்பதாகவும் தாக்குதலையே பெருமளவு அரசியல் இல்லாததாகச் செய்துவிடுகின்றது (தூரதிகூட்டவசமாக).

ஆணைக்குழு அறிக்கையினால் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டிய தகவல்கள் அண்மைக்காலம் வரை ஒரு சிலருக்கே கிடைத்துள்ளன. காரணம் ஜனாதிபதியினால் இனிமேல்தான் அது மக்களுக்கு கிடைக்கச் செய்யப்பட இருக்கின்றது.⁵⁸

⁵⁷ ஆணையாளர் அறிக்கை பக்கம் 197. இது உண்மையில் எதைக் குறிக்கின்றது என்பது ஐயப்பாட்டுக்குரியதாகவே உள்ளது. விசேடமாக அறிக்கையில் ஆரம்பத்தில் காணப்படும் பந்தி விடயமாக இதே வகையான ஒரு விடயத்தை ஆணைக்குழு அறிக்கை சரியென வாதிகிறது. ஆயினும் அது தாக்குதலுக்குப் புலிகளே காரணமாய் இருந்திருக்கலாம் என்கின்ற சாத்தியப்பாடுகளே அதிகம் எனக் குறிக்கின்றது. புனர்வாழ்வு முகாமின் தாக்குதலை நடத்துவதற்கு வெளிச்சக்திகள் எவையேனும் நடைமுறையில் இருந்தனவா என அறிவதன் பொருட்டு பிரிகேடியர் ஐயகூரியாவிடம் ஆலோசித்தல் அவர் பதிலாக கொடுத்த வாக்குமூலத்தை கருத்திற் கொண்டு அறிக்கையானது "வெளிச்சக்திகள்" விடயத்தை விரிவாக ஆராய்கின்றது. அவர் நாட்டின் இராணுவக்கள நிலைமை இராணுவத்திற்கு மிகச்சார்பாக இத்தாக்குதல் இருந்ததாகச் சொல்கிறார். ஆயினும் நான் இவ்விடயத்தை இன்னொரு அத்தியாயத்தில் ஆய்வுக்கெடுத்து அயல் சக்திகளோ வெளிச்சக்திகளோ அல்லது ஆட்களோ பிந்துனுவெவ முகாம் தாக்குதலில் ஈடுபடவில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்துள்ளேன். (பக்கம் 161)

⁵⁸ பார்க்கவும் குறிப்பு 2

5. வழக்கு விசாரணை: 25 மார்ச் மாதம் 2002 - 1 ஜூலை 2003

5.1 குற்றச்சாட்டு

மேல்நீதிமன்ற வழக்கு விசாரணைக்கு ஏதுவான சட்டத்தை உருவாக்கிய சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் துரதிர்ஷ்டவசமாக ஆணைக்குழுவினால் கண்டறியப்பட்ட மிக முக்கியமான கண்டுப்பிடிப்புக்களை குற்றச்சாட்டில் சேர்த்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.⁵⁹ தாக்குதலுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடரும் சாட்சியினர், ஆணைக்குழு அறிக்கையில் காணப்படும் பொதுவான விடயங்களையே படுகொலையின் கதையாக குற்றச்சாட்டிலும் வழக்கிலும் முறையிடுகின்றனர். அதாவது, ஆணைக்குழு அறிக்கையானது பெருந்திரள் கூட்டம் கொலைக்காரப் புலிகள் பற்றிய வதந்திகளாலும் அச்சத்தாலும் தாக்குதலைச் செய்வதற்கு உந்தப்படுகின்றனர். முகாமில் இருந்தவர்களையும் முகாமையும் பரிதாபகரமாகக் காப்பாற்றத் தவறிய பொலிசாரும் தாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய மக்கள் கூட்டத்தோடு தாமும் ஓர் அங்கமாக மாறுகின்றனர்.⁶⁰

இன்னும் முக்கியமானது, ASP யிலோ அல்லது HQI யிலோ அவர்களுக்கெதிரான சாட்சியங்கள் எல்லாம் வெளிக்கொணர்ந்த பின்னரும் அவர்கள் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டதே ஒழிய தாக்குதலை திட்டமிட்டார் அல்லது தாக்குதல் நடக்கப்போகின்றது என்பதை ஏற்கனவே அறிந்திருந்தார் என்பதற்கோ எதிராக எவருக்கும் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்படவில்லை.⁶¹ மாறாக இதுவே வெஞ்சினமும், வெறுப்பும், பயமும் கைகடந்துபோன

⁵⁹ வழமையான நடைமுறைப்படி ஆணையாளர் அறிக்கையும் பரிந்துரைகளும் சட்டமா அதிபரிடம் கையளிக்கப்பட்டன.

⁶⁰ வழக்குத் தாக்கல் செய்தவரின் எழுத்து மூலமான தெரிவிப்பில் தாக்குதலானது ஒப்பீட்டளவில் தானாகவே நடைபெற்றது என்கிறது. உதாரணமாக, வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர் தனது எழுத்து மூலமான தெரிவிப்பில் கிராமத்தவர்கள் சட்டத்திற்கு விரோதமான கூட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டபோது கையில் அகப்பட்ட ஆயுதங்களுடனேயே இருந்தனர் என இரு தடவைகள் கூறியுள்ளார். (பக்கம் 50) இதற்கு முன்னர் அதில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது. “முகாமில் வசித்தவர்கள் தற்செயலாக கையில் அகப்பட்ட பயங்கரமான ஆயுதங்களால் தாக்குதல் நடத்தியவர்களால் தாக்கப்பட்டனர்” (பக்கம் 43).

⁶¹ சட்டமா அதிபரின் அலுவலகத்திலுள்ள உத்தியோகத்தர் ஒருவரின் கருத்துப்படி மேற்படி தாக்குதலை திட்டமிட்டு ஒழுங்கமைப்பதில் ஏதாவது அரசியல் சக்திகள் அல்லது வேறு சக்திகள் ஈடுபட்டிருக்குமாவென அறியுமாறு புலனாய்வு பிரிவினுக்கு கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. அவர்களுக்குச் சுவரொட்டிகளோடு சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் கிராமத்தவர்களை அறியக் கூடியதாக இருந்தாலும் ஏதாவது ஒரு அமைப்புடனோ அரசியல்வாதியுடனோ சம்பந்தப்படுத்த முடியவில்லை.

நிலையில் எற்பட்ட வன்முறைக்குள் தாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய கூட்டத்துக்குள் பொலிசார் அகப்பட்ட கதையே இது.⁶²

2002 மார்ச்சு மாதம் கொடுக்கப்பட்ட குற்றப் பத்திரத்தில் 31 உள்ளூர்வாசிகளும் 10 பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்களும். 83 விதமான குற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். 83 குற்றக்கூறுகளும் ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. முதலாவது தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களுக்கு காயம் விளைவிக்கின்ற ஒரே நோக்கோடு சட்டத்துக்குப் புறம்பான முறையில் கூட்டங் கூடியது முதலாவது குற்றத்திற்குரியது (தண்டனைச் சட்டக்கோவை சட்டத்தின் 140வது பிரிவு). இரண்டாவது, 27 கொலை குற்றங்கள் சட்டத்திற்கு புறம்பான முறையில் கூட்டங் கூடிய குற்றத்தோடு தொடர்புடையது. (146 வது தண்டனைச் சட்டக் கோவை சட்டத்தோடு உள்ள 296வது பிரிவு). மூன்றாவது, முகாமில் தப்பியிருந்தவர்களை கொலை செய்வதற்கு எத்தனித்த 14 குற்றங்கள், சட்டத்திற்கு புறம்பாக கூட்டங் கூடியதன் பொது நோக்கோடு சம்பந்தப்பட்டது. (தண்டனைச் சட்டக் கோவை சட்டத்தோடு உள்ள 146வது பிரிவு மற்றும் 300 வது பிரிவு) நான்காவது, குற்றச்செயலில் ஈடுபட்டவர்கள் தமக்குள்ளே பொது நோக்கில் பங்கெடுத்து கொண்டதன் பேரில் 27 கொலைக் குற்றங்கள் புரிந்தமை (தண்டனைச் சட்டக் கோவை 32வது சட்டத்தின் 296 வது பிரிவு) ஐந்தாவது, பொது நோக்கின் அடிப்படையில் 14 கொலை எத்தனிப்பிற்கான குற்றங்கள் (தண்டனைச் சட்டக் கோவை சட்டத்தின் 300வது பிரிவு)

அடிப்படையான சட்டரீதியான விவாதம் இரண்டு வகையானது முதலாவது குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டவர்கள் "அநீதியான முறையில் கூட்டம் கூடுதல்" என்ற அடிப்படையில் ஆயுதங்களோடு முகாமில் இருந்தவர்களை மோசமாகத்தாக்கி கொலை செய்கின்ற அல்லது கெடுதி விளைவிக்கின்ற ஒரே நோக்கில்

⁶² மேல் நீதிமன்றத் தீர்ப்பு, நடந்து முடிந்த சம்பவங்கள் பற்றி இந்த வியாக்கியானத்தை மீள் உறுதிப்படுத்துகின்றது. கிராமத்தவர் மத்தியில் மேற்படி பிந்தனுவெவ முகாமை அங்கு நிறுவுவதில் அதிருப்தி நிலவியது. கொடுக்கப்பட்ட சாட்சியங்களில் இருந்து, இந்த அதிருப்திக்கு காரணம் முகாமில் இருந்த அனைவரும் எல்.ரீ.ரீ.ஈ யின் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள் என்பதே இந்த புனர்வாழ்வு முகாமில் வைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் தொடர்பில் கிராமத்தவர்கள் பெரிதாக பயம் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னும் தெரியவந்த விடயம் என்னவெனில் முகாம் பக்கமாக இளம் பெண்கள் சென்றபோது முகாமில் இருந்தவர்கள் தேவையற்றவாறு அவர்களை கிண்டல் செய்தனர் என்பதாகும். இன்னும் சாட்சியங்கள் மூலம் பொய் வதந்தி ஒன்று பரப்பப்பட்டது தெரியவந்தது. அதாவது முகாமில் இருந்த புலிகள் பொலிசாரின் ஆயுதங்களோடு கிராமத்துக்குள் புகுந்தபோது இதன் காரணத்தினால் பீதிக்கொண்டு மக்கள் கூட்டம் முகாமை தாக்கியது என்பதே அது. (பக்கம் 18)

உந்தப்பட்டவர்கள் என்று அடையாளம் காணப்பட்டது. இங்கே "பொதுநோக்கு" என்னும்போது, அங்கு கூடியிருந்த அனைவருக்குமிடையே அல்லது எவருடனாவது வெளிப்படையான உடன்பாடு இருக்க வேண்டுமென்றில்லை என்று விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் ஒரு இலக்கு என்ற ரீதியில் ஒருவரோடு ஒருவர் பகிர்ந்து கொள்ளும் செயற்பாடு பற்றிய அறிவினாலும் அதில் ஈடுபடும் தனிநபர்களின் குணாதிசங்களாலும் உறுதி செய்யப்படுகின்றது. குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் உண்மையாகவே கூட்டத்தில் பங்குபற்றினர் என்பது தனித்தனியாக நிரூபிக்கப்படும் அதே நேரத்தில் சட்டத்திற்கு புறம்பான அக்கூட்டத்தில் பங்குபற்றிய ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஏனைய உறுப்பினர்களின் செயற்பாட்டுக்கான பதிலாட் பொறுப்பு எடுக்க வேண்டியவராகின்றனர்.⁶³ ஆகவே வழக்குத் தொடருவோர் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட கிராமத்தவர்களை முதலாவது "அநீதியான முறையில் கூட்டம் கூடுதல்" அங்கத்தவர்களாக இருந்தமை (முதலாவது குற்றம்) அடுத்து தனியான கொலை செயற்பாடுகள், கொலை முயற்சி என்று முழுக்கூட்டமே ஈடுபட்டமை (2 - 42 குற்றங்கள்), அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட ஒரு நபர் குறிப்பிட்ட கொலையையோ கொலை முயற்சியிலோ ஈடுபட்டார் என்று காட்ட வேண்டியிருக்கவில்லை.⁶⁴

குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்களுள் பொலிசார் தொடர்பாக இன்னொரு வகையான விவாதமும் அத்தாட்சியும் சேர்க்கப்படவேண்டும். முகாமில் தரித்திருந்த பொலிசார் தம்மிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்பட்ட சட்ட ரீதியான கடமையிலிருந்து தவறியபோது, அவர்களும் சட்டத்திற்கு புறம்பான ரீதியில் கூட்டம் கூடியவர்களின் கூட்டத்தவராக மாறுகின்றனர். ஜனக்கூட்டம்

⁶³ 146 வது தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் விதிப்படி சட்டத்திற்கு விரோதமான கூட்டத்தின் ஒரு அங்கத்தவரால் அக்கூட்டத்தின் பொது நோக்கின் பிரகாரம் குற்றம் புரியப்படும் பட்சத்தில் அல்லது அந்த கூட்டத்தின் அங்கத்தவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தின் பொது நோக்கை எட்டுவதற்காக செயற்படும் போது ஒவ்வொருவரும் அந்தக் குற்றத்தைப் புரியும் போதும் அதே கூட்டத்தின் அங்கத்தவராய் இருந்தால் அவர் அக்குற்றம் புரிந்த குற்றவாளி ஆகிறார் (எழுத்து மூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு வழக்குத் தொடுநர்களால் காட்டப்பட்டது பக்கம் 36)

⁶⁴ மேல் நீதிமன்ற தீர்ப்பு பக்கம் 76 பொது நோக்கு என்னும் தனியான கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட 43-83 வரையிலான குற்றங்கள் தொடர்பாக வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர்கள் முடிவாக தமது எழுத்து மூலம் சமர்ப்பித்த முடிவுரையில் "பொதுநோக்கு" என்பதை நிரூபிப்பதற்கான சாட்சி ரீதியான தேவைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. காரணம் 32வது தண்டனைச் சட்டக் கோவை விதி எப்பொழுதும் சாட்சி மூலம் ஒவ்வொருவரது செயலும் தனித்தனியாக அடையாளம் காணப்பட வேண்டும் என்பதைக் கோருகின்றது. எழுத்து மூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு வழக்குத் தொடுநர்களால் காட்டப்பட்டது, ப 51). அதனால் வழக்கின் முடிவின்போது இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் கைவிடப்பட்டன. மேல் நீதிமன்றம் தன்னுடைய தீர்ப்பில் இதை ஏற்றுக்கொள்கின்றது பக்கம் 79-80

முகாமுக்குள் நுழைந்து அங்கு தடுப்புக் காவலில் இருந்தவர்களை படுகொலைக்கு உள்ளாக்குகையில் தாக்குதல் நடத்தியவர்களை கட்டுப்படுத்தவோ கைது செய்யவோ முயற்சிக்காத நிலையில் சட்டத்திற்கு புறம்பான ரீதியில் கூட்டம் கூடியவர்களின் பொது நோக்கில் பொலிசாரும் பங்கெடுத்தவர்களாகின்றனர். இந்தத் தொடர்பை ஏற்படுத்த வழக்குத் தாக்குதல் செய்வோர் முதலில் ஒருவர் தன் கடைமையைச் செய்யாது தவறும் நிலையில் இருந்தெழும் "சட்டத்திற்கு மாறான தவிர்ப்பை"த் தீர்மானிப்பதற்கு முற்சான்று தாராளமாக உண்டென்று விவாதிக்க வேண்டும். விசேடமாக அவர்கள் கடைபிடிக்கும் இக்கொள்கையானது மனிதப் படுகொலைகளில் நன்கு ஸ்தாபிக்கப் பட்டதாகும்.⁶⁵

குற்றஞ் சுமத்தப்பட்ட கிராமத்தவர்கள் அனைவரும் கைகளில் ஆயுதங்களுடன் தாக்குதல் சம்பவம் நடந்த இடத்தில் நின்றிருந்தனர் என்பது நேரில் கண்ட சாட்சிகளால் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளது. துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த வகையான குற்றவியல் வழக்குகளில் அயலவரே தன் அயலவருக்கு எதிராக சாட்சி சொல்ல வேண்டும் (அத்தோடு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், உறவினருக்கு எதிராக உறவினர் சொல்ல வேண்டும்). கண்ணால் கண்ட சாட்சி நம்பகத்தன்மைக்கு சற்றுக்குறைவான ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படலாம். வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர் சாட்சிகளை முன்னெடுத்து சென்ற நிலையில், இறுதியாக 41 குற்றங் சுமத்தப்பட்டவர்களில் 23 பேரை ஆதாரமான சாட்சியின்மையால் குற்றச்சாட்டுக்களைத் தள்ளிவிடும்படி நீதிமன்றத்திற்கு மனுசெய்தார். இவ்வாறு இவர்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்களை வாபஸ் பெறுவதற்குக் காரணம் நான்கு சாட்சிகள் தமது குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அயலவர்களுக்கு எதிராக ஏற்கனவே குற்றப்பலனாய்வாளர்களுக்கு கொடுத்த வாக்கு மூலங்களை பின்னர் உறுதிப்படுத்த முடியாமல் போனமையே.⁶⁶ இந்தக் கட்டத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட 10 பொலிசாரில் ஒருவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

⁶⁵ வழக்குத் தொடுநர்களின் எழுத்து மூலம் சமர்ப்பணம் பக்கம் 36-41

⁶⁶ நம்பகமான ஏராளமான தகவல்களின் படி, 23 குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுள் விடுவிக்கப்பட்டவர்களே தாக்குதலுக்கு மிக முக்கியமாகத் தலைமை தாங்கியோர். சாட்சி சொல்லுவதற்காக இருந்த 4 சாட்சிகள், பயமுறுத்தப்பட்டதோடு தமது அயலவர்களுக்கு எதிராக சாட்சி சொல்ல வேண்டாமென எச்சரிக்கப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கின்றனர். வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர்கள் கோபங் கொண்டிருந்த நீதிபதிகளின் உடன்பாட்டோடு சாட்சி சொன்னவர்கள் உடனே பொய் சொன்னமைக்காக கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்களுக்கு 2 வருட கடுழிய தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. பலவற்றின் தகவல்களின் படி சாட்சிசொல்ல மறுத்தவர்கள் அவர்கள் கூறியது போலவே பயமுறுத்தப்பட்டிருந்தனர். ஆகவே உறுதிப்படுத்தப்படாத தகவல்களின்படி அவர்களில் சிலர் சாட்சியளித்தனர்.

குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட பொலிசாரைப் பொறுத்தவரை, வித்தியாசமான தன்மையுடைய பிரச்சனைகள் இருந்தன. தாக்குதல் நடந்த நேரத்தில் முகாமில் தரித்திருந்த 60க்கு மேற்பட்ட பொலிசாரில் நடுத்தர படி வரிசையில் இருந்தவர்களே - சப் இன்ஸ்பெக்டர், இன்ஸ்பெக்டர் - குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டனர்; அவர்கள் முகாமின் வாசல் பகுதியில் காவலுக்கு நிறுத்தப்பட்டவர்கள் அல்லது முகாமைச் சுற்றியுள்ள இடங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அனுப்பப்பட்ட படைபிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் என கண்ணால் கண்டவர்கள் அடையாளப்படுத்தினர்.

வழக்குத் தொடர்ந்தவர்களின் நோக்கங்கள் இரண்டு பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. முதலாவதும் வெளிப்படையாகத் தெரியக்கூடியதுமாக இருந்தது என்னவெனில், இரண்டு உயர்பொலிஸ் அதிகாரிகளுக்கு எதிராக குற்றஞ் சுமத்தப்பட முடியாமல் போனது. நீதிமன்ற விசாரணையின் போது ASP தயாரத்தனவுக்கும் HQI செனவிரத்தனவுக்கும் எதிராக ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை இருந்த போதும், வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர்கள் இவ்விருவரையும் மிக முக்கியமான அரசு தரப்புச் சாட்சிகளாக உறுதிப்படுத்தியிருந்தனர்.⁶⁷ இரண்டாவதாக, வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர்கள் பொலிசார் மேல் குற்றஞ் சுமத்தியதென்பது, முகாமின் நுழைவாசலில் தரித்திருந்து முகாமிலிருந்து தப்பியோடிக் கொண்டிருந்த இளைஞர்களை துப்பாக்கியால் சுட்டதற்கு பொறுப்பாய் இருந்த பொலிசாரை குற்றஞ்சுமத்தாது விட்டதே. இறுதியாகவும் பொதுவாகவும் வழக்கைத்தாக்கல் செய்தவர்களின் மேலோபாயம் இன்னொரு பெரிய பலவீனத்தைக் கொண்டிருந்தது. மிகவும் பாரதூரமான குற்றங்களுக்கே - கொலைக்கும், கொலை முயற்சிக்கும் மட்டுமே அது அழுத்தம் கொடுத்தது. மேலும் இதற்கும் ஆதாரமாக நேரில் கண்ட சாட்சிகளையே நம்பியிருந்தது. அதுவும் ASP யும் HQI யும் போன்ற தம் நலனில் அக்கறை கொள்பவர்களிடமிருந்து வருகின்ற கேள்விக்கிடமான அல்லது இலகுவில் பயமுறுத்தப்படக் கூடியவர்களிடமிருந்து வருகின்ற சாட்சிகள். இது மிகவும் ஆபத்தான மூலோபாயமாகும்.

⁶⁷ ஆணைக்குழு குறைந்தது ஆறு அதிகாரிகளான ASP தயாரத்தன, HQI செனவிரத்தன, இன்ஸ்பெக்டர் கருணாசேன, சப் இன்ஸ்பெக்டர் ரத்னாயக்க, அபேநாராயண, வல்பொல - தாக்குதல் நடந்து கொண்டிருந்த போது செயற்படத் தவறிய பொலிசார் என்ற ரீதியில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தனர். இந்த ஆறு நபர்களில் நான்கு கீழ் நிலையிலிருந்த அதிகாரிகள், தாக்குதல் நடந்து கொண்டிருந்த போது ASP யும் HQI யும் அங்கே நின்றிருந்தனர் என்று கூறினர். ASP யும் HQI யும் தம் கனிஷ்ட அதிகாரிகள் மேல் பழியைப் போட்டனர். தனிப்பட்ட ரீதியில் கண்ட நேர்க்காணலில் வழக்கை தாக்கல் செய்து நடத்திய முன்னணி அரசுதரப்பு சட்டத்தரணியான பிரியந்த நவன்னவிடம் ஏன் ASP யும் HQI யும் குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை என்று கேட்டபோது அவர்களுக்கெதிராக எந்தச் சாட்சியமும் இல்லை என்றார் அவர். புலனாய்வு பிரிவினரின் அறிக்கையையும் அதில் உள்ளவற்றையும் அறிய அல்லது மற்றைய சாட்சிகள் நீதிமன்றத்தில் சொல்வதற்கு ஒப்புக் கொண்டவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இந்த நிலைப்பாட்டை நிராகரிப்பது கடினமே.

6. தீர்ப்பு

மீதமுள்ள 18 குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டவர்களுள் 9 பேர் உள்ளூரில் வசிப்பவர்கள். இவர்களுள் நீதிமன்றம் 3 பேரை குற்றவாளிகளாகக் கண்டது. சட்டத்திற்கு புறம்பான கூட்டங் கூடியவர்களில் இவர்களும் பங்கு கொண்டதோடு கூட்டத்தின் பொதுவான நோக்கான கொலை, அழிவு என்பவற்றில் பங்கெடுத்தவர்கள் என்ற ரீதியில் இவர்கள் பல தடவை கொலைகள், ஒரு கொலை முயற்சி தாக்குதல் ஆகியவற்றிற்கு பொறுப்பானவர்கள் என்பதால் ஒவ்வொருவருக்கும் மரணதண்டனை வழங்கப்பட்டது. குற்றஞ் சுமத்தப்பட்ட மூன்று உள்ளூர் வாசிகளைப் பொறுத்தவரை, வெறுமனே முகாமைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் சட்டத்திற்கு புறம்பான கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நின்றார்கள் என்பதை விட, முகாமுக்குள் உண்மையாகவே தாக்குதலில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதற்கு நீதிமன்றம் தெளிவான சாட்சியங்களைக் கொண்டிருந்தது. முகாமுக்கு வெளியே கூட்டத்தோடு நின்றது என்பது ஒருவரை சட்டத்திற்கு புறம்பான கூட்டத்தில் பங்கு பற்றினார் என்று கூறுவதற்கு போதுமான ஆதாரம் அல்ல என்று நீதிமன்றம் கருதியது. மாறாக ஒருவரின் குற்றம் புரிதலுக்கான நோக்கம் வெளிப்படையாகத் தெரிய வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் கருதியது. அந்த மூவரைப் பொறுத்தவரை ஆயுதங்களோடு முகாமுக்குள் நின்றதைக் கண்ட சாட்சியங்கள் இருந்தன. அதுவே தேவையானது.⁷⁰

முனசிங்க ஆராச்சிகே சமி என்னும் நான்காவதாக குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட நபர்⁷¹, முகாமுக்கு வெளியே, கையில் பொல்லுடன் முகாமுக்கு அருகேயுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலையின் மைதானத்தில் காணப்பட்டார் என்று நேரில் கண்ட சாட்சி, அடையாளம் காண்கின்றது. (இக்கலாசாலை வித்தியா பீடய என்று சிங்களத்தில் குறிக்கப்படுகின்றது.) இவர் இதே சாட்சியால் பின்னர் முகாமுக்குள் அப்போதும் கையில் பொல்லுடன் நின்றார் என்று உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.⁷² பின்னர், இதே நேரில் கண்ட சாட்சி, முகாமில் இருந்த வயதில் குறைந்த ஒருவரை காப்பாற்ற முயற்சித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் பின்புறமாக பொல்லால் தாக்கப்பட்டார். அப்போது அவர் நிமிந்து பார்த்தபோது பொல்லோடு அவர் அருகில் நின்றவர் சமி மட்டுமே. ஆகவே முகாமுக்குள் ஆயுதத்தோடு நுழைய சமி தெரிவு செய்தது சட்டத்திற்கு

⁷⁰ தீர்ப்பு பக்கம் 77

⁷¹ இவ்வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட 41 பேரில் ஒவ்வொருவருக்கும் இலக்கம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் பெயருக்கு பதிலாக இலக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே அரசு தரப்பு பிரதிவாதி தரப்பு வழக்கறிஞர்கள் தமது எழுத்து மூலமான சமர்ப்பணங்களிலும் மேல் நீதிமன்றம் தீர்ப்பிலும் தெரிவித்தனர்.

⁷² தீர்ப்பு பக்கம் 64-67

புறம்பான பொதுநோக்கோடு இணைவதற்கே என்பதற்கான பலமான ஆதாரங்கள் உண்டென நீதியரசர்கள் முடிவு செய்தனர். உள்ளூர் வாசிகள் மூவரில் இரண்டாமவர், குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட பதின்மூன்றாமவர் டி.எஸ் திசாநாயக்கா, தாக்குதல் முடிந்து முகாம் எரிந்து கொண்டிருந்த போது கையில் பொல்லோடு இவர் முகாமைவிட்டு வெளிவந்து கொண்டிருந்ததை இன்னொரு சாட்சி நேரடியாகக் கண்டுள்ளார்.⁷³ இறுதியாக பண்டாரவளை நகரத்தின் டாக்சி ஓட்டுனராக தொழில் புரிந்த ஆர்.எம் பிரேமானந்த என்பவர் பெருமளவிலான சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டுள்ளார். அவரோடு முகாமுக்கு காரில் சென்ற இரண்டு நேரடி சாட்சிகள், தாக்குதல் நடந்து கொண்டிருந்த போது பிரேமானந்த முகாமுக்குள் சென்றதையும் பின்னர் அங்கிருந்து கையில் இரத்தம் சிந்த வெளிவந்ததையும் கண்டதோடு அவர்களில் ஒருவர் தனியார் மருத்துவமனைக்கு அவரைக் கொண்டுபோய் கைக்கு சிகிச்சையளித்தார் என்றும் கூறியுள்ளனர். இவரது கைக்கு சிகிச்சையளித்த மருத்துவர், வழக்கு விசாரணையின் போது இதை உறுதிப்படுத்தியதோடு குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டவரையும் அடையாளம் காட்டக்கூடியதாய் இருந்தார்.

தாக்குதலின் போது பொலிசார் எந்தவித எதிர் நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளாது இருந்தமை சட்டத்திற்கு மாறான தவிர்த்தல் என்றும் அதன் மூலம் அவர்கள் சட்டத்திற்கு மாறான ஒன்று கூடலில் விருப்போடு பங்குபற்றியோராகக் கருதப்படுவர் என வழக்குத் தாக்கல் செய்தோர் கூறிய விவாதத்தை நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது. நீதிமன்றத்தின் கூற்றுப்படி, "பெரிய மக்கள் கூட்டமொன்றை முகாமைச்சுற்றி நிற்க அனுமதித்ததன் மூலமும், அவர்கள் உள்ளே புகுந்து அங்கே தங்கியிருந்தவர்களால் வதிவிடமாகப் பாவித்த மண்டபத்தை எரிக்க அனுமதித்ததன் மூலமும், கூட்டத்தினரை ஆயுதங்களோடு அங்கு நுழையவும் அங்கு வசித்தவர்களை தாக்கிக் கொல்லவும் இறந்தவர்களின் உடல்களை சாட்சியத்திற்கு இடமில்லாது செய்ய எரிப்பதற்கு அனுமதித்ததன் மூலமும் அதேவேளை இவற்றை அமைதியாக பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர் என்பதும் பொலிசார் இந்த நடத்தைகளுக்கு உதவினர்" என்றும் நீதிமன்றம் கூறியது.⁷⁴ இந்த விடயத்தில் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் முக்கியம் என்னவெனில் தாக்குதலானது முகாமில் இருந்தவர்களின் உடல்களை எரிப்பதை உள்ளடக்கியிருந்ததனால் ஆரம்பத்திலிருந்து முடியும் வரை, அது ஒரு மணித்தியால கால ஓட்டத்தின் ஏதோ ஒரு பணிப்பை ஏற்றிருக்க வேண்டும் என்பது அவர்களது கண்டு பிடிப்பாகும். இது பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களுக்கு கடைசி ஒரு சிலரையாவது கைது செய்வதற்கோ அல்லது இந்த குற்றச்செயல்களை நிராகரிப்பதற்கான வெளிக்காட்டலை

⁷³ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 17, 67-9

⁷⁴ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 22

செய்வதற்கோ தாராளமான நேரத்தை வழங்கியிருக்கும்.⁷⁵ இதே மாதிரி முக்கியமானதுதான், இந்த தாக்குதலிருந்து தப்பியிருந்தவர்கள் கொடுத்த வாக்குமூல சாட்சியங்கள். அதாவது முகாமுக்கு வெளியே கூடியிருக்கும் ஜனக்கூட்டம் தம்மைத் தாக்குவார்கள் என்ற பயத்தை முகாமில் தரித்திருந்த பொலிசாருக்கு அவர்கள் கூறியதற்கு, பொலிசார் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவார்கள் என்றும் அவர்களை அவர்களின் வசிப்பிடங்களில் இருக்குமாறும் பொலிசாரால் சொல்லப்பட்டதே. இவ்வாறு கடமையில் இருந்த பொலிசாருக்கு ஏற்கனவே முன்னெச்சரிக்கை கொடுத்த பின்னரும் பொலிசார் கூட்டத்தை கலைக்கவோ - இதை அவர்கள் மிக இலகுவாக செய்திருக்கலாம். என நீதிமன்றம் நம்புகின்றது - அல்லது தாக்குதலை தடுக்கவோ எதுவும் செய்யவில்லை. உதாரணமாக முகாமில் இருந்தவர்களை உள்ளே முகாமுக்குள் சென்று இருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்ட பொலிசார் உடனேயே தம்மவர்கள் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து முகாமைச் சுற்றிக் காவலுக்குப் போட்டிருக்கலாம் என்று நீதிமன்றம் அபிப்பிராயப்பட்டது. மாறாக தாக்குதல் ஆரம்பித்து நடந்து கொண்டிருந்த போது பொலிசார் அதை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு எந்த பிரயத்தனமும் மேற்கொள்ளாது மாறாக தாக்குதலில் இருந்து தப்பியோடிக் கொண்டிருக்கும் முகாமில் இருந்தவர்களை சுடுவதன் மூலம் தாமும் அதில் பங்கேற்றுக் கொண்டனர்.⁷⁶

வழக்கு நீதி விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட போது, குற்றஞ் சுமத்தப்பட்ட 9 பொலிசாரில் இரண்டு பேரே குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டனர். இவர்கள் தான் இன்ஸ்பெக்டர் எஸ். கே கருணாசேனவும் (32வது குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்) சப் இன்ஸ்பெக்டர் டி. ஆர் ரத்னாயக்கவும் ஆவர் (41வது குற்றஞ்சுமத்தப்பட்டவர்). இவ்விருவரும் முகாமின் பிரதான வாசலில் தாக்குதல் ஆரம்பித்து முடியும் வரை நின்றிருந்தனர் என்பதை நீதிமன்றம் நன்கறிந்ததால் இவர்கள் குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்டனர். அவர்கள் விட்ட தவறு வெளிப்படையானது.

இத்தோடு கருணாசேன, புனர்வாழ்வு முகாமை பொறுப்பேற்றிருந்த பொலிஸ்படையின் பிரிவுக்கு கட்டகளையதிகாரியாக விடப்பட்டிருந்த

⁷⁵ சட்டத்திற்கு விரோதமான தவிர்ப்புக்களில் ASP யும் HQI யும் கூடவே சம்பந்தப்படுத்திவிடவே நீதிமன்றத்தின் விவாதம் அமைந்திருந்தது. காரணம் ஆணைக்குழுவால் சேகரிக்கப்பட்ட சாட்சியங்களிலிருந்து தாக்குதல் தொடங்கி பத்து நிமிடங்களுக்குள் ASP யும் HQI யும் சம்பவம் நடந்த இடத்தில் நின்றிருந்தனர்.

⁷⁶ இதில் முக்கியமான விடயம் என்னவெனில் முகாமில் இருந்த பலர் பொலிசாரால் காப்பாற்றப்பட்டனர். ஆனால் ஆணைக்குழுவிற்கோ அல்லது அது பற்றி ஆய்வு செய்தவர்களுக்கோ எந்த பொலிசார் இதைச் செய்தனர் என்பது தெரியாது. இன்னும் பல வீரம் மிக்க கிராமத்தவர்கள் கடைசியில் முகாமில் இருந்த இரு இளையவர்களைக் காப்பாற்றினர்.

பொறுப்பையும் பெற்றிருந்தார் என்றும் நம்பப்படுகின்றது. இதனால் "கட்டளைப் பொறுப்புக்" குரியவரான கருத்தை நீதிமன்றம் ஓரளவு உள்ளார்த்தமாக நம்புவதால் இவரே இதற்கு வகை சொல்லியாக வேண்டியவராகின்றார். என்றும் அவரது கட்டளை அதிகாரி என்ற வகிபாகத்தை மீண்டும் அழுத்தி, அவர் முகாமை காப்பாற்றத் தவறியமைக்கான பழியை நீதிமன்றம் அவரிலேயே சுமத்துகின்றது.⁷⁷ நீதிபதியினரின் குழு, 32 வது பிரதிவாதி தன்னிடம் திறமையையும், நிலைமையை கட்டுப்படுத்துவதற்கான படையினரும் இருந்தும் அவ்வாறு செய்யத் தவறியமையால் குற்றதிற்கான பொறுப்பை ஏற்க வேண்டியவராகின்றார் என்று முடிவிற்கு வருகின்றது.⁷⁸

கூடவே தம் உயிரைக் காப்பாற்ற ஓடிக் கொண்டிருந்த முகாமில் இருந்தவர்கள் மேல் பயங்கரமான துப்பாக்கிச் சூடுகள் செய்ததற்கான பிரத்தியேகமான ஆளாக கருணாசேன சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றார். தான் கூட்டத்தைக் கலைப்பதற்கு சில நடவடிக்கை எடுத்ததாக கருணாசேன நீதிமன்றத்தில் வழக்கு முடிவில் கூறியபோது, தனது ஆட்களை ஆகாயத்தில் சுடும்படி

⁷⁷ "உத்தரவிடும் பொறுப்பு" என்னும் சட்டப்பெயர்க்கை சர்வதேச மனித உரிமைகள் மற்றும் மனிதாபிமானச்சட்டம் ஆகியவற்றால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இலங்கையில் இன்றைய தினம் வரை அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இதன் கொள்கை என்னவெனில் தனக்குக் கீழ் கடமை புரியும் ஒருவர் மேற்கொள்ளும் நடத்தைகளுக்கு அவரது மேலதிகாரி தனிப்பட்ட ரீதியில் குற்றத்தை ஏற்க வேண்டியவராகின்றார். ஒரு கட்டளையிடும் அதிகாரி தான் அறிந்த குற்றத்திற்காகவோ அல்லது அத்தகைய குற்றம் நடக்கும் சாத்தியத்தை அறிந்த பின்னரோ அதைத் தடுப்பதற்கு தவறும் பட்சத்தில் அவரே அக்குற்றங்களை இழைத்தவராகின்றார். இந்தச் சட்டக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான வளர்ச்சியும் அக்கொள்கையைப் பிரயோகித்தலும் மேலோங்கியதற்குக் காரணம் அது உயர் அதிகாரிகள் திட்டமிட்டு ஒப்புதல் தந்து செயற்படுத்திய நடவடிக்கைகளுக்கு அந்த உயர் அதிகாரிகள் பாதிக்கப்படாது இருக்க, அவர்களின் கீழிருந்த சிப்பாய்களும் கீழ் அதிகாரிகளும் குற்றஞ் சுமத்தப்படுகின்ற போக்கை உடைக்கின்றது. இச்சட்டக் கொள்கை அண்மையில் முன்னைய யூகோஸ்லாவியாவில் நடந்த சர்வதேச குற்றவிசாரணை மன்றில் பல மிக முக்கியமான வழக்குகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. பிந்துனுவெவ மேல்நீதி மன்றத் தீர்ப்பில் இந்த உத்தரவிடும் பொறுப்பு மறைமுகமாக நிற்கின்றது. அது பற்றிப் பெயர் சொல்லி பிரதாபிக்கப்படுத்தல் என்பது நிதர்சனமாக கட்டளையிடும் உயர் மட்டங்கள் வரை செல்லத் தவறிவிடுகின்றது.

⁷⁸ தீர்ப்பு பக்கம் 50, இதற்கு முன்னர் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு சொல்லியிருந்தது: "32வது பிரதிவாதி தன்னிடம் கையில் தும்புத்தடிகளோடு பொலிஸ் சீருடையோடு ஒரு பொலிஸ் குழுவிருந்திருந்தால் இந்தக் கொலைச் சம்பவம் நடந்திருக்காது தடுத்திருப்பார் என்று கூறியது."

கட்டளையிட்டதாக கூறினார்.⁷⁹ இது உண்மையானால் முகாமைச் சேர்ந்தவரின் கொலை ஒரு சந்தர்ப்ப விபத்தாக இருக்கலாம். இது தான் உண்மையென்றால், முகாமில் இருந்தவர்கள் மட்டுமேன் சுடப்பட்டனர், ஏன் கிராமத்தவர்கள் சுடப்படவில்லை என்று நீதிமன்றம் கேட்டது. "மறுபுறத்தில்" நீதிமன்றம் தொடர்ந்து எழுதுகையில் "32வது பிரதிவாதி தனது கட்டளைக்கு அப்பாலாக எவரும் சுடப்படவில்லை என்று கூறவில்லை." "இதன்படி, முகாமில் இருந்தவர்கள், 32வது பிரதிவாதியின் அறிதலுடனேயே சுடப்பட்டார்கள் என்றே இந்த நீதிபதிகள் குழு முடிவுக்கட்ட வேண்டியுள்ளது."⁸⁰

சப் இன்ஸ்பெக்டர் ரத்னாயக்கவும், இன்னொரு விதத்தில், தாக்குதல் நடந்தபோது பிரதான நுழைவாசலில் கருணாசேனவுடன் நின்றார் என்றே சொல்லப்படுகின்றது. சாட்சிகளாக வந்த இரண்டு பொலிஸ்காரர்களே ரத்னாயக்கவும், பிரதான வாசலில் நின்றார் என்பதற்கான சாட்சியத்தை சொல்லியுள்ளனர். கருணாசேன போல் அவரும் செயற்படாமல் இருந்தமை அவரையும் சட்டத்திற்கு மாறான ஒன்று கூடலில் முழு அங்கத்தவராக இருக்கச் செய்ததோடு குற்றஞ் சுமத்தப்படுவதற்கும் ஏதுவாக்கப்படுகின்றார்.

கருணாசேன, ரத்னாயக்க ஆகிய இருவருமே நீதிமன்றத்தில் வாக்குமூலம் அளித்தபோது ASP யும் HQI யும் தாக்குதலின் ஆரம்பத்தில் முகாமில் இருந்ததாகவும் இவர்களின் மேலதிகாரிகளான அவர்களே தாக்குதல் நடத்தியோருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கட்டளையைப் பிறப்பித்து இருக்க வேண்டுமெனியுழிய தாங்கள் அல்ல என்று கூறியுள்ளனர். ஆனால் மாறாக தங்களின் பொறுப்பிலிருந்து தப்பிப்பதற்காக ASP யும் HQI யும் அவர்கள் மேலேயே பழியைப் சுமத்தினர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இவ்விரண்டு பிரதிவாதிகளையும் ASP யும் HQI யும் வாக்கு மூலம் அளிக்கும் போது குறுக்கு விசாரணை செய்வதற்காக தாராளமான நேரம் நீதிமன்றம் ஒதுக்கியும் எவரும் அதைச் செய்யவில்லை. இந்த விடயத்தை அவ்விருவரும் நீதிமன்றத்தில் எழுப்புவதே இதுவே முதற்தடவையாகும் (இவ்விடத்தில் அவர்கள் குறுக்கு

⁷⁹ இன்னொரு தகவலின் படி, ஒரு அரசாங்க ஆய்வாளர் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் மரங்கள் சேதமடைந்திருப்பதாக சொல்லப்பட்ட சாட்சியத்தை வெளிக் கொணர்ந்திருந்தார். இது கருணாசேனவின் தெரிவிப்பிற்கு ஆதாரமாக இருந்திருக்கும். இது ஏன் வழக்கு விசாரணையின் போது சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்பது தெரியாது.

⁸⁰ தீர்ப்பு பக்கம் 54

⁸¹ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 60-63

விசாரணை செய்யப்பட முடியாது) என்கின்ற இன்னொரு காரணத்தினாலும் அவர்கள் கூறுவதை நீதிமன்றம் ஏற்கவில்லை.⁸²

ஏனைய ஏழு அதிகாரிகளும் விடுவிக்கப்பட்டனர் இதில் கருணாசேனவின் கட்டளையின் பேரில் பிரதான நுழைவாயிலில் நின்ற 33 வது எதிரிவாதியான சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஜயரத்னவும் உள்ளடங்குகின்றார். ASP யோடு பதுளை நோக்கிச் சென்றுக் கொண்டிருந்த HQI விற்கு ஜயரத்ன தான் தொலைபேசி மூலம் முகாம் மீது தாக்குதல் நடப்பதை அறிவித்தார் என்று HQI கூறிய சாட்சியத்தை நீதிமன்றம் எடுத்துரைத்தது. அதனால், 33 வது பிரதிவாதியின் நடத்தையின் பிரகாரம் அவர் ஏற்கனவே உயர் அதிகாரிகளுக்கு இத்தாக்குதல் நிகழ்ச்சி பற்றி இந்த நிகழ்ச்சியின் ஆரம்பத்திலேயே அறிவித்து உதவி கேட்டிருக்கின்றார். இதன்படி பார்க்கையில் ஏனையவர்கள் முகாமில் உள்ளவர்களுக்கு தீங்கு செய்வதற்காக ஒன்று திரண்ட பொது நோக்கை இவர் கொண்டிருந்தார் என்று கூற முடியாது. அல்லது அவர் அப்படியான பொது நோக்கோடு நடக்கவும் இல்லை என்று நீதிமன்றம் கருதியது.⁸³

மீதமுள்ள ஆறு பேரும் முகாமின் உட்பகுதியின் இடத்திலிருந்து தூர நின்றிருந்ததால் அவர்களுக்கு அங்கே என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது என்பதை அறிய வாய்ப்பிருக்கவில்லை என்றே நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. நீதியரசர்கள் பின்வருமாறு எழுதினர், "பிரதிவாதிகளான 34, 35, 36, 38, 39 மற்றும் 40 ஆகிய ஆறு பேருக்கும் அவர்கள் நின்ற இடத்திலிருந்து முகாமை தெளிவாகப் பார்க்க வாய்ப்பிருக்கவில்லை."⁸⁴ ஆகவே அவர்கள் சட்டத்திற்கு மாறான கூட்டத்தில் சேர்ந்திருப்பார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இன்னும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சுவாரஸ்யமான விடயம் என்னவெனில் இந்தக் கூட்டத்தில் 38வது

⁸² மேற்கண்டவாறு பக்கம் 52-3, 63- இலங்கைச் சட்டப்படி. குற்றஞ் சுமத்தப்பட்ட ஒருவர், சத்தியப்பிரமாணம் செய்து சாட்சி சொல்வதை விட சாட்சிக் கூண்டில் ஏறி வாக்குமூலம் வழங்கலாம். கூண்டில் ஏறி வாக்குமூலம் அளிப்பது குறுக்கு விசாரணைக்குட்படுத்த முடியாது. ஆனால் அது குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டவர் மீது சுமத்திய குற்றம், எந்த வித நியாயபூர்வமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் நிரூபிக்கப்பட்டதா என்பதை தீர்மானிக்க உதவும். கூண்டில் ஏற்கனவே வாக்குமூலம் அளிக்கும் உரிமையை செயல்படுத்தத் தவறியமையும் பொருத்தமானது.

⁸³ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 56, இந்த இடத்தில், HQI விற்கு கருணாசேனா, பெரியளவிலான கூட்டம் முகாமைச் சூழ்ந்திருப்பதாகவும் உடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் உஷார்படுத்தியமையை ஆணைக்குழு கவனத்திற்கெடுத்திருந்தமையே இங்கு முக்கியமாக கருத வேண்டிய விடயமாகும். மேல் நீதிமன்ற கருத்தின் படி கருணாசேனவை இதில் சம்பந்தப்படுத்தாது விடுவிக்குமாறு தெரிந்தது எவ்வாறாயினும் இந்தச் சாட்சியம் மேல் நீதிமன்றத்தின் முன்னிலையில் வழக்காடும் தரப்பினராலோ பிரதிவாதிகள் தரப்பினராலோ முன் வைக்கப்படவில்லை. கருணாசேனவும் சத்தியப் பிரமாணத்தின் மூலம் சாட்சியம் ஒன்றையும் அளித்திருக்கவில்லை.

⁸⁴ தீர்ப்பு பக்கம் 59

பிரதிவாதியான சப் இன்ஸ்பெக்டர் வல்பொலவும் சேர்க்கப்பட்டதோடு, அவர் முகாமோடு ஒட்டியிருந்த ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை மைதானத்தில் நின்றிருந்தார் என்பதை நீதிமன்றம் அறிந்த பின்னரும், அந்த மைதானத்தில் இருந்தே பெருந்திரளான மக்கள் கூட்டம் முகாமுக்குள் பாய்ந்துச் சென்றனர் என்பதோடு அங்கிருந்தே முகாமுக்குள் நடக்கும் அனைத்தையும் பார்க்கலாம் என்பதைத் தெரிந்த பின்னரும் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார்.⁸⁵ ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக வழக்கு தாக்கல் செய்தவரின் எழுத்து மூலமான தாக்கல் அவர் எங்கே நின்றார் என்பது பற்றியோ, அவரது குற்றத்திற்குரிய தன்மை பற்றியோ குறிப்பாகப் பேசவில்லை. வல்பொல வெறுமனே எங்கோ தரித்து நின்ற இந்த ஆறு அதிகாரிகளோடு சேர்க்கப்பட்டார். அவர்களில் சிலர் சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு வெகு தூரத்திற்கு அப்பால் நின்றிருந்தால் அவர்களால் எதுவும் செய்திருக்க முடியாது. (இது அவர்களை பொறுப்புக்களில் இருந்து விடுவிக் கிறதோ என்னவோ, அது கேள்விக்குரியதே. ஏனெனில் அவ்விடத்திலிருந்து தாக்குதலினால் ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பத்தையோ முகாமில் இருந்தவர்கள் போட்ட சத்தத்தை அவர்கள் கேட்கவில்லை என்பதோ, கட்டிடங்களில் இருந்து புகை எழுந்துக்கொண்டிருந்ததன் மூலம் ஏதோ அங்கு நடந்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை பார்க்கவில்லை என்பதோ சாத்தியமற்றது.

7. பதிலளிக்கப்படாத கேள்விகள்

தீர்ப்பையும் வழக்கு விசாரணையையும் முற்று முழுதாக எடுத்துக் கொண்டால் அதிகாரிகளின் தவறுதலான நடத்தைக்கும் தமிழர்களுக்கு எதிரான வன்முறைக்கும் தண்டனையளிப்பதன் மூலம் அதிகமான தேவைக்குரிய முன் மாதிரியாக நடந்துக் கொண்டதை வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் இது இன்னும் பதிலளிக்கப்படாத கேள்விகளை விட்டுச் செல்வதோடு மறுபுறமாக புதிய கேள்விகளையும் எழுப்புவதாய் உள்ளது. இக்கேள்விகள் பொதுவாக இரண்டு வகையாக பிரிக்கலாம்: தரவுகளைக் கொண்ட கேள்விகள் அடுத்து சட்டம் நடைமுறை, நீதி ஆகியவற்றைக் கொண்ட கேள்விகள்.

⁸⁵ ஆணைக்குழு அறிக்கை பக்கம் 188. இவ்வாறே ஆணைக்குழு, 35 ஆவது பிரதிவதி சப் இன்ஸ்பெக்டர் அபேநாராயணவை பிரதான நுழைவாயிலில் நின்றதாகச் சொல்கின்றது. கிடைக்கும் ஆவணங்களில் இருந்து பார்க்கும் பொழுது உண்மையில் எங்கே அபேநாராயண இருந்தார் என்பதை பிரதிவதி தரப்பினர் காண்கின்றனர் என்பது இதை எழுதியவருக்கு தெளிவாயில்லை. ஆனால் பிரதான நுழைவாயில் இருந்தார் என்பதாய் இல்லை.

7.1 தரவுகள் சம்பந்தப்பட்ட கேள்விகள்.

1. முதலாவது கேள்வியான குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட இரு பொலிசாரில் ஒருவரான இன்ஸ்பெக்டர் ரத்னாயக்க என்பவர் எதன் அடிப்படையில் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டார் என்பதைப் பற்றியது. முகாம் தாக்குதலின் போது ரத்னாயக்கவை பிரதான முகாம் வாசலில் தரித்திருக்கக் கண்டதாக வழக்குத் தாக்கல் செய்தோரின் செயல் உண்மையில் ஆச்சரியப்படும் அளவிற்கு நிச்சயமற்றது. ரத்னாயக்கவோ இன்னும் வேறு பொலிசாரோடு தியத்தலாவ பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து புனர்வாழ்வு முகாமை 6.45க்கு வந்தடைந்த பொலிஸ் கொன்ஸ்டபலான எச்.எல். குசுமபாலவின் சாட்சியத்தின் படி அவரும், அவருடன் வந்த குழுவினரும் முகாமிலிருந்து தூரத்தில் உள்ள இடத்தில் தரித்து நிற்க விடப்பட்டனர். அதாவது முகாமிலிருந்து 50 மீற்றர் தொலைவிலுள்ள விவசாய நிலத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் வீதியின் நடுப்பகுதியில் நிறுத்தப்பட்டனர். ரத்னாயக்க தன்னுடைய குழுவை அங்கே நிறுத்தி விட்டு முகாமுக்கு எதிர்முனையில் இருக்கும் பண்டாரவளையை நோக்கிச் சென்றார் என்று குசுமபால சொன்னார். அதன் பிறகு தாம் விவசாய நிலையத்திற்கு அருகே தரிக்கவிடப்பட்ட போது, பலத்த சத்தமும் கூச்சல்களும் முகாமிலிருந்து வருவதை கேட்டார் என்றும் ஆனால் ரத்னாயக்க "கீழே போய் விட்டதால்" அவரோடு தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை என்றும் கூறினார். நீதிமன்றத்தில் பதியப்பட்ட வழக்கு விசாரணைப் பதிவின்படி, "ரத்னாயக்க பாதையின் வழியே சென்றதாகவும் திரும்பிவருவார் என்று எதிர்பார்த்ததாகவும்" குசுமபால கூறியுள்ளதாகவுள்ளது.⁶⁶ "பாதையின் வழியே சென்றார்" என்பது எதைக் குறிக்கின்றது, என்பது தெளிவில்லாமல் இருக்கின்றது. ரத்னாயக்க முகாமை நோக்கிச் சென்றார் என்பதையா அது குறிக்கின்றது? அதாவது கூக்குரல் சத்தங்கள் கேட்பதற்கு முன்னர்? அப்படியானால் அவையேன் இன்னும் தெளிவாக சொல்லப் படவில்லை? இரண்டாவது சாட்சியான பொலிஸ் கொன்ஸ்டபல் டி.எம். குணபால தான் முகாமுக்கு காலை 6.30க்கு வந்ததாகவும் அங்கே ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியின் மைதானத்தில் நின்று கொண்டிருந்த கருணாசேனவையும், ரத்னாயக்கவையும் சந்தித்ததாகவும் கூறினார்.⁶⁷ தாக்குதலின் போது ரத்னாயக்க எங்கே நின்றார் என்பது சொல்லப்படவில்லை.⁶⁸

⁶⁶ மேல் நீதிமன்ற வழக்கு (High court at Bar case) இல 763 / 2002. மூல வழக்கு பதிவு ஆவணம் பக்கம் 860-886

⁶⁷ மேற்கண்டவாறு பக்கம் 886 - 929.

⁶⁸ இருவரது சாட்சியங்களிலும் தேவையான புவியியல் ரீதியான ஒருமைப்பாடினமை இல்லை. ரத்னாயக்க குசுமபாலவை விவசாய மையத்தின் அருகே விட்டுவிட்டு

எங்களுக்கு நிச்சயமாக அறியக் கூடியதாக இருப்பது தாக்குதலுக்குப் பின்னர் ரத்னாயக்க முகாமின் பிரதான நுழைவாயிலில் நின்றார் என்பதே. காலை 9 மணிக்குப் பின்னர், காயப்பட்டவர்களதும் இறந்தவர்களதும் உடல்கள் பொலிஸ் வாகனத்தில் ஏற்றப்பட்ட போது ரத்னாயக்க அங்கே நின்றார். இதை நாங்கள் பொலிஸ் புகைப்பிடிப்பாளரால் எடுத்த புகைப்படத்தின் மூலமும் நேரில் கண்ட சாட்சியான ஆர். டி. மங்களசிறி பின் அடையாளப்படுத்தினதாலும் அறிகின்றோம். ஆனால் இது தாக்குதல் முடிந்த பின்னர் நடந்தது. புகைப்படங்கள் எவ்வளவுதான் வெறுப்பையூட்டுவனவாய் அமைந்தாலும் அவை அங்கே தாக்கப்பட்டவர்களின் உடல்கள் நிலத்தில் கிடக்க அதனருகே கையில் பொல்லுகள் சகிதம் கிராமத்தவர் நிற்க அவர்களுக்கு அருகே பொலிசார் மிக ஆறுதலாக நின்றிருந்ததை காட்டுகின்றன. இவை தாக்குதல் அனைத்தும் முடிந்த பின்னர் நன்றாக எடுக்கப்பட்ட படங்கள். ஆகவே அவை தாக்குதல் தொடங்கிய நேரம் ரத்னாயக்க எங்கே நின்றார் என்கின்ற எதையும் சொல்லவில்லை. எது தெளிவில்லாமல் இருக்கிறதென்றால் தாக்குதல் நடந்தபோது ரத்னாயக்க பிரதான நுழைவாலில் நின்றார் என்றோ அல்லது முக்கியமான இடத்தில் நின்றார் என்றோ ஏன் வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர்களால் ரத்னாயக்கவிற்கு எதிராக ஓர் பலமான வழக்கை மேற்கொள்ள முடியவில்லை? ஆணைக்குழு தன்னளவில் ரத்னாயக்க பிரதான நுழைவாசலில் நின்றார் என்பதில் தெளிவாக நம்பியுள்ளது.⁸⁹ ஆணைக்குழுவின் விசாரணையின் போது, ரத்னாயக்கவின் நண்பர்களில் ஒருவரான சப் இன்ஸ்பெக்டர் வல்பொல, தாக்குதலின் ஆரம்பத்தில் ரத்னாயக்க பிரதான நுழைவாசலில் நின்றார் என்று சொல்லியுள்ளார். துரதிர்ஷ்டவசமானது என்னவெனில் மேல் நீதிமன்ற வழக்கு தாக்கல் செய்தவரின்காட்சி மிகவும் தெளிவற்றதாக இருக்கின்றது. அதனால் ரத்னாயக்கவும் அவரது ஆதரவாளர்களும் அவர் அநீதியாகத் தண்டிக்கப்பட்டார் என்று கோரிக்கை விடுவதற்குரிய முறையில் அது தக்க காரணங்காட்டி பொதுமக்கள் குற்றஞ் சுமத்த வாய்ப்பளிக்கும் சட்டத்தின் பெறுமானத்தை - அது எவ்வளவு பூரணமற்றதாக இருப்பினும் - துர்பலமடையச் செய்கின்றது.

பண்டாரவளையை நோக்கிப் போய் பின்னர் (வித்தியா பீடய) ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கலாம்' என்பதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் உண்டு. இதைச் செய்வதற்கு குசுமபாலவை கடந்து போகாமலே செய்திருக்கலாம். அத்தோடு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் இருந்து ரத்னாயக்கவும், கருணாசேனவும் போவதற்கு நேரடிப்பாதை இருந்திருக்கலாம். அங்கே அவர்களை குணபால பிரதான நுழைவாயிலில் காண்கின்றார். முகாமில் உள்ளவர்களை சனக்கூட்டம் தாக்கச் சென்றபோது, அநேகமானவர்கள் இந்த வழியினூடாகவே சென்றார்கள்.

⁸⁹ மேற்கண்டவாறு

2. புகைப்பட அத்தாட்சியைப் பாவித்தல் - வழக்குத் தாக்கல் செய்தவரால் புகைப்பட அத்தாட்சியைப் பாவித்தல் என்பதே பல வகையான முக்கிய கேள்விகளை எழுப்புகின்றது. வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர் புகைப்படங்கள், தாக்குதல் இடம் பெற்ற பின்னரே எடுக்கப்பட்டன என்பதையும் வேறு குறிப்பிடத்தக்க குற்றங்கள் இழைக்கப்படவில்லை என்பதையும் காட்டுவதாக ஒப்புக் கொள்கின்றார். இருந்த போதும் கருணாசேனவும் ரத்னாயக்கவும் தாக்குதல் நடத்திய கூட்டத்தினர் மீது வெளிகாட்டிய மனநிலை, (மேற்கொள்ளாத) நடவடிக்கை. பற்றிய நீதிமன்றத்தின் அபிப்பிராயத்தில் இப்படங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்துவனவாக இருந்தன. சாட்சிக்காக வழங்கப்பட்ட படங்களில் தாக்குதல் நடத்தியவர்களில் அநேகரைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. நீதிமன்றம் இது பற்றி தனது தீர்ப்பில் கூறாத போதும் படங்களைப் பார்த்த பின்னர் ரத்னாயக்க நின்றிருந்த இடம் பற்றிய அவர்களது அபிப்பிராயம் பாதிக்கப்பட்டதற்கான சாத்தியம் உண்டு. மேலும் பல கேள்வித் தொடர்கள் இங்கே எழுகின்றன. தாக்குதல் நடத்தியோர் வெகு சௌகரியமாக பொலிசாரோடு கலந்து நின்றுக்கொண்டிருந்த போது பொலிசார் எந்தவித நடவடிக்கையையும் தாக்குதல் நடத்தியோர் மீது எடுக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுவதற்காகவே புகைப்படங்கள் சாட்சியாக அங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டனவென்றால் HQI யும் ASP யும், அவர்களின் சொந்த அத்தாட்சிப்படுத்தல்கள் கூறுவன போல், எந்தவித சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் அவர்கள் அச்சம்பவத்தின் போது நின்றிருந்தனர் என்பதை சம்பந்தப்படுத்திக் காண்பிக்கின்றது. அத்தோடு ஏன் எடுத்த புகைப்படங்களின், கழுவப்படாத (Negatives) முழுச்சுருளும் (மூலப்பிரதிகள் உசிதமானதாகும்) ஒப்படைக்கப்படவில்லை? பொலிஸ் புகைப்பிடிப்பாளர் கே. ஏ. குரு குலகூரியவின் சாட்சியை அடிப்படையாகக்கொண்டு பார்க்கையில் எடுத்த எல்லாப் புகைப்படங்களும் சாட்சியாக பாவிப்பதற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அத்தோடு கொடுக்கப்பட்ட படங்களும் கழுவப்படாத படச்சுருளில் (Negatives) இருந்தே எடுக்கப்பட்டவையாயினும் உண்மை (மூல)ப் பிரதிகள் அல்ல. மாறாக அவை முதலாவது கழுவப்பட்ட பொஸிடீவ் படத்தொகுதியில் இருந்து பிரதி எடுக்கப்பட்டவையாகும். இரண்டாவதாக கழுவப்படாத (Negatives) தொகுதி வெட்டப்பட்டு, சில படங்களே சாட்சிக்காக கொடுக்கப்பட்டன. என்ன அல்லது யார், காணாமல்போன "கழுவப்படாத" படங்களில் காட்டப் பட்டார்?⁹⁰

⁹⁰ கருணாசேனவினதும் ரத்னாயக்கவினதும் ஆதரவாளர்கள், காணாமல்போன புகைப்படங்கள் HQI யும் ASP யும் முகாமில் இருந்ததை வெளிக்காட்டியிருக்க வேண்டும் என்று உடனேயே கூறத்தலைப்பட்டனர். வழமைக்கு மாறாக படங்கள் பார்வைக்குட்பட்டிருப்பதால், இது தான் உண்மையோவென நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது.

3 இது எங்களை முக்கியமான கேள்வியின் நிகழ்பொருளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. ஏன் HQI க்கும் ASP க்கும் எதிராக குற்றப் பகர்வு தொடரப்படவில்லை? ஆணைக்குழுவின் கண்டு பிடிப்புக்களையும் சாட்சிகளின் நேர்காணல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட கடந்த இரண்டு வருடகால சுதந்திரமான ஆய்வின்படி இந்த இரண்டு உயர் அதிகாரிகளுக்கும் எதிராக, தாக்குதலின் ஆரம்பத்தில் முகாமில் இருந்தமைக்காக பலமான வழக்குத் தாக்கல் செய்திருக்கலாம். தாக்குதல் ஆரம்பித்தும் பல வகையான குற்றங்கள் புரிந்தமைக்கான தெளிவான சாட்சியங்கள் அவர்களுக்கெதிராக வழக்குத் தொடர்வதற்கு உண்டு. கடமையைச் செய்யாது கைவிட்டமையால் யாரையும் கைது செய்யவில்லை, முகாமின் பிரதான வாசலில் விடப்பட்டிருந்த பொலிஸ் ட்றக் வண்டிக்குள் முகாமில் வசித்தவர்களை சாகவிட்டமை, முகாமில் வசித்த சிலரை துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காக விட்டமை, நீதிபதியினரால் இறந்தவர்களின் உடல்களை பரிசோதனை செய்வதற்கு முன்பே இறந்தவர்களின் சடலங்களை அகற்றி ஏற்பட்ட சாட்சியங்களை மறைத்தமை ஆகியவற்றை இது உள்ளடக்கும். நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு, குறிப்பாக இந்தக் கடைசிக் குற்றத்தை மட்டுமே கூறுகின்றது. ASP தானே சடலங்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு கட்டளையிட்டதாக ஒப்புக் கொண்ட பின்னரும்⁹¹ நீதிமன்றம் மாறாக கருணாசேன மீதே பழியைப் போடுகின்றது. அப்படியானால் ஏன் சிரேஷ்ட அதிகாரிகள் மீது எவ்வித குற்றமும் சுமத்தப்படவில்லை? இந்த வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட ஓர் சட்டத்தரணி தனது நேர்காணலின் போது கூறியது போல் இவர்களுக்கு எதிராக எந்த சாட்சியமும் இல்லையா?⁹² அல்லது இவ்வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட அரச சட்டத்தரணி ஒருவர் நேர்காணல் ஒன்றில் கூறியவாறு இவர்களுக்கெதிரான சாட்சிகள் எதுவும் இருக்கவில்லையா? ஆணைக்குழுவின் விசாரணையின் போது கருணாசேனவும்

⁹¹ இறந்தவர்களின் உடல்கள் எல்லாம் ஒரு ட்றக்குக்குள் திணிக்கப்பட்டு பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அனுப்பப்பட்டதென்பது சட்டத்திற்கு முரணானது என்றும் இது வேண்டுமென்றே சாட்சியங்களில் தலையிட்டதான செயல் என்றும் நீதிபதிகள் குழு முடிவிற்கு வந்தது. பொலிசார் இந்த படுகொலைகளில் சம்பந்தப்படவில்லையென்றால், உண்மையில் அவர்கள் செய்திருக்க வேண்டிய வேலை. நீதிபதி வந்து (Post mortem) பிரேதப் பரிசோதனை செய்யும் வரை அந்தச் சடலங்களை அங்கேயே வைத்திருக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் பதிவு செய்துள்ளது (பக்கம் 21). நீதிமன்றம் இந்த வகை குற்றத்தை கருணாசேன மேல் சுமத்துகின்றது. ஆனால் இது உண்மையில் ASP, HQI ஆகிய இருவருக்குமே கூடுதலாகப் பொருந்தக்கூடியது. ASP உடல்கள் அனைத்தையும் அனுப்புவதற்காக எடுத்த தீர்மானத்தை ஒப்புக் கொண்டமை பற்றி பார்க்க, வழக்கு பதிவின் பக்கம் 631-3 அத்தோடு வழக்காளியின் வழக்குரைஞரின் எழுத்து மூலம் தெரிவிப்பு பக்கம் 9.

⁹² எழுத்தாளரோடு தனிப்பட்ட நேர்காணல்

ஏனையவர்களும் தமது சாட்சியத்தைக் கூறவே செய்தார்கள் இப்பொழுது HQI ஐயந்த செனவீரத்ன கோட்டை பொலிஸ் நிலையத்தில் வாகனப் போக்குவரத்திற்குரிய SSP யாக கடமையாற்றுவதென்பது அவருக்குக் கிடைத்த முக்கியமான பதவியுயர்வாகும். இதை பண்டாரவளையிலுள்ள அநேகமானவர்கள் மிகுந்த சந்தேகத்துடனேயே பார்க்கின்றார்கள். (ASP தயாரத்ன இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றுள்ளார்)

இத்துடன் மிகவும் தொடர்புடையதுதான் கருணாசேனவையும் ரத்னாயக்கவையும் காப்பாற்றுவதற்காக வழக்காடிய சட்டத்தரணிகள் HQI யையும் ASP யையும் குறுக்கு விசாரணை செய்வதன் மூலமும் அவர்கள் நிலைக்கெதிராக சவால் விடத்தவறியதாகும். ஏன் கருணாசேனாவும் ரத்னாயக்கவும் வெளியிருந்து அவர்களது, பலவீனமான குறுக்கீடுகள் வரும்வரை காத்திருக்காது சத்தியப்பிரமாணம் எடுத்து தமது நிலையை எடுத்துக் கூறி சாட்சியங்களை முன்வைக்க அனுமதிக்கப் படவில்லை? இது அவர்களது சட்டத்தரணிகள், வரலாற்று சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தங்களது கட்சிக்காரர்களுக்கு எதிரான வழக்கு பலவீனமானது என்று கருதி பொலிசார் விடுவிக்கப்பட்டுவிடுவர் என்பதால் அத்தகைய ஆபத்தை விளைவிக்கும் (குறைந்தபட்சமாக அவர்களது பொலிஸ் உத்தியோகத்திற்கு) அத்தாட்சிப்படுத்தல்கள் தேவையில்லையென்று நினைத்ததாலா? அவர்கள் ஏன் ஆணைக்குழுவின் முன்னால், ASP முகாமின் தாக்குதலுக்கு ஆரம்பத்திலேயே நின்றிருந்தார் என்று சாட்சி கூறிய பண்டாரவளை பிரதேசத்தின் செயலாளரை அழைக்கவில்லை? இம்முடிவுகளுக்கு ஓரளவு காரணம் கூறும் முகமாக, கருணாசேனவிற்கும் ரத்னாயக்கவிற்கும் வாதாடிய சட்டத்தரணிகள் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஐயரத்னவிற்காகவும் வாதாடினார்கள். அதாவது ஐயரத்ன தான் தனக்கு முகாமில் தாக்குதல் நடப்பதாக தொலைபேசியில் அறிவித்தார் என்று HQI கூறிய சாட்சியத்தினால் மட்டுமே ஐயரத்தின குற்றத்திலிருந்து தப்பினார் என்று அமைகின்றதா?⁹³

⁹³ கருணாசேனவிற்கும் ரத்னாயக்கவிற்கும் தோற்றிய வழக்குரைஞர்கள் தமது எழுத்து மூலமான சமர்ப்பணத்தில் பக்கம் 12இல் HQI முகாம் தாக்குதலுக்கு முன்னரே 8 மணியளவில் அங்கு வந்துவிட்டதாக சாட்சிக் கூண்டில் கருணாசேன கூறியதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் அழுத்துவது சுவாரஸ்யமானது. இது அவர்களாலே முன்வைக்கப்பட்ட, ஐயரத்னவிடமிருந்து 8.30 மணியளவில் முகாம் தாக்கப்படுவதாக HQI க்கு அழைப்பு வந்தது, என்ற HQI யின் சாட்சியத்தோடு முரண்படுகின்றது.

4. ஓடிக்கொண்டிருக்கும் முகாம்வாசிகள் மீது வெடி வைத்தல் என்பது இன்னொரு முக்கியமான விடயம்; இங்கே பதில்களை விட கேள்விகளே அதிகமாய் உள்ளன. சுடப்பட்ட முகாம்வாசியின் உடலின் மீது ஆறு வேட்டுக்கள் துளைத்த காயங்கள் காணப்பட்டன. அவை மூன்று வெவ்வேறு விதமான வேட்டுக்களாக இருந்தன என்னும் சாட்சியங்களாக அறிமுகப்படுத்த முடியாமற் போயிற்று. உதவி நீதி வைத்திய அதிகாரி திருமதி கே.கே ஜொவ்ஸ்ரீ அவர்கள் சடலத்தை பிரேத பரிசோதனை செய்தார். இவர் ஆணைக்குழு முன் சாட்சி கூறும் போது தாம் மேற்படி மூன்று வகையான வேட்டுக்களை "விசாரணை அதிகாரியிடம்" ஒப்படைத்ததாக கூறிய போதிலும் பின்னர் மேற்படி அதிகாரியை அடையாளம் காட்ட தவறிவிட்டார்.⁹⁴ இது நெறிமுறையான சட்ட செயன்முறைக்கு முரணானது என்பதுடன் மேற்படி வேட்டுக்கள் பின்னர் மன்றில் சமர்ப்பிக்கப்படவேயில்லை. இதன் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட பொலிஸ் உத்தியோகத்தரை, முகாம்வாசி சுட்டுக் கொள்ளப்பட்ட சம்பவத்துடன் தொடர்புபடுத்துவதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. வழக்கு விசாரணையின் முடிவின் போது வழக்குத் தாக்கல் செய்தவர் மூன்று வேறுபட்ட T-56 துப்பாக்கிகளையும் வைக்க முயற்சி செய்தார். பாவிக்கப்பட்ட வேட்டுக்களையும் இதன் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட பொலிஸ் உத்தியோகத்தரை அங்கே சாட்சிக்காதாரமாக முன் வைக்க முயற்சி செய்தார். ஆனால் நீதிபதிகள் குறுக்கு விசாரணை செய்த போது அரசு ஆய்வாளரால் தெளிவான பழுதற்ற ஆதாரங்கள் மூலம் மேற்படி துப்பாக்கிகளும் வேட்டுக்களும் குறிப்பிட்ட பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களுக்கே உரியதென நிரூபிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. ஆகவே நீதியரசர்கள் அந்த சாட்சியங்களை சமர்ப்பிப்பதற்கு அனுமதிக்க மறுத்துவிட்டனர். வழக்குத் தாக்கல் செய்தவரின் எழுத்து மூல அறிக்கை யார் எந்தத் துவக்கைப் பாவித்தார் என்பதை அறிய முடியவில்லை என்று கூறுகின்றது.⁹⁵ ஆனால் இது உண்மையா? அப்படியானால் அத்தகைய பதிவுகள் வைக்கப்படுவதில்லையா? சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தில் இருந்து கிடைத்த ஒரு தகவலின்படி சம்பவம் நடந்த இடத்தில் கிடந்த பாவனைக்குப் படுத்தப்பட்ட துப்பாக்கி வேட்டுக்குழல்களை பொதுவகையான துப்பாக்கிக்கு தவிர, குறிப்பிட்ட துப்பாக்கிக்குரியது என நிரூபிக்க

⁹⁴ ஆணைக்குழு விசாரணை 17 மே 2001

⁹⁵ வழக்குத் தாக்கல் செய்த வழக்குரைஞரின் எழுத்து மூலமான சமர்ப்பணம் பின்வருமாறு, பக்கம் 34: வழக்குத்தாக்கல் செய்தவர்களால் சந்தேகத்திற்கிடமான ஆயுதங்கள் சம்பந்தமாக எதையும் தொடரமுடியவில்லை. காரணம் அதைப் பாவித்தவரின் அடையாளம் அறியப்படாததால்.

முடியாது என விளக்குகின்றது. இவ்வாறெனில் இந்த மூன்று துவக்குகளை சாட்சிக்காக ஏன் கொண்டு வந்து சமர்ப்பிக்க வேண்டும்?⁹⁶ இவையெல்லாம் முக்கியமான கேள்விகளாக இருந்தபோதிலும் எவ்வகையான விசாரணைகள் யாரால் நடத்தப்பட்டன என்பன பிகிரங்கமாக விளக்கப்படாமலே இருக்கின்றன.

7.2 சட்டம், அதன் நடைமுறை, நியாயம் பற்றிய கேள்விகள்

1. பொதுவாக தம்மைப் பாதுகாக்க கருணாசேன, ரத்னாயக்க இன்னும் அவர்களது பொலிஸ் உத்தியோக நண்பர்களும் எடுத்த நிலையானது சட்டத்தை மீறிய தவிர்ப்புகளால் சட்டத்திற்கு எதிரான கூட்டம் கூடியமையில் அவர்களும் பங்குக்கொண்டனர் என்று வழக்குத் தாக்கல் செய்தமையின் நியாயத்தை எதிர்த்து சவால் விடுவதாக இருந்தது. ஒருவரைக் கொலைக்காக, கொலை முயற்சிக்காக குற்றஞ் சாட்டும் பொழுது குறிக்கப்பட்ட நபரின் குறிக்கப்பட்ட செயல்களுக்கு நேரடி சாட்சியங்கள் தேவைப்படும். இதற்குப் பதிலாக அவர்கள் கூறுவதென்னவெனில், முதலாவதாக தாம், தமக்குக் கிடைத்த கட்டளைகளையே பின்பற்றினார்கள் என்றும் இரண்டாவதாக, அவர்களால் பெருமளவு கூட்டத்தை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்றும் இதற்கான காரணம் அதற்குத் தேவையான கலகத்தை அடக்கும் உபகரணங்கள் றப்பர் வேட்டுக்கள், கண்ணீர்ப்புகை, போதுமான ஆட்கள் ஆகியவற்றை HQI யும் ASP யும் தமக்குத் தரவில்லை என்றும் வாதிட்டனர்.⁹⁷ கூட்டத்தை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை எனும் முறையீட்டினைத் தீர்மானிப்பது கூட்டத்தில் எவ்வளவு மக்கள் இருந்தார்கள்? இவர்களில் எத்தனை பேர் உண்மையாகவே ஆயுதங்களுடன் இருந்தார்கள்? என்பதைப் பொறுத்தே சாத்தியமாகும். அநேகமான சாட்சிகள் கூட்டத்தில் 2000-3000 பேர் வரை இருந்தனர் எனக்கூறிய போதும் அந்த இடத்தை பொறுத்தளவு இது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றே எனலாம். அத்தோடு அங்கு நின்ற அத்தனை பேரும் ஆயுதம் தரித்தும் இருக்கவில்லை. மேலும் முகாமைத் தாக்கிய எவரும் சுடுகலங்கள் எதையும் கொண்டு செல்லவில்லை. தமது கட்சிக்காரரிடாக ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி தயா

⁹⁶ ஆணைக்குழு அறிக்கை மூன்று பொலிஸ் அதிகாரிகள் துப்பாக்கி பிரயோகம் மேற்கொண்டனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றது - ஆனால், ஆணைக்குழு இதை எவ்வாறு அறிந்தது எனவும், யாரினது துப்பாக்கிகள் என்பதையும் குறிப்பிடத் தவறியுள்ளது.

⁹⁷ ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை, மூன்று பொலிசார் கண்ணீர் புகைகள் சகிதம் நின்றனர் எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் ஆணையாளர் அறிக்கை, தாக்குதல் எல்லாம் முடிந்ததற்குப் பின்னர் பண்டாரவளை பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்து மேலதிக உதவிகள் கிடைக்கும் வரை கண்ணீர் புகைக்குண்டுகள் இருக்கவில்லை எனச் சொல்கிறது.

பெரேரா இவ்வழக்கினை நிரூபிப்பதற்கு தேவையான சட்டரீதியான கொள்கையானது ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும் என வாதாடினார். அதாவது பொலிஸ் நடவடிக்கையை விளக்கும் முகமாக, உதாரணம்: சட்டத்திற்கு எதிரான கூட்டத்தில் பங்குபற்றுவதில் பொலிஸார் ஒரு பொது நோக்கினைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதே அவர்களின் செயற்பாடு(படாமை என்பதிலிருந்து பெறக் கூடிய ஒரே சாத்தியமான அல்லது தேவையான அனுமானமாகும்).

இந்த விடயத்தில் அந்தத் தரம் எய்தப்படவில்லை என்றும் அதற்குக் காரணம் வேறு பல சாத்தியமான அனுமானங்கள் அங்கே இருந்தன என அவர் மேலும் வாதிட்டார். உதாரணமாக பொலிசார் பயத்தினால் செயலற்றுப் போயினர் அல்லது பொலிசார் தம்மிடம் கலகம் அடக்குவதற்குத் தேவையான உபகரணங்கள் இன்மையால் தாக்குதல் நடத்தியோர் அவர்கள் தம்மேல் திருப்பிவிடக்கூடும் என்ற பயத்தினால் கூடவோ கொலை செய்யவோ முயலவில்லை என்பனவாகும். பொலிசாரின் கோரிக்கையில் நியாயமான ஆதாரங்கள் இருக்குமானால் அதாவது (அவர்கள் தமக்கிடப்பட்ட கட்டளையையே பின்பற்றினார்கள், அல்லது தமக்கு விருப்பம் இருந்த போதும் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதுவிட்டது என்று அவர்கள் சட்டத்திற்கு எதிரான கூட்டத்தின் பங்குதாரர்கள் என்று குற்றஞ் சுமத்துவதில் உள்ள நியாயம் பலவீனப்படுத்தப்படும்).

2. முதலாவது கேள்வி இரண்டாவதோடு உடனடியாகச் சம்பந்தப்படுகிறது. அதாவது இதில் HQI யினதும் ASP யினதும் ஈடுபாட்டின் அளவை ஆய்வு செய்வதற்குத் தவறியமை. தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதிலுள்ள நியாயம் HQI யினதும் ASP யினதும் வெளிப்படையான ஈடுபாட்டினால் பெரிதளவு குறைக்கப்படுகிறது (சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு அவர்கள் வந்தனர் என்று ஒருவர் நினைக்கும் போது). புனர்வாழ்வு முகாமை பாதுகாப்பதற்கு வலுவான நிலையில் இருந்தவர்கள் மீது குற்றஞ் சுமத்துவதே நீதிமன்றத்தின் நோக்கம் என்றால், HQI செனவிரத்ன மீதும் ASP தயாரத்ன மீதும் குற்றஞ் சுமத்துவதற்கு எந்த வழியுமில்லாமல் இருப்பது அவர்களுக்கு ஒரு பிரச்சனையே மறுபுறத்தில் கோஷ்டியின் செயற்பாட்டை இலகுபடுத்தியோரின் மேல் குற்றஞ் சுமத்துவதையே நோக்காக கொண்டிருப்பின், உண்மையாக நடைபெற்ற குற்றச் செயல்களுக்கான குறிப்பான சாட்சியங்களை சேகரிப்பது சாலச் சிறந்தது. உதாரணமாக யார் மரணத்தை நிகழ்த்திய துப்பாக்கி பிரயோகத்தினை மேற்கொண்டது அல்லது யார் பொலிஸ் ட்றக்குக்குள் கொலைகள் செய்யப்பட அனுமதித்தார் போன்றவையே. குறிப்பிட்ட நபர்களை குறிப்பிட்ட குற்றச் செயல்களோடு சம்பந்தப்படுத்துவதற்கான நேரடி சாட்சி இல்லாமையே, பொலிஸ் உத்தியோகத்தார்கள் மீதான குற்றஞ் சுமத்துதல் அவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டதற்கான

உண்மையான காரணம். உதாரணமாக பதிலாட் பொறுப்பின் மூலம் சட்டத்திற்கு எதிரான ஒன்று கூடலின் பொது நோக்கில் பங்குகொண்டார் என்று பொலிசை குற்றஞ் சுமத்துவது இன்னும் இதுவே நீதிக்கு வழியாக இருக்கபோகின்றதென்றால், குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் எங்கே இருந்தார்கள் என்பது பற்றி பலமான அத்தாட்சி வைக்கப்பட்டிருந்தால் உதவியாகவிருந்திருக்கும். வழக்குத் தாக்கல் செய்தவரின் சம்பவங்கள் பற்றிய விபரிப்பு சரியானதாகக் கொள்ளும் பட்சத்தில் கருணாசேனவும் ரத்னாயக்கவும் மட்டுமே சட்டத்திற்கு மாறான தவிர்ப்புகளைச் செய்து மக்கள் கூட்டத்தை முகாமுக்குள் நுழைய அனுமதித்தனர் என்று சொல்ல முடியாது.⁹⁸

3. இறுதியாக இந்த விடயங்கள் வழக்கு தாக்கல் செய்தவரின் பேராபத்து நிறைந்த மேலோபாயமாகக் கொள்ளத்தக்க, மிகப் பாரதூரமான குற்றங்களாக வெளிப்படும் குற்றங்களையே அதாவது கொலை, கொலை முயற்சி ஆகியவை - வழக்குத் தாக்கல் செய்வதற்கு தெரிவு செய்வதென்பது பல அடிப்படை கேள்விகளை எழுப்புவதாய் உள்ளது. ஆனால் இவை குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான ஒப்பீட்டளவில் பலவீனமாக சாட்சியங்களோடேயே செய்யப்படுகின்றது. இதை திருப்பிப் பார்க்கையில் இது ஒரு புத்திசாலித்தனமான மூலோபாயமெனக் கொள்ள முடியாது. இவற்றோடு சற்றுக் குறைவான குற்றங்கள் எனச்சொல்லப்படும் சாட்சியங்களை மறைத்தல், கூட்டத்திற்கு உதவுதலும் தூண்டிவிடுதலும், கடமையிலிருந்து தவறுதல் ஆகியவற்றையும் சேர்த்திருந்தால் அர்த்தமுடையதாக இருந்திருக்காதா? ஒருவேளை நீதிமன்றத்திற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டிருந்தால் அது கொலை, கொலை முயற்சி என்பவற்றைத் தவிர்த்து அவற்றை விடக் குறைவான குற்றச் செயல்களுக்கு குற்றஞ் சுமத்தியிருக்கும் என்ற பயம் இருந்திருக்கலாம். குற்றஞ் சுமத்தல் என்ற வடிவத்தில் நீதிமன்ற அறையில் ஆடிய சூதாட்டம் இலாபகரமாக அமைந்திருந்தாலும் இன்னும் தீர்ப்பு வழங்கப்படாத நிலையில் மேன்முறையீட்டில் இந்தக் குற்றஞ் சுமத்தல்கள் தாக்குபிடிக்குமா என்பதே நிலை. இந்த மூலோபாயத்திற்காக கொடுத்த அரசியல் விலை மிகவும் அதிகம் - அதாவது HQI யும் ASP யும் எந்தவித இடர்பாடும் இல்லாமல் தப்பியிருக்க சில பொலிசாருக்கு மறைமுகமான சாட்சியங்களை வைத்துக்கொண்டு மரணதண்டனை கொடுத்ததான செய்தி, ஒரு சுமுகமான இனத்துவ உறவுக்கோ அல்லது ஒழுங்கான நீதிமுறையில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கோ அனுகூலமானதாக இல்லை.

⁹⁸ உதாரணமாக ஏன் வல்பொலவிற்கு பதிலாக வலுவான சாட்சியங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை

8. அரசியல் விளைவுகளும் பாடங்களும்

தீர்ப்பிலுள்ள அடிப்படை ஐயப்பாடு, இன்னும் பாரதூரமான தண்டனைகள் ஏன், தீர்ப்புகள் கூட நியாயமற்றவை என்று பரவலாக நிலவும் உணர்வு முழுமையான சரியான சாட்சியங்கள் கிடைக்க ஏதுவான சிவில் சமூக அல்லது ஆய்வு செய்கின்ற நீதித்துறைக்குரிய இயக்கத்திற்கு பதிலாக, மனித உரிமை மூலம் வழக்காடலை மேற்கொள்ளக் கோருதல் என்பது அரசியல் ஆபத்துக்கள் உள்ளதை அறிவுறுத்தும் தீர்ப்பு சம்பந்தமாக பொலிசார் மத்தியிலும் மலைநாட்டு சிங்களவர் மத்தியிலும் இருந்தெழுந்த எதிர்மறையான எதிர்ப்புணர்வு கவலைக்குரியதாகும். தீர்ப்பில் அநேகமான மக்கள் சராசரி சிங்கள கிராமத்தவர்களும் பொலிசாரும் பலிக்கடாவாக ஆக்கப்பட பெரிய அதிகாரிகள் எந்தத் தீங்கும் நேராமல் இருந்தனர் என்பதைக் கண்டனர் (விடுதலைப்புலிகள் தாம் நினைத்த மாதிரி போர் நிறுத்தத்தை மீறிக்கொண்டிருக்கின்றனர்) குற்றமிழைத்தும் தண்டனை பெறாமல் தப்புபவர்கள் பற்றி அதிலிருந்து வெளிப்படும் தெளிவில்லாத செய்தியானது - அரசியல் காரணங்களுக்காக சிலர் குற்றமிழைத்தவர்களாகக் காட்டப்படுவதும் ஆனால் இன்னும் வேறுவகையான அரசியல் காரணங்களுக்காக அத்தகையவர்கள் பெரிய ஆட்களாக இருக்கமாட்டார்கள் - இனத்துவ நீதி நிலைப்பதற்கான வெளிப்படுத்தப்படும் ஆக்கரீதியான செய்திகளை அது துர்பலமடையச் செய்கின்றது. பிந்துனுவெவ வழக்கினால் எதுவும் நிரூபணமானால் வழக்காடுதலுக்காகவே வழக்காடுதலானது போதியதற்றது மட்டும் அல்லாது ஆபத்தானதுவும் கூட.

அண்மையில் இந்த வழக்கை பற்றி நன்கு அறிந்த ஒரு அரச உத்தியோகத்தரோடு கதைத்தபோது, பிந்துனுவெவ விவகாரத்தில் அடியோடிருந்த ஆழமானதும் உண்மையானதுமான ஐயப்பாடுகளை கண்டறியக் கூடியதாக இருந்தது. "என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு விதத்தில் திருப்தியே; நீதி நிலைநாட்டப்பட்டது" பொலிசார் தாக்குதலை தடுத்திருக்கலாம் என்பது தொடர்பாகக் கதைத்தபோது அவர்கள் "சுறுசுறுப் பற்றவர்களாகவும் அசட்டையான தன்மையுடையவர்களாகவும்" இருந்தார்கள் என்று கூறியவர் நீதிமன்ற தீர்ப்பானது நாட்டுக்கு தெளிவான செய்தியைக் கூறியுள்ளது: "இனிமேல் பொலிசார் எதையும் தவிர்க்க முடியாது போய்விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. இப்போது அவர்களுக்கு தடுப்பதற்குரிய தெளிவான கடமையுண்டு. துரதிஷ்டவசமாக தண்டனை வழங்கப்பட்ட பொலிசார் கண்ணீர் சிந்தும் முகத்தோடு பத்திரிகைகளின் முன்பக்கங்களிலும் தொலைக்காட்சித் திரைகளிலும் தோன்றியபோது தண்டனையின் முழுத்தன்மையுமே இல்லாமல் போய்விட்டது. பொதுமக்கள் கோபத்துக்குள்ளாகினர் - ஊடகங்களின் தலையீடு இல்லாதிருந்தால் மக்கள் நேர்மையான சிந்தனையை பின்பற்றியிருப்பர் - போட்டி போடும் ஊடகங்களால் மக்கள் இனத்துவேசம் உடையவர்களாக்கப்பட்டனர்." மேலும்

அவர் கூறுகையில், உயர் நீதிமன்றத்தில் இவர்களின் மேன் முறையீட்டை விசாரணை செய்யும் நீதிபதிகளின் மனதில் பொதுமக்களின் இந்த மனப்பாங்கு பதியப்படும். "அவர்கள் நேர்மையாக இருக்க முயல்வார்கள். ஆனால் எதுவும் செய்யமுடியாது, மக்களின் அபிப்பிராயத்திலும் கவனம் செலுத்துவர்."

நீதிபதிகளின் தீர்ப்பிற்கான தீர்மானத்தை அவர் ஆதரித்தபோதும், அவர் ஒரு பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டரிடம் அத்தகைய தாக்குதலை நிறுத்துவதற்கு எதிர்பார்க்க முடியாது. காரணம் மேலதிகாரிகளின் கட்டளையில்லாமல் அதைச் செய்வது சாத்தியமில்லை என்று சொன்னார். அன்று காலை ஒழுக்காற்று விசாரணையை கேட்கச் சென்றதாக சொன்ன HQI யின் நிலையைப்பற்றிக் ஆராயும் போது, அதாவது, முகாம் நிலைமையைப் புறந்தள்ளி இதற்கு முன்னுரிமை கொடுப்பது அபத்தம். "இந்தவகையில் இவருக்கு கீழுள்ள அதிகாரிகள் சொல்லுவது சரியே." சட்டமா அதிபரின் திணைக்களம் "அதனுடைய வேலையை, சட்டத்தை அனுசரித்தே செய்கிறது. ஆனால் நடைமுறை பற்றிச் சொல்லுவதானால் வேறு காரணிகள் இதனுள் செயல்படுகின்றன." அதாவது பொலிசாரால் தாக்குதலைத் தடுத்திருக்கக்கூடும். என்பது தெளிவில்லாமல் இருக்கின்றது. அத்தோடு அவர்கள் கொலையில் செயல்பூர்வமாக பங்கெடுக்கவில்லை என்பது தெளிவு. இருந்தபோதும் உயர் நீதிமன்ற மேல்முறையீடானது சட்ட முறைமையின் சீர்கேடுகளைத் தெளிவாகக் காண்பிக்கும் என்பதை நன்கு அறிந்துள்ளது. கூடவே அரசியல் ரீதியான வேறு பிரச்சனைகளும் உள்நுழைவதையும் தவிர்க்க முடியாது. ஆகவே கீழ்ப்பதவியிலுள்ள அதிகாரிகள் வெறும் நகர்த்தலுக்குரிய "காய்களே." எவ்வாறாயினும் இந்த அதிகாரி கருணாசேன, ரத்னாயக்க போன்ற சிறிய அதிகாரிகள் பால், அங்கு நடந்த படுகொலைகள், அவர்கள் அங்கே தமது சிரேஷ்ட அதிகாரிகளோடு நிற்கையில் நடந்த கோர துப்பாக்கி சூட்டு சம்பவங்கள் என்று நாம் அறிந்த பின்னணியில் - இரக்கங் காட்டுபவராக இருக்கின்றார். எவ்வாறாயினும் பொலிசாரைப் பொறுத்தவரையில் யார், எவ்வாறு, எந்தளவில் தவறினர் என்ற நுணுக்கமான விபரங்கள் எவ்வளவு காலமானாலும் தெரியாது போயினும், கூட்டாகவும் தனிப்பட்ட ரீதியிலும் பாரிய ஒழுக்க மற்றும் சட்டத் தவறு நடந்துள்ளது என்பது தெளிவாகும்.

அதீத உணர்வும் இருமணப்போக்கும் கொண்டதாக இருக்கும் இவ்வழக்குப் பற்றிய அதிகாரிகளின் ஆய்வானது வன்முறை, தண்டனை பெறாக் குற்றச் செயல் ஆகியவற்றால் நிறைக்கப்பட்ட வரலாற்று அமைவின் கீழ் போராடும் சட்ட, சமூக முறையின் ஆழமான அழுத்தங்களை பிரதிபலிக்கின்றது.⁹⁹

⁹⁹ தன்னாலேயே நியமிக்கப்பட்ட ஆணையாளரின் அறிக்கையை ஜனாதிபதி வெளியிடாமல் இன்னும் இருப்பதற்குரிய காரணங்களை இந்த இறுக்கமானநிலைமைகள் வெளிப்படுத்தும். இந்த அறிக்கையானது அவரின் கையில் 2002 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இருக்கின்றது. இந்த அறிக்கைகள் இன்றும் வெளியிடப்படாமல் ஜனாதிபதியின் மேசையிலும் பாதுகாப்புடைய கவடிக்காப்பகத்தின் பிரிவிலும் இன்னும் இருப்பது விதியெனில் இவற்றின் நோக்கம் என்னவென யாவரும் ஆச்சரியப்படலாம்.

உண்மையில் பிந்துனுவெவ வழக்கானது குறிப்பாக இலங்கையினதும் சர்வதேச சமூகத்தினதும் தொடர்ந்து வரும் பலவீனத்தை தணித்தமையை வெளிக்காட்டியுள்ளது. இன்னும் பிந்துனுவெவ போன்ற வழக்குகளில் நீடித்து பின்பற்றுவதற்கான பலமான செயற்பாட்டு முறைமை இன்னும் கண்டுபிடிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆரம்ப அட்டோழியங்கள் நிரூபிக்கப்படும் பட்சத்தில் சுதந்திரமான விசாரணைக் குழுக்கள், முழுமையான ஆய்வுகள், சரியானதென வழக்காடுதல் ஆகியவற்றைக் கோருகின்றன. ஆயினும் வழக்கு பற்றி முழுமையான வெளிப்படுத்தலுக்கும் வழக்கு நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டதென்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் சரியான நபர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர் என்பதற்கும் முழு சாட்சியங்களும் கையளிக்கப்பட்டன என்பதற்கும் பாதிக்கப்பட்டோர் கௌரவமான முறையில் நடத்தப்பட்டனர் என்பதற்கும் அழுத்தம் கொடுப்பதற்கான ஊடகங்கள், அரசியல் கட்சிகள் சிவில் சமூக அமைப்புகள் அல்லது சர்வதேச சமூகம் ஆகியவற்றினது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முயற்சிகள் இங்கே இடம் பெறவில்லை.¹⁰⁰

9. அடுத்த நடவடிக்கை

நீதிமன்றத் தீர்ப்பானது வழக்கை முடிவிற்கு கொண்டு வந்து விட்டதாகக், கருதுவது அசாத்தியமானது. விசேடமாக வெளித்தோற்றும் படியான முடிவைக் காட்டும் ஐந்து மரணதண்டனைகளை கருத்தில் கொள்கையில் மரணதண்டனைகள் பிறப்பிக்கப்படும் போது உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மேன்முறையீடும் அதனுடனே ஒட்டி வருகின்றது. மேன்முறையீடு

¹⁰⁰ செயல்பாடு பற்றிய பட்டியலிலுள்ள விடயங்கள் பெருமளவு செய்யப்படாமலேயே இருப்பதற்கான காரணம் தாக்குதலில் இருந்து தப்பியவர்களுக்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கும் ஏற்பட்ட பொதுவான கவனக்குறைவே என ஒருவர் கூறலாம். முதல் வகையினர் தாக்குதலுக்குப் பின்னர் தியத்தலாவை இராணுவ வைத்தியசாலையில் தமது படுக்கையோடு இணைக்கப்பட்ட கைவிலங்குகளோடு வாரக் கணக்காக இருந்தனர் (மனித உரிமைகள் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்களின் தலைமையில் ஆலோசகர் குழுவினர் அவர்கள் தியத்தலாவையில் இருந்தபோது இரண்டொரு தடவை அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறுவதற்காக சென்றனர்). தப்பியிருந்தவர்களுக்கு இதன் பின்னர் தமது மிகுதித் தடுப்புக்காவல் தண்டனையை தெல்லிப்பளையில் கழிக்கவேண்டும் என்று கட்டளை வழங்கப்பட்டது. புனர்வாழ்வு முகாமிலிருந்த விடுதலையாவோர் விடுதலைப்புலிகளால் கைதுசெய்து, கொலை செய்யப்படுவதுமான பின்னணியில் இவர்கள் இங்கிருந்து வெளியேறினாலும் எதிர்காலம் நிச்சயமற்ற ஒன்றே. ஐனாதிபதி இதனால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கும் தப்பியிருக்கும் நட்ட ஈடு வழங்க ஒத்துக்கொண்டுள்ளார். எவ்வாறாயினும் அடையாளம் காணப்பட முடியாதிருந்த 12 உடல்களுக்குரியவர்களின் குடும்பங்கள் பணம் ஏதாவது பெற்றுக் கொள்ள மூன்று வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் (ICRC யின்) கருத்துப்படி எல்லா விதமான பத்திர எழுத்து வேலைகள், இறப்புச் சான்றிதழ் அதனோடு நஷ்ட ஈடு இன்னமும் முன்றரை வருடங்கள் ஆகியும் பெறக்கூடியதாக இருக்கவில்லை.

சம்பந்தமான சட்டச் சுருக்கங்களை பெற்றுக் கொண்ட உயர்நீதி மன்ற பிரதான நீதியரசர், 2004 ஜூன் மாதமளவில் பிரதான நீதியரசர் ஜே. ஏ. என் சில்வா தலைமையில் ஐந்து நீதியரசர்களைக் கொண்ட குழுவானது நீதிமன்றில் குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்ட ஐவரின் மேன்முறையீடுகளை விசாரிப்பார்கள் என அறிவித்தார். மேன்முறையீட்டு விவாதங்கள் 2004 ஜூன் மாதம் 10ஆம் 11 ஆம் திகதிகளில் கேட்கப்படுவதாக அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டன. ஐயப்பாடுகள், சிக்கல்கள் மற்றும் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் அழுத்தங்கள் மத்தியில் உண்மையில் நீதியான தீர்ப்பின் வடிவம் எவ்வகையில் வெளிவரும் என்பது பற்றிச் சொல்வது கடினம். பொலிஸ் அதிகாரிகள் மேல் சுமத்தப்பட்ட குற்றங்களை தலைக்கீழாக்கி விடுவதானது எந்தவிதமான ஆக்கரீதியான செய்தியை தருவதாக இருக்க முடியாது. காரணம் HQI யும் ASP யினதும் பாத்திரங்கள் சம்பந்தமாக ஆராயும் செயற்பாடுகள் எதுவும் காணப்படாததே. ஆயினும் தண்டனைத் தீர்ப்புகளை அவ்வாறே விட்டு விடுவது மக்களிடையே பல காரணங்களுக்காக கசப்பான உணர்வுகளை வெளிக் கொணரச் செய்வதாக முடியும்.

இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் சட்டப் பிரச்சனைக்கு அப்பால் இன்னும் அதன் நற் பெயரை மீளப்பெறுவதற்கு, சிவில் சமூகத்திற்கு இடம் உண்டு. முதலாவதாக HQI யினதும் ஏனைய குற்றஞ் சுமத்தப்படாத பொலிஸ் அதிகாரிகளினதும் நடத்தை தொடர்பான ஒழுக்காற்று நடவடிக்கை விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற பாரிய தேவை உள்ளது. (ASP தனது கடமையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவிட்டதனால் அவரை இவ்வாறானதொரு நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்துவது அசாத்தியமானது). ASP தயாரத்ன, HQI செனவிரத்ன, IP கருணாசேன, SI ரத்னாயக்க, SI ஜயரத்ன, SI வல்பொல, SI அபேநாராயண ஆகியோருக்கு எதிராக ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என விசாரணை ஆணைக்குழு அழுத்தியுள்ளது. மேலும் தலைவர் மற்றும் உதவித்தலைவர் அபேரத்னவையும் விசாரணை செய்யுமாறு ஆணைக்குழு சிபாரிசு செய்தது. இக்கட்டுரை எழுதப்படும் தருணத்தில் அவ்வாறான எந்த வித விசாரணையும் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கவில்லை. அத்தோடு இப்பொழுது HQI மிகவும் மேலான உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். இச்சந்தர்ப்பம் பொது மக்களின் அழுத்தத்திற்கும் சார்பான நிலையில் காணப்படுகின்றது. ஆரம்ப நடவடிக்கையாக விசாரணை ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையை வெளியிடுமாறு ஜனாதிபதிக்கு வேண்டுதல் விடுத்தலாகும். இது சிங்களத்திலும் தமிழிலும் வெளிவரவேண்டும். இதனுடாக சகல மக்களும் வாசித்து விளங்கிக் கொள்வதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமும் அமையும். இந்த நோக்கு நிறைவேற்றப்படும் பட்சத்தில் பொலிசாரின் நடத்தை மீது விசாரணை ஒன்றை மேற்கொள்வதற்கு அழுத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான சாத்தியப்பாடு அதிகரிக்கும். இதுவே அந்த அறிக்கையானது இன்னும் வெளியிடப்படாமல் இருப்பதற்கான காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

இறுதியாக சாத்தியப்படும் பட்சத்தில் எல்.ரீ.ரீ. ஈயிலிருந்து சரணாகதி அடைந்தவர்களுக்கும் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்கும் எத்தகைய நீதியுடைய காத்திரமான புனர்வாழ்வு ஒழுங்குமுறையொன்று பொருத்தமாகும் என்பதை மீள் யோசித்தல் சம்பந்தமாக பாரிய பொறுப்பு உள்ளது. இந்த முறையானது 2004 இன் ஆரம்பத்தில் சிதறிப் போயிருந்தது. தாக்குதல் நடந்த காலத்திலிருந்து பிந்துனு வெவ முகாம் மூடப்பட்டுக் கிடந்தது. தெல்லிப்பளை முகாமோ பண்ப்பற்றாக்குறை காரணமாக புதியவர்களை அனுமதிக்காது இருந்தது.¹⁰¹ அதே நேரத்தில் நம்பகமான வட்டாரங்களின் தகவலின்படி புனர்வாழ்வு முகாம் வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்ட இளைஞர்கள் எல்.ரீ.ரீ. யினரால் திட்டமிட்டு வேட்டையாடப்பட்டு கொல்லப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டு எல்.ரீ.ரீ.யினரின் சிறைகளில் அடைக்கப்படுவது அல்லது இதனால் அவர்கள் தலைமறைவாகி ஒளிந்து வாழ கட்டாயப்படுத்தப்படுவது போன்ற நிலை நேர்கிறது என்று சொல்லப்படுகின்றது. (பிந்துனு வெவ முகாமின் தடுப்புக் காவலில் இருந்த சிலர் தம்மை பாதுகாத்துக் கொள்ள பிறநாடுகளில் தஞ்சம் கோரும் அதே சமயத்தில்). பிந்துனு வெவ புனர்வாழ்வு முகாமிற்கு நிதியுதவியளிக்க முன்வந்த பிறநாட்டு அரசாங்கங்கள் சில மௌனமாகிவிட்டனர். ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையானது, புனர்வாழ்வு முறையையே மீளக்கட்டியமைப்பதற்கான நல்ல ஆலோசனையை வழங்கியுள்ளது. அதாவது சரணடைந்தவர்களையும், தடுப்புக் காவலில் இருப்பவர்களையும் வெவ்வேறு முகாம்களில் வைக்க வேண்டும் என்ற ஆலோசனையையும் அதில் உள்ளடக்கியதாகும். ஆனால் முன்னைய அமைப்பின் பிரச்சனைகள் இதையும் விட ஆழமாகச் சென்றது. அத்துடன் பிந்துனு வெவ அழிவானது எத்தருணத்திலும் நடந்திருக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். அதன் பிரமாண்டமும் பயங்கரமானதுமான அழிவு, ஒவ்வொருவரையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. பின்னோக்கிப் பார்ப்பதனால் அதன் இறுதித் தோல்வி அவ்வளவு ஆச்சரியப்படத்தக்கதல்ல. முகாமானது சட்ட ரீதியான ஐயப்பாடு, உரிமைகள் மீறல் நிதிப்பற்றாக்குறை நிர்வாக நெருக்கடி, நிர்வாக உதாசீனம், முகாமுக்குள்ளும், வெளியேயுமுள்ள இனத்துவ அரசியல் ரீதியாக சிங்கள உத்தியோகத்தார்களின் அறியாமை எல்.ரீ.ரீ.ஈ யிற்கு எதிராக இலகுவான பிரச்சாரத்தை பயன்படுத்துவதற்கு மேலாக வேறெதையும் செய்ய முடியாத அளவிற்கு அரசாங்கத்திடம் அரசியல் ரீதியான பலமின்மை ஆகிய ஆபத்தான கலவைகளின் சக்தியில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் உண்மையான நல்லெண்ணமானது ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டத்திற்கு அப்பால் செயலற்று போய்விட்டது.

¹⁰¹ மெத்செவன மையம் என்பது பிரதானமாக பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் போதைவஸ்துவிற்கு இலக்கான பெண்களுக்காகவுமே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஒரு சிறுதொகையினரான எல்.ரீ.ரீ.ஈ போராளிகளையே உள்வாங்கியதுடன் இது மிகவும் இட நெருக்கடியுள்ளதாக இருக்கின்றது.

இறுதியாக பிந்துனுவெவ முகாமின் தோல்வியானது, புனர்வாழ்வு அமைப்பிற்கு ஓரளவு ஆதரவு வழங்கிய சர்வதேச அமைப்பினது பிரிவுகளின் தோல்வியாகும். முகாமிற்கும், பெரியளவிலான புனர்வாழ்வு முறைமைக்கும் சட்ட முறைப்படி வரும் கட்டுப்பாட்டிற்குரிய பிறநாட்டு நிதியுதவியை வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களும் சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் அதற்கான வளங்களையோ அல்லது நீடித்த அவற்றின் ஈடுபாட்டையோ - இதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள அரசியல் சக்திகளினதும் ஆபத்துகளினதும் ஆய்வு ரீதியான கவனிப்பிற்கு பின்னர் - கொடுக்க மறுத்துள்ளன. இந்த முறைமையை, அர்த்தமுள்ளதாகக் அது தேவைப்பட்டிருக்கலாம். நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய புனர்வாழ்வு முறைமையை மீளக் கட்டியமைப்பதற்கான மேலும் ஏதோவொரு சர்வதேச ஈடுபாடு என்பது - திட்டமிடப்படாது வரும் யுனிசெவ், TRO என்பவற்றின் செயல்முறை திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட¹⁰¹ - உண்மையான நீடித்த , கண்டிப்பான ஈடுபாட்டிற்கான அர்ப்பணிப்பு செய்யப்பட்டதற்கு பின்னரே தொடங்கவேண்டும். இது இலங்கையிலுள்ள, விசேடமாக புனர்வாழ்வு முகாமில் வாழ்பவர்களையோ - அவர்களின் உரிமைகளையோ என்ன தவறுகள் தோல்விகள் வந்தாலும் கௌரவிக்கவும் அவர்களுக்கு வகைசொல்லவும் கூடிய அர்ப்பணத்தை உள்ளடக்கும்.

¹⁰² அரசாங்கம், எல்.ரீ.ரீ.ஈ யினருக்கிடையே ஏற்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையின் துரதிஷ்டவசமான பக்க விளைவுதான் இன்றுவரை ஆயுதங்களை கீழே போட முன் வந்தவர்களுக்கு விசேடமாக சிறுவர் - போராளிகளுக்கு அவர்களை உள்வாங்கி அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்குகின்ற நீண்டகால தீர்வொன்று எட்டப்படுவதற்கு திட்டமிட இயலாமல் போனமை.

VIII

மனித உரிமைகளும் புலமைசொத்து உரிமைகளும்

சிவந்தி குணதிலக*

1. அறிமுகம்

மனித உரிமைகளுக்கும் புலமைசொத்துக்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு (IPR) அண்மைக்காலத்தில் பல விவாதங்களுக்கு தலையங்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஒரு முனையில் பாராட்டுதலுக்குப் பாத்திரமான கண்டுபிடிப்பாயின் புலமைச்சொத்து உரிமையை மற்றொந்த மனித உரிமையுடனும் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக புலமைச்சொத்து உரிமையின் ஆதரவாளர்கள் (IPR) கருதுகின்றனர். இந்த வாதத்திற்கு மனித உரிமையின் சர்வதேச வெளிப்படுத்துகையின் (UDHR) 27 ஆம் உறுப்புரை பக்கபலமாக விளங்குகின்றது. ஏதேனும் விஞ்ஞான, இலக்கிய அல்லது கலைத்துறை படைப்புக்களின் ஆசிரியராகவிருக்கின்றாரோ அவரொவ்வொருவரினதும் படைப்புக்களிலிருந்து எழும் ஒழுக்க ரீதியினதும் பருப்பொருள் ரீதியினதும் பாதுகாப்பிற்கான உரிமை அவருக்குண்டு என இந்த உறுப்புரை குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் இது தொடர்பில் மற்றொருவாதமும் இணைந்திருக்கின்றது. அதாவது புலமைச் சொத்துரிமையானது பெரும்பாலும் சொந்தக்காரருக்கே முற்றிலும் உரித்தான பிரத்தியேக சொத்தாகும். ஆக்க உரிமையொன்றின் பாதுகாப்பானது பரந்த நோக்குடைய ஒரு ஜனநாயக சமுதாயத்தில் சமூக ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதியாகும். மறுபுறத்தில் மனித உரிமைகளுக்காக பரிந்து பேசுவோர், புலமைச்சொத்துரிமை குறித்த சில மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பிற்கும் அமைவானதொன்றாக அங்கீகரிக்கின்றனர். ஆதலால் ஆக்கவுரிமையை வலுவாக்கிடுவதன் மூலம் சுகாதாரத்திற்கான உரிமையை விட்டுக்கொடுக்க முடியாதென வாதாடப்பட்டது. உணவு, கல்வி, அபிவிருத்தி போன்றவற்றிற்கான உரிமை தொடர்பில் கூறப்படுவதும் இதேதான். புலமைச்சொத்து சட்ட மூலத்தின் மீதான அண்மைய உயர்நீதிமன்ற தீர்மானத்தில் சுகாதாரத்திற்கான உரிமையின் மீது புலமைச்சொத்துரிமையின் தாக்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதுடன் சுகாதாரத்திற்கான மக்களின் உரிமைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென நீதிமன்றம் வலியுறுத்தியது.

* எல்.எல். பி (சிறப்பு) (கொழும்பு) சட்டத்தரணி, ஆராய்ச்சி உதவியாளர், சட்டத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான அற நிலையம்.

2. மனித உரிமைகள் மீது புலமைச் சொத்து உரிமை

புலமைச்சொத்துரிமை பிரதானமாக புனைவுரிமைகள் பதிப்புரிமைகள், வியாபாரச் சின்னங்கள், கைத்தொழில் வடிவமைப்புக்கள், வர்த்தக இரகசியங்கள் என்பன தொடர்பிலானது. வர்த்தகச்சின்னங்கள் தனித்துவமானவொரு பிரிவைச்சேர்ந்தவை அதாவது வர்த்தகச் சின்னமொன்றின் பாதுகாப்பினது பிரதான நோக்கம் பாவனையாளர்கள் ஏமாற்றப்படுவதை தடுப்பதாகும். எஞ்சிய புலமைச்சொத்துரிமைகள் புத்தாக்கம் புனைபவர்களின் அல்லது உருவாக்கம் செய்பவர்களின் நலன்களை அங்கீகரிப்பதாகும்.

புலமைச்சொத்துச் சட்டத்தின்¹ (பு.சொ.ச) 62(2) ஆம் பிரிவு கூறுவதாவது "புத்தாக்க புனைவொன்று ஓர் உற்பத்திபொருளாகவோ அல்லது செய்முறையாகவோ அல்லது அதனை தொடர்புறுத்துவதாகவோ இருக்கலாம்." சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் பொதுவாக TRIPS உடன்படிக்கை² எனக்குறிப்பீடு செய்யப்படும் வியாபாரம் தொடர்பிலான புலமைச்சொத்து உடன்படிக்கைக்கு வலுவூட்டுகிறது. மேற்கூறப்பட்ட வி.தொ.பு.சொ (TRIPS) உடன்படிக்கையின் உறுப்புரை 27 ஆக்கவுரிமையொன்றின் விடயத்தை பின்வருமாறு வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றது. "தொழில்நுட்பவியலின் அனைத்துத்துறைகளிலும் அவை புதியவையாக இருப்பதுடன் அவை புதிதாக்க புனைவுகளாகவும் உற்பத்திப் பொருட்களாயிருப்பினும் சரி செய்முறைகளாக இருப்பினும் சரி, புத்தாக்க நடவடிக்கையொன்றை ஈடுபடுத்துவதுடன் கைத்தொழிற் பாவனைக்கான ஆற்றலையும் கொண்டுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்." இந்த உடன் படிக்கை புத்தாக்கம் புனைவின் இடம், தொழில்நுட்பவியல் துறை, உற்பத்திப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டவையா அல்லது உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவையா என்பவற்றின் அடிப்படையில் ஏதேனும் பாராபட்சம் காட்டப்படுவதை தடைசெய்கின்றது. TRIPS உடன்படிக்கையானது 20 வருட ஆக்க உரிமைகளை வழங்குமாறும் பொது ஒளடதங்களின்³ உற்பத்தியையும் விற்பனையையும் வரையறுக்குமாறும் அரசாங்கங்களுக்கு கடப்பாடு

¹ 2003 ஆம் ஆண்டின் 36 ஆம் இலக்கம்.

² வி. தொ. பு. சொ உடன் படிக்கையானது உலக வர்த்தக ஒழுங்கமைப்பின் (WTO) பொருத்தனைத் திட்டத்தின் கீழ் இலங்கையைப் பிணிக்வும் சட்ட கடப்பாடு உடையதாகும் TRIPS உடன்படிக்கை 1986-94 உருகுவே சுற்றில் பேசித்தீர்மானிக்கப்பட்டதுடன் முதல் தடவையாக பலதரப்பு வியாபார முறையில் புலமைச்சொத்து விதிகளை அறிமுகம் செய்தது மேலும் விபரங்களுக்கு பார்க்கவும்: URL: <http://www.wto.org/english/tratop e/trips e.html>

³ பொது ஒளடதம் என்பதற்கு களவு, பாதுகாப்பு, களைச்செறிவு, உட்கொள்ளும் விதம் தரம், செயற்பாடு, உத்தேச பாவனை என்பவற்றில் வர்த்தக பெயருடைய ஒளடதமொன்றைப் போன்றே பிரதிப்பண்ணப்பட்டவொன்று என அமெரிக்க உணவு, ஒளடத நிர்வாகம் வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றது.

விதிக்கின்றது. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் மற்றும் அபிவிருத்தி குன்றியவையும் நடுத்தர வருமானமுள்ளவையுமான நாடுகள் எதிர்நோக்கும் சுகாதார நெருக்கடிகளுக்கு இது எந்த விதத்திலும் துணைபுரியமாட்டாது.

மனிதனின் முழு அபிவிருத்திக்கும் அவசியமான சர்வதேச நிபந்தனைகளின் தொகுதியொன்றே மனித உரிமைகள் எனப்பரவலாக வரைவிலக்கணம் கூறலாம் இரண்டாம் உலகப்போரின் பின்னரான காலப்பகுதித்தொடக்கம் நுரெம்பேர்க் விளக்கங்களினால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் உருப்பெற்று மனித உரிமைகள் இன்று உள்ளார்ந்ததும் பிரிக்க முடியாததுமான வளர்ந்து வரும் அரசு கட்டுப்பாடுகளின் தொகுதியொன்றாக காணப்படுகிறது.

மனித உரிமைகளின் பிரிக்க முடியாத அம்சமொன்றாக பலமுறையும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள சமூகபொருளாதார உரிமைகளாவன பலநாடுகளுக்கு ஒரு சவாலாக விளங்குகின்றன. அபிவிருத்தியடைந்த, அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் வளங்களின் நெருக்கடி என்ற ஏதுவின் மீது சமூக பொருளாதார உரிமைகளை அலட்சியம் செய்யும் பாங்கிலிருக்கின்றன. தேர்தல்களை நடத்துவதற்கும் நீதித்துறை, நீதிமன்றங்கள் போன்றவற்றை பராமரிப்பதற்கும் தேவையான சில செலவுமிருந்த குடியியல், அரசியல் உரிமைகளுக்கு இந்தச் சாட்டு பயன்படுத்தப்படுவது இல்லை.

ஆதலால் உண்மையான பிரச்சனை, நியாயமான முன்னுரிமையளித்தல் தொடர்பானதாகவே தென்படுகின்றது. எந்தவிதமான தயக்கமுமின்றி தேர்தல்கள் நடத்துவதற்கு பணம் செலவிடப்பட்டபோதிலும் சுகாதார முறையைப் பேணுவதற்கு அல்லது மேம்படுத்தவதற்கு மிகக்குறைந்த முன்னுரிமையே அளிக்கப்படுகின்றது. மறுபுறத்தில் சமூக, பொருளாதார உரிமையை மேம்படுத்துவதற்குள்ள மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிதி சரியாக ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்றதா என்பது சந்தேகமே (உதாரணமாக மருத்துவ மனையொன்றில் சத்திரசிகிச்சைக் கூடமொன்று பழுதுபார்க்க வேண்டியதன் காரணமாக மூடிவைக்கப்பட்டிருக்கும் போது விளையாட்டு மைதானங்களை அல்லது நவீன சந்தைகளை நிர்மானித்தல்) மேலும் சரியாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டாலும் கூட இலஞ்ச ஊழல்களால் களங்கப்படுத்தப்படாமல் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுமா?

ஆதலால் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகளின் தரவீழ்ச்சியானது, குறிப்பாக வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழ் வாழ்பவர்கள் தொடர்பில், நல்லாட்சியுடனும் கிடைக்கக்கூடிய நிதியுடனும் தொடர்புள்ளதாக இருப்பதாக பயமின்றி வாதிடலாம். சமூக, பொருளாதார உரிமைகளை அடைவதில் எதிர்நோக்கப்படும் பொதுவான சவால்களுடன் சமூக, பொருளாதார உரிமைகள், விசேடமாக சுகாதாரத்திற்கான உரிமை சம்பந்தப்பட்ட வரை புலமைச்சொத்து உரிமைகள், இவற்றுடன் அதிக அளவில்முரண்படுகின்றன. புலமைச்சொத்து உரிமைகள்

தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஒரு சில துறைகளில் மனித உரிமைகள் மீது கொண்டுள்ள தாக்கம் கீழே எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

2.1 ஒளடதவியல் கைத்தொழிலும் சுகாதாரத்திற்கான உரிமையும்

சுகாதாரத்திற்கான உரிமைகள் மீது புலமைச் சொத்துரிமைகள் கொண்டுள்ள பாதகமான தாக்கம் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் மனித உரிமைகள் பற்றி விவாதங்களின் முன்னிலையில் வகிக்கின்றது. சமூக பொருளாதார, கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேச சமவாயத்தின் கீழ் (ICECR) சுகாதாரத்திற்கான உரிமையானது சுகாதாரத்துடன் இருப்பதற்கான உரிமை⁴ என்று வரைவிலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. இதில் "எய்தக்கூடிய அதியுயர்ந்த சுகாதார நிலைமை" இன் தரத்தை உறுதிப்படுத்தும் சுதந்திரங்களும் உரித்துக்களும் அடங்கும். சுகாதாரத்திற்கான உரிமை சம்பந்தமான பொது குறிப்பானது ஒரு சில அத்தியாவசியமான மூலக்கூறுகளை அங்கீகரிக்கின்றது. அவையாவன சுகாதாரப்பராமரிப்பு கிடைக்கக்கூடிய தன்மை, இதனை அலுகக்கூடிய தன்மை, ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய தன்மை தரம் என்பனவாகும். இக்கடப்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துகையில் நாடுகளால் எதிர்நோக்கப்படும் வளங்கள் சார்ந்த நெருக்கடிகளை கருத்திற்கொண்ட ICESCR தற்போதைய பொருத்தனையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை முன்னேற்றகரமான முறையில் பொறுத்தமான அனைத்து வழிமுறைகள் ஊடாகவும்⁵ எய்தும் நோக்கத்துடன் அதற்குள்ள வளங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கான அனைத்து வழிமுறைகளையும் தடுப்பது அரசின் கடமை என உணர்கின்றது.

இந்த உரிமைகளை முன்னேற்றகரமான முறையில் எய்துவதற்கு எடுக்கப்படவேண்டிய உடனடியான வழிமுறைகளை அல்லது நடவடிக்கைகளை விட உடனடியாக எய்தப்படவேண்டிய சுகாதாரத்திற்கான உரிமையின் ஒரு சில

⁴ ICESR இன் 12 ஆம் உறுப்புரை

⁵ பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமைகள் மீதான குழு பொதுக்குறிப்புரை 14. எய்தக்கூடிய அதி உயர்ந்த சுகாதார நிலைமையின் தரம் ஐக்கிய நாடுகள் ஆவணம் EC 12/2000/4 (2000)

⁶ ICESCR இன் உறுப்புரை 2 முன்னேற்றகரமான முறையில் எய்துதல் என்ற சொற்றொடர், பொருத்தனையின் கீழான கடப்பாடுகளை தட்டிக் கழிப்பதற்குப் பயன்படுத்தலாகாது சுகாதாரத்தின் மீதான பொதுக்குறிப்புரையின் உறுப்புரை 2 பின்வருமாறு கூறுகின்றது: குறிப்பிட்டவொரு காலப்பகுதியில் சுகாதாரத்திற்கான உரிமையை முன்னேற்றகரமாக எய்தல் என்பதற்கு அரசு திறத்தவர்களின் கடப்பாடுகளை மறுப்பதாக பொருள்கொள்ளப்படுதலாகாது. மாறாக முன்னேற்றகரமாக எய்துதல் என்பதன் பொருள் 12 ஆம் உறுப்புரையை முழுமையாக எய்துவதற்கு கூடியவரை துரிதமாகவும் பயனுறுதியுடனும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான திட்டவட்டமான, தொடர்ந்துமும் கடப்பாடு அரசு திறத்தவர்களுக்குண்டு என்பதாகும். சுகாதாரத்திற்கான உரிமையின் மூலக்கூறு

அம்சங்களும் உண்டு. பொருத்தனை ஏற்றங்கீகரிக்கப்படுவதன் உடனடியாக அவற்றிற்கு இணங்கியொழுகும் கடப்பாடு அரசுக்களுக்குண்டு. இவை "குறைந்தபட்ச மையக்கடப்பாடுகள்" என அழைக்கப்படுகின்றன. குறைந்தபட்ச மையக்கடப்பாடுகள் உரிமையொன்றின் ஆகக்குறைந்த அத்தியாவசிய மட்டத்தையாவது, திருப்திப்படுத்துவதனை உறுதிச் செய்கின்றது. சுகாதாரத்திற்கான உரிமைகள் மீதான பொதுக்குறிப்புரை கூறுவது என்னவெனில் ஆகக்குறைந்த மையக் கடப்பாடு குறைந்த பட்சம் உலக சுகாதார தாபனத்தின் கீழ் (WHO) காலத்திற்குகாலம் வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்ட அனைத்து சுகாதார வசதிகளும் பண்டங்களும் சேவைகளும் சமமாக பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதை உறுதிச்செய்வதற்காக உலக சுகாதார ஸ்தாபனத்தின் (WHO) அத்தியாவசிய மருந்துகள் மீதான செயற்பாட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், அத்தியாவசிய மருந்துக்கள் வழங்கப்படுவதை உள்ளடக்குகின்றது.⁶

சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்தக் கடப்பாடுகள் புலமைச்சொத்துரிமைத் திட்டத்தின் கீழான கடப்பாடுகளுடன் முரண்படுகின்றன. பாரிய உலக மருந்து உற்பத்தி நிறுவனங்களின் ஆக்க உரிமை பெற்ற மருந்துகள் (மலிவான பொதுப் பெயருடைய மருந்துக்களுக்கு மாறாக) வறிய நாடுகளில் வாழும் கோடானகோடி மக்களுக்கு எட்டாத விதத்தில் வழமையாக அதிக விலை குறிக்கப்பட்டுள்ளன. மறுபுறத்தில் பெரும்பாலும் இந்திய அல்லது பிரேசிலியா மருந்து உற்பத்தி நிறுவனங்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொதுப் பெயருடைய இதே மருந்துகள் மிகவும் குறைவான விலைகுறிக்கப்பட்டுள்ளவை மேலும் இவை ஆக்கவுரிமைப்பெற்ற மருந்துக்களின் விலைகளை விட ஐந்து மடங்கு குறைவானவையாக விலை குறிக்கப்படுகின்றன. பல்தேசிய மருந்து உற்பத்திக் கம்பனிகளாலும் சில வடக்கத்திய அரசாங்கங்களாலும் ஏற்படுத்தப்படும் அழுத்தத்தின் காரணமாக வரையறுக்கப்பட்ட சுகாதார வரவு செலவுத் திட்டத்தையுடைய வறிய நாடுகள் பொதுவாக மக்களின் சுகாதார உரிமைகளையல்லாமல் புலமைச்சொத்துரிமையைப் பாதுகாக்குமாறு நிர்நந்திக்கப்படுகின்றன.

விசேடமாக எயிட்ஸ் நோய் தொடர்பில் உப சஹாரா நாடுகள் ஆக்கவுரிமை பெற்ற மருந்துகளை கொள்வனவு செய்வதன் மூலம் ஐரோப்பிய மருந்து உற்பத்திக் கம்பனிகளின் ஆக்கவுரிமைக்கு மதிப்பளிப்பதா அல்லது மலிவான மருந்துக்களை கொள்வனவு செய்வதன் மூலம் மேலும் பல நோயாளிகளின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதா என்பதனைத் தெரிவு செய்யவேண்டிய இக்கட்டான நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளன. நோயாளிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தலில் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிடமிருந்தும் வடக்கில் நிலைக்கொண்டுள்ள மருந்து உற்பத்தி செய்யும் கம்பனிகளிடமிருந்தும் வரும் சக்திகளுக்கெதிராக எதிர் நீச்சல் போடவேண்டும். கடந்த அண்மைக் காலத்தில் புலமைச் சொத்துரிமையை வலுப்படுத்துமாறு அபிவிருத்தி

⁷ பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமைகள் மீதான குழு பொதுக்குறிப்புரை இல.3

⁸ உறுப்புரை 43

யடைந்துவரும் நாடுகள் மீது அழுத்தம் கொடுத்தது. இந்த நடைமுறை தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகின்றது. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் அக்கவுரிமை வைத்திருப்பவர்கள் அல்லாத உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து மருந்துகளைக் கொள்வனவு செய்வதைத் தடுப்பதற்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் யுக்திகளை அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் பயன்படுத்துகின்றன. மலிவான விலைக்கு மருந்துகளைக் கொள்வனவு செய்ய எத்தனிக்கும் நாடுகளுக்கெதிராக சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாக கிளாக்ஸோ ஸிமத் கிலைன் (GSK) போன்ற பலதேச மருந்து உற்பத்தி கம்பனிகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் அச்சுறுத்தியுள்ளன. பொதுப்பெயருடைய மருந்துக்களுக்கு பதிலாக வியாபார பெயருடைய மருந்துகளை விசேடமாக எயிட்ஸ் நோயை குணப்படுத்துவதற்கு வாழ்நாள் முழுவதும் பயன்படுத்தப்படும் மருந்துக்களைக் கொள்வனவு செய்வதில் ஏற்படும் செலவுகளின் வித்தியாசம் மிக மிக அதிகமாகும். ரண்பக்ஸி (Ranboxi) என்ற இந்திய கம்பனியொன்று முக்கூட்ட மருந்தொன்றைத் தயாரித்தது. இம் மருந்து ஆளொருவருக்குவருடமொன்றுக்கு 295 டொலர் வீதப்படி ஆபிரிக்க அரசாங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. தேவையான அளவைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு உதவி தேவைப்பட்டது.⁹ ரண்பக்ஸி போன்ற இந்திய கம்பனிகள் பொதுப்பொயர்க்கொண்ட முக்கூட்டு மருந்துக்களை வழங்கும் வரை இதே மருந்தின் வர்த்தக அடையாளம் கொண்ட உற்பத்திகள் மருந்து உற்பத்திக்கம்பனிகளால் ஆளொருவருக்கு 10,000 அமெரிக்க டொலர் வீதப்படி விற்பனை செய்யப்பட்டன.¹⁰ ஆதலால் பொதுப்பெயருடைய மருந்துகளின் உற்பத்தியாளர்கள் இல்லாவிட்டால் எயிட்ஸ் நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட கோடானு கோடி உயிர்கள் ஆபத்தை எதிர்நோக்கும் என்பது தெளிவு பொதுப்பெயருடைய உற்பத்திப் பொருள்களின் மற்றுமொரு முக்கியமான அம்சம் யாதெனில் இவை, வர்த்தக அடையாளம் கொண்ட மருந்துக்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கென பேரம் பேசுவதற்கு பயனுள்ளவொரு கருவியாக அமைகின்றன.

அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் வர்த்தக அடையாளங்கள் கொண்ட பொருட்களின் விலையைப் பேரம் பேசுவதற்காகவும் குறைப்பதற்காகவும் பொதுப்பெயருடைய பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யும் விருப்புத் தெரிவைப் பயன்படுத்துகின்றனர். உதாரணமாக வறிய நாடுகளில் எயிட்ஸ் நோய்க்கான முன்னணி மருந்தின் விலையை அரைவாசியாகக் குறைத்துள்ளதும் உலகின் மிகப்பெரிய எயிட்ஸ் மருந்து உற்பத்தியாளருமான GSK நிறுவனத்தைக் கூறலாம். GSK யின் கொம்பிவிர் (Combivir) பரிகாரம் இப்போது வறிய நாடுகளுக்கு நாளொன்றுக்கு 90 சத விலையில் வழங்கப்படுகின்றது. அதே வேளையில் அமெரிக்காவில் இதே மருந்து நாளொன்றுக்கு 18 டொலர் செலவாகின்றது.

⁹ TRIPS மற்றும் பகிரங்க கசாதாரம்: அடுத்த போர். ஒக்ஸ்போம் கட்டுரை
URL <http://www.oxfam.org.uk/whatwedo/issues/health/bp15trips.htm>

¹⁰ ஆக்கவுரிமை அநீதி. வியாபாரத்தை நியாயமாக்கல்
URL <http://www.markettradefair.com/en/index.php?file=05092003160059.html>

மருந்து உற்பத்திக் கைத்தொழிலின் கோணத்தில் ஆக்கவுரிமைகள் விசேட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வரம்பளவிலாள விலை அல்லது மருந்தொன்றை உற்பத்தி செய்யும் செலவு வழமையாக மிகக்குறைவு எனினும் இந்த மருந்துக்களின் ஆராய்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் இக்கம்பனிகள் பெருந்தொகையான பணத்தை முதலீடு செய்துள்ளன. ஆக்கவுரிமைகளின் ஊடாக தங்கள் மருந்துகளைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் இக்கம்பனிகள் தங்களைப் போட்டியிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்கின்றனர். அத்துடன் அராய்ச்சியினதும் அபிவிருத்தியினதும் செலவையும் ஈடுசெய்ய முடியும். இந்தியாவில் நிலைக்கொண்டுள்ள கம்பனிகள் இதே மருந்துக்களை வழங்கிய போதிலும் அவற்றை மலிவான விலைக்கு வழங்குகின்றன. இவ்வாறான செலவுகளுக்காக பெருந்தொகையான பணத்தை முதலீடு செய்திருக்காது, அவை உற்பத்தி செலவை மாத்திரமே ஏற்கின்றன.

வறியவர்களின் சுகாதாரத் தேவைகளைக் கவனிக்கையில் ஆக்கவுரிமைகளும் இலாபங்களும் கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியவை அல்ல எனக் கூறுவதன் மூலம் சுகாதார உரிமைகளுக்கு பணியாற்றுவவர்கள் மேற்படி பிரச்சனைக்கு கருத்து தெரிவித்துள்ளனர். அத்தகைய வாதம் அனைத்து மக்களாலும் எய்தப்பட வேண்டிய அதியுயர்ந்த சுகாதார உரிமையின் நிலைமையை ஒத்திருக்கின்றது. ஆனால் இங்கு வலியுறுத்தப்படவேண்டிய விடயம் யாதெனில் வறியவர்களின் சுகாதாரத்தேவைகளை நிறைவேற்றும் கட்டுப்பாடு மருந்து உற்பத்திக் கம்பனிகளுக்குரியதல்ல. இது அரசின் கடப்பாடாகும். குறைந்த பட்ச மையக்கடப்பாடுகளாவது நிறைவு செய்யப்படுவதை உறுதிசெய்யப்படுவது அரசின் கடப்பாடாகும்.

கடுமையான ஆக்கவுரிமைச் சட்டவாக்கங்கள் மூலம் மருந்து உற்பத்திக் கம்பனிகளின் இலாப வாய்ப்புக்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்கிறது. ஆனால் கம்பனிகளுக்கு உரித்தானவைகளைச் செலுத்தும் சுமையானது வீழ்ச்சியடையும் சுகாதார தரத்தின் மீது விழக்கூடாது. கடுமையான ஆக்கவுரிமைச் சட்டங்கள் சுகாதாரப் பராமரிப்பை வழங்குதல் தொடர்பில் அரசின் கடப்பாடுகளை அதிகரிக்கும். இதனால் மருந்துகள் மீது அரசு செலவீனம் அதிகரிக்கும் அவசியம் ஏற்படும். ஆதலால் கடுமையான ஆக்கவுரிமைச் சட்டங்கள் அறிமுகம் செய்யப்படுவதையடுத்து சுகாதாரத்தின் மீது அரசு செலவீனம் அதிகரிக்கவேண்டும் என்பதை மனதில் கொள்ளுதல் வேண்டும். துரதிசூட்டவசமாக மருந்துகளும் சுகாதாரபராமரிப்பும் பெறப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான இந்தக்கடப்பாடு அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளைப் பொறுத்தளவில் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. (இலவச மருந்து பராமரிப்பை வழங்குபவர்களாக ஒரு சில வலது சாரி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் வாதாடிய போதிலும்) இதன் விளைவாக செல்வந்தர்கள் மாத்திரம் அடையக்கூடிய திருப்திகரமான சுகாதார சேவைகளை வழங்கும் இந்நாடுகளில் சுகாதாரத்தின் மீதான தனியார் செலவீனத்தின் நூற்று வீதம் மிகவும் அதிகமாகின்றது.

பயனுறுதியுள்ள சுகாதார பராமரிப்பு முறைகளையுடைய தெரிவு செய்யப்பட்ட அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் பின்வரும் புள்ளி விவரங்களில் வெளிப்படுகின்றது.

நாடு	மொ. உ.உ.வின் நூற்று வீதமொன்றாக சுகாதாரத்தின் மீதான மொத்தச் செலவினம் (2001)	சுகாதாரத்தின் மீதான மொத்த செலவினத்தின் நூற்றுவிதம்.சுகாதாரத்தி மீது தனிய செலவினா (2001)
இலங்கை	3.6	51.1
இந்தியா	5.1	82.1
பங்களாதேஷ்	3.5	55.8
தாய்லாந்து	3.7	42.9
ஐக்கிய இராச்சியம்	7.6	17.8
பிரான்ஸ்	9.6	24.0
கனடா	9.5	29.2
சுவிட்சர்	8.7	14.8

(மூலம் உலக சுகாதார அறிக்கை 2003 (பின்னிணைப்பு பட்டோலை 5) சுகாதாரத்தின் மீது தனியார் செலவீனம். காப்பீட்டு தாரர்களினதும் மூன்றாம் இறத்தவர்களான கொடுப்பனவாளர்களினதும் செலவீடு அடங்கியது.)

சமூக பாதுகாப்பு, கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட இப்புள்ளிவிபரங்கள் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் அரசு நிதியமைப்பின் கூடுதலான நூற்று வீதத்தையும் தனியார் நிதியளிப்பின் குறைந்த நூற்று வீதத்தையும் விளக்குகின்றது. அதன் விளைவாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் ஆக்கவுரிமை புலமையுரிமைத் தொகைகளின் காரணமாக விலைகளிலான அதிகரிப்பு

அரசினால் ஏற்கப்படும் செலவின் மொன்றாகும். இலங்கையில் மருந்துகள் தொடர்பிலான நிலைமை மேலும் நெருக்கடியானது. 1999 இல் பகிரங்கத் துறைக்கான வெளிநோயாளர்களின் மருந்துகளுக்கான செலவு ரூபா 384 மில்லியன். இதே வேளையில் தனியார் துறைக்கான செலவு ரூபா 9,994 மில்லியன்.¹² வெளிநோயாளர்களின் மருந்துகளுக்கான செலவின் ஏறக்குறைய 96 வீதம் நோயாளர்களினாலேயே ஏற்கப்படுகின்றது என்பதை இது காட்டுகின்றது. ஆதலால் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் போலல்லாது புலமைச் சொத்துரிமைச் சட்டவாக்கத்தின் தாக்கம் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலுள்ள மக்களால் கூடுதலாக உணரப்படும். எனவே இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மருந்துகளின் விலைகள் குறிப்பாக அத்தியாவசியமான மருந்துகளின் விலைகளது அதிகரிப்பைத் தடுப்பதற்கு நன்கு திட்டமிடப்பட்ட அரசு நிதியளிப்பு அத்துடன் / அல்லது கட்டாய உரிமையளிக்கும் திட்டமொன்றை அறிமுகம் செய்வது அரசின் பொறுப்பாகும்.

குடிசனத்தின் சுகாதாரத் தேவைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான அரசின் கடப்பாடு தென் ஆபிரிக்காவிலும்¹³ இந்தியாவிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பஸ்கிம் பங்கா கெற் மஸ்தூர் சமித்தி எதிர் மேற்கு வங்காள மாநிலம் (*Paschim Banga Khet Mazdoor Samity v. state of West Bengal*) வழக்கில்¹⁴ இந்திய உயர்நீதிமன்றம், அரசு மருத்துவ மனைகளில் போதிய மருத்துவ பராமரிப்பை ஏற்பாடு செய்யாமை, இந்திய அரசியலமைப்பில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உயிருக்கான உரிமையை மீறுவதாக அமையும் என வெளிப்படுத்தியுள்ளது. நீதிமன்றம் இவ்வழக்கில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

"இந்த வசதிகளை வழங்குவதற்கு நிதி வளம் தேவை என்பது உண்மையே ஆனால் அதே நேரத்தில் மக்களுக்குப் போதியளவு மருத்துவ சேவைகளை வழங்குவது அரசின் அரசியலமைப்பு

¹¹ எயிட்ஸ் மருந்துக்களின் விலை அரைவாசியாக குறைப்பு. பி.பி.சீ. செய்தி யூகே பதிப்பு.2003 ஏப்பிரல் 28 திங்கள்.

URL <http://news/bbc.co.uk/1/hi/business/2981015.htm>

¹² மூலம்: இலங்கை தேசிய சுகாதார்க்கணக்குகள். மேலும் விரிவான பகுப்பாய்வுக்கு டாக்டர் கே. பாலசுப்பிரமணியத்தின் கருத்தரங்கு, கட்டுரை. "கட்டுப்படியாகும் விலையில் தரமான மருந்துகளை நோக்கி" என்பதைப் பார்க்க. உலக சுகாதார தாபனம்/சுகாதார செயற்பாடு சர்வதேச மருந்து விலை நிர்ணய கருத்திட்டம் (மார்ச்சு 2004)

¹³ சுகாதார அமைச்சு மற்றும் ஏனையோர் எதிர் சிகிச்சை செயற்பாடு இயக்கமும் ஏனையோரும் 2002 (5) SA 721 (CC) 2002 10BCLR 1033 சுப்பிரமணியம் எதிர் சுகாதார அமைச்சு KWAZULU - NATAL 1998 (1) SA 765 (CC) 1997 (12) BCLR 1696 (CC)

¹⁴ 1996 SOL வழக்கு இல 169 (இந்திய உயர்நீதிமன்றம்)

ரீதியிலான கடப்பாடாகும் என்பதனை உதாசீனம் செய்ய முடியாது. இந்நோக்கத்திற்கு என்னென்ன அவசியமோ அது செய்யப்படுதல் வேண்டும். குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட வறியவர் ஒருவருக்கு சட்ட உதவி வழங்கும் அரசியலமைப்பு ரீதியிலான கடப்பாடு தொடர்பில், நீதி நெருக்கடியின் காரணமாக அரசு அதன் அரசியலமைப்பு ரீதியிலான கடப்பாட்டை தட்டிக்கழிக்க முடியாது. என நீதிமன்றம் தெரிவித்தது. (பார்க்கவும் காத்ரீ (II) எதிர் பிஹார் மாநிலம், 1981 (I) SCC 627 பக் 631) (Khattri (II) v. State of Bihar). மனித உயிரை பேணிக்காப்பதற்கு மருத்துவ உதவி வழங்குவதற்கான அரசின் அரசியலமைப்பு சார்ந்த கடப்பாட்டை நிறைவேற்றும் விடயத்தில் மேற்படி அவதானிப்புகள் கூடுதலாக அல்லாவிடினும் சம அளவில் ஏற்புடையதாகும்.¹⁵

2.2 பதிப்புரிமையின் பாதுகாப்பும் கல்விக்கும் அபிவிருத்திக்குமான உரிமையும்

புலமைச் சொத்துரிமைக்கும் மனித உரிமைகளுக்குமிடையிலான மற்றொரு முரண்பாட்டுத்துறை, கல்விக்கான உரிமை பதிப்புரிமையும் சார்ந்தது என்பதாகும். ICESCR கல்விக்கான அனைவரினதும் உரிமையை¹⁶ அங்கீகரிக்கின்றது. அத்துடன் முதனிலைக் கல்வி கட்டாயமானதாகவும் அனைவருக்கும் இலவசமாக கிடைக்கக்கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும் எனக்கூறுகின்றது. இலவசக்கல்வி முன்னேற்றகரமான முறையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதையடுத்து உயர்கல்வி அதேபோல சமமாக அனைவராலும் அனுக்கக்கூடியதாகச் செய்யப்படுதல் வேண்டும். ஆதலால் கல்விக்கான செலவு அத்தியாவசியமாக அரசினாலேயே ஏற்கப்படவேண்டும். இக்கடப்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டால், இந்த உரிமை நிறைவேற்றப்படுவதற்கு உத்தரவாதமளிக்கும் போதியளவு வாழ்க்கைத்தரம் மக்களுக்கு கிடைப்பதை உறுதிச்செய்வது அரசின் கடமையாகும்.

கடுமையான பதிப்புரிமை பாதுகாப்பு வறிய நாடுகளில் கல்விக்கான உரிமை நிறைவேற்றப்படுவதற்குத் தடையாயிருக்கும் சாத்தியமுண்டு. சில நேரங்களில் கண்டிப்பான விதிகள், வெளியீடுகள், மற்றும் புகைப்படப்பிரதிகள் செய்யப்படுவதை தடைசெய்வதோடு அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளுக்கு அறிவைப் பகிர்ந்தளிக்கும் பயனுறுதியுள்ள ஒரு வழிமுறையாக இணையத்தின் பாவணையையும் மட்டுப்படுத்துகின்றது. இது தொடர்பில் ஆசிய நாடொன்றில்

¹⁵ பந்தி 16

¹⁶ உறுப்புரை 13

சட்டவாக்கம் செய்யப்பட்ட மிகவும் கடினமான சட்டம் ஹொங்கொங் நாட்டின் புலமைச்சொத்து (நானாவித திருத்த) கட்டளைச் சட்டமாகும்.¹⁷ இச்சட்டம் பதிப்புரையின் பாதுகாப்பிற்கு மட்டுமே கவனம் செலுத்துகின்றதேயொழிய நியாயமான பாவனையின் கோட்பாட்டை கருத்திற்கொள்ளவில்லை மேற்படி கோட்பாடு பதிப்புரையின் பாதுகாப்பிற்கும் தகவலின் தடங்கலில்லாத ஒட்டம், ஆராய்ச்சி, அறிக்கையிடல் முதலியவற்றுக்குமிடையே சமநிலையொன்றை ஏற்படுத்த முனைகின்றது.

ஹொங்கொங்கின் இந்த அனுபவம் அணைவரினதும் கண்களைத் திறந்துவிட்டிருக்கின்றது. ஏனெனில் சட்டம் இதனை வலுவுறுத்துகின்றது. செயல்முறைச் சாத்திமற்றது என்பதினால் பன்னிரெண்டே நாட்களுள் அது நீக்கம் செய்யப்பட்டது. "வியாபார நோக்கத்திற்கு" கொள்ளையிடப்பட்ட பொருளை பயன்படுத்துவதனை தடைசெய்த ஆரம்பக் கட்ட சட்டத்தை அதற்கான திருத்தம் மாற்றியமைத்தது. திருத்தத்தின் படி அதன் வாசகம் "ஏதேனும் வியாபாரத்தின்போது அல்லது தொழிலின் போது அல்லது அது தொடர்பில்" என மாற்றப்பட்டது. புதிய சட்டத்தால் விசேடமாக பாதிக்கப்பட்டவை, கல்வி, உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் செய்தி அறிக்கையிடும் நிறுவனங்கள் ஏனைய தகவல் சேவைகள் என்பனவாகும். பதிப்புரிமை பெற்ற விடயங்களை கற்பிக்கும் நோக்கங்களுக்காவது கூட இணையத்திலிருந்து இறக்கம் செய்வது சட்டவிரோதமானது. இதற்கு ஓர் உதாரணம், பிகாசோவின் அல்லது பிறேக்கின்¹⁸ ஓவியங்களை பிரதி பண்ணுவதற்கு பதிலாக இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலப்பகுதியின் கலைப்பாணியை விவரிப்பதற்கு தங்களது சொந்த ஓவியங்களை வரையுமாறு ஆசிரியர்கள் தூண்டப்பட்டனர். வர்த்தகத் துறையை திருப்திப்படுத்துவதையும் முதலீடுகளைக் கவருவதையும் நோக்கமாகக்கொண்ட மித மிஞ்சிய ஆர்வம் கொண்ட சட்ட வரைஞர்கள் "தவறுகளின் நகைச்சுவை" என பரவலாக கருதப்பட்ட இச்சட்டவாக்கத்திற்குப் பொறுப்பானவர்களாவர்.

இலங்கையில் புதிய சட்டம் தொடர்பாக முக்கியமான சில புதிய மாற்றங்களைக் காணலாம். பழையசட்டத்தின் கீழ் பதிப்புரிமையின் காலக்கெடு ஆசிரியரின் ஆயுட் காலமும் மேலும் ஐம்பது ஆண்டுகளைக் கொண்டவொரு காலப்பகுதியாகும்.¹⁹ இந்த உரிமை புதிய சட்டத்தின் கீழ் ஆசிரியரின் ஆயுட்காலத்திற்கும் எழுபது ஆண்டுகளைக் கொண்டவொரு காலப்பகுதிக்கும்

¹⁷ 2001 ஏப்பிரல் 1

¹⁸ கொல்வார்ட் கீரன் "ஹொங்கொங்கின் மிகக்குறுகிய காலமே நிலைத்திருந்த சட்டவாக்கத்தின் சூன்ய ஆயுள்," ஏசியா வீக், 2001 ஏப்பிரல் 27.

¹⁹ 1979 ஆம் ஆண்டின் 52 ஆம் இலக்க புலமைச்சொத்து சட்டக்கோவைச் சட்டம் பிரிவு 19(1)

²⁰ 2003 ஆம் ஆண்டின் 36 ஆம் இலக்க புலமைச் சொத்து சட்டக்கோவைச் சட்டம் பிரிவு 13 (1)

நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.²⁰ சட்டத்தின் மற்றுமொரு முக்கிய அமிசம் யாதெனில் அது கணனி மென்பொருளில் கட்புல, செவிப்புல படைப்பில் அல்லது ஒலிப்பதிவில்²¹ பதிப்புரிமையின் கலோச்சிதமான அங்கீகாரத்தை ஏற்படுத்தியது. சட்டத்தின் பிரிவு 12(7) (அ) சட்டபூர்வமான சொந்தக்காரருக்கு கணனி செய்நிரல்களை மீள் உருவாக்கம் செய்யப்படுவதை அல்லது பிரதிப்பண்ணப்படுவதை மட்டுப்படுத்துகின்றது அத்துடன் சட்டபூர்வமான சொந்தக்காரர் எந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் பிரதிபண்ண அனுமதிக்கப்படுவர் என்பதை கூறுகிறது. கணனியொன்றில் அத்தகைய மென்பொருளின் பாவனைக்கு அல்லது சுவடி காப்பிற்கு அல்லது சட்ட பூர்வமான செய்நிரலொன்றை மாற்றிச் செய்வதற்கு பிரதிபண்ணுதல் அவசியமாகின்றவொரு நிலைமையில் பிரதிப்பண்ணுவதற்கு அல்லது மீளாக்கம் செய்வதற்கு சட்ட பூர்வமான சொந்தக்காரரின் உரிமை ஒரு பிரதிக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. வேறு ஏதேனும் நோக்கத்திற்கு செய்நிரலொன்றை உடைமையில் வைத்திருத்தல் சட்டவிரோதமானது எனவும் அது கழிக்கப்படுதல் வேண்டும்²² எனவும் சட்டம் மேலும் கூறுகின்றது. அத்தகைய ஏற்பாடுகளின் செயற்பாட்டுப் பயனும் நடைமுறைப்படுத்தலும் ஓரளவு சவாலாய் அமைந்துள்ளன.

சட்டத்தின் பிரிவு 12 (5) மற்றுமொரு புதிய அமிசமாகும். இப்பிரிவு நூலகங்களால்²³ புத்தகங்களின் ஒளிப்படமீள் உருவாக்கத்தை அல்லது புகைப்படப் பிரதிப்பண்ணுதலை மட்டுப்படுத்துகின்றது. நேரடியான அல்லது மறைமுகமான வர்த்தக ஆதாயத்தைப் பெறாத நூலகமொன்று அல்லது சுவடிக்கூடமொன்று ஒரு பிரதியை மாத்திரம் எடுப்பதற்கு அதிகார மளிக்கப்படுகின்றது. அவையொன்றில்

அ. படிப்பின் புலமைப்பரிசிலின் அல்லது ஆராய்ச்சியின் நோக்கத்திற்காக ஆளொருவர் வேண்டுகோள் விடுப்பதன் மீதும் அத்தகைய மீள் உருவாக்கம் எப்போதாவது உருமுறை இடம்பெறும் சம்பவமாக இருக்குமிடத்தும்

ஆ. காணாமற்போன அல்லது கழிக்கப்பட்ட மூலப்பிரதியை பேணிக்காப்பதற்கு அவசியபடுமிடத்தும் மட்டும் ஒரேயொரு பிரதியை எடுக்கலாம் ஆயினும் வேறொன்றைப் பெற முடியாததாகவும் எப்போதாவது ஒரு முறை இடம் பெறும் ஒரு சம்பவமாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

²¹ புலமைச்சொத்து சட்டத்தின் பிரிவு 9(1)

²² பிரிவு 12 (7) (ஆ)

²³ 12ஆம் பிரிவின் (5) ஆம் உட்பிரிவு இல்லாத விடத்து நூலகங்களினால் புகைப்படப்பிரதி எடுத்தலானது 12 (5) ஆம் பிரிவின் கீழ் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களுக்கு மட்டுப்படத்தாமல் 11 ஆம் பிரிவின் கீழ் நியாயமான பாவனை கருத்திற் கொள்ளப்படும்.

அபிவிருத்தியின் மட்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் எந்தவொரு நாட்டிலும் பதிப்புரிமைப் பாதுகாப்பு அவசியம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோதிலும் இச்சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதிலுள்ள சிரமங்களை ஒருவர் மனதிற்கொள்ளவேண்டும். இலங்கையில் அநேகமான கணணி பாவனையாளர்களும் விசேடமாக வீட்டுக் கணணி பாவனையாளர்களும் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட மென் பொருளைப் பாவனை செய்கின்றனர். கணணி பாவனை அபிவிருத்தித் துறையில் இன்றியமையாதவொன்று என்பதை கருத்திற்கொள்ளுமிடத்து இலங்கை போன்றவொரு நாட்டில் பதிப்புரிமைச் சட்டங்களை வலுவுக்கிடுவதற்கான பாதகமான தாக்கம் மனதில் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். இச்செய்நிரல்களின் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட வாசகத்தின் உயர்ந்த விலையானது கணணியின் பாவனைக்கு ஊக்கமளிக்கச் செய்யும் ஒரு செயலாகும். அநேகமாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் கூட சமுதாயத்தின் கீழ் மட்டத்திலுள்ளவர்களுக்கு பொது நூலகங்களில் கணணியை இலவசமாக பயன்படுத்தும் வாய்ப்புண்டு. இது கணணிகளையும் இணையத்தையும் அனுகுவதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. அபிவிருத்தியடையும் நாடுகளில் பொது நூலகங்களில் இலவச கணணியை வழங்கும் வாய்ப்பு வளம் அண்மித்த எதிர்காலத்தில் கிடைப்பது சாத்தியமல்ல.

விடயப்பொருட்களை புகைப்படப்பிரதிப்பண்ணுதல் தொடர்பிலான நிலைமையும் இதற்கு மாறுபட்டதல்ல. பல்கலைக்கழக நூலகங்களிலுள்ள அடிப்படை பாடநூல்கள் தொடர்பிலான நிலைமையை நோக்குகையில் 12 (5) ஆம் பிரிவை நடைமுறைப்படுத்துவது ஒரு பெரும் சவாலாவே ஒருவருக்குத் தென்படும். இங்குள்ள பிரச்சனை யாதெனில் ஒரு புறத்தில் பதிப்புரிமையின் பாதுகாப்பிற்கும் மறுபுறம் கல்விக்கான உரிமை போன்ற மனித உரிமைகளுக்கிடையில் சமநிலை ஒன்றை காண்பதாகும். அபிவிருத்திக்கான உரிமை அனைத்து மனித உரிமைகளினதும் தாய் என அழைக்கப்படுகின்றது. இது அனைத்து, குடியியல், அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார உரிமைகளும் நிறைவேற்றப்படுவதை உறுதிச்செய்யும் சுதந்திரம், நீதி, ஆக்கத்திறன் என்பவற்றின் முன் நிபந்தனையாகும்.²⁴ சில எழுத்தாளர்கள் சுய நிர்ணயத்திற்கான உரிமைக்கும் அபிவிருத்திக்கான உரிமைக்கும் இடையில் ஒருமைப்பாடொன்றைக் காட்டுகின்றனர். சுயநிர்ணயம் இல்லாதவிடத்து, குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் இருக்க முடியும் என்பதை கற்பனை செய்து கூட பார்க்க முடியாது. அபிவிருத்திக்கான உரிமை இல்லாதவிடத்து, சமூக பொருளாதார உரிமைகளைப்பற்றிய எண்ணக்கருத்து தவறானது.

²⁴ Bedjaoui M, அபிவிருத்திக்கான உரிமை சர்வதேசச்சட்டம் சாதனைகளும் வாய்ப்புகளும் (1991) பக்கம் 1182 ஸ்டெயின்ஸ் மற்றும் அல்ஸ்டனில் பிரித்தெடுப்பு. சந்தர்ப்பத்தில் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சூழ்நிலை (இரண்டாம் பதிப்பு). ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழக அச்சகம் (2000) பக்கம் 1321

அபிவிருத்திக்கான உரிமை முதன் முதலாக ஐக்கிய நாடுகளின் பட்டயத்தின் 55 ஆம் 56 ஆம் உறுப்புகளில் காணப்படுகின்றது(UNC). இவை உயர்ந்த வாழ்க்கைத்தரத்தையும் முழுத் தொழில் வாய்ப்பையும் பொருளாதார சமூக முன்னேற்றத்தினதும் அபிவிருத்தியினதும் நிலைமையையும் மேம்படுத்துவதற்கு அரசின் கடப்பாட்டை வலியுருத்துகின்றன.²⁵

இந்த வெளிப்படுத்துகையில் தரப்பட்டுள்ள உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் முழுமையாக எய்தக்கூடிய சமூக சர்வதேச அமைப்பொன்றுக்கு ஒவ்வொருவரும் உரித்துடையவராகின்றாரா எனக் கூறும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் மீதான வெளிப்படுத்துகையின் (UDHR) உறுப்புரை 27 இதனை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றது.

அபிவிருத்திக்கான உரிமைகள் தொடர்பில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மூலவளம் அபிவிருத்திக்கான உரிமை மீதான ஐக்கிய நாடுகளின் வெளிப்படுத்துகையாகும்.²⁶ வெளிப்படுத்துகையின் உறுப்புரை பின்வருமாறு கூறுகின்றது: "அபிவிருத்திக்கான உரிமையானது அந்நியப்படுத்தப்பட முடியாத மனித உரிமையொன்றாகும். இதன் பயனைக்கொண்டு ஒவ்வொரு மனிதனும் அத்துடன் அனைத்து மக்களும் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார அரசியல் அபிவிருத்தியில் பங்குபற்றுவதற்கும் அவற்றிற்குப் பங்களிப்பு செய்வதற்கும் அவற்றை அனுபவிப்பதற்கும் உரித்துடையவராகின்றார்." இங்குதான் அனைத்து மனித உரிமைகளையும் அடிப்படை சுதந்திரங்களையும் எய்தலாம். அபிவிருத்திக்கான உரிமையை எய்துவதற்குச் சாதகமான தேசிய, சர்வதேச நிலைமைகளை உருவாக்கும் முதனிலைப் பொறுப்பு அரசாங்கங்களுக்கு உண்டு என வெளிப்படுத்துகையானது தெளிவாகக்கூறுகின்றது.²⁷

பதிப்புரிமையையும் சார்புடைய ஏனைய உரிமைகளையும் பாதுகாக்க முடியாது அல்லது பாதுகாக்கப்படக்கூடாது என மேற்பேந்த பகுப்பாய்வு உட்கிடையாக உணர்த்துவதாகக் கொள்ள முடியாது. அத்தகைய பிரேரணையானது நீதி, நியாயம் என்ற எண்ணக்கருத்திற்கு எதிராகவே அமையும். முக்கியமாக அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஒரு நாட்டிற்கு இங்கே முக்கியமானது என்னவெனில் புலமைச் சொத்துரிமை மற்றும் மனித உரிமைகள் என்ற பரந்தளவிலான, சிலவேளை முரண்பட்ட; இந்த இரண்டு உரிமைகளுக்குமிடையே சரியான சமநிலையொன்றைக் காண்பதாகும். ஆதலால் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளில் வலுவுக்கிடப்பட்டுள்ள கண்டிப்பான சட்டங்களை, அபிவிருத்தியடைந்த உலகில் கிடைக்கக்கூடிய நலம்பேணல் மற்றும் சமூக, பாதுகாப்பு சேவைகள்

²⁵ உறுப்புரை 55 (அ)

²⁶ பொதுச்சபை தீர்மானத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அபிவிருத்திக்கான உரிமை மீதான வெளிப்படுத்துகை 41/128 1986 திசம்பர் 4

²⁷ உறுப்புரை 3

இல்லாதவொரு அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாட்டில் வலுவுக்கிடமுடியாது. புலமைச் சொத்துப் பாதுகாப்பை நோக்கிய அத்தகைய எளிமையான மனப்போக்கு, பார்த்தெழுதப்பட்ட சட்டவாக்கத்தின்” அறிமுகமாக அமைவதுடன் வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட கோடாணகோடி மக்களின் மனித உரிமையை மீறுவதற்கும் கணிசமான அளவு சமூக அநீதியை ஏற்படுத்துவதற்கும் சாத்தியமாகலாம்.

2.3 பசியிலிருந்து சுதந்திரம் அல்லது ஆக்கவுரிமைகளை பேணிகாத்தல்

உணவிற்கும் பசியிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்குமான மனித உரிமை சர்வதேச மனித உரிமைகளின் பிரகடனத்திலும் (UDHR) பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேசப் பொருத்தனையிலும் அடங்கியுள்ளது. ICESR இன் உறுப்புரை 11 (1) ஒவ்வொருவருக்கும் போதியளவு உணவிற்கான உரிமையை அங்கீகரிக்கின்றது. மேலும் கடுமையான வாசகத்தைக்கொண்ட உறுப்புரை 11(2) பசியில்லாதிருப்பதற்கான ஒவ்வொருவரினதும் அடிப்படை உரிமையை அரசு திறத்தவர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என விதித்துரைக்கின்றது. சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் கீழ் அடிப்படை என்ற சொல் உள்ள வளங்களுடன் ஊக்குவிப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் கடப்பாட்டை நிறைவேற்றுவதற்கும்,²⁸ அவசியமான வழிமுறைகளை மேற்கொள்வதற்கும் அரசு திறத்தவர்கள் மீது உடனடி கடப்பாடொன்றை சுமத்துகின்றது.

உறுப்புரை 11(2) அரசினால் பொறுப்பேற்கப்படவேண்டிய சில திட்டவட்டமான வழிமுறைகளைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“உறுப்புரை 11 (2) (அ) தொழில்நுட்ப, விஞ்ஞான அறிவை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கான மூலமும் போஷாக்கின் கோட்பாடுகள் பற்றிய அறிவைப் பரப்புவதன் மூலமும் மிகத்திறமையான அபிவிருத்தியை எய்தக் கூடியவாறான அத்தகைய விதத்தில் சமநல முறைகளை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலமும் அல்லது மறுசீரமைப்பதன் மூலமும் இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாகவும் உணவின் உற்பத்தியையும் பேணிக்காத்தலையும் விநியோகித்தலையும் மேம்படுத்துதல் (வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது)”

²⁸ இவ்வுரிமையின் உள்ளடக்கம் பற்றிய மேலும் தகவலுக்கு பார்க்கவும்: அல்ஸ்டன் பிலிப் “சர்வதேச சட்டமும் உணவிற்காக உரிமையும்” பக்கம் 162 அல்ஸ்டன், பிலிப் மற்றும் அயிட் அப்ஸ்ஜொன், “சர்வதேச சட்டத்தில் உணவிற்கான உரிமையை முன்னெடுத்துச்செல்லல்,” பக்கம் 249. ஒரு மனித உரிமையாக உணவு, ஐக்கிய நாடுகள் பல்கலைக்கழகம் (1984) சிங்கப்பூர்.

மேற்படி உறுப்புரையில் உத்தேசிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக இன்று தொழில்நுட்பவியல் மற்றும் விஞ்ஞான அறிவு ஒரு சில, பலதேச உயிர் தொழில்நுட்பவியல் கம்பனிகளின் கைகளிலேயே முடங்கிக்கிடக்கின்றது. இப்புத்தாக்கத்தின் முழுப்பலனை அரசுகள் பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருப்பதற்கு மாறாக பலதேச நிறுவனங்களின் இலாபங்களை அதிகரிக்க ஏற்பாடு செய்வது மட்டுமே இதன்பயன்பாடாக காணப்படுகின்றது. இக்கம்பனிகள் உயிர் தொழில்நுட்பவியலின் ஆக்கவுரிமைகளை விரைந்து பற்றிக் கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல் ஞாபகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட காலத்திருந்து அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் விவசாயிகளினுடைய கையிலிருந்த பாரம்பரிய தாவர வகைகளுக்குக்கூட ஆக்கவுரிமை பெறுவதில் முந்திக்கொண்டுள்ளன. சுதேச தாவர இனங்களுக்கு ஆக்கவுரிமை பெறுதல் தொடர்பான மேலும் பிரபல உதாரணங்களில் பாஸ்மதி, (வேம்பு), கொத்தலஹிம்புட்டு மற்றும் பல அடங்கும்.

உயிர் தொழில்நுட்பவியல் கம்பனிகளால் விதைகளுக்கு ஆக்கவுரிமை பெறப்படுவதன் விளைவாக, விதைகள், பசளை, பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் அத்தகைய இரசாயனப்பொருட்கள் என்பவற்றிற்கு இவ்விவசாயிகள் அக்கம்பனிகளிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளதுடன் உயிரியல் செறிவும் பெருமளவு குறைந்துள்ளது. இந்த விடயத்தைப்பற்றிய வலுவான ஆராய்ச்சி இக்கட்டுரையின் நோக்கெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டதெனினும் பல்லாண்டு காலமாக விவசாயிகளால் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான தாவர வகைகள் இப்போது மறைந்துபோய் சிறிய எண்ணிக்கையிலான ஆக்கவுரிமை பெற்ற விதைகள் பதிலீடு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும்.

விவசாயிகளின் தங்கியிருக்கும் தன்மையை அதிகரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு தொழில்நுட்பவியல்களுள் அதே கம்பனியால் உற்பத்திசெய்யப்படும் பீடைக்கொல்லிகளின் அத்துடன்/அல்லது பசளைகளுடன் பேணப்படவேண்டிய விதைகள், முளை விட முடியாதவாறு சுயமாகவே கழிந்துவிடச் செய்யும் "முடிவுறுத்துதல் தெழில்நுட்பவியல்" என்பன அடங்கும். முடிவுறுத்துதல் தொழில்நுட்பவியலானது விதைகளை தொடர்ச்சியாக ஒரு கம்பனியிடமிருந்து கொள்வனவு செய்யவேண்டி நிர்ப்பந்திக்கும் ஒரு வட்டத்திற்குள் விவசாயிகளை அடைத்துவைப்பதன் மூலம் விவசாயிகளை இக்கம்பனிகளில் தங்கியிருக்க வைக்கின்றது.

ஐக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகம் கொபி அனான் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

"கூட்டுத்தாபனங்கள் பண்டங்களினதும் சேவைகளினதும் நடுநிலை வழங்குனர்களாகவும் சந்தைச்சக்திகள் ஒவ்வொரு வரினதும் நலனை கருத்திற்கொண்டுள்ளது, எனப்பொதுவாக

ஊகிக்கப்படுகின்றது. உணவு முறை, நாட்டெல்லைக்கடந்த கூட்டுத்தாபனங்களால் ஏகபோக முறையில் கட்டுப் படுத்தப்படுவதன் மூலம் ஏகபோக இலாபங்களை தேடுமாறு திசைத்திருப்படுகின்றன. இதனால் பாவனையாளர்களை விட கம்பனிகளே அதிக நன்மை அடைகின்றன.²⁹

உயிர் தொழில்நுட்பவியல் கம்பனிகளின் ஒழுக்கநெறிக்கு முரணான நடத்தையும் புலமைச்சொத்து சட்டங்களினால் வழங்கப்படும் சர்வதேச சட்டப்பாதுகாப்பும் சேர்ந்து குறிப்பாக சிறிய, நடுத்தர விவசாயிகளின் வாழ்க்கையில் பாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. விவசாய பற்று நிலங்களின் 49% நாற்பது பேர்சஸ் பரப்பளவிற்கும் குறைவாகவே காணப்படும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் வீட்டு நுகர்விற்கு மட்டுமே ஏற்பாடு செய்யும் உணவுப் பாதுகாப்பின் மீது பாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சாத்தியமுள்ளது.³⁰

3. புலமைச்சொத்துரிமைக்கு எதிராக மனித உரிமைகள் - இணைந்து செயல்படுவதற்கான தேவை

மேலே ஆராயப்பட்டவாறு புலமைச்சொத்து சட்டமானது எந்தவொரு நாட்டிலும் அத்தியாவசியமானதாக கருதப்படும் சட்டவாக்கமாகும். இதில் சவால் விடுக்கும் பணி யாதெனில் இச்சட்டங்களால் ஆபத்திற்குள்ளாகும் மனித உரிமைகளுடன் அடிப்படை மட்டத்திலாவது இணைந்து செல்வதை உறுதிப்படுத்துவதாகும். ஆக்க உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துகையில் தணிப்பு நடவடிக்கைகளின் தேவை இரண்டு வழிகளில் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. முதலாவது புலமைச்சொத்துரிமை திட்டமே இந்நோக்கத்தற்கென பயன்படுத்தக்கூடிய சில ஏற்பாடுகளை உருவாக்கியுள்ளது. இரண்டாவதாக சர்வதேச மனித உரிமை சட்டத்தினுள் மக்களின் மனித உரிமைகளை பேணிக்காப்பதற்கு சில சட்டரீதியான நியாயப்படுத்துகைகளும் ஒழுக்கநெறி சார்ந்த நியாயப்படுத்து கைகளும் ஒழுக்கநெறி சார்ந்த நியாயப்படுத்துகைகளும் உள்ளன.

3.1 புலமைச்சொத்துரிமைத் திட்டத்திற்குள்ளான சலுகைகள்

TRIPS உடன்படிக்கை, 2003 இன் IPA மற்றும் டோஹா வெளிப்படுத்துகை என்பன குறித்த சில சந்தர்ப்பங்களில் மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பை மேலும்

²⁹ உணவிற்கான உரிமை, ஐக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகத்தின் குறிப்பு A/58/330, 2003 ஆகஸ்ட் 28

³⁰ சனத்தொகை, புள்ளிவிவரத் திணைக்களம், இலங்கை (2002)

முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு பயன்படுத்தக்கூடிய சில தணிப்பு ஏற்பாடுகளை உள்ளடக்கியுள்ளன. உலக வர்த்தக ஒருங்கமைப்பின் (WTO) TRIPS பேரவையால் எடுக்கப்பட்ட அண்மைய முடிவொன்றினால் இந்த ஏற்பாடுகள் மேலும் விறைவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. தொடக்கத்தில் இத்தணிப்பு ஏற்பாடுகள் புலமைச்சொத்துச் சட்ட மூலத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கவில்லை. பிறகு நீதிமன்றத் தீர்மானத்தின் பின்னரே உட்புகுத்தப்பட்டது.

புலமைச்சொத்து சட்ட மூலம்³² தொடர்பாக இதனை கோடானு கோடி இலங்கையர்கள் மீதும் வரவிருக்கும் தலைமுறைகள் மீதும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு தீர்ப்பாக பாராட்டப்படலாம். பிரதம நீதியரசர் சரத் என். சில்வா மிகுந்த தொலைநோக்குள்ள ஒரு அணுகுமுறையை கடைபிடித்து பிரேரிக்கப்பட்ட சட்டவாக்கம் இலங்கையைப்போன்ற அபிவிருத்தி யடைந்துவரும் நாடொன்றிலுள்ள கோடிக்கணக்கான வறிய பாவனையாளர்கள் மீதும் கைத்தொழிலதிபர்கள் மீதும் சாத்திமுள்ள தாக்கத்தை பகுப்பாய்வு செய்தார். நீதிமன்றம் நோயாளர்களின் உரிமைகள் மீது விசேட அவதானம் செலுத்தியது. அத்துடன் தாவரங்களுக்கும் நுண்ணங்கிகளுக்கும் ஆக்கவுரிமை வழங்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் கவனத்தை ஈர்த்தது. இத்தீர்ப்பு இலங்கைக்கு மட்டுமல்லாமல் அண்மித்த வருங்காலத்தின் TRIPS உடன்படிக்கைக்கிணங்க புலமைச்சொத்துச் சட்டங்களை வரையும் இறுதித்தீர்மானத்தை எதிர்நோக்கும் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் அல்லது அபிவிருத்தி குன்றிய நாடுகளுக்கும் ஒரு பெரும் வெற்றியாகும்.

உயர் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது:

".....உறுப்புரை 12(1) இன் ஏற்பாடுகள் சம உரிமைகளையும் சமமான பாதுகாப்பையும் உத்தரவாதம் செய்கின்றன. அத்துடன் குறிப்பாக உடன்படிக்கையிலுள்ள தணிப்பு ஏற்பாடுகளுக்கு உரிய கவனம் செலுத்தாமல் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுக்கும் அபிவிருத்தி யடைந்துவரும் நாடுகளுக்கும் TRIPS உடன்படிக்கையின் ஏற்பாடுகளுக்கு ஏற்புடையதாக்க முடியாது."³³

³¹ இவ்வெளிபடுத்துகையானது 2001 இல் டோஹா, கட்டாரில் நடைபெற்ற WTO நாலாவது அமைச்சரவைக் கூட்டத்தின் வெளிப்பாடாகும். சீயேட்டல் அமைச்சரவைக்கூட்டத்தின் தோல்வியையடுத்து, டோஹா வெளிப்படுத்துகை, அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் எதிர்நோக்கும் சவால்களின் அங்கீகாரமாகக்கருதப்படுகின்றது.

³² உ.நீ விசேட தீர்மானம் இல 14/2003

³³ இதுவும் அதே, பக்கம் 7

"ஆக்கவுரிமைப் பெற்ற உற்பத்திப்பொருட்களின் உற்பத்தியாளர்களும் இலங்கைபோன்ற அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலுள்ள அத்தகைய உற்பத்திப்பொருட்களின் பாவனையாளர்களும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலுள்ள அத்தகைய உற்பத்திப்பொருட்களின் பாவனையாளர்களும், அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலுள்ள அத்தகைய உற்பத்தியாளர்களின் முகவர்களும் அதேபோன்ற சந்தர்ப்பத்திக்குட்பட்ட திறத்தவர்களாக கொள்ளப்பட முடியாது. அவர்களை சமனான இடத்தில் வைக்க முடியாது ஆதலால் அவர்களை வேறுவிதமாக நடத்துவதற்குள் போதியளவு நியாயப்படுத்துதல் காணப்படுகின்றது."³⁴

தீர்ப்பின் குறிப்பீடு செய்யப்பட்ட தணிப்பு ஏற்பாடுகள் உடன்படிக்கையிலும் இப்பிரச்சனையை உணர்ந்த டோஹா வெளிப்படுத்துகையிலும் காணப்படுகின்றன. TRIPS உடன்படிக்கைகள் பொது சுகாதாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான³⁵ வழிமுறைகளை மேற்கொள்வதிலிருந்து அரசாங்கங்களை தடுக்க மாட்டாது, தடுக்கவும் கூடாது என இதில் கூறப்படுகின்றது. இத்தணிப்பு ஏற்பாடுகள் மக்களின் சுகாதாரத்திற்கான உரிமையின் நலனை பாதுகாப்பதற்கு நாடுகளால் பயன்படுத்தப்படலாம் ஆதலால் புலமைச்சொத்துரிமையின் பாதுகாப்பையும் மனித உரிமைகளையும் இணைந்து போகச் செய்ய முயற்சிக்கையில் இதனைத்தெளிவாக புரிந்துகொள்வது அவசியமாகும். TRIPS மற்றும் பகிரங்க சுகாதாரம் என்னும் தலைப்பில் வெளிப்படுத்துகையானது பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கங்களின் உரிமைகளை இனங்கண்டுள்ளது.

◆ கட்டாய உரிமையளித்தல்

கட்டாய உரிமையளித்தலானது ஆக்கவுரிமை வைத்திருப்பவரின் சம்மதமின்றி ஆக்கவுரியமையொன்றை வழங்குதலாகும். ஆயினும் இது ஆக்கவுரிமை வைத்திருப்பவருக்கு போதியளவு கொடுப்பனவு வழங்குதல் என்பதன் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். TRIPS உடன்படிக்கைகளின் உறுப்புரை 31 குறித்துரைக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் கட்டாய உரிமையளித்தலை அனுமதிக்கின்றது. வாசகத்திற்கமைய தேசிய அவசரகால நிலைமை நிலவினாலன்றி, உத்தேச பாவனையாளர் நியாயமான நியதி, நிபந்தனைகள் மீது உரிமைகள் வைத்திருப்பவரிடமிருந்து அதிகாரமளிப்பைப்பெற உத்தேச பாவனையாளர் எத்தனித்திருக்குமிடத்தும் அத்தகைய எத்தனிப்பு நியாயமானவொரு காலப்பகுதிக்குள் வெற்றிகரமாக அமையாதவிடத்தும் அத்தகைய உரிமையளித்தல் அரசாங்கமொன்றுக்கு அல்லது மூன்றாம் திறத்தவருக்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றது. உடன்படிக்கை தொடர்ந்து கூறுவதாவது.

³⁴ இதுவும் அதே. பக்கம் 7

³⁵ 'TRIPS உடன்படிக்கையானதும் பகிரங்கசுகாதாரத்தினதும் மீதான வெளிப்படுத்துகையின்' உறுப்புரை 4, டோஹா WTO அமைச்சு, 2001 நவம்பர் WT/MIN (01)/DEC/2

- ◆ ஒவ்வொரு விடயத்தையும் கருத்திற்கொண்டு, அதிகாரமளிப்பின் பொருளாதாரப் பெறுமதியை கருத்திலெடுத்து உரிமை வைத்திருப்பவருக்கு போதியளவு ஊதியம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும்.³⁶
- ◆ அத்தகைய ஏதேனும் பாவனை அத்தகைய பாவனைக்கு அதிகாரமளிக்கும் உறுப்பினர்களின் உள்ளூர் சந்தையின் வழங்கலுக்கே பெரும்பாலும் அதிகாரமளித்தல் வேண்டும்.³⁷

TRIPS மற்றும் பகிரங்க சுகாதாரத்தின் மீதான வெளிப்படுத்துகை மேலும் தாராளமான மனப்பான்மையை கடைபிடித்து பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

"கட்டாய உரிமைகளை வழங்குவதற்கும் அத்தகைய உரிமைகள் எந்த ஏதுக்கள் மீது வழங்கப்படுகின்றன என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான சுதந்திரத்தை ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் கொண்டுள்ளன."³⁸

உள்ளூர் சட்டத்தை நோக்குமிடத்து புலமைச்சொத்துச் சட்டத்தின் 86 ஆம் பிரிவு TRIPS உடன்படிக்கையின் 31 ஆம் உறுப்புரையைப் போன்றதே. புலமைச் சொத்துச் சட்டத்தின் 86 (2) ஆம் பிரிவு பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

- ◆ 86 (2) எவரேனும் ஆள் அல்லாது ஏதேனும் ஆட்கள் குழு ஓர் அரசாங்க திணைக்களம் அல்லது நியதிச்சட்டக் குழு இதன்பின் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டமுறையில் ஆக்கவுரிமையொன்றைப் பெறுவதற்கான நோக்கத்திற்கும் பணிப்பாளர் தலைமையதிபதிக்கும் விண்ணப்ப மொன்றைச் செய்யலாம்.
- ◆ 86 (2) (ஆ) பணிப்பாளர் தலைமையதிபதி அத்தகைய விண்ணப்பத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதன் மீது விண்ணப்பகாரர் நியாயமான வர்த்தக நியதி நிபந்தனைகள் மீது உரிமை வைத்திருப்பவரிடமிருந்து அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு முயன்றுள்ளார். எனவும் அத்தகைய முயற்சிகள் நியாயமான வொரு காலப்பகுதிக்குள் வெற்றிகரமாக அமைய வில்லை எனவும் திருப்தியுற்றால் அவர் உரிமையொன்றை வழங்கலாம்.

கட்டாய உரிமையளித்தலின் முக்கியத்துவம் புலமைச்சொத்து சட்டமூலத்தின் மீதான உயர் நீதிமன்றத் தீர்மானத்தில்³⁹ சரியாக வலியுறுத்தப்பட்டது. சட்டவரைவில் TRIPS உடன்படிக்கையில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஏற்பாடுகள்

³⁶ உறுப்புரை 31 (ஏ)

³⁷ உறுப்புரை 31 (ஊ)

³⁸ உறுப்புரை 5 (ஆ)

அடங்கியிருக்கவில்லை. கட்டாய உரிமையளித்தல் தொடர்பில் டோஹா வெளிப்படுத்துகையின் கீழ் அங்கீகரிக்கப்பட்டவையும் அடங்கவில்லை.

இத்தணிப்பு அம்சங்களை புறநீக்கம் செய்தலானது சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பு தொடர்பில் அரசியலமைப்பின் 12(1) ஆம் உறுப்புரையின் மீறுகையாக அமைகின்றது என உயர்நீதிமன்றம் தெளிவாக குறிப்பிட்டது. TRIPS உடன்படிக்கையானது சமமானவையாக கருதப்படமுடியாத அபிவிருத்தியடைந்த, அபிவிருத்தியடைந்துவரும், அபிவிருத்திக்குன்றிய நாடுகளுக்கு ஏற்படையதாகும் என நீதிமன்றம் அவதானித்தது. ஆதலால் TRIPS உடன்படிக்கையை வலுவிற்கிடுத்தலானது நாடுகளின் விசேட, வேறுபட்ட தேவைகளை உரிய முறையில் கருத்திற்கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

◆ தேசிய அவசரகால நிலைமையும் அரசாங்கம் பயன்பாடும்

தேசிய அவசரகால நிலைமையொன்றில் ஆக்கவுரிமை வைத்திருப்பவரின் அதிகாரமளிப்பு இல்லாமல் உரிமையளிப்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இது TRIPS உடன்படிக்கையின் 31 ஆம் உறுப்புரையில் அடங்கியுள்ள மட்டுப்பாடுகளுக்கு அமைவானதல்ல. புலமைச்சொத்துச் சட்டத்தின் 86 (2) (இ) என்னும் பிரிவு, தேசிய அவசரகால நிலைமையொன்று நிலவுவதாக அல்லது மிகவும் அவசரமான வேறு சூழ்நிலைகள் நிலவுவதாக புலமைச்சொத்தின் பணிப்பாளர் தலைமையதிபதி திருப்தியுருவாராயின் அல்லது தேசிய பாதுகாப்பு, ஊட்டச்சத்து, சுகாதாரம் அல்லது தேசிய பொருளாதாரத்தின் முக்கியமான ஒரு பகுதியின் அபிவிருத்தி போன்ற நோக்கங்களுக்கு வர்த்தகம் சாராத பகிரங்க பாவனையின் விடயத்தில் 86(2) (ஆ) என்னும் பிரிவில் தரப்பட்டுள்ள தேவைப்பாடுகளை விட்டுவிடலாம்.

வர்த்தக சார்பற்ற பகிரங்க உபயோகத்தை குறிப்பீடு செய்யும் 86 (1) (இ) என்னும் பிரிவின் பிற்பகுதி, ஐக்கிய இராச்சியம், அமெரிக்கா, கனடா போன்ற அபிவிருத்தியடைந்த பல நாடுகளின் கட்டாய உரிமைகளின் வழங்குவதற்கு தாராளமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதியுயர் மட்டத்திலான வறுமையை கருத்திற்கொள்ளுமிடத்து இந்த அரசாங்க பாவனை அல்லது வர்த்தக சார்பற்ற பாவனை அபிவிருத்தியடையும் நாடுகளுக்கு கூடுதலான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது கருத்திற் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். அரசாங்க பயன்பாட்டு ஏற்பாட்டிற்கும் கட்டாய உரிமைக்குமிடையிலான பாரிய வித்தியாசம்

ஆக்கவுரிமையின் தன்மையில் அல்லது நோக்கத்தில் தங்கியுள்ளது. அரசாங்க பாவனையின் விடயத்தில் "வர்த்தக சார்பற்ற, நோக்கங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும் அதேவேளையில் கட்டாய உரிமைகள் தனியார் மற்றும் வர்த்தகப் பாவனையும் உள்ளடக்கும்."⁴⁰

அரசாங்க பாவனை மிகவும் நெகிழ்ச்சியுள்ள எண்ணக்கருத்தாகும். இதில் பகிரங்க பண்டத்திற்கும் இலாபநோக்கற்ற நோக்கங்களுக்கும் ஆக்கவுரிமைப் பாவனைக்கான இறுதி அதிகாரத்தை அரசாங்கமே கைக்கொண்டுள்ளது. அரசாங்க பாவனை தொடர்பில் ஆக்கவுரிமை வைத்திருப்பவருக்கு நட்பு ஈடு வழங்கப்படுகின்றது என்பதும் கருத்திற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். புலமைச்சொத்துச் சட்டத்தின் 86(1) (ஊ) என்னும் பிரிவு, ஆக்கவுரிமையின் பொருளாதார பெறுமதியை கருத்திற்கொண்டு ஆக்கவுரிமையின் சொந்தக்காரருக்கு போதியளவு ஊதியம் வழங்கப்படும் எனக் கூறுகின்றது. அபிவிருத்தியடைந்த சில நாடுகளிலுள்ள புலமைச்சொத்துச் சட்டங்களை நோக்குமிடத்து சட்டத்தில் அரசாங்க பாவனை மிகத்தாராளமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.⁴¹ உதாரணமாக ஐக்கிய இராச்சியத்தின் 1977 ஆம் ஆண்டின். ஆக்கவுரிமைச்சட்டம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

பிரிவு 55 (1) "இச்சட்டத்திலுள்ள எது எவ்வாறிருப்பினும் ஏதேனும் அரசாங்கத்திணைக்களம் அல்லது அரசாங்க திணைக்கள மொன்றினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஆளொருவரும் அரசின் சேவைகளுக்குமாகவும் இப்பிரிவின்கிணங்கவும் ஆக்கவுரிமை பெற்ற புத்தாக்க புனைவொன்று தொடர்பில் சொந்தக்காரரின் சம்மதமின்றி ஐக்கிய இராச்சியத்தில் பின்வரும் செயல்கள் எதனையும் செய்யலாம்."

(அ) (1) "உற்பத்திப்பொருளைச் செய்தல், பயன்படுத்துதல், இறக்குமதி செய்தல் அல்லது வைத்திருத்தல்....."

இலங்கை புலமைச்சொத்துச் சட்டத்துடன் ஒப்பு நோக்குகையில் அரசாங்க பாவனைக்கான அதிகாரத்தை விதித்துரைகையில் மேற்படி பிரிவு கருத்து மயக்கமின்றியும் பெருமளவு விரிவாகவும் உள்ளது.

⁴⁰ பகிரங்க சுகாதாரத்தில் சிறந்த நடைமுறைகள்: நுண்ணிய கொள்கை வழிமுறைகளும் ஆக்கவுரிமைச் சட்டங்களும், மூன்றாம் உலகவலையமைப்பு (2003) பக்கம் 33

⁴¹ அரசாங்கம் பாவனையை அங்கீகரிக்கும் ஏனைய சட்டங்களில் பின்வருவன அடங்கும்: 28 USCS 1498 (1997) அவுஸ்டிரியாவின் அமெரிக்காவின் ஆக்கவுரிமைச்சட்டத்தின் (1970) பிரிவு 29, நியூசிலாந்து ஆக்கவுரிமைச்சட்டத்தின் பிரிவு 55 (1), சிங்கப்பூரின் ஆக்கவுரிமைச்சட்டத்தின் பிரிவு 55(1) சிங்கப்பூரின் ஆக்கவுரிமைச்சட்டத்தின் பிரிவு 65 (1994)

◆ சமாந்தர இறக்குமதி

TRIPS உடன்படிக்கையும் டோஹா வெளிப்படுத்துகையும் சமாந்தர இறக்குமதியை அனுமதிக்கின்றன. அதாவது ஆக்கவுரிமைப்பெற்ற உட்பத்திப்பொருட்களின்⁴² இறக்குமதியும் மறுவிற்பனையும். ஆதலால் இறக்குமதியாளர் ஒருவர் ஆக்கவுரிமைப்பெற்ற உற்பத்திப்பொருட்களை வேறொரு நாட்டிலுள்ள உற்பத்தியாளரிடமிருந்து தடையின்றி இறக்குமதி செய்வதற்கான இந்த உரிமை உட்கிடையானதல்ல: நாட்டிலுள்ள சட்டங்களில் சேர்க்கப்படுதல் வேண்டும். சர்வதேச உரிமைகள் தீர்ந்துப்போதல் என்ற கோட்பாட்டின் கீழ் சமாந்தர இறக்குமதி தொடர்பிலான கோட்பாடுகள் பரந்தவையும் நெகிழ்ச்சியுடையவையுமாகும். இதில் ஆக்கவுரிமைப்பெற்றவொரு உற்பத்திப்பொருளை எந்தவொரு நாட்டிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்யலாம். இது சமாந்தர இறக்குமதிகளை அடிப்படையாகக்கொண்ட கோட்பாடாக இப்பொழுது அநேகமான நாடுகளால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது.

புலமைச்சொத்து சட்டத்தின் மீதான உயர் நீதிமன்ற தீர்மானம் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடொன்றுக்கு சமாந்தர இறக்குமதியின் முக்கியத்துவத்தை சரியாக வலியுறுத்தியது. இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டங்கள் ஆக்கவுரிமை பெற்றவை எனினும் உலக சந்தையில் கிடைக்கக்கூடிய ஆகக்குறைந்த விலைகளிலிருந்து நன்மையடையும் சாத்தியக்கூறை அறிமுகம் செய்கின்றது. புலமைச்சொத்து சட்டத்தின் 86 (1) (IV) என்னும் பிரிவு சமாந்தர இறக்குமதிக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றது. ஆனால் சர்வதேச உரிமைகள் தீர்ந்து போதலைப் பற்றி⁴³ நேரடியாக குறிப்பீடு செய்யவில்லை. டோஹா வெளிப்படுத்துகையினதும் TRIPS உடன்படிக்கையின் வாசகத்தினதும் அடிப்படையில் சர்வதேச உரிமைகளின் தீர்ந்து போதலின் பரந்த விளக்கத்தின் படி சமாந்தர இறக்குமதிகளை அனுமதிப்பதற்குப் போதுமானதாகும். இது தொடர்பாக அண்மைக்காலத்தில் தென்னாபிரிக்கா,⁴⁴ மலேசியா⁴⁵ போன்ற நாடுகளின் புலமைச்சொத்துச் சட்டங்களுக்கு மேலும் முன்னேற்றகரமான ஏற்பாடுகள் கொண்டுவரப்பட்டன.

⁴² TRIPS உடன்படிக்கையின் உறுப்புரை 6 சமாந்தர இறக்குமதிகள் தொடர்பில் கோட்பாடுகளை கடைப்பிடிப்பது பற்றித் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரத்தை உறுப்பினர்களிடமே விட்டு விடுகின்றது. பந்தி 5 (ஈ) என்பதில் டோஹா வெளிப்படுத்துகை இதனை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

⁴³ ஆக்கவுரிமையின் சொந்தக்காரர்களின் உரிமைகள் ஆக்கவுரிமையின் சொந்தக்காரரால் அல்லது உரிமையின் கீழ் உற்பத்தியாளர் ஒருவரால் சந்தைக்கு விடப்பட்ட பொருட்கள் தொடர்பிலான செயல்களுக்கு நீடிக்கப்படல் கூடாது என இப்பிரிவு குறிப்பிடுகிறது.

⁴⁴ (1997 இல் திருத்தப்பட்ட) 1965 ஆம் ஆண்டின் 101 ஆம் இலக்க மருந்துகள் மற்றும் சார்புடைய பதார்த்தங்கள் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் பிரிவு 15 (இ)

⁴⁵ (2000 இல் திருத்தப்பட்ட) 1958 ஆம் ஆண்டின் ஆக்கவுரிமைச்சட்டத்தின் பிரிவு 58 அ

◆ TRIPS பேரவையில் அண்மைக்கால மாற்றங்கள்

TRIPS உடன்படிக்கையின் கீழ் மேற்படி சலுகைகளிலிருந்து கட்டாய உரிமையளித்தலை வழங்கும் ஆற்றல் மிகவும் கவரும் தன்மை வாய்ந்ததாகக் கருதப்படலாம். இரு மருந்துக்களை உள்ளூரில் மேலும் கட்டுப்படியாகும் விலையில் உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கமொன்றை அனுமதியளிக்கின்றது. எனினும் கட்டாய உரிமையளித்தல் "முக்கியமாக உள்ளூர் சந்தைக்காக" ⁴⁶ உற்பத்திக்கு மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்நிலைமை சக்திவாய்ந்த உள்ளூர் ஒளடதவியல் கைத்தொழிலொன்று இல்லாத அபிவிருத்தியடைந்து வருவதும் அபிவிருத்தியடைந்ததுமான நாடுகளுக்கும் பெரும் அநீதியை இழைக்கின்றது. இந்தியா, பிரேசில், சீனா போன்ற நாடுகளைத் தவிர இலங்கை உட்பட பெரும்பாலான அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் கட்டாய உரிமையளித்தலின் கீழ் மிகக்குறைவான நிவாரணமே காணமுடியும்.

ஏனெனில் உள்ளூரில் மருந்துகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு இங்கு தொழிநுட்ப அறிவும் வளங்களும் கொண்ட கம்பனிகள் இல்லை இந்த ஏற்பாடு மருந்துக்களை உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்வதற்கான வளங்களையும் தொழில்நுட்ப அறிவையும் கொண்ட நாடுகளுக்கு மலிவு விலையில் மருந்துக்களை பெரும் நன்மையை வழங்கும் அதே நேரத்தில் இலங்கையைப் போன்ற ஏனைய நாடுகள் விலைக்கூடிய உற்பத்திப்பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்யுமாறு வற்புறுத்தப்படும். ஆதலால் இது இதனளவில் பாரபட்சமானது. டோஹா சுற்றில் அமைச்சர்கள் இப்பிரச்சினை கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்று என இனம் கண்டதுடன் இதற்குத் தீர்வொன்றை காணுமாறு WTO: TRIPS பேரவைக்கு அறிவுறுத்தின.

புலமைச்சொத்து சட்டத்தில் வரலாறு படைத்த TRIPS பேரவைக்கிணங்க ஒளடதவியல் உற்பத்திப்பொருட்களுக்கு கட்டாய உரிமையளிக்கும் சில சந்தர்ப்பங்களில் உறுப்புரை 31 (க) என்பதன் கீழ் உள்ளூர் சந்தைத்தேவைப்பாட்டை நீக்கத் தீர்மானித்தது. சில சந்தர்ப்பங்களில் தகைமையுள்ள இறக்குமதி நாடொன்றுக்குத் ⁴⁸ தேவையான மருந்துகளின்

⁴⁶ உறுப்புரை 31 (ஊ)

⁴⁷ ஒளடதவியல் துறையில் போதியளவு உற்பத்தி ஆற்றல்கள் இல்லாத WTO உறுப்பினர்கள் TRIPS உடன்படிக்கையின் கீழ் கட்டாய உரிமையளித்தலைப் பயனுறுதியுடன் பயன்படுத்துவதில் சிரமங்களை எதிர்நோக்குவதை நாம் உணர்கின்றோம். இப்பிரச்சனைக்குத் துரிதமான தீர்வொன்றைக் காணுமாறும் 2002 ஆம் ஆண்டின் இறுதிக்கு முன்னர் பொதுச்சபைக்கு அறிவிக்குமாறும் TRIPS பேரவைக்கு நாம் அறிவுறுத்தினோம்.

⁴⁸ உறுப்புரை 2, TRIPS உடன்படிக்கையின் மீதான டோஹா வெளிப்படுத்துகையின் பந்தி 6, மற்றும் பொதுச்சபையின் பகிரங்க சுகாதார முடிவு 2003 ஆகஸ்ட் 30 WT/L/540

உற்பத்திக்கு கட்டாய உரிமைகளை வழங்கலாம் என இம்முடிவு உணர்ந்தது. இந்த அளவிற்கு உள்ளூர்ச்சந்தையின் தேவைப்பாடு அகற்றப்பட்டது. மேற்படி முடிவிற்கிணங்க நாடொன்று இன்னொரு நாட்டின் பாவனைக்காக மருந்துக்களை உற்பத்தி செய்ய அனுமதிக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் பிந்திய இறக்குமதி செய்யும் நாடு அத்தகைய உற்பத்திப் பொருட்களை கொள்வனவு செய்யவும் அனுமதிக்கப்படுகின்றது. முடிவின் உறுப்புரை 2 இறக்குமதி செய்யும் நாடு ஆகிய இரண்டிற்குமே ஏற்புடையதான விதிகளை தெளிவாக விதித்துரைக்கின்றது.

TRIPS பேரவையின் மேற்படி முடிவு இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்குப் பெரும் நிவாரணமகும் ஏனெனில் இந்நாடு குறித்த சில துறைகளிலாவது இந்தியா போன்ற நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் குறைந்த விலைகளிலான மருந்துக்களில் தங்கியுள்ளது. மேற்படி முடிவின் விளைவாக நாடொன்று மருந்துக்களை உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டிராவிடினும் கூட மருந்துக்களை வேறொர் நாட்டிலிருந்து மலிவாகப்பெறலாம்.

எனினும் இந்த அனுமதியை நாடொன்று பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் தொடர்பாக மட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. தகுதியுள்ள இறக்குமதி செய்யும் உறுப்பினர் என்று அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு (உதாரணமாக இந்த முடிவின் ஏற்பாடுகளின் கீழ் மருந்துக்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட நாடொன்றாக) தகைமையளிக்கும் சில மூலப்பிரமாணங்களுக்கு அமைந்தொழுக வேண்டும்.⁴⁹ குறைந்தபட்ச அபிவிருத்தியடைந்த எந்தவொரு நாடும் தானாகவோ தகுதியுள்ள இறக்குமதி செய்யும் உறுப்பினராகின்றது. குறைந்தபட்ச அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளைத் (கு-அ-நா) தவிர்த்த நாடுகள் இம்முறையைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான தங்கள் எண்ணத்தை TRIPS பேரவைக்கு அறிவித்தல் வேண்டும். மிக முக்கியமாக இம்முடிவில் தரப்பட்டுள்ள முறையைப் பயன்படுத்துவதற்கு இந்த அறிவிப்பிற்கு WTO குழுவின் அங்கீகாரம் பெறத்தேவையில்லை என்பது உணரப்படுவதாக முடிவின் குறிப்பு 2 குறிப்பிடுகின்றது. இம்முடிவானது தொழில்நுட்பவியலை கூடுதலாக இடம்மாற்றி இந்நாடுகளில் மருந்து உற்பத்திக் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யும் முக்கியத்துவத்தையும் இம்முடிவு கருத்திற்கொள்கின்றது. அவசியமான ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்திப்பணியின் தன்மையை கருத்திற்கொள்ளுமிடத்து அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளும் குறைந்தபட்ச அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளும் திறமையான ஓளடதவியல் கைத்தொழிலை அபிவிருத்திச் செய்வது கைக்கூடாதவொரு குறிக்கோளாகும். நாடொன்றில் விசேடமாக தொற்றுநோய் அல்லது பெரும்பரவலான தொற்றுநோய் நிலைமைகளில் வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலாவது ஓளடதவியல் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதில் நிச்சயமாக தேசிய ஆர்வமொன்றுள்ளது. எச்.ஐ.வீ எய்ட்ஸ்

⁴⁹ முடிவின் உறுப்புரை 1.

நோய்க்கொதிராகப் போராடுவதில் உள்ளூர் ஒளடதவியல் கைத்தொழில் ஒரு பெரும் சொத்தாக விளங்கும் பிறேசில் போன்ற நாடுகளில் இதனைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

குறித்த சில அத்தியாவசிய மருந்துகளை உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்த பிறேசில் அரசாங்கம், அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் விருப்பத்திற்கு மாறாக, உள்ளூரில் மருந்துகளின் உற்பத்தியை நிர்ப்பந்தத்திற்காய் புலமைச்சொத்து சட்டத்தில் ஒரு சில முன்னேற்றகரமான ஏற்பாட்டை அறிமுகம் செய்துள்ளது. 1996 ஆம் ஆண்டின் பிறேசில் புலமைச்சொத்து சட்டத்தின் 689 (1) (ஓ) ஆம் பிரிவு குறிப்பிடுவது யாதெனில் ஆக்கவுரிமை வழங்கப்பட்ட மூன்று ஆண்டுகளுள் ஆக்கவுரிமைக்கொண்ட உற்பத்திப் பொருளொன்று பிறேசில் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படாவிடில் உள்ளூரில் உற்பத்திசெய்வதற்கும் போட்டியாளர் ஒருவருக்கு உரிமையளிக்குமாறு அரசாங்கம் ஆக்கவுரிமையின் சொந்தக்காரரை நிர்ப்பந்திக்கலாம். இந்த ஏற்பாடு, TRIPS ஏற்பாடுகளின் நோக்கெல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட கட்டாய உரிமையளிக்கும் முறையொன்றை அறிமுகம் செய்கின்றது. அவை உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருப்பினும் சரி, இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருப்பினும் சரி,⁵⁰ அனைத்து உற்பத்திப் பொருட்களுக்கும் உரிமையளிக்கப்படுவதை TRIPS தேவைப்படுத்துவதனால் இது பாராபட்சமானது என விமர்சிக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்க அரசாங்கம் WTO பிணக்கைத் தீர்க்கும் நடவடிக்கை முறையை ஆரம்பித்து வைத்தது (குறிப்பிட்ட இந்த ஏற்பாடு பிறேசில் நாட்டில் ஒருபோதும் பயன்படுத்தப்படாவிடினும்). ஆனால் இந்த ஏற்பாட்டை அமெரிக்க கம்பனியொன்றுக்கெதிராகப் பயன்படுத்துகையில் அமெரிக்க அரசாங்கத்திற்கு முன்னறிவித்தல் கொடுக்கும் என உறுதியளித்து இரு நாடுகளும் பிறேசிலுடன் பரஸ்பர தீர்வொன்றுக்கு உடன்பட்டன.

3.2 சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் மேலாண்மை

ஐக்கிய நாடுகளின் உறுப்பினர்கள் என்ற வகையிலும் சர்வதேச சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் என்ற வகையிலும் அரசுகள் அவற்றின் மக்களின் பால் ஆக்குகிறந்த அடிப்படை பராமரிப்புத்தராதரத்தை பொறுப்பேற்றன. இதனைப் பாரதூரமாக மீறுகின்ற பிற்போக்கான வழிமுறைகளை மேற்கொள்வது, சர்வதேச சட்டக்கடப்பாடுகளுக்கு இணங்கியுள்ள அரசொன்றுக்கு சட்ட முறையானதாகுமா? மனித உரிமைகள் மீது எதிர்மறைத் தாக்கமொன்றைக்

⁵⁰ தேசிய நடத்துகை என்ற கோட்பாடானது WTO முறைமைக்குள் அடிப்படை கோட்பாடொன்றாகும், நாடொன்றின் நாட்டினத்தவர்களுக்கும் வெளிநாட்டு வியாபார பங்காளர்களுக்குமிடையில் பாராபட்சமிருக்கமாட்டாது என்பதே இக்கோட்பாட்டின் சுருக்கமான பொருளாகும். ஆக்கவுரிமைகளின் பதிலுக்கும் இதே கோட்பாடு ஏற்புடையதாகும். ஆதலால் பிறேசில் நாட்டிற்குள் உற்பத்தி செய்யப்படுவது ஆக்கவுரிமையின் செல்லுபடியாகும் தன்மைக்கு ஒரு மூலப்பிரமாணமாகமாட்டாது என வாதிடப்பட்டது.

கொண்டுள்ள ஏனைய கடப்பாடுகளை (பிராந்திய, வர்த்தக அல்லது வேறுவகையில்) மேற்கொள்ளும் ஒரு அரசு இனத்தவரின் நிலைமை என்ன?

சர்வதேச மனித உரிமைகள் இயக்கத்திற்கு அதிகாரபூர்வமான முதலாவது வெளிப்பாட்டை வழங்கியுள்ள ஐக்கிய நாடுகள் பட்டயம் (UNC) இந்த இக்கட்டான நிலைக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் பட்டயத்தின் 103 ஆம் உறுப்புரை குறிப்பிடுவதாவது ஐக்கிய நாடுகளின் உறுப்பினர்களின் கடப்பாடுகளுக்கும் வேறு ஏதேனும் சர்வதேச உடன்படிக்கையின் கீழான அவற்றின் கடப்பாடுகளுக்குமிடையில் முரண்பாடு ஏற்படும் பட்சத்தில் தற்போதைய பட்டயத்தின் கீழ் அவற்றின் கடப்பாடுகளே மேலோங்கி நிற்கும் (வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது).

ஆதலால் இப்பட்டயத்தின் கீழான கடப்பாடுகள் முக்கியம் வாய்ந்தவை என ஐக்கிய நாடுகள் பட்டயம் தெளிவாக கூறுகின்றது. ஐக்கிய நாடுகளின் அங்கத்துவ நாடொன்றாக தற்போதைய உரையாடல் மீது தாக்கம் ஒன்றைக் கொண்டுள்ள ஐக்கிய நாடுகள் பட்டயத்தின் கீழான ஒரு சில கடப்பாடுகளை நாம் ஆராய்வோம். முன்னுரையானது அடிப்படை உரிமைகளின் நம்பிக்கையை மீள உறுதிப்படுத்துவதுடன் சமூக முன்னேற்றத்தையும் சிறந்த வாழ்க்கைத்தரத்தையும் ஊக்குவிக்கின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் உறுப்பினர்களின் கடப்பாடுகளை விதித்துரைப்பதனால் இதுவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். அதற்கிணங்க 55ஆம் உறுப்புரையில் தரப்பட்டுள்ள நோக்கங்களை எய்துவதற்கு (ஐக்கிய நாடுகள்) ஒழுங்கமைப்புடனான ஒத்துழைப்புடன் கூட்டாகவும் தனித்தனியாகவும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உறுதிப்பூண்டுள்ளன. உறுப்புரை 55 இல் ஐக்கிய நாடுகளின் குறிக்கோள்கள் அடங்கியுள்ளன. இன பால்நிலை, மொழி அல்லது மத பாகுபாடின்றி மனித உரிமைகளையும் அடிப்படை சுதந்திரத்தையும் சர்வதேச ரீதியில் மதித்தலையும் அனுசரித்தலையும் ஊக்குவிப்பதாகக் கூறுகின்றது.

ஆதலால் ஐக்கிய நாடுகள் பட்டயத்தை நோக்குமிடத்து மனித உரிமைகளையும் அடிப்படைச் சுதந்திரத்தையும் அனுசரித்தல் தொடர்பில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான கடமை ஐக்கிய நாடுகளின் அங்கத்துவ நாடுகளுக்குண்டு என்பதையே ஒருவரால் காண முடிகின்றது. பிணிக்கும் பொருத்தனையாகிய ICESCR ஐயும் உள்ளடக்கிய, சர்வதேச உரிமைகள் சட்டமூலத்தில் மனித உரிமைகளும் அடங்கியுள்ளன. ஆதலால் மற்றெந்த உடன்படிக்கைக்கும் மேலாக ICESCR இக்கு முந்துரிமையளித்தல் சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் நியாயப்படுத்தப்படலாம்.

எனினும் உண்மை நிலையில் இது வித்தியாசமானது TRIPS உடன்படிக்கையை விட அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளும் TRIPS Plus உடன்படிக்கைகள் என அழைக்கப்படும் உடன்படிக்கைகளை செய்துக்கொள்ளுமாறு அழுத்தம்

கொடுக்கப்படுகின்றன. இலங்கை அத்தகைய உடன்படிக்கையொன்றை ஏற்கனவே அமெரிக்காவுடன் கைச்சாத்திட்டுள்ளது.⁵¹

இந்த உடன்படிக்கைகள் TRIPS உடன்படிக்கையில் அடங்கியுள்ள தணிப்பு வழிமுறைகளை குறைக்க விழைகின்றன. (உதாரணமாக கட்டாய உரிமைகளை வழங்குவதில் மேலும் கட்டுப்பாடுகள்). அத்துடன் புலமைச்சொத்துரிமையை மேலும் நீடிக்கின்றன (உதாரணமாக ஆக்கவுரிமையொன்றின் காலக்கெடுவை அதிகரித்தல்) அத்தகைய உடன்படிக்கைகள் பாதகமானவை. அத்துடன் அத்தகைய உடன்படிக்கையொன்றைச் செய்துக்கொள்வதால் விளையும் குறுங்கால வர்த்தகநலன்கள், மொத்தத்தில் நடுத்தவனையிலும் நீண்ட தவனையிலும் நாட்டிற்கேற்படும் நன்மைகளுடன் ஒப்புநோக்குமிடத்து மிகக்குறைவாகவே இருக்கும். இந்த இயல்பினதாக உடன்படிக்கைகளை அரசாங்கங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுமிடத்து மக்களின் சமூக பொருளாதார உரிமைகள் கருத்திற்கூட கொள்ளப்படுவதில்லை. வர்த்தக நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு எதிராக சர்வதேச மனித உரிமைகளின் மரபுகளை பாதுகாப்பதில் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளாலும் குறைந்தளவு அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளாலும் எதிர்நோக்கப்படும் செயல்முறை இன்னல்களை நோக்குமிடத்து உரிமைகளின் சர்வதேச சட்ட மூலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு மேலும் இடமுண்டு. எந்தவொரு அரசு நிறுவனத்தாலும் அல்லது சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தாலும் ஐக்கிய நாடுகளின் மையப் பொருத்தனைகள் மீறுமாறு நேரடியாக கோர முடியாது. மேலும் கடுமையான எந்த வர்த்தக விதிகளுக்கு இணங்கியொழுகுமாறு அரசாங்கங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனவோ அந்த வர்த்தக விதிகள் ICESCR கீழான பொருத்தனை கடப்பாடுகளை அடிக்கடியும் பலமாகவும் நாடுவதன் மூலம் தணிக்கப்படலாம்.

4. முடிவுரை

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் தொடர்பில் நிலைமை மிகவும் தெளிவானது. மக்களின் ஜன சமூக, பொருளாதார உரிமைகள் மனித உரிமைகளின் பிரிக்கமுடியாதவொரு பகுதியாகும். ஆதலால் இவை அரசுக்களினால் மதிக்கப்படவும் பாதுகாக்கப்படவும் நிறைவேற்றப்படவும் வேண்டும். மறுபுறத்தில் இன்றைய பொருளாதார உண்மை நிலையானது தொழில் முயற்சியைப் பயன்படுத்தி வியாபாரத்தை அதிகரித்துக்கொள்ளும் முயற்சியை நோக்கி "குறுகிய பார்வையுடன்" புறம் நோக்கி நிற்குமாறு அரசுக்களை வலியுறுத்துகின்றது.

⁵¹ 1991 அமெரிக்க / இலங்கை கட்டாய ஆக்கவுரிமை உத்தரவாதம் தொடர்பிலான ஒப்பந்தம்.

சமூக நீதி தனியாளின் (அல்லது கூட்டினைப்பின்) நலன் ஆகிய இந்த இரண்டு குறிக்கோள்களும் முரண்பாட்டில் முடிவடைய வேண்டும் என்பது அத்தியாவசியமானதல்ல. முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பொன்றினுள் சில ஸ்கன்டினேவிய நாடுகளும் உயரிய சமூக நலம்பேணல் முறைகளைக்கொண்ட ஏனைய அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளும் இந்த இரண்டு குறிக்கோள்களுக்கு மிடையில் நியாயமான சமநிலையொன்றைப் பேணுகின்றன. இலங்கையைப் போன்ற அபிவிருத்தியடைந்துவரும் ஒரு நாட்டின் அரசாங்கங்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை உணரக்கூடியாதாயிருக்கும் அதேவேளையில் புதிய சட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதையும் தொடர்ச்சியான தாராளமயப்படுத்தலையும் ஒழுங்குப்படுத்தலையும் அழுத்துவதுடன் இந்த நடவடிக்கை முறைகள் மக்கள் மீது ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கத்திற்கு அரசு கவனம் செலுத்தவேண்டியவொரு கட்டத்தை அடைந்துள்ளது என்பது இன்னமும் அபிவிருத்தி என்பது மொத்த உள்நாள் உற்பத்தியின் வளர்ச்சிக்கு அல்லது சாதகமான வியாபார சமநிலைக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. அபிவிருத்தி என்பது அத்தியாவசியமாக அனைத்து ஆட்களுக்கும் உயர்ந்தவொரு வாழ்க்கைத்தரம் என்று பொருள் படும். சமத்துவமான சட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதன் ஊடாகவே இது எய்தப்படும்.

IX

இலங்கையில் பணம் தூய்தாக்கலை எதிர்த்தல்

தப்புல டி லீவேரா*

1. அறிமுகம்

பணம் தூய்தாக்கலானது பிராந்தியத்திலுள்ள பல்வேறு நாடுகளில், ஒரு குற்றவியல் தவறாக இருக்கின்றபோதிலும், இதுவரை இலங்கையில் அது குற்றவியல் தவறாக்கப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும் இது தொடர்பாக வரைவுசட்டவாக்கம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதுடன், மிக அண்மையில் பணம் தூய்தாக்கலை எதிர்ப்பதற்கான சட்டமூலமொன்று பாராளுமன்றத்தில் முன் வைக்கப்படுமென எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. வரைவுச்சட்டமானது இக்கட்டுரையில் பின்னைய ஒரு கட்டத்தில் ஆராயப்படும்.

2. பணம் தூய்தாக்கல் என்றால் என்ன?

பணம் தூய்தாக்கலானது, குற்றம்புரிவோர் தமது குற்றவியற் செயற்பாடுகளிலாலான வரும்படிகளின் உண்மையான மூலத்தையும் சொத்துக்களையும் எச்செயல்முறை மூலம் ஒளித்து மறைத்து வைப்பதற்கு எத்தனிக்கின்றாரோ அச்செயல்முறையாகும். இதன்மூலம் அவர்கள் குற்றவழக்கு, குற்றத்தீர்ப்பு, குற்றவியல் நிதிகள் பறிமுதலாக்கப்படுல் ஆகியவற்றை தவிர்க்கின்றனர்.

2.1 பணம் தூய்தாக்கலின் சில வரை விலக்கணங்கள்

1. ஆதனத்தின் கள்ளமான மூலத்தையும் நன்குமறைக்கும் அல்லது அத்தகையவொரு தவறு புரியப்படுவதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள எவரேனுமொருவர், அவரது நடவடிக்கைகளின் சட்டப்படியான விலைகளைத் தட்டிக்கழிப்பதற்கு உதவும் நோக்கத்திற்காக, அத்தகைய ஆதனம் ஒரு தவறிலிருந்து பெறப்பட்டதென அறிந்துக்கொண்டு அந்த ஆதனத்தை மாற்றுதல் அல்லது கைமாற்றுதல்.
2. குற்றவியல் வரும்படிகளின் சட்டப்படியற்ற மூலத்தை நன்கு மறைப்பதற்கு அவற்றைச் செயல்முறைப்படுத்தல் (அதாவது, தூய்மையற்ற பணத்தைத் தூய்மையானதாக தடதோன்றச் செய்தல்).

* என். எல். எம் (இலண்டன்), சிரேஸ்ட் அரச வழக்குரைஞர்

3. குற்றவியல் செயற்பாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட காசு அல்லது வேறு ஆதனம் சட்டமுறையான மூலத்திலிருந்து பெறப்பட்டதென்ற தோற்றத்தைக் கொடுக்கும் வகையில், அதனை மாற்றுவதன் மூலம் தூய்மையற்ற பணத்தைத் தூய்மையான பணமாகச் செய்தல்.

இன்று பணம் தூய்தாக்கலானது, திருட்டுத்தனமான போதையூட்டும் பொருட்களையும் கடத்துதலுடன் இணைந்துள்ளபோது உச்சக்கவனத்தை ஈர்க்கின்றது. எவ்வாறாயினும் கையிருப்பு மோசடிப்புரிவோரிலிருந்து கூட்டினைப்புகையாடற்காரர்கள் உணவுப்பொருட் கள்ளக்கடத்தற்காரர்கள் வரை ஒவ்வொரு வகையினருமான குற்றம்புரிவோர் இரு காரணங்களுக்காகத் தமது பண ஓட்டத்தைத் தூய்தாக்கல் வேண்டும் முதலாவது என்னவெனில் பணமார்க்கமே தவறு செய்வோருக்கெதிரான சான்றாக அமையலாம், இரண்டாவதாக, பணமானது, தானாகவே, புலனாய்வினதும் குற்றவியல் நடவடிக்கையினதும் இலக்காக இருக்கலாம்.

பணம் தூய்தாக்குபவரின் குறிக்கோள் என்னவெனில், அடிப்படையான குற்றவியல் செயற்பாட்டைப் புலப்படாமற் செய்வதற்கும் இலாபங்கள் சட்டமுறையான மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்டன என்றாற்போன்று அவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கும் குற்றவியற் செயற்பாட்டினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பெருமளவிலான இலாபங்களின் திருட்டுத்தனமான மூலத்தை மாற்றுவைப்பதற்குமாகும்.

பணம் தூய்தாக்கலானது பின்வருவனவற்றை தேவைப்படுத்துகின்ற ஆற்றல்வாய்ந்த முக்கட்டச்செயல்முறையாகப் பொருள் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். முதலாவதாக நிதிகளை குற்றத்துடனான நேரடி சம்பந்தத்திலிருந்து அகற்றுதல்; இரண்டாவதாக பின்தொடருதலை முறியடிப்பதற்கு மார்க்கத்தை மறைத்துவைத்தல்; மூன்றாவதாக, பணத்தின் மூலங்களை நோக்கத்திலிருந்து ஒளித்து அதனை மீண்டும் குற்றம்புரிந்தவருக்குக் கிடைக்கக்கூடியதாக்குதல். கள்ளக்கடத்தல் அல்லது மாசுப்படுத்தப்பட்ட நிதிகளை ஒளித்துவைத்தல் என்ற செயல்கள் பணம் தூய்தாக்கல் செயல்முறையின் அத்தியாவசியமான ஆக்கக்கூறுகளாக அமைகின்றபோதிலும், அச்செயல்களைவிடக் கூடுதலான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது.

2.2 பணம் தூய்தாக்கலின் மூன்றுக்கட்டங்கள்:

- அ. உருப்படியான கையாளுகை
- ஆ. இட்டுவைத்தல்
- இ. ஒருங்கிணைத்தல்

பணம் தூய்தாக்கலானது, பல்வேறுபட்டதும் அநேகச் சிக்கலானதுமான செயல்முறையொன்றாகவுள்ளது. அநேகமாக ஒரே நேரத்தில் நிகழுகின்ற மூன்று தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அது அடிப்படையாக உட்படுத்துகின்றது.

உருப்படியான கையாளுகை என்பது சட்டப்படியற்ற செயற்பாட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட காசு வரும்படிகளின் உருப்படியான கையுதிர்ப்பாகும். பணம் தூய்தாக்கல் முறையில் இது முதலாவது கட்டமாகவுள்ளதென்பதுடன் உச்சளவிலான அபாயமட்டத்தையும் கொண்டுள்ளது. இக்கட்டத்தில் உருப்படியான நாணயம் நீதிமுறையினுட் பிரவேசிப்பதுடன், சட்டப்படியற்ற வரும்படிகள் கண்டுப்பிடிப்பிற்கு மிக இலகுவாகவுள்ளன. உருப்படியான கையாளுகையானது அதன் மூலத்திலிருந்து காசு நடமாட்டத்தை உட்படுத்துகின்றதுடன், பல சந்தர்ப்பங்களில் மூலத்தை இலகுவாக மறைத்துவைக்க அல்லது பிரதிநிதித்துவப்படுத்த கூடியதாகவுள்ளது.

இட்டுவைத்தல் என்பது பணமூலத்தை மறைத்துவைப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்ட நிதிக்கொடுக்கல் வாங்கல்களின் சிக்கலான படிகளை உருவாக்குகின்றது. இதன் நோக்கம் பணம் தூய்தாக்கற்செயல்பாட்டைக் கண்டுபிடித்து வெளிப்படுத்துவதினைக் கூடுதலாகச் சிரமமாக்குதலாகும். இட்டுவைத்தல் என்பது மாசுப்படுத்தப்பட்ட பணத்தினால் விடப்பட்ட மார்க்கத்தைத் தெளிவானதாக்குவதற்கு உட்கருதப்பட்டவொரு செயற்பாடாகும். இட்டுவைத்தற் கட்டத்தின் போது பணம் தூய்தாக்குபவர், நிதிகளுக்கும் அவற்றின் திருட்டுத்தனமான மூலத்திற்கும் இடையே படிவுகளைக் கட்டியமைப்பதற்கெனத் தொடர்ச்சியான நிதிக்கொடுக்கல்வாங்கல் நடத்தலாம்.

ஒருங்கிணைப்பு என்பது சட்டமுறையான மூலங்களிலிருந்து வரும்படிகளாகச் சட்டப்படியற்ற காசு பொருளாதாரத்தினுள் உட்புகுத்தப்படுதலாகும். பணம் தூய்தாக்கற் சுற்றுவட்டத்தின் கடைசி கட்டமானது மாசுப்படுத்தப்பட்ட பணத்தை ஒருங்கிணைத்தலாகும். பணம் தூய்தாக்கப்பட்ட செல்வம் சட்டமுறையான செயற்பாட்டிலிருந்து பெறப்படுகின்றதாகத் தோன்றச்செய்வதற்கு அதன் மீளமைப்பை இக்கட்டம் உட்படுத்துகின்றது. இட்டுவைத்தற்செயல்முறையின் போது கொள்வனவு செய்யப்பட்ட சொத்துக்களின் விற்பனையை இது உட்படுத்தலாம். ஒருங்கிணைப்பானது பிரதானமாக வங்கித்தொழில் முறையினூடாகத் தூய்தாக்கப்பட்ட பணம் பொருளாதாரத்தினுட் செல்வதாகும்; இதன் விளைவாகச் சட்டமுறையிலான தொழில் உழைப்புகள் தோன்றுகின்றன.

3. இலங்கையிலுள்ள நிலைமை

கள்ளக்கடத்தற் பொருட்களின் சர்வதேச கடத்தலுக்கு இலங்கை இலக்காகவுள்ளமையினால் அதன் மீது குறிப்பிட்ட அக்கறை செலுத்த வேண்டியதாகவுள்ளது. ஏனெனில் இலங்கையின் நீளமான, வெளியான கடற்கரைகள் போதியளவு பாதுகாக்கப்படுவதில்லை. பெருந்தொகையிலான தங்கம், போதைப் பொருட்கள், ஆயுதங்கள் மற்றும் சுடுபடைக்கலங்கள் அத்துடன் வேறு பண்டங்கள் நாட்டினுட் திருட்டுத்தனமாகக் கடத்தப் படுகின்றனவெனச் சந்தேகிக்கின்றது. ஆட்களைச் சட்டப்படியற்ற முறையில் கடத்தலும் பொதுவாக நடைப்பெறுகின்றது. குறிப்பிடத்தக்க அளவினதாக

சட்டப்படியற்ற எல்லைக்கப்பாலான காசு கைமாற்றமும் நடைபெறுவதாக நம்பப்படுகின்றது. விசேடமாக மூலதனச் சந்தைகளின் சர்வதேசமயமாக்கல் காரணமாக பங்குத்தொகுதிப் பரிவர்த்தனை மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டுக் கருத்திட்டங்களாக அத்தகைய முதலீட்டுகளினுள் சட்டப்படியற்ற வரும்படிகள் கைமாற்றப்படுவது சாத்தியமாகவுள்ளது.

இலங்கையில் சட்டப்படியற்ற வரும்படிகளின் மூலங்கள், போதைப்பொருட்களைக் கடத்தல், சட்டப்படியற்ற சூதாட்டம், ஆட்களைக் திருட்டுத்தனமாக கடத்தல், மோசடி, கையாடல், வலிந்து பறித்தல், விபச்சாரம், இலஞ்சம் மற்றும் ஊழல், ஆயுதங்கள், சுடுபடைக்கலங்கள், வெடிப்பொருட்கள் அத்துடன் அபாயகரமான ஆயுதங்கள் ஒழுங்காக்கப்பட்ட மோட்டார் வாகனத்திருட்டுகள், இரத்தினக்கற்கள் மற்றும் விலையுயர்ந்த அரும்பொருட்கள் மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்டவையும் அழிந்துபோகும் சாத்தியங் கொண்டவையுமான விலங்கினங்களும் தாவரவினங்களும் என்பனவற்றை உள்ளடக்கும் இந்த வரும்படிகள் இலங்கையில் பணம் தூய்தாக்கற் செயன்முறைக்கு நன்றாக உதவலாம்.

வங்கிகளும் ஏனைய நிதிநிறுவனங்களும் பங்குத்தொகுதிச் சந்தையும் குற்றவியல் வரும்படிகளைக் கையாளுவதற்கான முக்கியப்பொறிமுறையாகத் தொடர்ந்திருக்கின்றன. வங்கிகளானவை பரந்தளவிலான நிதிசார் உற்பத்திகளை கொண்டிருப்பதுடன், நிதிச் சந்தையுடன் மிகப்பெரிய பங்கையும் வைத்திருக்கின்றன; அத்துடன் அதற்கிணங்க அவை வழங்கும் சேவைகள் பணம் தூய்தாக்கலுக்காகக் பயன்படுத்தப்படலாம். பங்குத்தொகுதிகள், பிணையங்கள் துறையில் உள்ளூர்வாசிகளினால் அல்லது வெளிநாட்டுத் தனியாட்களினாலும் தொகுதியினரினாலும் சட்டப்படியற்ற நிதிகள் தூய்தாக்கப்படமாட்டாதெனக் கூறமுடியாது.

நாடுகளுக்கிடையேயும் சட்டமுறையான வங்கித்தொழில் முறைமைக்கு வெளியேயும் தொழிற்படுகின்ற "கள்ளத்தனமான வங்கித்தொழில்முறைமை" சட்டப்படியான வங்கித்தொழில் முறைமைக்கு அப்பால் நாடுகளுக்கிடையே (Hawala அல்லது Hundi) குறிப்பிடத்தக்கவகையில் பயன்படுத்தப்படுவதாகவும் தோன்றுகின்றது. காசின் எல்லைக்கப்பாலான கள்ளக்கடத்தல் மிகப்பழைய தொழிலாககொள்ளப்படலாம். கண்டிப்பான வெளிநாட்டு நாணயமாற்றுச் சட்டங்களை தவிர்ப்பதற்கும் இது பயன்படுத்தப்பட்டது.

சட்டப்படியற்ற வரும்படிகளின் கையாளுகை பற்றிய பின்வரும் முறைகள் இலங்கையில் காணப்படலாம். தேசிய எல்லைக்கப்பால் காசைப் திருட்டுத்தனமாகக்கடத்தல் அல்லது தூதுவர் மூலம் அனுப்புதல், வங்கி வரைவுகளைப் பயன்படுத்துதல் மாற்று அனுப்புசேவைகள். சௌகரியப் பண்டங்கள், தங்கம், சௌகரிய மோட்டார் வாகனங்கள் பங்குகள் மற்றும் மெய்ச்சொத்து என்பன சில பொதுவான முறைகளாகும்.

அநேகமாக தூய்தாக்கப்பட்ட பணத்திலான வரும்படிகள் முகப்புக்கம்பனிகளினுடாக மெய்ச்சொத்திலும் ஏனைய தொழில்களும் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன என நம்பப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் அவர்களின் வழமையான வாடிக்கையாளர் அடையாளங்காணுகை நடவடிக்கைகளின் மூலம் அத்தகைய நடவடிக்கைகளைக் கண்டுப்பிடிப்பது நிதிநிறுவனங்களுக்குச் சிரமமாகவிருக்கலாம்.

4. குற்றவியற் செயற்பாடொன்றாகப் பணம் தூய்தாக்கலின் மனித உரிமைப் பரிமாணங்கள்

இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் மேல் "கறுப்புப்பணத்தின்" சிக்கல்களின் தாக்கத்தினை விளங்கிக்கொள்வது அவசியம். இந்த விதிமுறைப்படாத ஒளிவான அல்லது சமாந்தரமான பொருளாதாரத்திலான கொடுக்கல் வாங்கல், முறையான அதிகாரிகளின் கண்காணிப்பிற்கு அடிக்கடி உட்படுத்தப்படுவதில்லை. இந்த விதிமுறைப்படாத நிதிசார் துறை அலுவலக உத்தியோக பூர்வமான ஒழுங்குப் படுத்துகைக்கு உட்பட்டதல்ல என்பதுடன், உழைப்புகள் பற்றி வரி அதிகாரிகளுக்கோ பண அதிகாரிகளுக்கோ அறிக்கை இடப்படுவதில்லை.

விதிமுறைப்படாத துறையினுடாகச் செல்லும் பணத்தின் முழுமையான நோக்கெல்லை அறியப்பட்டதல்ல, ஆனால் பெருமளவினதென நம்பப்படுகின்றது. பணம் தூய்தாக்குவோருக்கு புகலிடம் அளிக்கும் இவ்விதிமுறைப்படாத சந்தைகளின் நிதிசார் சிக்கல்கள் பாராதாரமானவை, அவை விதிமுறைப்பட்ட நிதிசார் முறைமையின் நிலையுறுதியை அச்சுறுத்திப்பாதிக்கலாம். அவை பணக்கொள்கையை அடியுறுத்துகின்றன வென்பதுடன் வரித்தட்டிக்கழிப்பையும் மேம்படுத்தக் கூடியது.

சட்ட ஆட்சி அரசியலமைப்பின் ஆதாரமாகவுள்ள அடிப்படை நெறியான இலங்கை நீதிமன்றங்கள் ஏற்றங்கீகரித்துள்ளன. மக்கள் அனைவரும் சட்டத்தின் முன் சமமானவர்களென்று சட்டத்தின் சமப்பாதுகாப்பிற்கு உரித் துடையவர்களென்றும் அரசியலமைப்பின் 12(1) ஆம் உறுப்புரை கூறுகின்றது. அரசியலமைப்பினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் அரசாங்கத்தின் எல்லா அமைப்புக்களினாலும் மதிக்கப்பட்டு, உறுதிப்படுத்தப்பட்டு, முன்னெடுத்துச் செல்லப்படவேண்டுமென அரசியலமைப்பின் 4 (ஈ) என்னும் உறுப்புரை கூறுகின்றது என்பதுடன் அவை சுருக்கப்படுதலோ அல்லது மறுக்கப்படுதலோ ஆகாது.

சட்ட ஆட்சி எல்லோருக்கும் ஒரேவிதத்தில் ஏற்புடையதாகுமென்பதால், குற்றவியற் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லா ஆட்களும் சட்டத்தின் முன்னால் கொணரப்படுதல் வேண்டும். குற்றவியற் செயற்பாட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட ஆதனத்தை கையாளும் ஆட்கள் - பணம் தூய்தாக்குவோர் சட்டத்திடமிருந்து தப்பி சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதற்கு அனுமதிக்கப் படலாகாது; இது எல்லா நியமங்களுக்கும் மனித உரிமை தராதரங்களுக்கும் எதிராகவிருக்கும்.

மேலும் பணம் தூய்தாக்கல் ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை அடியறுக்கின்றது என்பதுடன் நிதிசார்முறைமையின் நிலையுறுதியையும் பாதிக்கின்றது. இதன் மூலம் அது பொருளாதார அபிவிருத்தியின் மீது பங்கமானவொரு தாக்கத்தை உடையதாகவிருந்து, அடுத்து பிரஜையின் சேமநலத்தையும் பாதிக்கலாம். ஆகவே இந்தக் குற்றவியற் செயற்பாடு ஒரு நாட்டின் பிரஜைகளின் அபிவிருத்திக்கான உரிமையைப் பாதிக்கலாம்.

5. வங்கிகளும் நிதிநிறுவனங்களும்

நிதிசார் துறையின் நிலையுறுதி, சட்டமுறையான வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து சட்டமுறையான நிதிகளைக்கவர்ந்து வைத்திருப்பதற்கு வங்கிகளுக்கும் ஏனைய நிதிநிறுவனங்களுக்கும் உள்ள ஆற்றலின் மீது தங்கியுள்ளது. முனையப்பட்ட சேவைகளின் தரமும் நம்பகத்தன்மையும் நிதிசார் துறையினுள் வங்கித்தொழில் ஒழுங்கமைப்புக்களின் திடமான, மதிப்புமிக்க நற்பெயரினதும் காரணமாக வங்கித்தொழில் ஒருங்கமைப்புகள் சட்ட முறையான வாடிக்கையாளர்களின் தொழிலைக் கவர்ந்து வைத்திருப்பதற்கு உதவுகின்றன. குற்றம் புரிவோரின் சட்டப்படியற்ற நடவடிக்கைகளில் அவர்களுக்குத் துணைபுரிவதற்கு திட்டமிடப்பட்ட பணம் தூய்தாக்கல், மோசடி மற்றும் வேறு கொடுக்கல் வாங்கல்கள் போன்ற திருட்டுத்தனமான செயற்பாடுகள் நிதிநிறுவனங்களின் நிலையுறுதிக்குப் பாரமானவோர் அச்சுறுத்தலாகவுள்ளன.

திருட்டுத்தனமான நிதிகளை உட்படுத்துகின்ற கொடுக்கல் வாங்கல்கள் நிதிநிறுவனங்களினால் பெறப்படும்போது சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனத்தினதும், பெறுவாரியாக முழுமையான நிதிசார் துறையினதும், நற்பெயரை கட்டாயமாகப் பாதிக்கும். நிதிநிறுவனமொன்றில் சட்டமுறையற்று பெறப்பட்ட நிதிகள் அல்லது குற்றம் புரிவோருக்கு துணைப்புரிவதற்கு நடத்தப்பட்டு வருகின்ற ஒவ்வொரு கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் அடையாளங்காண்பது இயலாததாகவிருக்கையில், நிதிநிறுவனங்கள் காப்பான, திடமான தொழிற்பாடுகளை நடாத்துவதும் அவற்றின் வாடிக்கையாளர்களை அடையாளங்காண்பதற்கும், அவ்வாடிக்கையாளர்களினால் நடாத்தப்படவுள்ள சட்டமுறையான கொடுக்கல் வாங்கல்களை அடையாளங்காண்பதற்கும் நியாயமான ஒவ்வொரு வழிமுறையையும் எடுப்பது அவசியம். அத்தகைய கொடுக்கல் வாங்கல்களை அடையாளங் காண்பதுடன் சந்தேகமான செயற்பாடு அறிக்கையிடும் தொழிற்பாடுகளுக்கிணங்க (செ.அ.தொ / SARS) அத்தகைய கொடுக்கல் வாங்கல்களை அறிக்கையிடுவதற்கான பொறிமுறைகளைச் செயற்படுத்துவது அவசியமாகவுள்ளது. நிதி நிறுவனங்கள் தமது நிலையுறுதியை பாதுகாப்பதனையும், நிதிநிறுவனங்களின் கள்ளத்தனமான செயற்பாடுகளை முறியடிப்பதற்கு வங்கி ஒழுங்குப்படுத்துகை அதிகாரிகளினதும் சட்ட வலுவுறுத்தல் அதிகாரிகளினதும் முயற்சிகளுக்குத் துணைப்புரிவதனையும் இது செயலரச்செய்யும். வங்கிகளும் நிதி நிறுவனங்களும் சந்தேகத்திற்கிடமான கொடுக்கல் வாங்கல்களை கண்டுபிடித்து அறிக்கையிடுவதற்கு தவறினால், தண்டிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

5.1 உங்கள் வாடிக்கையாளரை அறிந்துக்கொள்தல் மற்றும் வாடிக்கையாளர் பற்றி உரிய கவனமும்

திருட்டுத்தனமான நிதிகளின் நடமாட்டத்தில் பங்குப்பற்றுவதிலிருந்து நிதிசார் துறையைப் பாதுகாப்பதற்கான மிகச்சிறந்த வழியாக, பல்வெண்ணிக்கையிலான நாடுகள் "உங்கள் வாடிக்கையாளரை அறிந்துக்கொள்ளவும்" மற்றும் கட்டாயமாகச் சந்தேகத்திற்கிடமான கொடுக்கல் வாங்கல்களை அறிக்கையிடுதல் என்ற கருத்தைப் பின்பற்றியுள்ளன. உங்கள் வாடிக்கையாளரை அறிந்துக் கொள்ளுங்கள் கொள்கையானது மற்றவற்றுக்கிடையில் வாடிக்கையாளர்களின் ஆளடையாளம் நடத்தப்பட வேண்டிய கொடுக்கல் வாங்கல்களின் வகைகள், நிதிகளின் மூலம் என்பனபற்றி அவற்றிடமிருந்து தகவல் பெறுவதற்கு நிதிநிறுவனங்களுக்குத் தத்துவமளிக்கும். பயனுள்ள "உங்கள் வாடிக்கையாளரை அறிந்துக் கொள்ளுங்கள்" கொள்கையானது வாடிக்கையாளர் உருவரைகளை அபிவிருத்தி செய்து சந்தேககத்திற்கிடமான அல்லது சாத்தியமாகச் சட்டப்படியற்றனவாகவுள்ள கொடுக்கல் வாங்கல்களை வாடிக்கையாளர்கள் நடத்தும்போது உண்மையான ரீதியில் தீர்மானிப்பதற்கு வங்கித்தொழில் நிறுவனங்களை அவசியமாகத் தேவைப்படுத்தும்.

இலங்கையிலுள்ள நிதிநிறுவனங்கள் வாடிக்கையாளர்கள் புதிய கணக்குகளைத் திறக்கும்போது அவர்களை அடையாளங்காண்பதற்குத் தேவைப்படுத்தப் படுகின்றன. வாடிக்கையாளர்கள் அடையாளத்தைச் சரிபார்த்தல் நடவடிக்கைமுறையின் உள்ளார்ந்த பாகமாக உள்ளதுமென்பதுடன், வாடிக்கையாளர்களின் ஆளடையாளத்தை பதித்தலானது முறைமைக்குப்புதிய தொன்றல்ல. இலங்கையிலுள்ள நிதிநிறுவனங்கள் தமது வாடிக்கையாளரின் அடையாளங்களுள்ளதை பற்றிய தகவலைப் பெறுவதற்கு ஏற்கனவே நியாயமான வழிமுறைகளை எடுக்கின்றனவென்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

தேசிய அடையாள அட்டைகள், கடவுச்சீட்டுகள், சாரதி உரிமைகள் மற்றும் ஒரு கம்பனியின் விடயத்தில் கூட்டினைப்புச் சான்றிதழ் போன்ற அடையாளங் காணுகை ஆவணங்களைக் கோருவதன் மூலம் வாடிக்கையாளர்களை அடையாளங்னானுதல் நடாத்தப்படலாம்.

பதிவேடு வைத்திருத்தல் இலங்கையில் கண்டிப்பாக பின்பற்றப்படுகின்றது. எல்லா உள்நாட்டு கொடுக்கல் வாங்கல் பற்றிய பதிவேடுகளையும் ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பேணுவதற்கும் வைத்திருப்பதற்கும் இலங்கையிலுள்ள எல்லா வங்கிகளும் நிதி நிறுவனங்களும் தேவைப்படுத்தப்படுகின்றன. வாடிக்கையாளரின் சட்ட உள்ளார்ந்தத்தன்மையையும் வாடிக்கையாளரின் இயல்பையும் சரிபார்க்கும் நோக்குடன் வங்கிகளும் நிதிநிறுவனங்களும் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து தகவலை வேண்டலாம். இயற்கையான ஆட்கள் பயனுள்ள வகையில் பெயரற்ற கணக்குகளைத் தொழிற்படுத்தும் ஒரு முறையாகச் சட்ட உருவங்களைப் பயன்படுத்தாதிருப்பதனை உறுதிப்படுத்துவதற்கு

அவசியமெனக் கருதக்கூடியவாறான அத்தகைய தகவலையும் அவை வேண்டலாம்.

எவ்வாறாயினும் இலங்கையில் பெயரற்ற கணக்குகள் அல்லது போலிப்பெயர்களிலான கணக்குகள் எச்சட்ட ஏற்பாடுகளின் கீழ் திறக்கப்பட்டுத் தொழிற்படுத்தப்படக்கூடுமோ அச்சட்ட ஏற்பாடுகள் எவையுமில்லை. உண்மையில், இலக்கமிடப்பட்ட கணக்குகளை அனுமதித்த சட்டவாக்கம் இப்போது நீக்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் கொண்டு வருனர் முறிகள் தொடர்ந்தும் இருக்கின்றன.

வங்கிகளினாலும் ஏனைய நிதி நிறுவனங்களினாலும் வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து நாடப்பட்ட ஆளடையாளங்கள் தொடர்பான தகவல் வெளிப்படுத்தப்படாதவிடத்து வாடிக்கையாளரின் விண்ணப்பம் மறுக்கப்படலாம் அல்லது அத்தகைய வாடிக்கையாளர்களின் கணக்குகளினூடாக செய்யப்படும் கொடுக்கல்களுக்கு விசேட கவனஞ்செலுத்தப்படலாம்.

நிதிநிறுவனங்களினூடாக பணம் தூய்தாக்கலானது, "வயர்" மற்றும் தந்திக்கைமாற்றல்களை பயன்படுத்துவதன் மூலமும், வரவு அட்டைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், வங்கிக்காசோலைகளையும் வங்கி வரைவுகளையும் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் பயணிகள் காசோலைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் பொய்யான புனையப்பட்ட பெயர்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் நடைபெறும்.

5.2 சந்தேகத்திற்கிடமான கொடுக்கல் வாங்கள் பற்றிய அறிக்கையிடுதல்

தற்போது, இலங்கையிலுள்ள பெரிய நிதிநிறுவனங்கள், புலனாய்விற்காக சட்ட வலியுறுத்தல் அதிகாரிகளுக்கு ஏதேனும் சந்தேகத்திற்கிடமான கொடுக்கல் வாங்களை அறிக்கையிடலாம். எவ்வாறாயினும் இன்று நாட்டில் நிலவுகின்ற கண்டிப்பான வங்கி இரகசிய சட்டங்களின் நோக்கில் அவை பொதுவாக அவ்வாறு செய்வதாக தோன்றுவதில்லை.

பணம் தூய்தாக்கலுக்கு எதிராக பயனுள்ள நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான முக்கியத்துவத்தை மிகையாக அழுத்திக்கூறமுடியாது. முன்னால் அனைத்து நாட்டுக் காவல் துறைக்குழு தலைவரான திரு. கணேசுடோட்டோ டொக்ஷினேரி என்பவரினால் ஒரு தடவை கூறப்பட்டவாறு "சர்வதேச குற்றம் புரிதலின் நோக்கம் பணமிட்டுவதாக இருக்கும் வரை குற்றம் புரிவோரின் சட்டப்படியற்ற இலாபங்களை அவர்கள் உரிமை துறக்கச்செய்தலே மிகப்பயனுள்ளதாகவிருக்கும்."

பணம் தூய்தாக்கலை நிறுத்துவதற்கு கடைபிடிக்கக்கூடிய பயனுள்ள வழிமுறை என்னவெனில் சந்தேகத்திற்கிடமான பணக்கொடுக்கல் வாங்கல்களை

கண்டுப்பிடிப்பதனை உதவுவதற்கான பொறிமுறையொன்றைத் தாபித்தலாகும். இந்தத் திசையில் இலங்கை குறித்த சில வரைவு சட்டவாக்க வழிமுறைகளை எடுத்துள்ளது. எனினும் இதுகாலவரை இந்தக் கொடுக்கள் வாங்கல் பற்றி எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய புலனாய்வுகளை நடாத்துவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு உதவுவதற்கென பயனுள்ள சட்டப்படியான நியதிச்சட்ட முறையான ஏற்பாடுதவும் இல்லை.

இலங்கையானது இதுவரை ஏதேனும் பணம் தூய்தாக்கற் புலனாய்வுகளை நடத்தவில்லை. வெளிப்படையான காரணம் என்னவெனில் இப்பிரச்சனை குறித்து தெரியப்படுத்தப்பட்ட சட்டமெதுவும் சட்டமாக்கப்படவில்லை என்பதாகும்.

6. பணம் தூய்தாக்கல் முறைகள்

6.1 பண வைப்புகளை கட்டமைத்தல்

குற்றச் செயல்களினாற் பெறப்பட்ட காசு வரும்படிகள், நிதிநிறுவனங்களின் மீது அரசாங்கமொன்று விதித்துள்ள நியதிச் சட்ட முறையான அல்லது ஒழுங்கு முறையான அறிக்கையிடும் தேவைப்பாடுகளை தாமதமாகவே ஏற்படுத்தாது அத்தகையவொரு வகையில் அவற்றை நிதிநிறுவனங்களுள் வைப்பிடுவதற்கான ஒரு திட்டத்தின் வடிவமைப்பு அல்லது கட்டமைப்பு, "கட்டமைத்தல்" என்று வரைவிலக்கணம் கூறப்படுகின்றது. இந்நிலையில் பணம் தூய்தாக்குபவர் உள்நாட்டில் பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான சட்டத்திலுள்ள குறித்துரைக்கப்பட்ட காசு அறிக்கையிடுதல் மட்டத்திற்கு குறைவாகவுள்ள வைப்புக்களை இடுகின்றார்.

பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான அறிக்கையிடுதல் தேவைப்பாடுகளை தவிர்ப்பதற்கும், வர்த்தகச் செயற்பாடுபற்றிய சந்தேகத்தைத் தவிர்ப்பதற்கும் இறுதியாக, குற்றச்செயலிலான வரும்படிகளைத் தூக்குவதனைத் தவிர்ப்பதற்கும் இறுதியாக குற்றச்செயலிலான வரும்படிகளைத் தூய்தாக்குவதனைத் தவிர்ப்பதற்கும் கட்டமைத்தல் செயற்படுகின்றது.

6.2 வாயிற்காப்போரைப் பயன்படுத்தல்

பணம் தூய்தாக்கலானது சட்டத்தரணிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நிதிசாராத் தொழில்கள் ஊடாகவும் நடைபெறலாம். உதாரணமாக, போலிப்பெயர்களில் ஆதனத்தை கொள்வனவு செய்வதனை வசதிப்படுத்துவதற்குச் சட்டத்தரணிகள் பயன்படுத்தப்படலாம் மாறாக கணக்காளர்களின் விடயத்தில், வாடிக்கையாளர்களின் சார்பில் தாபிக்கப்பட்ட ஷெல் கம்பனிகளின் அல்லது நம்பிக்கைப் பொறுப்புக்கணக்குகளின் பெயரில் மெய்ச்சொத்தைக் கொள்வனவு செய்வதற்குக் கணக்காளரொருவருக்குப் பணவைப்புகள் செய்யப்படலாம். உதாரணமாக மெய்ச்சொத்தைக் கொள்வனவு செய்யுமுகமாக மெய்ச்சொத்து முகவர்களுக்குப் பணவைப்புகள் கொடுக்கப்படும்போது பணம்

தூய்தாக்கலுக்காக அவர்களும் பயன்படுத்தப்படலாம் சட்டப்படியற்றத் தன்மையை அறிந்துக்கொண்டு அல்லது சட்டப்படியற்றத்தன்மையை சந்தேகிப்பதற்கான காரணத்துடன் அத்தகைய கொடுக்கல் வாங்கல்களில் ஈடுபடும் அல்லது அவற்றைவசதிப்படுத்தும் சட்டத்தரணிகள், கணக்காளர்கள், கணக்காய்வாளர்கள் போன்ற உயர்தொழிலாளரும் ஏனையோரும் பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான சட்டத்தின் கீழ் அவர்களின் நடத்தைக்காக தண்டனையளிக்கப்படுவதற்கான பொறுப்புக்குள்ளாதல் வேண்டும்.

6.3 கரைக்கடந்த நிதிநிலையங்கள்.

சட்டப்படியற்ற வரும்படிகளைத் தூய்தாக்குவதற்குப் பணம் தூய்தாக்கு வோரினால் கரைக் கடந்த நிதி நிலையங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கரை கடந்த நிதிநிலையங்கள் நியாதிக்கங்கள், உயர் மட்டத்திலான கூட்டினைப்பு மற்றும் வங்கித்தொழில் இரகசியத்தன்மையை முனைவதுடன் வதிவற்ற வாடிக்கையாளருக்கு பெருமளவு அந்தரங்கத்தன்மையையும் வழங்குகின்றன. கரைகடந்த நிதிநிலையம், வதிவுள்ளோரைப் பார்க்கிலும் வதிவற்றோருக்கு அநேகமாக வழங்கப்படும் உயர் மட்ட அந்தரங்கத்தன்மையுடன், வதிவற்றோருக்கு நிதிசார் கூட்டினைப்புச்சேவைகள் வழங்குகின்றது. வரிகளை தட்டிக்கழிக்கும் நோக்கத்திற்காக இந்நியாயத்தில் சொத்துக்களையும் வருமானத்தையும் மறைத்து வைப்பதற்கு கரைக் கடந்த நிதி நிலையங்களில் இரகசியத்தன்மை பற்றிய ஏற்பாடுகளைத் தனியாட்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்துள்ளரென அறியப்பட்டுள்ளது. தனியாளுக்கு அல்லது தொழிலுக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு சேவைகள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு முனையப்படுகின்றன. நன்மைபெறும் சொந்தக்காரர் ஒருவரின் சார்பில் செயலாற்றுகின்ற மூன்றாம் திறத்தவர்கள் வங்கிகளில் வைத்திருக்கப்படும் கணக்குகளை அடிக்கடி வைத்திருக்கின்றனர். சர்வதேச தொழிற் கம்பனிகளையும் கூடத்தாபிப்பதற்குக் கரைகடந்த நிலையமொன்று கவர்ச்சிகரமானவோர் இடமாகவும் உள்ளது. சர்வதேச தொழிற் கம்பனிகள் எந்நியாதிக்கத்தில் கூட்டினைக்கப்படுகின்றனவோ அந்நியாயத்திற்கு வெளியே புற நீங்கலாகத் தொழிற்படுகின்ற கூட்டினைப்புக் கட்டமைப்புகளாகப் பொதுவில் அவை வரைவிலக்கணம் கூறப்படுகின்றன. அவை துரிதமான அமைப்பு, இரகசியத்தை பரந்த தத்துவங்கள் அமைப்பு மற்றும் தொழிற்பாட்டின் குறைவான ஆகும் செலவு, குறைந்தது முதல் பூச்சியம் வரையிலான வரிவிதிப்பு மற்றும் ஆகக்குறைந்த கோப்பிடுதல், அறிக்கையிடுதல் தேவைப்பாடுகள் என்று குறிக்கப்படுகின்றன. வரையறுக்கப்பட்ட நிதிப்பொருப்புக்களுடன் அவற்றின் தாய்க் கம்பனிகளிலிருந்து தனிவேறான சட்ட உருவங்களாக அவை கூட்டினைக்கப்படுகின்றன. கொண்டு வருபவர் பங்குகளினதும் நியமத்தாரன பங்குதாரர்கள் பணிப்பாளர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் என்போரினதும் பயன்பாடு சர்வதேச தொழிற் கம்பனிகளுக்குப் பொதுவாக உள்ளது. இக்காரணிகள் காரணமாக சர்வதேசத் தொழிற் கம்பனிகள் பணம் தூய்தாக்கலுக்கு இலக்காகவுள்ளன. ஷெல் கம்பனி தாபிப்பதற்கு பணம்

தூய்தாக்குவோர் அடிக்கடி இம்மார்க்கத்தை பயன்படுத்துகின்றனர். சர்தேச தொழிற்கம்பனிகளை நிதிக் குற்றம் புரிகைக்கு இலக்காக்கும் ஏனைய அம்சங்கள், இரகசியத்தன்மை பற்றிய சட்டங்கள், கம்பனிகள், கூட்டினைப்பு அலுவலர்கள், பங்குத்தாரர்கள் என்போரின் நன்மை பெறும் சொத்துவத்தையும் ஏனைய தொடர்புபட்ட தகவலையும் பாதுகாக்கின்றன என்ற நிகழ்வு உள்ளடக்குகின்றன.

கரைகடந்த நிதி நிலையங்களின் இன்னுமொரு பிரசித்தமான அம்சம் சொத்து பாதுகாப்பு சட்டவாக்கமாகும். இது நிதிநிறுவனங்கள் அல்லது அற்றோனித் தத்துவக்காரர் ஒருவர் தனியொருவரின் சொத்துக்களை முகாமைசெய்கின்ற அவசியமான சட்ட உபாயமொன்றாகவுள்ளது. வாடிக்கையாளரும் வாடிக்கையாளரின் சொத்துகளும் நேரடிச்சட்ட வெளிக்காட்டுகைக்கு எதிராகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

6.4 ஏனைய முறைகள்

நாணயவகையொன்றாக ஆட்ட மேசைக்கட்டைகளைப் பயன்படுத்துதல் பணம் தூய்தாக்கலின் மற்றுமொரு வகையாகுமென அறியப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஆட்டமேசைக் கட்டைகள் போதையூட்டும் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்குப் பயன்பட்டிருந்தது. வெளியீட்டல்களாகத் தொகைகளைப் பதிவு செய்த காசோலைகளுக்கு மாற்றாக அந்தக்கட்டைகள் பின்னர் காசாக்கப்பட்டன. நிதிகளின் சர்வதேச கைமாற்றத்தை உபயோகப்படுத்துவதற்கு மாற்று வங்கிகளும் பணம் அனுப்பும் வியாபாரிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இக்கைமாற்றல் முறை நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக்கொண்டுள்ளதுடன் கைமாற்றத்திற்கான காசையும் அவரது தரகுப்பணமாக மேலதிகக் கொடுப்பனவையும் ஏற்கின்ற மாற்று வங்கியாளருக்கு நன்மை பெறுநர் பற்றிய விபரங்களை வழங்குவதையும் உள்ளடக்குகின்றது. மாற்று வங்கியாளர் பொதுவாக நிதி நிறுவனமொன்றுடன் தாம் வைத்திருக்கும் கணக்கொன்றினுள் இக்காசை வைப்பிலிடுவார், மாற்று வங்கியாளர் பின்னர் நன்மை பெறுநரின் நாட்டிலுள்ள ஒரு தொடர்பிற்கு அறிவுறுத்துவார். இவ்வறிவுறுத்தல்கள் வழமையாகத் தொலைபேசித் தொடர்பு வகையாக அல்லது படியுறு மூலம் அனுப்பப்படுகின்றன. மாற்றுப்பணம் அனுப்பும் முறைமையில் "ஹவல" அல்லது "ஹண்டி," தெற்காசியாவில் குறிப்பாக இந்தியாவிலும் பாகிஸ்தானிலும் பெருமளவில் நிலவுகின்றது ஹவல என்ற சொல் "கைமாற்றத்திற்கான" அராபிய வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வருகின்றது. ஆனால் ஹிந்தியிலும் உருதுவிலும் அது "பணப்பறிமாற்றம்" என்று அல்லது இம்முறைமையெனத் தொழிற்படுவதற்குத் தேவைப்படுகின்ற பெருமளவிளான நம்பிக்கையை கருத்தில் கொண்டு "நம்பிக்கை" என்றுக்கூட பொருள்படுகின்றது. இது மேலைத்தேய வங்கித்தொழிலுக்குச் சமாந்தரமாகத் தொழிற்படுகின்ற பணம் அனுப்பும் முறைமையொன்றாகவுள்ளது. ஹவல தரகர் ஹவல கொடுக்கல் வாங்கல்களை நடாத்துகின்றனர். ஹவலவின் செறிவான வரைவிலக்கணம் பண நடமாட்டமின்றிப் பணக்கைமாற்றலாகும். ஹவல தரகரொருவர் பண ஒப்படைப்பை வசதிப்படுத்துவதற்கும் நாணயத்தை பரிமாற்றுவதற்கும் அல்லது

விலையுயர்ந்த உலோகக்கொடுக்கல் வாங்கல்களை (தங்கம்) ஒழுங்கு செய்வதற்கும் தொடர்பு வலையமைப்பொன்றைப் பயன்படுத்துகின்றார். ஹவல தரகர் கைமாற்றவேண்டிய பணத்தை ஓரிடத்தில் ஏற்று இன்னோரிடத்தில் அதனை ஒப்படைப்பதனை வசதிப்படுத்துவதற்கு அவரது வலையமைப்பை பின்னர் பயன்படுத்துவர். பணமெதுவும் உண்மையில் அசைவதில்லை என்பதுடன் பதிவேடு வைத்திருத்தலும் குறைவாக உள்ளது. ஹவல முறைமை அநேகமாக வங்கித்தொழில் முறைமையுடன் இணைந்துள்ளது. ஹவல பல்வேறு பணம் தூய்தாக்கல் திட்டங்களின் கூறொன்றாக காணப்பட்டுள்ளது.

பொன் வெள்ளிவகை விற்பனையாளர்களையும் பணம் தூய்தாக்கலுக்காகப் பயன்படுத்தலாம். அறிக்கையிடுதல் மட்டத்திற்குக் குறைவாகவுள்ள பெறுமதிகளுக்குக் காசிற்காக தங்கத்தைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு உருவங்கள் தங்கப் பொன் வெள்ளிக் கட்டி விற்பனையாளர்களைப் பயன்படுத்துகின்றன. இணையத்தின் மீது கிடைக்கக்கூடியனவாகவுள்ள புதிய கொடுப்பனவுத் தொழினுட்பவியல்களினூடாகவும் இலத்திரனியல் நிதிசார் சாதனங் களினூடாகவும் பணம் தூய்தாக்கல் நடைபெறுகின்றதென்ற சந்தேகமும் உண்டு. உருப்படியான கையாளுகை இட்டுவைத்தல் மற்றும் ஒருங்கினைத்தல் என்பவற்றின் முறைகளின் பல்வேறு வேறுபாடுகளைப் பணம் தூய்தாக்குவோர் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

7. பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான உத்தி

பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான உத்தியொன்றின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறாகும்:

- 1 சட்ட - பொறுத்தமான சட்டங்களும் ஒழுங்கு விதிகளும்.
- 2 தடுப்பு - நிதிசார் தகவற்கூறு, நிதிமேற்பார்வையாளர் கள் மற்றும் சட்ட வலுவறுத்தல் முகவர் நிலையங்கள் என்பன உட்பட பயனுள்ள நிறுவனஞ்சார் கட்டுக்கோப்பொன்றைத்தாபித்தல்; நடவடிக்கை முறைகளைத் தாபித்தல், நிதி நிறுவனங்களை மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் அதிகாரிகளுக்கு அறிக்கையிடுதல்
- 3 கண்டுபிடிப்பு - நிதிசார் தகவற் பகுப்பாய்வும் சட்ட வலிவுறுத்தலும்
- 4 சர்வதேச ஒத்துழைப்பு - பரஸ்பர சட்ட உதவி

பணத் தூய்தாக்கலை குற்றச்செயலாக்குகின்றதும் பணம் தூய்தாக்குதலை கண்டுப்பிடிப்பதற்காகவும் அத்தகைய குற்றம் புரிதலின் வரும்படிகளை செயலறச்

செய்வதற்காகவும், கைபற்றுவதற்காகவும், இழப்பிப்பதற்காகவும் புலனாய்வுத் தத்துவங்களை வழங்குகின்ற சட்டக் கட்டுக்கோப்பை உருவாக்குதல் அவசியமாகவுள்ளது. வாடிக்கையாளர் தொடர்பில் உரிய விழிப்புக்கவனஞ் செலுத்துவதற்கும் நிதிசார் தகவற் கூறுகளை தாபிப்பதற்குமான சட்டவாக்கத்தை இயற்றுவதும் முக்கியமானதாகவுள்ளது.

நிதிசார் தகவற் கூறொன்றின் பணியை அடிப்படையாகக் கொண்டப் பயனுள்ள தடுப்பு நிறுவனஞ்சார் கட்டுக்கோப்பொன்றைத் தாபிப்பது அத்தியாவசியமாகவுள்ளது. மத்திய வங்கியும் நிதி மேற்பார்வையாளர்களும் தடுப்பு முறைகளை அதிகரிக்கலாமென்பதுடன் பொலிஸ், சுங்கம் மற்றும் குடிவரவுச் சேவைகள் போன்ற சட்ட வலுவறுத்தல் முகவர் நிலையங்கள் தடுப்பு பொறிமுறையின் உள்ளார்ந்த பாகமாகவும் அமையும். மேலும் வாயிற்காப்போர் பற்றிய எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய நிரலொன்றைப் பெறுவது அத்தியாவசியமாகுமென்பதுடன் வாடிக்கையாளர் அடையாளம் பதிவேடு வைத்திருத்தல் மற்றும் நாணயக் கொடுக்கல் வாங்களை அறிக்கையிடுதல் மற்றும் இலத்திரனியல் நிதிக் கைமாற்றத்தை அடையாளங்காணுதல் போன்ற ஏனைய வகையினவான அறிக்கையிடுதல் வசதிப்படுத்தும் ஏதேனும் வழமைக்குமாறான செயற்பாட்டுக்காக கணக்குகளைக் கண்காணித்தல் என்பன தொடர்பாக அத்தகைய ஆட்கள் மீது கடப்பாடுகளைச் சுமத்துவதும் இணங்கியொழுகுதலை கண்காணித்தலும் அவசியமாகும்.

புலனாய்வாளர்கள் நிதிசார் தகவற் செய்தியைக் பெறக்கூடியவர்களாதல் வேண்டும் இது பணம் தூய்தாக்கல் இலக்குகளுக்கு அவர்களை இட்டுச்செல்ல உதவுவதுடன் குற்றச்செயல்களை உறுதிப்படுத்தவும் உதவும்.

சர்வதேச ஒத்துழைப்புச் சந்தர்ப்பத்தில் பரஸ்பர சட்ட உதவி. பணம் தூய்தாக்கற் புலனாய்வுகளில் இன்றியமையாத ஓர் அம்சமாகவுள்ளது. சர்வதேச ஒத்துழைப்பு இயன்றளவு பரந்ததாக இருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன், மேற்பார்வையாளர்கள் நிதிசார் தகவற் கூறுகள் சட்ட வலியுறுத்தற் முகவர் நிலையங்கள் என்போரிடையான ஒத்துழைப்பையும், மேற்பார்வையாளரும் நிதிசார் தகவற் கூறும் சட்ட வலியுறுத்தல் முகவர் நிலையங்களும், போன்றனவாக நியாயாதிக்கமொன்றினுள் நிறுவனங்களினுள்ளான ஒத்துழைப்பையும் ஆகக்குறைந்ததாக மேவுதலும் வேண்டும்.

பெயரற்ற கணக்குகளையும் பொய்பெயர்களுடனான கணக்குகளையும் தடைசெய்தல், அரசியல் ரீதியில் அபத்திற்குட்டபட்ட ஆட்களுக்காக வாடிக்கையாளருக்கான அதிகரித்த உரிய விழிப்புக்கவனம், கூடுதலான அபாயமேற்படக்கூடிய வாடிக்கையாளர்களுக்கு விசேட கவனம் அத்துடன் சிக்கலான, வழமைக்குமாறான தன்மையான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் போன்ற நிதிசார் நடவடிக்கைச் செயலணி (நி.ந.செ.அ) விதப்புரைகளை வாடிக்கையாளருக்கு உரிய விழிப்புக் கவனம் செலுத்தலானது உள்ளடக்குதல் வேண்டும் வாடிக்கையாளருக்கான உரிய விழிப்புக்கவனம், நம்பகமான

தனிப்பட்ட மூலத்திலிருந்தான ஆவணங்கள், தரவு அல்லது தகவல் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி வாடிக்கையாளரின் ஆளடையாளத்தையும் சரிபார்த்தலையும் தேவைப்படுத்தமென்பதுடன் நன்மைபெறும் சொந்தக்காரரை ஆளடையாளங் காணுதலையும் அவர்களின் ஆளடையாளத்தைச் சரிபார்ப்பதற்கு நியாயமான வழிமுறைகளை எடுத்தலையும் உள்ளடக்கும் மேலும் தொழில் உறவு முறையின் நோக்கமும் உட்கருதப்பட்ட இயல்புபற்றிய தகவலைப் பெறுதலும் அவசியமாகவுள்ளது.

கூடுதலாக அபாயமேற்படக்கூடிய வாடிக்கையாளர்களுக்காக அதிகரித்த உரிய விழிப்புக் கவனம் நிறைவேற்றப்படுதல் வேண்டும். தொழிலின் வகைகளையும் கொடுக்கல்வாங்கல்களின் வகைகளையும் அவற்றின் அமைவிடத்தையும் பொறுத்து, நிதி நிறுவனங்கள் வாடிக்கையாளர்களின் அபாயத்தை மதிப்பிடுதல் வேண்டும். கூடுதலாக அபாயமேற்படக்கூடிய வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து கூடுதலான தகவல் தேவைப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதுடன் தொழில் உறவுமுறையொன்றை தாபிப்பதற்கு அத்தகைய நிறுவனங்களின் கூடிய சிரேஸ்ட நிலையிலுள்ள முகாமை அலுவலர்களின் அங்கீகாரம் தேவைப்படுத்தப்படுதலும் வேண்டும். தொழில் உறவுமுறை முடிந்த பின்னர் அல்லது கொடுக்கல் வாங்கல் நடத்தப்பட்ட பின்னர் ஆகக்குறைந்தது ஐந்தாண்டுகளுக்காவது நிதிநிறுவனங்கள் கொடுக்கல் வாங்கல் பற்றிய பதிவேடுகளை வைத்திருக்க வேண்டும்.

7.1 நிதிசார் தகவற் கூறு

நிதிசார் தகவற் கூறொன்று பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான உத்தியொன்றின் உள்ளார்ந்த பாகமொன்றாகவுள்ளது. நிதிசார் தகவற் கூறொன்று குற்றச்செயலினால் பெறப்பட்டதாகச் சந்தேகிக்கப்படும் வரும்படிகள் சம்பந்தமான நிதிசார் தகவலின் வெளிக்காட்டுதல்களைப் பெற்று பகுப்பாய்வு செய்து தகுதிவாய்ந்த அதிகாரியொருவருக்குப் பரப்புவதற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள மத்திய தேசிய முகவர் நிலையமொன்றாகவுள்ளது.

நிகழவுள்ள பணம் தூயதாக்கல் தொடர்பாகச் (ச.கொ.அ) சந்தேகத்திற்கிடமான கொடுக்கல் வாங்கல் அறிக்கைகளையும் ஏனைய தகவலையும் பெற்று, பகுப்பாய்வு செய்த பரப்புவதற்கான தேசிய நிலையமொன்றாகச் சேவையாற்றுகின்ற நிதிசார் தகவற் கூறொன்றை நாடுகள் தாபிப்பதனை நிதிசார் நடவடிக்கைச்செயல் அணி (ந..ந.செ.அ) விதப்புரை 26 தேவைப்படுத்துகின்றது. நிதிசார் தகவற் கூறு அதன் சந்தேகத்திற்கிடமான கொடுக்கல் வாங்கல் அறிக்கைகளின் பகுப்பாய்வு உட்பட்ட அதன் பணிகளைத் தகுந்த முறையில் பொறுப்பேற்பதற்கு அதற்குத் தேவையான நிருவாக சட்ட வலிவுறுத்தல் தகவலை நிதிசார் தகவற் கூறு நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பெறுதல் வேண்டும். நிதிசார் தகவற் கூறொன்றின் வரைவிலக்கணம் ஐந்து அத்தியாவசிய அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.

- அ. நிதிசார் தகவற் கூறு மையப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படையில் அதன் பணிகளைப் புரிதல் வேண்டும்.
- ஆ. நிதிசார் தகவற் கூறு வைப்புப் பணியொன்றைப் பிரயோகித்தல் வேண்டும்.
- இ. நிதிசார் தகவற் கூறு, பகுப்பாய்வு முறையான பணியைப் புரிதல் வேண்டும்.
- ஈ. நிதிசார் தகவற் கூறு. தகவற் பணியின் வழக்கமுறைப் பகிர்வைப் பிரயோகித்தல் வேண்டும்.
- உ. நிதிசார் தகவற் கூறு குற்றச்செயல்களின் நோக்கத்தைக் கண்டுபிடித்தல் என்ற குறித்த நோக்கத்திற்காக இப்பணிகள் எல்லாவற்றையும் பிரயோகித்தல் வேண்டும்.

முன்னர் கூறப்பட்டவாறு நிதிசார் தகவற் கூறொன்று. வேறுவகையாகக் கூறின் பின்வருவனவற்றுக்கெனச் சட்டவாக்கத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட ஒரு தேசிய கூறாகும்.

- அ. பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து தகவல் பெறுதல்.
- ஆ. அத்தகவலை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
- இ. அத்தகவலைப் பயன்படுத்தக்கூடிய தகவலாக அபிவிருத்தி செய்தல்.
- ஈ. அதிகாரமளிக்கப்பட்ட, உள்ளூர் முகவர் நிலையங்களினுள் அத்தகவலைப் பரப்புதல்.
- உ. பணம் தூய்தாக்கல் மற்றும் சிலவேளைகளில் ஏனைய நிதிசார் குற்றச்செயல்கள் பற்றிய புலனாய்வுகளை ஆதாரப்படுத்துதல்.
- ஊ. வேறு நியாயங்களில் ஏனைய ஒத்த கூறுகளுடன் இயைபைப் பேணுதல்

நிதிசார் தகவற் கூறொன்றின் குறிக்கோள், பணம் தூய்தாக்கலை தடுத்தலும், கண்டுப்பிடித்தலும், தவறு செய்பவர்களை கைது செய்தலும், அவர்களுக் கெதிராகக் குற்ற வழக்குத் தொடுத்தலும், குற்றமுறையிற் பெறப்பட்ட சொத்துக்களை அடையாளங்காணுதல், புலனாய்வுகளை ஆதாரப்படுத்துதல், கூறுகளுக்கிடையே ஆக்க பூர்வமான உறவுமுறைகளை மேம்படுத்துதல், வாடிக்கையாளர் ஒழுங்கமைப்புகள் மற்றும் வேறு நாடுகளிலுள்ள ஒத்த கூறுகளுடன் ஆக்கபூர்வமான உறவுமுறைகளைத் மேம்படுத்துதல் வாடிக்கையாளர் ஒழுங்கமைப்புகள் மற்றும் வேறு நாடுகளிலுள்ள ஒத்த கூறுகளுடன் ஆக்க பூர்வமான உறவுமுறைகளைத் தாபித்தலும் பேணுதலும் என்பனவாகும்.

ஒரு நிதிசார் தகவற் கூறின் தகவற் செயல்முறை. தரவு சேகரித்தல், மதிப்பிடுதல், ஒப்புநோக்கல், பகுப்பாய்தல், பரப்புதல், மீளமதிப்பிடுதல் என்பனவற்றை உள்ளடக்கும். நிதிசார் தகவற் கூறினால் பெறப்பட்ட அறிக்கைகளின் வகைகளும் தகவலும் காசுக் கொடுக்கல் வாங்கல் அறிக்கைகள், சந்தேகத்திற்கிடமான கொடுக்கல் வாங்கல் அறிக்கைகள். எல்லைக்கப்பாலான கொடுக்கல் வாங்கல் அறிக்கைகள், இலத்திரனியல் நிதிக் கைமாற்றல் அறிக்கைகள், சர்வதேச நிதிக் கைமாற்றல் அறிக்கைகள், மற்றும் அரசாங்க மூலங்களிலிலிருந்தும் அரசாங்கஞ்சாரா மூலங்களிலிருந்தும் பெறப்பட்ட அத்தகைய வேறு விதிமுறைப்பட்ட அறிக்கைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கும்.

8. இலங்கையின் தற்போதைய பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான வரைவுச்சட்டம்

இலங்கையின் பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான வரைவுச்சட்டம் இலங்கையில் பணம் தூய்தாக்கப்படுதலை எதிர்ப்பதற்குத் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது வங்கி இரகசியதன்மைச் சட்டங்களிலும் பார்க்க மேலோங்கி நிற்பதுடன் நிதிநிறுவனங்களுடன் அதிகரித்த விழிப்பு கவனத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்கின்றது. புதிய சட்டத்தின் கீழ் நிதி நிறுவனங்கள் எல்லாச் சிக்கன, வழமைக்குமாறான, பெரிய கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கும் வெளிப்படையான பொருளாதார அல்லது புலப்படும் சட்ட வரையான நோக்கம் எதனையும் கொண்டிராத எல்லா வழமைக்குமாறான கொடுக்கல் வாங்கல்களின் வகைகளுக்கும் விசேட கவனஞ்செலுத்துவதற்கு தேவைப்படும் அத்தகைய கொடுக்கல் வாங்கல்களின் பின்னனியும் நோக்கமும் இயன்றவரை பரிசோதனை செய்யப்பட்டு முடிவெடுப்புக்கள், மேற்பார்வையாளர்கள், கணக்காய்வாளர்கள் மற்றும் சட்ட வலுயறுத்தல் முகவர் நிலையங்கள் என்போரை உதவுவதற்குக் கிடைக்கக்கூடியனவாகவிருக்கும்.

சந்தேகத்திற்கிடமான ஏதேனும் கொடுக்கல் வாங்கல் நிதிசார் தகவற் கூறொன்றுக்கு உடனடியாக அறிக்கையிடுவதற்கு நிதி நிறுவனங்கள் தேவைப்படுத்தப்படும் வங்கிகளிலும் ஏனைய நிதி நிறுவனங்களினாலும் அறிக்கையிடப்பட்ட சந்தேகத்திற்கிடமான எல்லாக் கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் அது பின்னர் கண்காணிக்கும்; சாத்தியப்படி அத்தகைய கொடுக்கல் வாங்கல்களை புலனாய்விற்கெனச் சட்ட வலியுறுத்தல் அதிகாரிகளுக்கு அறிக்கையிடும். புதிய வரைவுச்சட்டம் பணம் தூய்தாக்கலைத் தவறொன்றாக்குகின்றதென்பதுடன், பணம் தூய்தாக்கல் மேற்பார்வை அதிகாரசபையொன்றையும் தாபிக்கின்றது. அது நிதிசார் தகவற் கூறொன்றாகப் பணியாற்றும் ஆகவே சந்தேகத்துக்கிடமான எல்லாக் கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் அந்த மத்திய அதிகார சபைக்கும் அறிக்கையிடப்பட்டு புதிய சட்டம், பணம் தூய்தாக்கல் என்ற தவறு தொடர்பாகச் சொத்துக்களைச் செயலறச்செய்தல், கைப்பற்றுதல் மற்றும் இழப்பித்தல் என்பவற்றுக்கும் ஏற்பாடு

செய்யும் பரஸ்பர சட்ட உதவிக்கான ஏற்பாட்டிற்கும் அது வசதியளிக்கின்றதுடன். புலனாய்வு ரீதியிலான கட்டுக்கோப்பிற்கும் ஏற்பாடு செய்கின்றது. வெளிக்காட்டுகை முதலிய நியதிகளின் அத்தகைய புலனாய்வுகளிற் சம்பந்தப்பட்டுள்ள ஆட்களுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பும் அளிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கை அதன் சர்வதேச கடப்பாடுகளின் நியதிகளின்படி குற்றவியற் கருமங்களில் பரஸ்பர சட்ட உதவி வழங்குவதற்கான தனிவேறான சட்டவாக்கத்தையும் வகுத்தமைத்துள்ள நியதிச்சட்டத்தின் குறிக்கோள், சாட்சிக்காரர்களையும் சந்தேக நபர்களையும் கண்டுபிடித்து அடையாளம் காண்பதில் துணைபுரிதல், ஆவணங்களைச் சேர்ப்பித்தல், கட்சிக்காரர்களை விசாரணை செய்தல் ஆவணங்களினதும் ஏனைய பொருட்களினதும் சான்றைப்பெறுதல் தேடுகை மற்றும் கைப்பற்றுகை நிறைவேற்றுதல் சாட்சிக்காரரொருவராகத் தோன்றுவதற்கெனக் கட்டுக்கோப்பிலுள்ள ஆளொருவரைத் தற்காலிகமாக இடமாற்றுவதல், சாட்சிக்காரரொருவர் தாமாகத் தோன்றுவதனை வசதிப்படுத்தல், ஆவணங்களையும் ஏனைய பதிவேடுகளையும் வழங்குதல், எவையேனும் குற்றவியற் செயற்பாடுகளின் வரும்படிகளைக் கண்டறிதல், குற்றப்பணங்களைச் செலுத்துவதற்கான கட்டளைகளை வலியுறுத்தல், மற்றும் ஆதனத்தை இழப்பித்தலும் செயலறச் செய்தலும் என்பனவாகும்.

வாடிக்கையாளர் பற்றிய உரிய விழிப்புக்கவனம் மற்றும் சந்தேகத்திற்கிடமான கொடுக்கல் வாங்கலை அறிக்கையிடுதல் என்பவற்றுக்காக ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் பணம் தூய்தாக்கலைத் தடுப்பதற்கும் கண்டுபிடிப்பிற்கும் உதவக்கூடிய. நிதிசார் கொடுக்கல் வாங்கல் அறிக்கையிடுதற் சட்டம் ஒன்றை இயற்றுவதற்குக் கவனஞ் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

9. தற்போதைய நிலைமை

மாலைதீவு, பாகிஸ்தான், இலங்கை ஆகிய நாடுகளை உட்படுத்திய தெற்காசியப் பிராந்தியத்திலான உலகவங்கி மற்றும் ச.ப.நி (OMF) உலகளாவிய கலந்துரையாடல் தொடரின் அண்மைக்காலத்தில் பிராந்திய வீடியோ மகாநாட்டில், நீதி, சட்டச் சீர்த்திருத்தங்கள், தேசிய ஒருங்கிணைவு அமைச்சின் செயலாளரான திருமதி தாரணி விஜேதிலக்க இங்கு விரிவாக மேற்கோள் காடப்பட்ட பின்வரும் கூற்றை அளித்தார்:¹

"இலங்கை திறமையான பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான முறைமையொன்றைத் தாபிப்பதற்கான அதன் அர்ப்பணிப்பில் பல்வேறு உத்துதல்களைத் தொடங்கியுள்ளது. இப்பிரச்சனையைக் கையாள்வதற்கான அதிகரித்துவரும் தேவையை இலங்கை அறிந்துள்ளது. அதன் பரிமாணங்கள் பெருமளவிலான அச்சத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. சமாந்தரமான பொருளாதாரத்தின் மூலம்

¹ பணத்தூய்தாக்கலுக்கெதிராகவிருத்தலும் பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்தலும். உலகவங்கி மற்றும் ச.ப.நி உலகளாவிய கலந்துரையாடல் தொடர், 2003

பெறப்பட்ட செல்வத்தைப் பயன்படுத்தி சனநாயக நிறுவனங்களை அடியறுக்கின்ற உலகலாசுவிய பயங்கரவாதக்குழுக்களின் அச்சுறுத்தலின் விளைவாக அதிகரித்த நோக்கிற்கான தேவைபற்றியும் இலங்கை அறிந்துள்ளது.

பணம் தூய்தாக்கல் தொல்லையைக் கட்டுப்படுத்துவதில் இலங்கை ஆக்கபூர்வமாக நம்புகின்றது. இதற்காகப் பல்வேறு உந்துதல்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன:

- எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிப் பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான முறைமையொன்றைத் தாபிப்பற்கு வரைவுச்சட்டமொன்று தற்போது தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.
- இலங்கையின் இலஞ்ச மற்றும் ஊழல் சட்டவாக்கம், இலஞ்சத்தினூடாகப் பெறப்பட்ட ஆதனங்களை இழப்பிப்பதற்கு ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்கின்றது.
- தற்போது தயாரிக்கப்பட்டுவரும் புதிய நஞ்சுக்கள் மற்றும் அபாயகரமான போதைப்பொருட்கள் சட்ட மூலம், போதைப்பொருள் தவறுகள் மூலம் பெறப்பட்ட பணம் தூய்தாக்குதலைத் தடுப்பதற்கு எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய அத்தியாயமொன்றை உள்ளடக்குகின்றது.
- பலமோ (Palermo) சமவாயமும் அதன் தாயேடுகள் இரண்டும் கையொப்பமிடப்பட்டுள்ளன. நாடுகளுக்கிடையேயான ஒழுங்காக்கப்பட்ட குற்றச்செயல்களைக் கையாளுவதற்கான சட்டவாக்கம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.
- குற்றச்செயல்களினூடாகப் பெறப்பட்ட ஆதனத்தை இழப்பிப்பதற்குப் புதிய ஒழுங்காக்கப்பட்ட குற்றச்செயல் சட்ட மூலம் ஏற்பாடு செய்கின்றது.
- ஒரு கணணிவழிக் குற்றச் சட்ட மூலம் - இது 2003 ஆம் ஆண்டில் இறுதியாக்கப்பட்டது - குற்றச்செயல்களைப் புரிவதில் நவீன தொழினுட்பவியலின் பயன்பாட்டினது குற்றமயமாககலுக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றது. தொழினுட்பவியலிலான முன்னேற்றங்களைப் பரந்தளவில் பயன்படுத்துகின்ற பணம் தூய்தாக்குவோரைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக இது சட்டவாக்க முறைமையை மிகவும் மேம்படுத்தும்.
- 2002 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியற் கருமங்களிலான பரஸ்பர உதவிச்சட்டம் 2002 ஆகஸ்து 15 ஆம் திகதியன்று பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்டமானது முக்கியமாக பொதுநலவாய மாதிரியை அடிப்படையாகக்

கொண்டுள்ளதுடன் தேடுகை, கைப்பற்றுகை, குற்றச்செயலிலான வரும்படிகளைக் கண்டறிதல், நீதிமன்றக் கட்டளைகளை வலியுறுத்தல் என்பன தொடர்பாக ஏனைய நியதிக்கங்களுக்கு உதவி முனைவதற்கும் அவற்றிடமிருந்து உதவி பெறுவதற்கும் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய முறைமையொன்றையும் வழங்குகின்றது.

- பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான வரைவுச்சட்ட மூலம் தற்போது இறுதியாகக் கட்டி வெகுவிரைவாக அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரத்திற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்படும் பொதுநலவரசு மாதிரியை அடிப்படையாகக்கொண்டு, போதைப்பொருட்கள், பயங்கரவாதம், இலஞ்ச ஊழலும், ஆயுதங்கள், வெடிப்பொருட்கள் மற்றும் அபாயகரமான ஆயுதங்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்துதல். ஒழுங்காக்கப்பட்ட குற்றச்செயல்கள், கணனி வழிக் குற்றச்செயல்கள், மனிதரைக் கடத்தல், பிள்ளைகளைப் பாலியல் ரீதியல் துஷ்பிரயோகம் செய்தல் (இழிபொருள், இலக்கியம், உட்பட) மனிதரைக் திருட்டுத்தனமாகக் கடத்தல் போன்ற உறுதிப்படுத்தப்பட்ட குற்றங்கள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய வகையில் மேவுவதற்கு ஏற்பாடுசெய்கின்றது.
- பரந்தளவிலான செயற்பாடுகளை உள்ளடக்கும் வகையில் நிதிநிறுவனங்களின் வரைவிலக்கணம்.
- நிதிசார் நடவடிக்கைச் செயல் அணி (நி.ந.செ.அ) விதப்புரைகளுடன் ஒத்திருக்கின்ற கூட்டிணைப்புக் கட்டுப்பாடுகளை உட்புகுத்தல். தற்போதும் கூட மத்திய வங்கியினால் வழங்கப்பட்ட அறிவுறுத்தல்கள் நிருவாக முறையில் கட்டுப்பாடுகளுக்குப் பயன்கொடுக்க நாடுகின்றன.
- பணம் தூய்தாக்கல் என்ற தவறை வழிவந்த தவறொன்றாகக் கொள்ளுதல். இச்சட்ட மூலத்தில் வற்புறுத்திக் கூறப்படும் தவறுகள் எவையும் ஏற்றங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. எந்தத் தீர்மானத்தின் கீழ், கொண்டு வரப்படமுடியாத பணங்கள் சட்ட முறையற்ற செயல்பாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்டவனவாகக் கருதப்படுமோ அந்தத் தீர்மானமொன்று உட்புகுத்தப்படவுள்ளது.

2001 ஆம் ஆண்டின் ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபை தீர்மானம் 1373 என்பதற்குப் பயன்கொடுப்பதற்கு இலங்கையானது, 2001 ஒக்டோபர் 16 ஆம் திகதியன்று ஒழுங்கு விதிகளைப் பிரகடனஞ்செய்து வெளியிட்டது. இவ்வொழுங்கு விதிகளின் கீழ் வர்த்தக வங்கிகள் எல்லாம், பயங்கரவாத அல்லது நிலைகுலைவிக்கும் பங்குள்ள செயற்பாடுகளுடன் தொடர்புடைய

தொகுதியினருடன் எவையேனும் கொடுக்கல், வாங்கல்களைச் செய்துக்கொள்வதிலிருந்து எல்லா வர்த்தக வங்கிகளும் தடைச் செய்யப்படுகின்றன.

பயங்கரவாதத்திற்கு நிதியளித்தலை அடக்குதலுக்கான சர்வதேச சமவாயத்திற்கு இலங்கை திறத்தவராகவுள்ளது.

வாடிக்கையாளர் பற்றிய உரிய விழிப்புக்கவன நடவடிக்கை முறைகளைப் பயன்படுத்தல் பற்றி வழிகாட்டு நெறிகள் கொடுத்து எல்லா உரிமம் பெற்ற வர்த்தக வங்கிகளுக்கும் உரிமைப் பெற்ற விசேடித்த வங்கிகளுக்கும் மத்திய வங்கி சுற்றரிக்கை அறிவுறுத்தல்களை வழங்கியுள்ளது. குறிக்கோளானது, பணம் தூய்தாக்கலுக்கு பயங்கரவாதம் அல்லது நிலைகுலைவிக்கும் பாங்குள்ள செயற்பாடுகள் தொடர்பான கொடுக்கல், வாங்கல்களுக்கும் நிதிசார் முறைமையின் கட்டற்ற பயன்பாட்டைத் தடுத்தலாகும்.

தனியொருவங்கி சாரா நிதிசார் ஒழுங்குப்படுத்துகை அதிகாரசபையொன்றை தாபிப்பதற்கான சட்டவாக்கத்தை இலங்கை உட்புகுத்துகின்றது. பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான வழிமுறைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்கு இந்த நிறுவனத்துக்குத் தத்துவமளிக்கப்படலாம்.

பணம் தூய்தாக்கலையும் பயங்கரவாதத்திற்கு நிதியளித்தலையும் எதிர்ப்பதிலான முக்கிய சவால்கள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்.

- கண்காணித்தல், புலனாய்வுகள் பங்கேற்புகளின் திறமையை அதிகரித்தல்.
- குற்றம் புரிவோரினால் பயன்படுத்தப்பட்ட தந்திரங்களை அறிந்திருத்தல் அவர்களினாற் பயன்படுத்தப்படும் முறைகள் மிக்க அனுபவம் வாய்ந்தவையாக இருப்பதுடன், புலனாய்வாளர்கள் ஒருபடி பின்னிற்பவர்களாகவுள்ளனர்.
- புலனாய்வாளர்களை பயிற்றுதல்
- பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான அபிவிருத்திகளையும் சர்வதேச முயற்சிகளையும் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை உருவாக்குதல்

10. சர்வதேச பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான உந்துதல்கள்

1. கரிபியன் நிதிசார் நடவடிக்கைச் செயல் அணி: கரிபியன் நிதிசார் நடவடிக்கைச் செயல் அணி (க.நி.ந.செ.அ) ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து அது கரிபியன் ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கின் 25 நாடுகளுக்கு மேற்பட்டவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. கரிபியன் நிதிசார் நடவடிக்கைச் செயல் அணி மற்றும் 40 நிதிசார் நடவடிக்கை செயல் அணி விதப்புரைகளின் பயனுள்ள செயற்பாட்டையும் அவற்றிற்கான இணங்கியொழுகுதலையும் உறுதிப்படுத்தவதற்கு

கரிபியன் நிதிசார் நடவடிக்கைச் செயல் அணி வழிமுறைகளைத் தொடங்கியுள்ளது. கரிபியன் நிதிசார் நடவடிக்கைச் செயல் அணி உறுப்பு அரசாங்கங்கள், வியானா சமவாயத்திற்கும் கரிபியன் நிதிசார் நடவடிக்கைச் செயல் அணி மற்றும் நிதிசார் நடவடிக்கை செயல் அணி விதப்புரைகளுக்கும் தாம் இணங்கியொழுகுதலைப் பற்றிய பரஸ்பர மதிப்பிடுதலுக்கு உட்படுவதற்குத் திடமானவோர் அர்ப்பணிப்பைச் செய்துள்ளனர்.

2. பணம் தூய்தாக்கலைப் பற்றி ஆசிய. பசுபிக் தொகுதியினர் (ஆ.ப.தொ): ஆசிய, பசுபிக் தொகுதியினர், தெற்காசிய, தெற்கிழக்கு மற்றும் கிழக்காசியா அத்துடன் தென்பசுபிக் என்பனவற்றிலிருந்தான உறுப்பு நாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. ஆசிய. பசுபிக் தொகுதியினர் பல்வேறு முற்படிவக் கோட்பாட்டு வேலைக்களங்களை நடாத்தியுள்ளதுடன், உறுப்பு நாடுகளில் பயனுள்ள பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான சட்டவாக்கத்தை ஏற்புடையதாக்குவதற்கான தேவையையும் அழுத்திக்கூறியுள்ளது. உறுப்பு நாடுகளின் நாட்டு மதிப்பிடுதல்களையும் அது நடாத்தியுள்ளதுடன், பிராந்தியத்தில் சுயமதிப்பீடு மற்றும் பரஸ்பர மதிப்பிடுதலையும் நிறைவேற்றியுள்ளது.
3. ஐரோப்பிய பேரவையினால் அமைச்சர்களின் குழு: 1977 செப்டெம்பர் மாதத்தில் பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான வழிமுறைகள் பற்றிய மதிப்பிடுதல் மீது நிபுணர்களின் தெரிவுக்குழுவைத் தாபித்தது. நிதிசார் நடவடிக்கை செயல் அணியின் உறுப்பினர்களற்ற ஐரோப்பியப் பேரவை நாடுகளில் நிலவுகின்ற பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான வழிமுறைகளின் சுய மதிப்பீட்டு மற்றும் பரஸ்பர மதிப்பீட்டு பணிகளை அது நடாத்தியுள்ளதுடன், பரஸ்பர மதிப்பீடுதல்கள் மீது அதன் பணியைத் தொடர்ந்த நடாத்தியுமுள்ளது.
4. வங்கித்தொழில் மேற்பார்வையாளர்களின் கரைக்கடந்த தொகுதியினர்: வங்கித்தொழில் மேற்பார்வையாளர்களின் கரைக்கடந்த தொகுதியினரின் உறுப்பாண்மை நிபந்தனைகள், நிதிசார் நடவடிக்கை செயல் அணியின் நாற்பது விதப்புரைகளைச் செயற்படுத்துவதற்குத் தெளிவான அரசியல் அர்ப்பணிப்பு செய்யப்படவேண்டுமென்ற தேவைப்பாட்டை உள்ளடக்குகின்றது. நிதிசார் நடவடிக்கை செயல் அணி மற்றும் கரிபியன் நிதி நிறுவன செயல் அணி என்பவற்றின் உறுப்பினர்களாக விரோத நாடுகளின் பரஸ்பர மதிப்பிடுதல்களின் தொடரொன்றையும் வங்கித்தொழில் மேற்பார்வையாளர்களின் கரைக்கடந்த தொகுதியினர் நிறைவேற்றியுள்ளது.

5. நிதிசார் நடவடிக்கை செயல் அணி (நி.ந.செ.அ): நிதிசார் நடவடிக்கை செயல் அணியின் நாற்பது விதப்புரைகள் பணம் தூய்தாக்கலை எதிர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதுடன், இவ்விதப்புரைகளைப் பின்பற்றிச் சட்டவாக்கம் இயற்றுவதற்கு உள்ள நிதிசார் நடவடிக்கை செயல் அணி போன்ற உலக முகவர் நிலையங்கள் ஒத்துழைப்பு அளிக்காத ஆள்புலன்களும் நாடுகளும் பற்றிப் பாரிய கவனஞ் செலுத்துகின்றன என்பதுடன் பணம் தூய்தாக்கலுக்கெதிரான சட்டங்களையும் ஒழுங்கு விதிகளையும் இயற்றாதவர்களைப் பெயர் குறித்து வெட்கத்திற்கு உள்ளாக்குவதற்குத் தயங்காது.

11. முடிவுரை

இலங்கையில் பணம் தூய்தாக்கற் பிரச்சனையின் அளவு தகுந்த முறையில் அறியப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும் உலகத்தின் வேறு பிராந்தியங்களிற் போன்று அது பரந்தளவினதாக இருக்கின்றதெனக் கருதப்படாத போதிலும், இலங்கையில் பணம் தூய்தாக்கல் பெருமளவில் நிலவுகின்றதென புலனாய்வு செய்தி சுட்டிக்காட்டுகின்றது. எவ்வாறாயினும் உலகளாவிய நோக்கில், உலகத்தின் எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் பணம் தூய்தாக்குவோரினால் பயன்படுத்தப்படுவதனால் பணம் தூய்தாக்கற் பிரச்சனையின் தன்மை தெளிவாகவுள்ளது. மேலே ஆராயப்பட்ட ஏனைய குற்றவியற் செயற்பாடுகளும் பொருமளவினவாக வரம்படிகளையும் தோற்றுவிக்கின்ற போதிலும் போதைப்பொருள் கடத்தலே பாரிய பிரச்சனையாகத் தொடர்ந்திருக்கின்றது. பணம் தூய்தாக்கலுக்கு எதிரான உலகளாவிய முயற்சியில் இலங்கை தாமதமின்றிச் சேரவேண்டும்.

அட்டவணை I

2003 ஆம் ஆண்டு மார்கழி 31 இல் இலங்கையால் கையொப்பமிடப்பட்ட, பின்னுறுதிப்படுத்தப்பட்ட அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பயங்கரவாதம் மீதான சர்வதேச சமவாயங்களும், மனித உரிமைகள் மீதான ஐக்கிய நாடுகள் சமவாயங்களும்.

- * இன அழிப்புக் குற்றத்துக்கான தண்டனையும் தடுத்தலும் பற்றிய சமவாயம், 1950 ஐப்பசி 12 இல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
- * பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேசக் கட்டுறுத்து 1980 ஆனி 11 இல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
- * குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேசக் கட்டுறுத்து, 1980 ஆனி 11 இல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
- * பெண்களுக்கெதிரான அனைத்து வடிவிலான பாரபட்சங்கள் பற்றிய சமவாயம். 1981 ஐப்பசி 5 இல் பின்னுறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

-
- * ஓர் அரசினுடைய ஓர் ஒப்பந்தத்திற்கான சம்மதம் அவ்வரசின் பிரதிநிதியினுடைய கையொப்பத்தினால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவ்வொப்பந்தமானது அத்தகைய கையொப்பம் இச் சம்மதத்தை உறுதி செய்வதாக அதற்கான ஏற்பாட்டைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். பல சந்தர்ப்பங்களில் பேச்சுவார்த்தை ஈடுபடும் தரப்பினர் ஒப்பந்தத்தின் உள்ளடக்கத்தை சம்மதம் தெரிவித்திருக்க அல்லது அப்பொப்பந்த சாரத்தை தயாரிக்கும் போது சம்மதத்தை தெரிவித்திருப்பார். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் கையொப்பம் மட்டும் போதாது சம்மதத்தை குறிக்கும் முகமாக மற்றொரு நடடிக்கை தேவைப்படுகின்றது. இதனை பின்னுறுதிப்படுத்தல் என்பர். இந்த அணுகுமுறையை பின்பற்றும் ஒப்பந்தங்கள் கையொப்பமானது ஒப்பந்தத்தின் வாசகத்தை உறுதி செய்வதாக கருதப்படும். பின்னுறுதிப்படுத்தலுக்கு மற்றொரு நோக்கமும் உண்டு. சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்கங்கள் ஒப்பந்தத்திற்கு கட்டுப்படுகின்றார்களா இல்லையா. என்பதைத் தெளிவாக்க இதனால் இவ்வரசாங்கங்களுக்கு மற்றொரு சந்தர்ப்பமும் வழங்கப்படுகின்றது. ஆரம்ப பேச்சுவார்த்தைகளில் கலந்து கொண்ட அரசாங்கங்கள் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடாமல் ஒப்பந்தத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினராக விரும்பும் போது அதனை ஒப்பந்தத்தை ஏற்பதாக கூறுவதன் மூலம் செய்துகொள்ளலாம். ஓர் அரசாங்கம் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு சம்மந்தப்படும் பொழுது கையெழுத்திட்டோ அல்லது பின்னுறுதிப்படுத்தியோ சம்பந்தப்படும் பிறதரப்பினர் போன்று இவ்வொப்பந்தத்தின் கீழ் சகல உரிமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் கொண்டு விளங்கும்.

- * அனைத்து வடிவிலான இனப் பரபட்சத்தை அகற்றுதல் பற்றிய சர்வதேச சமவாயம். 1982 மார்ச் 18 இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- * இன ஒதுக்கல் குற்றத்திற்கான (Crime of Apartheid) தண்டனையும் ஒடுக்கு முறையும் பற்றி சர்வதேச கட்டுறுத்து 1982 மார்ச் 18 இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- * இராஜதந்திர முகவர்கள் உள்ளிட்ட சர்வதேச ரீதியாக பாதுகாக்கப்பட்ட நபர்களுக்கெதிரான குற்றங்களின் தண்டனையும், தடுத்து வைத்தலும் 1991 மார்ச் 27 இல் ஏற்கொள்ளப்பட்டது.
- * சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம் 1991 ஆடி 12 இல் பின்னுறுதிப் படுத்தப்பட்டது.
- * சித்திரவதை மற்றும் ஏனைய கொடூரமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது தரக்குறைவான நடத்துகை அல்லது தண்டனைக்கு எதிரான சமவாயம் 1994 தை 3 இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- * புலம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்களினதும் அவர்களின் குடும்ப அங்கத்தவர்களினதும் உரிமைகள் பாதுகாப்பதற்கான சர்வதேச சமவாயம் 1996 பங்குனி 11 இல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
- * குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச கட்டுறுத்துக்கான விருப்புரிமை பின்னேற்றப்பாடு I 1997 ஐப்பசி 3 இல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
- * பயங்கரவாதிகளின் குண்டுத்தாக்குதலை ஒடுக்குவதற்கான சர்வதேச சமவாயம் 1999 பங்குனி 23 இல் பின்னுறுதிப்படுத்தப்பட்டது.
- * ஆயுதப்பிணக்குகளில் ஈடுபடும் சிறுவர்கள் பற்றிய சிறுவர் உரிமைகள் மீதான சமவாயத்திற்கான விருப்புரிமை பின்னேடு 2000 புரட்டாதி 6 இல் பின்னுறுதிப்படுத்தப்பட்டது.
- * பணயக்கைதிகளாக வைத்திருப்பதற்கு எதிரான சர்வதேச சமவாயம் 2000 புரட்டாதி 6 இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- * கரையோரப் போக்குவரத்து பாதுகாப்பு (Safety of Maritime Navigation) எதிரான சட்டரீதியற்ற நடவடிக்கைகளை ஒடுக்குவதற்கான சமவாயம் 2000 புரட்டாதி 6 இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
- * பயங்கரவாதத்திற்கு நிதி வழங்கலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான சர்வதேச சமவாயம் 2000 புரட்டாதி 6 இல் ஒப்பமிடப்பட்டது.
- * சர்வதேச ரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றத்திற்கு எதிரான ஐக்கிய நாடுகள் சமவாயம் 2000 மார்ச்சு 15 இல் ஒப்பமிடப்பட்டது.
- * புலம் பெயர்ந்த ஊழியர்களை கடல், நிலம் மற்றும் வளியினுடாக கடத்தலுக்கு எதிரான பின்னேற்றப்பாடு- சர்வதேச ரீதியாக

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றத்திற்கு எதிரான ஐக்கிய நாடுகள் சமவாயத்தின் பிற்சேர்க்கை 2000 மார்ச்சு 15இல் ஒப்பமிடப்பட்டது.

- * ஆட்களை விசேடமாக பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களைக் கடத்துதலைத் தடைசெய்தல், கட்டுப்படுத்தல், தண்டனை வழங்கல் ஆகியவற்றிற்கான பின்னேற்பாடு - சர்வதேச ரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றத்திற்கெதிரான ஐக்கியநாடுகள் சமவாயத்தின் பிற்சேர்க்கை 2000 மார்ச்சு 15 இல் ஒப்பமிடப்பட்டது.
- * சிறுவர்களை விற்றல், சிறுவர் விபச்சாரம், ஆபாசபடம் எடுத்தல் மீதான சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயத்திற்கான விருப்புரிமை பின்னேடு 2002 வைகாசி 9 இல் ஒப்பமிடப்பட்டது.

இலங்கையால் பின்னுறுதிப்படுத்தப்பட்ட சர்வதேச தொழிலாளர் நிறுவன (ILO) சமவாயங்கள்

சம. இல பெயர் தற்போதைய		பின்னுறுதிப்படுத்திய	
		திகதி	நிலை
C4	இரவில் பணிபுரிதல் (பெண்கள்) சமவாயம் 1919	08-10-1951	கைவிடப்பட்டது
C5	ஆகக்குறைந்த வயது (கைதொழில்) சமவாயம் 1919	27-09-1950	கைவிடப்பட்டது
C6	இளவயது நபர்கள் இரவில் பணி புரிதல் (கைத்தொழில்) சமவாயம் 1919	26-10-1950	கைவிடப்பட்டது
C7	ஆகக்குறைந்த வயது (கடல்) சமவாயம் 1920	02-09-1950	கைவிடப்பட்டது
C8	வேலையின்மை இழப்பீட்டு சமவாயம் 1921	25-04-1951	
C10	ஆகக்குறைந்த வயது (விவசாயம்) சமவாயம் 1921	29-11-1991	கைவிடப்பட்டது
C11	சங்கத்தின் உரிமை (விவசாயம்) சமவாயம் 1921	25-08-1952	
C15	ஆகக்குறைந்த வயது (Trimmers & Stockers) சமவாயம் 1921	25-04-1951	கைவிடப்பட்டது
C16	இளம் ஆட்களின் மருத்துவ பரிசோதனை (கடல்) சமவாயம் 1921	25-04-1950	
C18	பணியாளர்களின் நஷ்டஈடு (தொழில் சார்ந்த நோய்கள்) சமவாயம் 1925	17-05-1952	
C26	ஆகக்குறைந்த வேதனம் (இயந்திரம் பொருத்தல்) சமவாயம் 1930	09-06-1961	
C29	கட்டாய ஊழியம் சமவாயம் 1930	05-04-1950	

C41	இரவு வேலை (பெண்கள்) சமவாயம் (திருத்தப்பட்டது) 1934	02-09-1950	கைவிடப்பட்டது
C45	நிலத்தின் கீழ் வேலை (பெண்கள்) சமவாயம் 1935	20-12-1950	
C58	ஆகக் குறைந்த வயது (கடல்) சமவாயம் (திருத்தப்பட்டது) 1936	18-05-1959	
C63	வேதனங்கள் மற்றும் வேலைநேரப் புள்ளிவிபரங்கள் தொடர்பான சமவாயம் 1938	25-08-1952	
C80	இறுதி உறுப்புரைகளின் திருத்தம் சமவாயம் 1946	10-09-1950	
C81	தொழில் பரிசோதனை (Labour Inspection) சமவாயம் 1647	03-04-1950	
C87	சங்கத்தின் சுதந்திரம் ஒழுங்கு படுத்துவதற்கான பாதுகாப்பு உரிமை சமவாயம் 1948	15-11-1995	
C89	இரவு வேலை (பெண்கள்) சமவாயம் திருத்தப்பட்டது 1945	31-03-1966	கைவிடப்பட்டது
C90	இளம் ஆட்களின் இரவு வேலை (கைத்தொழில்) சமவாயம் (திருத்தப்பட்டது) 1948	18-05-1959	
C95	வேதனங்களின் பாதுகாப்பு சமவாயம் 1949	27-10-1983	
C96	முன்கட்டணம் அறவிடும் வேலை வாய்ப்பு முகவரகங்கள் சமவாயம் (திருத்தப்பட்டது) 1949	30-04-1958	
C98	ஒழுங்குபடுத்தல், கூட்டாகப் பேரம் பேசுதலுக்கான உரிமை சமவாயம் 1949	13-12-1972	
C99	இயந்திரத்தைப் பொருத்துவதற்கான ஆகக் குறைந்த வேதனம் (விவசாயம்) சமவாயம் 1951	05-04-1954	
C100	சம ஊதியச் சமவாயம் 1951	01-04-1993	
C103	பிரசவ பாதுகாப்பு சமவாயம் (திருத்தப்பட்டது) 1952	01-04-1993	
C105	கட்டாய ஊழியத்தினை ஒழித்தல் சமவாயம் 195	07-01-2003	
C106	வாராந்த ஓய்வு (வர்த்தக மற்றும் அலுவலகங்கள்) சமவாயம் 1957	27-10-1983	
C108	Seafarers அடையாளப் பத்திரங்கள் சமவாயம் 1958	24-11-1995	

C110	பெருந்தோட்ட வேலையாட்களின் தொழில் நிலைமைகள் சமவாயம் 1958	24-04-1995
C111	பாரபட்சம் (தொழில் மற்றும் வேலை) சமவாயம் 1958	27-11-1998
C115	கதிர் வீச்சுப் பாதுகாப்பு சமவாயம் 1960	18-06-1986
C116	இறுதிக் கட்டுரைகளின் திருத்தம் சமவாயம் 1961	26-04-1974
C131	ஆகக்குறைந்த வேதன நிர்ணம் சமவாயம் 1970	17-03-1975
C135	தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் சமவாயம் 1971	16-11-1976
C138	தொழில் அனுமதிக்கான ஆகக் குறைந்த வயது 1973	11-02-2000
C144	உலக தொழிலாளர் ஸ்தாபனத்தின் (ILO) சமவாயத்தினை மேம்படுத்துவதற்கான மூவரிடையிலான ஆலோசனைகள் 1976	17-03-1994
C160	தொழிலாளர் புள்ளிவிவரங்கள் சமவாயம் 1985	01-04-1993
C182	அதி கொடுமான சிறுவர் ஊழியத்திற்கெதிரான சமவாயம்	01-03-2001

இலங்கையினால் பின்னூறுதிப்படுத்தப்பட்ட மனிதாபிமான சட்ட சமவாயங்கள்.

* களத்தில் காயமடைந்திருக்கும், நோய்வாய்ப்புற்றிருக்கும் ஆயுதப்படைகளின் நிலைமைகளைச் சீர்படுத்தலுக்கான ஜெனீவா பிரகடனம் 1949.

1959 மார்ச் 28 இல் பின்னூறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

* கடலில் ஆயுதப்படை அங்கத்தவர்கள் காயமடைதல், நோய்வாய்ப்படுதல், கப்பல் உடைவுக்குட்படல் நிலைமைகளைச் சீர்படுத்துவதற்கான (Amelioration) ஜெனீவா சமவாயம் 1949

1959 மார்ச் 28 இல் பின்னூறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

* யுத்தக் கைதிகளைப் பராமரிப்பது தொடர்பான ஜெனீவா சமவாயம் 1949.

1959 மார்ச் 28 இல் பின்னூறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

* யுத்த காலத்தில் பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பான ஜெனீவா சமவாயம் 1949

1959 மார்ச் 28 இல் பின்னூறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

அட்டவணை II

இலங்கையினால் பின்னுறுதிப்படுத்தப்படாத சில மனித உரிமைச் சாணங்கள்.

- * குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேசக் கட்டுறுத்தக்கான விரும்புரிமைப் பின்னேடு II
- * மனிதத்தன்மைக்கு எதிரான குற்றங்கள் மற்றும் யுத்தக் குற்றங்களுக்கான பிரயோகத் தன்மையற்ற சட்டரீதியான வரையறைகள் பற்றிய சமவாயம். 1968
- * மேலே கூறப்பட்ட உறுப்புரை 21 தொடர்பான பிரகடனம் (அரசு தரப்பொன்று இன்னொன்றுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் புகார்கள் தொடர்பானது)
- * மேலே கூறப்பட்ட உறுப்புரை 22 தொடர்பான பிரகடனம் (தனி நபர்களினால் மேற்கொள்ளப்படும் புகார்கள் தொடர்பானது)
- * சமூகப் பாதுகாப்பின் ஆகக் குறைந்த நியமங்கள் தொடர்பான ஐ.எல்.ஓ (ILO) சமவாயம் (இல.102)
- * புலம் பெயர் தொழிலாளர்களைப் பராமரித்தல் மற்றும் சம சந்தர்ப்பத்தை மேம்படுத்தல் மற்றும் மோசமான நிலைமைகளில் உள்ள புலப்பெயர்வாளர்கள் தொடர்பான ஐ.எல்.ஓ (ILO) சமவாயம் (இல.143)
- * தொழிற் கொள்கை தொடர்பான ஐ.எல்.ஓ (ILO) சமவாயம் (இல.122)
- * கிராம தொழிலாளர்களின் நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியில் அவர்களின் பங்கு தொடர்பான ஐ.எல்.ஓ (ILO) சமவாயம் (இல. 141)
- * பொதுத்துறைச் சேவையில் தொழில் நிலைமைகளை நிர்ணயிப்பதற்கான நடைமுறைகள் மற்றும் ஒழுங்கமைப்பதற்கான பாதகாத்தல் உரிமை தொடர்பான ஐ.எல்.ஓ (ILO) சமவாயம் (இல. 151)
- * அகதிகளின் நிலைமை தொடர்பான சமவாயம் 1951
- * 1951 அகதிகள் சமவாயத்திற்கான பின்னேடு 1967
- * சர்வதேச ரீதியில் அல்லாத ஆயுதப் பிணக்குகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பாதுகாப்புடன் (பின்னேடு I) தொடர்புபடுகின்ற 1949 ஆவணி 12 ஆம் திகதி ஜெனிவா சமவாயத்துக்கு மேலதிகமான பின்னேடு.
- * சர்வதேச ரீதியில் அல்லாத ஆயுதப் பிணக்குகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பாதுகாப்புடன் (பின்னேடு II) தொடர்புபடுத்துகின்ற 1949 ஆவணி 12 ஆம் திகதி ஜெனிவா சமவாயத்துக்கு மேலதிகமான பின்னேடு.

அட்டவணை III

**2003 தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமை வழக்குகள்
உறுப்புரை 11இ 13(1) மற்றும் 13 (2)**

தெவலமுல்ல பதிரனகே அமரசேன எதிர் ஐ.பி. ஜயரத்ன, ஓ.ஐ.சி புலனாய்வு கூறு, பொலிஸ் நிலையம் மற்றும் ஏனையோர் 4, உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல.290/2002, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 04.04.2003

ஈ.எம.கே ஏகனாயக்க எதிர் ரிசர்வ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஹேவாவசம். உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 34/2002, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 17.03.2003

பருக் அப்துல் லதீப் மற்றும் உப பொலிஸ்மா அதிபர், நுவரெலிய. உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 244/2002, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 15.12.2003

ஹரித அதிகாரி மற்றும் வேரெருவர் எதிர் கோட்டகே சுமித் அமரசிங்க. உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 251/2002, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 14.02.2003

ஹரிந்த்ர சஷிகா குமார் எதிர் உப பொலிஸ்மா அதிபர் டி. ஏ த பொன்சேகா மற்றும் ஏனையோர். உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 462/2001, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 17.03.2003

எச். ஏ நாலக்க எரந்த ஹெட்டியாரச்சி எதிர் காமினி மீகஹாகும்புர. உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 340/2001, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 17.10.2003

இந்திகா சதுராணி டயஸ் எதிர் ஹர்ஷ் அமரசிங்க, பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர், உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 444/2002, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 19.12.2003

கந்தசாமி கோணேசலிங்கம் மற்றும் மேஜர் முதாலீப், ஓ.ஐ.சி JOOSSP இராணுவ முகாம் உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 555/ 2001, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 10.02.2003

கொடபடு துருகே சிரியாணி சில்வா எதிர் சானக்க இத்தமல்கொட,
ஓ.ஐ.சி மற்றும் ஏனையோர். உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 471/
2000, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 08.08.2003

எம். டபள்யூ. சரத் ஹேமசந்த்ர த சில்வா எதிர் எஸ்.ஐ கருணாதிலக,
உ. நீ (விசேட) இல. 02/2002, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 10.10.2003

மனிக்கு கங்கானங்கே ஹுபர்ட் செனவிரத்ன எதிர் எஸ்.ஐ
இராஜகருண, குற்றவியல் விசாரணைப் பிரிவு மற்றும் ஏனையோர்.
உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 646/2001, உ. நீ குறிப்பறிக்கை
30.05.2003

பிரியந்த அதுகோரல மற்றும் இன்ஸ்பெக்டர் எம். ஏ. டி. டி. எஸ்.
மள்ளவாரச்சி. உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 395/2002, உ. நீ
குறிப்பறிக்கை 17.10.2003

ஆர். எம். பி. பிரசன்ன எதிர் ஜுட் ஆர்.பி.சி. உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப
இல. 106/2003, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 11.12.2003

ரன்ஜித் குமார காரியவசம் எதிர் பி.எல்.வி த கொடிதுவக்கு, பொலிஸ்
மா அதிபர் மற்றும் ஏனையோர். உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 492/
2001, உ. நீ குறிப்பறிக்கை 21.10.2003

சுஜீவ அர்ஜுன சேரசிங்க எதிர் காமினி கருணாதிலக்க மற்றும்
ஏனையோர். உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 431/2001, உ. நீ
குறிப்பறிக்கை 17.03.2003

செல்லதுரை சன்முகராஜா எதிர் தில்ருக், உப பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர்
மற்றும் ஏனையோர். உ. நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 47/2002, உ. நீ
குறிப்பறிக்கை 10.02.2003

வன்னியாரச்சிலாகே தொன் நிஹால் விஜேசிரி எதிர் பெனரகம
விதானலாகே உபாலி குமார முனசிங்க, பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர். உ.
நீ (அ. உ) விண்ணப்ப இல. 623/2002 உ. நீ குறிப்பறிக்கை 16.12.2003

டபிள்யூ. ஆர். சஞ்ஜீவ, சட்டத்தரணி எதிர் சேன சுறவீர, ஓ.ஐ.சி மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 328/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 04.04.2003

உறுப்புரை 12

அசங்கா சுபாஷினி பதிரன் மற்றும் ஏனையோர் எதிர் பல்கலைக்கழக மாணிய ஆணைக்குழு மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 618/2002 உ.நீ குறிப்பறிக்கை 05.08.2003

ஏ. எம். ஈ. பர்ணான்டோ எதிர் சட்டமா அதிபர் மற்றும் ஏனைய ஆறு பேரும். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல.55/2003, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.07.2003

ஏ.எம்.ஏ ஜயசிங்க மற்றும் ஏனையோர் எதிர் வீ.கே நானயக்கார மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 94/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 23.09.2003

அர்ஜுன ரனதுங்க எதிர் மதிப்புக்குரிய ஜொன்ஸ்ட்டன் பெர்னான்டோ மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 133/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 10.01.2003

டாக்டர் மஹிந்த பாலதூரிய எதிர் அலவி மௌலானா, வட மாகாண ஆளுநர் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 45/2003, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 19.12.2003

தர்ஷன் நயனகாந்த சேனானாயக்க எதிர் விமான நிலையம் மற்றும் விமான சேவைகள் (இலங்கை) லிமிடட் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 510/2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 29.01.2003

ஈ. டொன் மஹிந்த ஹெட்டியாரச்சி எதிர் சந்திரநந்த த சில்வா, செயலாளர், பாதுகாப்பு அமைச்சு மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 450/2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 03.04.2003

கேஸ் கன்வர்ஷன்ஸ் (பிறைவட்) லிமிடட் மற்றும் ஏனையோர் எதிர் இலங்கை பெட்ரோலியம் கூட்டுத்தாபனம் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல.91/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 13.01.2003

எச். திரனகம் மற்றும் மஹிந்த மடிஹாஹேவ, தொழில் ஆணையாளர் நாயகம் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 91/2002 உ.நீ குறிப்பறிக்கை 11.02.2003

ஹேவா கனட்டகே ஆரியசேன மற்றும் இலங்கை வங்கி. உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 282/98, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 27.03.2003

கலுவல்ல முதலிகே சம்பா நாலனி அலஸ் எதிர் மிஹிது ரத்னாயக்க. உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 538/2001 உ.நீ குறிப்பறிக்கை 30.10.2003

கஹா கலகே அபேரத்ன எதிர் ஜனத்தா பர்டிலைஸ் என்டர்பிரைசஸ் லிமிடட் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 311/2000, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 23.05.2003

எம்.ஏ.சி ருஸ்தா பர்வின் எதிர் டபிள்யூ.ஏ மஹிந்த விஜேசிரி, பரீட்சைகள் ஆணையாளர் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 536/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 12.09.2003

முதுன்பிட்டகே கனங்க பிரபாத் எதிர் சுகாதார சேவைகள் பணிப்பாளர் நாயகம் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 86/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 04.04.2003

மலகொட கமகே சதுர கான்சன அமரசிங்க மற்றும் ஏனையோர் எதிர் பல்கலைக்கழக மாணிய ஆணைக்குழு மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல.54/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 22.09.2003

எம்.டி.எஸ் பத்மநாத் எதிர் உயர்தர தொழில்நுட்ப கல்விக்கான இலங்கை நிறுவனம் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 273/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.10..2003

எம்.சமீன் முகமட் முபாரக் எதிர் மதிப்புக்குரிய ஜோன் அமரதுங்க, உள்விவகார அமைச்சர் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 583/2002.

மனிக்கு கங்கானம்கே ஹுபர்ட் செனவிரத்ன எதிர் எஸ்.ஐ இராஜகருண, குற்றவியல் புலனாய்வு பிரிவு. உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 646/2001. உ.நீ குறிப்பறிக்கை 30.05.2003

நதீக்க ஹேவகே மற்றும் ஏனையோர் எதிர் பல்கலைக்கழக மாணிய ஆணைக்குழு. உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 627/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 08.08.2003.

பெரமுனே முனசிங்க முதியான்சலாகே பாலித்த குமாரசிறி மஹவ்தேகம எதிர் பேராதனை பல்கலைக்கழகம் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 540/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 22.05.2003

ஆர். ஐ. கே. டி சில்வா எதிர் பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுவும் ஏனையோரும். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 642/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 30.01.2003

சின்னத்தம்பி சின்னம்மா எதிர் எஸ் நவநீதன் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 109/03, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 16.12.2003

எஸ்.பி.வீ கனகரட்ன எதிர் உயர்தர தொழில்நுட்ப கல்விக்கான இலங்கை நிறுவனம் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 263/2003, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.10.2003

சேபால சந்திரசிறி சேமகே பர்னான்டோ எதிர் என்.எம். ஜானைட் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 233/2002. உ.நீ குறிப்பறிக்கை 08.08.2003

எஸ்.ஜே ரன்தெனி எதிர் கே. விக்னராஜா மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 243/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 08.08.2003

சுப்ரமணியம் கணேசபிள்ளை எதிர் இலங்கை வங்கி. உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 186/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 23.06.2003

சேமன் மேரு பதிரனகே தயாசேன எதிர் ஆர்.எம். பிந்துசர, பணிப்பாளர் தேசிய இரத்தமாற்று சேவை மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 583/2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 29.01.2003

டி.ஏ.டீ சிரிமல் மற்றும் ஏனையோர் எதிர் கோபரடிவ் ஹோல்சேல் சங்கத்தின் பணிப்பாளர் குழு மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ விண்ணப்ப இல. 445/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 08.08.2003

வேலுபிள்ளை தவராஜா எதிர் எஸ். நவந்தன் மற்றும் ஏனையோர். விண்ணப்ப இல. 108/03, 109/03, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 16.12.2003

டபிள்யூ.ஏ.கே.டி ஜீவா பிரியந்த எதிர் இலங்கை பெட்ரோலியம் கூட்டுத்தாபனம் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 103/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 12.09.2003

உறுப்புரை 14

பிரியந்த அதுகோரல எதிர் இன்ஸ்பெக்டர் எம்.ஏ.டி.டி.எஸ் மல்லவராச்சி. உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 395/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.10.2003

சோதிலிங்கம் தவந்தன் மற்றும் தயநந்த திஸாநாயக்கஇ தேர்தல் ஆணையாளர் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 20/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 25.03.2003

சுஜீவ அர்ஜுன சேனசிங்க எதிர் காமினி கருனாதிலக்க மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 431/ 2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.03.2003

வழக்குகளின் பட்டியல்

அபேரத்ன எதிர் ஜனத்தா பர்டிலைஸ் என்டர்பிரைசஸ் லிமிடட் மற்றும் ஏனையோர் மூவர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 11/2000, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 23.05.2003

அதிகாரி மற்றும் அதிகாரி எதிர் அமேரசிங்க மற்றும் ஏனையோர்இ உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 251/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 14.02.2003

அர்ஜுன ரனதுங்க எதிர் ஜொன்ஸ்டன் பர்னான்டோ மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 133/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 10.01.2003

அகொஸ்டின் பெரேரா மற்றும் இரு தொடர்புடைய விண்ணப்பங்கள் எதிர் ரிசர்ட் பதிரன மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இலக்கங்கள். 453/454/1997 மற்றும் 390/99, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 30.01.2003

பண்டாரநாயக்க எதிர் இராஜகுரு 1999 (1) SLR 104

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் மற்றும் டாக்டர். சரவணமுத்து மற்றும் ரொஹான் எதிரிசிங்க எதிர் திசாநாயக்க. CA/487/99 இல் உ.நீ மேன்முறையீடு 26/2002 மற்றும் CA/487/99 இல் உ.நீ மேன்முறையீடு 27/2002, CA/488/99 உ.நீ குறிப்பறிக்கை 27.03.2003

தயாசேன எதிர் பிந்துசேன மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 583/2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 20.01.2003

த சில்வா எதிர் பல்கலைக்கழக மாணிய ஆணைக்குழு. உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 133/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 10.01.2003

தனு கொன்டிர்க்டஸ் (பிரைவட்) லிமிடட் மற்றும் இன்னொருவர் எதிர் மாத்தளை நகர சபை மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 461/2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 13.10.2003

ஏகநாயக்க (ஆர்.பி.சி) எதிர் எஸ்.ஐ வேவாவசம். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 34/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.03.2003

ஹரிந்த சஷிகா குமார எதிர் டி.ஐ.ஜி த பொன்சேக்கா மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 462/2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.03.2003

புலமைச்சொத்துரிமை சம்பந்தமாக, உ.நீ விசேட தீர்மானம் இல. 14/2003

ஞானமுத்து எதிர் இராணுவ அதிகாரி ஆனந்த மற்றும் ஏனையோர், 1999 (2) SLR 213

குணநாதன் எதிர் யாழ் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் ஏனையோர். CA/1559/2003, மேன்முறையீட்டு நீதி மன்ற குறிப்பறிக்கை 09.12.2003

கத்ரி (II) எதிர் பிஹார் மாநிலம், 1981 (1) SCC 627

கனகரத்ன மற்றும் ஏனையோர் உயர்தர தொழில்நுட்ப கல்விக்கான இலங்கை நிறுவனம். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 263/2003, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.10.2003 மற்றும் 03.12.2003

கனேசபிள்ளன் எதிர் இலங்கை வங்கி மற்றும் ஏனையோர், உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 186/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 26.06.2003

கோனேசலிங்கம் எதிர் மேஜர் முதாலிப் மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 555/2001 உ.நீ குறிப்பறிக்கை 10.02.2003

சுகாதார அமைச்சர் மற்றும் ஏனையோர் எதிர் ட்ரீட்மன்ட் அக்ஷன் கம்பெனின் மற்றும் ஏனையோர். 2002 (5) SA 721 (CC), 2002 10 BCLR 1033

போரகே லக்ஷ்மன் எதிர் பெர்னான்டோ, உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 24/90, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 29.09.95

பத்மநாத் எதிர் உயர்தர தொழில்நுட்ப கல்விக்கான இலங்கை நிறுவனம். உ.நீ (அ.உ), விண்ணப்ப இல. 273/2003, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.10.2003 மற்றும் 03.12.2003

பஸ்சிம் பங்கா கேத் மஸ்தூர் சமித்தி எதிர் வட வங்காள மாநிலம், 1996 SOL வழக்கு இல. 169 (இந்திய உயர் நீதி மன்றம்)

சஞ்சீவ எதிர் சுரவீர, ஓ.ஐ.சி, வத்தல மற்றும் ஏனையோர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 328/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 04.04.2003

செனவிரத்ன எதிர் உப இன்ஸ்பெக்டர் இராஜகருண மற்றும் ஏனையோர் ஐவர். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 646/2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 30.05.2003

சேனாநாயக்க மற்றும் அருண எதிர் விமான நிலையம் மற்றும் விமான சேவைகள் (இலங்கை) லிமிடட். உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 510/2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 29.01.2003

சண்முகராஜா எதிர் தில்ருக், எஸ்.ஐ, வவுனியா, உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 47/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 10.02.2003

சுப்ரமணி எதிர் சுகாதார அமைச்சர், க்வாகலு நேடல், 1998 (1) SA 765 (CC), 1997 (12) BCLR 1696 (CC)

சரியானி சில்வா எதிர் ஓ.ஐ.சி பயாகல, உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல.471/2000 உ.நீ குறிப்பறிக்கை 08.08.2003

சுஜீவ அர்ஜுன சேனசிங்க எதிர் காமினி கருணாதிலக மற்றும் ஏனையோர், உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 431/2001, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 17.03.2003

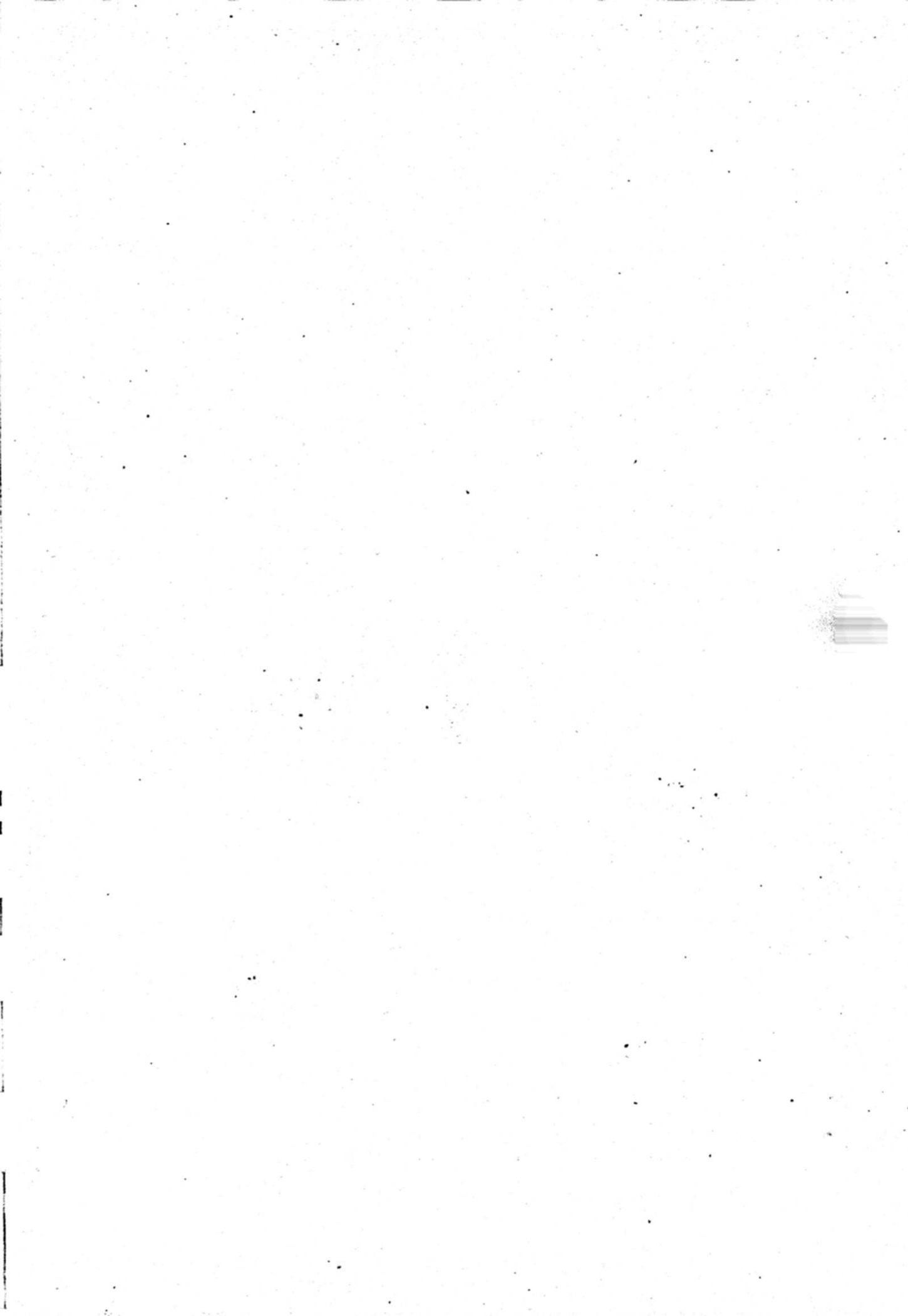
சிரிமல் மற்றும் ஏனையோர் எதிர் சி.டபிள்யூ., மற்றும் ஏனையோர், உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 445/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 08.08.2003

தவந்தன் எதிர் திசாநாயக்க மற்றும் ஏனையோர், தங்கவேல் மற்றும் இன்னொருவர் எதிர் திசாநாயக்க மற்றும் ஏனையோர் இத்துடன் அழகசந்தரம் மற்றும் இன்னொருவர் எதிர் திசாநாயக்க மற்றும் ஏனையோர், உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இலக்கங்கள். 20/2002, 25/2002 மற்றும் 26/2002, உ.நீ குறிப்பறிக்கை 25.03.2003

விநாகமூர்த்தி எதிர் இராணுவ தலைவர் 1997 (1) SLR 113

வாக்கர் அன்ட் சன்ஸ் எதிர் குணதிலக மற்றும் ஏனையோர், (1978-79) SLR 231

வீரசேகர எதிர் சுகாதார சேவைகள் பணிப்பாளர் நாயகம் மற்றும் ஏனையோர், உ.நீ (அ.உ) விண்ணப்ப இல. 86/2002 உ.நீ குறிப்பறிக்கை 04.04.2003.

இலங்கை:
மனித உரிமைகளின் நிலை
2004

இந்த அறிக்கையானது 2004 இல் இடம்பெற்ற மனித உரிமைகள் தொடர்பான நிகழ்வுகளை விபரமாக அடக்கியுள்ள ஆங்கில மூல அறிக்கையின் தமிழாக்கமாக உள்ளது.

இவ்வறிக்கையில், சிறுவரின் உரிமைகள், சட்டவிரோதமான குடியகல்வு, தொழிலாளர் உரிமைகள், மனித உரிமைகளுக்கான நீதிப்பாதுகாப்பு, தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு, பிந்துனுவேவ: நிலைநிறுத்தப்படாத நீதி?, மனித உரிமைகளும் புலமைச்சொத்து உரிமைகளும், இலங்கையில் பணம் தூய்தாக்கலை எதிர்த்தல் ஆகிய விடயங்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இவ்வறிக்கை இலங்கையிலுள்ள மனித உரிமைகள் இயக்கத்தின் ஒரு முக்கிய மைல் கல்லாக அமையும்.

சட்டத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான அற நிலையம்

3, கின்சி ரெறஸ், கொழும்பு - 08

இலங்கை

தொலைபேசி: 94-1-2-684845/ 691228

பெக்ஸ்: 94-1-2-686843

மின் அஞ்சல்: lstadmin@sltnet.lk/ lst@eureka.lk

வெப்தளம்: www.lawandsocietytrust.org